

ထောကသင်းကျစ်၊ ဓမ္မရာဇ်မှန်ကျ၊ သယမ္ဘူ၊ မြတ်စွာ၊
 စောဇာတ္ထာဇာ၊ သာသနာရောင်၊ ထွန်းပြောင်စေရန်၊ ရည်သန်မယုတ်၊
 အားယုတ် ကြီးစားတော် မူထေ့ရှိသော၊ မန္တလေးမြို့၊
 မန္တလေးတောင်၊ ရသေ့ကြီး-ဦးခန္တိ တောင်း
 ပန်ချက်အရ၊ မန္တလေးတောင်အနီးရှိ၊
 မိုးထိတိုက်၌၊ ယာပိုတ်လေး
 ထီး၊ ရွာညီမွေထေ့၊ နေတော်မူသော၊
 အသျှင်ဇာဂရမထေရ်သည်၊ ရှေးဆရာမြတ်
 တို့စီရင်တော် မူအပ်သော နိဿယ၌၊ မြှုပ်ထားအပ်သော
 အနက်တို့ကို၊ အကုန်အစင် ဖော်ထုတ်၍၊ စီစဉ်ပြုစုတော်မူအပ်သော

ထေရ်ဂါထာပါဠိတော်နိဿယ။

စာချုန်၊ မိုးထိမူ။

ပဌမပုံနှိပ်ခြင်း- ၅၀၀

မန္တလေးမြို့၊

မန္တလေးတောင် ဒီဂရီကတ်တော် စာပုံနှိပ်တိုက်၊

၁၂၈၀-ခုနှစ်၊ တော်သလင်းလ။

ထေရဂါထာပါဠိတော်နိဿယ-မာတိကာ။

ဗျူဟာ နံပါတ်	မာတိကာ	မျက်နှာ နံပါတ်
၁	ကေန်ပါတ်-ပဋ္ဌမဝဂ်	၁
၂	ကေန်ပါတ်-ဒုတိယဝဂ် ...	၆
၃	ကေန်ပါတ်-တတိယဝဂ်	၁၀
၄	ကေန်ပါတ်-စတုတ္ထဝဂ်	၁၄
၅	ကေန်ပါတ်-ပဉ္စမဝဂ်	၁၈
၆	ကေန်ပါတ်-ဆဋ္ဌဝဂ် ...	၂၃
၇	ကေန်ပါတ်-သတ္တမဝဂ်	၂၆
၈	ကေန်ပါတ်-အဋ္ဌမဝဂ်	၃၁
၉	ကေန်ပါတ်-နဝမဝဂ်	၃၅
၁၀	ကေန်ပါတ်-ဒဿမဝဂ်	၄၀
၁၁	ကေန်ပါတ်-ကောဒဿမဝဂ်	၄၄
၁၂	ကေန်ပါတ်-ဒွါဒဿမဝဂ် ...	၄၉

၁၃	ဒုကန်ပါတ်-ပဋ္ဌမဝဂ်	၅၄
၁၄	ဒုကန်ပါတ်-ဒုတိယဝဂ် ...	၆၀
၁၅	ဒုကန်ပါတ်-တတိယဝဂ်....	၆၇
၁၆	ဒုကန်ပါတ်-စတုတ္ထဝဂ် ...	၇၃
၁၇	ဒုကန်ပါတ်-ပဉ္စမဝဂ်	၈၁

၁၈	တိကန်ပါတ် ...	၈၈
၁၉	စတုက္ကနိပါတ်	၁၀၂
၂၀	ပဉ္စကနိပါတ်	၁၁၅
၂၁	ဆက္ကနိပါတ်	၁၃၀
၂၂	သတ္တကနိပါတ်	၁၅၂
၂၃	အဋ္ဌကနိပါတ်	၁၆၀
၂၄	နဝကနိပါတ်	၁၆၇
၂၅	ဒဿကနိပါတ်	၁၇၀
၂၆	ကောဒဿကနိပါတ်	၁၈၇

ထေရဂါထာပါဠိတော်နိဿယ-မာတိကာ။

ဦးရေ နံပါတ်	မာတိကာ	မျက်နှာ နံပါတ်
၂၇	ဒွါဒသကနိပါတ်	၁၀၉
၂၈	တေရသကနိပါတ်	၁၉၄
၂၉	ရုဒ္ဓသကနိပါတ်	၁၉၇
၃၀	သောဠသကနိပါတ်	၂၀၄
၃၁	ဝိသတိနိပါတ်	၂၁၂
၃၂	တိံသဘိနိပါတ်	၂၇၀
၃၃	စတ္တာထိသနိပါတ်	၂၉၅
၃၄	ပညာသကနိပါတ်	၃၀၃
၃၅	သမ္ဗိနိပါတ်	၃၂၀
၃၆	သတ္တတိနိပါတ်	၃၃၃

ထေရဂါထာပါဠိတော်နိဿယ-မာတိကာပြီး၏။

ထေရဝါဒါယာပိဋကော်စီသျှ။

နမောတဿ၊ဘဂဝတော၊အရဟတော၊သဗ္ဗသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

ကောနိပါတ်-၁-ဗဒ္ဓမဝဂ်၊

(၁) ဂိရိဂတ္တဇရ၊တောင်ခေါင်းလိုဏ်းအစရှိသည်၌၊ဝသနုသီလနံ၊နေ
 လေ့ရှိကုန်ထသော၊ဘာဝိတက္ကနံ၊ပွားစေအပ်ပြီးသောမဂ်ရှိကုန်ထသော၊
 သီဟာနံဝသီဟာနံ၊အုဝ၊ခြင်္သေ့မင်း၏ရဲရင့်ခြင်းနှင့်တူသောရဲရင့်ခြင်းရှိကုန်
 သည်ဖြစ်၍၊နဒန္တာနံ၊ဆိုတတ်ကုန်သော၊ ဒါဠိနံ၊မဂ်ထေးပါးတည်းဟူသော
 အစွယ်ရှိကုန်သောရဟန္တာအရှင်မြတ်တို့၏၊အတ္တုပနာယိကာ၊မိမိအကျိုး
 စီးပွားသူဘဝါးအကျိုးစီးပွားစသော အပြားကိုဆောင်တတ်ကုန်ထသော၊
 ဂါထာ၊ဂါထာတို့ကို၊ သုဏာထ၊နာထင့်ကုန်၊ ။ယထာနာမ၊ အကြင်အ
 ကြင်သို့သော သုတုတိမဟာ ကောဗ္ဗိက စသော ထင်ရှားသောအမည်ရှိ
 ကုန်ထသော၊ယထာဂေါတ္တာ၊ အကြင်အကြင်သို့သော ဂေါတမကဿပ
 စသော ဇာတ်ဖြင့် ထင်ရှား ကုန်ထသော၊ ယထာဓဓ္မဝိဟာရိနေ၊ သတိ
 တရားဖြင့်နေလေ့ရှိကုန်ထသော၊ ယထာဓိရတ္တာ၊သဒ္ဓါဓိရတ္တိပညာဓိရတ္တိ
 စသောအဓိရတ္တိရှိကုန်ထသော၊ သပ္ပညာ၊ အလုံးစုံသောအုရိယာပုတ်တို့၌
 ဆင်ခြင်သော ပညာရှိကုန်ထသော၊ အတန္ဒိကာ၊ ပျင်းရိခြင်းမှ ကင်းကုန်
 ထသော၊တေထေရာ၊ဏိရဟန္တာမြတ်တို့သည်၊ ဝိဟာရိံ၊သု၊နေကုန်ပြီ၊ ။
 တတ္ထတတ္ထ၊ထိုထိုသို့သောတောသစ်ပင်ရင်းကောင်စသောသိတ်ငြိမ်ရာအ
 ချပ်တို့၌၊ ဝိပဿိတွာ၊အနိစ္စစသောဝိပဿနာကိုအားထုတ်၍၊အဂ္ဂုတံ၊ရွှေ
 ခြင်းမရှိသော၊ပဒံ၊နိဗ္ဗာန်ကို၊ဗုဿိတွာ၊မျက်မှောက်ပြု၍၊ကတန္တံ၊အရိယာ
 မဂ်တရားကို၊ ဗစ္စဝေက္ခန္ဓာ၊ဆင်ခြင်ကုန်လျက် အုမမထွံ၊ဤဆိုအပ်သော
 အကျိုးကို၊အဘာထိံ၊သု၊ဆိုကုန်ပြီ၊ ။ဘောဒေဝ၊အိုရိယာနတ်သား၊မေမမ
 ငါ၏၊ ကုဗ္ဗိကာ၊အတွင်းအပန္နကောင်းစွာ ပြုပြင်အပ်သောကုဗ္ဗိကို၊ ဆန္ဒာ၊
 သစ်ရွက်ဖြင့်ရိယာမယိုမစွတ်ရအောင် ရိုးဝေပြီ၊ သုခါ၊အတွင်း အပန္နနှင့်
 လိုဘွယ်ရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့် ပြီးစေအပ် သည်ဖြစ်၍ မချင်းလွန်း မပူလွန်း

ထေရဂါထာပါဠိတော်နိဿယ

အဖြစ်ဖြင့် ချမ်းသာသော ဥတုနှင့် ပြည့်စုံသောကြောင့် ကိုယ်စိတ်နှစ်ပါး ချမ်းသာပေပြီ။ နိဂါတာ၊ တံခါးကျည်ဖြင့် ယှိုပိတ်အပ်သော တံခါးရွက်ရှိ သောကြောင့်ထေပူတ်ထျှပ်ဘည်းဟူသောဘေးရန်မှလည်းကင်းထေပြီ။ ဒေဝ ခိဗ္ဗိနတ်သား၊ ယထာသျှံ၊ သင်ခိဗ္ဗိနတ်သားအလိုရှိတိုင်း ချမ်းသာစွာ၊ ဝဿ၊ အရည်ထန်စွာရွာစေလော၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဝိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ သုဿမာဟိတံ တရတည်းသော အာရုံခွဲကောင်းစွာတည်ပြီ။ ဝိရတ္တံ၊ ခပ်ဆိမ်းသောသံယော ဧဉ်စသည်မှလွတ်ပြီ။ အာတာပိ၊ ကိလေသာကို ပူပန်စေတတ်သောလုံ့လရှိ သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရာမိ၊ နေပြီ။ ဒေဝခိဗ္ဗိနတ်သား၊ ဝဿ၊ အရည်ထန်စွာ ရွာစေလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣတ္ထံဣမံပကာရံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသောအပြားရှိ သော၊ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အာယသ္မာသုဘုတိတ္ထေရော၊ အရှင်သုဘုတိ ထေရ်သည်၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ။ သုဘုတိထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၂) အာဂုသော၊ ငါရှင်တို့၊ ဥပသန္တော၊ ပြင်သက်သောအုဇြေလည်းရှိ ၏၊ ဥပရတော၊ အလုံးစုံသောမကောင်းမှုအကုသိုလ်မှလည်းကြဉ်ရှောင်၏၊ မန္တတာဏီ၊ ပညာဖြင့်ဆင်ခြင်၍ဆိုလေ့ရှိ၏၊ အနုဒ္ဒတော၊ ဒုစရိုက်ကိုပယ် သဖြင့်စင်ကြယ်သောဝိထန္တတည်၏၊ သောနရော၊ ထိုသူသည်၊ မာလုတော၊ ထေသည်၊ နမပတ္တံ၊ သစ်ရွက်ကို၊ ခုနတ်ဣဝ၊ ချွေထွင့်မြတ်သကဲ့သို့၊ ပါပကေ ဓမ္မေ၊ ယုတ်မာသောအကုသိုလ်တရားတို့ကို၊ ခုနတ်၊ ထွင့်နှိုင်းပယ်နှိုင်း၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣတ္ထံဣမံပကာရံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောအပြားရှိသော၊ ဣမံဂါ ထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အာယသ္မာမဟာကောဗ္ဗိကတ္ထေရော၊ အရှင်မဟာကောဗ္ဗိ ကထေရ်သည်၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ။

မဟာကောဗ္ဗိကထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၃) အာဂုသော၊ ငါရှင်တို့၊ ယေတထာဂတာ၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရား တို့သည်၊ အာဂတာနံ၊ မိမိ၏ အထံသို့ရောက်လာကုန်သော၊ မာဒိသာနံ၊ ငါ ကဲ့သို့သောယုံမှားခြင်းရှိကုန်သောသူတို့အား၊ ကင်္ခိ၊ ယုံမှားခြင်းကို၊ ဝိနယ န္တိ၊ အရိယမဂ်ကိုဖြစ်စေသဖြင့်ပျောက်ကုန်၏၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ညဉ့်သန်းခေါင်အခါ အင်္ဂါလေးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော အရိုက်တိုက်ခွံ၊ ပဇ္ဇလိတော၊ တောက်ထွန်း သော၊ အဂ္ဂိယထာ၊ မီးကဲ့သို့အာထောကဒါ၊ သတ္တဝါတို့၏သန္တာန်အစိဇ္ဇာ တည်းဟူသောအရိုက်ကို ပျောက်တတ်သောတရားဒေသနာကိုလည်းပေး တတ်ကုန်သည်၊ စက္ခုဒဒါ၊ အောက်မဂ်အောက်ဖိုလ်သုံးပါးတည်းဟူသော ပညာစက္ခုကို ပေးတတ် ကုန်သည်၊ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေသံတထာဂ တာနံ၊ ထိုဝိပဿိအစရှိသော ရှေးဘုရားတို့ကဲ့သို့ လာခြင်းကောင်းတော်

ကေနိပါတ် ၁-ပဌမဝဂ်၊

တော်မူသောမြတ်စွာဘုရားတို့၏၊ ဣဝံပညံ၊ ဤဉာဏ်တော်၏ လွန်ကဲခြင်းကို၊ ဝဿ၊ ရှုလော့၊ ။ ။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣတ္ထံဣဝံပကာရံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အပြားရှိသော၊ ဣဝံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အာယသ္မာကင်္ခါ၊ ရေဝတတ္ထေရော၊ အရှင်ကင်္ခါရေဝတထေရ်သည်၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ၊ ။

ကင်္ခါရေဝတထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၄) ပဏ္ဍိတေဟိ၊ ပညာရှိကုန်သော၊ အတ္ထဒသိတိ၊ မိမိအစီးအပွားသူတပါးအစီးအပွားစသောအကျိုးကို မြင်နိုင်ကုန်ထသော၊ သန္တိရေဝ၊ အရိယာသူတော်ကောင်းတို့နှင့်သာလျှင်၊ သမာသေထ၊ ပေါင်းဖော်ရာ၏၊ အပ္ပမတ္တာ၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုစသည်၌ မမေ့မလျော့သော သတိရှိကုန်ထသော၊ ပိစက္ခဏာ၊ အထူးသဖြင့်အကျိုးစီးပွားကို မြင်နိုင်ကုန်ထသော၊ ဧဝမိရာ၊ ထိုပညာရှိတို့သည်၊ မဟန္တံ၊ ကြီးမြတ်သော၊ အတ္ထဉ္စ၊ အကျိုးစီးပွားကို ထည်းကောင်း၊ ဂန္တိရံ၊ နက်စွာသော၊ ဒုဒ္ဓသံ၊ သူတပါးတို့ထိနိုင်ခဲ့သော၊ နိပုဏံ၊ သိမ်မွေ့သော၊ အဏု၊ သေးဖွဲသောအဏုမြူရှိသော၊ အတ္ထဉ္စ၊ အနက်ကို ထည်းကောင်း၊ သမဓိ၊ စွန္တိ၊ ထိနိုင်ကုန်၏၊ ။ ။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣတ္ထံဣဝံပကာရံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသော အပြားရှိသော၊ ဣဝံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ မန္တာနိပုတ္တော၊ မန္တာနိမည်သောပုတ္တောမ၏သားဖြစ်သော၊ အာယသ္မာပုတ္တောထေရော၊ အရှင်ပုတ္တထေရ်သည်၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ၊ ။

ပုတ္တထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၅) အာပုဿ၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ယောဒဗ္ဗော၊ အကြင်ဒဗ္ဗသည်၊ ဒုဒ္ဓမယော၊ ဆုံမခက်သောကိလေသာရှိ၏၊ သောဒဗ္ဗော၊ ထိုဆုံမခက်သော ကိလေသာ ရှိသေးဒဗ္ဗသည်၊ ဒမေန၊ အရဟတ္တမဂ်ဟူသောဆုံမခြင်းဖြင့်၊ ဒန္တော၊ ဣန္ဒြေကို စောင့်ရှောက်ခြင်းဖြင့် ယဉ်ကျေး၏၊ သန္တု၊ သိဒ္ဓတာ၊ ရရသမျှသောပစ္စည်းဖြင့် ရောင့်ရဲခြင်းစသော သုံးပါးသော သန္တောသဖြင့် ရောင့်ရဲ၏၊ ဝိတိတ္ထကင်္ခါ၊ တဆဲ့ခြောက်ပါးသော အရာစသည်၌ ယုံမှားကို လွန်ခြောက်ပြီးသော ယုံမှားခြင်းရှိ၏၊ ဝိဇိတာပီ၊ အောင်အပ်ပြီးသောကိလေသာ တည်းဟူသော အပင်းအသင်းရှိ၏၊ အပေတတေရဂေါ၊ နှစ်ဆဲ့ငါးပါးသော ဘေးမှလည်းကင်း၏၊ မြီတတ္ထော၊ တည်ကြည်သောသဘောရှိသည်ဖြစ်၍ ထောကင်္ခံတရားတို့ကြောင့် တုန်ထွပ်ခြင်းမရှိ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပရိနိဗ္ဗုတော၊ ကိလေသာပရိနိဗ္ဗာန်ဖြင့်ငြိမ်း၏၊ ။ ။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣတ္ထံဣဝံပကာရံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသော အပြားရှိသော၊ ဣဝံဂါထံ

ယေရုဂါထာပါဠိတော်နိဿယ

ဤဂါထာကို အာယသ္မာဒဗ္ဗောထေရော၊ အရှင်ဗုဒ္ဓထေရ်သည်၊ အဘာ
သိတ္ထိဆိုပြီး ၊ အရှင်ဗုဒ္ဓထေရဂါထာအနက်ပြီး၏ ၊

(၆) အာဝုဒဿ၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ယောထိက္ခ၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ ထိတဝနံ၊
ယင်းကိုက်တောသို့ ဥပဂါဥပဂန္တိ၊ နေသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်ကပ်၏၊ သော
ထိက္ခ၊ ထိုရဟန်းသည်ကား၊ ဧကော၊ တယောက်အထည်းထည်း၊ သန္တု၊ သိ
တော၊ ပစ္စည်းလေးပါးဖြင့်ရောင့်ရဲ၏၊ သမာဟိတက္ကော၊ ဥပစာရသမာဓိ
အပ္ပနာသမာဓိဖြင့်ကောင်းစွာတည်ကြည်သောစိတ်ရှိ၏၊ ဝိဇိတာဝီ၊ အောင်
အပ်ပြီးသောက်လေသာ တည်းဟူသောအပင်းအသင်းရှိ၏၊ ဒုပေတထေ
မဟံသော၊ ကင်းပြီးသော ကြက်သီးမွေးဥင်းထခြင်းရှိ၏၊ သောထိက္ခ၊
ထိုရဟန်းသည်၊ ကာယဂတာသတိံ၊ ဆံအစရှိသောသုံးဆဲ့နှစ်ပါးသောအရ
လျှင်အာရုံရှိသောသတိကို၊ ရက္ခိက္ခန္ဓန္တော၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို ပွားစေသည်အ
စွမ်းဖြင့်စောင့်ရှောက်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိတိမာ၊ တည်ကြည်ခြင်းရှိသည်၊ ဟော
တိ၊ ဖြစ်၏၊ ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣတ္ထံဣဝံပကာရံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောအပြား
ရှိသော၊ ဣဝံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အာယသ္မာ သိတဝနိယော ထေရော၊
ကြောက်မက်ဘွယ်သော သုသာန်တော၌နေသော အရှင်သန္တု၊ တထေရ်
သည်၊ အဘာသိတ္ထိ ဆိုပြီး ၊ သန္တု၊ တထေရဂါထာအနက်ပြီး၏ ၊

(၇) အာဝုဒဿ၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ယောထိက္ခ၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ မဇ္ဈရ၊ ဇ
ဿ၊ ခန္ဓာတို့၏ပျက်စီးခြင်းဟုဆိုအပ်သောသေမင်း၏၊ သေနံ၊ အိုခြင်းနာခြင်း
စသောစစ်သည်ကို၊ အပါနုဒိဗိဒ္ဓံသေတိ၊ ပျက်ဆီး၏၊ သုရုဗ္ဗလံ၊ အလွန်အား
နည်းသော၊ နုဇ္ဇသေတံ၊ ကျူးဖြင့်ပြီးသောတံတားကို၊ မဟောစော၊ ကြီးစွာ
သောရေအယဉ်သည်၊ အပါနုဒိဗိဒ္ဓံသေတိ၊ ပျက်ဆီးသကဲ့သို့၊ သုရုဗ္ဗ
လံ၊ အလွန်အားနည်းသော၊ သေနံ၊ ကိလေသာတည်းဟူသောစစ်သည်ကို၊
မဟောစောသဒိသေန၊ ကြီးစွာသောရေအယဉ်နှင့်တူသောအရဟတ္တမဂ်
ဖြင့်၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင့်ကြောင့်၊ အပါနုဒိဗိဒ္ဓံသေတိ၊ ပျက်ဆီး၏၊ တသ္မာ၊ ထို
ကြောင့်၊ သောသိက္ခ၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ဝိဇိတာဝီ၊ အောင်အပ်ပြီးသောက်လေ
သာတည်းဟူသောအပင်းအသင်းရှိသည်၊ ဒုပေတထေရဂေါ၊ ကင်းသော
ကြောက်မက်ဘွယ်ရှိသည်၊ ဒန္တော၊ ယဉ်ကျေးသည်၊ ဗြိတက္ကော၊ ထည်
ကြည်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပရိနိဗ္ဗုတော၊ ကိလေသာရှုငြိမ်းသည်၊ ဟော
တိ၊ ဖြစ်၏၊ ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣတ္ထံဣဝံပကာရံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောအပြားရှိ
သော၊ ဣဝံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အာယသ္မာတလ္လိယောထေရော၊ အရှင်တလ္လိ
ယထေရ်သည်၊ အဘာသိတ္ထိ ဆိုပြီး ၊ တလ္လိယထေရဂါထာအနက်ပြီး၏၊

ဧကနိပါတ်-၁-ပဋ္ဌမဝဂ်။

(၈) အာဝုဒသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ ဒုဗ္ဗမယော
 ရှေးနှိမဆုံးမအပ်သေးသောကိစ္စသောရှိသောကြောင့်ဆုံးမခြင်းငြါမတတ်
 ကောင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒမေန၊ နောက်အခါအရဟတ္တမဂ်ဖြင့်ကိလေ
 သာကိုဆုံးမပြီးသောကြောင့်၊ ဒန္တော၊ ယဉ်ကျေး၏၊ ဝိရော၊ လေးပါးအပြား
 ရှိသောသမ္ပယောဂ်ဟု ဆိုအပ်သောယုံ့လနှင့်ပြည့်စုံသည်။ သန္တု၊ သိတော၊
 ပစ္စည်းထေးပါးဖြင့်ရောင့်ရဲခြင်းရှိသည်။ ဝိတိန္တု၊ ကစိ၊ ကဆဲ့ခြောက်ပါး
 သောယုံ့မှားခြင်းမှကူးမြောက်သည်။ ဝိဇိတာ၊ ဝိ၊ အောင်အပ်ပြီးသောကိလေ
 သာတည်းဟူသောအပင်းအသင်းရှိသည်။ အပေတထောမဟံလော၊ ကင်း
 ပြီးသောကြက်သီးမွေးညှင်းထခြင်းရှိသည်။ ယသ္မာ၊ အကြွင့်ကြောင့်၊ ဟော
 တိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝိရော၊ ဝိရနာမကော၊ ဝိရအမည်ရှိသော၊
 သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်။ ပရိနိဗ္ဗုတော၊ ကိလေသာမှပြင်းသည်ဖြစ်၍၊
 မြိတော၊ တည်ကြည်သောစိတ်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။
 ဣတ္ထိဣပံပကာရံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောအပြားရှိသော၊ ဣပံဂါထံ၊ ဤဂါထာ
 ကို၊ အာယသ္မာ၊ မီးရာထေရော၊ အရှင်ဝိရထေရ်သည်။ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ။ ။

ဝိရထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၉) အာဝုဒသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ဘဂဝကော၊ မြတ်စွာထုရား၏။ သန္တိကံ၊
 အထံသို့မမ၊ ငါ၏၊ ယံအာဂမနံ၊ အကြင်ထာခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံအာဂ
 မနံ၊ ထိုဘုရားထံသို့လာခြင်းသည်။ သွာဂတံသုအာဂတံ၊ ကောင်းသောလာ
 ခြင်းတည်း၊ နရုဂတံ၊ အစီးအပွားမှကင်းသောလာခြင်းမဟုတ်၊ မမ၊ ငါ၏။
 ယံဝိပံသိတံ၊ အကြင်စုံစမ်းခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ မမ၊ ငါ၏။ တံဝိပံသိတံ၊
 ထိုသို့စုံစမ်းခြင်းသည်။ ဒုမန္တိ၊ ဒုဗ္ဗု၊ ဝိပံသိတံ၊ မကောင်းသဖြင့် စုံစမ်းခြင်း
 သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ သံဝိဘုက္ကေသု၊ ဒုက္ခသစ္စာစသည်အစွမ်းဖြင့်ဝေ
 ဘန်အပ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေသု၊ တရားတို့တွင်၊ သေဗ္ဗံ၊ မြတ်သော၊ ယံသာသန
 ဓမ္မံ၊ အကြင်အဆုံးအမဖြစ်သောကရားတော်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံသာသန
 ဓမ္မံ၊ ထိုသာသနထေးပါးကိုထိစေတတ်သောအဆုံးအမဖြစ်သောတရားတော်
 ကို၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဓမ္မော၊ သုတ်အဘိဓမ္မာတည်း၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊
 ဝိနယော၊ ဝိနည်းတည်း၊ ဣတိမနသိကတွာ၊ ဤသို့လုံးလုံးသွင်း၍၊ ဥပဂမိ၊ ကပ်
 ပြီး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣတ္ထိဣပံပကာရံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောအပြားရှိသော၊ ဣပံ
 ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ ဝိလိန္တု၊ ဝိလိန္တု၊ ဝိလိန္တုထေရ်သည်။ အဘာ
 သိတ္ထ၊ ဆိုပြီ။ ဝိလိန္တုထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

ထေရဂါယာပါဠိတော်နိဿယ။

(၁၀) အာဂုဿော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ ဣဝေါ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်ထေကအတ္တဘော၌ ထည်းကောင်း၊ ဟုရံဝါ၊ တပါးသောအနာဂတ်အတ္တဘော၌ ထည်းကောင်း၊ အပေက္ခံ၊ ကပ်ငြိတတ်သောထဏှာကို၊ ဝိဘာရံ၊ အထူးသဖြင့်ပယ်၍နေပြီ၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ဇေဒဂူ၊ မဂ်ဥာဏ်ဖြင့် နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်၏၊ သမိတော၊ ပဟာနုသန္တိ ကိရိယာတာဝနာအဘိသမယ၏ အစွမ်းဖြင့်သိလျက်တည်၏၊ ယတက္ကော၊ မဂ်ဟူသော စောင့်ရှောက်ခြင်းဖြင့်ကောင်းစွာစောင့်ရှောက်ခြင်းသဘောရှိ၏၊ သဗ္ဗေသုဓမ္မေသု၊ ခပ်သိမ်းသောအာရုံတရားတို့၌ အနုပလိက္ကော၊ တဏှာဒိဗ္ဗိဟူသော လိမ်းကျံခြင်းဖြင့်မလိမ်းကျံ၊ ယောကဿ၊ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာဟုဆိုအပ်သော ယောက၏၊ ဥဒယဗ္ဗယံ၊ အဖြစ်အပျက်နှစ်ပါးကို၊ ဧညာဇာနိတွာ၊ သိ၍၊ ဝေဒဂူ၊ မဂ်ဥာဏ်ဖြင့်နိဗ္ဗာန်ဟူသော အဆုံးသို့ရောက်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣတ္ထံဣမံ ပကာရံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောအပြားရှိသော၊ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ ပုဏ္ဏမာသထေရော၊ ပုဏ္ဏမာသထေရ်သည်၊ အတာသိတ္ထံ၊ ဆိုပြီ။ ။

ပုဏ္ဏမာသထေရဂါယာအနက်ပြီး၏။ ။

ပဌမော၊ ရှေးဦးစွာသော၊ ဝဂ္ဂေါ၊ ဝဂ်သည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။ ။ တဿ၊ ထိုပဌမဝဂ်၏၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါနိသည်။ ။ သုဘုတိ ထေရော၊ သုဘုတိထေရ် ထည်းကောင်း၊ ကောမ္ဘိကထေရော၊ ကောမ္ဘိကထေရ် ထည်းကောင်း၊ ကင်္ခါရေဝတောထေရော၊ ကင်္ခါရေဝတထေရ် ထည်းကောင်း၊ သုဗ္ဗတော၊ ကောင်းသောတရားစကားကိုဟောထတံသော၊ မန္တာနိပုတ္တော၊ မန္တာနိမည်သော ပုဏ္ဏေမ၏ သားဖြစ်သော ပုဏ္ဏထေရ်လည်းကောင်း၊ ဒဗ္ဗောစဒဗ္ဗထေရ်ထည်းယောင်း၊ သိတဝနိယောစ၊ သုသာန်၌နေသောသမ္ဘူတထေရ်ထည်းကောင်း၊ ဘလ္လိယောစ၊ ဘလ္လိယထေရ်ထည်းကောင်း၊ ဝီရော၊ ဝီရထေရ်ထည်းကောင်း၊ ပိလိန္ဒဝစ္ဆောစ၊ ပိလိန္ဒဝစ္ဆထေရ်ထည်းကောင်း၊ တမောနုဒေါ၊ အဓိကကိုပျောက်တတ်သော၊ ပုဏ္ဏမာသော၊ ပုဏ္ဏမာသထေရ်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသည့်လျှင်တည်း။ ။

ပဌမဝဂ်ပြီး၏။

ကေနိပါတ်-၂-ဒုတိယဝဂ်။

(၁၁) အာဂုဿော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ဗုဒ္ဓပဝေဒိတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်ထိအပ်သော၊ ဓမ္မေ၊ သုံးဆယ်ချွန်ပါးသောဗောဓိပက္ခိယတရား၌၊ ပါရုဇ္ဇဗဟုထော၊ များသောဝမ်းမြော်ခြင်းရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ သင်္ခါဂ္ဂပဿမံ၊ သင်္ခါရ

တရားတို့၏ငြိမ်းရာဖြစ်သော၊ သုခံ၊ ချမ်းသာတကာတို့ထက်လွန်မြတ်သော
 ချမ်းသာဟုဆိုအပ်သော၊ ပဒံသန္တံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ အဓိဝုတ္တံ၊ ရရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့
 ဝုဇ္ဇဝုတ္တံ၊ ထေရော၊ ဝုဇ္ဇဝုတ္တံ၊ ထေရ်သည်၊ ဣဝံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိ
 ဣ၊ ဆိုပြီ။ ။ ဝုဇ္ဇဝုတ္တံ၊ ထေရ် ဂါထာအနက်ပြီး၏။ ။

(၁၂) အာဂုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ပညာဗတီ၊ ပါဠိဟာရိယ ပညာပိပဿနာ
 ပညာ၏အစွမ်းဖြင့်မပြတ်ဖြစ်သော အလွန်အကဲသော ပညာအားနှင့်ပြည့်စုံ
 သော၊ သီလဝတုပပန္နော၊ အလွန်အကဲသော စတုပါရိသမ္ဘိ သီလရတင်အ
 ကျင့်ဝတ်နှင့်ပြည့်စုံသော၊ သမာဟိတော၊ ဥပစာရသမာဓိ အပ္ပနာသမာဓိ
 ဖြင့်ကောင်းစွာတည်ထဲသော၊ ဈာနရတော၊ အာရဇ္ဇဏုပဈာန် ထက္ခဏုပဈာန်
 ဦးမွေ့သျှောင်ထဲသော၊ သတိမာ၊ မကင်းသောသတိရှိထဲသော၊ ယဒတ္ထိယံ၊ အ
 လိုရှိတိုင်းသော၊ ဘောဇနံ၊ ဘောဇဉ်ကို၊ ဘုဉ္ဇမာနော၊ သုံးဆောင်သော၊ ယော
 သိက္ခ၊ အကြင် ရဟန်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သောသိက္ခ၊ ထိုရဟန်းသည်၊
 ကင်္ခေထကာယံ၊ ထိုမိမိ၏အနုပါဒိသေသနိဗ္ဗာန်ဖြင့် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသောကာထ
 တိုင်အောင်၊ ဣ၊ ဤသာသနပတော်၌၊ ပိတရာဂေါ၊ ကင်းပြီးသော၊ ကာမရာ
 ဝရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မဟာဝုတ္တဏ္ဏော၊ မဟာဝုတ္တထေရ်
 သည်၊ ဣဝံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိဣ၊ ဆိုပြီ။ ။

မဟာဝုတ္တထေရ်ဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၁၃) အာဂုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ တေသေထာ၊ ထိုငါ့နေသော တောင်တို့
 သည်၊ နိယန္တဝုတ္တော၊ ဤသော တိမ်အဆင်းရှိကုန်၏။ ရုစိရာ၊ ပြီးပြီးပြက်
 ထွက်သော အရောင်ရှိကုန်၏။ သီတဝါရီ၊ ချမ်းအေးကြည်ထင် သောရေ
 ထည်းရှိကုန်၏။ သုဗိန္ဒရာ၊ စင်ကြယ်သော မြေအတိုရှိကုန်၏။ ဣန္ဒဂေါပက
 သဗ္ဗန္တာ၊ သန္တာနိအဆင်းနှင့် တူသောနိသော အဆင်းရှိသောပိုးပရန်တို့
 ဖြင့်ဖုံးထွမ်းကုန်၏၊ တေသေလော၊ ထိုတောင်တို့သည်၊ ဝံမယံ၊ ငါ့အား၊ ခမယ
 န္တိ၊ ခိတ်ငြိမ်ရာအရပ်၌မွေ့ထျော်ခြင်းကိုပွားစေအပ်ကုန်၏။ ။ ဣတိ၊ ဤသို့
 ဝနဝုတ္တဏ္ဏော၊ ဝနဝုတ္တထေရ်သည်၊ ဣဝံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာ
 သိဣ၊ ဆိုပြီ။ ။ ဝနဝုတ္တထေရ်ဂါထာအနက်ပြီး၏။ ။

(၁၄) ဘန္တေ၊ အရှင်တို့၊ ဥပဇ္ဈာယော၊ ဥပဇ္ဈာယ်ဖြစ်သော ဝနဝုတ္တ
 ထေရ်သည်၊ ဝံအဝစါသိအဘာသိ၊ အကျွန်ုပ်ကိုဆိုပြီ၊ သီဝက၊ သီဝကသာ
 မထေ၊ ဣတော၊ ဤရွာအပိုင်းအခြားမှ၊ ဝုတ္တံ၊ တောအရပ်သို့သွားအံ့၊ မေ၊
 ငါ၏၊ ကာယော၊ ကိုယ်သည်၊ ဂါမေ၊ ရွာ၌၊ ဝသတိ၊ နေ၏။ မေ၊ ငါ၏၊ မနော၊
 စိတ်သည်၊ အရညဂတော၊ တောသို့ရောက်ပြီ။ သေမာနကောပိ၊ ထျောင်း

ထေရဂါထာပါဠိတော်နိဿယ

သောကိုယ်ဖြင့်ထည်း၊ ဂစ္ဆာမိ၊ ပေါက်ပက်ပိုးကဲ့သို့ရင်ဖြင့်တွားထွက်သွား
အံ့၊ ဝိဇာနထံဝိဇာနန္တဿ၊ ကာမဂုဏ်စသည်၌ အပြစ်ကာမဂုဏ်မှထွက်
မြောက်ခြင်းနိဗ္ဗာန်ဟူသော အကျိုးကိုသိသောသူအား၊ သံဂေါ၊ ဝေရံတရ
သောအာရုံ၌ ငြိတွယ်ခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝနဂစ္ဆ သထေ
ရဿ၊ ဝနဂစ္ဆ မထေရ်၏၊ ဘာဂိနေယျော၊ တူဖြစ်သော၊ သာမဏေရော၊ ထိဝ
ကသာမဏေသည်၊ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ ဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ။ ။

ထိဝကသာမဏေရဂါထာအနက်ပြီး၏။ ။

(၁၅) အာဝသော၊ ငါရှင်တို့၊ ယေတိက္ခ၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ ပဉ္စ၊ ငါး
ပါးသော၊ ဩရုတ္တာဂိယသံယောဇဉ်တို့ကို၊ သိန္ဓေ၊ သုံးပါးသော အောက်မင်
ခေးသန်ထွက်ဖြင့်ဖြတ်ရာ၏၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော ဥဒ္ဓံဘာဂိယသံယောဇဉ်
တို့ကို၊ ဇဟေ၊ အရဟတ္တမင်ဖြင့်ပယ်စွန့်ရာ၏၊ ပဉ္စစ၊ ဥဒ္ဓံဘာဂိယသံယော
ဇဉ်တို့ကိုပယ်ခြင်းငှါသဒ္ဓါစသော ငါးပါးသောအန္တေတို့ကိုလည်း၊ ဥဗ္ဘရိ၊
အလွန်၊ ဘာဝယေ၊ ပွားစေရာ ၏၊ ပဉ္စသံဂါထိဂေါ၊ ငါးပါးသောရာဂဒေါသ
မောဟဒိဗ္ဗိဟုဆိုအပ်သော ငြိတွယ်တတ်သော တရားကိုပယ်သဖြင့် လွန်
သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သောဘိက္ခ၊ ထိုရဟန်းကို၊ ဩဗာတိဏ္ဏောတိ၊ ကာ
မောဗာစသော ဩဗာလေးပါးမှလွန်မြောက်သောရဟန်းဟူ၍၊ ဝုဗ္ဘတိ၊ ဆို
အပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကုဗ္ဘေ၊ နေထေရော၊ ကုဗ္ဘေ၊ နေထေရ်သည်၊ ဣမံဂါ
ထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ။ ။

ကုဗ္ဘေ၊ နေထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။ ။

(၁၆) အာဝသော၊ ငါရှင်တို့၊ ဘဒ္ဒေါ၊ ကောင်းသောအားအစွမ်းထွင်ခြင်း
စသည်နှင့်ပြည့်စုံသော၊ အာဇညော၊ ဥဿတအာဇာနည်သည်၊ နင်္ဂံ၊ လာဝတ္တ
နိ၊ ထွန်ကြောင်းခရီး၌၊ သိဝိ၊ ထိုထွန်ကြောင်း ၏အထက်၌တခဲနက်သောမြက်
အမြစ်စသည်တို့ကို၊ အပ္ပကထိရေန၊ မပင်မပန်းသဖြင့်၊ ဂစ္ဆတိ၊ ယထာ၊ ထိုမှ
ဤမှလည်၍သွားနှိုင်းသကဲ့သို့၊ ဇေတထာ၊ ထိုအတူ၊ ဝံမမ၊ ငါအား၊ နိရာမိ
သေ၊ ကာမအာမိသထောကအာမိသဝဂ္ဂအာမိသတို့နှင့်မရောသော၊ သုခေ၊
ပထသမာပတ်ချမ်းသာကို၊ ထဒ္ဓေ၊ ရသည်ရှိသော်၊ ရတ္ထိံ၊ ပီ၊ ညဉ့်အခါ၌လည်း
ကောင်း၊ ဒိဝါ၊ ဝိ၊ နေအခါ၌လည်းကောင်း၊ အပ္ပကထိရေန၊ မပင်မပန်းသဖြင့်၊
ဂစ္ဆန္တိ၊ အတိတ္တမန္တိ၊ လွန်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗေထဋ္ဌသိသောထေရော၊ ဗေ
ထဋ္ဌသိသထေရ်သည်၊ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ။ ။

ဗေထဋ္ဌသိသထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။ ။

(၁၇) ဘောပဗ္ဗဇိတ၊ အိုရဟန်း၊ တုံ၊ သင်သည်၊ မဟတ္တသော၊ အစား
ကြီးသည်ဖြစ်၍၊ ယဒါယထိံ၊ ကာလေ၊ အကြင်အခါ၌၊ မိဒ္ဓိ၊ ထိန်မိဒ္ဓဖြင့်နှိပ်

ကောနိပါတ်-၂-ဒုတိယဝဂ်၊

စက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ နိပါပယမဋ္ဌော၊ ဆန်ကွဲထမင်း
 စသောဝက်စာဖြင့် ပြည့်သော၊ မဟာဝရာဟောဝမဟာ ဝရာဟောဣဝ၊
 ဝက်ကြီးကဲ့သို့၊ သမ္ပရိဝတ္တသာယံ၊ တလူးထည်ထည်အိပ်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊
 နိဒ္ဒါယိတာ၊ အိပ်ကြွေးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ မန္တော၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးပြန်းခြင်း၌
 နှလုံးမသွင်းသည်ဖြစ်၍ နည်းသောပညာရှိသော၊ သောတွံ၊ ထိုသင်သည်၊ ပုန
 ပျုနံ၊ အစာန်တလဲလဲ၊ ဝတ္ထံ၊ ပမိုသန္ဓေနေခြင်းသို့၊ ဥပေတိ၊ ရောက်ရထိင့်သ
 တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ သံဝေဂဇနုတ္တံ၊ ထိတ်ထန်
 ခြင်းကို ဖြစ်စိင့်သောငှါ၊ ဣဝံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊
 ဒါသကထေရော၊ ဒါသကထေရ်သည်၊ တံဝစနံ၊ ထိုထုရား စကားကို၊
 သုတွာ၊ ကြား၍၊ သံဝေဂဇာတော၊ ဖြစ်သော ထိတ်ထန်ခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍၊
 ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ပဋ္ဌပေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ နုပိရသေဝ၊ မကြာမြင့်မှီသျှင်
 အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ သန္တိကာထိ၊ မျက်မှောက်ပြု၏။ ။

ဒါသကထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၁၀) ဘောသိက္ခူ၊ ဒိုရဟန်း၊ ဘောသကဋ္ဌာဝနေ၊ ဘောသကဋ္ဌမည်
 သောတော၌၊ ဝသန္တော၊ နေသောတွံ၊ သင်သည်၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာထုရား၏၊
 ဒါယာဒေါ၊ တရားအမွေခံသည်၊ အဟု၊ ဖြစ်လော၊ ကေဝလံ၊ အဓိမ္မညာယ၊ အ
 ကြွင်းမရှိသော အဓိကဘာဝနာဖြင့်အရိုးရဟန္တလုံးသွင်းသောအားဖြင့်နှံ့စေ
 လော၊ ဣဝံပထဝီ၊ ဤအတ္တဘောဟုဆိုအပ်သောမြေကြီးကို၊ အတံ၊ ငါကား၊
 ပထဝီပိယ၊ မြေကြီးကဲ့သို့ပင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မညော၊ အောက်မှေလေ
 ထော၊ သောသိက္ခူ၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ဝိပဓေဝ၊ သျှင်စွာသာသျှင်၊ ကာမရာဂံ၊
 ကာမရာဂကို၊ ပတိယတိ၊ ပယ်နှိုင်းထိင့်သတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒေဝတာ၊
 နတ်သည်၊ အညာပဒေသေန၊ တပါးကိုညွှန်သဖြင့်၊ ဝိဘာဝေတိ၊ ထင်စွာပြ
 ၏၊ သောသိဂံ၊ ထိတ်တောထေရော၊ ထိုသင်္ဂါလပိတထေရ်သည်၊ ဣဝံဂါထံ၊ ဤ
 နတ်ဆိုသောဂါထာကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ဝဇေတွာ၊
 ပွားစေ၍၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါပုတာတိ၊ ရောက်၏။ ။

သင်္ဂါလပိတထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၁၉) နေတ္ထိကာ၊ ရေကိုဆောင်ကုန်သောသူတို့သည်၊ ဥဒကံ၊ ရေကို၊
 နယန္တိ၊ ပိယ၊ မိမိတို့၏လိုရာအရပ်သို့ ဆောင်ကုန်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊
 ဥသုကာရာ၊ လေးသမားတို့သည်၊ တေဇနံ၊ မြားကို၊ တာပေတွာ၊ မီးကင်၍၊
 ဒမယန္တိ၊ ဥဇုကရေန္တိ၊ ပိယ၊ မြောင့်အောင်ပြုကုန်သကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊
 တစ္ဆကာ၊ တစည်းသမားတို့သည်၊ ဒါရုံ၊ သစ်ကို၊ ဒမယန္တိ၊ ပိယ၊ မိမိအလိုအား

ထေရဂါထာပါဠိတော်နိဿယ

ထောင်စွာအဖြောင့်အကောက်ကိုပြုကုန်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ သုဗ္ဗတာ၊ သောကံ တည်သော ဝိစိစသော ကောင်းသောအကျင့်ရှိကုန်သောပညာရှိတို့သည်၊ အတ္တနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ဗမယန္တိ၊ သောတာပတ္တိမဂ်စသည်သို့ရောက်အောင်ဆုံးမကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကုဋ္ဌောထေရော၊ ကုဋ္ဌထေရ်သည်၊ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီး ။

ကုဋ္ဌထေရဂါထာအနက်ပြီး၏

(၂၀) အာရုဿော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ မေ၊ ငါ့အား၊ မရတေမရတဟေတု၊ သေခြင်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ ဘယံ၊ ဘေးသည်၊ နုတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဇိဝိတေ၊ အသက်ရှည်ခြင်း၌၊ နကန္တိ၊ ငွေကွက်သော အားဖြင့်တစ်သော ဝဏ္ဏာသည်၊ နုတ္ထိ၊ မရှိ၊ သမ္ပဇာနေ၊ ပညာအဆင်အခြင် နှင့်ပြည့်စုံ သည်ဖြစ်၍၊ ပဋိဿတော၊ ပြန်ပြောသော သတိရှိသည်ဖြစ်၍၊ သန္ဓေဟံ၊ အထုံးစုံသောကိုယ်ကို၊ နိက္ခယိဿာမိ၊ သန္ဓေဿာမိ၊ စွန့်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဇိတောထေရော၊ အဇိတထေရ်သည်၊ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီး ။

အဇိတထေရဂါထာအနက်ပြီး၏

ဒုတိယော၊ နှစ်ခုမြောက်သော၊ ဝဂ္ဂေါ၊ ဝဂ်သည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီး၊ တဿ၊ ထိုဒုတိယဂင်၏၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါန်းသည်၊ ဝုဠဝန္တော၊ ဝုဠဝန္တထေရ် လည်းကောင်း၊ မဟာဝန္တော၊ မဟာဝန္တထေရ် လည်းကောင်း၊ ဝနဝန္တော၊ ဝနဝန္တထေရ်လည်းကောင်း၊ ဝိဝကော၊ သင်းချိုင်း၌နေသောသာမဏေ လည်းကောင်း၊ ကုဏ္ဍဝာနေော၊ ကုဏ္ဍဝာနေထေရ်လည်းကောင်း၊ ဗေထဗ္ဗိ၊ ဗေထဗ္ဗဝိသထေရ်လည်းကောင်း၊ ဒါသကော၊ ခါသကထေရ်လည်းကောင်း၊ တတော၊ ထိုဒါသကထေရ်မှ၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ သိင်္ဂါ၊ သိင်္ဂါကောထေရော၊ သိင်္ဂါထိတကထေရ်လည်းကောင်း၊ ကုဋ္ဌော၊ ကုဋ္ဌထေရ် လည်းကောင်း၊ အဇိတော၊ အဇိတထေရ်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒံ၊ တကချစ်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်လည်း၊ ဒုတိယဝဂ်ပြီး၏ ။

ကေနိပါတ်-၃-တတိယဝဂ်

(၂၀) ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့အဟံ၊ ငါသည်၊ ဘယဿ၊ ဇာတိဇရာမရတစသောကြောက်ခြင်း၏အကြောင်းမှ၊ နဘယာမိ၊ မကြောက်၊ နောအမှာကံ၊ ငါတို့၏အမတဿ၊ နိဗ္ဗာန်၌၊ ကောဝိဒါ၊ ဝေနေယျတို့အား ဆုံးမခြင်း၌ ထိမ္မာစွာသော၊ သတ္တာ၊ မြတ်စွာတရားသည်၊ ယတ္ထ၊ အကြင်နိဗ္ဗာန်၌၊ ဝယံ၊

ဇောဘိဇရာဗျာဓိမရဏာစသောဘေးသည်၊ နစတိဋ္ဌတိ၊ မတည်၊ ယေနမဂ္ဂေန၊ အကြင်နဗ္ဗာန်ဟူသောအကြောင်းခရီးဖြင့်၊ ဝဇတိ၊ သွားတော်မူ၏၊ တေနမဂ္ဂေန၊ ထိုထုရားသွားသောလမ်းဖြင့်၊ ဘိက္ခဝေါ၊ ရဟန်းတို့သည်၊ ဝဇန္တိ၊ သွားကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နိဂြောဓောထေရာ၊ နိဂြောဓထေရ်သည်၊ ဣဝံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ၊ နိဂြောဓထေရ်ဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၂၂) အာဝုဿော၊ ငါ့ရှင်ဘို့၊ နိဿသုဂံဂါ၊ အလွန်တင့်တယ်သောစိမ်းညိုသောလည်ရစ်အဆင်းလည်း ရှိကုန်ထသော၊ ထိခိုနေ၊ ထိပ်၌ရောက်သောဦးစွန်းရှိကုန်ထသော၊ ဧတမောရာ၊ ထိုဥဒေါင်းတို့သည်၊ ကာရန္တိယံ၊ ကာရန္တမည်သောတောအုပ်၌၊ ဘိကဝါတကီဗ္ဗိတာ၊ အေးသော ခိုခင်းနှင့် ရောသောထေဖြင့်ကောင်းစွာဖြစ်သောမြူးထူးကစားခြင်းရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ မရရဝသိဘာ၊ သာယာစွာသောတွန်းခြင်းတို့ကို၊ ဝဿန္တာ၊ တွန်းကုန်ထုက်၊ အဘိနဒန္တိ၊ မြူးတူးကစားကုန်၏၊ အရဟန္တာပိ၊ ရဟန္တာတို့သည်လည်း၊ သုတ္တံ၊ ဆွမ်းဖြင့်ပင်ပန်းခြင်းကိုပျောက်အံ့သောဌါအိမ်ခြင်းကို၊ သုပန္နိ၊ ခွင့်ပြုတော်မူသောကာလ၌ အိပ်ကုန်၏၊ ဈာယံဈာယေတိ၊ သမထဝိပဿနာ ဈာန်တို့ဖြင့်၊ နိဗ္ဗေဒေန္တိ၊ နိုးကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိတ္တကောထေရော၊ ဝိတ္တကထေရ်သည်၊ ဣဝံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ။ ၊

ဝိတ္တကထေရ်ဂါထာအနက်ပြီး၏။ ၊

(၂၃) အာဝုဿော၊ ငါ့ရှင်ဘို့၊ အဟံခေါ၊ ငါသည်သျှင်၊ ဝေဠုဂုမ္ဘတ္ထိံ၊ ဝါးချိုရိပ်၌၊ မရပါယာသံ၊ ဂဏာနိ၊ ဆွမ်းကို၊ သုတွဿန၊ စား၍၊ ပဒကိတ္တံပဒကိတ္တံ၊ ဖြတ်စွာထုရားအဆုံးအမတော်ကိုခံယူသဖြင့်၊ ခန္ဓာနံ၊ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာတို့၏၊ ဥဒယဗ္ဗယံ၊ အဖြစ်အပျက်နှစ်ပါးကို၊ သမ္ပဿန္တော၊ ရှုသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဝေကံ၊ ပဋိပဿဒ္ဓိဝိပေကဟုဆိုအပ်သော ပထသမာပတ်ကာမဂုဏ်ငါးပါးမှ ဆိတ်ခြင်းဟုဆိုအပ်သောကာယဝိဝေကကို၊ အနုဖြူဟယံအနုဖြူဟယန္တော၊ ပွားလိုသောကြောင့်၊ သာနု၊ ရှေး၌နေအပ်သောတောင်ထူထပ်တောင်ရှမ်းသို့၊ ပဋိဂမိဿာမိ၊ ရည်၍သွားဝေအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂေါပါထေရောထေရော၊ ဂေါပါထထေရ်သည်၊ ဣဝံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ။ ၊

ဂေါပါထထေရ်ဂါထာအနက်ပြီး၏။ ၊

(၂၄) အာဝုဿော၊ ငါ့ရှင်ဘို့၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းအဖြစ်သို့ရောက်၍၊ အနဝသိကော၊ တဝါမရသေးသောငါသည်၊ ဓမ္မသုခဓမ္မတံ၊ ထုရားတရားတော်၏ဝင်္ဂိမှထွက်မြောက်ကြောင်းဖြစ်သော ကောင်းသောတရား၏ အဖြစ်ကို၊ ပဿ၊ ရှုစေ၊ တိသောဝိဇ္ဇာ၊ သုံးပါသောဝိဇ္ဇာတို့ကို၊ အနုပတ္တာသန္တိကတာ

ထေရဂါထာပါဠိတော်နိဿယ၊

မျက်မှောက်ပြုအပ်ကုန်ပြီ၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ သာသနံ၊ ဆုံးမတော်မူ
သောအတိုင်း၊ ကတံကရဏီယံ၊ ပြုအပ်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုဂန္ဓောထေရော၊
သုဂန္ဓထေရ်သည်၊ ဣဝံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ။ ။

သုဂန္ဓထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။ ။

(၂၅) ကဏ္ဍ၊ အိုမာရ်မင်း၊ မမ၊ ငါ့အား၊ ဩတာသဇေတံ၊ ညွှာဏ်ရောင်
အားဖြင့်ဖြစ်သော အရောင်ရှိသော၊ ပဇာတံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ဥာဏ်နှင့်တကွ
ဖြစ်သော၊ ယဿပုဂ္ဂထဿ၊ အကြင်ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဝိတ္တံ၊ ဝိတ်သည်၊ အ
ဘိဏ္ဍသော၊ ဖိုလ်ဝင်စားသောအားဖြင့်မပြတ်၊ ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ တာဒိထံ၊
ထိုသို့အရဟတ္တဖိုလ်နှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို၊ အာသန္ဓေအဘိဓု
ယျ၊ နှိပ်စက်၍၊ နက္ခံ၊ သံသရာဆင်းခဲ့သို့တွင်၊ သင်သည်၊ နိဂစ္ဆတိဥပဂစ္ဆိ
ဿတိ၊ ရောက်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နန္ဒိယောထေရော၊ နန္ဒိယထေရ်သည်၊
ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ။ ။

နန္ဒိယထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။ ။

(၂၆) အာဝုဒ္ဓဿ၊ ငါ့ရှင်တို့၊ အာဒိဂ္ဂဗန္ဓုနော၊ နေမင်း၏အဆွေဖြစ်တော်
မူသော၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သုဘာသိတံ၊ ကောင်းစွာဆိုအပ်သော၊
ဝါဝံ၊ စကားတော်ကို၊ သုတ္တာ၊ ကြားနာရသောကြောင့်၊ နိပုထံ၊ သိမ်မွေ့
သောသစ္စာထေးပါးတရားကို၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ပဂ္ဂဗျာဓိပဒိုဝိန္နိ၊
ထိုးတွင်း၍ထိပြီ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ခါနိဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ကိဗ္ဗိ၊ ထရံတရ
သော၊ ပဒိုဝိန္နိတဗ္ဗံ၊ ထိုးတွင်း၍ထိအပ်သော တရားသည်၊ နအတ္ထိ၊ မရှိပြီ၊
ယထာကံ၊ အဘယ်သို့သိသနည်း၊ ဟုမူကား၊ ဝါဠုဝံ၊ ခုနစ်ဝိတ်ခွဲအပ်သော
သားပြီးဖျားကို၊ ဥသုကာရော၊ ထိဋ္ဌာစွာသောဆေးလေးသမားသည်၊ ဥသုနာ၊
မြားဖြင့်၊ အဝိဂေဣန္ဒြေ၊ မချွတ်မယွင်းစေမူ၍၊ ဝိန္နတိယထာ၊ ပေါက်ထွင်း
ပူးအောင်ပြစ်ရာသကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ နိပုထံ၊ သိမ်မွေ့သောသစ္စာ
ထေးပါးတရားကို၊ ပဂ္ဂဗျာဓိပဒိုဝိန္နိ၊ ထိုးတွင်း၍ထိပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဘ
ယောထေရော၊ အဘယထေရ်သည်၊ ဣဝံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထ၊
ဆိုပြီ။ ။ အဘယထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။ ။

(၂၇) အဗ္ဗ၊ အဓိ၊ ဒဗ္ဗံ၊ မြေဇာမြက်ကိုလည်းကောင်း၊ ကုသံ၊ သမန်းမြက်
ကိုလည်းကောင်း၊ ပေါဗ္ဗံ၊ ကိလိ၊ ဆူးရှိသောချုံကိုလည်းကောင်း၊ ဥသိရံ၊ ပန်း
ရင်းမြက်ကိုလည်းကောင်း၊ ခေဗ္ဗံ၊ ဖြူဆန်မြက်ကိုလည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗဇံ၊ ပြိတ်
မြက်ကိုလည်းကောင်း၊ ဝိဝေကံ၊ ကာယဝိဝေကဝိတ္တဝိဝေကဥပမိဝေက
ကို၊ အနုဖြူဟယ်အနုဖြူဟယ်န္တော၊ ပွားစေလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဥရဿ၊ ရင်ဖြင့်၊

ပနုဒိဿာမိ၊ ပယ်ထွန်း၍သွားလေအံ့သတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မာတုယာ၊ အမိအား၊ လောမသကင်္ဂိယောထေရော၊ လောမသကင်္ဂိယထေရ်သည်၊ ဣဝံဂါတံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ။

လောမသကင်္ဂိယထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၂၀) ကတ္တိ၊ အသို့နည်း၊ ဝတ္ထုပသုတော၊ သင်္ကန်းဖြင့်တန်ဆာဆင်ခြင်း၌ ထေ့သာသည်၊ နောဟောတိ၊ မဖြစ်လော၊ ကတ္တိ၊ အသို့နည်း၊ ဘူသနာရတော၊ အတ္တဘောကိုတန်ဆာဆင်ခြင်း၌ မှေ့ထေ့သည်၊ နောဟောတိ၊ မဖြစ်လော ကတ္တိ၊ အသို့နည်း၊ သိဘမယံ၊ စင်ကြယ်သောစတုပါရိသုဒ္ဓိဝိသဖြင့်ပြီးသော ဂန္ဓံ၊ အနံ့သည်၊ တံတဝဝေ၊ သင်အားသာလျှင်၊ ကိံ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ဝါယသိ၊ လှိုင်ဘိသနည်း၊ ဣတရာ၊ သိလမရှိသော၊ ပဇာ၊ သတ္တဝါအပေါင်းသည်၊ ဟတောယသ္မာကာရတာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ တံ၊ ထိုဘိလတည်း၊ ဟူသောအနံ့ဖြင့်ထုံခြင်းသည်၊ ကိဗ္ဗိ၊ စိုးစဉ်းမျှ၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗျုတိရေကောနု၊ ဗျုတိရိက်အားဖြင့်၊ ဝိထဂန္ဓဝါယနမေ၊ ဝိထတည်း၊ ဟူသော အနံ့ဖြင့်ထုံခြင်းကိုသာလျှင်၊ ဝိဘာဝေတိ၊ ထင်စွာပြု၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇမ္ဗူဂါမိကဓုက္ကာ၊ ဇမ္ဗူဂါမိက၏သားဖြစ်သောမထေရ်သည်၊ ဣဝံဂါတံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ။ ဇမ္ဗူဂါမိကထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၂၆) ဟာရိတ၊ ဟာရိတဥသုကာရော၊ လေးသမားသည်၊ တေဇံ၊ မြားကို၊ ဥဇျံ၊ ဖြောင့်စွာ၊ ကရောတိဣဝ၊ ပြုသကဲ့သို့၊ တွံ၊ ထင်သည်၊ အတ္တာနံ မိမိကိုယ်ကို၊ သမုန္ဒမယံ၊ ပျင်းခြင်းသို့၊ ဘုရိဗ္ဗိသောဌ၊ မပေးမှု၍ ထိုပျင်းခြင်းမှထုတ်သဖြင့်၊ ဝိရိယနံ၊ သမာဓိမျှသည်ကို၊ ဗျဉ္ဇံ၊ စေ့စပ်မှု၊ စိတ်ကို၊ ဥဇျံ၊ ဖြောင့်စွာ၊ ကရိတွာနု၊ ပြု၍၊ အဝိဇ္ဇံ၊ အဝိဇ္ဇာတည်း၊ ဟူသောအရိက်တိုက်ကို၊ သိန္နံ၊ အရဟတ္တမဂ်ဥပသင်္ဂါဖြင့်ခွဲထေလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ဩဝါဒတိ၊ ဆုံးမ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဟာရိတောထေရော၊ ဟာရိတထေရ်သည်၊ ဣဝံဂါတံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ။

ဟာရိတထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၃၀) အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ မေ၊ ငါ့အား၊ အာလာဝေ၊ အနာသည်၊ ဥပ္ပန္နေ ဖြစ်ထတ်သည်ရှိသော်၊ မေ၊ ငါ့အား၊ အာလာဝေ၊ အနာသည်၊ သရပုန္နော၊ ဖြစ်ချေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သတိ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးပြန်းခြင်း၌အားထုတ်အံ့ဟူသောသတိသည်၊ ဥပပဇ္ဇထ၊ ဖြစ်ထတ်၏၊ ကိံ၊ ဥပပဇ္ဇထ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ ဟူမူ ကား၊ မေမယာ၊ ငါသည်၊ ကာလောကောထံ၊ အနာဖြစ်သမျှကာလပတ်ထုံး၊ ပမဇ္ဇိတံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးပြန်းခြင်း၌မှေ့ထေ့ခြင်းငှါ၊ နယုတ္တံ၊ မသင့်၊ ဣတိ၊ ဤ

သို့၊ သတိ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးပြန်းခြင်း၌ အာထုတ်အံ့ဟူသောသတိသည်။ ဥပပဇ္ဇ
ထ၊ ဖြစ်လတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥက္ကိယောထေရော၊ ဥက္ကိယထေရ်သည်။ ဣဝံ
ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ သိပြီ။ ။

ဥက္ကိယထေရဂါထာအနက်ပြုခြင်း။

တတိယော၊ သုံးခုတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ဝဂ္ဂေါ၊ ဝဂ်ထည်း။ ။
တဿ၊ ထိုတတိယဝဂ်၏။ ဥဒါနံ၊ ဥဒါန်းသည်။ ဣသိ၊ ဘိယအစရှိသောကျေးဇူး
အပေါင်းကိုရှာမှီးထွေရှိသော၊ နိဋ္ဌောစေတ၊ နိဋ္ဌောစထေရ်ထည်းကောင်း၊
စိတ္တကောထေရော၊ စိတ္တကထေရ်ထည်းကောင်း၊ ဂေါပါလတ္ထောရော၊ ဂေါပါ
လထေရ်ထည်းကောင်း၊ သုဂန္ဓော၊ သုဂန္ဓထေရ်ထည်းကောင်း။ နန္ဒိယော၊
နန္ဒိယထေရ်ထည်းကောင်း၊ အဘယော၊ အဘယထေရ်ထည်းကောင်း၊ ထေ
ရောယောမသကဝီယော၊ ထောမသကဝီယထေရ်ထည်းကောင်း၊ ဇမ္ဗူဂါ
မိကပုတ္တော၊ ဇမ္ဗူဂါမိကသားဖြစ်သောထေရ်ထည်းကောင်း၊ ဟာရိတော၊
ဟာရိတထေရ်ထည်းကောင်း၊ ဥက္ကိယော၊ ဥက္ကိယထေရ်ထည်းကောင်း၊ ဣ
တိဣမေ၊ ဤတကျိပ်တို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်တည်း။ ။ တတိယဝဂ်
ပြီး၏။ ။

ကောနိပါတ်-၄-စတုတ္ထဝဂ်။

(၃၁) တော၊ အချင်းတို့၊ ခုံသေယိ၊ မှက်တို့ဖြင့်ထည်းကောင်း၊ မကသေ
ဟိ၊ မြင်တို့ဖြင့်ထည်းကောင်း၊ ဖုဇ္ဈာ၊ ကိုက်ခဲခြင်းဖြင့်ထွေအပ်သောငါသည်
အရညတ္ထိံ၊ ကုထထေးတာအပြန်ငါးရာအတိုင်းအရှည်ရှိသောတောကျောင်း
ဖြစ်သော၊ ဗြဟ္မာဝနေမ၊ ဟာဝနေ၊ များစွာသောသစ်ပင်ချုံတို့ဖြင့်ပြည့်သော
တောကြီး၌၊ ဝသန္တော၊ နေသည်ရှိသော်၊ နါဂေါ၊ စစ်ထိုးခြင်း၌စွမ်းနိုင်သော
ဆင်ပြောင်သည်၊ သံဂါမသိသေ၊ စစ်ဦး၌၊ ဖရသေနံ၊ သူတပါးစစ်သည်ကို၊
ပဟာရတိဝိယ၊ ဖုတ်ခပ်သကဲ့သို့၊ တကြာပိ၊ ထိုတောကြီး၌လည်း၊ သတော၊
တောကျောင်း၊ နေခြင်း၌ ထုရားတို့သည် မြီးမွမ်းအပ်၏ ဟုဖြစ်သောအား
ထုတ်ခြင်းသဘိရှိသည်ဖြစ်၍၊ အဓိဝါသယေ၊ မှက်မြင်စသည်တို့၏အတွေ့
ကိုသည်းခံ၍နေရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥာတကေ၊ အဆွေအမျိုးတို့ကို၊ သညာ
ပေတိ၊ မှတ်စေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဂဟရတိရိယောထေရော၊ ဂဟရတိရိယ
ထေရ်သည်။ ဣဝံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ သိပြီ။ ။

ဂဟရတိရိယထေရဂါထာအနက်ပြုခြင်း။

(၃၂) အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ဇီရမာနေန၊ အိုခြင်းသို့ ရောက်ခြင်းမှ

ထည်းကောင်း၊ တပ္ပဟာနေန၊ တဆဲ့တပါးသောမီးတို့ဖြင့်မလောင်ခြင်းမှ ထည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗူထိံ၊ ငြိမ်းရာဖြစ်သော၊ အဇရံ၊ အိုခြင်းမရှိသော၊ နိမိယံ၊ ပျက်စီးခြင်းမရှိမြဲစွာတည်သော၊ ပရဓံသန္တိံ၊ မြတ်သောငြိမ်းရာဖြစ်သော ယောဂက္ခေဝံ၊ ယောဂထေးပါးတို့၏ကုန်ရာဖြစ်သော၊ အနုတ္တရံ၊ မိမိထက် လွန်မြတ်သောတရားမရှိသောနိဗ္ဗာန်သို့၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပက္ခေယျံ၊ ရောက် ထေအံ၊ ဣတံ၊ ဤသို့၊ သုပ္ပိယောထေရော၊ သုပ္ပိယထေရ်သည်။ ဣဝံ၊ ဤ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထံ၊ သိပြီ၊ သုပ္ပိယထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၃၃) အာရသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ဝိယသိဉ္စိံ၊ ချစ်အပ်သော၊ ဧကပုတ္တသိဉ္စိံ၊ တယောက်ထည်းထောသား၌၊ မာတာပိတုနံ၊ အမိအဘတို့အား၊ ကုသတိံ၊ ချမ်းသာခြင်းရှိသောမေတ္တာတရားကို ပွားစေခြင်း၌အလိုရှိသည်။ သိယာ ယထာ၊ ဖြစ်ရာသကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ထိုအတူ၊ သဗ္ဗတ္ထံ၊ အလုံးစုံသောအရပ် ဘဝအိုက်အတန့်တို့၌၊ အန္တောဂတေသု၊ အတွင်းဝင်ကုန်သော၊ သဗ္ဗေသု၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ ပါဏေသု၊ သတ္တဝါတို့၌၊ ကုသထော၊ စင်စစ်အစီးအပွား ကိုအလိုရှိသောအားဖြင့် ချမ်းသာခြင်း၌အလိုရှိသော မေတ္တာတရားသည်။ သိယာဘဝေယျံ၊ ပွားစေသဖြင့်ဖြစ်စေရာ၏၊ ဣတံ၊ ဤသို့၊ သောပါကောထေ ရော၊ သောပါကထေရ်သည်။ ဣဝံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထံ၊ သိပြီ။

သောပါကထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၃၄) အာရသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ တောဣတ္ထိယော၊ ထိုမိန်းမတို့သည်၊ အနုပ သန္တာ၊ မနိုးကုန်မှုကား၊ စရာ၊ ယောကျ်ားအားမြတ်၏၊ ဣတံ၊ ဤသို့၊ ဝိဇာနတာ ပညာရှိသည်၊ နိစ္စမေဝ၊ အမြဲသာလျှင်၊ အရညံ၊ အရညတော၊ တောကျောင်း မှ၊ ဂါမာဂါမိ၊ ရွာသို့၊ အဂဗ္ဗ၊ လာလတ်၍၊ တတော၊ ထိုနေ့ကံမှ၊ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့၊ ဥပါဝိသိ၊ ဝင်၏၊ တတော၊ ထိုသို့ဝင်ပြီးသည်နေ့ကံမှ၊ ပေါသိယော၊ ပေါသိယသည်၊ အနာမန္တိယ၊ မပြောမဆိုမှု၍၊ တတော၊ ထိုညောင်စောင်း ငယ်မှ၊ ဥဗ္ဗာယ၊ ထ၍၊ ပက္ခာမိ၊ ဖဲ၏၊ ဣတံ၊ ဤသို့၊ ပေါသိယောထေရော၊ ပေါသိ ယထေရ်သည်။ ဣဝံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထံ၊ သိပြီ။

ပေါသိယထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၃၅) ယော၊ အကြင်သူသည်၊ သုခတ္ထော၊ ချမ်းသာခြင်းအကျိုးကို အလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ တဒါစာရံ၊ ထိုချမ်းသာခြင်းကိုရခြင်း၏အကြောင်းဖြစ် သောအကျင့်ကို၊ စရတိ၊ ကျင့်၏။ သော၊ ထိုသူသည်၊ သုခံ၊ ဗထသမာပတ် ချမ်းသာကို၊ ထတတေ၊ ရ၏၊ ဧကဝထံ၊ သက်သက်၊ တဒါစာရံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ချမ်း သာအကျိုးငှါ ကျင့်သောသူသည်၊ သုခမေဝ၊ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကိုသာလျှင်၊

လတတော၊ ရသည၊ န၊ မဟုတ်သေး၊ အထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ကိတ္တိဉ္စ၊
 ဤသူကား သိထရှိသောသူစသည်ဖြင့် မျက်မှောက်မျက်ကွယ်ကျော်စော
 ခြင်းသို့လည်း၊ ပဋ္ဌေါတိ၊ ရောက်၏၊ အသပပုဂ္ဂလဿ၊ ထိုကောင်းစွာကျင့်
 သောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ယသော၊ မျက်မှောက်၌ အခြံအရံများခြင်းသည်လည်း၊
 ဝဇေတိ၊ ပွား၏၊ ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အရိယံ၊ မြတ်သော၊
 အဋ္ဌဂီကံ၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသော၊ အဋ္ဌသံ၊ မဂ္ဂင်ဟူသောစရီးကို၊ ဥဇု၊
 ဖြောင့်စွာ၊ ဘာဝေတိဝဇေတိ၊ ပွားစေ၏၊ မဂ္ဂံ၊ အရိယမဂ္ဂင်ရှစ်ပါးတည်းဟူ
 သောနိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းအကျင့်ကို၊ အမတဿ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ ပတ္တိယာ
 အဓိဂမာယ၊ ရခြင်းငှါ၊ ဘာဝေတိ၊ မိမိသန္တာန်၌ဖြစ်စေ၏၊ သော၊ ထိုအရိယ
 မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးတရားကို၊ နိဗ္ဗဂိယာယေန၊ မချဆတ်ဆတ်အားဖြင့်၊ သုခတ္ထော
 တဒါဇာနန္တိ၊ သုခတ္ထောတဒါစာရ်ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သာ
 မညကာနိထေရော၊ သာမညကာနိထေရ်သည်၊ ဣဝံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊
 အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီး၊ သာမညကာနိထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

[၃၆] အာသုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ သုတံ၊ အလိုနည်းခြင်းစသည်နှင့်ယှဉ်
 သောကထာဝတ္ထုကိုကြားနာခြင်းသည်၊ သာသုသုရုံ၊ ကောင်းစွာ၏၊ စရိတ
 ကံ၊ ထိုအလိုနည်းခြင်းအစရှိသောအထွေအကျက်အကျင့်သည်၊ သာသုသု
 ရုံ၊ ကောင်းစွာ၏၊ သဒါသဗ္ဗကာယေ၊ နဝမဇ္ဈိမထေရဣရိယာပထနဝမခတ
 ကာလတို့၌၊ အနိကေတပိဟာရော၊ ကာမဂုဏ်ငါးပါးလောကီအာရုံခြောက်
 ပါးတရားတို့ကိုပယ်ခြင်းငှါကျင့်နေခြင်းသည်၊ သာသုသုရုံ၊ ကောင်းစွာ
 ၏၊ အတ္ထပုစ္ဆိနံ၊ ပစ္စုပ္ပန်သံသရာကို၊ နိဗ္ဗာန်ဟုဆိုအပ်သော ပရမတ္ထအပြား
 ကိုမေးခြင်းကုသလဓမ္မစသည်တို့၏အနက်ကိုမေးခြင်းသည်လည်းကောင်း၊
 ပဒက္ခိတကမ္မံ၊ ထိုသို့မေးပြီး၍ ထိုအဆုံးအမအတိုင်း မှန်ကန်စွာ ကျင့်ခြင်း
 သည်လည်းကောင်း၊ သာသုသုရုံ၊ ကောင်းစွာ၏၊ ဧတံသာမညံ၊ သောသမ
 တဘာဝေါ၊ သာသုသုတံစသည်ဖြင့်ဆိုအပ်ပြီးသောအကျင့်နှင့်ပြည့်စုံသော
 ရဟန်း၏အဖြစ်သည်၊ အကိဉ္စဿ၊ ထပ်ယားရွှေငွေစသည်ကိုထိမ်းဆည်း
 ခြင်းကြောင့်ကြမရှိသောသူအား၊ သာသုသုရုံ၊ ကောင်းစွာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့
 ကုမာပုတ္တောထေရော၊ ကုမာမည်သောသူ၏ သားဖြစ်သောထေရ်သည်၊
 ဣဝံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီး။

ကုမာထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၃၇) အာသုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ယေဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်း တို့သည်၊
 အသညတတ၊ ထိုထိုသို့သောနေဝန်၌ဖြစ်သော အကြံတို့ကိုမပယ်သောအား

ဖြင့်ကိုယ်စိတ်ကိုမစောင့်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ နာနာနေပမ်း၊ အထူးထူးသောကာ
 သိတိုင်းကောသလတိုင်းစသောနေပုဒ်သို့၊ ယန္တိဂန္ထန္တိ၊ သွားကုန်၏။ ဝိဝ
 ရန္တံ၊ ထိုထိုသို့သောနေပုဒ်ကိုကြံသောအားဖြင့်သွားကုန်သော၊ တေတိက္ခမံ၊
 ထိုရဟန်းတို့သည်၊ သမာဓိံ၊ ထောကုတ္တရာတရားကိုရခြင်း၏အကြောင်း
 ဖြစ်သောဥပစာရသမာဓိအပ္ပနာသမာဓိကို၊ ဝိရာဇေန္တိ၊ ချွတ်ယွင်းစေကုန်
 ၏၊ ရဋ္ဌစရိယာ၊ ဤသို့ဖြစ်ကုန်သောတိုင်းနိုင်ငံနေပုဒ်သို့ဒေသစာရိသွားထေ
 ရှိကုန်သောရဟန်းတို့သည်၊ ကိံကရိဿကိကိံနာမသာဓေန္တိ၊ အဘယ်မည်
 သောအကျိုးကိုပြီးစေနိုင်အံ့နည်း၊ နိရုတ္တကာဝ၊ အကျိုးမရှိသည်သာလျှင်
 တည်း၊ ဟသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သာရန္တိ၊ နေရာအရပ်၌ မွေ့လျော်ခြင်းဟုဆို
 အပ်သောစိတ်၏ညစ်ညူးခြင်းကို၊ ဝိနေယျ၊ ပညာဖြင့်ဆင်ခြင်၍ပျောက်ရာ
 ၏၊ ဝိနေတွာ၊ ပျောက်ပြီး၍၊ ဈာယေယျ၊ အာရမ္မဏပုဒ်ဣာနုဈာနုဈာနုဈာနု
 ပုဒ်ဣာနုဈာနုဖြင့်ဝင်စားရာ၏၊ အပုရက္ခတော၊ မိစ္ဆာဝိတက်တဏှာစသည်
 တို့၏နိုင်ငံသို့မလိုက်ပဲ၊ ကမ္မဋ္ဌာနမေဝ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုသာလျှင်၊ မနုထိကရေ
 ယျ၊ နှသုံးသွင်းရာ၏၊ ဤသို့၊ ကုမာပုတ္တဿ၊ ကုမာမည်သောသူ၏သား
 ဖြစ်သော၊ ထေရုဿ၊ မထေရ်၏၊ သဟာယကော၊ အပေါ်ဖြစ်သော၊ ထေရော၊
 သုဒန္တထေရ်သည်၊ ဣဝံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီး၊

ကုမာထေရ်၏အပေါ်ဖြစ်သောသုဒန္တထေရ်ဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၃၀) ယောဂဝံပတိ၊ အကြင်ဂဝံပတိမထေရ်သည်။၊ ဣန္ဒိယာ၊ တန်ခိုး
 အားဖြင့်၊ သရထံ၊ သရတူမည်သောဖြစ်ကို၊ ပဋ္ဌပေသိ၊ ကြီးစွာသောတောင်
 ထွန်ကဲ့သို့ပြု၍တန်ခိုးစေ၏၊ ယောဂဝံပတိ၊ ထိုဂဝံပတိထေရ်သည်၊ အသိတော
 တဏှာဒိဋ္ဌိ တည်းဟူသော မှီရာကင်း၏၊ အဗန္ဓော၊ ခပ်သိမ်းသောသံယော
 ဇဉ်တို့ဖြင့် ဖွဲ့ခြင်းမှကင်း၏၊ အနေဇော၊ တဏှာဟူသောမြူလည်းမရှိ၊ သဗ္ဗ
 သံဂါတိဂတံ၊ ခပ်သိမ်းသော ရာဂဒေါသမောဟမာနဒိဋ္ဌိတည်း ဟူသော
 ပြုတွယ်ခြင်းကိုလွန်၍တည်ထံသော၊ ဘဝဿ၊ ဘဝသုံးပါး၏၊ ပါရဂုံ၊ နိဗ္ဗာန်
 တည်းဟူသော ကမ်းတဖက်သို့ရောက်ပြီးထံသော၊ တံမဟာရနိံ၊ ထိုမြတ်
 သောအသေက္ခရန်ကို၊ ဒေဝါပိ၊ နတ်တို့ သည်လည်း၊ နမဿန္တိ၊ ရှိခိုးကုန်
 ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂဝံပတိတ္ထေရော၊ ဂဝံပတိထေရ်သည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာ
 တရားကို၊ ပူဇေဿာမိ၊ ပူဇော်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣဝံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အ
 ဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီး၊ ဂဝံပတိထေရ်ဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၃၁) ဘောသမဏ၊ ဒိုရဟန်း။ သတ္တိယာ၊ တွန်မဖြင့်၊ ဩမဋ္ဌောဝိယ၊
 နှိပ်၍ထိုးဘိသကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ မတ္တကေ၊ ထိပ်၌၊ အပ္ပိနာ၊ မီးသည်။

ထေရဂါထာပါဠိတော်နိဿယ

ခုတ္တမာနေ၊ ထောင်အပ်သည်ရှိသည်၊ တဿ၊ ထိုထောင်သောမီးကို၊ နိဗ္ဗာ
ပနတ္ထံ၊ ငြိမ်းစိတ်သောငှါ၊ ဝိရိယံ၊ လုံ့လကို၊ ကရောတိယထာ၊ ပြုသကဲ့သို့၊ ဧဝံ
တထာ၊ ထိုအတူ၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ကာမရာဂပဟာနာယ၊ ကာမရာဂကို
ပယ်ခြင်းငှါ၊ သတော၊ မမှေ့မလျော့သောသတိရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပရိဗ္ဗဇေဝိဟ
ရေယျ၊ နေရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တိဿောထေရော၊ တိဿထေရ်သည်၊ ဣဝံဂါ
ထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ သိပြီ၊ ၊ တိဿထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၄၀) ဘောသမထ၊ အိုရဟန်း၊ သတ္တိယာ၊ တွန်မဖြင့်၊ ဩမဋ္ဌောပိယ၊
နှိပ်၍ထိုးဘိထကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ မတ္တကော၊ ထိပ်၌၊ အဂ္ဂိနာ၊ မီးသည်၊ ခုတ္တ
မာနေ၊ ထောင်အပ်သည်ရှိသော်၊ တဿ၊ ထိုထောင်သောမီးကို၊ နိဗ္ဗာပနတ္ထံ၊
ငြိမ်းစေခြင်းငှါ၊ ဝိရိယံ၊ လုံ့လကို၊ ကရောတိယထာ၊ ပြုသကဲ့သို့လည်း
ကောင်း၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဘဝရာဝံ၊ ဘဝရာဂကို၊
ပဟာနာယ၊ ပယ်ခြင်းငှါ၊ သတော၊ မမှေ့မလျော့သောသတိနှင့်ပြည့်စုံသည်
ဖြစ်၍၊ ပရိဗ္ဗဇေဝိဟရေယျ၊ နေရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဗ္ဗမာနေောထေရော၊ ဝဗ္ဗမာ
နထေရ်သည်၊ ဣဝံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ သိပြီ၊ ၊

ဝဗ္ဗမာနထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

စတုတ္ထော၊ ထေးချမြောက်သော၊ ဝဂ္ဂေါ၊ ဝင်သည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့
ရောက်ပြီ၊ ၊ တဿ၊ ထိုစတုတ္ထဝင်၏၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါန်းသည်၊ ဂဟရတိရိယော
စ၊ ဂဟရတိရိယထေရ် လည်းကောင်း၊ သုပ္ပိယော၊ သုပ္ပိယထေရ်လည်း
ကောင်း၊ သောပါကောစ၊ သောပါကထေရ်လည်းကောင်း၊ ပေါထိယောစ၊
ပေါထိယထေရ်လည်းကောင်း၊ သာမညကာနိ၊ သာမညကာနိထေရ်လည်း
ကောင်း၊ ကုမာပုတ္တောစ၊ ကုမာမည်သောသူ၏ သားဖြစ်သောထေရ်လည်း
ကောင်း၊ ကုမာပုတ္တဝဟာယကော၊ ကုမာမည်သောသူ၏ သားဖြစ်သော
ထေရ်၏အပေါ်ဖြစ်သော သုဒန္တထေရ် လည်းကောင်း၊ ဂဝမ္ပတိ၊ ဂဝမ္ပတိ
ထေရ်လည်းကောင်း၊ တိဿတ္ထေရော၊ တိဿထေရ်လည်းကောင်း၊ မဟာ
ယသော၊ များသော၊ ကျပ်စော်ခြင်းရှိသော၊ ဝဗ္ဗမာနေောစ၊ ဝဗ္ဗမာနထေရ်
လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဣမေဒသ၊ ဤထကျိပ်တို့တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်
တည်း၊ ၊ စတုတ္ထဝင်ပြီး၏။

ကေနိပါတ် ၅-ပဉ္စမဝင်၊

(၄၁) ဘောပဗ္ဗဇိတ၊ အိုရဟန်း၊ ဝေဘာရဿစ၊ ဝေဘာရတောင်၏
လည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗာဝဿစ၊ ပဗ္ဗာဝတောင်၏ လည်းကောင်း၊ ဝိဝရ်မန္တံ၊

အထယ်သို့၊ ပိဇ္ဇူတား၊ အခါမဲ့မိလင်းကြီးရှားသောအခါဖြစ်သောလျှင်စစ်နွယ်
 တို့ ဘည်း၊ အနုပတန္တိ၊ တောင်ကြား၌ဝင်သကဲ့သို့ သွားကုန်၏၊ ဝိရိဝတော၊
 ကောင်လိုက်ထဲသို့ဝင်သည်၊ နဘပိ၊ မဖြစ်၊ အပ္ပမိုမဿ၊ အတုမရှိထသော၊
 တာဒိနော၊ သည်းခံခြင်းစသော ဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာထုရား
 ၏၊ ဝုဒ္ဓတ္တာ၊ ရင်၌ဖြစ်သော သားတည်း၊ ဈာယတိ၊ အာရမ္မဏူပနိဇ္ဈာနဈာန်
 လက္ခဏာနိဇ္ဈာနဈာန်ဖြင့်ဝင်စား၏၊ ဣတိ ဤသို့၊ သိရိဝဇောထေရော၊ သိရိ
 ဝဇာထေရ်သည်၊ ဣဝံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ။ ။

သိရိဝဇာထေရ်ဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၄၂) စာလေ့ဥပစာထေသိသုပစာထေ၊ အိုစာသာဥပစာသာသိသုပ
 စာသာတို့၊ ပဋိဿတိကာ၊ ချအပ်သော သတိရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပိဟရယနု
 ခေါ၊ နေကုန်ဘိသနည်း၊ ဝေါကုဋ္ဌာကံ၊ သင်တို့၏၊ ဝါထံ၊ သားပြီးကို၊ ဝေဓိပိ
 ယ၊ ပစ်နှိုင်းသောလေးသမားနှင့်တူသောထက်သောလျှင်သောပညာရှိသော
 မာ ဂုဏ်ထွေးရာ၊ ဝိဒ္ဓိ၊ ဖြစ်သောအရှင်သာရိပုတ္တရာထေရ်သည်၊ ယသ္မာ၊
 အကြင်ကြောင့်၊ အာဂတော၊ လာပြီ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သမဏသဉ္စံ၊ ရ
 ဟန်းဟူသောအံ့မှတ်ကို၊ ဥပဋ္ဌပေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ သတိသမ္ပဇ ညယုတ္တာ၊
 သတိပညာအဆင်အခြင်နှင့်ဖွဉ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပိဟရထ၊ နေကုန်သော၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ခဒိရဝနိယောထေရော၊ ခဒိရဝနိယထေရ်သည်၊ သာမယော
 ရေ၊ သာမဏေတို့ကို၊ ဩဝါဒေါနေန၊ အဆုံးအမကိုပေးသဖြင့်၊ ဣဝံဂါထံ၊
 ဤဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ။ ။

ခဒိရဝနိယထေရ်ဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၄၃) အာဂုဿော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ မေ၊ ငါ့အား၊ သုဗုတ္တိကော၊ ကောင်းစွာစင်
 စစ်အားဖြင့်တဖန်ဘဝ၌ မဖြစ်ခြင်းဟုဆိုအပ်သောလွတ်ခြင်းရှိ၏၊ သာဟု
 သုဋ္ဌ၊ ကောင်းစွာလျှင်၊ သုဗုတ္တိကော၊ ကောင်းစွာစင်စစ်အားဖြင့်တဖန်ဘဝ
 ၌မဖြစ်ခြင်းဟုဆိုအပ်သောလွတ်ခြင်းသည်၊ အမ္ဘိ၊ ဖြစ်၏တကား၊ တီဟိ၊ ခုဇ္ဇ
 ကေတိ၊ သုံးပါးသောကုန်ခြင်းကောက်ခြင်းတို့မှ၊ သုဗုတ္တိကော၊ ကောင်း
 စွာစင်စစ်အားဖြင့် တဘန်ဘဝ၌ မဖြစ်ခြင်း ဟုဆိုအပ်သော လွတ်ခြင်းရှိ
 သည်၊ အမ္ဘိ၊ ဖြစ်၏တကား၊ အသိတာသု၊ ရိတ်သောကာထတို့၌၊ မယာမယံ၊
 ငါ့အား၊ ခုဇ္ဇာ၊ ကုန်း၏၊ နဂီသာသု၊ ထွန်သောအခါတို့၌၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ခုဇ္ဇာ၊
 ကုန်း၏၊ ခုဇ္ဇကုခါသာသု၊ ပေါက်တူးပေါက်သောကာထတို့၌၊ ခုဇ္ဇာ၊ ကုန်း၏၊
 မေ၊ ငါ၏၊ ဣမေဝဣမေဝသပိပေယေဝ၊ ဤအနီးအနီး၌သာလျှင်၊ ယဒိပိ
 ဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်၏ရှင်၊ အထဝါပိ၊ ထိုသို့ဖြစ်ကုန်သော်လည်း၊ တေ

ဟိ၊ ထိုတစ်ဦးထွန်းသွားပေါက်တူးတို့ဖြင့်၊ အလမေဝအလမေဝ၊ စွမ်းနိုင် စွမ်းနိုင်သံသျှင်ကတည်း၊ သုမင်္ဂလ၊ သုမင်္ဂလ၊ ဈာယ၊ ဈာန်ကိုဝင်စားထော သုမင်္ဂလ၊ သုမင်္ဂလ၊ ဈာယ၊ ဈာန်ကိုဝင်စားထော၊ သုမင်္ဂလ၊ သုမင်္ဂလ၊ အပ္ပ မတ္တော၊ မမေ့မထော့သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟာရ၊ နေထော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုမင်္ဂလထော ထေရော၊ သုမင်္ဂလထေရ်သည်၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ဩဝါဒဝသေန၊ ဆုံး မသည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ။ ။

သုမင်္ဂလထေရဂါထာအနက်ပြု၏။

(၄၄) အမ္မ၊ အမိ၊ မတံဝါ၊ သေသော သူကိုလည်း၊ ဥန္နိဿ၊ ရည်၍၊ ရော ဓန္တိ၊ ဝိုင်းကြွေးကုန်၏၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ ဇိဝံဇိဝန္တော၊ အသက်ရှင် ထွက်၊ နဒိဿတိ၊ အရပ်တပါးသို့ဖဲသောအားဖြင့်မထင်၊ တံ၊ ထိုသူကို၊ ဥန္နိ ဿ၊ ရည်၍၊ ရောဓန္တိ၊ ဝိုင်းကြွေးကုန်၏၊ အမ္မ၊ အမိ၊ ဇိဝန္တံ၊ အသက်ရှင်သော အားဖြင့်ထင်ရှားရှိသော၊ ပုရေတော၊ ရှေးမှ၊ မြိတတ္တံ၊ တည်သော၊ ဓံ၊ ငါ့ကို၊ ပ သန္တိ၊ မြင်ထွက်၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ အမ္မ၊ အမိ၊ ဓံ၊ ငါ့ကို၊ ဥန္နိဿ၊ ရည် ၍၊ ယံရောဒတိ၊ အကြင်ကြောင့် ဝိုင်းကြွေး၏၊ တံ၊ ထိုသို့ ဝိုင်းကြွေးခြင်း၏အ ကြောင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သာနုတ္ထေရော၊ သာနုထေရ်သည်၊ မာ တုယာ၊ အမိအား၊ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ။ ။

သာနုထေရဂါထာအနက်ပြု၏။

(၄၅) ဘဒ္ဒေါ၊ ကောင်းသော၊ သျှင်ခြင်းအားထုံ၊ လနှင့်ပြည့်စုံသော၊ အာဇ ဉ္ဇော၊ အကြောင်းမဟုတ်သည်ဟုတ်သည်ကိုထိသောနွားအာဇာနည်သည်၊ ခလိတ္တာ၊ သွားမြဲသောထမ်းမှချော်၍၊ ပဗ္ဗိတိဋ္ဌတိယထာ၊ တည်မြဲတိုင်းသော အရပ်၌မိမိကိုယ်ကိုတည်ပြန်စေသကဲ့သို့၊ ဝေတထာ၊ ထိုအတူ၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ သာ၊ မြတ်စွာထူး၏၊ ဒဿနသမ္ဘန္တံ၊ ပညာအမြော်အမြင်နှင့်ပြည့်စုံသော နွားအာဇာနည်နှင့်တူသော၊ သာဝကံ၊ တပည့်သားတော်သည်၊ ခလိတ္တာ၊ ကိလေသာဟူသောပင်ပန်းခြင်းကြောင့်ဖြစ်မှား၍ ပြုမိသောအားဖြင့်ချော် သော်လည်း၊ ပဗ္ဗိတိဋ္ဌတိ၊ အားထုံ ထနှင့်ပြည့်စုံသောအားဖြင့်ပကထေဟုတ် မှန်သောအမြင်၌တည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ရမဏီယဝိဟာရိတ္ထေရော၊ ရမဏီယ ဝိဟာရိထေရ်သည်၊ အရိယမစ္ဆာဓိဂမဒိပနေန၊ အရိယာတို့၏ တရားကိုရ ခြင်းကိုပြသဖြင့်၊ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ။ ။

ရမဏီယထေရဂါထာအနက်ပြု၏။

(၄၆) မာရ၊ မာရ်မင်း၊ အတံ၊ ငါသည်၊ သဒ္ဓါယ၊ သဒ္ဓါဖြင့်၊ အဂါရသ္မာ၊ အိပ်ရာ ထောင်သော လူတို့ထောင်မှ၊ အနဂါရိယံ၊ အိပ်ရာမထောင်သော

ကေနိပါတ်-၅-ပဉ္စမဝဂ်၊

ရဟန်းဘောင်၌၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းအဖြစ်သို့ရောက်၏။ မေ၊ ငါ၏၊ သတိ၊ အောက်မှေခြင်း၊ သတိသည် ယည်းကောင်း၊ ပညာ၊ ပညာသည်ယည်းကောင်း၊ ဣမေဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့သည်၊ ဝုဇ္ဈ၊ ပွားခြင်းသို့ရောက်ကုန်ပြီ၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဗိတ္တုဉ္စ၊ ဗိတ်သည်ယည်း၊ သုသမာဟိတံ၊ ကောင်းစွာတည်ကြည်ပြီ၊ ခါနိဇ္ဈာနိ၊ ယခုအခါ၌၊ မမံ၊ ငါ့ကို၊ ဥဗ္ဗိဿ၊ ရည်၍၊ ယာနိဂ္ဂဟိ၊ အကြင်ဘော်ပြန်သောအဆင်းတို့ကို၊ တံ၊ သင်မာဂ်မင်းသည်၊ ကာမံကရထေ၊ အကယ်၍ ပြု၏နှင့်၊ ပန၊ ထိုသို့ပင်ပြုသော်လည်း၊ ဝံမမာ၊ ငါ့အား၊ နေဝဗျာပေပိဿတိ၊ ကိုယ်၏တုန်ထွပ်ခြင်းမျှကို ပြုအံ့သောငှါထည်း မတတ်ကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သမိဒ္ဓိတ္ထေရော၊ သမိဒ္ဓိထေရ်သည်၊ မာရဿ၊ မာဂ်မင်းအား၊ ဣဝံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ၊ သမိဒ္ဓိထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၄၇) ဝိရ၊ ကြီးသော လုံ့လရှိတော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓ၊ အရှင်ဘုရား၊ တံ၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ သဗ္ဗမိ၊ ခပ်ထိမ်းသော ကိလေသာတို့မှ၊ ဝိပ္ပရက္ခော၊ ထွတ်သည်၊ အထိ၊ ဖြစ်၏၊ ယတောယသ္မာကာရဏာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တုယံ၊ အရှင်၏အပခါနေ၊ အဆုံးအမဟုဆိုအပ်သော နိဗ္ဗာန်သို့သွားရာခရီးဖြစ်သော၊ ဝိဟာရေ၊ ကျောင်း၌၊ အနာသဝေ၊ ကင်းသောအာသဝေရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟာရမိ၊ နေရ၏၊ တာဒိဿ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ တေ၊ အရှင်ဘုရားအား၊ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်၊ အတ္ထုဘဝတု၊ ဖြစ်စေထတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥပ္ပဇ္ဇယေထေရော၊ ဥပ္ပဇ္ဇယထေရ်သည်၊ ဘဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ထောမနာကာရေန၊ ဗြိမ္မင်းသောအခြင်းအရာဖြင့်၊ ဣဝံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ၊ ဥပ္ပဇ္ဇယထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၄၈) အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ယတော၊ အကြင်အခါမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အဂါရသ္မာ၊ အိမ်ရာထောင်သောထုတို့ဘောင်မှ၊ အနဂါရိယံ၊ အိမ်ရာမထောင်သောရဟန်းဘောင်၌၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုသည်၊ အပ္ပိ၊ ဖြစ်၏၊ တတော၊ ထိုရဟန်းပြုသောအခါမှ၊ ပထုတိ၊ စ၍၊ အနရိယံ၊ အရိယာတို့၏အကျင့်မှကင်းသော၊ ဒေါသသံဟိတံ၊ ရာဂစသောအပြစ်နှင့်တကွဖြစ်သော၊ သံကပ္ပံ၊ ကာမဂုဏ်နှင့်စပ်သောယုတ်မာသောအကြံကိုကြံတူးသည်ကို၊ နာဘိဇာနာမိ၊ မထိစား၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗယေထေရော၊ သဗ္ဗယထေရ်သည်၊ ဣဝံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ။

သဗ္ဗယထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၄၉) မာရ၊ မာဂ်မင်း၊ ဝိဟပိဟာတိ၊ ဝိဟပိဟဟူ၍ မပြတ်ဖြစ်သော အသံရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိဟပိဟဟူသော အမည်ကိုရကုန်သောသူ

ဘို့၏။ အဘိနဒိတေဟိ၊ ကြောက်မက်ဘွယ်ရှိသော ကြီးစွာသော အသံကို ကြောင့်၊ ဣမသ္မိံ အရညော၊ ဤတောကြီး၌၊ သိပ္ပိကာဘိရူတေဟိစ၊ သိပ္ပိက အမည်ရှိကုန်သော အနာတို့ဖြင့်ကြိုသော ကိုယ်ရှိကုန်သော သူယော်တို့သည်။ ဖန္ဒတဗ္ဗိယထာ၊ တုန်ထွပ်ရာသကဲ့သို့၊ မေမမ၊ ငါ၏၊ ဇေတိတ္ထိံ၊ ဤစိတ်သည်။ နုပန္နတိ၊ မတုန်ထွပ်၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ မေမမ၊ ငါ၏၊ တံစိတ္ထိံ၊ ထို စိတ်သည်။ ဧကတ္ထ၊ တခုထည်းသော အာရုံ၌၊ နိရုတံ အဘိရုတံ၊ မွေ့ထျော်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ကမ္မဋ္ဌာနတော၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း၍၊ နုပန္နတိ၊ မတုန်ထွပ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ရာမဏေယျ၊ ကောထေရော၊ ရာမဏေယျကထေရ်သည်။ မာရဿ၊ မာရမင်းအား၊ ဣဝံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီး ။

ရာမဏေယျကထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၅၀) အာဂုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ဝရဏီ၊ မြို့နှင့်တကွသော မြေကို၊ သိဉ္ဇတိ၊ သည်းစွာသော ခိုလှုံရည်အယဉ်တို့ဖြင့် သွန်းအပ်ပြီး၊ မာလုတော၊ ရေပေါက် နှင့်ရောသော ချမ်းမြေ့သော လေသည်။ ဝါယကိ၊ လှိုင်ပြီး၊ ဝိဇ္ဇုထာ၊ လျှပ်စစ် တို့သည်။ နဘောကောင်းကင်၌၊ မဟာမေဃတော၊ ခိုလှုံကြီးတွင်း၍၊ ဝရတိ နိစ္ဆရန္တိ၊ အမြင်အမြင်ကျ၍ ပြိုကွဲကုန်ပြီ။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ရဇောထသော မြူသည်။ ဥပသမန္တိယထာ၊ ငြိမ်းကုန်သကဲ့သို့၊ ဝေံ၊ ဤအတူ၊ မေ၊ ငါအား၊ ပိတက္ကာ၊ ကာမပိတက် အစရှိကုန်သော ပိတက်တို့သည်။ ဥပသမန္တိ၊ အရိယ မဂ်ကိုရသည်ရှိသော် ငြိမ်းကုန်ပြီ။ မမ၊ ငါ၏၊ စိတ္တိံ၊ စိတ်သည်။ တတော၊ ထို အရိယမဂ်ကို ရသောကြောင့်၊ သမံ၊ အညီအညွတ်၊ သုသမာဟိတံ၊ လော ကုတ္တရာသမာဓိဖြင့်ကောင်းစွာ တည်ကြည်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဥပသ မန္တိ၊ ငြိမ်းကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပိမလောထေရော၊ ပိမထထေရ်သည်။ အည ဗျာကရဏေန၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို ကြားခြင်းဖြင့်၊ ဣဝံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီး ။ ပိမထထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။ ။

ပဉ္စယော၊ ငါးခုမြောက်သော၊ ဝဂ္ဂေါ၊ ဝဂ်သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။ ။ တဿ၊ ထိုပဉ္စမဝဂ်၏။ ဥဒါနံ၊ ဥဒါန်းသည်။ သိရိဝဇ္ဇောထေ ရော၊ သိရိဝဇ္ဇထေရ် လည်းကောင်း၊ ရေဝတောထေရော၊ ရေဝတထေရ် ထည်းကောင်း၊ သုမဂ်ထေရော၊ သုမဂ်ထေရ်လည်းကောင်း၊ သာနု သဂ္ဂယော၊ သာနုမည်သောထေရ် လည်းကောင်း၊ ရမဏီယပိဟာရီစ၊ ရမ ဏီယထေရ်လည်းကောင်း၊ သမိဒ္ဓိ၊ သမိဒ္ဓိထေရ်လည်းကောင်း၊ ဥဇ္ဇယော၊ ဥဇ္ဇယထေရ်လည်းကောင်း၊ သဉ္ဇယော၊ သဉ္ဇယထေရ်လည်းကောင်း၊ ရာမ ဏေယော၊ ရာမဏေယျ မည်သော၊ သောထေရောစ၊ ထိုမထေရ်လည်း

ကောနိပါတ်-၅-ပဉ္စမဝဂ်၊

ကောင်း၊စရုကပ္ပဟောဒံ၊ သံသရာခရီးသို့ သွားရောက်ကျင် ထည်ကြောင်း ဖြစ်သောကိလေသာ အဓိဇ္ဇာကိုပယ်ဖွင့်ပြီးသော၊ဝိမထောစ၊ဝိမထထေရ် ဝေဠုန်းကောင်း၊ဣတိ၊ဤသည်လျှင်တည်း၊ ပဉ္စမဝဂ်ပြီး၏။ ။

ကောနိပါတ်-၆-ဆဋ္ဌဝဂ်၊

(၅၁) ဒေဝေါ၊ ခိဗ္ဗံ၊ သည်၊ ယထာသုဂီတံ၊ ကောင်းစွာ ထစ်ကြိုး ထုက်၊ဝဿတိ၊ရွာစေထော၊မေ၊ငါ၏၊ ကုဋိကာ၊ ကုဋိတို့ကို၊ ဆန္ဒာ၊ မိုးအပ် ကုန်ပြီ၊ နိဝါတာ၊ သုခါ၊ ထေပြင်းဘေးရန်မှ ကင်းသည်ဖြစ်၍ ချမ်းသာသော နေခြင်းရှိကုန်၏၊ မဟံ၊ ငါ၏၊ ဝိတ္တဉ္စ၊ ဝိတ်သည်လည်း၊ သုဿမာဟိတံ၊ ထော ကုတ္တရာ၊ သမာဓိအေးဖြင့် ကောင်းစွာတည်ကြည်ပြီ၊ ဒေဝ၊ ခိဗ္ဗံ၊ နတ်သား၊ အထဇ္ဇဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဒေဝဝဿနံ၊ ခိဗ္ဗံ၊ ရွာခြင်းကို၊ စေပတ္ထယထိ၊ အ ကယ်၍အလိုရှိအံ့၊ ပဝဿ၊ အရည်ထန်စွာရွာစေထော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂေါမိ ကောထေရော၊ ဂေါမိကထေရ်သည်၊ ဣဝံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ၊ ။ ဂေါမိကထေရ်ဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၅၂) ဒေဝေါ၊ ခိဗ္ဗံ၊ သည်၊ ယထာသုဂီတံ၊ ကောင်းစွာထစ်အပ်သည် နှင့်တူသောထစ်ကြိုးခြင်းကို၊ ဂဇ္ဇန္တော၊ ထစ်ကြိုးထုက်၊ ဝဿတိ၊ ရွာထော မေ၊ ငါ၏၊ ကုဋိကာ၊ ကုဋိတို့ကို၊ ဆန္ဒာ၊ မိုးအပ်ကုန်ပြီ၊ နိဝါတာ၊ ထေပြင်း ဘေးရန်မှ ကင်းသည်ဖြစ်၍၊ သုခါ၊ ချမ်းသာသောနေခြင်းရှိကုန်၏၊ ဝိတ္တံ၊ ဝိတ် သည်၊ ကာယေ၊ ကရဇကောယ၌၊ သုဿမာဟိတံ၊ ကာယဂတာသတိဘာဝ နာဇီအစွမ်းဖြင့်ကောင်းစွာတည်ကြည်ပြီ၊ ဒေဝ၊ ခိဗ္ဗံ၊ နတ်သား၊ အထဇ္ဇဒါနိ ယခုအခါ၌၊ ဒေဝဝဿနံ၊ ခိဗ္ဗံ၊ ရွာခြင်းကို၊ စေပတ္ထယထိ၊ အကယ်၍အလို ရှိအံ့၊ ပဝဿ၊ အရည်ထန်စွာရွာစေထော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုဗဟုတ္ထေရော၊ သုဗ ဟုထေရ်သည်၊ ဣဝံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ၊ ။

သုဗဟုထေရ်ဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၅၃) ဒေဝေါ၊ ခိဗ္ဗံ၊ သည်၊ ယထာသုဂီတံ၊ ကောင်းစွာထစ်အပ်သည် နှင့်တူသောထစ်ကြိုးခြင်းကို၊ ဂဇ္ဇန္တော၊ ထစ်ကြိုးထုက်၊ ဝဿတိ၊ ရွာထော၊ မေ၊ ငါ၏၊ ကုဋိကာ၊ ကုဋိတို့ကို၊ ဆန္ဒာ၊ မြက်စသည်ဖြင့် မိုးအပ်ကုန်ပြီ၊ နိဝါတာ၊ ထေပြင်းဘေးရန်မှ ကင်းသည်ဖြစ်၍၊ သုခါ၊ ချမ်းသာသောနေခြင်း ရှိကုန်၏၊ ကဿကုဋိယံ ထိကုဋိ၌၊ အပ္ပမတ္တော၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း၌မပေမထေရာ သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရာမိ၊ အရိယဝိဟာရစသည်နှင့်တကွ ဣရိယာပထဝိဟာရ ဖြင့်နေ၏၊ ဒေဝ၊ ခိဗ္ဗံ၊ နတ်သား၊ အထဇ္ဇဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဒေဝဝဿနံ၊ ခိဗ္ဗံ၊

ရွာခြင်းကို၊ စေပတ္တယသိ၊ အကယ်၍ အလိုရှိအံ့၊ ပဝဿ၊ အရည်ထန်စွာရွာ
လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဠိယောထေရော၊ ဝဠိယထေရ်သည်၊ ဣဓံဂါထံ၊
ဤဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ။

ဝဠိယထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၅၄) ဒေဝေါ၊ ခိုလှမ်းသည်၊ ယထာသုဂီတံ၊ ကောင်းစွာသီအပ်သည်နှင့်
တူသောထပ်ကြိုးခြင်းကို၊ ဂစ္ဆန္တောထပ်ကြိုးထွက်၊ ဝဿတိ၊ ရွာလော၊ မေ
ငါ၏၊ ကုမိကော၊ ကုမိတို့ကို၊ ဆန္ဒာ၊ မိုးအပ်ပြီးသည်ဖြစ်၍၊ နိဝါတာ၊ လေပြင်း
ဘေးရန်မှကင်းသည်ဖြစ်၍၊ သုခါ၊ ချမ်းသာသော နေခြင်းရှိကုန်၏။ တသံ
ကုမိယံ၊ ထိုကုမိ၌၊ အဒုတိယော၊ ကိလေသာတည်းဟူသော နှစ်ယောက်
မြောက်သောအဘော်မရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရာမိ၊ အရိယဝိဟာရစသည်နှင့်
တကွအရိယာပထဝိဟာရဖြင့်နေ၏။ ဒေဝါ၊ ခိုလှမ်းနတ်သား၊ အထဇ္ဇဒါနိ၊ ယ
ခုအခါ၌၊ ဒေဝဝဿနံ၊ ခိုလှမ်းရွာခြင်းကို၊ စေပတ္တယသိ၊ အကယ်၍ အလိုရှိအံ့
ပဝဿ၊ အရည်ထန်စွာရွာလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥတ္တိယောထေရော၊ ဥတ္တိယ
ထေရ်သည်၊ ဣဓံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ။ ။

ဥတ္တိယထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၅၅) အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ အဇ္ဇနံဝနံ၊ ချက်စဉ်းညှိနှင့် တူသောစန်း
ပွင့်ရှိသော နွယ်တောသို့၊ ဩဂဟ္မ၊ သက်၍၊ အာသန္နိံ၊ ကုမိကံ၊ အခြေရှည်
သောစေးတောင့်သော အင်းပျဉ်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဝိဟရတာ၊ နေသော၊ မ
ယာ၊ ငါသည်၊ တိသောဝိဇ္ဇာ၊ သုံးပါးသောဝိဇ္ဇာတို့သို့၊ အနုပ္ပတ္တာ၊ ရောက်
အပ်ကုန်ပြီ၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမဖြစ်သောမင်္ဂလ
သောသီတင်းသုံးခြင်းကို၊ ကတံဝသိတံ၊ သုံးအပ်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဇ္ဇနံဝနိ
ယောထေရော၊ အဇ္ဇနံဝနိယထေရ်သည်၊ ဣဓံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိ
တ္ထ၊ ဆိုပြီ။ အဇ္ဇနံဝနိယထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။ ။

(၅၆) မေ၊ ငါ၏၊ ကုမိကောယံ၊ ကုမိ၌ကော၊ အဘယ်သူသည်၊ နိသိန္နော
ထိုင်နေသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ခေတ္တပါလေ၊ လယ်စောင့်သည်၊ ပုတ္တိတေ၊ မေး
အပ်သည်ရှိသော်၊ ဘော၊ ခေတ္တပါလေ၊ အိုလယ်စောင့်၊ တေ၊ သင်၏၊ ကုမိကော
ယံ၊ ကုမိ၌၊ ဝိတရာဂေါ၊ ကင်းပြီးသောရာဂရှိသော၊ သုသမာဟိတစိတ္တော၊
အရဟတ္တဖိုလ်သမာဓိဖြင့်ကောင်းစွာတည်ကြည်သောစိတ်ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊
ရဟန်းသည်၊ နိသိန္နော၊ ထိုင်နေ၏၊ အာဝုသော၊ အိုလယ်စောင့်သောတကာ၊
ဝေံ၊ ငါဆိုသောအတိုင်း၊ ဇာနာဟိ၊ သိလော၊ တေတယာ၊ သင်သည်၊ ကတာ၊
ဆောက်ထုတ်အပ်သော၊ ကုမိကော၊ ကုမိသည်၊ အမောစာ၊ အချည်းနီးမရှိ

များသောအကျိုးရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကုမ္ပိဟာရိထေရော၊ ကုမ္ပိဟာရိထေရ်သည်။ ခေတ္တပါလဿ၊ လယ်စောင့်သောသူအား၊ ဣဝံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာထိတ္ထ၊ ဆိုပြီး။ ကုမ္ပိဟာရိထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၅၇) တောဘိက္ခု၊ အိုရဟန်း၊ အယံကုမ္ပိ၊ ဤကုမ္ပိကား၊ ပုရာဏိကာ၊ ဟောင်းနွမ်းပြီး၊ ဣဒါနိယရအခါ၌၊ အညံ့၊ ဤကုမ္ပိမှတစ်ပါးသော၊ နဝံ၊ အသစ်သော၊ ကုမ္ပိ၊ ကုမ္ပိကို၊ ပတ္တယသေ၊ ဖြစ်စဉ်သောဌာတောင့်တ၏ထော၊ သဗ္ဗေနသဗ္ဗံ၊ အချင်းခပ်သိမ်းအားဖြင့်၊ ပုရာဏံပိယ၊ ကုမ္ပိဟောင်းကဲ့သို့၊ နဝါသံပိကုမ္ပိယာ၊ ကုမ္ပိသစ်၌လည်း၊ အာသံ၊ တောင့်တခြင်းတဏှာကို၊ ပိရာဇယ၊ ကင်းစေထော၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ပုန၊ တတန်း၊ နဝါကုမ္ပိ၊ အသစ်သောကုမ္ပိကို၊ နိပ္ပတ္တိသမာနာ၊ ဖြစ်စေသည်ရှိသော်၊ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲအပေါင်း၊ မှာနရစွတိ၊ မလွတ်၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အညံ့နဝံ၊ တပါးသောအသစ်ကုမ္ပိကို၊ အနုပွာဒေန္တော၊ မဖြစ်စေမူ၍၊ ယထာနိပ္ပတ္တကုမ္ပိယာ၊ ဖြစ်မြဲတိုင်းသောကုမ္ပိ၌၊ ဌာတွာ၊ ထည်၍၊ အတ္တာနံ၊ မိမိသည်၊ ကတ္တဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်သောကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းခြင်းအမှုကို၊ ကရေဟိ၊ ပြုလေလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကုမ္ပိဟာရိထေရော၊ ကုမ္ပိဟာရိထေရ်သည်။ ဣဝံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာထိတ္ထ၊ ဆိုပြီး ။

ကုမ္ပိဟာရိထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။ ။

(၅၈) မေ၊ ငါ၏၊ ကုမ္ပိကာ၊ ကုမ္ပိသည်၊ ရမဏီယာဝတ၊ နှလုံးမွေ့ထျော်ဘွယ်ရှိစွတကား၊ သဒ္ဓါဒေယျာသဒ္ဓါဒေယျတ္တာ၊ ကံကံ၏အကျိုးကိုယုံကြည်သဖြင့်လှူအပ်သောကြောင့်၊ မနောရမာ၊ နှလုံးမွေ့ထျော်ဘွယ်ရှိစွတကား၊ မေ၊ ငါအား၊ ကုမာဓိဟိ၊ အိမ်ထောင်သေးသောဝတ်တို့သို့၊ တို့ဖြင့်၊ နအက္ခောအလိုမရှိ၊ နာဓိယော၊ အိုမိန်းမများတို့၊ ယေသံ၊ အကြင်ကာမဂုဏ်တို့၌မကင်းသောရာဂရှိကုန်သောသူတို့အား၊ အက္ခော၊ မိန်းမတို့ဖြင့်အလိုရှိ၏၊ တဟိံ၊ ထိုမိန်းမတို့ကိုအလိုရှိသောသူတို့၏အထံသို့၊ ဝစ္ဆထ၊ သွားကြလေကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ရမဏီယကုမ္ပိကောထေရော၊ ရမဏီယကုမ္ပိကထေရ်သည်။ ဣတ္ထိနံ၊ ပျားယောင်းလာကုန်သောမိန်းမတို့အား၊ ဣဝံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာထိတ္ထ၊ ဆိုပြီး ။ ရမဏီယထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။ ။

(၅၉) အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့အဖော်၊ ငါသည်၊ သဒ္ဓါယ၊ ဤရဟန်းအကူငှာကားအိုခြင်း၊ သေခြင်းမှလွတ်လတ္တံ့ဟုဖြစ်သော သဒ္ဓါ၏အစွမ်းဖြင့်၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းအဖြစ်သို့ရောက်၏၊ မေမယာ၊ ငါသည်၊ အရဉ္စေ၊ တော၌၊ ကုမ္ပိကာ၊ ကုမ္ပိကို၊ ကတာ၊ ပြုအပ်ပြီး၊ အပ္ပမက္ခောစ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း၌မမေ့လျော့သည်ဖြစ်၍လည်း၊ အာတာပီ၊ ကိလေသာကိုပုပန်စေတတ်သောလုံ့၊ လှရှိသည်ဖြစ်

ထေရဂါထာပါဠိတော်နိဿယ

၍၊ သမ္ပဇာနော၊ ပညာအဆင်အချင်နှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ ပဋိဿတော၊ နိုးကြားခြင်းနှင့်ယှဉ်သောသတိရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရာမိ၊ နေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကောသလဝိဟာရိတ္ထေရော၊ ကောသလဝိဟာရိထေရ်သည်၊ ဝိတိဝေဂေန၊ ဝိတိအဟုန်ဖြင့်၊ ဣဝံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ။ ။

ကောသလဝိဟာရိထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။ ။

(၆၀) အာဝုဿော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ မေ၊ ငါ့အား၊ ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ယဒတ္ထောယံအတ္ထော၊ အကြင်နိဗ္ဗာန်ဟူသော အကျိုးသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ယဒတ္ထောနိဗ္ဗာနတ္ထံ အကြင်အကျိုးတို့ကို ပြီးစေခြင်းငှါ၊ ကုဗ္ဗံ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာ ဖြစ်သောကုမိုသို့၊ ပါဝိထိ၊ ဝိပဿနာရှုအံ့သောငှါဝင်၏၊ တေသံကပ္ပာ၊ ထိုအကြံတို့သည်၊ ဣန္တိံ သု၊ ပြည့်စုံကုန်ပြီ၊ ဝိဇ္ဇာဝိရတ္တိံ၊ သုံးပါးသောဝိဇ္ဇာဖလ ဝိရတ္တိတို့ကိုလည်း၊ ပစ္စေသံဂဝေသန္တော၊ ရှာသည်ရှိသော်၊ ဒါနိဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ တေသုဗ္ဗေဝထိအလုံးစုံသောသုံးပါးသောဝိဇ္ဇာဖလဝိရတ္တိတို့သည်လည်း၊ မယံ၊ ငါ့အား၊ ဣန္တိံ သုသမိန္တိံ သု၊ ပြည့်စုံကုန်ပြီ၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ မာနာနုသယံ၊ မာနာနုသယကို၊ ဥဇ္ဇဟံပဇယိံ၊ ထုရန္တိန္တိံ၊ ဖြတ်ပြေ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ မေ၊ ငါ့အား၊ တေသကင်္ဂါ၊ ထိုအကြံတို့သည်၊ ဣန္တိံ သုသမိန္တိံ သု၊ ပြည့်စုံကုန်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိတိဝေဂေန၊ ဝိတိအဟုန်ဖြင့်၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ။ ။

ဝိတိဝေဂရဂါထာအနက်ပြီး၏။ ။

ဆဋ္ဌော၊ ခြောက်ခုမြောက်သော၊ ဝဂ္ဂေါ၊ ဝဂ်သည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။ ။ ထဿ၊ ထိုဆဋ္ဌဝဂ်၏၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါနိသည်၊ ဂေါမိကောစ၊ ဂေါမိကထေရ်လည်းကောင်း၊ သုဗဟုစ၊ သုဗဟုထေရ်လည်းကောင်း၊ ဝလ္လိယော၊ ဝလ္လိယထေရ်လည်းကောင်း၊ ဥတ္တိယောဣ၊ ဥတ္တိယထေရ်လည်းကောင်း၊ အဗ္ဗနဝနိယောထေရော၊ အဗ္ဗနဝနိယထေရ်လည်းကောင်း၊ ဒုဝေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ ကုမိုဝိဟာရိနော၊ ကုမိုဝိဟာရိထေရ်လည်းကောင်း၊ ဓမ္မဏိယကုမိုကောစ၊ ဓမ္မဏိယကုမိုကထေရ်လည်းကောင်း၊ ကောသလဂ္ဂယ ကောသလမည်သောထေရ်လည်းကောင်း၊ ဝိတိဝေဂံ၊ ဝိတိဝေဂရ်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်တည်း။ ။ ဆဋ္ဌဝဂ်ပြီး၏။ ။

ကေနိပါတ်-၇-သတ္တမဝဂ်

(၆၁) ပသော၊ သောတာပတ္တိမဂ်ဥာဏ်နှင့် ပြည့်စုံသော အရိယာဖြစ်သောသူသည်၊ ဗုဒ္ဓံ၊ မုဒေါက်မပြန်မြင်သိသောသူကို၊ ပဿတိ၊ ဤသူ

ဧကနိပါတ်-၇-သတ္တမဝဂ်။

ကားမသောက်မပြန်မြင်သိသော သူဟူ၍ပညာမျက်စိဖြင့် မြင်သိ၏။ အပ
 သးန္တဉ္စ၊ ပညာမျက်စိမှကင်းသည်ဖြစ်၍တရားတို့ကိုမသောက်မပြန်မသိ
 မမြင်သော၊ ပုထုဇ္ဇဉ်ကိုလည်း၊ ပဿတိ၊ ဤသူကား ပညာမျက်စိမှကင်း
 သောသူတည်းဟုမိမိပညာမျက်စိဖြင့်မြင်သိ၏။ အပဿန္တော၊ ပညာမျက်စိ
 မှကင်းသောအလွန်ခိုက်စွာသောပုထုဇ္ဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အပဿန္တဉ္စ၊ ပညာ
 မျက်စိမှကင်းသောတရားဟုတ်သည်မဟုတ်သည်ကို မသောက်မပြန်မသိ
 သောသူကိုလည်း၊ နပဿတိနဇာနာတိ၊ ဤသူကား တရားဟုတ်သည်မ
 ဟုတ်သည်ကိုမသောက်မပြန်မသိသောသူတည်းဟုမသိမြင်၊ ပဿတ္တဉ္စ၊
 ပညာမျက်စိနှင့်ပြည့်စုံသော တရားဟုတ်သည် မဟုတ်သည်ကို သိသော
 ပညာရှိကိုလည်း၊ နပဿတိ၊ ဤသူကား ဟုတ်မှန်စွာ တရားကို သိသော
 ပညာရှိတည်းဟုမသိမြင်။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝပ္ပေတေရော၊ ဝပ္ပထေရ်သည်။ ဣဓံ
 ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ။ ဝပ္ပထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၆၂) အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ပဝနသ္မိံ၊ တောအုတ်ခွံ၊ ခါရုကံ၊ သစ်ဖြင့်
 ပြီးသောကုန်ကို၊ အပဝိဋ္ဌိအပဝိဋ္ဌန္တော၊ မဝင်ပဲလျက်၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ဧက
 ကာ၊ တေးယာက်အထည်းတည်း၊ အရဉ္စေ၊ တောခွံ၊ ဝိဟရာမ၊ နေကုန်အုံ၊
 ဇေဝိဟာရတော၊ ဤသို့သော အခြင်းအရာဖြင့်နေသော၊ တဿမေ၊ ထိုငါ့
 အား၊ ဗဟုကာ၊ များစွာသောအကျိုးတို့ကိုအလိုရှိသော အမျိုးသားတို့သည်
 မယံဝိ၊ ငါတို့သည်လည်း၊ ဝိဇ္ဇိပုတ္တောထေရေဝိယံ၊ ဝိဇ္ဇိပုတ္တထေရ်ကဲ့သို့၊
စာချခွံ၊ အိမ်ဖြစ်သောအနှောင်အဖွဲ့ကို၊ ပဟာယ၊ စွန့်၍၊ အရဉ္စေ၊ တောခွံ၊
 ဝိဟရေယျာမ၊ နေရကုန်မှုကား၊ အဟောဝတ၊ ဩကောင်းထေစွ၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဝိဟယန္တိ၊ အဘိပဏ္ဍေန္တိ၊ တောင့်တကုန်၏၊ ယထာနာမ၊ ဥပမာမည်
 သည်ကား၊ နေရယိကာ၊ ငရဲသူသတ္တဝါတို့သည်၊ သဂ္ဂါမိနံ၊ နတ်ရွာသို့ထား
 သောသူကို၊ ဝိဟယန္တိ၊ ယထာ၊ တောင့်တကုန်သကဲ့သို့၊ ဓံ၊ ငါ့ကို၊ ဗဟုကာ၊
 များစွာသောအကျိုးကိုအလိုရှိကုန်သောသူတို့သည်၊ ဝိဟယန္တိ၊ တောင့်တ
 ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိဇ္ဇိပုတ္တောထေရော၊ ဝိဇ္ဇိပုတ္တထေရ်သည်။ ဣဓံဂါထံ၊ ဤ
 ဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ။ ဝိဇ္ဇိပုတ္တထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၆၃) အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ဣလထာ၊ စွန့်ရဲတို့သည်၊ ရတော၊ တပါး
 သောစွန့်ရဲနှုတ်သီးမှရွေးချွေးသားသားတစ်ကို၊ ဘုဒ္ဓိယံ၊ မြေသို့၊ ပတိတော၊
 ဩကုန်သည်ရှိသော်၊ ဝိဒ္ဓါ၊ တပ်ခြင်းသို့ ရောက်ကုန်သောဌာန်အပေါင်းတို့
 သည်၊ ပုနရာဂတာ၊ တဖန်တပ်ခြင်းသို့ရောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အနုပတန္တိ၊ ဝိ
 ယ၊ ထိုးဆိတ်ကုန်သကဲ့သို့၊ ဇေဝိတထာ၊ ထိုအထူး၊ ယေသတ္တာ၊ အကြင်သံသ

ရာ၌ကျင်လည်ကုန်သော သတ္တဝါတို့သည်၊ စုတ၊ ထင်ရှားရှိသောကိုယ်မှ
 ဈောကျကုန်၏၊ ဧတသတ္တဝါ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်၊ ပတန္တိ၊ ငရဲစသောအစင်း
 ရဲဘဲ၌ရှိကျကုန်၏၊ ပတိဘာစ၊ ဤသို့ငရဲစသည်တို့၌ ကျကုန်သော်လည်း၊
 သမ္ပတ္တိတဝေ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာ၏ ပြည့်စုံသောဘဝ၌၊ ဗြဟ္မာ၊ တည်ကုန်
 သည်ရှိသော်၊ ဝိဒ္ဓါ၊ ကာမဂုဏ်ချမ်းသာ၌ ယှဉ်သည့်အစွမ်းဖြင့်ကာမရူပအ
 ရူပဘဝ၌တစ်ကုန်သည်လည်းကောင်း၊ ဝုနရာဂတာ၊ တဝသို့ထားစေတတ်
 သောကံဖြင့်ထိုထိုသို့သောဘဝ၌ဆင်းရဲခြင်းကိုတဖန်ရောက်ကုန်၏၊ ဣမေ
 သတ္တဝါ၊ ဤသတ္တဝါတို့သည်၊ ဧဝံတုတာ၊ ဤသို့ဖြစ်ခြင်းရှိကုန်၏၊ မယံပန၊ ငါ
 တို့သည်ကား၊ ကိစ္စံ၊ တဆယ့်ခြောက်ပါးအပြားရှိသောမဂ်ကိစ္စကို၊ ကထံ
 ပြုအပ်ပြီ၊ ရမ္မံ၊ ခပ်သိမ်းသောသင်္ခါရတို့၏ ငြိမ်းရာဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်ကို၊ ခုတံ၊
 နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာဖြင့်မွေ့လျော်အပ်ပြီ၊ သုခေန၊ ဝိပဿနာချမ်းသာဖြင့်၊ အန္ဓာဂ
 တံ၊ အစဉ်အတိုင်းရောက်အပ်သော၊ သုခဉ္စ၊ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကိုထည်း၊ လန္ဓံ၊
 ရအပ်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပက္ခောထေရော၊ ပက္ခထေရ်သည်၊ အညာဗျာကရဏ
 ဝသေန၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုကြားသည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဣဝံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊
 အဘာသိတ္ထံ၊ ဆိုပြီ၊ ပက္ခထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၆၄) အာဝုဒ္ဓံ၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ဒုမဂ္ဂသာယ၊ သရက်ပင်အမည်ဖြင့်ခေါ်
 ဝေါ်အပ်သောအမွှပါလိမည်သောပြည့်တန်ဆာမ၌ဥပ္ပန္နော၊ ထိုအမွှပါလိ၏
 ဝမ်း၌ဖြစ်ထသော၊ ပဏ္ဍရကေတုနာ၊ ပြူသောအဝတ်တည်းဟူသောတံခွန်ရှိ
 သောကြောင့်၊ ဇာတောနိပ္ပတ္တော၊ ဖြစ်သော၊ ကေတုဟာ၊ မှန်ကင်းနှင့်တူ
 သောမာန်ကိုဟုတ်ပြီးသောငါသည်၊ ကေတုနာယေဝ၊ အရဟတ္တမဂ်ဗညာဖြင့်
 သာလျှင်၊ မဟာကေတု၊ သေယျမာန်ဇာတိမာန်စသော များသောအပြားရှိ
 သောမာန်တံခွန်ကို၊ ပဓံသယိ၊ မာန်တည်းဟူသော အဆိပ်မရှိအောင်ဖျက်
 ဆီးပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိမလကောဏ္ဍဗညာထေရော၊ ဝိမလကောဏ္ဍဗညထေရ်
 သည်၊ အညဗျာကရဏဝသေန၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုကြားသည်၏အစွမ်းအား
 ဖြင့်၊ ဣဝံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထံ၊ ဆိုပြီ။ ။

ဝိမလကောဏ္ဍဗညထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၆၅) ဥက္ခေပကတဝစ္ဆဿ သုတ္တန်ဝိနည်းအတိဝဓမ္မာတို့၏အထက်
 ၌သုဒ္ဓါဟိခြင်း ဖြင့်ထည့်၍တည်သောဝစ္ဆထေရ်သည်၊ ဗဟူဟိဝသေ
 ဟိ၊ များစွာသောနှစ်တို့ဖြင့်၊ သင်္ကလိတံ၊ ပေါင်းသည်အစွမ်းဖြင့် နှလုံး၌သုံး
 ပါးသောပိဋကတ်တို့ကိုထားအပ်၏၊ သင်္ကလိတံ၊ တကွနက်စပ်သဖြင့်နှုတ်
 သို့ကက်သည်ကိုပြုအပ်သော၊ ယံဗုဒ္ဓာစနံ၊ အကြင်သူရားစကားတော်သည်။

ဇောနိပါတ်-၇-သတ္တမဝဂ်၊

အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံဗုဒ္ဓဝစနံ၊ ထိုဘုရားစကားတော်ကို၊ ဥဋ္ဌာရုပါရုဇ္ဈော၊ ကောင်းစွာဖြစ်သောဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ သုနိဿိန္ဒော၊ ကောင်းစွာထိုင်နေထွက်၊ ဟောဋ္ဌာနံ၊ မိမိသို့ကင် သာကုန်သောလူတို့အား၊ ဘာသတိ၊ ဟော၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥက္ခေပကတဝစ္ဆွာထေရော၊ ဥက္ခေပကတဝစ္ဆွာထေရ်သည်၊ ဣဝံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ။ ။

ဥပေက္ခပကတဝစ္ဆွာထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၆၆) မဟာဝီရော၊ ဝေးပါးသောအင်္ဂါနှင့်ပြည့်စုံသော မြတ်သောလုံ့ထရှိတော်မူသော၊ သဗ္ဗဓမ္မာနံ၊ ခပ်ထိမ်းသောညေယျဝံတရား ငါးပါးတို့၏၊ ပါရဂူ၊ အဆုံးသို့ ရောက်သောပညာရှိတော်မူသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ မေဃိယ၊ အိုမေဃိယ၊ အပရိပက္ကာယ၊ မရင့်သေးသော၊ စေတောဝီရတ္ထိယာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဣမေပဉ္စဓမ္မာ၊ ဤငါးပါးကုန်သောတရားတို့သည်၊ ပရိပက္ကာယ၊ ရင့်စေခြင်းငှါ၊ သံဇတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ အနုဿာသိ၊ ဆုံးမတော်မူ၏။ အတံ၊ ငါသည်၊ တဿ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏၊ ဓမ္မံ၊ ဆုံးမတော်မူသောတရားကို၊ သုတွာန၊ ကြားနာရသောကြောင့်၊ သတော၊ သမထံဝိပာသနာဘာဝနာ၌မမေ့မလျော့သောသတိရှိသည်ဖြစ်၍၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကေ၊ အနီး၌၊ ဝိဟာသိ၊ နေ၏။ တေနဝိဟာနေန၊ ထိုသို့ဝိပဿနာဘာဝနာ၌မမေ့မလျော့နေခြင်းကြောင့်၊ မယာ၊ ငါသည်၊ တိသောဝိဇ္ဇာ၊ သုံးပါးသော ဝိဇ္ဇာတို့သို့၊ အနုပုတ္တာ၊ အစဉ်အား ထောင်စွာ ရောက်အပ်ကုန်ပြီ၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ ဆုံးမတော်မူသော အကိုင်း၊ ကတံ၊ ပြုကုန်အပ်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေဃိယောထေရော၊ မေဃိယထေရ်သည်၊ ဣဝံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ။ ။

မေဃိယထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၆၇) အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့မဟံ၊ ငါသည်၊ ကိလေသာ၊ ငါ၏သန္တာန်၌ဖြစ်သောကိလေသာတို့ကို၊ ဈာဝိတ၊ အရိယမဂ်ဟူသောဒီးဖြင့်ထောင်စေအပ်တိုက်စေအပ်ကုန်ပြီ၊ ဘဝါ၊ ကာမဘဝကမ္မဘဝအစရှိကုန်သော၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံသော ဘဝကိုးပါး၌ ဖြစ်သော တဏှာတို့ကို၊ သမူဟတာ၊ မဂ်ဖြင့်အကြွင်းမဲ့နှုတ်အပ်ကုန်ပြီ၊ သံသာရော၊ ခန္ဓာအာယတနခါတ်တို့၏မပြတ်ဖြစ်ခြင်းတည်းဟူသောသံသရာစက်သည်၊ ဝိဝီဇော၊ အထူးသဖြင့်ကုန်ပြီ၊ ဒါနိဣဒါနိယခုအခါ၌၊ ပုနုပ္ပဂေါ၊ တစ်ခုတစ်ခုဖြစ်ခြင်းသည်၊ နုတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့ ကေဓမ္မသဝ နိယောထေရော၊ ကေဓမ္မသဝနိယထေရ်သည်၊ ဣဝံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ။ ။ ကေဓမ္မသဝနိယထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

ထေရဂါထာပါဠိတော်နိဿယ

(၆၈) အဓိစေတသော၊ ခပ်သိမ်းသော စိတ်တို့ထက်လွန်သော အရဟတ္တဖိုလ်စိတ်နှင့် ပြည့်စုံထသော၊ အပ္ပမဇ္ဇတော၊ မမေ့မထေ့အဖြစ်နှင့် ဘေးတရားတို့၌ အမှန်အကန်ပြုထေ့ရှိထသော၊ ခုနိနော၊ ခုနိဟုဆိုအပ်သော အရဟတ္တဖိုလ်ပညာနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏၊ မောနပထေသု၊ အရဟတ္တဖိုလ်၏ အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော သုံးဆဲ့နှစ်ပါးကုန်သော ဗောဓိပက္ခိယတရားတို့၌၊ သုသိက္ခတော၊ ကောင်းစွာကျင့်အပ်ပြီးထသော၊ တာဒိနော၊ ထောကခံရှစ်ပါးတရားတို့ကြောင့်မတုန်ထွပ်သောသဘောရှိထသော၊ ဥပသန္တဿ၊ ငြိမ်သက်သော ကိုယ်စိတ်ရှိထသော၊ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ သတိမတော၊ မကင်းသောသတိရှိထသော၊ ဝိတသဝဿ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်အား၊ သောကာ၊ စိုးရိမ်ခြင်းတို့သည်၊ နာဝန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧကေခါနိယောထေရော၊ ဧကေခါနိယထေရ်သည်၊ ဣဝံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ။ ။ ဧကေခါနိယထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။ ။

(၆၉) အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ မဟတော၊ များမြတ်သော သီလစသော ဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံတော်မူသောမြတ်စွာဘုရားရှင်၊ မဟာရသံ၊ မြတ်သောဝိရတ္တိအရသာဟုဆိုအပ်သော၊ သဗ္ဗညုတညာဏဝရေန၊ မြတ်သောသဗ္ဗညုတညာဏ်နှင့်ပြည့်စုံတော်မူသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒေသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ သုတွာန၊ ကြားနာရသောကြောင့်၊ အမတဿ၊ သေခြင်းကင်းသောနိဗ္ဗာန်သို့၊ ပတ္တိယာ၊ ရောက်ခြင်းငှါ၊ မဂ္ဂံ၊ အဋ္ဌဂီကမဂ်ဟုရားကို၊ ပဗ္ဗန္တံပရိပစ္စေ၊ ကျင့်ပြီး၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ယောဂက္ခေမဿ၊ ယောဂ၏ ကုန်ရာဖြစ်သော၊ ပထဿ၊ နိဗ္ဗာန်ကိုရခြင်းအကြောင်း၌၊ ကောဝိဒေါ၊ လိမ္မာတော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဆန္ဒောထေရော၊ ဆန္ဒထေရ်သည်၊ ဣဝံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ။ ။

ဆန္ဒထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၇၀) ဣဝေသကော၊ ဤလောက၌၊ သီလမေဝ၊ စင်ကြယ်သောပါပိမောက္ခသံဝရသီလသည်သာလျှင်၊ အဂ္ဂံ၊ မြတ်၏၊ ပန၊ ထိုထက်ကား၊ ပညဝါ၊ ပညာရှိသောသူသည်၊ ဥက္ကမောလေဋ္ဌော၊ မြတ်၏၊ မနုဿေသုစ၊ လူတို့၌လည်းကောင်း၊ ဒေဝေသုစ၊ နတ်တို့၌လည်းကောင်း၊ သီလပညာဏထော၊ သီလပညာဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ ဇယံဇယော၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သောကာမကိလေသာတို့ကိုအောင်နှင်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုဏ္ဏောထေရော၊ ပုဏ္ဏထေရ်သည်၊ ဣဝံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ။ ။ ပုဏ္ဏထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။ ။

ကောနိပါတ်-၇-သတ္တမဝဂ်၊

သတ္တမော၊ ခုနှစ်ခုမြောက်သော၊ ဝဂ္ဂေါ၊ ဝဂ်သည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။ ။ ထသ၊ ထိုသတ္တမဝဂ်၏၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါန်းကား၊ ဝပေါစ၊ ဝပ ထေရ်လည်းကောင်း၊ ဝဇ္ဇိပုတ္တောစ၊ ဝဇ္ဇိပုတ္တထေရ်လည်းကောင်း၊ ပက္ခော စ၊ ပက္ခထေရ်လည်းကောင်း၊ ဝိမလကောဗ္ဗညောစ၊ ဝိမလကောဗ္ဗည ထေရ်လည်းကောင်း၊ ဥက္ခေပကတဝစ္ဆောစ၊ ဥက္ခေပကတဝစ္ဆထေရ်လည်း ကောင်း၊ မေဗိယောစ၊ မေဗိယထေရ်လည်းကောင်း၊ ဧကေဓမ္မိကောစ၊ ဧက ဓမ္မိကထေရ်လည်းကောင်း၊ ဧကုဒါနိယဆန္ဒောစ၊ ဧကုဒါနိယထေရ်ဆန္ဒ ထေရ်လည်းကောင်း၊ မဟဗ္ဗဇော၊ မြတ်သောပညာအားနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ပုဏ္ဏတ္ထေရော၊ ပုဏ္ဏထေရ်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်တည်း။ ။ သတ္တမဝဂ်ပြီး၏။

ကောနိပါတ်-၈-အဋ္ဌမဝဂ်၊

(၇၁) သုသုခမနိပုဏ္ဏတ္ထဒဿိနာ၊ အလွန်မြင်နိုင်ခဲ့သောနူးညံ့ သိမ်မွေ့ သောသတ္တပဋိစ္စသရေပြုနိုင်သော အနက်တို့ကိုအနိပ္ပအစရှိသည်တို့ကင်၍ရှု တတ်တံ့သော၊ မတိကုသလေန၊ ပညာပွားအံ့သည်ကိုဆင်ခြင်တတ်သော ဓမ္မဝိဝေသံဗောဇ္ဈင်ပညာကိုဖြစ်စေခြင်း၌ လိမ္မာထသော၊ နိဝါတဂုတ္တိနာ၊ သီတင်းကြီး သီတင်းငယ်သီတင်းလတ်တို့၌ လျော်ပတ်သော၊ နိဗ္ဗိသော အကျင့်ရှိထသော၊ သံသေဝိတပုဗ္ဗသီလိနာ၊ တရားတို့သည်အလှေအကျက် ပြုအပ်သောသီလဖြင့် သီလရှိထသော၊ တေနပုဂ္ဂထေန၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ ဒုလ္လဘံ၊ ရဲခဲသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဧတံသမ္ပံ၊ ဤအလုံးစုံကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုသော သူသည်၊ နစိရသေဝ၊ မကြာမြင့်မှီလျှင်၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ အဓိဂစ္ဆတိ၊ ရ လိမ့်သတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝစ္ဆာပါယောထေရော၊ ဝစ္ဆာပါယထေရ်သည်၊ ဣဝံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ မရှိပြီ။ ။

ဝစ္ဆာပါယထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၇၂) သုသုခမိတဂ္ဂေါ၊ ကောင်းစွာပွားသော အရှက်အခက်အညွှန်ရှိ ထသော၊ ပသာဓဇာတော၊ အခက်တို့၏ အဆစ်အသစ်၌ရောက်သောခက် သေးရှိသော၊ ကဗ္ဗိရော၊ ဝါးညွန့်သည်၊ ဒုန္နိက္ခမော၊ ဝါးချုံငှထွက်နိုင်ခဲ့သည်၊ ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူအတံ့ပင်၊ ငါသည်လည်း၊ ဘဂိယာယ၊ မယားဖြင့်၊ မဟံ၊ ငါ့အား၊ အာနိတာယ၊ ဆောင်အပ်သော၊ ပုတ္တ ဝိဘာဒိဝသေန၊ သားသွီးစသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ဝမိတဂ္ဂေါ၊ ပွားသောအ

ထေရဂါထာပါဠိတော်နိဿယ။

ခက်အထက်သည်။ အာသတ္တိဝသေန၊ ငြိသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ခုန့်ဟုနေ
ယော၊ အိမ်ရာထောင်သောလူ၏ဘောင်မှထုတ်နိုင်ခဲ့သည်။ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်
ရာ၏၊ တာသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အနနိတာယံ၊ မဆောင်အပ်သောမယာ၊ ဖြင့်၊ ခါနီ
ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ အနုမညံအနုဇာနာပေတွာ၊ ခွင့်ပြုစေ၍၊ ပဗ္ဗဇိ
တော၊ ရဟန်းပြုသည်၊ အဓိ၊ ဖြစ်ပြီး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာတုမောထေရော၊ အာတု
မထေရ်သည်၊ မာတုယာ၊ အမိအား၊ ဣဝံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထ၊
ဆိုပြီး၊ အာတုမထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။ ။

(၇၃) ဇိန္တုဉ္စ၊ အိုခြင်းဖြင့်နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍သွားကျိုးခြင်းအရေ
သိပ်ခြင်းဆံဖြူခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသည်ကိုလည်းကောင်း၊ ခုက္ခိတံ၊ ဆင်းရဲခြင်း
သို့ရောက်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဗျာမိတံ၊ နာခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဒိသ္မာ၊
မြင်၍၊ အာယုသင်္ခါယံ၊ ဇီဝိန္ဒြေဟုဆိုအပ်သောအသက်၏ကုန်ခြင်းပျက်ခြင်း
သို့၊ ဂတံ၊ ရောက်သော၊ မတံ၊ သေခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဒိသ္မာ၊ ဥပဏ်ဖြင့်
မြင်၍၊ တတော၊ ထိုအိုခြင်းနာခြင်းသေခြင်းမှ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ နိက္ခမိတုန၊
ထွက်မြောက်၍၊ ပဗ္ဗဇိ၊ ရဟန်းပြု၏၊ မနောရမာနိ၊ ရာဂမကင်းကုန်သေး
သောသူတို့၏နှလုံးကိုမွေ့ထောင်စေတတ်ကုန်သော၊ နိကာမာနိ၊ ဝတ္ထုကာမ
ဂုဏ်တို့ကို၊ ပဟာယပဇဟိတွာ၊ အရိယမဂ်ဖြင့်ပယ်၍၊ ပဗ္ဗဇိံ၊ ဥပါဂမိံ၊ ရ
ဟန်းအဖြစ်သို့ရောက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မာဏဝေထေရေ၊ မာဏဝထေရ်
သည်၊ ကာမာနံ၊ ကာမဂုဏ်တို့ကို၊ ပဟာနကိတ္တနရဓေန၊ ပယ်ခြင်းကိုကြား
သောအမြွက်ဖြင့်၊ ဣဝံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီး။ ။

မာဏဝထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၇၄) အာရသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ကာမတ္တန္ဓော၊ အလုံးစုံအလိုရှိအပ်သော
ဝတ္ထုကာမတို့၌တပ်သောကာမဆန္ဒကိုလည်းကောင်း၊ ဗျာပါဒေါ၊ စိတ်၏
ပုပ်ကြောင်းဖြစ်သောဒေါသကိုလည်းကောင်း၊ ထိန မိဒ္ဓဉ္စ၊ စိတ်၏မခန့်ခြင်း
အားမထုတ်ခြင်းထက္ခဏာရှိသော ထိနစေတသိက်တို့၏ မခန့်ခြင်း အားမ
ထုတ်ခြင်းထက္ခဏာရှိသောမိဒ္ဓကိုလည်းကောင်း၊ ဥဒ္ဓစ္စံ၊ စိတ်၏ရှုံ့လွင့်ခြင်း
ထက္ခဏာရှိသောဥဒ္ဓစ္စပြုအပ်ပြီးသောစုစရိုက်မပြုအပ်သေးသောသုစရိုက်
တို့၌နောင်တကာန်ပူဘန်ခြင်းထက္ခဏာရှိသောကုက္ကုဂ္ဂကိုလည်းကောင်း၊
ဝိစိကိစ္ဆာ၊ တရားတရားသံဃာသိက္ခာသိတင်းသုံးဘော်တို့၌ယုံမှားခြင်း
ထက္ခဏာရှိသော ဝိစိကိစ္ဆာကိုလည်းကောင်း၊ ယဿာဘိက္ခုနော၊ အကြင်
ရဟန်းအား၊ သဗ္ဗသော၊ အချင်းခပ်သိမ်း၊ သဗ္ဗန္တိန္ဒြာ၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်
ပယ်အပ်သော ကြောင့်၊ နဝိဇ္ဇတံ၊ မိမိသန္တာန်၌မရှိ၊ တဿ ဘိက္ခုနော၊

ထိုရဟန်းအား၊ ကိစ္စိ၊ တပုတရသော၊ ကရုဏီဟံ၊ ဣတ္ထိကိစ္စသည်၊ နတ္ထိ၊ မ
ရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုယာမနောထေရော၊ သုယာမနထေရ်သည်၊ အညာပဒေ
သေန၊ သူတပါးကိုညှိုးခြင်းဖြင့်၊ အညံ့ဗျာကရထေန၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို
ကြားခြင်းဖြင့်၊ ဣဓံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီး ။

သုယာမနထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၇၅) အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ သုဝိတိတာနံ၊ ကောင်းစွာစီရင်အပ်သော
တရားဒေသနာရှိကုန်သော အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ ဒဿနံ၊ ဖူးရခြင်းထို
အရိယာတို့၏တရားကိုကြားနားရခြင်းသည်၊ သာဓု၊ ကောင်းကျိုးချမ်းသာ
ကိုဆောင်တတ်သည်သာလျှင်ထည်း၊ တေတံ၊ ထိုအရိယာသူတော်ကောင်း
တို့သို့၊ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်၍၊ ကင်္ခါ၊ ဖုတ်မှားခြင်းကို၊ ပုစ္ဆနေပိ၊ မေးခြင်း၌
ထည်း၊ ကင်္ခါ၊ ဖုတ်မှားသောအရာကို၊ ဆိန္ဒုတိပဒိုဝိနောဒေတိ၊ ပျောက်နိုင်
၏၊ ဗုခိ၊ ပညာ၏ ပွားခြင်းသည်လည်း၊ ဝဗ္ဗတိ၊ ပွား၏၊ တေ၊ ထိုအရိယာ
သူတော်ကောင်းတို့သည်၊ ဗာယန္တိ၊ သူရိုက်ကိုလည်း၊ ပဏ္ဍိတံပဏ္ဍိတတာဝံ၊
ပညာရှိ၏အဖြစ်သို့၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊ ထသ္မာတေနကာရထေန၊ ထိုသို့
ဆိုအပ်ပြီးသော အကြောင်းကြောင့်၊ သတံ၊ အရိယာ သူတော်ကောင်းတို့
နှင့်၊ သမာဂမော၊ ပေါင်းဘော်ရခြင်းသည်၊ သာဓု၊ ကောင်းကျိုးကို ဆောင်
တတ်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုသာရဓေါထေရော၊ သုသာရဓ
ထေရ်သည်၊ သပ္ပုရိသုပနိဿယာနိသံသကိတ္တနေန၊ သူတော်ကောင်းတို့
နှင့်ပေါင်းဘော်ရခြင်း၌ အကျိုးစက်ကိုကြားသဖြင့်၊ ဣဓံဂါထံ၊ ဤဂါထာ
ကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီး ။ သုသာရဓထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။ ။

(၇၆) အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ဥပ္ပကန္တေသု၊ တက်သော မာနဥဒ္ဓစ္စထန္တ
သာရန္တအစရှိသည်တို့ဖြင့်မငြိမ်းကုန်သေးသော သူတို့၌၊ နိပတေနိပ္ပတေ
ယျ၊ ထိုတရားတို့ကို ကြဉ်သဖြင့်နှိမ့်ချသော အသက်မွေးခြင်းရှိသည်ဖြစ်
ရာ၏၊ နိပ္ပတေန္တေသု၊ ဖျင်းသဖြင့်ဂုဏ်မှ ယုတ်ကုန်သောသူတို့၌၊ ဥပ္ပတေယျ၊
ဖျင်းခြင်းမှလွတ်စေ၍ လုံ့လအားထုတ်သဖြင့် ဘိယစသော ဂုဏ်အားဖြင့်
ဖြစ်စေရာ၏၊ အဝသမာနေသု၊ ကိလေသာဟူသောအပေါင်းအဘော်ဖြင့်မနေ
ကုန်သောသူတို့နှင့်၊ ဝသေ၊ ထိုအရိယာသူတော်ကောင်းတို့အလိုသို့လိုက်၍
နေရာ၏၊ ရမမာနေသု၊ ကိလေသာကာမဂုဏ်ဖြင့်မွေ့ထျော်၍နေကုန်သောသူ
တို့၌၊ နောရမေနရမေယျ၊ မိမိသည် ကာမဂုဏ်ဟူသော မွေ့ထျော်သောအ
ခြင်းအရာဖြင့် မနေရာ၊ နိရာမိဈာနာဒိရတိယာ၊ အာမိသကင်းသောဈာန်စ
သောမွေ့ထျော်ခြင်းဖြင့်၊ ရမေယျ၊ မွေ့ထျော်နေရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိယဉ္ဇ

ယောထေရော၊ ဝိယဉ္ဇယထေရ်သည်၊ ဣဝံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထ၊
ဆိုပြီ။ ဝိယဉ္ဇယထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။ ။

(၇၃) အာဂုဿော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ဣဒံပိတ္တံ၊ ဤပိတ်သည်၊ ပုရေ၊ ရှေးပိတ်ကို
မနှိပ်ဖို့ကာလ၌၊ အစာရိ၊ မတည်တန့်သောအားဖြင့်ထိုထိုသို့သောအာရုံ၌
လည်၏။ စာရိကံ၊ အလိုရှိတိုင်းသောအာရုံ၌ဖြစ်၏။ ယေနအာရမ္မဏေန၊ အ
ကြင်အာရုံဖြင့်၊ ဣစ္ဆကံ၊ အလိုရှိ၏။ ယတ္ထ၊ အကြင်အာရုံ၌၊ ကာဝံ၊ ဣစ္ဆိတံ၊
အလိုရှိအပ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုအာရုံသို့၊ ယထာသုခံ၊ အလိုရှိသောအတိုင်းသွား
သောအားဖြင့်ချမ်းသာသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အဇ္ဇ၊ ယခု၊ တံပိတ္တံ၊ ထိုအလို
ရှိတိုင်းသွားသောပိတ်ကို၊ ယောနိဿော၊ သင့်သောအကြောင်းအားဖြင့်၊ နိဂ္ဂ
ဟိဿာမိ၊ အဆိတ်အတောက်မရှိအောင်နှိပ်ပေးအံ့၊ ယထာကံ၊ အဘယ်ကဲ့
သို့နည်းဟူမူကား၊ ပုတိန္နံ၊ အရံယစ်သဖြင့်ပျက်သော၊ ဟတ္ထိံ၊ ဆင်ဆိုးကို၊
အင်္ဂုသဂ္ဂဟော၊ ချွန်းကိုကိုင့်စွဲသောဆင်ဆရာသည်၊ နိဂ္ဂဟောဝိယ၊ လွန်၍
မပြေးနိုင်အောင်ချွန်းဖြင့်နှိပ်ဆွဲသကဲ့သို့တည်း၊ ယောနိဿောမနာသိကာရေ
န၊ အသင့်နှလုံးသွင်းခြင်းဖြင့်၊ နိဂ္ဂဟိဿာမိ၊ ထိုဆင်ရှိုင်းနှင့်တူသောပိတ်ကို
ကမ္မဋ္ဌာန်းမှလွန်၍ မပြေးမိမ့်သောငှါ နှိပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဟတ္ထာရောဟ
ပုတ္တောထေရော၊ ဟတ္ထာရောဟပုတ္တထေရ်သည်၊ ဣဝံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊
အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ။ ဟတ္ထာရောဟပုတ္တထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။ ။

(၇၄) အာဂုဿော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ယံဉာထံ၊ အကြင်အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်ကို၊
အနိဗ္ဗိသံ၊ အနိဗ္ဗန္ဓော၊ မရသည်ဖြစ်၍၊ အနေကဇာတိသံသာရံ၊ များစွာမရေ
တွက်နိုင်သောဖြစ်ခြင်းရှိသောသံသာရာကာလပတ်လုံး၊ သန္ဓာပိသံသံသာ
ရိ၊ ငါ့ကျင်ထည်ရပြီ၊ နက္ခဏာတဿ၊ ဖြစ်သောဆင်းရဲရှိသော၊ တဿမေ၊
ထိုငါ့အား၊ နက္ခက္ခန္ဓော၊ ဆင်းရဲအပေါင်းကို၊ အပရဒ္ဓေါဝိဒ္ဓံ၊ ထိတော၊ အရ
ဟတ္တမဂ်ဖြင့်ပျက်ဆီးအပ်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေဏ္ဍုထိရောထေရော၊ မေဏ္ဍုထိ
ရထေရ်သည်၊ ဣဝံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ။ ။

မေဏ္ဍုထိရထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၇၅) သဗ္ဗောရာဂေါ၊ ကာမရာဂစသောအပြားဖြင့်များသောအလုံးစုံ
သောရာဂကို၊ ပဟိနေဒ၊ အရိယမဂ်ကိုပွားစေသဖြင့်သရေန္တ၊ ဒပဟာနံ၊
အစွမ်းဖြင့်ပယ်အပ်ပြီ။ သဗ္ဗောဒေါသော၊ အစာတဝတ္ထု၊ စသော အားဖြင့်
များသော အပြားရှိသောဒေါသကို၊ သမူဟတော၊ မဂ်ဖြင့်နှုတ်အပ်ပြီ၊ မေ၊
ငါ့အား၊ သဗ္ဗော၊ အလုံးစုံသော၊ မောဟော၊ နက္ခက္ခန္ဓာဉာဏ်အစရှိသောအား
ဖြင့်ရှစ်ပါးအပြားရှိသောမောဟသည်၊ ဝိဂတော၊ ကင်းပြီ၊ သိတိဘူတော၊

အကြွင်းမရှိသောကိလေသာတို့၏ ပူလောင်ခြင်း၏မရှိသော အားဖြင့်ငြိမ်းခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ နိဗ္ဗာတော၊ ကိလေသာပရိနိဗ္ဗာန်ဖြင့် ငြိမ်းခြင်းသို့ရောက်သည်။ အဘို့ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ရက္ခိတောထေရော၊ ရက္ခိတထေရ်သည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ပဟိနကိလေသာပစ္စဝေက္ခနော၊ ဝယ်အပ်ပြီးသောကိလေသာကိုဆင်ခြင်သဖြင့်၊ ဣဝံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ။ ။

ရက္ခိတထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၈၀) မယော၊ ငါသည်၊ အပွဲဝါ၊ ဝတ္ထုစေတနာလုံ့ လက်လေသာတို့၏ အားနည်းခြင်းဖြင့်အားနည်းသည်လည်းဖြစ်သော၊ ယဒိ၊ ထို၊ ဗဟိုဂါ၊ ထိုဝတ္ထုစသည်တို့၏အားကြီးသောအဖြစ်မပြတ်ဖြစ်သောအဖြစ်ဖြင့်များသည်လည်းဖြစ်သော၊ ယံကမ္ပံ၊ အကြင်ကံကို၊ ပကတံဥပပိတံ၊ ဆည်းဘူးအပ်ပြီးတော်သဖွဲ့၊ ဤအသုံးစုံသော ကံသည်၊ ပရိက္ခိတံ၊ ကံ၏ကုန်ခြင်းကို ပြုတတ်သောမဂ်ကိုရသဖြင့်ကုန်ခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ဒါနိဗ္ဗဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ပုနတ္တဂေါတဘန်ဘဝသစ်၌ဖြစ်ရခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥဂ္ဂေါထေရော၊ ဥဂ္ဂထေရ်သည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဝဇ္ဇပစ္ဆေဒဒိပနော၊ ဝန်ကိုဖြတ်ခြင်းကို ပြုသဖြင့်၊ ဣဝံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ။ ။

ဥဂ္ဂထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

အဋ္ဌမော၊ ရှစ်ခုတို့၏ပြည့်ကြောင်ဖြစ်သော၊ ဝဂ္ဂေါ၊ ဝဂ်သည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။ ထာသ၊ ထိုအဋ္ဌမဝဂ်၏၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါန်းကား၊ ဝဇ္ဇပါယော၊ ဝဇ္ဇပါထအမည်ရှိသော၊ ယောထေရော၊ အကြင်ထေရ်လည်းကောင်း၊ အာတုမောထေရော၊ အာတုမထေရ်လည်းကောင်း၊ ဣထိ၊ ထိုထက္ခန္ဓစသော တရားကိုရှာဖွေထွေရှိသော၊ မာဏာဝေါထေရော၊ မာဏာဝထေရ်လည်းကောင်း၊ သုယာမာနောထေရော၊ သုယာမနထေရ်လည်းကောင်း၊ သုသာရဒေါထေရော၊ သုသာရဒထေရ်လည်းကောင်း၊ ဝိယဉ္ဇယော၊ ဝိယဉ္ဇအမည်ရှိသော၊ ယောစထေရော၊ အကြင်ထေရ်သည်လည်းကောင်း၊ အာရောဟဝုက္ခောထေရော၊ အာရောဟဝုက္ခထေရ်လည်းကောင်း၊ မေဏှထိရောထေရော၊ မေဏှထိရထေရ်လည်းကောင်း၊ ရက္ခိတောထေရော၊ ရက္ခိတထေရ်လည်းကောင်း။ ဥဂ္ဂသဌဗော၊ ဥဂ္ဂမည်သောထေရ် လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် တည်း။ ။ အဋ္ဌဝဂ်ပြီး၏။ ။

ကောနိပါတ်-၉-နဝမဝဂ်။

(၈၁) အာသုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ မယော၊ ငါသည်၊ ပကတံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်နှစ်ဘဝ၌ပြု

အပ်သော၊ ယဉ္ဇပါပံ၊ အကြင်မကောင်းမှုကံသည်လည်းကောင်း၊ ဣတော၊ ဤ
 ဘဝမှ၊ သုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ အညာသုဇာတီသု၊ ကပါးသော အတ္တသေတို့၌၊ ကတံ၊
 ပြုအပ်သော၊ ယဉ္ဇကမ္ဘံ၊ အကြင်မကောင်းမှုကံသည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ၊
 ရှိ၏၊ တံကမ္ဘံ၊ ထိုကံသည်၊ ဣဇေဝ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်အတ္တဘော၌သာလျှင်၊ ဝေဒ
 နိယံ၊ ခံစားအပ်သော အကျိုးရှိ၏၊ ခါနိဗ္ဗာနိ၊ ယခုအခါ၌၊ တဿကမ္မ
 သာ၊ ထိုကံ၏၊ အညံ၊ တပါးသော၊ ဝတ္ထု၊ အကျိုးပေးရာကားထဟုဆိုအပ်
 သောခန္ဓာအစဉ်သည်၊ နပိဇ္ဇတိ၊ မရှိပြီ၊ ဣဇေဝ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌သာလျှင်၊
 နိရုဇ္ဈန္တိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စိတ်နှင့်တကွချုပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သမိတိဂုတ္တော
 ထေရော၊ သမိတိဂုတ္တထေရ်သည်၊ အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊ ကတပါပကမ္မသာ၊
 ပြုအပ်သော မကောင်းမှုကံ၏၊ ပဟိနဘာဝံ၊ အကြွင်းမဲ့ပယ်အပ်ပြီးသော
 အဖြစ်ကို၊ ဝိဘာဝန္တေန၊ ထင်းရှားပြုသဖြင့်၊ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာ
 သိတ္ထ၊ ဆိုပြီ၊ သမတိဂုတ္တထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။ ။

(၈၂) အမ္မ၊ အမိ၊ ယေနယေန၊ အကြင်အကြင်အရပ်၌၊ သုဘိက္ခာနိ၊
 ရလွယ်သောဆွမ်းရှိသောတိုင်းတို့သည်၊ သိဝါနိ၊ အနာမရှိကုန်သည်၊ အဟ
 ယာနိ၊ ခိုးသူစသော ဘေးမရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ပုတ္တက၊ ချစ်
 သား၊ တေန၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဂစ္ဆယျ၊ သွားထေထော၊ တေ၊ သင်ချစ်သားအား၊
 သောကပဟတော၊ ဆိုအပ်သောဂုဏ်မှကင်းသောတိုင်းတို့သို့သွား၍ ငတ်
 ပွတ်ခြင်းစသောဘေးကြောင့် မိုးရိမ်ခြင်းဖြင့် နှိပ်စက်အပ်သည်၊ မာဘာဝ၊
 မဖြစ်စေလင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကဿပေ၊ ထေရော၊ ကဿပထေရ်သည်၊ မာ
 တုယာ၊ အမိ၏၊ သောကရဟိတဋ္ဌာနဂမနံ၊ ကြောင့်ကြခြင်း ကင်းရာအရပ်
 သို့သွားခြင်းကို၊ အာသိသဝသေန၊ တောင့်တသည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဝုတ္တံ၊ ဆို
 အပ်သော၊ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ။ ။

ကဿပထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၈၃) သိဟ၊ သိဟ၊ ရတ္တိန္ဒြိဝံ၊ နေညဉ့်ပတ်လုံး၊ အတန္တိတော၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း
 စီးပြန်းခြင်း၌ မပျင်းမရိသည်ဖြစ်၍၊ အပ္ပမဒတ္တော၊ ခပ်သိမ်းသော ဣရိယာ
 ပုဂ္ဂိုလ်တို့၌မကင်းသော သတိပညာရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရ၊ နေထော၊ တံ၊ သင်
 သည်၊ ကုသလံဓမ္မံ၊ သမထဝိပဿနာတရားထောကုတ္တရာတရားကို၊ ဘာ
 ဝေဟိ၊ ပွားစေထော၊ သရဿယံ၊ အတ္တဘာဝံ၊ အတ္တဘောကို၊ သိစံ၊ ထိုင်စွာ၊
 ဇဟ၊ ထိုကိုယ်၌စပ်သောဆန္ဒရာဂကိုပယ်သဖြင့်စွန့်ထော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သိ
 ဟောထေရော၊ သိဟထေရ်သည်၊ အတ္တနော၊ မိမိအား၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထု

ကောနိပါတ်-၉-နဝမဝဂ်၊

ရားသည်၊ ဩဝါဒဒါနရခေး၊ အဆုံးအမကိုပေးခြင်းကိုအရင်းပြုသဖြင့်၊
ဣဝံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာထိတ္ထ၊ ဆိုပြီး ၊

ထိဟထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၈၄) ၊ ဘောနိတ၊ အိုနိတမည်သောရဟန်း၊ သဗ္ဗရတ္တိံ၊ အလုံးစုံသော
ညဉ့်ပတ်လုံး၊ သုပိတွာန၊ အိပ်၍၊ ဒိဝါ၊ အလုံးစုံသောနေ့အတို့ပတ်လုံး၊ သံဂ
ဏိကေ၊ အပေါင်းအဘော်ဖြစ်ကုန်သော ရဟန်းတို့နှင့်တကွ၊ ရတော၊ မဂ်
ဖိုလ်မှဒိဿဖြစ်သောစကား ဆိုခြင်း၌မွေ့ထောင်ထွက်၊ ဝိဟရထိ၊ နေထိုင်
တကား၊ ခုမွေ့သေ၊ ပညာမရှိသောသင်သည်၊ ခုကွဿ၊ ဝင့်ဆင်းရဲ၏၊ အန္တံ၊
အဆုံးကို၊ ကုဒါသုနာမ၊ အဘယ်မည်သောအခါ၌လျှင်၊ ကရိဿတိ၊ ပြုနိုင်
အံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နိတောထေရော၊ နိတထေရ်သည်၊ တဂဝတာ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ ဩဝါဒပသေန၊ ဆုံးမသည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူ
အပ်သော၊ ဣဝံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာထိတ္ထ၊ ဆိုပြီး ၊

နိတထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၈၅) ၊ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ဝိတ္တနိဓိတ္တဿ၊ ဘာဝနာစိတ်၏အ
ကြောင်း၌၊ ကောဝိဒေါ၊ ဤအခါ၌စိတ်ကိုခြီးမြှောက်အပ်၏ စသည်ဖြင့်ယူ
ခြင်း၌လိမ္မာသောရဟန်းသည်၊ ပပိဝေကရသံ၊ ကာယဝိဝေကစိတ္တဝိဝေက
၏အရသာကို၊ ဝိဇာနိယ၊ ထိ၍၊ နိပဇ္ဇော၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုဆောင်ခြင်း၌လိမ္မာ
သော၊ ပဋိဿတော၊ ရှေးရှုထင်သောသတိရှိသောရဟန်းသည်၊ ဈာနိယံ၊ ဈာနိ
ယန္တော၊ အာရမ္မဏုပနိဇ္ဈာနဈာန်လက္ခဏုပနိဇ္ဈာန ဈာန်ကိုဝင်စား သည်
ဖြစ်၍၊ နိရာမိသံ၊ ကာမာမိသဆန္ဓာမိသတို့နှင့်မရောသော၊ သုခံ၊ နိဗ္ဗာန်ချမ်း
သာဖိုလ်ချမ်းသာကို၊ အဓိဂစ္ဆေယျသံသုဂ္ဂေယျ၊ သုံးဆောင်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤ
သို့၊ သုနာဂေထေရော၊ သုနာဂထေရ်သည်၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့အား၊ ဓမ္မ
ဒေသနာပဓေသေန၊ တရားဟောခြင်းကိုညွှန်းပြသဖြင့်၊ ဣဝံဂါထံ၊ ဤဂါထာ
ကို၊ အဘာထိတ္ထ၊ ဆိုပြီး ၊ သုနာဂထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။ ၊

(၈၆) ၊ ဣဝေ၊ ဤထုရားသာသနာတော်၌၊ နိဗ္ဗာနဂမော၊ နိဗ္ဗာန်ကိုရခြင်း
၏အကြောင်းဖြစ်သော၊ အယံမဂ္ဂေ၊ ဤအင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသောမဂ်
သည်၊ ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ ဣတော၊ ဤသာ
သနာတော်၌၊ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပ၌ဖြစ်သော၊ ဝုထုအညဝါဒိနံ၊ အထူးထူးအပြား
ပြားများသောအယူရှိကုန်သောဒိဋ္ဌိတို့၏၊ သမယေ၊ အယူ၌၊ နိဗ္ဗာနဂမနော၊
နိဗ္ဗာန်ကိုရခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သော၊ မဂ္ဂေ၊ မဂ်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိဧဝံ၊
ဤသို့၊ သတ္တာ၊ ထုနတ်တို့၏ ဆရာဖြစ်တော်မူသော၊ ထဂဂါ၊ ထုန်းတော်

ခြောက်ပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ သယံသယမေဝ၊ ကိုယ်တော်တိုင်သာလျှင်၊ သယမ္ပုဉ္ဇာဏေန၊ သယမ္ပုဉ္ဇာဏ်ဖြင့်၊ ဥာတံ၊ သိတော်မူ၍၊ ပါဏိတဇေ၊ ထက်ဝါးပြင်၌၊ အမထကံဝိယ၊ ရှစ်ရှားသီးကိုကွဲအံ့၊ ဒဿယံ ဒဿယန္တော၊ ပြတော်မူလျက်၊ သံစံ၊ ရဟန်းအပေါင်းဟုဆိုအပ်သော ဝေဏေယျသတ္တဝါကို၊ အနုဿာသိ၊ ဆုံးမတော်မူပြီး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နာဂိတောထေရော၊ နာဂိတထေရ်သည်၊ ပီတိဝေဂေန၊ ပီတိအဟုန်ဖြင့်၊ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထံ၊ ဆိုပြီး ။

နာဂိတထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၈၇) အာဂုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ယထာဘူတံ၊ မဂ်ဥာဏ်ဖြင့်မပေါက်မပြန်၊ ခန္ဓာ၊ ခန္ဓာငါးပါးတို့ကို၊ ဒိဋ္ဌာ၊ တေတုဗ္ဗကတရားအပေါင်းသည်၊ နုက္ခသစ္စာတည်းဟု သိခြင်းစသော ပညာဖြင့်မြင်အပ်ကုန်ပြီ၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ ဘဝါ၊ ကာမဘဝ ဥပပတ္တိဘဝတို့ကို၊ ပဒါလိတာ၊ မဂ်ဥာဏ်တည်းဟူသော ထက်နက်ဖြင့် ခွဲဖောက်ဖျက်ဆီးအပ်ကုန်ပြီ၊ ဇာတိသံသာဓော၊ ဤဘဝထိုဘဝသို့ ကျွင်လည်ရခြင်း စသော ဇာတိကျွင်အကြောင်းရှိသော ဘိသရာသည်၊ ဝိက္ခိတော၊ ကုန်ပြီ၊ ခါနိဗ္ဗာနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဝုနန္တ ဝေါ၊ တဘန်ဘဝသစ်၌ ဖြစ်ခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဝိဋ္ဌောထေရော၊ ပဝိဋ္ဌထေရ်သည်၊ အညံဗျာကရဏဝသေန၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုကြားသဖြင့်၊ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထံ၊ ဆိုပြီး ။

ပဝိဋ္ဌထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၈၈) အာဂုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ မဟောစော၊ ကြီးစွာသောရေအယဉ်၌၊ ဝုပ္ပမာနော၊ မျောသောသူကို၊ ဥဒကာ၊ ရေငှာထလံ၊ ကြည်းထက်သို့၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ဥဒ္ဓရိတုံ၊ ထုတ်တင်ခြင်းငှါ၊ သမတ္ထော၊ စွမ်းနိုင်သော၊ ပုရိသောဝိယ၊ ယောကျ်ားကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ဆိုအတူ၊ မဟောစော၊ သံသရာတည်းဟူသောကြီးစွာသောဝဲဩစာ၌၊ ဝုပ္ပမာနော၊ ကိလေသာအဘိသင်္ခါ၊ ရအဟုန်ဖြင့်မျောသော၊ အဟံ၊ ငါ့ကို၊ အရိယမဂ္ဂနာဝံ၊ သမထဝိပဿနာနှင့်ပြည့်စုံသောအရိယမဂ္ဂင်တည်းဟူသော ဇေယျကို၊ လဘိတွာ၊ ရ၍၊ တတော၊ ထိုသံရာတည်းဟူသောရေအယဉ်၌၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ထလံ၊ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော ကြည်းထက်သို့၊ ဥဒ္ဓရိတုံ၊ ပတ္တု၊ ရောက်ခြင်းငှါ၊ အသက္ခိဝတာ၊ ကြော်စွမ်းနိုင်လေစွတကား၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သစ္စာနိ၊ ဒုက္ခသစ္စာစသောလေးပါးသောသစ္စာတို့ကို၊ ပရိဝိဇ္ဇိံ၊ အရိယမဂ်ဥာဏ်ဖြင့်သိပြီး၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ဥဒကာ၊ ရေငှာ

ထလံ၊ ကြည်းထက်သို့၊ ဥဒ္ဓါထုံ၊ ထုတ်ဆောင်ခြင်းငှါ၊ အသက္ခိ၊ စွမ်းနိုင်လေသည်ကား၊ အဟောဝတ၊ ြောင့်အံ့သွယ်ရှိစွာကား၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဇ္ဈ၊ နောထေရော၊ အဇ္ဈ၊ နထေရ်သည်၊ ဣဝံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ။ ၊

အဇ္ဈ၊ နထေရ်ဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၈၉) အာရသော၊ ငါ့ရှင်ဟို၊ အဟံ၊ ငါကား၊ ပကံ၊ ပကတိ၊ ပကတိညွန့်နှင့်တူသောရာဂဟူသော ညွန့်မှလည်းကောင်း၊ ပလိပါ၊ အစောက်ထည်းနက်အပြောထည်းကျယ်စွာသောညွန့်နှင့်တူသော သားမယားစသည်၌ တင်သော ကာမဆန္ဒတည်းဟူသော ညွန့်မှလည်းကောင်း၊ ဥက္ကိဏ္ဍာ၊ အနာဂါမိမဂ်ဖြင့်ကူးမြောက်ပြီ၊ ပါတာဏာ၊ အလွန်နက်သော သရဒ္ဓရာရေအယဉ်နှင့်တူသောအလွန်ကူးခပ်နိုင်ခဲ့သောမိစ္ဆာအယုဗ္ဗ၊ ပရိဝုဇ္ဇိတာ၊ သောတာပတ္တိမဂ်ကိုရသဖြင့်ကြဉ်ဖြတ်အပ်ပြီ၊ ဩဇာစ၊ ကာမောစာစသော ထေးပါးသော ဩဇာမှ လည်းကောင်း၊ ဂန္တစ၊ အဘိဇ္ဈာကာယ ဂန္တစသော ထေးပါးသောဂန္တတို့မှ လည်းကောင်း၊ ရက္ခော၊ ထိုထိုသို့သော မဂ်ကိုရသဖြင့်လွတ်ပြီ၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ မာနာ၊ ကိုးပါးအပြားရှိသောမာန်တို့ကို၊ ဝိသံဟတာ၊ အံရဟတ္တမဂ်ကို ရသဖြင့် အထူးအားဖြင့် ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်စေအပ်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒေဝသဘောထေရော၊ ဒေဝသဘာ ထေရ်သည်၊ ဝိတိဝေဂဝသေန၊ ဝိတိအဟုန်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဣဝံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ။ ၊ ဒေဝသဘာထေရ်ဂါထာအနက်ပြီး၏။ ၊

(၉၀) အာရသော၊ ငါ့ရှင်ဟို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ပဗ္ဗက္ခန္ဓာ၊ ငါးပါးသော ခန္ဓာတို့ကို၊ ပဝိညာတာ၊ ပိုင်းခြား၍ထိအပ်ကုန်ပြီ၊ ဆိန္ဒူမူကော၊ ဖြတ်အပ်ပြီးသောသရဒ္ဓယသစ္စာတည်းဟူသောအမြစ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ တိဋ္ဌန္တိ၊ တည်ကုန်၏၊ ဇေတိသံသာရော၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းလျှင်အရင်းရှိသောသံသာရစက်သည်၊ ဝိက္ခိတော၊ ကုန်ပြီ၊ ခါနိဣဒါနံ၊ ယခုအခါ၌၊ ပုနတ္တဝေါ၊ တဘန်ဘဝထစ်၌ပဋိသန္ဓေနေခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သာမိဒက္ခောထေရော၊ သာမိဒက္ခထေရ်သည်၊ ဣဝံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ။ ၊

သာမိဒက္ခထေရ်ဂါထာအနက်ပြီး၏။

နဝမော၊ ကိုးခု၊ မြောက်သော၊ ဝဂ္ဂေါ၊ ဝဂ်သည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ၊ တဿ၊ ထိုနဝမဝဂ်၏၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါန်းကား၊ သမိတိဂုက္ခော၊ သမိဂုက္ခအမည်ရှိသော၊ ထေရောစ၊ ထေရ်လည်းကောင်း၊ ကဿပေါ၊ ကဿပထေရ်လည်းကောင်း၊ ဝိဟသဂ္ဂယော၊ ဝိဟမည်သောထေရ်လည်းကောင်း၊ နိတော၊ နိတထေရ်လည်းကောင်း၊ သုနာဂေါ၊ သုနာဂုထေရ်လည်း

ကောင်း၊နာဂိတော၊နာဂိတထေရ်လည်းကောင်း၊မဝိဋ္ဌော၊ပဝိဋ္ဌထေရ်လည်း
ကောင်း၊အဇ္ဈုနောဣ၊အဇ္ဈုနထေရ်လည်းကောင်း၊ ဇယော၊အောင်အပ်
ပြီးသောမာန်ရှိသော၊ဒေဝသတောထေရော၊ဒေဝသတထေရ်လည်းကောင်း၊
မဟဗ္ဗထေဝ၊များမြတ်သော ပညာအားရှိသော၊ သာမိဒက္ကော၊ သာမိဒက္က
ထေရ်လည်းကောင်း၊၊ဣတိ၊ဤသည်လျှင်တည်း၊ ၂၃၀မဝဂ်ပြီး၏ ။

ကောနိပါတ်-၁၀-ဒသမဝဂ်၊

(၉၁) အာဝုသော၊ငါ့ရှင်၊မယာ၊ငါသည်၊အဇ္ဈုယနေ့၊နိရောဓသမာပတ္တိ
သမာပတ္တာနာဒိဝသေန၊နိရောဓသမာပတ်ကိုဝင်စားခြင်းဗလသမာပတ်ကို
ဝင်စားခြင်းဖြင့်၊ပရိသုတ္တံ၊သုံးဆောင်အပ်သော နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာသည်၊အထိ
မတံ၊ အလိုရှိအပ်သည်၊ သန္တုပိတံ၊ပြီးပွန်းအပ်သည်၊ ဟောတိယထာ၊
ဖြစ်သကဲ့သို့၊ တထာ၊ထိုအတူ၊ ရာဇကုထေ၊မင်းမျိုးဖြစ်သော အခါ၌၊ပရိ
သုတ္တံ၊သုံးဆောင် အပ်သော၊ သတရသံ၊ အထူးထူးများစွာသော အရသာ
ရှိသော၊ဘောဇဉ်သည်၊ဒေဝတ္တံဘာဝေ၊နတ်ဖြစ်သောအခါ၌၊ပရိသုတ္တံ၊သုံး
ဆောင်အပ်သော၊ သုခေနုဇ္ဈာ၊နတ်တို့၏ သုခါထုတ်ကဲ့သို့၊ မတံအထိမတံ၊
အလိုရှိအပ်သည်၊နဟောတိ၊မဖြစ်၊အပရိပိတဒသိနာ၊မပိုင်းခြားအပ်သော
ဖြစ်ခြင်း ဖျက်ခြင်း ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် ငြိမ်သက်သော အသင်္ခတ
ဓာတ်ကိုမြင်ထော်မူတတ်ထံသော၊ဂေါတမေန၊ဂေါတမည်ရှိတော်မူသော
ဗုဒ္ဓေန၊မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဒေသိတော၊ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဓမ္မော၊
နိဗ္ဗာန်တရားကို၊မယာ၊ငါသည်၊ အဇ္ဈုယနေ့၊ ပရိသုတ္တော၊သုံးဆောင်ရပြီး
ဣတိ၊ဤသို့၊ ပရိပုဏ္ဏကထေရော၊ပရိပုဏ္ဏကထေရ်သည်၊ ဓမ္မဏိရဝဗဟု
မာနေန၊တရားတော်၌ရှိသေခြင်းများသဖြင့်၊ဣမံဂါထံ၊ဤဂါထာကို၊အဘာ
သိတ္ထ၊ဆိုပြီး၊ ပရိပုဏ္ဏကထေရဂါထာအနက်ပြီး၏ ။

(၉၂) အာဝုသော၊ငါ့ရှင်တို့၊ ယဿ၊အကြင်အတူမရှိသောမြတ်သော
ပုဂ္ဂိုလ်အား၊အာသဝါ၊ လေးပါးသော အာသဝေါတရားတို့ကို၊ ပရိက္ခိတာ၊
အရိယမဂ်ဖြင့်ကုန်စေအပ်ကုန်ပြီး၊အာဟာရေစ၊ဆွမ်းဘောဇဉ်စသောအာ
ဟာရ၌လည်း၊အနိဿိတော၊ တဏှာဒိဗ္ဗိစသည်တို့ဖြင့်မထွမ်းမိုး မဘိဆီး
အပ်၊သုညတောစ၊ ရာဂအစရှိသည်တို့ ဖြစ်တော့သည့်တ နိဗ္ဗာန်သည်
လည်းကောင်း၊အနိမိတ္တောစ၊ ရာဂအစရှိသောအကြောင်းမှ ကင်းရှုဖြစ်
သောအနိမိတ္တနိဗ္ဗာန်သည်လည်းကောင်း၊ဝိမောက္ခောစ၊ရာဂစသောတောင့်
တခြင်း၏ကင်းလွတ်ရာဖြစ်သော အပ္ပဏိယိတဝိမောက္ခနိဗ္ဗာန်သည်လည်း

ကောင်း၊ယဿ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဂေါစရော၊သုညတစသောသုံးပါး
 သောက္ခက်စားရာ အာရုံသည်၊အတ္ထိ၊ရှိ၏၊တဿ၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊အာကာ
 သေ၊ကောင်းကင်၌၊ သက္ကန္တံ၊ သွားကုန်သောဌာနတို့၏၊ ဧေန္တဿ၊ပျံရာ
 ဖြစ်သော၊ပဒန္တဿ၊ခြေရာအဆုံးဖြစ်သော အရပ်ကို၊ ဣမတ္ထိံ၊ဤအ
 ရပ်၌၊ပါဒေဟိ၊ခြေတို့ဖြင့်၊အတ္တမိတွာ၊နင်း၍၊နယန္တိ၊ဂစ္ဆန္တိ၊ပျံသွားကုန်၏
 ဣဒံဌာနံ၊ဤအရပ်ကို၊ဥရေန၊ရင်ဖြင့်၊ပဟရိတွာ၊ထိခိုက်၍၊နယန္တိ၊ဂစ္ဆန္တိ၊
 သွားကုန်၏၊ ဣဒံဌာနံ၊ဤအရပ်ကို၊ ထိရေန၊ဥက္ခောင်းဖြင့်၊ဣဒံဌာနံ၊ဤအ
 ရပ်ကို၊ ပက္ခေဟိ၊အတောင်တို့ဖြင့်၊ ပဟရိတွာ၊ ထိခိုက်၍၊နယန္တိ၊ဂစ္ဆန္တိ၊
 သွားကုန်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ဒုရန္တယံ၊ထိခြင်းငှါ မတတ်ကောင်းသကဲ့
 သို့၊ဝေမေဝ၊ ဤအထူထည်းကောင်း၊ ဝေဓူပဿ၊ ဤသို့ပထ သမာပတ်
 စသည်ဖြင့်၊နိဗ္ဗာန်ကို အာရုံပြု၍သွားသောရဟန်းအား၊ နိရယပဓါဒိသု၊ရေ
 သို့သွားသောခြေရာစသည်တို့တွင်၊ဣမိနာပဒေန၊ ဤမည်သောနိရယပဒမ
 နူဿပဒစသည်ဖြင့်၊ ဂထောတိ၊သွား၏ဟူ၍၊ ဒုရန္တယံ၊ ထိခြင်းငှါမတတ်
 ကောင်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဝိဇယောထေရော၊ဝိဇယထေရ်သည်၊ဣဝံဂါထံ၊ဤဂါ
 ထာကို၊အဘာသိတ္ထ၊ဆိုပြီ၊ ဝိဇယထေရဂါထာအနက်ပြီး၏၊ ။

(၉၃) ဇေက၊ ဇေကရဟန်း၊ ဣမေ၊ဤဝတ္ထုကာမကိလေသာကာမ
 တို့သည်၊ဒုက္ခဒုက္ခနိဗ္ဗတ္တကာ၊ ဆင်းရဲကိုဖြစ်စေတတ်ကုန်၏၊ ဇေက၊ဇေ
 ကရဟန်း၊ဣမေကာမာ၊ဤဝတ္ထုကာမကိလေသာကာမတို့သည်၊သုခါသုခ
 နိဗ္ဗတ္တကာ၊ချမ်းသာကိုဖြစ်စေတတ်ကုန်သည်၊နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ဇေက
 ဇေကရဟန်း၊ယော၊ အကြင်သူသည်၊ကာမေ၊ ကိလေသာကာမဂုဏ်ဖြင့်
 ဝတ္ထုကာမဂုဏ်တို့ကို၊ ကာမယတိ၊ဣန္ဒြိယတိ၊အလိုရှိ၏၊ သော၊ထိုသူသည်၊
 ဒုက္ခဒုက္ခနိဗ္ဗတ္တံ၊ ဆင်းရဲခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သော ဝတ္ထုကာမဂုဏ်ကို၊
 ကာမယတိ၊ဣန္ဒြိယတိ၊အလိုရှိသည်မည်၏၊ဇေက၊ဇေကရဟန်း၊ယော၊အကြင်
 သူသည်၊ကာမေ၊ ဝတ္ထုကာမဂုဏ်ကိလေသာကာမဂုဏ်တို့ကို၊နကာမယ
 တိ၊အလိုမရှိ၊သော၊ထိုသူသည်၊ဒုက္ခဒုက္ခနိဗ္ဗတ္တံ၊ ဆင်းရဲခြင်း၏အကြောင်း
 ဖြစ်သောဝတ္ထုကာမဂုဏ်ထည်း၊နကာမယတိ၊နဣန္ဒြိယတိ၊ အလိုမရှိသည်မည်
 ၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဇေကောထေရော၊ ဇေကထေရ်သည်၊ ဘဂဝတာ၊မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ဝတ္ထံ၊ဟောထော်မူအပ်သော၊ဣဝံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊အဘာ
 သိတ္ထ၊ဆိုပြီ၊ ။ဇေကထေရဂါထာအနက်ပြီး၏၊ ။

(၉၄) သက္ခယုတ္တဿ၊သာကီဝင်မင်းသားဖြစ်တော်မူထံသော၊သိရိမ
 တော၊ရူပကာယနှစ်ပါးနှင့်တင့်တယ်ခြင်းကြက်သရေရှိတော်မူထံသော၊တ

သဘာဝတော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားအား၊ မေမမ၊ ငါ၏နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည် အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း၊ အဂ္ဂပတ္တောန၊ မြတ်သော သဗ္ဗညုတညာထံသို့ရော် တော်မူပြီးထသော၊ ထေနဘာဝတော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ အယအဂ္ဂ ဝဇ္ဇော၊ ဤမြတ်သော ထောကုတ္တရာတရား ကိုးပါးကို၊ သုဒေသိတော၊ ကောင်းစွာ မပေါက်မပြန်ထိတော်မူ၍ ဟောအပ်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေတ္တဇိ ဣဇော၊ မေတ္တဇိထေရ်သည်၊ သဗ္ဗာရုံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ထောမေက္ခော၊ မြီးပွမ်းသည်ဖြစ်၍၊ ဣဝံဂါထံ၊ ဤဂါထာအဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီး ။

မေတ္တဇိထေရဂါထာအနက်ပြီး၏ ။

(၆၅) အာရသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အန္ဓော၊ စက္ခု၊ မျှိုသည်ဖြစ်၍ ဟတနေတ္ထော၊ ပဝတ္ထိကာလဗုဗျက်သောမျက်စိရှိသည်၊ အတ္ထိ၊ ဖြစ်၏၊ ကန္ဓာ ရန္တိနပက္ခန္ဓော၊ ခရီးခဲဖြစ်သောတော၌ရှည်စွာသောခရီးသို့သွားသည်၊ အတ္ထိ၊ ဖြစ်၏၊ သယမာနောပိ၊ ရင်ပြင်ပဆစ်ဒူးတုတ်၍ မြေ၌လူးထည်းလျက်လည်း၊ ဂန္တိသံ၊ ငါ၏ကိုယ်တည်းသွားထေအံ့၊ ပါပေန၊ ယုတ်မာသော၊ သဟာယေန၊ အပေါင်းအပေါ်ဖြစ်သောသာမတော၌၊ သန္တိ၊ တကွ၊ နဂန္တိသံ၊ မသွားအံ့ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စက္ခုပါလောထေရော၊ စက္ခုပါလထေရ်သည်၊ ဣဝံဂါထံ၊ ဤဂါ ထာအဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီး ။ စက္ခုပါလထေရဂါထာအနက်ပြီး၏ ။

(၆၆) ဧကပုဗ္ဗံ၊ တဝှင့်သောမြတ်ထေးပန်းကို၊ ဝစိတွာန၊ မြတ်စွာဘုရား စေတီတော်အား ပူဇော်ခြင်းကိုပြုသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်စွန့်ခြင်းကြောင့်၊ အသိတိဝဿကောနိယော၊ လူတို့အရေအတွက်အားဖြင့် ကုသေ့ရှစ်ဆယ် တို့ပတ်လုံး၊ သဂ္ဂေသု၊ နတ်ပြည်တို့၌၊ ပရိစာရေတွာ၊ ရူပါရုံအစရှိကုန်သော အာရုံတို့၌ စက္ခုစသော ဣန္ဒြေကိုဖြစ်စေ၍၊ သေသကေန၊ ထိုကံ၏အမျိုး ကြွင်းဖြင့်၊ နိဗ္ဗူတော၊ ကိလေသာပရိနိဗ္ဗာန်ဖြင့်ငြိမ်းခြင်းသို့ရောက်သည်၊ အမိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ခဏ္ဍသုမနောထေရော၊ ခဏ္ဍသုမနထေရ်သည်၊ ဣဝံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာအဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီး ။

ခဏ္ဍသုမနထေရဂါထာအနက်ပြီး၏ ။

(၆၇) အာရသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ သတပလံ၊ တရာသောပိုက်အချိန်အတိုင်း အရှည်ရှိသော၊ သောဝဏ္ဏံ၊ ရွှေဖြင့်ပြီးသော၊ သတရာဇိကံ၊ များစွာသောအ နားရေးလည်းရှိထသော၊ ကံသံ၊ ရွှေထင်းပန်းကို၊ ဟိတွာ၊ စွန့်၍၊ မတ္တိကာပ တ္တိ၊ မြေဖြင့်ပြီးသောသပိတ်ကို၊ အဂ္ဂဟိ၊ ယူပြီး၊ ဣဒံပဗ္ဗရူပဂမနံ၊ ဤမြေသပိတ် ဖြင့်ဆွင့်ခံသော ရဟန်းအဖြစ် သို့ရောက်ခြင်းသည်၊ ဒုတိယာသိသေစနံ၊ ဒုတိယသိသေစနံ ဖြစ်သော အဘိတ်သိက်သွန်းခြင်းမည်၏၊ တံ၊ ထိုဒုတိယသိသေစနံ

မြောက်သောအဘိသိက်သွန်းခြင်းသည်၊ ဥက္ကဋ္ဌဗဟိတံ၊ မြတ်စွာ၏ဣတိ၊
ဤသို့၊ တိဿထေရော၊ တိဿထေရ်သည်၊ ဣမံဂါထံ၊ဤဂါထာကို၊အ
ဘာသိတ္ထ၊ဆိုပြီး၊ တိဿထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။ ။

(၆၈) အာဝုဿော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ရူပံ၊ တပ်မက်မောတွယ်သော မိန်းမအ
ဆင်းကို၊ ဒိသ္မာ၊ မျက်စိဖြင့်မြင်ခြင်းကြောင့်၊ သတိ၊ မတင့်တယ်သောအခြင်း
အရာဖြင့်ဖြစ်သော ကိုယ်၌ မတင့်တယ်ဟု အောက်မှေဆင်ခြင်သောသတိ
သတ္တိ၊ ရဋ္ဌာနဋ္ဌာ၊ ပျောက်ကင်းခဲ့၏၊ ဝိယံနိမိတ္တံ၊ ထင်မြီတိုင်းသောအာရုံကိုသု
ဘသုခအစရှိသဖြင့်ချစ်ခြင်းအကြောင်းရှိသည်ကိုပြု၍၊ မနသိကဧပေတော
မသင့်သောနှာလုံးသွင်းခြင်းဖြင့် နှလုံးသွင်းသောသူအား၊ သတိ၊ မတင့်တယ်
သောကိုယ်၌မတင့်တယ်ဟုရှုသောသတိသည်၊ ရဋ္ဌာနဋ္ဌာ၊ ပျောက်ခဲ့၏၊ တ
တာဘူတော၊ ထိုသို့သောအခြင်းအရာဖြင့်ဖြစ်သော၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ သာ
ရတ္ထစိတ္တော၊ ပြင်းစွာတပ်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝေဒေတိ၊ ထိုရူပါရုံကိုခံ
စားနှစ်သက်၏၊ တဗ္ဗ၊ ထိုအာရုံကိုလည်း၊ အဇ္ဈောသတိဋ္ဌတိ၊ မျှီခြင်းကိုပြီး
စေထွက်တည်၏၊ ဧဝံဘူတဿ၊ ဤသို့သောအခြင်းအရာဖြင့်ဖြစ်သော၊ တ
ဿ၊ ထိုသူအား၊ ဘဝမူလာဘဝဂါမိနော၊ သံသရာဘဝ၏အကြောင်း၏အ
ဖြစ်သို့ကပ်ခြင်းသဘောရှိကုန်သော၊ အာသဝါ၊ အာသဝေါတရားတို့သည်၊
ဝဗ္ဗန္တိ၊ ပွားကုန်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဘယေထေရော၊ အဘယထေရ်သည်၊
ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီး၊ ။

အဘယထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။ ။

(၆၉) အာဝုဿော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ယဿ၊ အကြင်ဘူအား၊ သဒ္ဓံ၊ တပ်မက်မော
တွယ်သောသဒ္ဓါရုံကို၊ သုတွာ၊ သောတဒ္ဓါရုံဖြင့်ကြားသော ကြောင့်၊ သတိ၊
အသုဘအစရှိသည်ကိုအသုဘစသည်ဖြင့်ရှုခြင်းနှင့်ယှဉ်သောသတိသည်၊
ရဋ္ဌာနဋ္ဌာ၊ ကင်းပျောက်ခဲ့၏၊ ဝိယံနိမိတ္တံ၊ ထင်တိုင်းသောသဒ္ဓါရုံကိုသုဘသု
စသည်ဖြင့်ချစ်ခြင်းအကြောင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ အယောနိသောမနသိကဧပေ
တော၊ မသင့်သောအားဖြင့်နှလုံးသွင်းသော သူအားလည်း၊ သတိ၊ အသုဘ
သဘောရှိသောကိုယ်၌အသုဘဟုဖြစ်သောသတိသည်၊ ရဋ္ဌာနဋ္ဌာ၊ ပျောက်
ခဲ့၏၊ တတာဘူတော၊ ထိုသို့သောအခြင်းအရာဖြင့်ဖြစ်သော၊ သောပုဂ္ဂလော၊
ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သာရတ္ထစိတ္တော၊ ထိုသဒ္ဓါရုံ၌တပ်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊
ဝေဒေတိ၊ ထိုသဒ္ဓါရုံကို ခံစားနှစ်သက်၏၊ အဘိနန္ဒန္ဗာပန၊ အလွန်နှစ်သက်
သောသူသည်ကား၊ အဇ္ဈောသအဇ္ဈောသယ၊ ထိုအာရုံကိုမျှီသဖြင့် ပြီးစေ
၍၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏၊ ဧဝံဘူတဿ၊ ဤသို့သော အခြင်းအရာဖြင့် ဖြစ်သော၊

သံသာရဥပဂါမိနေ။ သံသရာအကြောင်းရှိသည်ဖြစ်၍ကပ်သောသူအား။
အာသဝါ။ လေးပါးသော အာသဝေါ တရားတို့သည်။ ဝဗုဒ္ဓိ၊ ပွားကုန်၏။
ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥတ္တိယောထေရော၊ ဥတ္တိယထေရ်သည်။ ဣဝံဂါထံ၊ ဤဂါထာ
ကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ။ ဥတ္တိယထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။ ။

(၁၀၀) အာသဝော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ သမ္ပပ္ပသာနသန္တော၊ လေးပါးသောသမ္ပ
ပဓာန်နှင့်ပြည့်စုံထသော၊ သတိပဋ္ဌာနဂေါစရော၊ ကာယာနုပဿနာသတိ
ပဋ္ဌာန်စသောလေးပါးသော သတိပဋ္ဌာန်တို့၌ အာရုံပြုသောအားဖြင့် တည်
သေးစိတ်ရှိထသော၊ ဝိရတ္တိကုသုမဇ္ဈန္တော၊ ဂုဏ်ဖြင့်တင့်တယ်သောမြတ်
သောအနံ့ရှိသောဝိရတ္တိဟုဆိုအပ်သောပန်းဖြင့်တန်ဆာဆင်အပ်ထသော၊
ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ နစိရသေဝ၊ မကြာမြင့်မီသာလျှင်၊ အနာသဝေါ၊ အာ
သဝေါ ကင်းသည်ဖြစ်၍၊ ပရိနိဗ္ဗိဿတိ၊ သဥပါဒိသေသ အနုပါဒိသေသ
နိဗ္ဗာနခါတ်ဖြင့်ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုရလတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒေဝသဘောထေရော၊ ဒေ
ဝသဘထေရ်သည်။ ဣဝံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ။ ။

ဒေဝသဘထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

ဒသမော၊ ဆံဟ်ချမြောက်သော၊ ဝဂ္ဂေါ၊ ဝဂ်သည်။ နိဗ္ဗော၊ ပြီးခြင်းသို့
ရောက်ပြီ။ တဿ၊ ထိုဒသမဝဂ်၏၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါန်းကား။ ။ ပရိပုဏ္ဏကောစ၊
ပရိပုဏ္ဏကထေရ်လည်းကောင်း၊ ဝိဇယော၊ ဝိဇယထေရ်လည်းကောင်း၊
ဇေကော၊ ဇေကထေရ်လည်းကောင်း။ မေတ္တဇိရနိ၊ မေတ္တဇိထေရ်လည်း
ကောင်း၊ စက္ခုပါလော၊ စက္ခုပါလ ထေရ်လည်းကောင်း။ ခဏ္ဍသုမနာ၊
ခဏ္ဍသုမန ထေရ်လည်းကောင်း၊ တိဿော၊ တိဿထေရ်လည်းကောင်း၊
အဘယောစ၊ အဘယထေရ်လည်းကောင်း၊ ဥတ္တိယော၊ ဥတ္တိယထေရ်လည်း
ကောင်း၊ မဟာပညော၊ ကြီးသောပညာရှိသော၊ ထေရော၊ ဒေဝသဘောဝိစ၊
ဒေဝသဘထေရ်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်တည်း။ ။

ဒသမဝဂ်ပြီး၏။

ကောနိပါတ်-၁၁-ကောဒသမဝဂ်။

(၁၀၁) ဘိက္ခု၊ ရဟန်း၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဂေါဟိဂိဟိဘာဝံ၊ လူ၏အဖြစ်ကို၊
ဟိတွာ၊ စွန့်၍၊ အနဝေါသိသက္ကော၊ စင်ကြယ်သော မဂ်တို့၏အစဉ်အားဖြင့်
ဆယ်ပါးသောအရိယာဝါသတို့၌မသုံးအပ်သော သီတင်းရှိသောသူသည်။
ရုနဂီထိ၊ ထွန်သွားဖြင့် မြေတစ်စိတ်ကိုတိုက်ဘိသကဲ့သို့ ကျမ်းတန်းသော
စကားဖြင့်မိမိကိုယ်ကိုမြှောက်တတ်သူတတ်သောသဘောရှိ၏။ ဩဒရိကော၊

ဝမ်းကိုသာ ပွေးမြှူတတ်၏။ ကုသိဘော၊ ပျင်းရိသောသဘောရှိ၏။ နိဝါပဓု
 ဋ္ဌော၊ ဆန်ကွဲထမင်းစသောဝက်စာဖြင့်ဖြည့်သောဝမ်းရှိသော၊ မဟာဝရာ
 ဟောဝ၊ ဝက်ကြီးကဲ့သို့။ သမ္ဘရိဝတ္တသာပဏိ၊ တလူးလည်းလည်း အိပ်ခြင်း
 ရှိသည်ဖြစ်၍၊ နိဒါရိတာ၊ အိပ်ကြူးသည်။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ မန္ဓော၊ ပညာနည်းသော၊ သောဂုဂ္ဂလော၊ ထို
 ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပုနပ္ပုနံ၊ အတန်တလဲလဲ၊ ဂတ္တံ၊ ပရိသန္ဓေနေခြင်းသို့၊ ဥပေတိ၊
 ကပ်ရေထိပ်သတည်း၊ အဟံပန၊ ငါမူကား၊ တဗ္ဗပရိတာယ၊ ထိုမှပြန်သော၊
 သမာပရိပတ္တိယာ၊ ကောင်းသောအကျင့်၏။ မတ္တကံ၊ အပြီးသို့၊ ပါပိတတ္တပ၊
 ရောက်စေအပ်သောကြောင့်၊ ပရိနိဗ္ဗာယိဿာမိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုအံ့သတည်း၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗေဓဋ္ဌကောထေရော၊ ဗေဓဋ္ဌက ထေရ်သည်၊ ဣဝံဂါထံ၊
 ဤဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီး၊ ဗေဓဋ္ဌကထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၁၀၂) အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ မာနေန၊ ငါသားလျှင်မြတ်၏စသောနည်း
 ဖြင့်ဖြစ်သောမာနသည်။ ဝဗ္ဗိတာမာနသေ၊ အမျိုးဥစ္စာကိုဖြတ်သဖြင့်တွည့်
 ပတ်တတ်စွတကား၊ သင်္ခါရေသု၊ အဇ္ဈတ္တိကဗဟိရဖြစ်ကုန်သောသင်္ခါရ
 တရားတို့၌၊ သံကိလိဿမာနသေ၊ ဧဝံမမသောဟမသ္မိစသောနိမိတ်ကို
 ဘတ်ယူခြင်းစသည်ဖြင့်ညစ်ညူးခြင်းသို့ရောက်တတ်စွတကား၊ ယာဘာ
 ယာဘောန၊ သက်နိုးအစရှိသောအဝတ်တို့ကို ရခြင်းမရခြင်းအကြောင်းဖြစ်
 ကုန်သောချစ်ခြင်းရမ်းခြင်းဖြင့်၊ မထိတာအဘိဘဝိတာ၊ နှိပ်စက်တိစီးအပ်
 ကုန်စွတကား၊ တေဝေဂ္ဂပုပုဂ္ဂလော၊ ထိုသို့သဘောရှိကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့
 သည်၊ သမာမိ၊ သမာဓိပိပဿနာအစွမ်းဖြင့်စိတ်၏တည်ကြည်ခြင်းအဖြစ်
 ကို၊ နာမိဂစ္ဆန္တိ၊ မရောက်နိုင်ကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သေတုစ္ဆတ္ထေရော၊ သေ
 တုစ္ဆထေရ်သည်၊ ကိထေသေ၊ ကိထေသာတို့ကို၊ ဂရဟန္တော၊ ကဲ့ရဲ့လို
 သည်ဖြစ်၍၊ ဣဝံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီး။ ။

၊ သေတုစ္ဆထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၁၀၃) အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဧတေန၊ ဤသာဘာအာမိ
 သပစ္စယအာမိသရသဖြင့်၊ နအတ္ထိကော၊ အလိုမရှိ၊ ဓမ္မရသေန၊ သုံးဆဲ့ရန်
 ပါးသောဗောဓိပက္ခိယတရားအရသာကို၊ ပါးအပြားရှိသောထောက္ကတ္တရာတ
 ရားအရသာဖြင့်၊ တပ္ပိတော၊ မြို့စေအပ်သည်ဖြစ်၍၊ သုပိတော၊ မြတ်သောသု
 ခရှိသည်၊ ဟောဿာမိ၊ ဖြစ်အံ့၊ ဥတ္တမံ၊ အရသာတကာတို့ထက် မြတ်သော၊
 ရသဂ္ဂံ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောမြတ်သော တရားအရသာကို၊ ပိတု၊ ဘေးကန်၍၊
 ပြိုတော၊ တည်၏။ ပိသေန၊ အဆိပ်နှင့်တူသော ကာမဂုဏ်အရသာနှင့်၊ သန္တ

ဝံသံသဂ္ဂံ၊ ဘေဓော၊ ခြင်းကို၊ နကမဟာမိနကရိသာမိ၊ ငါမပြုလတ္တံ၊ ဣတိ၊ ဤ
သို့၊ ဗန္ဓနောထေရော၊ ဗန္ဓနထေရ်သည်၊ ဓမ္မရသေနေဝ၊ တရားအရသာဖြင့်
သာလျှင်၊ တိက္ကော၊ ရောင့်ရဲသည်၊ အပ္ပိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒသေ၊ နေ
ပြုလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဣဝံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီး ။

ဗန္ဓနထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၁၀၄) အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ မေ၊ ငါ၏၊ ကာယော၊ ရူပကာယသည်၊
လဟုကောဝတ၊ ကောင်းစွာ လေ့လာအပ်သော ဝသိဘော်ရှိသည်ဖြစ်၍
ပေါ့စွာတကား၊ ဝိပုဇေန၊ ပြန်ပြောသော၊ ဝိတိသုခေန၊ မြတ်သောဝိတိသုခ
ဖြင့်၊ ဗုဋ္ဌောဝဗုဋ္ဌောဝေ၊ တွေသည်သာလျှင်တည်း၊ မာဇုတေန၊ လေသည်၊
ဒေတိသိတ္တံ၊ ထွင့်အပ်သော၊ တုလမိဝ၊ ဝါဝှမ်းရကဲ့သို့၊ သလ္လဟုကေန၊ ပေါ
သော၊ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ ဗြဟ္မဇောကံ၊ ဗြဟ္မစွာပြည်သို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏၊
မေ၊ ငါ၏၊ ကာယော၊ ကိုယ်သည်၊ သိလဝတိစသိဝတိဝေ၊ ချမ်းမြေ့ခြင်းရှိ
သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိတကောထေရော၊ ဝိတက
ထေရ်သည်၊ ဣဝံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီး ။

ဝိတကထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၁၀၅) အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ယထိံ၊ အာဝါသေ၊ အ
ကြင်ကျောင်း၌၊ ဥက္ကဋ္ဌော၊ တောဝါ၊ သပ္ပါယကိုမရသဖြင့်အလွန်သောကုသိုလ်
တရားတို့၌မရွေးချေဘဲခြင်းသည်လည်း၊ ဥပ္ပဇ္ဈတိ၊ ဖြစ်၏၊ တက္က၊ ထိုကျောင်း
၌၊ ရမမာနောမိ၊ ရွေ့လျော်သော်လည်း၊ နဝသေန၊ ဝသာမိ၊ ငါမနေ၊ ဣတရေ၊
ဤမှစပါးသောကျောင်း၌၊ သပ္ပါယထာဘောန၊ သပ္ပါယကိုရသဖြင့်၊ နပက္က
မေနပက္ကာမိ၊ မဖဲ၊ ယထိံ၊ အာဝါသေ၊ အကြင်ကျောင်း၌၊ ပဂ္ဂယာ၊ ဆွမ်းစ
သောပဂ္ဂည်းတို့ကို၊ သုထဘာ၊ ရလွယ်ကုန်၏၊ သမထဓမ္မော၊ ရဟန်းတရား
သည်၊ ပါရိပုရိံ၊ ပြည့်စုံခြင်းသို့၊ နဂစ္ဆတိ၊ မရောက်၊ ယထိံ၊ အာဝါသေ၊ အကြင်
ကျောင်း၌၊ ပဂ္ဂယာ၊ ပဂ္ဂည်းတို့ကို၊ ခုလ္လတ္တံ၊ ရခဲကုန်၏၊ သမထဓမ္မောပိ၊
ရဟန်းတရားသည်လည်း၊ ပါရိပုရိံ၊ ပြည့်စုံခြင်းသို့၊ နဂစ္ဆတိ၊ မရောင့်၊ ယထိံ
အာဝါသေ၊ အကြင်ကျောင်း၌၊ အနတ္တသံဟိတံ၊ အနတ္တသံဟိတောနာမာတိ၊
အကျိုးစီးပွားမရှိသော ကျောင်းမည်၏ဟူ၍၊ သဝိစက္ခဏော၊ မိမိအကျိုး၏
ပြည့်စုံခြင်းကို အလိုရှိသော ပညာရှိသည်၊ ဝါသံ၊ ဤသို့သဘော ရှိသော
ကျောင်း၌နေခြင်းကို၊ နတေဝဝသေယျ၊ မနေရာ၊ ယတ္ထပန၊ အကြင်အရပ်၌
ကား၊ ပဇ္ဇင်္ဂသမန္နာဂတော၊ အင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော၊ အာဝါသော၊
ကျောင်းကိုလည်းကောင်း၊ သက္ကာသပ္ပါယာ၊ ခုနစ်ပါးသောသပ္ပါယတို့ကို

ထည်းကောင်း၊ ထမ္ဘန္တိ၊ ရအပ်ကုန်၏။ ထတ္ထေဝ၊ ထိုကျောင်း၌ သာယျင်၊ ဝဋေယျ၊ နေရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မထိတဝဋ္ဋေထေရော၊ မထိတဝဋ္ဋထေရ်သည်၊ ဣဒံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ။ ။

မထိတဝဋ္ဋထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၁၀၆) အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ သတလိင်္ဂံသာ၊ များသောသဒ္ဓပဝတ္ထု နိဗိတိရှိထသော၊ အတ္ထဿ၊ သိအပ်သော ဥေယျဓမ္မတည်းဟူသော အကျိုးရှိသော၊ သတထက္ခထာဝရဓော၊ များသောမှတ်ကြောင်းအနက်ကို ဆောင်ကတ်သော၊ ဗုဒ္ဓဿဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဉာဏရဓော၊ ဉာဏ်အဝဋ္ဋိတော၊ ထိုဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောများသော သဒ္ဓါဖြစ်ကြောင်းရှိသော ဥေယျဓမ္မစသည်တို့သည်၊ အာဗာဝံ၊ ထင်ခြင်းသို့၊ အာဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ ဧကင်္ဂံ၊ တစ်ခုသော မှတ်ကြောင်း အနက်ကိုသာ မြင်သော၊ ဒုဓမ္မဓော၊ ပညာနည်းသောသူသည်၊ မိစ္ဆာဘိနိဝေသေန၊ ဆင်ကိုမြင်လိုသောသူကန်းကဲ့သို့ မှားသောနှလုံးသွင်းခြင်းရှိသည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ပရိက္ခိပတိ၊ ငါ့အယူသာမှန်၏ သူတပါးအယူကားအချည်းနှီးတည်းဟုပယ်၏၊ ပဏှိတောပန၊ ပညာရှိသည်ကား၊ သတအနေကေပိပကာရေ၊ များသောသဒ္ဓါဖြစ်ကြောင်းရှိသော ဥေယျဓမ္မများသောမှတ်ကြောင်းရှိသော အနက်အပြားတို့ကို၊ ဒသဝိဝေသိဝေ၊ မိမိ၏ ပညာစက္ခုဖြင့် မြင်နိုင်သည်သာလျှင်တည်း၊ ယောဝါ၊ အကြင်သူသည်လည်း၊ ထတ္ထ၊ ထိုများသောသဒ္ဓါဖြစ်ကြောင်းရှိသော ဥေယျဓမ္မစသည်၌၊ ပညာစက္ခုနာ၊ ပညာစက္ခုဖြင့်၊ အတ္တနာဘိ၊ မိမိသည်လည်း၊ ပဿတိ၊ မြင်၏၊ အညေသမ္ပိ၊ သူတပါးတို့အားလည်း၊ ပကာသေတိ၊ ပြတတ်၏။ သော၊ ထိုသူသည်၊ ပဏှိတော၊ ပညာရှိသော၊ ဝိစက္ခတော၊ အနက်တို့၌လိမ္မာသောသူမည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုဟေမန္တေထေရော၊ သုဟေမန္တထေရ်သည်၊ ဥက္ကံဘဂတံ၊ အထွဋ်အမြတ်သို့ရောက်သော၊ အတ္တဓော၊ မိမိ၏၊ ပရိသန္တိဒါပတ္တိံ၊ ပရိသန္တိဒါဉာဏ်ကိုရခြင်းကို၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့အား၊ ဝိဘာဝေတိ၊ ထင်စွာပြု၏။ သုဟေမန္တထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၁၀၇) အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တုလယိတွာန၊ ဉာဏ်ဖြင့်ဆင်ခြင်၍၊ အဂါရသ္မာ၊ အိပ်ရာထောင်သောလူ၏ဘောင်မှ၊ အနဂါရိယံ၊ အိပ်ရာမထောင်သော ရဟန်းဘောင်၌၊ ပဗ္ဗဇိံ၊ ရဟန်းပြု၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ မယာ၊ ငါသည်၊ တိသောဝိဇ္ဇာ၊ သုံးပါးသောဝိဇ္ဇာတို့ကို၊ အနုပ္ပတ္တာ၊ အစဉ်အတိုင်းရအပ်ကုန်ပြီ၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ဖြစ်သောမဂ်ဟူသောသီတင်းသုံးခြင်းကို၊ ကတံဝုသိတံ၊

သုံးအပ်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဓမ္မသဝေထေရော၊ ဓမ္မသဝထေရ်သည်၊ ဣဓံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီး ၊ ဓမ္မသဝထေရဂါထာအနက်ပြီး၏ ၊

(၁၀၀) အာသုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ အယံ၊ ငါသည်၊ ဆဝိဓံဝဿသတိ ကော၊ ပဓိသန္ဓေအားဖြင့် တရားနှစ်ဆယ်ခြောက်နှစ်အရေအတွက် ရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အနဂါရိယံ၊ အိမ်ရာမထောင်သော ရဟန်းဘောင်၌၊ ပဗ္ဗန္ဓိ၊ ရဟန်းအဖြစ်သို့ရောက်၏၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဧတေနအာယုပမာဏေန၊ ထိုတရားနှစ်ဆယ်ခြောက်နှစ်အတိုင်းအရှည်ဖြင့်၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ဝဇ္ဇေတွာ၊ ပွားစေ၍၊ တိသေသာဝိဇ္ဇာ၊ သုံးပါးသောဝိဇ္ဇာတို့ကို၊ အနုပ္ပတ္တာ၊ အစဉ်အတိုင်း ရအပ်ကုန်ပြီ၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာထုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမထော်ဖြစ်သောမဂ်ဟူသော သီတင်းသုံးခြင်းကို၊ ကတံသုတံ၊ သုံးအပ်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဓမ္မသဝပီတုထေရော၊ ဓမ္မသဝထေရ်၏ အဘဖြစ်သောမထေရ်သည်၊ ဣဓံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီး ၊

ဓမ္မသဝထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၁၀၉) အာသုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ပရမဟိတာနုကစ္ဆိနော၊ သတ္တဝါတို့၏ အကျိုးစီးပွားကိုအထုမရှိတောင့်တခြင်းသနားခြင်းရှိထော်မူသောမြတ်စွာထုရား၏၊ သာသနံ၊ ပဋိပတ္တိသာသနာတော်ကို၊ ရဟောဂထော၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်သို့ကပ်ထုတ်၊ နနုကေန္တေန၊ စင်စစ်သဖြင့်၊ အနုပိဝထေတံနိယုဂ္ဂတိ၊ အားမထုတ်ယောင်တကားဟုကြံ၏၊ တထာဒေတနကာရထေနေဝ၊ ထိုသို့မြတ်စွာထုရား ဆုံးမထော်မူသော အတိုင်းမကုန်သော ကြောင့်သာလျှင်၊ အယံ၊ ဤရဟန်းသည်၊ ပါကတိန္ဒြိယော၊ မစောင့်စည်းအပ်သောစက္ခု၊ နှာ၊ ရစသောအမြွေရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ ယထာ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူ ကား၊ ဝနေ၊ တော၌၊ တရုဏဇာတိကာ၊ ငယ်သောသဘောရှိသော၊ မိဂါ၊ သမင်မသည်၊ ပုတ္တသိနေဟဿ၊ သား၌ချစ်ခြင်း၏၊ အဆိန္ဒတာယ၊ မပြတ်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို၊ အနုဘိတိယထာ၊ ခံစားရသကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ အယံဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းသည်၊ သံဃဿ၊ သံဃာ၌၊ အတ္ထိန္ဒတာယ၊ ချစ်ခြင်းမပြတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပါကတိန္ဒြိယော၊ မစောင့်စည်းအပ်သောစက္ခု၊ ရသောအမြွေရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရန္တော၊ နေသည်ရှိသော်၊ ဝဇ္ဇဒုက္ခံ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲကို၊ နာတိဝတ္တတိ၊ မလွန်နိုင်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သံဃရက္ခိတောထေရော၊ သံဃာရက္ခိတ ထေရ်သည်၊ ဒုတိယကံဘိက္ခု၊ အဘော်ဖြစ်သောရဟန်းကို၊ ဩဝါဒေန္တော၊ ဆုံးမလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဣဓံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီး ၊ သံဃရက္ခိတထေရဂါထာအနက်ပြီး၏ ၊

(၁၁၀) အာဂုဿော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ နဝေန၊ အသစ်သော၊ ဥဒဂ္ဂမေဗောန၊ တက်သော မိဗ်းကြီးသည်။ သိတ္တာ၊ ရွာသွန်းအပ်ကုန်သော၊ နဂဂ္ဂေသု၊ တောင်ပျားတို့နှင့်၊ နဂါ၊ ရောက်သောကံ၊ ကော်ပင်စသောသစ်ပင်တို့သည်။ သုသံဗိရုဠာ၊ အောက်၌အမြစ်တို့၏ပွားခြင်းအထက်၌ ပင်စည်ခက်မခက်သေးအညွန့်တို့၏ကောင်းစွာစည်ပင်ပွားများခြင်းတို့သည်။ ဟောန္တိ ယထာ၊ ဖြစ်ကုန် သကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထို အတူ၊ ဝိဝေကကာမဿ၊ ဆိတ်ငြိမ်ခြင်းကိုအလိုရှိသော၊ အရုညသည်နေခ၊ တောကျောင်းနေခြင်းကိုမြတ်စွာထုရားပြီးစွမ်းတော်မူအပ်၏ဟု အမှတ်ရှိသော၊ ဥသဘဿ၊ ဥသဘအမည်ရှိသောငါ့အား၊ ဘိယျော၊ အလွန်၊ ကာသုတံ၊ စိတ်၏ ခန့်သောအဖြစ်ကမ္မဋ္ဌာန်စီးပြန်းခြင်း၏ခန့်သောအဖြစ်ကို၊ ဇနေတိ၊ ဖြစ်စေ၏၊ ဣတံ၊ ဤသို့၊ ဥသဘောထေရေ၊ ဥသဘထေရ်သည်။ ဣဝံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထံ၊ ဆိုပြီး ။

ဥသဘထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

ကောဒသမော၊ တဆဆဲတခုမြောက်သော၊ ဝဂ္ဂေါ၊ ဝဂ်သည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။ တဿ၊ ထိုကောဒသမဝဂ်၏၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါန်းကား၊ ။ ဗေလဋ္ဌကာနိ၊ ဗေဓဋ္ဌကာနိထေရ်လည်းကောင်း၊ သေတုန္တော သေတုန္တထေရ်လည်းကောင်း၊ ဗန္ဓုနော၊ ဗန္ဓုနထေရ်လည်းကောင်း၊ ဝိတကောဣတိ၊ ဝိတကထေရ်လည်းကောင်း၊ မလိတဝန္တော၊ မလိတဝန္တထေရ်လည်းကောင်း၊ သုဟေမန္တောထေရော၊ သုဟေမန္တထေရ်လည်းကောင်း၊ ဓမ္မသဂေါ၊ ဓမ္မသဝထေရ်လည်းကောင်း၊ ဓမ္မသပပိတာ၊ ဓမ္မသဝထေရ်၏ အဘဖြစ်သောမထေရ်လည်းကောင်း၊ သံဗာရက္ခိတဗ္ဗေရော၊ သံဗာရက္ခိတထေရ်လည်းကောင်း၊ မဟာရနိ၊ မြတ်သော အသေက္ခရနိဖြစ်သော၊ ဥသဘောစ၊ ဥသဘထေရ်လည်းကောင်း၊ ဣတိဣဒံ၊ ဤသည်လျှင်တည်း။ ။ ကောဒသမဝဂ်ပြီး၏။

ကောနိပါတ်-၁၂-ဒွါယမဝဂ်၊

(၁၁၁) အာဂုဿော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ဝေ၊ မြီမြီစွာသောအားဖြင့်၊ ပဗ္ဗန္တံ၊ ရဟန်းအဖြစ်သည်။ ဒုပဗ္ဗန္တံ၊ အလွန်ဆင်းရဲစွာသော အဖြစ်မည်၏။ ဝေဟာ၊ အိပ်တို့သည်၊ ဒုရမိဝါဿ၊ နေခြင်းငှါခဲယဉ်းကုန်၏။ ဓမ္မော၊ ပမိုဝေ ဓမ္မသည် ဝန္တိရော၊ နက်နဲ၏။ ဘာဂေါ၊ ငည်းစိပ်တို့သည်။ ဒုရမိဂမော၊ ရနှိုင်ခဲကုန်၏။ ဣတရိကရေနဝပစ္စယေန၊ တမားပါးသောရအပ်တိုင်းသောပစ္စည်းဖြင့်သာလျှင်၊ နော၊ ငါတို့အား၊ ဝုတ္တိ၊ အထက်ပွေးခြင်းသည်။ ကိစ္ဆာ၊ ပြုငြင်ဆင်းရဲစွာကုန်၏။ သတထံ၊ အမြဲ၊ အနိစ္စထံ၊ အမြဲမရှိသော အဖြစ်ကို၊ စိန္တေဟံဝိ

ပထဝီတုံ၊ အထူးထူးအပြားပြားသောအခြင်းအရာဖြင့်ရှုခြင်း၌၊ ယုတ္တံ၊ သင့်
၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇေဇ္ဇောထေရော၊ ဇေဇ္ဇထေရ်သည်၊ ဣဝံဂါထံ၊ ဤဂါ
ထာကို၊ အဘာသိတ္ထံ၊ ဆိုပြီ၊ ၊ ဇေဇ္ဇထေရ်ဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၁၀၂) အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ဗြာဟ္မဏာ၊ ပုဂ္ဂိုလ်
သည်၊ ဝေဇံ၊ ဗေဒင်ကို၊ တေဝိဇ္ဇာတိ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးတို့ဟူ၍၊ သဗ္ဗာနန္တိ၊ မှတ်သိ
ကုန်၏၊ ဣဒါနိပန၊ ယခုအခါ၌ကား၊ ပုဗ္ဗနိဝါသာဒိနံ၊ ပုဗ္ဗနိဝါသအစရှိကုန်
သော၊ တိဿနံဝိဇ္ဇာနံ၊ သုံးပါးကုန်သောဝိဇ္ဇာတို့၏၊ အဓိဂတက္ကော၊ ရအပ်သော
ကြောင့်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တေဝိဇ္ဇော၊ ထိုဝိဇ္ဇာသုံးပါးကိုရပြီ၊ မဟာဈာယံ၊ သ
ရဒယသစ္စာ၏အတို့၌ ဖြစ်သောကိလေသာ အပေါင်းကို ကြီးစွာသောမဂ်
ဖိုလ်ဟူသောမီးဖြင့်တိုက်အပ်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ စေတောသမထ
ကောဝိဒေါ၊ စိတ်ကိုသောက်တည်ခြင်း၌လိမ္မာပြီ၊ သဒဗ္ဗော၊ သမာဓိကော
သညှနှင့်တကွဖြစ်သောအာသဝက္ခယဉာဏ်ဖြင့်မိမိအကျိုး၌လေ့ကျက်ခြင်း
ရှိသောအဖြစ်သို့၊ အနုပ္ပက္ကော၊ အစဉ်ရောက်ပြီ၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊
သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ဖြစ်သောမဂ်ဟူသောသီတင်းသုံးခြင်းကို၊ ကတံ
ဝုထိတံ၊ သုံးအပ်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝစ္ဆဂေါက္ကောထေရော၊ ဝစ္ဆဂေါက္ကထေရ်
သည်၊ ဣဝံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထံ၊ ဆိုပြီ။ ၊

ဝစ္ဆဂေါက္ကထေရ်ဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၁၀၃) အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ယေသေထာ၊ အကြင်တောင်တို့သည်၊
အတ္ထောဒိကာ၊ ကြည်သော ရေရှိကုန်၏၊ ဝုထုထိယာ၊ ကြီးသောပြန်သောနူး
ညံ့သောအတွဲရှိသောကျောက်နှင့်လည်းပြည့်စုံကုန်၏၊ ဂေါနုတိလမိဂါ၊ နွား
တို့၏အခြီးနှင့်တူသော မြောက်နုရေအစရှိသောသားတို့ဖြင့် ထိုထိုသောအ
ရပ်၌သွားသောအားဖြင့်ပြိုင်းကုန်၏၊ အမ္ပူ၊ သေဝါထသဉ္ဇေ၊ နွား၊ ဟိုစီးသောရေ
တို့ဖြင့်ထို ထိုသောအရပ်၌ရေမှတ်တို့ဖြင့်ပုံးထွင်းကုန်၏၊ ယတ္ထ၊ အကြင်အ
ရပ်၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဝသာမိ၊ နေ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌၊ တေသေထာ၊ ထိုသို့
သဘောရှိကုန်သောကျောက်တောင်တို့သည်၊ ဝံ၊ ငါ့ကို၊ ရမ္မယန္တိ၊ သိတ်ငြိမ်
ရာအရပ်၌ မြေထောင်စေခြင်းဖြင့် မြေထောင်စေကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
တက္ကေဝ၊ ထိုအရပ်သို့ သာလျှင်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဝစ္ဆာမိ၊ သွားလေအံ့သ
တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝနဝစ္ဆက္ကော၊ ဝနဝစ္ဆထေရ်သည်၊ ဣဝံဂါထံ၊ ဤဂါထာ
ကို၊ အဘာသိတ္ထံ၊ ဆိုပြီ။ ၊ ဝနဝစ္ဆထေရ်ဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၁၀၄) အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ဝရုနော၊ ကိုယ်၌အပိုးမရသောအမှတ်
ရှိသည်ဖြစ်၍ကိုယ်ကိုမွေးမြူခြင်း၌ လေ့လာသောကိုယ်၏ ခိုင်ခန့်ခြင်းများ

သောသုအား၊ ဇိဝိတော၊ အသက်သည်၊ ဟိယုမာနဒ္ဓိ၊ ကုန်သဖြင့်ယုတ်ခြင်းသို့
 ရောက်ထက်သည်ရှိသော်၊ သဒိရသုခဂိဒ္ဓဿ၊ ဖွန်မြတ်သောအရသာစသည်
 တို့ဖြင့်မိမိကိုယ်၏ချမ်းသာ၌တပ်ခြင်းသို့ရောက်သောသုအား၊ သမဏသာ
 ဂုတာ၊ ရဟန်း၏အဖြစ်ဖြင့်ကောင်းသောရဟန်း၏အဖြစ်သည်၊ ကုတောကေ
 နကာရဏေန၊ အဘယ်သို့သောအကြောင်းဖြင့်၊ သိယာ၊ ဖြစ်ပါအံ့နည်း၊ ဧကံ
 သတောပန၊ ဂင်စစ်အားဖြင့်ကား၊ ကာယေစ၊ ကိုယ်၌လည်းကောင်း၊ ဇိဝိ
 တေစ၊ အသက်၌လည်းကောင်း၊ နိရာပေက္ခဿ၊ ဝဲကွက်ခြင်းမရှိသော၊ ဣတ
 ရိတရသန္တောသေန၊ ရရသမျှသော ပစ္စည်းဖြင့် ရောင်ရဲခြင်းဖြင့်၊ သန္တ
 ဋ္ဌာ၊ ရောင်ရဲသော၊ အာရဒ္ဓဗီရိယဿေဝ၊ အားထုတ်သောလုံ့လရှိသော
 သုအားသာလျှင်၊ သမဏသာဂုတာ၊ ကောင်းသောရဟန်း၏ အဖြစ်သည်၊
 သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဓိရတ္တထေရော၊ အဓိရတ္တထေရ်သည်၊
 ဣဝံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီး ။

အဓိရတ္တထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၁၁၅) မဟာနာမ၊ မဟာနာမ်၊ ဇေသေတွံ၊ ထိုသင်သည်၊ ဗဟုကုဋ
 ဇေလ္လကိကေန၊ များစွာသောလက်ထုတ်ပင်၌တပ်စီမံခြင်းပြည့်စုံထ
 သော၊ နေသာဒကေန၊ နေသာဒကအမည်ရှိထသော၊ ဝိရိနာ၊ ရေဆေးအစရှိ
 သည်တို့ကိုအနိတတ်ထသော၊ ယသသိနာ၊ ခပ်သိမ်းသောဂုဏ်တို့ဖြင့်ထင်
 ရှားသောအပြားရှိထသော၊ ပရိစ္ဆ ဓေန၊ အထူးထူးသောသစ်ပင်ချွန်လှယ်တို့
 ဖြင့်ထက်ဝန်းကျင်မှဖုန်းထွင်းအပ်ထသော၊ ပဗ္ဗတေန၊ တောင်မှ၊ အဝဟိယု
 သေပရိဟာယတိ၊ ယုတ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မဟာနာမောထေရော၊ မဟာနာမ
 ထေရ်သည်၊ ဣဝံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီး ။

မဟာနာမထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၁၁၆) အာဂုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဆပသာယထေန၊
 စက္ခုသမ္ပ သသော တသမ္ပ သစသော ခြောက်ပါးသော ဖဿတို့၏တည်
 ရာဖြစ်သောစက္ခာယတနတို့ကို၊ ဟိတွာ၊ ဖဿစသည်နှင့်စပ်သောကိလေ
 သာတို့ကိုပယ်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်စွန့်၍၊ ဂုတ္တုစွါရော၊ ထိုစက္ခု၊ စွါရစသည်
 တို့ကိုလုံ့လျှာစောင့်ရှောက်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ သုဝံဂုတော၊ ထိုစက္ခု၊ စွါရစ
 သည်၌ဖြစ်ကုန်သောအထိဇ္ဈာအစရှိကုန်သော အကုသိုလ်တရားတို့၏ဝင်
 ခြင်းကိုတားမြစ်တတ်သော သတိဟူသောတံခါးရှက်ဖြင့် ကောင်းစွာပိတ်
 အပ်သည်ဖြစ်၍၊ အစေမူလံ၊ ဝင့်ဆင်းရဲ၏အဖြစ်ဖြစ်၍ဖြစ်သောအဝိဇ္ဇာဝဝ
 တဏှာဟုဆိုအပ်သောအဖြစ်ကို၊ ဝမိတွာန၊ အရိယမဂ်ဟုဆိုအပ်သောအနိ

ခြင်းနှင့်ယှဉ်ခြင်းသို့ရောက်စေခြင်းဖြင့်ထွေးအန်၍ သဗ္ဗညုန်မှအပပြုသော
ကြောင့်၊ အာသဝက္ခယော၊ ကာမာသဝစသောလေးပါးသောအာသဝတို့၏
ကုန်ရာနိဗ္ဗာန်အရဟတ္တဖိုလ်ကိုမေ့ငါအား၊ ပက္ခော၊ ရပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပါရိ
ပရိယောထေရော၊ ပါရိပရိယထေရ်သည်၊ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာ
သိတ္ထံ၊ သိပြီ၊ ပါရိပရိယထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။ ။

(၁၁၇) အာရသော၊ ငါရှင်တို့၊ သုဝိလိက္ခော၊ အကျော်စန့်ဒကူးစသည်
ဖြင့်ကောင်းစွာ ထိမ်းကုန်အပ်ထသော၊ သုဝသနော၊ များစွာအတိုးထိုက်
သောကာသိကတိုင်း၌ဖြစ်သောကောင်းသောအဝတ်ရှိထသော၊ သဗ္ဗဘရ
ထဘူသိတော၊ ဥက္ကောင်းတန်ဆာ စသောအလုံးစုံသော တန်ဆာဖြင့်တန်
ဆာဆင်အပ်ထသော၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဓမ္မံ၊
တရားတော်ကို၊ သုတွာ၊ နာရသောကြောင့်၊ တိဿာပိစ္ဆာ၊ သုံးပါးသော
ပိစ္ဆာတို့ကို၊ အက္ခာဂါမိံ၊ အမိဂမိံ၊ ရပြီ၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊
အဆုံးအမတော်ဖြစ်သောမဂ်ဟူသောသီတင်းသုံးခြင်းကို၊ ကတံ၊ ဝုထိတံ၊
သုံးအပ်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယသောထေရော၊ ယသထေရ်သည်၊ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါ
ထာကို၊ အဘာသိတ္ထံ၊ သိပြီ၊ ယသထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။ ။

(၁၁၈) ကိမိလ၊ ကိမိလ၊ အဘိသက္ခောဝ၊ နတ်တို့ဆုံးမစေခိုင်းအပ်
သကဲ့သို့၊ သီစံ၊ ဟျင်စွာ၊ ဂစ္ဆ၊ သွားလေ့၊ နိပတတိ၊ ခဏတိုင်းခဏတိုင်း
ကုန်ခြင်းပျက်ခြင်းသို့ရောက်၏၊ ဝယော၊ အယွယ်နှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဂူပံ၊
ကိုယ်သည်၊ နိပတတိ၊ ခဏတိုင်းခဏတိုင်းကုန်ခြင်းပျက်ခြင်းသို့ရောက်၏၊
ဣဒံဂူပံ၊ ဤကိုယ်သည်၊ ယာဒိသံ၊ အကြင်ပျက်ခြင်းသို့ရောက်သောသဘော
ရှိ၏၊ တထေဝ၊ ထိုအတူသာဟျင်၊ တေနအာကာရေန၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊
သန္တံ၊ သံပိစ္ဆမာနံ၊ ထင်ရှားရှိသောကိုယ်သည်၊ အညမိဝ၊ တပါးမဟုတ်သော်
ထည်းတပါးကိုကဲ့သို့၊ မယံ၊ ငါ့အား၊ ဥပဋ္ဌာတိ၊ ထင်၏၊ တသေဝတဿ၊ ဣဝ၊
ထိုတပါးမဟုတ်သော်ထည်းတပါးကိုကဲ့သို့၊ သတောသမာနဿ၊ ဖြစ်ထ
သော၊ အပိပ္ပဝသတောနပိပ္ပဝသန္တဿ၊ သတိမကင်းမူ၍နေလေ့ရှိထသော၊
မေ၊ ငါ့အား၊ ဥပဋ္ဌာသိ၊ ထင်၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အတ္တနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊
အညသေဝအညဿ သတ္တဿပိယ၊ တပါးသတ္တဝါမဟုတ်သော်ထည်း
တပါးသတ္တဝါကဲ့သို့၊ သရာမိသဗ္ဗာနာမိ၊ သိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကိမိလောထေ
ရော၊ ကိမိလထေရ်သည်၊ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထံ၊ သိပြီ။ ။

ကိမိလထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၁၁၉) အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒ၊ ရုက္ခမူလဂဟထံ၊ သစ်ပင်ရင်းတောအရပ်
 သို့၊ ယုညတ္တိယ၊ ကပ်၍၊ နိဗ္ဗာန်ဟဒယသို့၊ ဤသို့ငါကျင့်သည်ရှိသော် နိဗ္ဗာန်
 ကိုရ၏ဟု နိဗ္ဗာန်ကို လှမ်းသွင်းရာ၌၊ ဩပိယပဋ္ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ ဈာယ၊ ထက္ခ
 ဇာပနိန္ဒာနုဈာန်ဖြင့် ဈာန်ပိပဿနာနှင့် တက္ခဖြစ်သော မဂ်ဘာဝနာကို ပွား
 စေသော၊ ဂေါတမ၊ ဂေါတမအနွယ်ဖြစ်သောသူ၊ ပမာဒေါ၊ လွန်သောကု
 သိုလ်ခမ္ဘတို့၌ ခေတော့ခြင်းသို့၊ မာစအာပဇ္ဇိ၊ မရောက်စေလင့်၊ ထေ၊ သင်
 အာနန္ဒာအား၊ ဗိဇ္ဇိဗိဇ္ဇကာ၊ ဗထစ်ဗထစ်ဟူသော အသံတို့ကို ဖြစ်စေတတ်ကုန်
 သော၊ ပရိသာ၊ ပရိသာတို့သည်၊ ကိဒိသံအတ္ထံ၊ အဘယ်သို့သော အကျိုးကို
 သာဓေတိ၊ ပြီးစေနိုင်အံ့နည်း၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဇနပညတ္တိံ၊ ဗိဇ္ဇိဗိဇ္ဇိဟူ
 သော ဇနပညတ်ကို၊ ပဟာယ၊ စွန့်၍၊ သကတ္ထပသုတော၊ နိဗ္ဗာန်ဟု ဆိုအပ်
 သော မိမိအကျိုး၌ လေ့လာသည်၊ ဟောဟိ၊ ဖြစ်လေသော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဇ္ဇိ
 ပုတ္တောထေရော၊ ဝဇ္ဇိပုတ္တထေရ်သည်၊ ဩဝါဒံ၊ အဆုံးအမကို၊ အဒါသိ၊
 ပေး၏၊ ဝဇ္ဇိပုတ္တထေရဂါထာ အနက် ပြီး၏။ ။

(၁၂၀) အာဂုဿော၊ ငါရှင်တို့၊ အဘံ၊ ငါသည်၊ ပဋ္ဌက္ခန္ဓာ၊ ငါးပါးသော
 ခန္ဓာတို့ကို၊ ပရိညာတာ၊ ပိုင်းခြား၍ သိအပ်ကုန်ပြီ၊ ဆိန္ဒုဇ္ဇကာ၊ ပြတ်သော
 ဝင်္ဂါဖြစ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဟိဋ္ဌန္တိ၊ တဘန်ပဋိသန္ဓေနေသော အားဖြင့် တည်
 ကုန်ပြီ၊ မေ၊ ငါအား၊ ရုက္ခက္ခယော၊ ခပ်သိမ်းသော ဆင်းရဲ၏ကုန်ရာဖြစ်သော
 နိဗ္ဗာန်သို့၊ အနုပ္ပတ္တေ၊ အစဉ်အတိုင်းရောက်ပြီ၊ မေ၊ ငါအား၊ အသဝက္ခယော
 အာသဝေတနားတို့၏ကုန်ခြင်းသို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣသိဒ
 က္ကောထေရော၊ ဣသိဒတ္ထထေရ်သည်၊ ဣဓံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိ
 ဣ၊ ဆိုပြီ၊ ဣသိဒတ္ထထေရဂါထာ အနက် ပြီး၏။ ။

ဒွါဒသမော၊ တထယိုနှစ်ခုမြောက်သော၊ ဝဂ္ဂေါ၊ ဝဂ်သည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီး
 ခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ တထာဿ၊ ထိုဒွါဒသမဝဂ်၏၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါန်းသည်၊ ဇေ
 ဇ္ဇောစ၊ ဇေဇ္ဇထေရ်ထည်းကောင်း၊ ဝစ္ဆဂေါတ္တောစ၊ ဝစ္ဆဂေါတ္ထထေရ်
 ထည်းကောင်း၊ ဝစ္ဆောစဝနမဂ္ဂယော၊ ဝနဝစ္ဆထေရ်ထည်းကောင်း၊ အဓိရ
 က္ကောထေရော၊ အဓိရတ္ထထေရ်ထည်းကောင်း၊ မဟာနာမော၊ မဟာနာမ
 ထေရ်ထည်းကောင်း၊ ပါရိပရိယော၊ ပါရိပရိယထေရ် ထည်းကောင်း၊ ယ
 သောပိစ၊ ယသထေရ်ထည်းကောင်း၊ ကိမိလောပိစ၊ ကိမိလထေရ်ထည်း
 ကောင်း၊ ဝဇ္ဇိပုတ္တောစ၊ ဝဇ္ဇိပုတ္တထေရ်ထည်းကောင်း၊ မဟာယသော၊ မှား
 သောကျော်စောခြင်းရှိသော၊ ဣသိဒတ္တော၊ ဣသိဒတ္ထထေရ်ထည်းကောင်း၊
 ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်တည်း၊ ဒွါဒသဝဂ်ပြီး၏။ ။

ဝိသုတ္တရသတံထေရာ၊ တရာနှစ်ကျိပ်သောမထေရ်တို့သည်။ ကတကိ
 စွာပြုအပ်ပြီးသောတဆဲ့ခြောက်ပါးသောမဂ်ကိစ္စရှိကုန်၏။ အနာသဝါ၊ ကင်း
 ပြီးသော အာသဝေါရှိကုန်၏။ မဟေသိဘိ၊ မြတ်သောသိလက္ခဏာစသော
 ကျေးဇူးကိုရှာဖွားလေ့ရှိကုန်ထသော၊ တေဟိထေရေဟိ၊ ထိုအရှင်မဟာက
 သပအရှင်အာနန္ဒာအစရှိကုန်သော မထေရ်တို့သည်။ ဧကကေဝနိပါတမ္ဘိ
 ဧကကေဝနိပါတာ၊ တခုတခုသောဂါထာတို့၏ရင်းရာ၊ ဘျရာ ဖြစ်သောနိ
 ပါတ်တို့ကို၊ သုသင်္ဂိတာ၊ ကောင်းစွာရဝေး၍ရွတ်သောအားဖြင့်သင်္ဂါယနာ
 တင်အပ်ကုန်ပြီး၊ ဣတိဣမိနာဂုတ္တပကာရေန၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောအပြား
 အားဖြင့်၊ ဧကနိပါတော၊ ဧကနိပါတ်သည်။ နိဗ္ဗိတော နိဗ္ဗိတောဂတော
 ပတ္တော၊ အပြီးသို့ရောက်ပြီ။ ဧကနိပါတ်ပြီး၏။ ။

ဒုကနိပါ-၁-ပဌမဂဂါ

(၁၂၁) ဒုကနိပါတေ၊ ဒုကနိပါတ်၌၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုထက္ကံ၊ သောနည်းဖြင့်၊
 ဂါတတ္ထေ၊ ဂါထာတို့၏အနက်တို့ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်၏။ အာဂ
 သော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ကောမိ၊ တစုံတခုသော၊ ဘဝေါ၊ ကာမဘဝစသောကိုးပါး
 သောဘဝသည်။ နိစ္စောရဂေါ၊ မြဲခြင်းမည်သည်။ နုတ္ထိ၊ မရှိ၊ သင်္ခါရာဝါပိ၊ ငါး
 ပါးသောခန္ဓာတို့ကိုစွဲ၍ သရုတ်အပ်သောသင်္ခါရတို့သည်လည်း၊ သဿ တာ
 မြဲခြင်းတို့သည်၊ နုတ္ထိ၊ မရှိကုန်၊ တေခန္ဓာ၊ ထိုသင်္ခါရဟုရအပ်သော ခေါ်ဝေါ်
 ခြင်းရှိသောခန္ဓာငါးပါးတို့သည်၊ အပရာပရံ၊ အဘန်တလဲလဲ၊ ဥပဇ္ဇန္တိ စ၊ အ
 ကြောင်းနှင့်ထျော်စွာပမိုသန္ဓေနေလည်းနေကုန်၏။ စဝန္တိ စ၊ အိုခြင်းဖြင့်နှိပ်
 စက်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍ ပျက်လည်းပျက်ကုန်၏။ ဧထံဤဒိသံ၊ ဤသို့သ
 ဘောရှိသော၊ အာဒိနံ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောဘဝ၌အပြစ်ကို၊ ဥတုာ၊ ဥာဏ်ဖြင့်
 သိ၍၊ ဘဝေန၊ ဆိုအပ်ပြီးသောကိုးပါးသောဘဝမှ၊ အနုတ္ထိကော၊ ဝဲ့ကွက်ခြင်း
 ကင်းသော အားဖြင့် အလိုမရှိသည်။ အမ္ဘိ၊ ဖြစ်၏။ သဗ္ဗကာမေဟိ၊ အလုံးစုံ
 သောကာမဂုဏ်တို့မှ၊ မေမယာ၊ ငါသည်၊ နိဿာ၊ ဝေသာ၊ ထွက်မြောက်ပြီ၊ မေမ
 ယာ၊ ငါသည်၊ အာသဝက္ခယော၊ အာသဝေါတရားတို့၏ကုန်ရာဖြစ်သောအ
 ရဟတ္တဖိုလ်နိဗ္ဗာန်ကို၊ ပတ္တော၊ အမိ ဂတော၊ ရအပ်ပြီ။ အာယသ္မာဥတ္တရော
 ထေရော၊ အရှင်ဥတ္တရထေရ်သည်။ ဣတ္ထိဣမံပကာရံ၊ ဤသို့သော အပြားရှိ
 သော၊ ဣမံဣမာဂါထာယော၊ ဤဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိတ္ထံ၊ ဆိုပြီ။ ။

ဥတ္တရထေရ်ဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၁၂၂) ဗြာဟ္မဏ၊ ပုတ္တဿ၊ ဣဒံဇိဝိတံ၊ ဤအသက်ရှည်ခြင်းသည်၊ အနုယေန၊ ပန်းပေးခြင်းဝါပေးခြင်းစသောမသင့်သောရှာဖွေခြင်းဖြင့်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ အာဟာရောစ၊ အာဟာရကိုလည်း၊ အာဟာရိယမာနေ၊ ဆောင်အပ်သည်ရှိသော်၊ အဂ္ဂပထညာထံဝိယ၊ မဂ်ဥပုသ်ဗိုလ်ဥပုသ်ကဲ့သို့၊ ဟဒယဿ ဝိတ်၏၊ သန္တိကော၊ ငြိမ်သက်ခြင်းကိုပြုတတ်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ အယံ သဗုဿယော၊ ဤကိုယ်သည်၊ အာဟာရဗြုတိကော၊ အာဟာရကြောင့် ထည်ခြင်းရှိ၏၊ ဣတိဣဝံကာရထံ၊ ဤသို့သောအကြောင်းကို၊ ဒိသ္မာ၊ ဥပုသ်ဖြင့်မြင်၍၊ ယေဒံ၊ ဆွမ်းကိုရှာဖွေခြင်းသို့၊ စရာမိ၊ ငါသွား၏၊ ယာယံဝန္ဓနပူဇာ၊ အကြင်ရှိခိုးခြင်းပူဇော်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ နံ၊ ထိုရှိခိုးခြင်းပူဇော်ခြင်းကို၊ ပကောံတိ၊ ညွှန်နှင့်တူ၏ဟူ၍၊ ပဝေဒယံ၊ ကြားကုန်၏၊ ကုဝေသု၊ အမျိုးတို့၌၊ သုရခံ၊ ထိပ်မြေသော၊ သဗ္ဗံ၊ ပြောနှင့်တူသောတဏှာကို၊ ဒုရုဗ္ဗဟံ၊ လွန်စွာစွန့်နိုင်ခဲ့၏ဟူ၍၊ ဗုဒ္ဓါဒယော၊ တုရားအစရှိသော သူတို့သည်၊ ပဝေဒယံ၊ ကြားကုန်ပြီးသက္ကာယော၊ ငါ၏ ကိုယ်ဟုစွဲလမ်းသောသက္ကာယကို၊ ကာပုရိသေန၊ ယုတ်မာသောယောကျ်ားသည်၊ ဒုဇ္ဈဟော၊ စွန့်နိုင် ခွဲနိုင်ခဲ့၏ဟူ၍၊ ဗုဒ္ဓါဒယော၊ တုရားအစရှိသောသူတို့သည်၊ ပဝေဒယံ၊ ကြားကုန်ပြီးအာယသ္မာပိဏ္ဍောလသာရန္တါဇောဝေဓော၊ အရှင်ပိဏ္ဍောလသာရန္တါဇအမည်ရှိသောမထေရ်သည်၊ ဣတ္ထံဣဝံပကာရံ၊ ဤသို့အပြားရှိသော၊ ဣမာဂါထာယော၊ ဤဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိတ္ထံ၊ ဆိုပြီ။

ပိဏ္ဍောလသာရန္တါဇထေရ်ဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၁၂၃) အာပုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ စာနုယန္တော၊ သစ်တပင်မှသစ်တပင်ကိုထွက်၍ ယူသောအားဖြင့် ထိုသစ်ပင်ကိုထွက်ထုတ်၊ ရဟုရဟု၊ မြှိုမြှိုနှင့် မက္ကဋ္ဌေဝေပိယ၊ သစ်ထီးကိုစားသော မျောက်ကဲ့သို့၊ န္တိဓေန၊ စက္ခုစသော န္တိရဖြင့်၊ အနုပရိယေတိ၊ တပါးသော အာရုံကိုထွတ်၍ တပါးသော အာရုံကိုယူထုတ်ရှာဖွေသွားကာ၏၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ အနုပရိယေသန္တောစ၊ ထိုသို့သောအာရုံ၌ သွားလာရှာဖွေသော်လည်း၊ မက္ကဋ္ဌေ၊ မျောက်နှင့်တူသောပိတ်၊ တွံ၊ သင်သည်၊ ဒါနိဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ပဉ္စုဒ္ဓါဇာယံ၊ ပဉ္စုဒ္ဓါရဟုဆိုအပ်သော၊ ကုမိကာယံ၊ ကုမိ၌၊ ပသတ္ထိယ၊ ထိုထိုသို့သော အာရုံ၌ သွားခြင်းရှုပတ်၍၊ တိဋ္ဌ၊ ရပ်လော၊ မာဓာပိ၊ တပါးသော အာရုံသို့မပြေးထင်လော၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ တေ၊ သင်ပိတ်အား၊ ပရေ၊ ရှေးအခါ၌၊ အနုပရိဝတ္ထိယထာ၊ ရူပါရုံ စသော၊ ထိုထိုသို့သော အာရုံ၌ အလိုရှိတိုင်းလည်း ထာသကဲ့သို့၊ တေ၊ သင်၏၊ ဝိတ္တံ၊ မျောက်နှင့် တူသောပိတ်ကို၊ ပညာယ၊ မဂ်ပညာဖြင့်၊

နိဂ္ဂဟိတောပိ၊ ဒိတ်အင်သောန္တါရရှိသောအားဖြင့်နှိပ်အပ်ပြီးသည်လည်း၊ အထိဖြစ်၏။ ကသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ မက္ကဋု၊ မျောက်နှင့်တူသောပိတ်၊ တိဋ္ဌ၊ ရပ်ထော၊ မာဓာပိ၊ မပြေးထင့်လော၊ တွံ၊ သင်ပိတ်သည်၊ ဣတော၊ ဤအတ္တဘောဌဗုရံ၊ နှစ်ခုမြောက်သော အတ္တဘောဟုဆိုအပ်သော အဝေးသို့၊ နေဝဂမိဿထိ၊ သင်မသွားရလတ္တံ့၊ ယာဝစရိမကပိတ္တံဝေ၊ ပရိနိဗ္ဗန္တပိတ်တိုင်ရုံမျှသာလျှင်၊ တေ၊ သင်အား၊ ဂမနံ၊ သွားခြင်းသည်၊ ကပိဿထိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိဤသို့၊ ဝလ္လိယထေရော၊ ဝလ္လိယထေရ်သည်၊ ဣမာဂါထာယော၊ ဤဂါထာတို့ကို၊ အဘာထိတ္ထ၊ ဆိုပြီ။ ။ ဝလ္လိယထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။ ။

(၁၂၄) အာရသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ မေမယာ၊ ငါသည်၊ တိဏ္ဍိတာလပတ္တာနံ၊ ထန်းပင်မှတူသောထန်းရွက်သုံးရွက်တို့ဖြင့်၊ ဂင်္ဂါတိရေ၊ ဂင်္ဂါမြစ်နား၌၊ ဝဿနိပရိဟနတ္ထံ၊ မိဗ်း၏စွတ်ခြင်းကို တားမြစ်အံ့သောဌ၊ ကုမ္ပိ၊ ကုမ္ပိကို၊ ကတာ၊ ပြုအပ်ပြီ၊ မေမယံ၊ ငါ၏၊ ပတ္တောစ၊ သပိတ်သည်လည်း၊ ဆဝထိတ္တောဝဆဝထိတ္တော၊ သေသောသုဇိဉ္ဇကောင်းခွန်နှင့်တူ၏၊ မေ၊ ငါ၏၊ စိဝရဉ္ဇ၊ သင်္ကန်းသည်လည်း၊ ပံသုကုလံ၊ ခရီးကြားသုသာန်စသည်၌စွန့်အပ်သောမြေမှုန့်အထိမ်းထိမ်းကပ်သောရဆိုးသည်သာလျှင်တည်း၊ နိန္ဒိအန္တရဝဿာနံ၊ ရဟန်းပြုသောနှစ်ဌအရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်သော ဤနှစ်နှစ်အတွင်းတို့၌၊ ဧတဝါစာ၊ နှမမသင့်ဟုနှိရည်ကိုပယ်သောစကားတခွန်းမျှကိုသာလျှင်၊ မေမယာ၊ ငါသည်၊ ဘာထိတာ၊ ချီဘူး၏၊ ထတ္ထ၊ ထိုနှစ်နှစ်အတွင်း၌၊ အညောတပါးသောသူတို့ကို၊ ဝစီကေဒေါ၊ နှုတ်မြှောက်ထူးသည်၊ နအဟောထိ၊ မဖြစ်စဘူး၊ တတိယေတတိယေ၊ သုံးခုမြောက်သော၊ ဝဿ၊ မြဝဿသာ၊ နှစ်၏၊ အန္တရအန္တရေ၊ အတွင်း၌၊ မေမယာ၊ ငါသည်၊ တမောခန္ဓော၊ ကြီးစွာသော အဝိဇ္ဇာတည်းဟူသော အရိုက်တိုက်ကို၊ ပဒါထိတော၊ အရဟတ္တမင်္ဂဉာဏ်ဖြင့်ဖြတ်အပ်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂင်္ဂါတိရိယောထေရော၊ ဂင်္ဂါတိရိယထေရ်သည်၊ ဣမာဂါထာယော၊ ဤနှစ်ဂါထာတို့ကို၊ အဘာထိတ္ထ၊ ဆိုပြီ။ ။ ဂင်္ဂါတိရိယထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။ ။

(၁၂၅) အာရသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ တေပိဇ္ဇော၊ ပိဇ္ဇောသုံးပါးနှင့် ပြည့်စုံသည်၊ အနာသဝေ၊ ကင်းပြီးသော အာသဝေဂါရှိသည်၊ စေဟောတိအပိ၊ အကယ်၍ဖြစ်မှုလည်းဖြစ်အံ့၊ တံ၊ ထိုသူကို၊ မဂ္ဂ၊ သေမင်းသည်၊ ယာယိ၊ ဘဝသစ်ကိုယူခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍ သေခြင်းမှကင်းသောအားဖြင့်စွန့်ရ၏၊ ဧဝံသန္တေပိ၊ ဤသို့သေခြင်းမရှိငြားသော်လည်း၊ နံ၊ ထိုမိမိအကျိုးသို့အစဉ်အတိုင်း ရောက်၍တည်သော မြတ်သောယောကျ်ားကို၊

အပ္ပညာတောတိ၊ လာဘ်၏ မရှိသောအားဖြင့် မထင်ရှားသော သူဟူ၍၊
 ဗန္ဓာ၊ ပညာနည်းကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သိက်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ အစောနတာ၊
 ထိုအရှင်မြတ်အားကိုးမထိုက်ဘဲ၊ အဝဇာနန္တိ၊ မထိုက်ဘဲဖြင့် ပြုကုန်၏၊
 ယောစပုပ္ဖသော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်သည်၊ အန္ဓုပါနဿ၊ ထမင်းအပျော်
 ကို၊ လာဘ်၊ ရခြင်းရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝေ၊ စင်စစ်၊ ပါပဓမ္မော၊ ယုတ်
 မာသော သဘောရှိသည်၊ အထိ၊ ဖြစ်၏၊ သောပုပ္ဖသော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊
 နေသံ၊ ထိုလာဘ်ကိုအလေးပြုကုန်သောသူမိက်တို့သည်၊ သက္ကတော၊ အရို
 အသေအလေးအမြတ်ပြုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဇိတော
 ထေရော၊ အဇိတထေရ်သည်၊ ဣမာဂါထာယော၊ ဤဂါထာတို့ကို၊ အဘာ
 သိတ္ထ၊ ဆိုပြီး၊ အဇိတထေရ်ဂါထာအနက်ပြီး၏။ ။

(၁၂၆) အာဝဇော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ယဒါယတ္ထိံကာသေ၊ အကြင်အခါ၌၊
 ဘာသမာနဿ၊ ဟောတော်မူသော၊ သတ္ထုနော၊ မြတ်စွာထူးရား၏၊ ဓမ္မံ၊
 သမ္မာလေးပါးတရားကို၊ အတံ၊ ငါသည်၊ အသောဘိံ၊ သောတစ္ဆါ၊ ကိုအစဉ်
 မြီးသဖြင့် ဆောင်ရွက်ခဲ့ပြီ၊ အပရာဇိတော၊ ငါးပါးသော မာရ်တို့သည်မ
 အောင်နိုင်ထသော၊ သတ္တဝါဟော၊ ဝေနေယျသတ္တဝါတို့ကိုအာတိကန္တာရ
 စသောခရီးခဲ၌ထုတ်ဆောင်ကယ်တင်တော်မူတတ်သောကြောင့်ထူးမှူး
 သတ္တဝါသည်းဖြစ်တော်မူထသော၊ မဟာဝိရေ၊ ကြီးသောလုံ့လရှိတော်မူ
 ထသော၊ သာဓုတိံ၊ ရထားထိန်းတကာတို့ထက်၊ ဝရုက္ခမေ၊ လွန်မြတ်သော
 ရထားထိန်း ဖြစ်တော်မူထသော၊ သဗ္ဗညုဗြိ၊ ခပ်သိမ်းသော တရားကိုထိ
 တော်မူသောမြတ်စွာထူးရား၌၊ ကင်္ခိ၊ တရားဟုတ်သလောမဟုတ်သလော
 ဟုယုံမှားခြင်းကို၊ နအဘိဇာနာမိ၊ မသိစဘူး၊ မနဂ္ဂ၊ အရိယာမဂ်၌လည်း
 ကောင်းပစ္စိပဒါယံ၊ ထိုမဂ်ကိုရခြင်းအကြောင်းဖြစ်သော သိထစသော
 အကျင့်၌လည်းကောင်း၊ ကင်္ခိ၊ ဝနီဆင်းရဲမှထွက်မြောက်ကြောင်း ဟုတ်
 ပါ၏ ထောမဟုတ်သောဟု ယုံမှားခြင်းသည်၊ မယံ၊ ငါ့အား၊ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေဠုဒိနောထေရော၊ မေဠုဒိနေထေရ်သည်၊ ဣမံဂါထံ၊ ဤရှင်ဂါ
 ထာကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီး၊ မေဠုဒိနေထေရ်ဂါထာအနက်ပြီး၏။ ။

(၁၂၇) အာဝဇော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ဒုတ္တန္တံ၊ မကောင်းသဖြင့် မိုးအပ်သော၊
 အဂါရံ၊ အပေါက်ရှိသောအိမ်ကို၊ ဝုဗ္ဗိ၊ ရွာသောမိလ်းသည်၊ သမတိပိဇ္ဇတိ
 ယထာ၊ စွတ်သောအားဖြင့်ထိုးသကဲ့သို့၊ ဇဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ အဘာပိတံ၊
 သမထပိပဿနာဘာဝနာမှကင်းသည်ဖြစ်၍မပွားစေအပ်သော၊ ပိတ္တံ၊ စိတ်
 ကို၊ ရှေ့ဂေါ၊ ရာဂသည်၊ သမတိပိဇ္ဇတိ၊ ထိုး၏။ သုတ္တန္တံ၊ ကောင်းစွာမိုး

အပ်သော၊ အဂါရုံ၊ အပေါက်အစရှိသည်တို့မှ ကင်းသောအိမ်ကို၊ ရုဗ္ဗိန္ဒြာ
သောရီးသည်၊ နသမတ်ဝိဇ္ဇာတိဟထာ၊ မစွတ်သောအားဖြင့်မထိုးသကဲ့သို့၊
ဝေတထာ၊ ထိုအတူ၊ သုဘာဝိတံ၊ သမထဝိပဿနာဘာဝနာဖြင့်ပွားစေအပ်
သော၊ ဖိတ္တံ၊ ဖိတ်ကို၊ ရာဂေါ၊ ရာဂတည်းဟူသော ခိုဗေးသည်၊ နသမတ်
ဝိဇ္ဇာတိ၊ မစွတ်မထိုး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ရာဓောထေရော၊ ရာဓထေရ်သည်၊
ဣဝံဂါထံ၊ ဤနှစ်ဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထံ၊ ဆိုပြီး ။

ရာဓထေရဂါထာပြီး၏။

(၁၂၄) အာရုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ မဟံ၊ ငါ့အား၊ ဇာတိ၊ ဖြစ်ခြင်းဟု ဆို
အပ်သောဘာဝသည်၊ နိဗ္ဗာ၊ ကုန်ပြီ၊ ဇိနသာသနံ၊ မြတ်စွာတုရားအဆုံးအမ
တော်ဖြစ်သောမဂ်ဟူသောသီတင်းသုံးခြင်းကို၊ ဝုထိတံ၊ သုံးအပ်ပြီ၊ ဇာလ
သင်္ခါ၊ တော၊ ကွန်ယက်နှင့်တူသော ဇာလဟုရအပ်သော အမည်ရှိသောဒိဗ္ဗိ
အဝိဇ္ဇာကို၊ ပတိနော၊ မဂ်ဖြင့်ပယ်အပ်ပြီ၊ ဘဝနေတ္ထိ၊ ကာမရာဂစသောဘဝ
ကိုဆောင်တတ်သောဘဝနေတ္ထိဟုသရတ်အပ်သော တဏှာကို၊ သမုဟ
တာ၊ မဂ်ဖြင့်အကြွင်းမဲ့နှုတ်အပ်ပြီ။ ။ ယဿ၊ အကြင်အရဟန္တာ ဖြစ်၏။
အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ၊ အဂါရုသ္မာ၊ အိမ်ရာထောင်သော လူတို့ဘောင်မှ၊ အန
ဂါရိယံ၊ အိမ်ရာမထောင်သော မဟုန်းတို့ဘောင်၌၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ပဗ္ဗဇိ
တော၊ ရဟန်းပြုအပ်ပြီ၊ မေမယာ၊ ငါသည်၊ သောအတ္ထော၊ ထိုအရဟန္တာ ဖြစ်
နိဗ္ဗာန်ဟူသောအကျိုးကို၊ အနုပတော၊ အစဉ်အတိုင်းရအပ်ပြီ၊ သဗ္ဗသံယော
ဇနက္ခယော၊ အလုံးစုံသောသံယောဇဉ်တို့သည်လည်းကုန်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
သုရာဓောထေရော၊ သုရာဓထေရ်သည်၊ ဣဝံဂါထံ၊ ဤနှစ်ဂါထာကို၊ အဘာ
သိတ္ထံ၊ ဆိုပြီး ။ သုရာဓထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။ ။

(၁၂၅) အာရုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ယေရုနယော၊ အကြင်မကောင်းမှုကို
ပူပန်စေတတ်သော အကျင့်ရှိကုန်သော စောင့်အပ်သော ဣန္ဒြေရှိကုန်သော
ရဟန်းတို့သည်၊ ဣတ္ထိသု၊ မိန်းမဟူသော အာရုံအကြောင်းတို့၌၊ နုဗ္ဗန္တရေ၊ ရာဂ
စသောနှောင်ဖွဲ့ခြင်းဖြင့်မဖွဲ့ကုန်။ တေရုနယော၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ သုခံ၊
ချမ်းသာစွာ၊ သုပန္တိ၊ ဝိဟရန္တိ၊ နေရကုန်၏။ ဝေဧကံသေန၊ စင်စစ်အားဖြင့်၊
သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်းသော ကာလပတ်လုံး၊ ရက္ခိတဗ္ဗာသု၊ စောင့်အပ်ကုန်
သော၊ ယာသု၊ အကြင်မိန်းမဟူသော အာရုံအကြောင်းတို့၌၊ သစ္စံသစ္စဝစနံ၊
မှန်သောစကားကို၊ သုဒုဗ္ဗဘိ၊ ရခြင်းငှါ တတ်နိုင်ခဲ့၏။ ။ အဗ္ဗော၊ ဒိုအ
ချင်းတို့၊ တေကာမေ၊ ထိုကာမတရားတို့ကို၊ ဝဇံဝဗယ၊ အရိယာမဂ်ဖြင့်
ပယ်ခြင်းအကျိုးငှါ၊ စဂါ၊ မဂ်ဟူသော မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်ကုန်ပြီ။

ဒါနိန္ဒာဒါနိ၊ ယခုအခါ၌မယံ၊ ငါတို့သည်၊ တေသံကာမာနံ၊ ထိုကာမဂုဏ်တို့
 ကို၊ ပဏိနတ္ထာ၊ ပယ်အပ်ပြီးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အဏဏာ၊ ကိလေသာ
 တည်းဟူသော မြို့မှကင်းကုန်ပြီ၊ ယတ္ထ၊ အကြင်နိဗ္ဗာန်ဟူသော အရပ်သို့၊
 ဝတ္တံ၊ မဂ်ဟူသော ခရီးအစွမ်းဖြင့်ရောက်၍၊ နသောစတိ၊ မရိုးရိပ်ရ၊ ဒါနိ
 မှုဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ နိဗ္ဗာနံ၊ အနုပါဒိသေသနိဗ္ဗာနခေတ်သို့၊ ဂစ္ဆာမ၊ ရောက်
 ကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမာဓွေဂါထာယော၊ ဤနှစ်ဂါထာတို့ကို၊ ဂေါတမဓွေ
 ရော၊ ဂေါတမထေရ်သည်၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ။ ။

ဂေါတမထေရ်ဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၁၃၀) သောကု ဘကောပုဂ္ဂဏော၊ အကြင်မိမိကိုယ်ကိုအံ့တွယ်သရဲ
 ဖြစ်အောင်ပြုဘတ်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပုဗ္ဗပဋ္ဌမမေဝ၊ အံ့တွယ်သရဲဖြစ်
 သောအသက်မွေးခြင်းဖြင့် လူအပေါင်းကို တုည့်စားလျက် ယုတ်မာသော
 အလိုရမက်စသောပါပဓွေတို့ဖြင့် ရှေးဦးစွာသာလျှင်၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်
 ကို၊ ဟနတိ၊ ကုသိုလ်အရကို ပျက်ဆီးသော အားဖြင့် သတ်၏၊ သောကုဟ
 ကပုဂ္ဂဏော၊ ထိုမိမိကိုယ်ကို အံ့တွယ်သရဲရှိအောင် ပြုတတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်
 သည်၊ ပစ္စွာ၊ နောက်ဒါယကာတို့ကသိလ်ကို ချစ်သောရဟန်းအရိယာပေ
 တည်းဟူ၍ သူဒါနသောအခါ၌ ပရံ၊ သူတပါးကို၊ ဟနတိ၊ အကျိုးမများခြင်း
 စသောအားဖြင့်ပစ္စည်းကို ပျက်ဆီး၏၊ သောကုဟကော၊ ထိုနှစ်ပါးလုံးကို
 ပျက်ဆီးတတ်သောကုဟကပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ သုဟတံ၊
 ကောင်းစွာသတ်သည်ကိုပြု၍၊ ဟန္တိ၊ ဝိနာသေတိ၊ ပျက်ဆီး၏၊ ယထာကိံ၊
 အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ ဝိတံသေနေဝ၊ ငှက်တိမ်ညှင်းသည်သံ၊ လျှင်၊
 ပက္ခိမာ၊ အတောင်ရှိသောငှက်အပေါင်းကို၊ ဝဇ္ဇေတွာ၊ တုည့်စား၍၊ ဟနတံ
 ယထာ၊ သတ်သကဲ့သို့၊ အတ္တာနံပိ၊ မိမိကိုယ်ကိုလည်း၊ ဟနတိ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်
 ဘဝ၌ သတ်၏၊ သမ္ဘရာယေဝိ၊ တမလွန်ဘဝ၌လည်း၊ ဟနတိ၊ အပါယ်ထေးပါး
 သို့ထားကြောင်းဖြစ်သော ကိလေသာသည် သတ်၏။ ။ ဗဏိဝဇ္ဇော၊
 ဣရိယာပုလ်ကို ပြုပြင်ခြင်းစသော အပ၌ဖြစ်သော ပုဏ္ဏားအသုင် မှုဖြင့်၊
 ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဝိယသ္မာ၊ အကြင့်ကြောင့်၊
 အန္တောဝဇ္ဇော၊ အန္တောဝဇ္ဇောန၊ အတွင်း၌သိလ်သမာဓိဝေသာပုဏ္ဏား အ
 သွင်နှင့်ပြည့်စုံခြင်းဖြင့်၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားမည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 ယတ္ထိံ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်၌၊ ပါပါနံ၊ ယုတ်မာကုန်သော၊ ကမ္မာနိ၊ အမှုတို့သည်၊
 သံဝိဇ္ဇန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ သုဗ္ဗတိ၊ သုဇာတာ၏ခင်ပွန်းဖြစ်သော သိကြားမင်း၊
 သောပုဂ္ဂဏော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဝေဇေသေန၊ ဝင်စစ်သဖြင့်၊ ကဏ္ဍာနိတိနာ

ထေရဂါထာပါဠိတော်နိဿယ

ပုဂ္ဂလော၊ အလွန်ယုတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်မည်၏ဟူ၍၊ ဇာနာတိ၊ သိလောလေဝံ၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝသဘောထေရော၊ ဝသဘထေရ်သည်၊ ဣမာန္ဒေဂါထာယော၊
 ဤနှစ်ဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိတ္ထိ၊ ဆိုပြီး၊ ဝသဘထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။
 ပဌမော၊ ရှေးဦးစွာသော၊ ဝဒ္ဓါ၊ ဝဂ်သည်၊ နိဗ္ဗိဒတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်
 ပြီ၊ ဝတတြိ၊ ထိုပဌမဝဂ်၌၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါန်းကား၊ ဥတ္တရေစေဝ၊ ဥတ္တရထေရ်
 ထည်းကောင်း၊ ပိဇဏ္ဍာထော၊ ပိဇဏ္ဍာလထေရ်ထည်းကောင်း၊ ငလ္လိယော၊
 ဝလ္လိယထေရ်ထည်းကောင်း၊ တိရိယောဣသိ၊ တိရိယထေရ်ထည်းကောင်း၊
 အုဇိတာ၊ အုဇိတထေရ်ထည်းကောင်း၊ မေဇ္ဇဇိနော၊ မေဇ္ဇဇိနထေရ်ထည်း
 ကောင်း၊ ရာဇော၊ ရာဇထေရ် ထည်းကောင်း၊ သုရာဇော၊ သုရာဇထေရ်
 ထည်းကောင်း၊ ဒဂါတမောပိစ၊ ဒဂါတမထေရ်ထည်းကောင်း၊ ဝသဘေန၊
 ဝသဘထေရ်နှင့်၊ သဟ၊ တကွ၊ မဟိဒ္ဓိကာ၊ ကြီးသော တန်ခိုးရှိကုန်သော၊
 ဣမေဒသထေရာ၊ ဤဘကျိင်သောမထေရ်ဘူသည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ။
 ပဌမဝဂ်ပြီး၏။

ဒုကနိပါတ်-၂-ဒုတိယဝဂ်။

(၁၃၁) သုဿုသာ၊ ဆရာထံ၌ကောင်းစွာသင်ခြင်းနာခြင်းရှိသော၊ သူ
 သည်၊ သုဘဝဗ္ဗနိ၊ သုဘဝ္ဗါးခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သုတံ၊ အကြားအ
 မြင်သည်၊ ပညာယ၊ ပညာကို၊ ဝဗ္ဗနံ၊ ပွားစေတတ်၏၊ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်၊ အ
 ထွံ၊ အနက်ကို၊ ဇာနာတိ၊ သိ၏၊ ဥာတော၊ သိအပ်သော၊ အဗ္ဗော၊ အနက်သည်
 သုခါဝဟော၊ ချမ်းသာကိုဆောင်တတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပန္နဒနိ
 သေနသနာနိ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာဖြစ်သောကျောင်းတို့ကို၊ သေဝထ၊ ငြိမ်ရာ၏။
 သံဃောဇနပိပ္ပမောက္ခံ၊ သံဃောဇဉ်တရားတို့မှ လွတ်ကြောင်းဖြစ်သော
 မဂ်ကိုပွားစေခြင်းကိုထည်း၊ စေရေယျပဋိပစ္ဆေယျ၊ ကျင့်ရာ၏။ ကတ္ထတေသု
 ပန္နသေနာသနေသု၊ ထိုဆိတ်ငြိမ်သောကျောင်းတို့၌၊ ယတာထဇ္ဈေသု၊ အ
 ကြင်အခြင်းဖြင့်ရအပ်ကုန်သော၊ အဓိကုသထေသုဓမ္မေသု၊ အလွန်သောကု
 သိုလ်တရားတို့၌၊ သစေစရတိ၊ အကယ်၍ကျင့်သည်ဖြစ်အံ့၊ ဝေပိ၊ ဤသို့
 ကျင့်သော်လည်း၊ ပိသေသဿ၊ ရအပ်သောတရားအထူးကို၊ အသာဘ
 တော၊ မရသေးသောကြောင့်၊ ရတိ၊ မြေထျော်ခြင်းကို၊ နာမိဂစ္ဆေယျ၊ မရရာ
 သံဃာဘိက္ခုသမူဟေ၊ ရဟန်းအပေါင်း၌၊ ရက္ခိတတ္ထော၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းတည်း
 ဟူသောခရီးဖြင့် စောင့်ရှောက်အပ်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သတိမာ၊
 ခြောက်ပါးသောစွာရတို့၌ သတိဟူသောအစောင့် အရှောက်ဖြင့်ထင်သော

ဗုဒ္ဓကနိပါတ် - ၂ - ဗုဒ္ဓကိယဝဂ်၊

သတိရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝသေဝသေယျ၊ နေရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မဟာရဇ္ဇောထေ
ရော၊ မဟာရဇ္ဇထေရ်သည်၊ ဣမာဇ္ဇေဂါထာယော၊ ဤနှစ်ဂါထာတို့ကို၊ အ
ဘာသိတ္ထ၊ ချီပြီ၊ မဟာရဇ္ဇထေရ်နှစ်ဂါထာအနက်ပြီး၏။ ။

(၁၃၂) အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ယေဇနာ၊ အကြင်လူတို့သည်၊ ဝေစမိ
သေေန၊ ကြီးမိုင်းဖြင့်ဥက္ကောင်းစသည်၌ရစ်အပ်သော၊ နာနတ္ထေန၊ အထူးထူး
အပြားပြားသောသတ်ခြင်းလက်ခြေဖြတ်ခြင်းအစရှိသော၊ ကမ္မနာစ၊ ပစ္စပ
စာတကကံဖြင့်လည်း၊ ပရုသုပက္ကမာဇနာ၊ ကြမ်းကြုတ်သောလုံ့လဖြင့်
ပြုအပ်သောအမှုကိုကုန်သော သူတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တေ၊ ထိုလူတို့
သည်၊ မနုဿေ၊ လူဌတပါးသောသတ္တဝါတို့ကို၊ ဥပရုဒ္ဓန္တိ၊ ပိဟေဓေန္တိ၊
ညှဉ်းဆဲကုန်၏၊ တေပိ၊ ထိုဆိုအပ်ပြီးသော အပြားရှိသောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်
လည်း၊ ယောဟိကမ္မကရဏာဟိ၊ အကြင်ထက်မြတ်ခြင်းခြေဖြတ်ခြင်းစသော
ကမ္မကရဏတို့ဖြင့်၊ အညေ၊ တပါးသောသူတို့ကို၊ ဗာမိံသု၊ နှိပ်စက်ကုန်၏၊
တပတ္ထေဝတေသုဝေကမ္မရဟေသု၊ ထိုဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ကမ္မကရဏတို့၌
သာလျှင်၊ သယန္တိ၊ မိမိတို့သည်လည်း၊ ကိန္ဒန္တိ၊ အနုဘဝန္တိ၊ ထိုသို့သဘောရှိ
သောထက်မြေဖြတ်ခြင်း စသောဆင်းရဲကုန်ကုန်၏၊ ဟိကသ္မာ၊ အဘယ်
ကြောင့်နည်းဟုမူကား၊ ကမ္မံပန၊ ဆည်းဘူးအပ်သောကံသည်ကား၊ ဝိပါကံ
အကျိုးကို၊ အဒတွာ၊ မပေးမူ၍၊ ရုက္ခော၊ လွတ်ခြင်းသည်၊ နုအဿနဘဝေ
ယျ၊ မဖြစ်ရာ၊ အဝသေသပစ္စယသမဝါယေ၊ ကြွင်းသောအကြောင်း၏ညီ
ညွတ်ခြင်းသည်၊ သတိ၊ ရှိသော်၊ ဝိပစ္စတေဝ၊ အကျိုးပေးလိမ့်သည်သာလျှင်
တည်း၊ ယောနရော၊ အကြင်သူသည်၊ ကဏ္ဍာဏံ၊ ကောင်းသော၊ ယံကမ္မံ
ဝါ၊ အကြင်ကံကိုလည်းကောင်း၊ ယဒိ၊ ထိုမြို့၊ ပါပကံအကုသလံ၊ အကုသိုလ်
ဖြစ်သော၊ ယံကမ္မံဝါ၊ အကြင်ကံကိုလည်းကောင်း၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ တဿ
ပုဂ္ဂထဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ တဿေဝ၊ ထိုကံ၏အကျိုးကိုသာလျှင်၊ ဝဏ္ဏန
တော၊ ယုခြင်းကြောင့်၊ တေနတေနကမ္မေန၊ ထိုထိုသို့သောကံသည်၊ ဒါတမ္မ
ဝိပါကဿ၊ ပေးအပ်သောအကျိုး၏၊ ဒါယာဒေါ၊ အပွေခံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်
၏၊ ယံယံကမ္မံ၊ အကြင်အကြင်သို့သော အကျိုးကိုပေးခြင်းငှာစွမ်းနိုင်သော
ကံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊ ပကုဗ္ဗတိဥပစိနောတိ
ဆည်းဘူး၏၊ တဿတဿေဝကမ္မဿ၊ ထိုထိုကံ၏သာလျှင်၊ ဒါယာဒေါ၊ အ
ပွေခံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇောတိဒါသတ္ထေရော၊ ဇောတိဒါသ
ထေရ်သည်၊ ဣမာဂါထာယော၊ ဤနှစ်ဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ချီပြီ။ ။

ဇောတိဒါသထေရ်နှစ်ဂါထာအနက်ပြီး၏။ ။

ထေရ်ဂါထာပါဠိတော်နိဿယ

(၁၃၃) အာဝုဒ္ဓသာ၊ ငါ့ရှင်တို့၊ အစွယ်န္တိ၊ ယျှင်စွာကုန်လွယ်ပျက်လွယ်
 ကုန်၏၊ အဟောရတ္တော၊ နေ့ညဉ့်တို့ပတ်လုံး၊ ဇိဝိတံ၊ အသက်သည်၊ ဥပရုဇ္ဈ
 တိ၊ ခဏနှင့် ယျှင်စွာချုပ်၏၊ မဇ္ဈာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊ အာယု၊ အသက်သည်၊
 ဝိသတိ၊ ယျှင်စွာယျှင်စွာချုပ်၏၊ ကိဝိယ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ ကု
 နဒိနံ၊ တောင်ထက်မှစီးသောမြစ်ငယ်စသည်တို့၏၊ ဩဒကံ၊ ရေသည်၊ ဝိရံ၊
 ကြာမြင့်စွာ၊ နုတ်ဌုတ်၊ မတည်၊ ဝိဂစ္ဆတိယထာ၊ လာကာမှနှင့်ပင်ကင်းခြင်း
 သို့ရောက်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ သတ္တဝံနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊ အာယု၊
 အသက်သည်၊ ဝိသတိ၊ ယျှင်စွာကုန်ခြင်းသို့ရောက်တတ်၏၊ ဗာလော၊ သူ
 ခိုက်သည်၊ ပါပါနိ၊ မကောင်းကုန်သော၊ ယာနိကမ္မာနိ၊ အကြင်ကံတို့ကို၊ က
 ရံကရောန္တော၊ ပြုသည်ရှိသော်၊ အာဘုဗုဇ္ဈတိ၊ ဤသို့သဘောရှိသောကံ
 ကား၊ ဤမည်သောဆင်းရဲသော အကျိုးကိုပေး၏ဟုမထိသည်ဖြစ်အံ့၊ ဧဝံပိ၊
 ဤသို့မထိသော်လည်း၊ ဝတ္ထု၊ နောက်၌၊ အဿဗာလဿ၊ ထိုငရဲစသည်၌
 ဖြစ်သောလူခိုက်အား၊ ကဗျူကံ၊ အလိုမရှိအပ်သော ဆင်းရဲသောအကျိုး
 သည်သာယျှင်၊ ဟောဗိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြံငဲ့ကြောင့်၊ အဿကမ္မဿ၊
 ထိုမကောင်းသောကံ၏၊ ပါပကော၊ ယုတ်မာစွာသော၊ ဝိပါကော၊ ငရဲစသည်
 ၌ဖြစ်ခြင်းစသောမကောင်းစွာသော အလိုမရှိအပ်သောအကျိုးသည်၊ ဟော
 တိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဟောရညိကာနိထေရော၊ ဟောရညိကာနိထေရ်သည်၊
 ဣမာဂါထာယော၊ ဤဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိတ္ထံ၊ ဆံ့ပြီ။ ။

ဟောရညိကာနိထေရ်ဂါထာအနက်ပြီး၏။ ။

(၁၃၄) အာဝုဒ္ဓသာ၊ ငါ့ရှင်တို့၊ မဟာဣဒေ၊ သမုဒ္ဒရာ၌၊ ပရိတ္တံ၊ ငယ်သော
 ဒါရုံ၊ ထေသစ်ကို၊ အာရုပ္ပာ၊ တက်စီး၍၊ သီဒေသီဒေယုယထာ၊ နစ်မြုပ်ရာ
 သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ ကုသိတံ၊ ပျင်းရိသောသူကို၊ အာဂမ္မ၊ စွဲ၍၊
 သာရဇိဝိပိ၊ ကောင်းစွာအားတတ်သောအမျိုးသားသည်လည်း၊ ဟိယသ္မာ၊
 အကြင်ကြောင့်၊ သီဒတိ၊ သံသရာ၌နစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ကုသိတံ၊ ပျင်း
 ရိသော၊ ဟိနိရိရိယံ၊ ယုတ်သောလုံ့လရှိသော၊ တံပုဂ္ဂလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ပရိဝ
 ဇ္ဇေယျ၊ ဝေးစွာကြည့်ရှောင်ရာ၏။ ။ ဝိဝိတ္ထေဟိ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်သို့ကပ်
 ကုန်ထသော၊ ပဟိတတ္ထေဟိ၊ ကိုယ်အသက်ကို မစွဲမဲ့၍၊ နိဗ္ဗာနံ သို့ စေလွှတ်
 အပ်သောစိတ်ရှိကုန်ထသော၊ ဈာယိတိ၊ အာရမ္မဏူပနိဇ္ဈာနုဈာနုဈာနုဈာနု
 ဇ္ဈာနုဈာနုဖြင့် ဝင်စားခြင်းရှိကုန်ထသော၊ နိစ္စံ၊ အဖြူ၊ အာရမ္မဏီရိယေဟိ၊ ပြီး
 ဖြောက်အပ်သော လုံ့လဖြင့်အားထုတ်ခြင်းရှိကုန်ထသော၊ ပဏ္ဍိတေဟိ၊
 ထောက်လှမ်းကုက္ကရာပညာနှင့်ပြည့်စုံကုန်ထသော၊ အရိယေဟိ၊ မြတ်သော

နုကနိပါတ်-၂-ဒုတိယဝဂ်၊

သူးတတ်ကောင်းတို့နှင့်၊ ထဟ၊ တက္က၊ အာဝသေအာဝသေယျ၊ ပေါင်းဖော်
ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤတို့၊ သောမဓိတ္တောထေရော၊ သောမဓိတ္တထေရ်သည်။ ဣမာ
ဂါထာယေ၊ ဤဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိတ္တ၊ ဆိုပြီ။ ။

သောမဓိတ္တထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။ ။

(၁၃၅) ဇနော၊ ခိုက်စွာသောသူသည်၊ ဇနမ္ပိ၊ တပါးသောသူ၌၊ သဗ္ဗန္ဓော
ဤသူကားငါ့သားဤသူကားငါ့အမိစသော တဏှာနှောင်ဖွဲ့ခြင်းဖွဲ့၏။ ဇန
မေဝ၊ ဤသူကားငါ့သားဤသူကားငါ့အမိသည်ဖြင့် တပါးသောသူကိုသာ
လျှင်၊ အညောဇနော၊ တပါးသောမိဘစသောသူသည်၊ အသိတော၊ တဏှာ
ဟူသောကပ်ငြိခြင်းဖြင့်အိပ်ဆည်း၍တည်၏။ ဇနေန၊ တပါးသောသူသည်
ဇနော၊ တပါးသောသူကို၊ ဗာမိယတိ၊ ခေါ်သအစွမ်းဖြင့်နှိပ်စက်၏။ ဇနော၊ တ
ယောကံသော သူသည်၊ ဇနံ၊ တယောက်သောသူကို၊ ဗာဂေတိစ၊ ငါ၏အ
သက်၌နှိပ်သောအစွမ်းဖြင့်ပြစ်ချ၏ဟူ၍၊ အဇာနန္တော၊ မသိသည်ဖြစ်၍၊ ဗာ
ဂေတိစ၊ တဖန်ပြန်၍နှိပ်စက်၏။ ။ တဿအညဇနဿ၊ ထိုတပါးသောသူ
အား၊ ဇနေန၊ တပါးသောသူသည်၊ ဗာမိတေန၊ ပုတ်ခတ်ထဲဖြင့်၊ ကောအ
တ္တော၊ အဘယ်အကျိုးရှိပါသနည်း၊ ဇနေန၊ ဖြစ်စေတတ်သောအမိအဖေဖြစ်
သောသူသည်၊ ဇနိတေနဝါ၊ ဖြစ်စေအပ်သောသားအဖိုးဖြင့်လည်း၊ ကောအ
တ္တော၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ ဇနံ၊ သားအဖိုးစသောသူကို၊ ဩဟာယ၊ စွန့်
၍၊ ဂစ္ဆန္တံ၊ သွားသည်ရှိသော်၊ ဗဟံ၊ များစွာသော၊ ဇနံ၊ သားသမီးစသောသူ
အပေါင်းကို၊ ဗာဂေယိတွာ၊ နှိပ်စက်၍၊ မြိတံ၊ တည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗမိတ္တော
ထေရော၊ သဗ္ဗမိတ္တထေရ်သည်။ ဣမာဂါထာယေ၊ ဤဂါထာတို့ကို၊ အဘာ
သိတ္တ၊ ဆိုပြီ။ ။ သဗ္ဗမိတ္တထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။ ။

(၁၃၆) ကာဠိ၊ ကာဠိအမည်ရှိသော၊ ဣတ္ထိ မိန်းမကား၊ ဗြဟတိ၊ အလုံး
အရပ်နှင့်ပြည့်စုံသောကြီးသောကိုယ်ရှိ၏။ ဂေရီပု၊ ကျီးနှင့်တူသောမည်း
နက်သောကိုယ်အဆင်းရှိ၏။ သောဣတ္ထိ၊ ထိုမိန်းမသည်၊ မတသဂိရဿ၊
သေသောအကောင်၏။ သတ္ထိံ စ၊ ထိုကျီးနှင့်တူသောလက်ျာပုဆစ်များကိုလည်း
ဘေတွာ၊ ပျက်ဆီး၍၊ အပရဉ္စ၊ တပါးလည်းဖြစ်သော၊ သတ္ထိံ၊ ထိုကျီးနှင့်တူ
သောလက်ဝဲပုဆစ်များကိုလည်း၊ ဘေတွာ၊ ပျက်ဆီး၍၊ ဗာဟဉ္စ၊ လက်ျာလက်
မောင်းရိုးကိုလည်း၊ ဘေတွာ၊ ပျက်ဆီး၍၊ အပရဉ္စ၊ တပါးလည်း ဖြစ်သော၊
ဗာဟဉ္စ၊ လက်ဝဲလက်မောင်းရိုးကိုလည်း၊ ဘေတွာ၊ ပျက်ဆီး၍၊ သိသဉ္စ၊
အသားကောင်၏ဥခေါင်းကိုလည်း၊ ဘေတွာ၊ ပျက်ဆီး၍၊ သိနတ္တာဝေ၊ ပျက်
သောကြောင့်သာလျှင်၊ ဒမိသာလကံဝ၊ ကျောက်ခဲထုံတံတို့ဖြင့် ခွဲအပ်သည်

ဖြစ်၍ယိုသော နို့တမ်းအိုးသကဲ့သို့၊ ပဋ္ဌရန္တံ၊ ယိုစီးသော၊ မက္ကလုကံ၊ ဦး
 နှောက်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၏။ အဘိသဒ္ဓဟိတွာ၊ ဖြတ်ခွဲအပ်သောအပိတ်ရှိသော
 အသကောင်ကိုထားမြဲတိုင်းသော အရပ်၌ထားသဖြင့်တပေါင်းတည်းပြု၍၊
 ဖံသာပတံ၊ အသားဈေးကို၊ ပသာရန္တိဣဝ၊ ဖြန့်သကဲ့သို့၊ နိသန္ဓာ၊ ထိုင်နေ
 ၏။ ဝေ၊ စင်စစ်၊ ယောဂုဂ္ဂထော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အဝိဒ္ဓါ၊ ထင်တိုင်း
 သောကမ္မဋ္ဌာန်း၌ မလိဒ္ဓာသည်ဖြစ်၍၊ ဥပမိံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုစွဲ၍ မသင့်သော
 နှလုံးသွင်းခြင်းဖြင့်ကိလေသုပမိကို၊ ကရောတိဥပ္ပါဒေတိ၊ ဖြစ်စေ၏၊ မဇ္ဈော၊
 ပညာနဲ့သော၊ သောဂုဂ္ဂထော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဒုက္ခံ၊ ငရဲစသည်၌ဆင်းရဲ
 ခြင်းသို့၊ ဝနပျံ့၊ အဘန်တလဲလဲ၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဥပေတိ၊ ရောက်
 ၏၊ ဘသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဣဒံဒုက္ခံ၊ ဤဆင်းရဲကို၊ သမ္မောတိတိ၊ ခံစားရ၏၊ ဟူ၍
 ပဇာနန္တော၊ သိသည်ဖြစ်၍၊ ဥပမိံ၊ ကိလေသာဟုဆိုအပ်သောဥပမိကို၊ ဒုက
 ဟိရာနုဥပ္ပါဒေယျ၊ အသင့်နှလုံးသွင်းသော အားဖြင့်မဖြစ်စေရာ၊ ကသ္မာ၊ အ
 တယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ဣဒံမတသ၊ ရိရုံ၊ ဤအသေကောင်ကို၊ ဝိန္ဒသရိ
 ရုံ၊ ပျက်သောကိုယ်ရှိသည်ကို၊ ပဿတိယထာ၊ မြင်ရသကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊
 ထိုအတူ၊ ကိလေသုပမိဟိ၊ ကိလေသာတည်းဟူသောဥပမိတို့ဖြင့်၊ ဝိန္ဒသိ
 ရောဘိန္ဒသိရုံ၊ သံသရာ၌ အဘန်တလဲလဲဖြစ်ရသဖြင့်ကွဲသော ဥက္ခေဿိဒ္ဓါ
 သည်ကို၊ ပုန၊ တတန်၊ အတိ၊ ငါသည်၊ မာပသိသံ၊ မမြင်လို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 မဟာကာလောထေရော၊ မဟာကာလထေရ်သည်၊ ဣမာဒ္ဓေဂါထာယော၊
 ဤနှစ်ဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ။ ။

မဟာကာလထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၁၃၇) ရုဇ္ဈော၊ ဦးပြည်သော၊ သောသမထော၊ ထိုရဟန်းသည်၊
 ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော၊ သပက္ကေ၊ သင်္ကန်းသပိတ်တို့ကို၊ ထဘတိ၊ ရ၏၊ သော
 သမထော၊ ထိုရဟန်းသည်၊ သဗ္ဗာဓိပါရတော၊ ဒုက္ခကိုကိုးရုံသော၊ ပဗ္ဗဇ္ဇိ
 တော၊ သူဘပါးနှင့်စပ်၍ အသက်မွေးခြင်းရှိသောရဟန်းသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်
 ၍၊ အန္ဓာ၊ ထမင်းကိုလည်းကောင်း၊ ပါနုဿ၊ အပျော်ကိုလည်းကောင်း၊
 ဝတ္ထုဿ၊ သင်္ကန်းဝတ်ကိုလည်းကောင်း၊ သယနုဿ၊ ကျောင်းအိပ်ရာနေရာ
 ကိုလည်းကောင်း၊ လာဘီ၊ ရသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊
 ဥဿုယန္တော၊ ပြုရကုန်သောသူတို့သည်၊ ဗဟူ၊ များစွာ၊ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ။
 တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သက္ကာရေသု၊ လာဘ်ပူဇော်သကောတို့၌၊ မဟန္တယံ၊
 များသောဘေးရှိသော၊ ဧတံဥဝဇ္ဈပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ အာဒိနဝံဒေါသံ၊
 အပြစ်ကို၊ ဥပတွာ၊ သိ၍၊ အပ္ပဇာတော၊ နည်းသောလာဘ်ရှိသည်၊ အနဝဿု

ဒုကနိပါတ်-၂-ဒုတိယဝဂ်၊

တော၊ ထိုထာတ်၌ တစ်သောတဏှာတည်းဟူသော ဝိသုဒ္ဓိစွတ်ခြင်းမရှိသည်၊ ဟုတ္တံ၊ ဖြစ်၍၊ ဘိက္ခု၊ သံသရာတေးကို ရှုထုတ်သော ရဟန်းသည်၊ သကော၊ ရောင့်ရဲလွယ်ခြင်း၌ ဖြစ်သော သတိပညာနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ ပရိဗ္ဗဇေ၊ ကျင့်ရာနေရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တိသောထေရော၊ တိသထေရ်သည်၊ ဣဝံဂါထာနွယံ၊ ဤဂါထာနှစ်ခုအပေါင်းကို အဘာသိတ္ထံ၊ ဆိုပြီး ။

တိသထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၁၃၀) အာဂုဿ၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ပါဗိနဝံသဒါယဒ္ဓိ၊ ပါဗိနဝံ၊ အမည်ရှိသော ရွာ၏အနီးအပိုင်းအခြား ရှိသောစတော၌၊ သက္ခယုတ္တံ၊ အနုရုဒ္ဓါအစရှိကုန်သော သာကီဝင်မင်းသားတို့သည်၊ သဟာယကော၊ ရဟန်းတရားကို ပြုသဖြင့် အတူတကွနေသောအပေါင်းအတော်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တော၊ ထိုအပေါင်းအတော်ဖြစ်ကုန်သော သာကီဝင်မင်းသားတို့သည်၊ အနုပ္ပကော၊ ကောင်းမှုအာရုံဘော်ကြောင့် ရအပ်သော အမျိုးဆော်ဆက်အားဖြင့် ထာသောများစွာကုန်သော၊ တောဂေ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာအစုတို့ကို၊ ပဟာယ၊ စွန့်၍၊ ဥဗ္ဘာပတ္တာဂတေ၊ သပိတ်ထက်စွဲ၍ ဆွမ်းခံသဖြင့် ရအပ်သော ဆွမ်းကို ဆည်းပေးခြင်း၌၊ ရံတာ၊ အလွန်မြေ့လျော်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အာရုဒ္ဓဗိဂိယာ၊ အထွတ်အထိပ်သို့ ရောက်သော အားထုတ်အပ်သော လှံ၊ ရှိကုန်သည်၊ ပဟိတတ္ထာ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ စေလွှတ်အပ်သော စိတ်ရှိကုန်သည်၊ နိစ္စံ၊ အမြဲ၊ ဗဒ္ဓံပရက္ကမာ၊ ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ်ဟူသော အကျင့်မျက်မှောက်၌ ဖြစ်သော ချမ်းသာစွာနေခြင်း၌ ဟူ၍ သဖြင့် မထော့သော လှံ ထရှိကုန်သည်၊ ဓမ္မရတိယာ၊ ထောကုတ္တရာတရား၌ မြေ့လျော်ခြင်းဖြင့်၊ ဝေသာကီကံရတိ၊ ရူပါရုံစသော ထောကီဘုရား၌ မြေ့လျော်ခြင်းကို၊ ဟိတွာ၊ စွန့်၍၊ ရမန္တိ၊ မြေ့လျော်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကိမိထောထေရော၊ ကိမိထေရ်သည်၊ ဣဝံဂါထာနွယံ၊ ဤဂါထာနှစ်ခုအပေါင်းကို အဘာသိတ္ထံ၊ ဆိုပြီး ။

ကိမိထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၁၃၁) အာဂုဿ၊ ငါ့ရှင်တို့၊ အယောနိသော၊ အသုဘကို သုဘဟူ၍ မသင့်သော နှလုံးသွင်းခြင်းဖြင့်၊ မနထိကာရာ၊ နှလုံးသွင်းခြင်းကြောင့်၊ မဏ္ဍနံ၊ ထက်ကော်ထက်ကြပ်စသည်ဖြင့် တန်ဆာဆင်ခြင်းပန်းနံ့သာစသည်ဖြင့် အတ္တဘောကို တန်ဆာဆင်ခြင်းကို၊ အနုယုပ္ပိဿံ၊ ကိုယ်၏တင့်တယ်ခြင်း၌ ထေ့လာသော အားဖြင့် ဖြစ်စေအံ့၊ ဥဒ္ဓဇေ၊ ဇာတ်အရွယ်အဆင်းတို့ကို စွဲ၍ တက်သော မာန်ဖြင့် မငြိမ်သက်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ စပဇေ၊ တော၌ ဖြစ်သော မျောက်ကွဲသို့ တည်တန့်သော စိတ်မရှိသည်ဖြစ်၍ ကိုယ့်ကို တန်ဆာ

ထေရဂါထာပါဠိတော်နိဿယ၊

ဆင်ခြင်းစသော လျှပ်ပေါ်ခြင်းနှင့်ယှဉ်သော ကြောင့်မတည်တန့်သောနေခြင်းရှိသည်။ အာသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ကာမရာဂနေ၊ ဝတ္ထုကာမဂုဏ်၌ ပြင်းစွာထပ်သောရာဂဖြင့်၊ အဋ္ဌိတော၊ နှိပ်စက်အင်သည်။ အာသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဥပါယကုသထေရ၊ ဝေထေယတို့အားဆုံးမခြင်းအကြောင်း၌ ယိဗ္ဗာတော်မူသော၊ အာဒိစ္စဗန္ဓုနာ၊ နေမင်း၏ အဆွေဖြစ်တော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓေန၊ မြတ်စွာဘုရားကြောင့်၊ အဟံ၊ ငါသည်။ ယောနိသော၊ အသင့်အားဖြင့်၊ ပဗ္ဗိပဇ္ဇိတွာ၊ သမထဝိပဿနာဖြင့်စင်ကြယ်သောအကျင့်ကိုကျင့်၍၊ ဘဝေ၊ သံသရာတည်းဟူသောညွှန်ပြောင်း၌၊ နိရုဂ္ဂံ၊ နစ်သော၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ဥဒဗ္ဗဟိ၊ အရိယမဂ်ဖြင့်မြင့်မြတ်သောနိဗ္ဗာန်ကြည်းထက်၌တည်စေပြီ။ ဣတံ၊ ဤသို့၊ နန္ဓောထေရော၊ နန္ဒထေရ်သည်။ ဣမံဂါထာစွယံ၊ ဤဂါထာနှစ်ခုအပေါင်းကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ။ ၊

နန္ဒထေရဂါထာအနက်ပြု၏။

(၁၄၀) ပရေစ၊ ပညာရှိမှတပါးသောသူရိက်တို့သည်လည်း၊ နံပုဂ္ဂလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ပသံသန္တိ၊ ငြီးမွမ်းကုန်၏။ တေ၊ ထိုသူရိက်တို့၏ ငြီးမွမ်းခြင်းတို့သည်၊ အပ္ပမာဏဘူတာ၊ ပမာဏမဟုတ်ကုန်၊ အတ္တာ၊ မိမိသည်၊ အသမာဟိတော၊ မတည်ကြည်သည်။ စေဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ဧံ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ပရေ၊ သူတပါးတို့သည်၊ တံပုဂ္ဂလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ပသံသန္တိ၊ ငြီးမွမ်းကုန်၏။ တေပသံသာ၊ ထိုသို့ငြီးမွမ်းခြင်းတို့သည်၊ မောဗံ၊ အချည်းနှီးအကြောင်း မရှိဘဲ၊ ပသံသန္တိ၊ ငြီးမွမ်းသည် မည်ကုန်၏။ ဟိကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ အတ္တာ၊ အတ္တနေ၊ မိမိ၏၊ အသမာဟိတော၊ အသမာဟိ ကတ္တာ၊ မဂ္ဂသမာဓိပထသမာဓိဥပစာရသမာဓိအပ္ပနာသမာဓိဖြင့်မတည်ကြည်သောကြောင့်တည်း။ ပရေ၊ သူတပါးတို့သည်၊ နံပုဂ္ဂလံ၊ ထိုအရိယာဈာနဏာဘိဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဂရဟန္တိ၊ ဤသူကား၊ ဟိုလ်ကိုမွှေးမြူခြင်းအိမ်ခြင်းများသော သူတည်းဟူ၍ကဲ့ရဲ့ကုန်၏။ ကေသံ၊ ထိုသူတို့၏၊ ဂရဟာ၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းတို့သည်၊ အပ္ပမာဏဘူတာ၊ ပမာဏမဟုတ်ကုန်၊ အတ္တာ၊ မိမိသည်၊ သုသမာဟိတော၊ မဂ္ဂသမာဓိပထသမာဓိဥပစာရသမာဓိအပ္ပနာသမာဓိဖြင့် ကောင်းစွာ တည်ကြည်ခြင်းရှိသည်။ စေဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ဧံ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်၊ တံပုဂ္ဂလံ၊ ထိုမဂ္ဂသမာဓိစသည်ဖြင့် တည်ကြည်သောပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဂရဟန္တိ၊ ကဲ့ရဲ့ကုန်၏။ တေဂရဟာ၊ ထိုကဲ့ရဲ့ခြင်းတို့သည်၊ အမောဗံ၊ အမူထက်၊ အချည်းနှီးအကြောင်းမရှိဘဲ၊ ဂရဟန္တိ၊ ကဲ့ရဲ့သည်မည်ကုန်၏။ ဟိကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ အတ္တာ၊ အတ္တနေ၊ မိမိ၏၊ သုသမာဟိတော

ဒုကနိပါတ် - ၂-ဒုတိယဝဂ်၊

သုသမာဟိတက္ကာ၊ မဂ္ဂသမာဓိစသည်ဖြင့်တည်ကြည်သောကြောင့်တည်း။
ဣဒါ၊ ဤသို့၊ သိရိမောထေရော၊ သိရိမထေရ်သည်၊ ဣဝံဂါထာနွယံ၊ ဤဂါထာ
နှစ်ခုအပေါင်းကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီး၊ သိရိမထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။ ။

ဒုတိယော၊ နှစ်ခုမြောက်သော၊ ဝဂ္ဂေါ၊ ဝဂ်သည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့
ရောက်ပြီး၊ တကြံ၊ ထိုဒုတိယဝဂ်၌၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါန်းကား၊ ဝုဇ္ဇောစ၊ ဝုဇ္ဇ
ထေရ်လည်းကောင်း၊ ဇောတိဒါသောစ၊ ဇောတိဒါသထေရ်လည်းကောင်း၊
ဟောရညိကာ နိယောထေရော၊ ဟောရညိကာနိ အမည်ရှိသော၊ မထေရ်
လည်းကောင်း၊ သောမဓိက္ခော၊ သောမဓိက္ခထေရ်လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗ
မိက္ခော၊ သဗ္ဗမိက္ခထေရ်လည်းကောင်း၊ ကာလေဒ၊ ကာလထေရ်လည်း
ကောင်း၊ တိဿာစ၊ တိဿထေရ်လည်းကောင်း၊ ကိမိထော၊ ကိမိထထေရ်
လည်းကောင်း၊ နန္ဒောစ၊ နန္ဒထေရ်လည်းကောင်း၊ သိရိမာစေဝ၊ သိရိမထေရ်
လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မဟိဒ္ဓိကာ၊ ကြီးသောတန်ခိုးရှိကုန်သော၊ ဒဝ
ထေရော၊ တကျိပ်သောမထေရ်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ။

ဒုတိယဝဂ်ပြီး၏။

ဒုကနိပါတ် ၃-တတိယဝဂ်၊

(၁၄၁) မယာ၊ ငါသည်၊ ခန္ဓာ၊ ငါးပါးသော ဥပါဒါနက္ခန္ဓာတို့ကို၊ ပရိ
ညာတာ၊ ဒုက္ခသစ္စာကား၊ ဘဏ္ဍာကြဉ်သောတေတုဗ္ဗကတရားအပေါင်းသာ
တည်း၊ ဤထက်အလွန်မရှိဟု၊ ပိုင်းခြား၍ သိအပ်ကုန်ပြီး၊ တဏှာ၊ သရဒယ
သစ္စာဟု ဆိုအပ်သောတဏှာကို၊ မေမယာ၊ ငါသည်၊ သုသမူဟတာ၊ ကောင်း
စွာမဂ်ဖြင့်ပယ်အပ်ပြီး၊ ဗောဇ္ဇင်္ဂါ၊ မဂ်၌အကျုံးဝင်သော ဗောဇ္ဇင်တရားတို့
ကို၊ မေမယာ၊ ငါသည်။ ဘာဝိတာ၊ ပွားစေအပ်ကုန်ပြီး၊ မေမယာ၊ ငါသည်၊
အာသဝက္ခယော၊ အာသဝေါတရားတို့၏ကုန်ရာဖြစ်သောနိရောဓသစ္စာကို၊
ပက္ခော အဓိဂတော၊ ရအပ်ပြီး၊ သောအဟံ၊ ထိုငါသည်၊ ခန္ဓေ၊ ဥပါဒါ
နက္ခန္ဓာတရားတို့ကို၊ ပရိညာယ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောအခြင်းအရာဖြင့် ပိုင်းခြား
၍သိပြီး၍၊ ဇာလိနိံ၊ တဏှာတည်းဟူသော ကွန်ယက်ကို၊ အဗ္ဗုဟံတွာန၊
ငါ၏စိတ်သဏ္ဍာန်မှထုတ်၍၊ ဗောဇ္ဇင်္ဂေ၊ မဂ္ဂသစ္စာ၌အကျုံးဝင်သောဗောဇ္ဇင်
တို့ကို၊ ဘာဝဟိတွာန၊ ပွားစေ၍၊ အနာသဝေါ၊ အာသဝေါကင်းသည်ဖြစ်
၍၊ နိဗ္ဗာယိဿံ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုအံ့၊ ဥတ္တရထေရော၊ ဥတ္တရထေရ်သည်၊
ဣဝံဂါထာနွယံ၊ ဤဂါထာနှစ်ခုအပေါင်းကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီး၊ ။

ဥတ္တရထေရ်နှစ်ဂါထာအနက်ပြီး၏။

ယေရုဂါထာပါဠိတော်နိဿယ

(၁၄၂) အာဂုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ သောအဟံ၊ ထိုငါသည်၊ ပနာဒေါနာမ၊ မဟာပနာဒအမည်ရှိသော၊ ရာဇာမင်းသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ဘူး၏၊ ယ သာရညော၊ အကြင်မဟာပနာဒမင်း၏၊ ယူပေါ၊ ပြာသာဒ်သည်၊ သုဂဏ္ဏ မယော၊ အလုံးရွှေဖြင့်ပြီး၏၊ တဿပါသာဒဿ၊ ထိုပြာသာဒ်၏၊ တိရိယံဝိတ္ထာ ရတော၊ အကျယ်အားဖြင့်၊ သောဠသုဗ္ဗေဝေ၊ တဆဲ့ခြောက်မင်းပယ်စားရှိ ၏၊ ဥက္ကံဥက္ကံ၊ အမြင့်ကား၊ အဗုယောဇနမက္ကော၊ ယူဇနာခွဲပမာထရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဿပါသာဒဿ၊ ထိုပြာသာဒ်၏၊ သဟဿဓာသဟဿ ကဏ္ဍပမာဏံ၊ တထေဝင်သောသံဆင့်ရှိ၏ဟူ၍၊ အာဟု၊ ဆိုကုန်၏၊ သော ပန၊ ထိုပြာသာဒ်သည်ကား၊ ပရိမဏ္ဍလတော၊ အဝန်းအားဖြင့်၊ ဝေဠီသတိ ယောဇနပ္ပမာဏော၊ နှစ်ဆဲ့ ငါးယူဇနာအတိုင်းအရှည်ရှိ၏၊ သတဂေဠု၊ များစွာသောအထွန်လည်းရှိ၏၊ ဓဇာလု၊ ထိုအထွန်ဦး၌တည်သောတန်ခွန် ကုက္ကားတို့နှင့်ပြည့်စုံ၏၊ ဟရိတမယော၊ ရွှေစင်သိင်္ဂီနိတ်ဖြင့်ပြီး၏၊ တတ္ထ ပါသာဒေ၊ ထိုပြာသာဒ်၌၊ သတ္တဓာ၊ ထိုပြာသာဒ်၏၊ ခုနှစ်ပါးသေအရပ်၌၊ ဆသဟဿာနိ၊ ခြောက်ထောင်ကုန်သော၊ ဂန္ဓဗ္ဗ၊ ကချေသည်တို့သည်၊ ရညော၊ မဟာပနာဒမင်းကြီးအား၊ အဘိရမာပနတ္ထာယ၊ မွေ့လျော်ငြေ့ခြင်း အကျိုးငှါ၊ အနုစူ၊ ကကုန်၏၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ နုစူန္တပိ၊ ကကုန်သော်လည်း၊ ရာဇာနံ၊ မဟာပနာဒမင်းကြီးကို၊ ဟာသေတုံ၊ ရွှင်စေခြင်းငှါ၊ နာသက္ခိံသု၊ မတတ်နိုင်ကုန်၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ သက္ကောဒေဝရာဇာ၊ သိကြားမင်းသည်၊ ဒေဝနန္ဒေ၊ နတ်၏ကချေသည်တို့ကို၊ ပေသေတွာ၊ စေ၍၊ သမန္တံ၊ သတင်ကို၊ ကာရေတိ၊ ပြုစေ၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ရာဇာ၊ မဟာပနာဒမင်းသည်၊ ဟသိ၊ ရွှင်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဒ္ဒဇိထေရော၊ ဘဒ္ဒဇိထေရ်သည်၊ ဣမံဂါထာနွယံ၊ ဤဂါထာနှစ်ခုအပေါင်းကို၊ အတာသိတ္ထံ၊ ဆိုပြီ။ ။

ဘဒ္ဒဇိထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၁၄၃) အာဂုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ သတိမာ၊ သတိပဋ္ဌာန်ကိုပွားစေသော အားဖြင့်ပြန်ပြောသောသတိလည်းရှိထသော၊ ပညဝါ၊ အဘိညာဉ်ခြောက် ပါး၏ပြည့်စုံခြင်းဖြင့်ပြန်ပြောသောပညာလည်းရှိထသော၊ ဘိက္ခု၊ ကိလေ သာကိုပျက်ဆီးတတ်ထသော၊ အာရဒ္ဓဗလဗီရိယော၊ အားထုတ်အပ်သော သဒ္ဓါဗလဗီရိယဗလနှင့်ပြည့်စုံထသော၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပဉ္စကပ္ပသတနာနိ၊ ကမ္ဘာငါးရာတို့ကို၊ ဧကရတ္ထိံ၊ ဧကရတ္ထိံ၊ ဝိယ၊ ထည့်၍တည်းကိုကဲ့သို့၊ အနု သာရိံ၊ တရသောဝီထိအစဉ်ဖြင့် အောက်မှေ့နိုင်၏၊ စတ္တာရော၊ သတိပဋ္ဌာ နေ၊ လေးပါးသောသတိပဋ္ဌာန်တို့ထို လည်းကောင်း၊ သတ္တစ၊ ခုနှစ်ပါးသော

ဒုကနိပါတ်-၃-တတိယဝဂ်၊

ဗောဇ္ဈင်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ အဋ္ဌစ၊ ရှစ်ပါးသောမဂ္ဂင်တရားတို့ကိုလည်း
ကောင်း၊ ဘာဝယံဘာဝယန္တော၊ ပွားစေသောကြောင့်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဗုဒ္ဓ
ကမ္ဘသတာနိ၊ ကမ္ဘာငါးရာတို့ကို၊ ဧကေရတ္ထိံ၊ ဧကေရတ္ထိံ၊ ဝိယ၊ တညဉ့်တည်း
ကဲ့သို့၊ အနုဿရိံ၊ ဟရသော၊ ဝိထိအစဉ်ဖြင့်အောက်မေ့နိုင်၏။ ဣတိ၊ ဤ
သို့၊ သောဘိတော၊ ထေရော၊ သောဘိတ၊ ထေရ်သည်၊ ဣဝံဂါထာ၊ နွယ်၊
ဤဂါထာနှစ်ခုအပေါင်းကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီး ။

သောဘိတထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၁၄၄) အာဂုသော၊ ငါရှင်တို့၊ ဒဗ္ဗဝိရိယေန၊ မြဲမြံခိုင်ခန့်သောလုံ့လဖြင့်၊
ယံကိစ္စံ၊ အကြင်တဆဲ၊ ခြောက်ပါးသော မင်္ဂလိဂ္ဂကို၊ ကတ္တဗ္ဗံပဒိပဇ္ဇိတဗ္ဗံ၊
ကျင့်အပ်၏၊ ဗောဇ္ဈံ၊ ဗောဇ္ဈိသံ၊ သိခြင်းငှါ၊ ဣန္ဒြိယာဣန္ဒြိယန္တောယံကိစ္စံ၊ အလို
ရှိသောသူသည်အကြင်တဆဲ၊ ခြောက်ပါးသောမင်္ဂလိဂ္ဂကို၊ ကရိသံ၊ ယခု
အခါ၌ပြုသတ္တံ၊ နာဝရုဏ္ဏိယံ၊ ဆုံးမတော်မူတိုင်း မချွတ်မယွင်းကျင့်ပေးအံ့၊
မမ၊ ငါ၏၊ ဝိရိယံ၊ ကျင့်တိုင်းသောတရားတို့ကို အစီအရင်ဖြင့်ဖြစ်သောလုံ့
လကို၊ ပရက္ကံ၊ နီးစွာသောအကြောင်းဖြစ်သောလုံ့လကို၊ ပဿ၊ မြင်ရပြီးသ
ထျင်ကတည်း၊ တုဗ္ဗ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုပေးထတ်အရှင်ဘုရားသည်လည်း၊ မေမ
ယံ၊ ငါ့အား၊ မဂ္ဂံ၊ အရိယမင်္ဂလိ၊ အက္ခာဟိ၊ ဟောဘိဇ္ဇော၊ အဂ္ဂသံ၊ ဖြောင့်
မတ်သောဖြူစင်သော အကျင့်၏ အဖြစ်ဖြင့်အယုတ်တရားနှစ်ပါးသို့မကပ်
သောခရီးဟုဆိုအပ်သော၊ အမတောဂံ၊ အမြှိုက်နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်စေထတ်
သောအဖြစ်ဖြင့်ဘည်သော အမြှိုက်ဆေးကြီးသတ္တဝါဖြစ်သောဆေးကို၊ ဒ
ဒါတု၊ ပေးတော်မူပါသော၊ မောနေနဉာဏေန၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်ဖြင့်၊ မော
နိဿံ၊ နိဗ္ဗာန်ကိုထိလတ္တံ့၊ ယတာကီ၊ ဥပမာအတတ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား
ဂင်္ဂါယ၊ ဂင်္ဂါ၏၊ သေတော၊ ရေအယဉ်သည်၊ သာဂရံ၊ သရဗုဒ္ဓရာသို့၊ ဩဂါ
ဟိတာ၊ မချွတ်မယွင်းစီးဝင်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊
ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ အနုယုဗ္ဗန္တော၊ အတန်ထလဲလဲစီးဖြန်းထျက်၊ အာဂ
မိဿာမိ၊ မင်္ဂဉာဏ်ဖြင့်နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်လေအံ့၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တံကမ္မ
ဋ္ဌာနံ၊ ထိုကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ တွံ၊ အရှင်သည်၊ မေ၊ ငါ့အား၊ အက္ခာဟိ၊ ကြားဘိဇ္ဇော
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝလ္လိယထေရော၊ ဝလ္လိယထေရ်သည်၊ ဣဝံဂါထာ၊ နွယ်၊ ဤဂါ
ထာနှစ်ခုအပေါင်းကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီး ။

ဝလ္လိယထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၁၄၅) အာဂုသော၊ ငါရှင်တို့၊ မေမမ၊ ငါ၏၊ ဧကေသေ၊ ဆံတို့ကို၊ ဩထိဒိ
ယံဩထိဒိယန္တော၊ ဖြတ်သဖြင့်ပြုပြင်လိုသည်ဖြစ်၍၊ ကပ္ပကော၊ ဆက္ကာ

ထေရဂါထာပါဠိတော်နိဿယ။

သည်သည်၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ငါ့သို့ကပ်လတ်၏။ တတော၊ ထိုသို့ကပ်လတ်ပြီး
 သောနောင်မှ၊ အာဒါသံ၊ ကြေးမုံကို၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ သင်္ခါရံ၊ မျက်နှာရိပ်ကို
 ကြည့်သဖြင့်အိုခြင်းဖြင့်နှိပ်စက်သောငါ၏ကိုယ်ကို၊ ပစ္စဝက္ခိသံ၊ ဉာဏ်ဖြင့်
 ဆင်ခြင်၏။ ဇေံပစ္စဝေက္ခတော၊ ဤသို့ဆင်ခြင်သောငါအား၊ တုက္ခော၊ မြချင်း
 ချမ်းသာခြင်းစသည်မှကင်းသည်ဖြစ်၍အချဉ်းစဉ်းသော၊ ဣာယော၊ ဤရူပ
 ကာယသည်၊ အဒိဿတ္ထ၊ ပညတ်အားထင်လတ်၏။ အန္တကာရေ၊ အမိက်ကို
 ပြုရာဖြစ်သောကိုယ်၌၊ တမောဗျဂါ၊ အသင့်အားဖြင့် နှလုံးသွင်းခြင်းဟုဆို
 အပ်သောဉာဏ်ဆောင်ဖြင့်၊ အဝိဇ္ဇာဟူသောအမိက်မှကင်း၏။ သဗ္ဗေ၊ အလုံး
 စုံသော၊ စောထာစောထသဒိသာ၊ တံမျက်ချေးစုစသည်၌စွန့်အပ်သောပုဆိုး
 ပိုင်းကဲ့သို့ အစဉ်စိတ်ရှိသော အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်စက်ဆုပ်အပ်သောပု
 ဆိုးပိုင်းနှင့်တူသော ကိလေသာကို၊ သမုန္တိန္နာ၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်ဖြတ်အပ်
 ပြီးဒါနိဗ္ဗာဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ပုနုပ္ပဝေါ၊ နောင်အခါ၌တစားဖြစ်ခြင်းသည်၊ နုတ္ထိ၊
 မရှိပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိတသောကောထေရော၊ ဝိတသောကထေရ်သည်၊ ဣမံ
 ဂါထာစွယံ၊ ဤဂါထာနှစ်ခုအပေါင်းကို၊ အဘာထိတ္ထ၊ ဆိုပြီ။ ။

ဝိတသောကထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၁၄၆) အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကာယေ၊
 ကိုယ်၌၊ ဓမ္မာဒါထံ၊ အကျိုးမရှိသည်ကိုမြင်တတ်သောဝိပဿနာဟုဆိုအပ်
 သောတရားကြေးမုံကို၊ ဉာဏဒဿနံ၊ ဉာဏဒဿနေ၊ ဉာဏ်တည်းဟူသော
 မျက်စိဖြင့်၊ ဂဟေတွာန၊ ကြည့်သောအားဖြင့်ယူ၍၊ ယောဂက္ခေမဿ၊ ယော
 ဂ၏ကုန်ရာဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်သို့၊ ပဟိယာ၊ ရောက်ခြင်းငှါ။ ပဉ္စနိဝရဏေ၊ ကာ
 မန္တန္တစသောငါးပါးသောနိဝရဏတို့ကို၊ ဟိတွာ၊ ဖျာန်ကိုရသဖြင့်ဖျက်ဆီး
 ၍၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ သန္တရဗာဟိရံ၊ အတ္တတ္တိကာယတနဗာဟိရယတန
 နှင့်တကွဖြစ်သော၊ ဣမံကာယံ၊ ဤအတ္တဘောကို၊ ပစ္စဝေက္ခိံ၊ တရားဟူသော
 ကြေးမုံကိုယူ၍ အနိစ္စဒုက္ခအနတ္တဟူ၍ ဉာဏ်မျက်စိဖြင့်ရှု၏။ ဇေံ၊ ဤသို့ရှု
 သည်ရှိသော်၊ အန္တက္ကဋ္ဌ၊ မိမိသန္တာန်၌ထည်းကောင်း၊ ဗဟိန္ဒါ၊ အပသာန္တာန်
 ၌ထည်းကောင်း၊ ကာယော၊ ဤကိုယ်သည်၊ တုက္ခော၊ နိဗ္ဗာသာရစသည်မှ
 ဆိတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဒိဿတ္ထ၊ မဂ်ပညာဖြင့်မြင်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုဏ္ဏမာ
 သောထေရော၊ ပုဏ္ဏမာသထေရ်သည်။ ဣမံဂါထာစွယံ၊ ဤဂါထာနှစ်ခု
 ပေါင်းကို၊ အဘာထိတ္ထ၊ ဆိုပြီ။ ။ ပုဏ္ဏမာသထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။ ။

(၁၄၇) အာဇညော၊ ခပ်ထိမ်းသော အရာ၌ထိတတ်သော ဉာဏ်နှင့်
 ပြည့်စုံသော၊ ဘဒ္ဒေါ၊ ကောင်းသောလျှင်ခြင်းအားနှင့်ပြည့်စုံသောနွားထား

ဥသဘသညံ၊ ခလိတွံ၊ သွားမြိခရိ၊ မှချော်၍၊ အညထာ၊ တပါးသောအရပ်၌၊
 တိဋ္ဌန္တေဝိ၊ တည်သော်လည်း၊ ပဋိတိဋ္ဌတိယထာ၊ မိမိ၌၊ တည်ရာအရပ်၌
 တာဝနံတညံပြန်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ ဟံဝေဝံ၊ ဇာတိဗထဝိရိယ
 နှင့်ပြည့်စုံသောငါ့အားရောက်သောဝန်ကို ဆောင်ခြင်းသည်ထောက်ပတ်
 ဇူဟုထိတ်လန့်ခြင်းကို၊ ထဒ္ဓါထဘိတွာ၊ ရ၍၊ ဘိယျော၊ အလွန်၊ ဓာရိနော၊
 ဆောင်အပ်သည်တာဝန်ကိုဆောင်လျက်တွန်တို့သောစိတ်မရှိသည်ဖြစ်၍
 ဝုရံ၊ ဆောင်အပ်သောဝန်ကို၊ ဝဟတေယထာ၊ ရွက်ဆောင်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတ
 ထာ၊ ထိုအတူ၊ ဒဿနသမ္ပန္နံ၊ မဂ်ဥာဏ်အမြင်နှင့်ပြည့်စုံသော၊ သမ္မာသမ္မုဒ္ဓ
 သာဝကံ၊ မြတ်စွာဘုရား၏သာဝကဖြစ်သော၊ ခံ၊ ငါ့ကို၊ အာဇာနိယံ၊ ခပ်သိမ်း
 သောအရာတို့၌ထိသော စိတ်ရှိသောဝန်ကိုမချွတ်မယွင်း လုံ့ထကျိုးကုတ်
 အားထုတ်၍ ရွက်ဆောင်သော နွားလားဥသဘနှင့်တူ၏ဟူ၍၊ ဓာရေထ၊
 မှတ်ကုန်ရာ၏၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဩရသံ၊ ရင်၌ဖြစ်သော၊ ပုတ္တံ၊ သား
 ဖြစ်သော အရိယာပုဂ္ဂိုလ် အပေါင်းကိုလည်း၊ အာဇာနိယံယထာ၊ အာဇာ
 နည်မည်သော နွားလားဥသဘကဲ့သို့ ဝိပဿနာဘာဝနာတည်းဟူသောဝန်
 ကိုရွက်ဆောင်သောသူချည်းဟူ၍၊ ဓာရေထ၊ မှတ်ကုန်စေ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 နန္ဒကောထေရော၊ နန္ဒကထေရ်သည်၊ ဣဝံဂါထာစွယံ၊ ဤဂါထာနှစ်ခုအ
 ပေါင်းကို၊ အဘာသိတ္ထံ၊ ဆိုပြီး၊ နန္ဒကထေရ်ဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၁၄၇) နန္ဒက၊ ညိနန္ဒက၊ ဖေ၊ သာထုညံ၊ ဥပဏ္ဍာယဿ၊ အပြစ်ကြီး
 ငယ်ကိုရှုကြည့်၍ဆုံးမူတော်မူတတ်သောမြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကံ၊ အထံ
 သို့၊ ဝတ္ထာမ၊ ငါတို့ညီအစ်ကိုသွားကြိုကုန်အံ့၊ ဗုဒ္ဓဿေဋ္ဌဿ၊ ဘုရားမြတ်၏၊
 သဗ္ဗါ၊ မျက်မှောက်၌၊ ဘိယာနာဒံ၊ ရဲရင့်သောအသံကို၊ နဒိဿာမ၊ ဆိုကြ
 ကုန်အံ့၊ ယာယ၊ အကြင်အရဟတ္တဖိုလ်ဟူသော အကျိုးကိုဖြစ်စေခြင်းငှါ၊
 နော၊ ငါတို့အား၊ အနုပကမ္ဘာယအနုဂ္ဂဟေန၊ မြီးမြှောက်သဖြင့်၊ မုနိ၊ ပဋ္ဌပြန်
 ထောကသံသရာထောကကိုထိတော်မူသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ အမေဓ္မေ
 ဝိ၊ ငါတို့နှစ်ယောက်တို့ကိုလည်း၊ ပဗ္ဗဇ္ဇယိ၊ ရှင်ရဟန်းပြုတော်မူ၏၊ နောအမေ
 ဟိ၊ ငါတို့သည်၊ သဗ္ဗသံယောဇနက္ခယော၊ အလုံးစုံသောသံယောဇဉ်တို့၏
 ကုန်ရာဖြစ်သော၊ သောအက္ကော၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ဟူသောအကျိုးကို၊ အနုပက္ကော၊
 ရအပ်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘရတောထေရော၊ ဘရတထေရ်သည်၊ ဣဝံဂါထာ
 စွယံ၊ ဤဂါထာနှစ်ခုအပေါင်းကို၊ အဘာသိတ္ထံ၊ ဆိုပြီး။

ဘရတထေရ်ဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၁၄၉) ဝိရိဂန္ထရေး၊ တောင်ခေါင်း လိုဏ်ခေါင်းစသည်၌၊ ဘိဟာဝါ ခြင်္သေ့ကဲ့သို့၊ ဝိရာ၊ လေးပါးအပြားရှိသော သဗ္ဗပ္ပဓာနုဗိရိယနှင့် ပြည့်စုံထသော၊ သဝါဟနံ၊ ကိလေသာ၏အတ္တိ၌ဖြစ်သောမာဂ်၏စစ်သန့်နှင့်တကွ သော၊ မာရံ၊ ဒေဝပုတ္တမာရ်ကို၊ ဇေတုဘ၊ အောင်ပြီးသောကြောင့်၊ ဝိဇိတသင်္ဂါမာ၊ အောင်အပ်ပြီးသော မာဂ်တည်းဟူသော စစ်မြေအရပ်ရှိကုန်ထသော၊ သပ္ပညာ၊ ခပ်ထိမ်းသောပညာ၏ ပြန့်ပြောခြင်းသို့ရောက်ကုန်သော အရှင်မြတ်တို့သည်၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ နဒန္တိ၊ ကျုံးဝါတော်မူကုန်၏ မေ၊ ငါ၏၊ သတ္တာ၊ ဆရာဖြစ်သောမြတ်စွာတရားသည်၊ ပရိစိဇ္ဈော၊ ဆုံးမတော်မူတိုင်း သောအဆုံးအမကိုပြုသဖြင့်လေ့လာဆည်းကပ်အပ်ပြီး၊ ဓမ္မောစ၊ ကိုးပါးအပြားရှိသောလောကုတ္တရာတရားကို လည်းကောင်း၊ သံစာစာ၊ အနိယာ သံစာကိုလည်းကောင်း၊ မေမယာ၊ ငါသည်၊ ပူဇိတော၊ ပူဇော်အပ်ပြီးမမ၊ ငါ၏အနာသဝံ၊ အာသဝေါကင်းပြီးသော၊ ပုတ္တံ၊ သားကို၊ ဒိတ္တာ၊ မြင်သောကြောင့်၊ အဟဂ္ဂ၊ ငါသည်ထည်း၊ ဝိတော၊ အာမိသကင်းသောပီတိဖြင့်နှစ်သက်သည်ဖြစ်၍၊ သုမနော၊ အာမိသကင်းသော ဝမ်းမြောက်ခြင်းသည်၊ ဇာတော၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘာရုခါဇောထေရော၊ ဘာရုခါဇောထေရ်သည်၊ ဣမံဂါထာနွယံ၊ ဤဂါထာနှစ်ခုအပေါင်းကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီး ။ •

ဘာရုခါဇောထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၁၅၀) အာဝုဒသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ဥပါသိတာ၊ ပဋိပတ္တိသို့ဆည်းကပ်လေ့ရှိကုန်သော၊ သပ္ပုရိသာ၊ သီလစသောဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံကုန်ထသောအရိယာ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဓမ္မာ၊ သစ္စာပဋိစ္စသရယုဒ်စသည်နှင့်ယှဉ်ကုန်သောတရားတို့ကို၊ အဘိဏ္ဍာသော၊ မပြတ်၊ သုတာ၊ သောတန္တါရကို အစဉ်မှီးသဖြင့် ဆောင်အပ်မှတ်အပ်ကုန်၏၊ သုတွာနု၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနာမ်ရပ်တရားတို့ကို လက္ခဏာရသစသည်နှင့် တကွထိမ်းဆည်း၍၊ အဗ္ဗသံအဗ္ဗသေန၊ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်စေတတ်သောအရိယမဂ္ဂင်ရှစ်ပါးနှင့်ယှဉ်သောခရီးဖြင့်၊ အမတော ဝဓံ၊ ဆေးကြီးနှင့် တူသော သေခြင်း ကင်းသော နိဗ္ဗာန်သို့၊ ပဋိပဇ္ဇိသမံ၊ ရောက်လေအံ့၊ ဘဝရာဂဟတဿ၊ ဘဝကို သတ်တတ်သော ရာဂဖြင့် အစမထင်သော သံသရာ ကာလပတ်လုံး ညှဉ်းဆဲ နှိပ်စက် တတ်သော ဥပဒ္ဒဂေါသည်၊ သတောသမာနဿ၊ ဖြစ်သော၊ မေမမ၊ ငါအား၊ ပုန၊ တဘန် ဘဝရာဂေါ၊ ဘဝရာဂသည်၊ နုစပိဇ္ဇတိ၊ ရှိလည်းမရှိ၊ မေ၊ ငါ့အား၊ နုစအာဟု၊ ရှေးပုထုဇွင်သေကွဖြစ်သောကာလ၌ဘဝရာဂဖြစ်ဘူး၏ အရဟတ္တမဂ်ကို ရသောအခါ၌စ၍မဖြစ်ပြီး၊ မေ၊ ငါ့အား၊ ဘဝရာဂေါ၊ ဘဝရာဂသည်၊ နုဘဝိ

ဒုကနိပါတ်-၃-တတိယဝဂ်၊

သတိ၊ နောင်အခါမဖြစ်လတ္တံ့၊ မေ၊ ငါ့အား၊ ဟေရဟိ၊ ယခုပစ္စုပ္ပန်၊ နဝရိစ္ဆတိ၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့် ပယ်အပ်ပြီးသော ကြောင့်မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကဏ္ဍဒိန္နောထေရော၊ ကဏ္ဍဒိန္နထေရ်သည်၊ ဣဝံဂါထာဒ္ဓယံ၊ ဤဂါထာနှစ်ခုအပေါင်းကို၊ အဘာထိတ္ထ၊ ဆိုပြီး၊ ကဏ္ဍဒိန္နထေရ်ဂါထာအနက်ပြီး၏။

တတိယော၊ သုံးခုမြောက်သော၊ ဝဂ္ဂေါ၊ ဝဂ်သည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီး၊ တေ၊ ထိုတတိယဝဂ်၏၊ ဥဒ္ဓါနံ၊ ဥဒါန်းသည်ကား၊ ဥက္ကဏ္ဍော၊ ဥက္ကဏ္ဍရထေရ် ထည်းကောင်း၊ ဘဒ္ဒဇိတ္ထေရော၊ ဘဒ္ဒဇိထေရ် ထည်းကောင်း၊ သောဘိတော၊ သောဘိတထေရ် ထည်းကောင်း၊ ဣသိ၊ သီလက္ခန္ဓစသော တရားကျေးဇူးကိုရှာဖွေပြီးသော၊ ဝလ္လိယော၊ ဝလ္လိယထေရ်ထည်းကောင်း၊ ဝိတဒသကော၊ ဝိတဒသကအမည်ရှိသော၊ သောထေရောစ၊ ထိုမထေရ် ထည်းကောင်း၊ ဝုဏ္ဏမာသောစ၊ ဝုဏ္ဏမာသထေရ် ထည်းကောင်း၊ နန္ဒကောစ၊ နန္ဒကထေရ်ထည်းကောင်း၊ ဘရတော၊ ဘရတထေရ်ထည်းကောင်း၊ ဘာရစ္ဆါဇောစ၊ ဘာရစ္ဆါဇထေရ်ထည်းကောင်း၊ မဟာဂိရိ၊ မြတ်သောအသံရှိသော၊ ကဏ္ဍဒိန္နော၊ ကဏ္ဍဒိန္နထေရ်ထည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် ထည်း၊ ဒုကနိပါတ်တတိယဝဂ်ပြီး၏။ ။

ဒုကနိပါတ် ၄-စတုတ္ထဝဂ်၊

(၁၅၁) အာဝုဿော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ဟတော၊ အကြင်အခါမှ၊ ပတုတိ၊ စ၍၊ သဗ္ဗသံဗုဒ္ဓော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနော၊ သာသနာတော်၌၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြု၏၊ ကတော၊ ထိုရဟန်းပြုသောအခါမှ၊ ပတုတိ၊ စ၍၊ ဝိရစ္စမာနော၊ ကိလေသာအဘို့မှ သမထဝိပဿနာတို့ဖြင့်လွတ်ပြီးသည်ဖြစ်၍၊ ဥပ္ပတ္တိံ၊ ပြုစင်သောတရားကိုနာခြင်းဖြင့်ထမြောက်ပြီး၊ ကာမစာတုံ၊ ကာမတဆဲ့တဆဲ့ကို၊ ဥပဏ္ဍကံ၊ အနာဂါမိမဂ်ဖြင့်စင်စစ်လွန်မြောက်ပြီး၊ ပေက္ခမာနဿ၊ မဟာကရုဏာတော်နှင့်ယှဉ်သည်ဖြစ်၍ အမျိုးသားသည်ငါ၏သာသနာတော်၌ ရဟန်းပြု၍ကောင်းစွာကျင့်ပါ၏လောဟုရှုထေ့ရှိထသော၊ ဗြဟ္မဇော၊ လူနတ်တို့ထက်မြတ်တော်မူသော ဘုရားသခင်၏၊ သာသနော၊ သာသနာတော်၌၊ ကတော၊ ထိုအနာမိမဂ်ကိုရသည်မှ၊ မေမေ၊ ငါ၏၊ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ ဝိရတ္တိ၊ အရဟတ္တမဂ်ဥာဏ်ကိုရသဖြင့် အလုံးစုံသောကိလေသာတို့မှ စင်စစ်လွတ်ပြီး၊ မေ၊ ငါ့အား၊ သဗ္ဗသံဗောဇနက္ခယံ၊ အလုံးစုံသောသံဗောဇဉ်တို့၏ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ ယာဝိရတ္တိ၊ အကြင်ကိလေသာတို့မှ လွတ်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ သာဝိရတ္တိ၊ ထိုကိလေသာတို့မှ လွတ်ခြင်းသည်၊ အကုပ္ပါမပျက်မစီး

နိုင်သော၊ ဝိပဿနာ၊ ဝိပဿနာ၊ လွတ်ခြင်းမည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အတ္ထံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဗျာကာသိ၊ ကြား၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မိဂသိရောထေရော၊ မိဂသိဂထေရ်သည်။ ဣဝံဂါထာစွယ်၊ ဤဂါထာနှစ်ခုအပေါင်းကို။ အထာသိတ္ထံ၊ ဆိုပြီး။ မိဂသိရထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၁၅၂) တတ္ထတတ္ထံ၊ ထိုထိုသို့သောဘဝ၌။ ပုနပုနံ၊ အဘန်တလဲလဲ။ နိပုတ္တမာနာနံ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဂဟကာနိ၊ အတ္တဘောတည်းဟူသောအိမ်တို့သည်။ အနိစ္စာနိ၊ အမြဲမတည်တန့်ကုန်။ ဂဟကာရံ၊ ဤအတ္တဘောတည်းဟူသောအိမ်ကိုပြုတတ်သောတဏှာယောကျ်ားထက်သွားကို။ ဂဝေဝ၊ နေ့။ ရှာလုက်၊ ငွေ့ကံကာလံ၊ ဤခွဲထောက်သော ကာလပတ်လုံး။ အနုဝိစရိံ၊ အဘန်တလဲလဲကျင်သည်ရပြီ။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ ယေဇာတိ၊ ထိုပဋိသန္ဓေနေခြင်းသည်။ ဇရာဗျာဓိမရဏမိဿတာယ၊ အိုခြင်းနာခြင်းသေခြင်းနှင့်ရောသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ပုနပုနံ၊ အဘန်တလဲလဲ။ ဥပဂန္တု၊ ကပ်ခြင်းငှါ။ ခုက္ခာ၊ ဆင်းရဲ၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ တံဂဟကာရံ၊ ထိုအတ္တဘောတည်းဟူသောအိမ်ကိုပြုတတ်သောတဏှာယောကျ်ားထက်သွားကို။ ဂဝေဝသန္ဓေ၊ ရှာလုက်။ အနုဝိစရိံ၊ အဘန်တလဲလဲကျင်သည်ရပြီ။ ဘောဂဟကာရက၊ အတ္တဘောတည်းဟူသော အိမ်ကိုပြုတတ်သောတဏှာယောကျ်ားပဲခွင်သွား။ ဣဒါနိပန၊ ယခုအခါ၌ကား။ သောတံ၊ ထိုတဏှာယောကျ်ားပဲခွင်သွားတည်းဟူသောသင်ကို။ ယေနဥာဏေန၊ အကြင်အရိယမဂဉ္ဇာဏ်တည်းဟူသောမျက်စိဖြင့်၊ ခဠု၊ မြင်ခြင်းငှါ။ သက္ကာ၊ တတ်ကောင်း၏။ ဧတေန၊ ထိုအရိယမဂဉ္ဇာဏ်တည်းဟူသောစက္ခုဖြင့်၊ နိဠော၊ မြင်အပ်သည်။ အသိ၊ ဖြစ်ပြီး။ ပုန၊ တစ်ခု၊ ဂေဟံ၊ အတ္တဘောဟု ဆိုအပ်သောငါ၏ အိမ်ကို။ နကာဟသိ၊ တဏှာယောကျ်ားပဲခွင်သွား သည်မပြုရထွက်။ တေ၊ သင်တဏှာယောကျ်ားထက်သွား၏။ သဗ္ဗာ၊ အကြွင်းမရှိကုန်သော။ ဖာသုကာ၊ တထောင့်ငါးရာကိလေသာတည်းဟူသောအိမ်အခြင်တို့ကို။ ဘဂ္ဂါ၊ ငါမျိုးပျက်အပ်ကုန်ပြီး၊ တုနိယာစ၊ အတ္တဘောဟု ဆိုအပ်သောအိမ်၏ အဝိဇ္ဇာဟုဆိုအပ်သော အထွေအချက်တို့ကို။ ဝိဒါလိတာ၊ မျိုးပျက်အပ်ကုန်ပြီး၊ ဝိတ္တံ၊ ငါ၏ပိတ်သည်။ ဝိပရိယာဒိကံ၊ နောင်အခါမဖြစ်ခြင်းသဘောသို့ရောက်ပြီး။ ဣဝေဝ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌သာသျှင်၊ ဝိပဿနာ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပိတ်ချုပ်သည်နှင့်တကွချုပ်ခြင်းသို့ရောက်ထွက်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သိဝကောထေရော၊ သိဝကထေရ်သည်။ ဣဝံဂါထာစွယ်၊ ဤဂါထာနှစ်ခုအပေါင်းကို။ အထာသိတ္ထံ၊ ဆိုပြီး။ ။

သိဝကထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၁၅၃) ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ လောကေ၊ ထောကသုံးပါး၌၊ ပူဇနေယျာနံ၊ ဇော်ထိုက်ကုန်သော သိကြား ဗြဟ္မာတို့ထက်၊ ပူဇိတော၊ ပူဇော်အပ်ထသော၊ သက္ကဓရေယျာနံ၊ နတ်တို့ပူဇော်အပ်သော သိကြားတို့ထက်၊ သက္ကတော၊ လွန်သော သိကြားဖြစ်တော်မူထသော၊ အပစေယျာနံ၊ အရိုအသေပြုအပ်သော သူတို့ထက်၊ အပစိတော၊ အလွန်အရိုအသေပြုအပ်ထသော၊ အရဟံ၊ ပစ္စည်းလေးပါးကို ခံတော်မူထိုက်ထသော၊ သုဂတော၊ ဧကောင်းသော နိဗ္ဗာန်သို့သွားတော်မူတတ်ထသော၊ ဓနိ၊ ငါ၏ဆရာဖြစ်တော်မူသော သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားကို၊ ဝါတေဟိ၊ ထေအနာတို့ဖြင့်၊ အာဗာမိတော၊ နှိပ်စက်အပ်၏၊ တေ၊ သင်အား၊ ဥဗ္ဗောဒကံ၊ ထိုအားထောင်သောထေကိုပျောက်စေတတ်သော ရေနှေးဖြင့်ပျော်အပ်သော ဆေးသည်။ သစေအတ္ထိ၊ အကယ်၍ရှိသည်ဖြစ်အံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ဓနိနော၊ သဗ္ဗညုဘုရားအား၊ ဧတေ၊ ဣလေ၊ တထာ၊ ထိုဘုရားရှင်၏၊ ဝါတာဗာဂုပယမနတ္ထံ၊ ထေအနာကိုငြိမ်းစေခြင်းအကျိုးငှါ၊ တံ၊ ထိုထေအနာကိုပျောက်တတ်သော ရေနှေးနှင့် တကူသောဆေးကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဟာတဝေဥပနေတံ၊ ဆောင်ခြင်းငှါ၊ ဣန္ဒြေမိအလိဂ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ ဥဗ္ဗောဒကံ၊ ထိုအနာကိုပျောက်တတ်သော ရေနှေးနှင့် တကူသောဆေးကို၊ သဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ဥပနာမေတိ၊ ကပ်ပေ၏၊ တေနစ၊ ထိုဆေးကြောင့်လည်း၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ရောဂေါ၊ ထေအနာသည်၊ ဝူပသမတိ၊ ငြိမ်း၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥပဝါဏောထေရော၊ ဥပဝါဏထေရ်သည်၊ ဣဝံဂါထာနွယံ၊ ဤဂါထာနှစ်ခုအပေါင်းကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီး ။

ဥပဝါဏထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၁၅၄) အာဝဿော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဣမ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဧကစ္စေ၊ အချို့ကုန်သော၊ ဓမ္မဓရာ၊ ပရိယတ္တိကိုဆောင်ကုန်သော၊ ဥပါသကာ၊ ဥပါသကာတို့ကို၊ ဒိဋ္ဌာ၊ မြင်အပ်ကုန်ပြီ၊ ကာမာ၊ ကာမတရားတို့ကား၊ အနိစ္စာ၊ အမြဲမရှိဆင်းရဲတောက်ပြန်သောသဘောရှိကုန်၏ဟူ၍၊ တာသမာနာ၊ ကာမဂုဏတို့၌အပြစ်နှင့်ယှဉ်သောတရားစကားကိုဆိုတတ် ကုန်သော၊ ဥပါသကာ၊ ဥပါသကာတို့ကို၊ ဒိဋ္ဌာ၊ မြင်အပ်ကုန်ပြီ၊ မဏိကုဏ္ဍထေသု၊ ပတ္တမြားနား၊ ချောင်း၊ ဝတ်ကုန်ထသော၊ ပုတ္တေသုစုသား၊ ထီးတို့၌လည်းကောင်း၊ ဓါရေသုစု၊ မယားတို့၌လည်းကောင်း၊ သာဓက္ကရတ္တာ၊ တပ်သည်ဖြစ်၍အားကြီးစွာတပ်ခြင်းရှိကုန်သော၊ အဗ္ဘံ၊ တပါးကို၊ ဂဏန္တာ၊ ရေတွက်ကုန်ထသော၊ အဗ္ဘံ၊ တပါးကို၊ ကရေန္တာ၊ ပြုတတ်ကုန်ထသော၊ အပေက္ခန္တာ၊ သား

သွေးတို့၌ ဝဲကွက်ခြင်းရှိကုန်ထသော၊ ယေဥပါသကာ၊ အကြင်ဥပါသကာတို့
 ကို၊ ဒိဋ္ဌာ၊ မြင်အပ်ကုန်ပြီ၊ တေဥပါသကာ၊ ထိုဥပါသကာတို့သည်၊ ဣဓ၊ ဤငါ
 သု၊ ရားသာသနာတော်၌၊ ယတောယသ္မာကာရတာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဓမ္မံ၊ တ
 ရားကို၊ အဒ္ဓါဧကံသေန၊ တရသောအတို့ဖြင့်၊ နုဇာနန္တိ၊ ဟုတ်မှန်စွာမထိနိုင်
 ကုန်၊ ဧဝံသုတာစ၊ ဤသို့ဖြစ်ကုန်သောဒါယကာတို့သည်လည်း၊ ကာမာ၊
 ကာမတရားတို့ကား၊ အနိစ္စာ၊ အမြဲမရှိဆင်းရဲတောက်မြှန်သော သဘောရှိ
 ကုန်၏၊ ဣတိစာပိဣဒိနာစကာရဏေန၊ ဤသို့သောအကြောင်းကြောင့်လည်း
 အာဟုအာဟော၊ ဩဝံသတ္တဝါတို့ကားပကတေ သဘောဖြင့်ဆန်းကြယ်
 သောသဘောရှိကုန်စွာကား၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နုဇာနန္တိ၊ မထိကုန်၊ ကေသံ၊ ထိုဥ
 ပါသကာတို့အား၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဓာဂဉ္စ၊ ဓာဂကိုလည်း၊ ဆေတ္တု၊ သ
 ရုန္တိန္ဒိတုံ၊ ဖြတ်အံ့သောဌ၊ ဗလံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသောဥပါသကာအားသည်၊ နအ
 ဣ၊ မရှိ၊ တသ္မာတေနကာရဏေန၊ ထိုသို့သောအကြောင်းကြောင့်၊ သိတာနိ
 သိတာ၊ တဏှာအစွမ်းဖြင့် မှီကုန်သော၊ ပုတ္တဒါရဉ္စ၊ သားသွေးမယားကို
 လည်းကောင်း၊ ဓနဉ္စ၊ ဥစ္စာကိုလည်းကောင်း၊ အလ္လိနာ၊ ကပ်ငြိကုန်သည်ဖြစ်
 ၍၊ နုဇာနန္တိ၊ မစွန့်နိုင်ကုန်၊ ဧဝံသဗ္ဗံ၊ ဤအလုံးပုံကို၊ ဒေဝတာနံယေဝ၊ နတ်
 တို့၏သာလျှင်၊ သဗ္ဗတ္ထိံ၊ စည်းစိမ်ကို၊ ပတိဗ္ဗိတံ၊ တောင့်တသော၊ ဥပါသကာ၊
 ဥပါသကာကို၊ ဥဗ္ဗန္တိ၊ ရည်၍၊ အညာပဒေသေန၊ တပါးကိုညွှန်သောအား
 ဖြင့်၊ ကထေထိ၊ ဟော၏၊ တံ၊ ထိုစကားကို၊ သုတ္တာ၊ ကြား၍၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ထိတ်
 ထန်သော အားဖြင့်ရဟန်းပြု၍၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်တို့၊ ဗါဝဏီ၊
 ရောက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣသိဒိန္ဒောထေရော၊ ဣသိဒိန္ဒထေရ်သည်၊ ဣဝံဂါထာ
 စွယ်၊ ဤဂါထာနှစ်ခုအပေါင်းကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ။

ဣသိဒိန္ဒထေရဂါထာအနက်ပြု၏။

(၁၅၅) အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ဒေဝေါ၊ ခေမီးသည်၊ ဝဿတိစ၊ ရွာထည်း
 ရွာ၏၊ ဒေဝေါ၊ ခေမီးသည်၊ ဂဠု၊ ဂဠုယတိစ၊ ချန်းချန်းဟူသောအသံကိုပြု
 လျက်၊ ထိုးလည်းထိုး၏၊ အဟဉ္စ၊ ငါသည်သည်၊ ဧကေကော၊ တယောက်အ
 ထည်းတည်း၊ ဝေရဝေ၊ ကြောက်မက်ဖွယ်သောဘေးဘျားရှိသော၊ ဗိလေ
 ပဗ္ဗတဂုဟာရေ၊ တောင်ခေါင်း၌၊ ဝိဟရာမိ၊ နေ၏၊ ဝေရဝေ၊ ကြောက်မက်
 သွယ်ရှိသော၊ ဗိလေ၊ တောင်ခေါင်း၌၊ ဧကကဿ၊ အဖော်မရှိထယောက်အ
 ထည်းတည်း၊ ဝိဟရတောဝိဟရန္တဿ၊ နေသော၊ တဿမယံ၊ ထိုငါ့အား၊
 ဘယံဝါ၊ ကြောံခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဆန္ဒိတတ္တံဝါ၊ ထိုကြောက်ခြင်း
 လျှင်အကြောင်းရှိသောကိုယ်၏တုန်ထွက်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ လောမ

ဟံသောဝါ၊ ကြက်သီးမွေးဉာဏ်ထခြင်း သည်လည်းကောင်း၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ငေ
 ယာ၊ ဤခန္ဓာငါးပါးကိုသိမ်းခြား၍သိပြီးသောသဘောကာမဆန္ဒရှာဂင်္ဂုဗြတ်
 ပြီးသောသဘောရှိသောသူတို့အား မကြောက်ခြင်းသည်၊ မမ၊ ငါ့အား၊ ဓမ္မ
 တာ၊ သဘောတည်း၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဘေရဝေ၊ ကြောက်မက်ဘွယ်ရှိ
 သော၊ ဝိဝေ၊ တောင်ခေါင်း၌၊ ဧကကဿ၊ တယောက်အထည်းထည်း၊ ဝိဟ
 ရန္တောဝိဟရန္တဿ၊ နေသော၊ တဿ၊ မေ၊ ထိုငါ့အား၊ ဘယံဝါ၊ ကြောက်
 ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဆန္ဒိတတ္တံဝါ၊ ကြောက်ခြင်းဟူသော ဆင်းရဲ
 သျှင်အကြောင်းရှိသောကိုယ်၏ တုန်ထွပ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ယောမ
 ဟံသောဝါ၊ ကြက်သီးမွေးဉာဏ်ထခြင်း သည်လည်းကောင်း၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ
 ဤသို့၊ သမ္ပုလကစ္စာနောထေရော၊ သမ္ပုလကစ္စာနထေရ်သည်၊ ဣဝံဂါထာစွ
 ယံ၊ ဤဂါထာနှစ်ခုအပေါင်းကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီး ။

သမ္ပုလကစ္စာနထေရ်ဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၁၅၆) ကဿဘိက္ခုနေ၊ ထောက္ခောင်း၌နေသောရဟန်းတို့တွင်အ
 တယ်ရဟန်း၏စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ သေလုပ်ပင်သေလုပ်ပင်၊ ကျောက်တောင်
 နှင့်အတူ၊ မြိတံ၊ အလုံးစုံသောကိလေသာတည်းဟူသောတုန်ထွပ်ခြင်းမရှိ
 သောအားဖြင့်ဝထိဘောသိရောက်၍တည်သနည်း၊ နာနုပကမ္ပတိ၊ အလုံးစုံ
 သောထောကံတရားတို့ကြောင့် မတုန်ထွပ်သနည်း၊ ဣတိပုစ္ဆာယံ၊ ဤသို့
 သောအမေးသည်၊ သတံ၊ ရှိသော်၊ ရုဇ္ဈနိယေသု၊ တပ်မင်မောဘွယ်သော
 ရူပါ ရုံစသောတေထုပ္ပကတသောတရားအပေါင်းတို့၌၊ ဝိရတ္တံ၊ ဝိရာဂဟုဆိုအပ်
 သောအရိယမဂ်ဖြင့်တပ်ခြင်းကင်း၏၊ ကုပ္ပနိယေ၊ အလုံးစုံသောနေပြုံးဖွဲ့
 ခြင်းအကြောင်း၌၊ နကုပ္ပတိ၊ ပြစ်မှားပေါက်ပြန်ခြင်းသို့မရောက်၊ ယဿ၊ အ
 ကြင်အရိယာပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဝေံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ၊ ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ ဘာဝိတံ၊ ပွား
 စေအပ်သော၊ ဝိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံ၊ ထိုပွားစေအပ်သောစိတ်ရှိ
 သောပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဒုက္ခံ၊ သတ္တသင်္ခါရအားဖြင့်ဖြစ်သော ဆင်းရဲသည်၊ ကု
 တော၊ အဘယ်မှ၊ ငေသတိ၊ ကပ်ရောက်လတ္တံ့နည်း၊ တာဒိသဿ၊ ထိုသို့
 သဘောရှိသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဒုက္ခံ၊ သတ္တသင်္ခါရအားဖြင့်ပြားသောဆင်းရဲ
 သည်၊ နအတ္ထိ၊ မရှိ၊ မမ၊ ငါ၏၊ ဝိတ္တံ၊ စိတ်ကား၊ သေလုပ်ပင်၊ ကျောက်တောင်
 နှင့်အတူ၊ မြိတံ၊ ခပ်ထိမ်းသောကိလေသာတည်းဟူသော တုန်ထွပ်ခြင်းမရှိ
 သောအားဖြင့် ဝထိဘောသိရောက်သဖြင့်တည်၏၊ နာနုပကမ္ပတိ၊ ထောကံ
 တရားရှစ်ပါးတို့ကြောင့် မတုန်ထွပ်၊ ရုဇ္ဈနိယေသု၊ တပ်မင်မောဘွယ်သော
 တေထုပ္ပကတရားအပေါင်းတို့ကြောင့်၊ ဝိရတ္တံ၊ ဝိရာဂဟုဆိုအပ်သောအရိ

ယမဂ်ဖြင့်တစ်ခြင်းကင်း၏။ ကုပ္ပနိယေ၊ အမျက်ထွက်အပ်သောရန်ငြိုးဖွဲ့ခြင်းစသော အကြောင်းကြောင့်။ နကုပ္ပတိ၊ ပြစ်မှား ဖောက်ပြန်ခြင်းသို့မရောက်မမေဝ၊ ငါ၏သာလျှင်၊ ဘာဝိတံ၊ မဂ်တည်းဟူသောဘာဝနာဖြင့် ဝှိုးစေအပ်သော၊ မိတ္တံ၊ မိတ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံ၊ ထိုသို့သောမိတ်နှင့်ပြည့်စုံသော၊ ခံ၊ ငါအား၊ ဒုက္ခံ၊ သတ္တသင်္ခါရဟုဆိုအပ်သောဒုက္ခသည်၊ ကုတော၊ အဘယ်မှ၊ ယေတိ၊ ကပ်ရောက်အံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နိတကောထေရော၊ နိတကထေရ်သည်၊ ဣမံဂါထာဒ္ဓယံ၊ ဤဂါထာနှစ်ခုအပေါင်းကို၊ အဘာသိတ္ထိ၊ ဆိုပြီ။ နိတကထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။ ။

(၁၅၇) အဋ္ဌဟိအက္ခထေဟိ၊ ပစ္စန္ဒဇောဝိဘလင်္ဂီစသော ရှစ်ပါးသောအက္ခထာတို့မှ၊ ဝိဇ္ဈိတံ၊ ကင်းသော၊ နဝဓံဇာတံ၊ ကိုးပါးမြောက်သောဗုဒ္ဓ၊ ပွါဒနဝမခထာကို၊ လသိတွာ၊ ရ၍၊ မြီတဿ၊ တည်သောပညာရှိအား၊ ယာဝ၊ အကြင်မျှထောက်၊ နဟောတိ၊ အရဟတ္တဖိုထံထက်ထိုရောက်ခြင်းသည်မဖြစ်သေး၊ တာဝ၊ ထိုမျှထောက်၊ နက္ခတ္တမာထိနိံ၊ နက္ခတ်တည်းဟူသောပန်းအစဉ်ရှိထသော၊ ရတ္တိံ၊ ညဉ့်၌၊ ဝိတ္တံ၊ ကာမံ၊ မိတ်အလိုရှိတိုင်း၊ သုပိတံ၊ သုပိနဿ၊ အိပ်ခြင်း၏၊ ကာလော၊ ကာလသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ အင်စခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ သောရတ္တိနာမ၊ ဤညဉ့်မည်သည်ကား၊ ပဋိဇ္ဇိတံ၊ ထုသံဌက်သံတို့မှကင်းသည်ဖြစ်၍ ထုံ၊ လအားထုတ်ခြင်းငှါ၊ ဝိဇာနိတာဝိဇာနန္တေန၊ အကျိုးကိုထိသောပညာရှိသည်၊ ဣန္ဒြိတာ၊ အလိုရှိအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သင်္ဂါမေ၊ စစ်မြေအရပ်၌၊ ဟတ္ထိံ၊ ဆင်းတက်သို့၊ အာရုံဟိတွာ၊ တက်စီး၍၊ ယုဇ္ဈန္တော၊ စစ်ထိုးသော သူသည်၊ ယဒါ၊ အကြင် အခါ၌၊ ဟတ္ထိခန္ဓာ၊ ဆင်ကျောက်ကုန်းမှ၊ ပတေယျ၊ ကျရာ၏။ ဟတ္ထိခန္ဓာ၊ ဆင်ကျောက်ကုန်းမှ၊ ပတိတံ၊ ဥက္ခောင်းဇောက်ထိုးကျသောသူကို၊ ကုဗ္ဗရော၊ ဆင်သည်၊ အနုက္ကမေအနုက္ကမေယျ၊ နင်းသဖြင့်သေခြင်းသို့ရောက်ရာ၏။ တံမတံ၊ ထိုဆင်နင်း၍သေခြင်းသည်၊ သေယေျာ၊ မြတ်စွာ၏၊ မေ၊ ငါအား၊ ဒါနိဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ကိလေသေဟိ၊ ကိလေသာတို့မှ၊ ပရာဇိတော၊ ရှုံးအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ယံဇိဝေယျ၊ အကြင်ကြောင့်အသက်ရှည်ရာ၏၊ မေ၊ ငါအား၊ တံ၊ ထိုသို့ကိလေသာမှရှုံးသည်ဖြစ်၍ အသက်ရှည်ခြင်းသည်၊ နသေယေျာ၊ မမြတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သောဏောပေါဒိုဒိယဝုတ္တောထေရော၊ သောဏပေါဒိုဒိယဝုတ္တထေရ်သည်၊ ဣမံဂါထာဒ္ဓယံ၊ ဤဂါထာနှစ်ခုအပေါင်းကို၊ အဘာသိတ္ထိ၊ ဆိုပြီ။ သောဏပေါဒိုဒိယထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။ ။

ဒုကနိပါတ်-၄-စတုတ္ထဝဂ်၊

(၁၅၇) အတံ၊ ငါသည်၊ ဖိယဇ္ဇပေ၊ ချစ်နှစ်လိုအပ်သောသဘောရှိကုန်
 သော၊ မနောရမေ၊ နှလုံးမွေ့ထျော်ဘွယ်ရှိကုန်သော၊ ပဉ္စကာမဂုဏေ၊ ဇူပါရုံ
 စသောငါးပါးသော ကာမဂုဏ်တို့ကို၏၊ ဟိတွာ၊ စွန့်၍၊ သဒ္ဓါယ၊ ကံကံ၏အ
 ကျိုးရတနာသုံးပါးဂုဏ်၌ ယုံကြည်ခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်၊ အဘိနိက္ခမ္မ၊ အိပ်ရာ
 ထောင်သောအနှောင်အဖွဲ့မှထွက်၍၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြု၏၊ တတော၊ ထိုရ
 ဟန်းပြုသောအခါမှစ၍၊ ဒုက္ခဿ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏၊ အန္တံ၊ အဆုံးကို၊ ကရော၊
 လုံ့လပြုသည်၊ ဘဝေ၊ ဖြစ်၏၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ တေဘိက္ခူ၊ ထိုရဟန်းတို့ကို၊ ဩဝါ
 ဒါ၊ ဆုံးမ၏၊ အာဂုဿော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ မဂုဏံ၊ သေခြင်းကို၊ အတံ၊ ငါသည်၊
 နာဘိနန္ဒာမိ၊ အလိုမရှိ၊ ဇိဝိတံ၊ အသက်ရှည်ခြင်းကို၊ နာဘိနန္ဒာမိ၊ သေခြင်း
 သို့ရောက်လတ္တံ့ဖြစ်၍အလိုမရှိ၊ သမ္ပဗေဒော၊ ပညာ၏ပြန့်ပြောခြင်းနှင့်ပြည့်
 စုံသည်ဖြစ်၍၊ ပဋိဿတော၊ ကိလေသပရိနိဗ္ဗာန်၌ ထင်သောသတိရှိသည်
 ဖြစ်၍၊ ကာသဉ္စ၊ ခန္ဓာပရိနိဗ္ဗာန်ကာလကိုလည်း၊ ပဋိကင်္ခါမိ၊ ငဲ့ထွက်နေ၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ နိသဘာထေရော၊ နိသဘာထေရ်သည်၊ ဣဝံဂါထာနွယ်၊ ဤဂါ
 ထာနှစ်ခုအပေါင်းကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ။ ။

နိသဘာထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၁၅၈) အာဂုဿော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ အဗ္ဗပလ္လဝသင်္ကံ၊ သရက်ညွန့်သ
 ဣာန်အဆင်းနှင့်တူသော၊ စိဝရံ၊ သင်္ကန်းကို၊ အံသေ၊ ပရုံး၌၊ ကတွာန၊ စမွယ်
 ထင်သည်ကိုပြု၍၊ ဟတ္ထိဝိဝါယံ၊ ဆင်လည်၌၊ နိသိန္ဓေ၊ ထိုင်နေထွက်၊ ဝိဣာ
 ယ၊ ဆွမ်းအဖို့ငှါ၊ ဂါမံ၊ ရှုံ့ဖို့၊ ပါဝိသိ၊ ဝင်၏၊ ပဝိဋ္ဌမတ္တော၊ ဝင်ကာမျှဖြစ်
 သောငါ့ကိုသာလျှင်၊ မဟာဇနေန၊ လူများအပေါင်းသည်၊ ဩလောကိယ
 မာနေ၊ ကြည့်လတ်သည်ရှိသော်၊ ဟတ္ထိခန္ဓတော၊ ဆင်လည်ဘင်းမှ၊ ဩဂူ
 ဟံ၊ သက်၍၊ ပြီးတော့၊ ရပ်ထွက်၊ ပဋိဗုဏ္ဏိ၊ နိုး၏၊ ထဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ သံဝေဂံ၊ ထိတ်
 ထန်ခြင်းကို၊ အထဘိံ၊ ရပြီ၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ သောဟံ၊ ထိုငါသည်၊ ဒိက္ခော၊ ထို
 မင်းဖြစ်သောကာလ၌ ဇာတိမာန်ဘောဂမာန်ဝသည့်ဖြင့်မာန်မူခြင်းရှိသည်၊
 သန္တာသမာနော၊ ဖြစ်ထွက်၊ သံဝေဂံ၊ ထိတ်ထန်ခြင်းကို၊ အထဘိံ၊ ရ၏၊ ဣဒါ
 နိ၊ ထခုအခါ၌၊ မေမယာ၊ ငါသည်၊ အာသဝက္ခယော၊ အာသဝေတရားတို့၏
 ကုန်ရာဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်အပ်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥသဇော
 ထေရော၊ ဥသဘာထေရ်သည်၊ ဣဝံဂါထာနွယ်၊ ဤဂါထာနှစ်ခုအပေါင်းကို၊
 အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ။ ဥသဘာထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။ ။

(၁၆၀) ကပ္ပေကာ၊ ဆတ္တာသည်ဖြစ်သော၊ ကပ္ပေကုရော၊ ကပ္ပေကုရ
 အမည်ရှိသော၊ အဟံဘိက္ခူ၊ ဤရဟန်းသည်၊ ဣဝံသရိရံ၊ ဤကိုယ်ကို၊ သုတ္တာ

ထေရဂါထာပါဠိတော်နိဿယ၊

ဇိဝါတိ၊ သတ္တဇီဟေုန္တံ၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ ဥပ္ပဒ္ဓိပိစ္ဆာဝရိတက္ကော၊ ဖြစ်သောပိစ္ဆာဝရိ
 တက်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အစွယအတိဘရိယတာ၊ လွန်၍သွားခြင်းဖြင့်၊ အမတုန္တ
 ဇိုကာယံ၊ အမြိုက်နိဗ္ဗာန်ဟူသောအတို့၌၊ ဝသန္တေ၊ ထိုထိုသို့သော အရပ်၌နေ
 သည်ရှိသော်၊ အမတာမိဂဝံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းဖြစ်သောအကျင့်ကို၊ အ
 နုဿာသာမိ၊ ဆုံးမ၏၊ ဝဗ္ဗေဗ္ဗတော၊ ငါ၏ အဆုံးအမထရားမှ၊ ကပ္ပဗုဒ္ဓမတ္တော၊
 ကင်းသောစိတ်ရှိ၏၊ ကပ္ပဗုဒ္ဓကုရ၊ ကပ္ပဗုဒ္ဓကုရမည်သောရဟန်း၊ ကထပဒံ၊ စိ
 ရင်အပ်သော ဘာဝနာဟူသောခရီးသို့၊ ဈာနာနံ၊ ဇောကီလောကုတ္တရာ
 ဈာန်တို့ကို၊ ဩစေတံဘာဝေထံ၊ ပွားစေခြင်းငှါ၊ မမ၊ ငါ၏၊ ယံကတပဒံ၊ အ
 ကြင်ဘာဝနာဟူသောခရီးသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣဒံ၊ ဤဘာဝနာဟူသောခရီး
 သည်၊ မမ၊ ငါ၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတည်း၊ ကပ္ပဗုဒ္ဓ၊ ကပ္ပဗုဒ္ဓရဟန်း၊ ခေါ၊
 စင်စစ်သဖြင့်၊ အပစာဝေထိ၊ ငါ့တရားကိုနာမည်ဟူ၍ ထိုင်ထုက်အိင်မွေ
 ခြင်းသို့မရောက်ထင့်၊ တံ၊ ထိုအိပ်မွေခြင်းသို့ရောက်သော သင်ကို၊ ဥပက
 ဏ္ဍကမ္ဘိ၊ နား၏အနီး၌၊ မာတာဝေထသံ၊ ဤအခါမှစ၍ကိလေသာတို့ကိုပယ်
 ခြင်းငှါမဆုံးမအံ့၊ ကပ္ပဗုဒ္ဓ၊ ကပ္ပဗုဒ္ဓကုရရဟန်း၊ တံ၊ သင်သည်၊ သံဃာမဇ္ဈိမ္ဘိ၊
 သံဃာ အထယ်၌၊ ပစာဝေထမာနော၊ တဆတ်ဆတ်ငိုက်မည်းထုက်၊ မတ္တံပ
 မာတံ၊ ရဲခဲသောဒုလ္လဘဝတဟူသောအတိုင်းအရှည်ကို၊ နဝါမညထိ၊ ထိုဗု
 ဒ္ဓုပ္ပါဒနဝမခဏကိုမလွန်စေသတည်းဟူ၍ ချက်မသိမမြင်တကား၊ ဝေ၊
 သင်သည်၊ အပရန္တံ၊ ထိုဗုဒ္ဓုပ္ပါဒနဝမခဏကို၊ ရထုက်မဂ်ဖိုလ်ကို ရခြင်းမှ
 ချွတ်ယွင်းခြင်းကို၊ ပဿ၊ အကန်တလဲလဲထင်အောင်ရှုထေထော၊ ဣတိ၊ ဤ
 သို့၊ တဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဧတိဂါထာယံ၊ နှစ်ဂါထာတို့ဖြင့်၊ ဂါဠံ၊ မြ
 မြံစွာ၊ တံ၊ ထိုကပ္ပဗုဒ္ဓကုရရဟန်းကို၊ နိဂ္ဂဟ္မာ၊ နှိပ်၍၊ စောဒေတိ၊ အပြစ်တင်
 တော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကပ္ပဗုဒ္ဓကုရေထေရော၊ ကပ္ပဗုဒ္ဓကုရထေရ်သည်၊
 ဣဝံဂါထာနွယံ၊ ဤဂါထာနှစ်ရအပေါင်းကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ လိုပြီ။ ။

ကပ္ပဗုဒ္ဓကုရထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

စတုတ္ထော၊ ထေးရတို့၏ ပြည့်ကြောင့်ဖြစ်သော၊ ဝဂ္ဂေါ၊ ဝက်သည်၊ နိဗ္ဗိ
 တော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။ တဿ၊ ထိုစတုတ္ထဝဂ်၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါန်းသည်
 ကား၊ မိဂသိရော၊ မိဂသိရထေရ်လည်းကောင်း၊ သိဝကောစ၊ သိဝကထေရ်
 လည်းကောင်း၊ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသော၊ ဥပဝါဏောစ၊ ဥပဝါဏထေရ်
 လည်းကောင်း၊ ဣသိဒိန္ဒောစ၊ ဣသိဒိန္ဒထေရ်လည်းကောင်း၊ ကဗ္ဗာနောစ၊ သ
 မ္မုယကဗ္ဗာနထေရ် လည်းကောင်း၊ မဟာဝသီ၊ မြတ်သော ဝသီတော်နှင့်
 ပြည့်စုံသော၊ နိတကောစ၊ နိတကထေရ်လည်းကောင်း၊ သောဏောပေါဋိရိ

ဒုကနိပါတ်-၄-စတုတ္ထဝဂ်၊

ယပုတ္တော၊ သောဏပေါဋီရိယပုတ္တထေရ်လည်းကောင်း၊ နိသဘော၊ နိသဘထေရ်လည်းကောင်း၊ ဥသဘော၊ ဥသဘထေရ်လည်းကောင်း၊ ကပ္ပဇုကုရော၊ ကပ္ပဇုကုရထေရ်လည်းကောင်း၊ ဣတိဣဒံ၊ ဤသည်လျှင်တည်း၊ ဒုကနိပါတ်စတုတ္ထဝဂ်ပြီး၏။ ။

ဒုကနိပါတ်-၅-ပဉ္စမဝဂ်၊

(၁၆၀) ဗုဒ္ဓါ၊ သဗ္ဗညုဘုရားရှင်တို့သည်၊ အဟောအစ္ဆရိယာ၊ ဩဝါဒအံ့ဘွယ်ရှိကုန်စွတကား၊ ဓမ္မော၊ ပရိယတ္တိဓမ္မနှင့်တကွကိုးပါးသောလောကုတ္တရာတရား တို့သည်၊ အဟောအစ္ဆရိယာ၊ ဩဝါဒအံ့ဘွယ်ရှိကုန်စွတကား၊ နောအမှာကံ၊ ငါတို့၏၊ သက္ကုဿ၊ သရာဖြစ်တော်မူသောမြတ်စွာဘုရား၏၊ သစ္စဒါ၊ ပြည့်စုံခြင်းတို့သည်၊ အဟောအစ္ဆရိယာ၊ ဩဝါဒအံ့ဘွယ်ရှိကုန်စွတကား၊ ယတ္ထ၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရား၌၊ ဗြဟ္မစရိယဝသေန၊ မြတ်သောအကျင့်ကိုကျင့်သည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ တောဒိသံ၊ ဤသို့အကြွင်းမရှိကိလေသာတို့၏ကုန်ခြင်းကို ဆောင်တတ်သော၊ ဓမ္မံ၊ ပွန်မြတ်သော လောကုတ္တရာတရားကို၊ သာဝကော၊ တပည့်သားသည်လည်း၊ သန္တိကာဟိ၊ မျက်မှောက်ပြုခြင်း အကြောင်း ဖြစ်ထေသည်ကား၊ အဟော အစ္ဆရိယာ၊ ဩဝါဒအံ့ဘွယ်ရှိစွတကား၊ အသံဓေယေသုကပ္ပေသု၊ ရေတွက်ခြင်းကို လွန်၍ ဖြစ်ကုန်သောမဟာကပ်တို့၌၊ သက္ကာယာ၊ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာဟု ဆိုအပ်သော တရားအပေါင်းမှ၊ အဓိဂတော၊ မကင်းကုန် သေးသည်၊ အဟုအဟေသု ဖြစ်ကုန်ပြီ၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ပန္နိမကော၊ အဆုံးစုံ၏နောက်၌ဖြစ်သော၊ စရိမော၊ ပရိနိဗ္ဗာနစိတ်၏အဆုံးရှိသော၊ ဇာတိမရတသံသာရော၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းသေခြင်းတည်းဟူသောကျင်လည်ခြင်းရှိသော၊ အယံသရဿယော၊ ဤကိုယ်ကို၊ သညိတော၊ ခန္ဓာစသည်တို့၏အစဉ်ဟူ၍သရတ်အပ်၏၊ တေသံ၊ ထိုခန္ဓာအစဉ်ဟူသရတ်အပ်သောသံသာရစက်တို့၏၊ အယံကောယော၊ ဤကိုယ်သည်၊ ပန္နိမကော၊ အဆုံးတည်း၊ ဒါနိဣဒါနံ၊ ယံသုအခါ၌၊ ဝုနပ္ပဂေါ၊ နောင်အခါဘဝသစ်၌ တတန်ဖြစ်ရခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကုမာရကဿပေါထေရော၊ ကုမာရကဿပထေရ်သည်၊ ဣဝံဂါထာနယံ၊ ဤဂါထာအပေါင်းကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ။ ။

ကုမာရကဿပထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၁၆၂) ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ ဗုဒ္ဓဿသနေ၊ မြတ်စွာဘုရားသာသနာတွင်း၌၊ ဟဝေကောန္တေန၊ စင်စစ်သဖြင့်၊ ဒဟာဇေဗိ၊ ငယ်သေး

ထေရဂါထာပါဠိတော်နိဿယ

သော်လည်း၊ ပဋိသုက္ကေသု၊ မောဟဟူသော အိပ်ပျော်ခြင်း၊ မြေထေရ်ခြင်းတို့
 မှ၊ ဇာဝဏေ၊ နိုးကြားခြင်း၊ လုံ့လနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ ဘဝ္ဗတံ၊ သမထဝိ
 ပဿနာဘာဝနာကိုပွားစေခြင်းဖြင့် အားထုတ်၏၊ တဿဒဟ၊ ရဿ၊ ထိုရ
 ဟန်းငယ်၏၊ ဇိဝိဟံ၊ အသက်ရှည်ခြင်းသည်၊ အမောစံ၊ အချည်းနှီးမဟုတ်
 သည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သဒ္ဓဉ္စ၊
 ကံကံ၏အကျိုးကိုယုံကြည်ခြင်းသဒ္ဓါကို၎င်း၊ သီလဉ္စ၊ ထိုသဒ္ဓါကိုမှီ၍ဖြစ်
 သောသီလကိုလည်းကောင်း၊ ပဿဒဉ္စ၊ ရတနာသုံးပါး၌ ကြည်ညိုခြင်းကို
 လည်းကောင်း၊ ဓမ္မဒဿနဉ္စ၊ မဂ်ဉာဏ်ဖြင့် သစ္စာလေးပါးတရားကိုသိမြင်
 ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ မေဓာဝီ၊ ချမ်းကြီးစက်နှင့်တူသောပညာရှိသောသူ
 သည်၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏၊ ဝရံပဋ္ဌနယံ၊ တောင့်တအင်သော၊ သာသ
 နဉ္စ၊ အဆုံးအမတော်ကိုလည်းကောင်း၊ အနုပယုဇ္ဇေထ၊ အားထုတ်ခြင်းကို
 ပြုရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဓမ္မပါထောထေရော၊ ဓမ္မပါလထေရ်သည်၊ ဣဓံဂါထာ
 န္ဓယံ၊ ဤဂါထာနှစ်ရအပေါင်းကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ။ ။

ဓမ္မပါလထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၁၆၃) အာဝံသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ဣမတ္ထိံ၊ အရညာယတနေ၊ ဤတောအ
 ရပ်၌၊ ပသန္တေသု၊ နေကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ သု၊ ရဟန်းတို့တွင်၊ ကဿ၊ အဘယ်
 ရဟန်း၏၊ သာရထိနာ၊ ထိဗ္ဗာစွာသောရထားထိန်းသည်၊ သုဒန္တာ၊ ကောင်း
 စွာဆုံးမအပ်ကုန်သော၊ အဿာယထာ၊ မြင်းတို့ကဲ့သို့၊ ဣန္ဒြိယာနိ၊ မနိဇ္ဈေ
 ယျှင်ခြောက်ခုမြောက်ဖြစ်သော ဣန္ဒြေတို့သည်၊ သမထဝိတာနိ၊ ယဉ်ကျေး
 သောအဖြစ်ငြိမ်သက်သောအဖြစ်သို့ ရောက်ကုန်သနည်း၊ ပဟိနမာနဿ၊
 ပယ်အပ်သောမာနရှိထသော၊ အနာသဝဿ၊ ကင်းပြီးသောအာသဝေါရှိထ
 သော၊ တာဒိနေ၊ ဣဋ္ဌာရုံအနိဋ္ဌာရုံတို့၌ သည်းခံခြင်းကျေးဇူးနှင့် ပြည့်စုံထ
 သော၊ တဿ၊ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဒေဝါဝိ၊ နတ်တို့သည်လည်း၊ ဝိဟ
 ယန္တိ၊ ကောင်းသောအကျင့်ကိုမြင်သောကြောင့်ရှိသောဖြင့်တောင့်တကုန်
 ၏။ ။ မတ္တံ၊ ငါ့အား၊ သာရထိနာ၊ ထိဗ္ဗာစွာသောရထားထိန်းသည်၊ သုဒန္တာ၊
 ကောင်းစွာဆုံးမအပ်ကုန်သော၊ အဿာယထာ၊ မြင်းတို့ကဲ့သို့၊ ဣန္ဒြိယာနိ၊
 မနိဇ္ဈေယျှင်ခြောက်ခုမြောက်ဖြစ်ကုန်သော ဣန္ဒြေတို့သည်၊ သမထဝိတာနိ၊
 ယဉ်ကျေးသောအဖြစ်အစိတ်အတောက်မရှိသောအဖြစ်သို့ ရောက်ကုန်၏၊
 ပဟိနမာနဿ၊ ပယ်အပ်ပြီးသော မာနရှိထသော၊ အနာသဝဿ၊ ကင်းပြီး
 သောအာသဝေါရှိထသော၊ တာဒိနေ၊ ဣဋ္ဌာရုံအနိဋ္ဌာရုံသည်တို့၌ သည်းခံ
 ခြင်းကျေးဇူးရှိထသော၊ တဿ၊ မတ္တံ၊ ထိုငါ့အား၊ ဒေဝါဝိ၊ နတ်တို့သည်လည်း။

ဝိပာယန္တိ၊ ကောင်းသောအကျင့်ကိုမြင်သောကြောင့် ရှိသေးသဖြင့်တောင့်
ကကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗြဟ္မာလိက္ခေရော၊ ဗြဟ္မာလိက္ခေရ်သည်၊ ဣမံဂါထာနွ
ယံ၊ ဤဂါထာနှစ်ခုအပေါင်းကို၊ အဘာသိတ္ထံ၊ ဆိုပြီ။ ။

ဗြဟ္မာလိက္ခေရ်ဂါထာအနက်ဖြီး၏။

(၁၆၄) ဆဝိပါပက၊ ပွေးနာယာနာ၊ အိုင်းနာစသည်တို့ဖြင့် ပျက်စီး
သောကြောင့်မကောင်းသောအခေါ်အဝေါ်၊ ဝိတ္တဘဒ္ဒက၊ ကိလေသာတို့ကို
အကြွင်းမဲ့ပယ်သဖြင့်ဗြဟ္မာဝိဟာရတရားတို့ကိုနှိပ်သောကောင်းသောစိတ်ရှိ
သော၊ မောဗရာဇ၊ မောဗရာဇ၊ တုံ၊ သင်သည်၊ သတတံ၊ အခါခပ်သိမ်း
မပြတ်၊ သမာဟိတော၊ အရဟတ္တဖိုလ်သမာဓိဖြင့်တည်ကြည်သော စိတ်ရှိ
သည်ဖြစ်၍၊ ဟေမန္တိ၊ ကကောလရတ္တိယော၊ ဆောင်းလဖြစ်၍ချမ်းအေးသော
အခါရှိသောညဉ့်တို့ပတ်သုံး၊ တိက္ခ၊ ရဟန်း၊ တုံ၊ သင်သည်၊ ကော၊ အဘယ်
သို့၊ ယဘောရှိသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်အံ့နည်း၊ ဝေံသုတော၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊
ပရေသု၊ သူဘေးတို့၌၊ အဒန္တေ၊ သင်၏ကျောင်းကိုပြု၍မလှူအပ်ကုန်သေး
ကျောင်း၊ ဘိက္ခု၊ အပဝိ၊ ယန္တော၊ သံဃိကကျောင်းဟူ၍မဝင်သည်ရှိသော်၊ က
ထံ၊ အဘယ်သို့၊ ကရိံသတိ၊ ပြုလတ္တံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ ပုန္တိ၊ မေးတော်မူ၏၊ ဝေံပုန္တိတေ၊ ဤသို့ဘုရားမြတ်စွာမေး
တော်မူသည်ရှိသော်၊ ထေရော၊ မထေရ်သည်၊ ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသော
ဘုရား၊ ယမ္ဘန္တံ၊ ပဿာ၊ ပြည့်စုံသောကောကံရှိကုန်သော၊ ကေပယော၊ အလုံးစုံ
ကုန်သော၊ မဂဓာ၊ မဂဓရာဇ်တိုင်းတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ဣတိဝေံဝစနံ၊
ဤသို့သောစကားကို၊ မေမယာ၊ ငါသည်၊ သုတံ၊ ကြားဘူး၏၊ တေသုမာဂဓေ
သု၊ ထိုမဂဓရာဇ်တိုင်းတို့တွင်၊ ယတ္ထကတ္ထမိ၊ အမှတ်မရှိသောအရပ်၌၊ မ
ယာ၊ ငါသည်၊ ဝသိတံ၊ နေခြင်းငှါ၊ သက္ကာ၊ တတ်ကောင်း၏၊ ယထညေသုခ
ဇီဝိနော၊ ဝေျောက်ပတ်သောကျောင်းကိုရ၍ ကောင်းသောအခင်းအရံတို့ဖြင့်
ချမ်းသာစွာအသက်မွေးရခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ သယတိယထာ၊ အိပ်ရသကဲ့
သို့၊ ဝေံတထာ၊ ထိုအတူ၊ အဟမ္ဘိ၊ ငါသည်လည်း၊ ပထာလသန္တရမေဝ၊
ကောက်ရိုးအခင်းကိုသာလျှင်၊ ဟေဋ္ဌာ၊ ကိုယ်၏အောက်၌၊ သန္တရိတ္တာ၊ ခင်း
၍၊ ဥပရိဝ၊ အထက်၌လည်းကောင်း၊ တိရိယဉ္ဇ၊ ဖိသာ၌လည်းကောင်း၊ ပထာ
လန္တဒနေန၊ ကောက်ရိုးအခင်းအကာဖြင့်သာလျှင်၊ ဆပဒိတပယ၊ မိုးကာသ
ဖြင့်၊ ပထာလန္တန္တကောသေသျံ၊ ကောက်ရိုးဖြင့်ဖုံးထွင်းသော အိပ်ရာခင်း
ကို၊ သေယျံကပ္ပေသံ၊ အိပ်ခြင်းကိုပြုလေအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မောဗရာဇထေ

ရော၊မောဗာရာဇထေရ်သည်။ ဣဝံဂါထာနွယ်၊ ဤဂါထာနှစ်ခုအပေါင်းကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ဆိုပြီး။ ၊မောဗာရာဇထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၁၆၅) အာဂုဿော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ယောဘိက္ခု၊ အကြင်မဟာနိုးသည်၊ နုဥက္ခိပေ၊ ဇာတိဗာဟုသစ္စာအစရှိသည်တို့ဖြင့်မိမိကိုယ်ကို မမြီးမြောက်ရာ၊ ပရေ၊ တပါးသောပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ နောစပရိက္ခိပေ၊ ဂုဏ်ကိုပျက်ဆီးသောအားဖြင့်ဖြတ်၍မရှုတ်ချရာ၊ ပရေ၊ သူတပါးတို့ကို၊ ဩက္ခိပေ၊ ယုတ်သောအားဖြင့်မကြည့်ကြရာ၊ ပါရဂထံ၊ သံသရာစက်အဆုံးအဘိညာဉ်အဆုံးသို့ ရောက်သောဝိဇ္ဇာသုံးပါး အဘိညာဉ်မြောက်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသော ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ နရေယေ၊ မထိခိုက်ရာ၊ အတ္တဝဇ္ဇန္တံ၊ မိမိ၏ဂုဏ်ကျေးဇူးကို၊ ပရိသာသု၊ မင်းပရိသတ်စသည်တို့၌၊ နစပျာဟထေ၊ ထာဘိပူဇော်သကားကိုတောင့်တ၍မပြောဆိုရာ၊ အနုဒ္ဓတော၊ ပျံ့လွင့်ခြင်းမရှိသောအားဖြင့်၊ သန္တိတတာဏီ၊ အပိုင်းအခြားရှိသောစကားအကျိုးစီးပွားနှင့်စပ်သော စကားကိုသာဆိုလေ့ရှိသည်၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ သုဗ္ဗတော၊ ကောင်းသောအလေ့အကျက်ရှိသောသိလနှင့်ပြည့်စုံသည်၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ သုသုဗ္ဗနိယတတ္ထဒသိနာ၊ အလွန်မြင်နိုင်ခဲ့သောနူးညံ့ထိမ်မွေ့သောသစ္စာပရိစ္စယရပျိုနှစ်သောအနက်တို့ကိုအနိစ္စအစရှိသည်သို့တင်၍ရှုတတ်ထသော၊ မတိကုသလေန၊ စညာပွားအံ့သည်မပွားအံ့သည်ကို ဆင်ခြင်တတ်သော ဓမ္မဝိစယသံဃောဇ္ဈင်ပညာကိုဖြစ်စေခြင်း၌ထိမ္မာထသော၊ နိဝါတဂုက္ကိနာ၊ သီတင်းကြီးသီတင်းဖော်သီးတင်းထတ်တို့နှင့်လျော်သောနှိပ်ချသော အကျင့်ရှိထသော၊ သံသေဝိတ ဗုဒ္ဓထိထိနာ၊ သုရားတို့သည်ကောင်းစွာဒိဝံအပ်သောပွားစီးသောသီလရှိထသော တေနုပုဂ္ဂလေန၊ ထိပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ ဒုလ္လဘံ၊ ရခဲသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဇေတံသဗ္ဗံ၊ ဤအထိုးစုံကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုသောသူသည်၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ နစိရဿေ၊ မကြာမြင့်မှီသာလျှင်၊ အဓိဂစ္ဆတိ၊ ရလိမ့်သတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိသာခေါပဉ္စာထပုက္ကောထေရော၊ ဝိသာခါပဉ္စာထပုက္ကထေရ်သည်၊ ဣဝံဂါထာနွယ်၊ ဤဂါထာနှစ်ခုအပေါင်းကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီး။ ၊

ဝိသာခါပဉ္စာထပုက္ကထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၁၆၆) အာဂုဿော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ သုထိခါ၊ ဦးခေါင်း၌တည်သောကောင်းသောဦးစွန်းလည်း ရှိကုန်ထသော၊ သုပေရံဏာ၊ အထူးထူးသောအဆင်းများသော ထင်တယ်ခြင်းတို့ဖြင့်ပြားသော မြီးစည်းလည်းရှိကုန်ထသော၊ သုနိယဂါ၊ ကောင်းစွာညှိသော အဆင်းရှိသောလည်နှင့် ပြည့်စုံကုန်ထ

နကနိပါတ်-၅-ပဉ္စမဝဂ်၊

သော၊ သုရခါ၊ ကောင်းသော မျက်နှာလည်းရှိကုန်ထသော၊ သုဂဇ္ဇိနော၊ နှစ်
 လိုတွယ်ရှိသောတွန်းသောအသံနှင့်ပြည့်စုံကုန်ထသော၊ မောရာ၊ ဥဒေါင်းတို့
 သည်၊ နဒန္တိ၊ တွန်းဖြိုးတူးကုန်၏၊ အယံမဟာမဟိ၊ ဤမြေကြီးသည်၊ သုသဒ္ဓ
 ယာစာပိ၊ ကောင်းစွာစိမ်းညှိသော မြက်ထည်းရှိ၏၊ သုဗျာပိတဗ္ဗူ၊ ကောင်း
 စွာနှင့်စွတ်သောရေပေါက်ရှိ၏၊ နဘံ၊ ကောင်းကင်သည်၊ သုဝဏ္ဏဟကံ၊
 ကြွယ်ဝကံနှင့်တူသော တိမ်တိုက်တို့ဖြင့် ထက်ဝန်းကျင်ပြည့်၍ တည်
 သောကောင်းသော တိမ်ထွာ တိမ်ထွတ်လည်းရှိ၏၊ သုမနဿ၊ နိဝရဏ
 စသည်တို့သည်မဖိစီးအပ်သောကြောင့်ကောင်းသောစိတ်ရှိသောယောဂါ
 ဝစရပုဂ္ဂိုလ်အား၊ သုကလ္လဂ္ဂပေါ၊ ဥတုသပ္ပါယကိရသဖြင့် ကောင်းစွာခန့်
 သော်သဘောရှိ၏၊ ဝျာယိတံ၊ အာရမ္မဏဂုဗနိဏ္ဏာနုဗျာနဏိအစွမ်းဖြင့်ဝင်စား
 ခြင်းရှိ၏၊ သုဗုဗ္ဗသာသနေ၊ မြတ်စွာဘုရားသာသနာတော်၌၊ သုနိတ္တမော၊
 ကောင်းစွာထွက်မြောက်သည်ဖြစ်၍၊ သာရာ၊ ကောင်းစွာလျှင်၊ သုသုက္ကံ၊ အ
 လွန်စင်ကြယ်သောသီလရှိ၏၊ သုနိပုတံ၊ ကောင်းသောသိမ်မွေ့သောဥပတင်
 ၏အာရုံဖြစ်သောကြောင့် ကောင်းစွာသိမ်မွေ့၏၊ သုဒုဒ္ဓသံ၊ အလွန်နက်နဲ
 သည်၏အဖြစ်ကြောင့်အလွန်မြင်နိုင်ခဲ့၏၊ ဥတ္တဝံ၊ ပြီးစွမ်းအပ်သောကြောင့်
 အလွန်မြတ်၏၊ အဂ္ဂုတံ၊ မြဲသောသဘောရှိသောကြောင့်မရွှေ့သော၊ ယံပဒံ၊
 အကြင်နိဗ္ဗာန်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံပဒံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ကို၊ ဖုဿဟိ၊ ကောင်းသော
 အကျင့်ဖြင့်မျက်မှောက်ပြုလေထော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုဇ္ဇကောထေရော၊ ဝုဇ္ဇက
 ထေရ်သည်၊ ဣဝံဂါထာနွယံ၊ ဤဂါထာနှစ်ခုအပေါင်းကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီး၊
 ဝုဇ္ဇကထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၁၆၇) ဘောအနုပမ၊ ဒိုအနုပမထေရ်၊ နန္ဒမာနာဂတံ၊ အလွန်နှစ်
 သက်စွာထားသော၊ ဝိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ သူလမာရောပမာနကံ၊ တံကျင်နှင့်တူ
 သောထိုထိုသောဘဝသို့ကံကိလေသာတို့သည်တင်အပ်၏၊ ယေန၊ အကြင်
 အကြင်သို့သောအရပ်၌၊ သုလံသုလံ၊ တန်ကျင်နှင့်တူကုန်ထသော၊ က
 လိကံ၊ ကလိကံရာ၊ ဘဝ၏အညွှောက်ဖြစ်ကုန်သော၊ ကာမဂုဏာစ၊ ကာ
 မဂုဏ်တို့သည်လည်း၊ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တေနတေနော၊ ထိုထိုသို့သော
 ကာမဂုဏ်နှင့် တကွဖြစ်သော မကောင်းစွာသောစိတ်ဖြင့်၊ ဝဇေထိ၊ ထိုထို
 သို့သော ဘဝဟု ဆိုအပ်သော အရပ်သို့ကပ်၏၊ တံကသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
 ပမတ္တတာဝတော၊ မေ့လျော့သောအားဖြင့်၊ ဝိတ္တကလိံ၊ စိတ်တည်းဟူသော
 သုယုတ်ကို၊ တေပိတ္တံ၊ ဤစိတ်သည်ကား၊ နုတ္တကံ၊ မကောင်းစွာသောအကျိုး
 မဲ့ကိုသောင်တတ်သောအဆွေခင်ပွန်းယုတ်ဟူ၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပြုမိ၊ ဆို

၏ကိန္နိ၊ အသျှိ၊ ဗြူမိ၊ ဆိုမည်နည်း။ ဣတိစေ၊ ဤသို့ဆိုခြင်းအံ့၊ သတ္တာ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ ကပ္ပိနံ၊ ကမ္ဘာကို၏၊ အသင်္ချေယုတ္တိ၊ အသင်္ချေယုကာထပတ်သုံးသည်။ ထောကော၊ ထောကသည်၊ ဗုဒ္ဓသုညော၊ ထုရားမှ ဆိတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တေတယာ၊ သင်သည်၊ မနုဿတ္တသဒ္ဓါပတိ၊ သာဘာဒယော၊ သဒ္ဓါတရားနှင့်ပြည့်စုံသောလူသူတော်ကောင်းအဖြစ်သည်တို့ကို၊ နုလ္လဘောနုလ္လဘာ၊ ရဲစကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်လျက်၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ထဒ္ဓေါ၊ ထုရားဖြစ်သောကာလ လူ၏အဖြစ် သဒ္ဓါတရားနှင့်ပြည့်စုံသောလူသူတော်ကောင်းအဖြစ်ကိုရအပ်ပြီ၊ တသ္မိံ၊ ထိုထုရားဖြစ်တော်မူသော ကာလသည်ကို၊ လဒ္ဓေါ၊ ရလျက်၊ သမ္ပတိယိ၊ ယခုအခါ၌လည်း၊ အနတ္ထေ၊ နောင်အခါအကျိုးမဲ့ဆင်းရဲကိုဆောင်တတ်သော အဏုယိုလ်တရား၌၊ ဝံ၊ ငါ့ကို၊ မါနိယော၊ အယ်၊ မဟဉ်စေစေနှင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အနုပမောထေရော၊ အနုပမထေရ်သည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ဩဝါဒန္တေန၊ ဆုံးမမဖြင့်၊ ဣဝံဂါထာနွယံ၊ ဤဂါထာနှစ်ခုအပေါင်းကို၊ အဘာသိတ္ထံ၊ ဆိုပြီ။ ။

အနုပမထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၁၆၈) အာဂုဿော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ အန္တိဘူဿော၊ အလွန်ရိုက်စွာသော၊ ပုထုဇ္ဇနော၊ ပုထုဇဉ်သည်၊ အရိယသစ္စာနံ၊ အရိယသစ္စာတရားလေးပါးတို့ကို၊ အပဿံအပဿန္တော၊ မမြင်သောကြောင့်၊ ဗီစာမဒ္ဓါနံ၊ ရှည်စွာသောပတ်လုံး၊ သံသာရံသံသာရေ၊ သံသာရာ၌၊ ဂတိသျှ၊ ကောင်းမှုကံမကောင်းမှုကံတို့၏အစွမ်းအားဖြင့်ကောင်းသောအလားမကောင်းသောအလားတို့၌၊ ပဂိဝတ္တိဿံ၊ အိုးထိမ်းစက်ကဲ့သို့လည်လျက် တပြောင်းပြန်ဖြစ်လတ္တံ့၊ အပ္ပမတ္တဿ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးပြန်းခြင်း၌ မမှေမထျော့သော၊ တဿ မေ၊ ထိုငါ့အား၊ သံသာရာ၊ ကြင်လည်ကြောင်း ဖြစ်ကုန်သော ကံကိလေသာတို့ကို၊ ဝိနုဇ္ဈိကတာ၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့် ဖြတ်သောကြောင့်ကင်းသော ကိလေသာရှိသည်ဖြစ်၍နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ပြီ၊ သဗ္ဗာအနဝသေသာ၊ အကြွင်းမရှိကုန်သော၊ ဂတိဂတိယော၊ ဒေဝဂတိစသော ငါးပါးသောဂတိတို့ကို၊ သမုန္တိန္နော၊ အကြွင်းမဲ့ဖြစ်အပ်ကုန်ပြီ၊ ဒါနိဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ပုနတ္တဝေါ၊ တဘန်ဘာသစ်၌ဖြစ်ခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဇ္ဇိတောထေရော၊ ဝဇ္ဇိတထေရ်သည်၊ ဣဝံဂါထာနွယံ၊ ဤဂါထာနှစ်ခုအပေါင်းကို၊ အဘာသိတ္ထံ၊ ဆိုပြီ။ ။

ဝဇ္ဇိတထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၁၆၉) အာဂုဿော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဟရိတောသာသော၊ စိမ်းညိုသောအရောင်ရှိသော၊ သံဝိရုဋ္ဌမ္ဘိ၊ ကောင်းစွာတည်သောတခဲနက်

ဒုကနိပါတ်-၅-ပဉ္စမဝဂ်၊

အပေါက်မရှိသော အရွက် အခက် အညွန့်တို့ဖြင့် စည်ပင်ဖုံးထွန်းသော၊
 မါဒပေ၊ သစ်ပင်တကာတို့ထက် မြတ်သော သစ်ပင်မင်းဟု ဆိုအပ်သော၊
 အဿတ္ထေ၊ သတ္တဝါတို့အား သက်သာရာကို ဖြစ်စေတတ်သော ဗောဓိ
 ညောင်ရောက်ရာ၌၊ ဗုဒ္ဓဝတ်၊ ဘုရား၌ဖြစ်သော၊ ဧကံသညံ၊ တခုသောအာ
 ရုံအမှတ်ကို၊ ပဋိဿတော၊ ဣတိပိသောဘဝါအရဟံဝသောနည်းဖြင့် ဖြစ်
 သောဗုဒ္ဓါနုဿတိနှင့် တကွသော ဘုရားကျေးဇူးတို့ကို အောက်မေ့သော
 သတိရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အလတိ၊ ရပြီ၊ ကခါ၊ အဘယ်အခါ၌၊ ထဒ္ဓါ၊ ထို
 သညာကိုရပါသနည်း၊ ဣတိစေ၊ ဤတို့ဆိုအံ့၊ ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ၊ ဥဒ္ဓိ
 အာရော၊ ဘနဝသေန၊ အထက်သို့တက်၍ရောက်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊
 ဧကတိ၊ သေကပ္ပေ၊ သုံးဆဲ၊ တကမ္ဘာထက်၌၊ ယံသညံ၊ အကြင်ဗုဒ္ဓါနုဿတိ
 နှင့်တကွ ဖြစ်သောသညာကို ထည်းကောင်း၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏၊
 အနိစ္စတံ၊ အမြဲမရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဗိသ္ဗာ၊ မြင်၍၊ တဒနုဿာရေန၊ ထိုဘုရား
 ရှင်တို့၏အမြဲမရှိသောအဖြစ်ကိုအစဉ်မှီးသဖြင့်၊ သဗ္ဗသင်္ခါ၊ ရေသု၊ ခပ်ထိမ်း
 သောသင်္ခါ၊ ရတို့၌၊ ယံအနိစ္စသညံ၊ အကြင်အမြဲမရှိဟူ၍ ဖြစ်သောအမှတ်
 ကို၊ တခါ၊ ထိုအခါ၌၊ အလတိ၊ ရပြီ၊ တဿာသညာယ၊ ထိုဆိုအပ်ပြီးသော
 သညာ၏၊ ဝါဟယာ၊ အကြောင်းအဖြစ်ဖြင့်ထိုအနိစ္စသညာကိုအားကြီးစွာ
 အမှီပြု၍၊ မေမယာ၊ ငါသည်၊ အာသဝက္ခယော၊ အာသဝေါတရားတို့၏ကုန်
 ရာဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်ကို၊ ပဏ္ဍောအဓိဂတော၊ ရပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သန္ဓိတောထေ
 ရော၊ သန္ဓိတထေရ်သည်၊ ဣဝံဂါထာနွယံ၊ ဤဂါထာနှစ်ခုအပေါင်းကို၊ အဘာ
 သိတ္ထ၊ ဆိုပြီ၊ သန္ဓိတထေရ်ဂါထာအနက်ပြီး၏။ ။

ပဉ္စမော၊ ငါးခုတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ဝဂ္ဂေါ၊ ဝဂ်သည်၊ နိဗ္ဗိတော၊
 ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ တဿ၊ ထိုပဉ္စမဝဂ်၏၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါန်းသည်ကား၊ ။
 ကုမာရကဿ၊ ပေါထေရော၊ ကုမာရကဿပထေရ်ထည်းကောင်း၊ ဓမ္မပါ
 ထောစ၊ ဓမ္မပါလထေရ် ထည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မာထိစ၊ ဗြဟ္မာထိထေရ် ထည်း
 ကောင်း၊ မောစာရာဇစ၊ မောစာရာဇထေရ် ထည်းကောင်း၊ ဝိသာခေါစ၊
 ဝိသာခထေရ်ထည်းကောင်း၊ ဂူဇ္ဇကောစ၊ ဂူဇ္ဇကထေရ်ထည်းကောင်း၊ အနုပ
 မောစ၊ အနုပမထေရ် ထည်းကောင်း၊ ဝဇ္ဇိတောစ၊ ဝဇ္ဇိတထေရ် ထည်း
 ကောင်း၊ ကိလေသဓုဝါဟနောတိ၊ ကိလေသာတည်းဟူသောမြူအညစ်
 အကြေးကို မက်ဖြင့်ဆေးချွတ်ပြီးသော၊ သန္ဓိတောထေရော၊ သန္ဓိတထေရ်
 ထည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်တည်း၊ ဒုကနိပါတံ၊ ဒုကနိပါတ်၌၊
 ဂါထာ၊ ဂါထာတို့ကား၊ နဂုတိစေဝ၊ ကိုးဆယ်တို့ဟူ၍ထည်းကောင်း၊ အဋ္ဌ

စ၊ ရှစ်ဂါထာတို့ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ နယကောဝိဒါ၊ နည်း၌လိမ္မာကျန်
 သော၊ ကျေနပ်ညာသာကျေနပ်ညာသေဟိ၊ လေးကျိပ်ကိုးရောက်ကျန်သော၊
 ထေရာထေရေဟိ၊ မထေရ်တို့သည်၊ ဘာသိတာ၊ ဟောအပ်ကျန်၏၊ ။
 ဒုကနိပါတော၊ ဒုကနိပါတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။
 ဒုကနိပါတ်ပြီး၏။

တိကနိပါတ်၊

(၁၇၀) အယောနိအာယောနိသော၊ မသင့်သောအကြောင်းဖြင့်၊ သဒ္ဓိံ၊
 သံသရာ၏စင်ခြင်းဟုဆိုအပ်သော ဘဝသုံးပါးမှထွက်မြော်ရာကို၊ အန္ဓေ
 သံဂဝေသန္တော၊ ရှာသည်ဖြစ်၍၊ ဝနေ၊ တော၌၊ အတ္ထိံ၊ မီးနတ်သားကို၊ ပရိစရိံ၊
 ဗေဒင်ကျမ်း၌ဆိုသော အစီအရင်ဖြင့်ပူဇော်ပြီ၊ သုဒ္ဓိမဂ္ဂံ၊ နိဗ္ဗာန်အကြောင်း
 ကို၊ အဇာနန္တော၊ မထိသည်ဖြစ်၍၊ အတ္တကိလမထာနုယောဂံ၊ ငါးပါးသော
 ပူခြင်းစသောကိုယ်၏ပင်ပန်းခြင်းနှင့်ယှဉ်ခြင်းကို၊ အမတံတပန္နိ၊ အမြိုက်
 နိဗ္ဗာန်ကို ရခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော အကျင့်ပင်တည်းဟု၊ မညာယ၊
 မှတ်ထင်သဖြင့်၊ အကာသိပဋိပဇ္ဇိံ၊ ကျင့်ပြီ၊ ။ တံသုခံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ချမ်းသာ
 ကို၊ သုခေန၊ သမထဝိပဿနာချမ်းသာဟူသောအကျင့်ဖြင့်၊ လန္တိ၊ အတ္တကိလ
 မထာနုယောဂဝသိုမကပ်မူ၍ငါရအပ်ပြီ၊ ဓမ္မဓမ္မဿ၊ မြတ်စွာထုရားအဆုံး
 အမထော်ဖြစ်သော၊ သုဓမ္မတံ၊ မဘောက်မပြန်ဝင့်မှထွက်မြော်ကြောင်းဓမ္မ
 အဖြစ်ကို၊ ပဿဇာနာတိ၊ သိလော၊ တိသောဝိဇ္ဇာ၊ သုံးပါးသောဝိဇ္ဇာတို့ကို၊
 အပ္ပပုတ္တော၊ ရောက်အပ်ကျန်ပြီ၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာထုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံး
 အမထော်ဖြစ်သောမဂ်ဟူသောအကျင့်ကို၊ ကတံကရဏီယံ၊ ပြုအပ်ပြီ၊ ။
 ဝုရေ၊ ဤအခါမှရှေး၌၊ ဗြဟ္မဗန္ဓု၊ ဇာတိမျက်စွဲ၍ ဝုတ္တားတို့၏ သမုတ်ခြင်း
 ဖြင့်ဗြဟ္မဗန္ဓုမည်သည်၊ အာသိံ၊ ဖြစ်၏၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ထေ
 ဝိဇ္ဇော၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော၊ ဗြဟ္မကော၊ မကောင်းမှုကို အပဋ္ဌုပြီး
 သောကြောင့် အရဟတ္တမဂ်ကို ရသဖြင့်ပရမတ္ထ ဗြဟ္မဏမည်သည်၊ အမိ၊
 ဖြစ်ပြီ၊ နှာတကောစ၊ ရှစ်ပါးမဂ္ဂင် မြိုက်ရေစင်ဖြင့်ကောင်းစွာ ဆေးအပ်ပြီး
 သောကိလေသာဟူသော အညစ်အကြေးရှိသော ပရမတ္ထအားဖြင့် ရေချိုး
 တတ်သောသူမည်သည်၊ အမိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ သောတ္ထိယေ၊ နာမ၊
 ကောင်းစွာဘဝ၌သာယာကတ်သောတရားမှလွတ်၍ချာန်ချမ်းသာဖြင့်ချမ်း
 သာခြင်းရှိသော သူမည်သည်၊ အမိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဝေဒဂုမဂ်
 ဥာဏံဖြင့် သံသရာတည်းဟူသော ကြီးစွာသော ဩစာမှဝေဒဟု ဆိုအပ်

သော သစ္စာလေးပါးတရား၏အဆုံးကိုသိသောကြောင့် ပရမတ္ထအားဖြင့်ဝေ
ဒဂူနည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အင်္ဂုဏိကဘာရုခါဇောထေ
ရော၊ အင်္ဂုဏိကဘာရုခါဇောထေရ်သည်။ ဣဝံဂါထက္ကယံ၊ ဤဂါထာသုံးခု
အပေါင်းကို၊ အဘာသိတ္ထံ၊ သိပြီ။ ။

အင်္ဂုဏိကဘာရုခါဇောထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၁၇၁) အဟံ၊ ငါသည်။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုသည်ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗာဟော၊
ရဟန်းပြုသောနဂ္ဂဗြဟ္မဇိရက်မြောက်အတွင်း၌၊ အပ္ပတ္တမာနသော၊ အရဟတ္တ
ဖိုလ်သို့မရောက်သေးသည်ဖြစ်၍၊ သေခေါ၊ အမိထိလစသည်တို့ကိုကုန်ဆဲ
သာဖြစ်သေး၏၊ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့၊ ပဝိဋ္ဌဿ၊ ဝင်သော၊ မေ၊ ငါ့အား၊ စေတ
သော၊ စိတ်၏။ ပဏိမိ၊ ထောင့်တ ခြင်းသည်။ အဟု၊ ဖြစ်ပြီ။ ။ အဟံ၊ ငါ
သည်။ ဝိဟာရတော၊ ကျောင်းမှ၊ ယာဝ၊ အကြင်မျှထောက်၊ နနိက္ခမေ၊ မ
ထွက်သေး၊ တာဝ၊ ထိုမျှထောက်၊ နာထိသံ၊ အလုံးစုံသောဘောဇဉ်ကိုမသုံး
သောငါ့အံ့။ နပိဋိဿာမိ၊ ခပ်သိမ်းသော သောက်အပ်သမျှသော ဝတ္ထုကို
မသောက်အံ့၊ တဗ္ဗာ၊ သညေ၊ တဗ္ဗာဟုသောကြောင့်ကို၊ အနုဟတေ၊ ငါ့နှလုံး
၌ကည်သည်မနှုတ်မဖြတ်သေး၊ တာဝ၊ ထိုမျှထောက်၊ ပဿံ၊ နံပါးနှစ်ဘက်
တို့တွင် တရသောနံပါးမှကိုယ်၏ညောင်းညာခြင်းကိုပယ်ခြင်းငှါတတက်
သောနံပါးသို့၊ နာပိနိပါဒတဿံ၊ မပြောင်းမချအံ့။ ဝေံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီး
သောနည်းဖြင့်၊ ဝိဟရတောဝိဟရန္တဿ၊ နေသော၊ တဿမေ၊ ထိုငါ၏၊ ဝိနိ
ယပရက္ကမံ၊ လုံ့လကိုလွန်စွာအားထုတ်ခြင်းကို၊ ပဿ၊ ရှုထော၊ မယာ၊ ငါ
သည်။ တိဿာဝိဇ္ဇာ၊ သုံးပါးသောဝိဇ္ဇာတို့ကို၊ အနုပ္ပတ္တာအဓိဂတာ၊ ရအပ်
ကုန်ပြီ၊ ဗုဒ္ဓာ၊ မြတ်စွာတရား၏။ သာသနံ၊ အဆုံးအမဖြစ်သောအကျင့်ကို၊
ကတံကရဏီယံ၊ ပြုအပ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပစ္စယောထေရော၊ ပစ္စယထေရ်
သည်။ ဣဝံဂါထက္ကယံ၊ ဤဂါထာသုံးခုအပေါင်းကို၊ အဘာသိတ္ထံ၊ သိပြီ။ ။

ပစ္စယထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၁၇၂) အာပုသော၊ ငါရှင်တို့၊ ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊
ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးအိုခြင်းနာခြင်းစသည်မနှိပ်စက်ဖို့ကာလ၌၊ ကရဏီယာနိပြုအပ်
ကုန်သောအမှုကို၊ ဟိ၊ ပမာဒဝသေန၊ မော့လျှာသည်အစွမ်းဖြင့်၊ အကတွာ၊ မ
ပြုမိသောကြောင့် ပစ္စာသော၊ ပြုအပ်သောကာလကိုလွန်ပြီးသောနောက်အခါ
မှ၊ ကာသု၊ ပြုခြင်းငှါ၊ ဣန္ဒြိယံ၊ အလိုရှိ၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ နသက္ကာတိ၊ ဇရာ
မရဏစသည်တို့သည်နှိပ်စက်သောကြောင့်ပြုခြင်းငှါမတတ်နိုင်၊ သောပုဂ္ဂ
လော၊ ထိုစွမ်းနိုင်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သုခါဋ္ဌာနာ၊ နတ်ရွာနိဗ္ဗာန်အကြောင်း

ထေရဂါထာပါဠိတော်နိဿယ

မှ၊ ခံသတေခံသန္တောပရိဟာယန္တော၊ ယုတ်ခဲ့ရကား၊ ပစ္စွာ၊ နောက်၌၊ အနု
 တပ္ပတိ၊ ကောင်းမှုကိုငါမပြုမိဟူ၍ နှလုံးမသာယာခြင်းသို့ရောက်၏။
 ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ယံကမ္မံ၊ အကြင်အမှုကို၊ ကယိရာ၊ ပြုရာ၏။ တံဟိတံဝေ၊ ထိုအ
 မှုကိုသာလျှင်၊ ဝဒေ၊ ဆိုရာ၏။ ယံ၊ အကြင်အမှုကို၊ နကယိရာ၊ မပြုရာ၊ တံ၊ ထို
 အမှုကို၊ နဝဒေ၊ ပြုထောဟုမဆိုရာ၊ အကရောန္တံ၊ မပြုသောသူကို၊ ဘာသမာ
 နံဘာသမာနာ၊ ဆိုကုန်သော၊ ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာရှိတို့သည်၊ အယံ၊ ဤသူကား၊
 ဧက္ကကော၊ ဤသူသာပြုစွမ်းနိုင်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပရိဇာနန္တိ၊ ပိုင်းခြား၍ထိကုန်
 ၏၊ သမ္ပာသမ္ပန္နဒေသိတံ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်ဟောထော်မှုအပ်သော၊ နိဗ္ဗာ
 နံ၊ နိဗ္ဗာန်သည်၊ သုသုခံဝတ၊ အလွန်ချမ်းသာစွတကား၊ အသောကံ၊ ပိုးရိပ်
 ခြင်းမှကင်းစွတကား၊ ဝိရဇံ၊ ရာဂစသောမြို့မှ ကင်းစွတကား၊ ခေမံ၊ ဘေး
 အပေါင်းမှကင်းစွတကား၊ ယတ္ထ၊ အကြင်နိဗ္ဗာန်၌၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲအပေါင်း
 သည်၊ ဝိရုဏ္ဏတိ၊ ချုပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗာကုထထေရော၊ ဗာကုထထေရ်သည်၊
 ဣဝံဂါထတ္ထယံ၊ ဤဂါထာသုံးခုအပေါင်းကို၊ အဘာထိတ္ထ၊ ဆိုပြီ။

ဗာကုထထေရဂါထာအနက်ပြုခြင်း

(၁၇၃) အာသုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ၊ ဇိဝိတံ၊ အသက်ရှင်
 ခြင်းငြါ၊ စေအုန္တေ ယု၊ အကယ်၍ အလိုရှိငြားအံ့၊ ဝေံ၊ ဤသို့အလိုရှိသည်ရှိ
 သော်၊ သာမညတ္ထိံ၊ ရဟန်းအဖြစ်၌၊ အပေက္ခဝါ၊ ထက်သောရိုသေခြင်းဖြင့်
 ဝဲကွက်ခြင်းရှိသည်လည်း၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သံဃိကံ၊ သံဃာ၏ဥစ္စာဖြစ်
 သော၊ စိဝရပါနဘောဇနံ၊ သက်နိုးအပျော်ဘောဇဉ်ကို၊ နာတိမညေယျ၊ မထိ
 မဲ့ဖြစ်မပြုရာ၊ အာသုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ သာမညတ္ထိံ၊ ရဟန်းအဖြစ်၌၊ အပေ
 ကွဝါ၊ ထက်သောရိုသေခြင်းဖြင့်ဝဲကွက်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ
 ဇိဝိတံ၊ အသက်ရှင်ခြင်းငြါ၊ စေအုန္တေ ယု၊ အကယ်၍ အလိုရှိငြားအံ့၊ ဝေံ၊ ဤ
 သို့အလိုရှိသည်ရှိသော်၊ အယိ၊ မြွေသည်၊ မူထိကသောမ္ဘံ၊ ကြွက်တူးသော
 တွင်းကို၊ သေဝတိဣာ၊ ခြံဝဲသကဲ့သို့၊ သယံနာသနံ၊ ရဟန်းသံဃာတို့၏ကျောင်း
 အိမ်ရာနေရာကို၊ သေဝေထ၊ ခြံဝဲရာ၏။ အာသုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ သာမညတ္ထိံ၊
 ရဟန်းအဖြစ်၌၊ အပေက္ခဝါ၊ ထက်သောရိုသေခြင်းဖြင့် ဝဲကွက်ခြင်းရှိသည်
 ဖြစ်၍၊ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ၊ ဇိဝိတံ၊ အသက်ရှင်ခြင်းငြါ၊ စေအုန္တေ ယု၊ အကယ်
 ၍ အလိုရှိငြားအံ့၊ ဝေံ၊ ဤသို့အလိုရှိသည်ရှိသော်၊ ဣတရိကရေန၊ ယုတ်ယုတ်
 မြတ်မြတ်ရအပ်သမျှသောပစ္စည်းဖြင့်၊ တုသေယျ၊ နေရာခံရရာ၏။ ဧကေဓမ္မံ
 တသုသော၊ အပ္ပမာဒတရားကိုသာလျှင်၊ ဘာဝေယျ၊ ပွားစေရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။

ခနိယောထေရော၊ ခနိယထေရ်သည်၊ ဣမံဂါထတ္တယံ၊ ဤဂါထာသုံးခုအပေါင်းကိုအဘာသိတ္ထံဆိုပြီး၊ ခနိယထေရ်ဂါထာအနက်ပြီး၏။ ။

(၁၇၄) အာဂုဿော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ အတိသီတံ၊ အလွန်ချမ်းသေးသည်။ အဟု၊ ဖြစ်၏။ အတိဥဏှံ၊ အလွန်ပူသေးသည်။ အဟု၊ ဖြစ်၏။ ဣဒံ၊ ဤကာလကား၊ အတိသာယံ၊ အလွန်ညချမ်းသောအခါသည်။ အဟု၊ ဖြစ်၏။ ဣတိဣမိနာပကာရေန၊ ဤသို့သော အပြားဖြင့်၊ ဝိဿဋ္ဌကမ္မန္တေ၊ စွန့်အပ်သောအမှုပြုခြင်းရှိကုန်သော၊ မာဟာဝေ၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ ခဏာ၊ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒစသောခဏတို့သည်။ အစွေန္တိ၊ အဘိက္ကမန္တိ၊ လွန်ကုန်၏။ ယောစ၊ အကြင်သူသည်လည်း၊ သီတဉ္စ၊ ချမ်းသောအခါကိုလည်းကောင်း၊ ဥဏှဉ္စ၊ ပူသောအခါကိုလည်းကောင်း၊ ဝိတော၊ မြက်ထက်၊ ဘိယျော၊ အလွန်၊ နမညတိ၊ မအောင်းမေ့တိတံဝိယ၊ မြက်ကဲ့သို့သော၊ မညတိ၊ အောက်မေ့၏။ ပုရိသကိစ္စာနိ၊ လုံ့လကြီးကုတ်အားထုတ်သော ယောကျ်ားသည်ပြုအပ်သောအမှုတို့ကို၊ ကရုကရောန္တော၊ ပြုသော၊ သောပုရိသော၊ ထိုယောကျ်ားသည်၊ သုခါ၊ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာမှ၊ နဝိဟာယတိ၊ မယုတ်။ အာဂုဿော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ခဗ္ဗံ၊ မြေဇာမြက်ကိုလည်းကောင်း၊ ကုသံ၊ သမန်းမြက်ကိုလည်းကောင်း၊ ပေါဗ္ဗကီလံ၊ ဆူးရှိသောချိုကိုလည်းကောင်း၊ ဥထိရံ၊ ပန်းရင်းကိုလည်းကောင်း၊ မုခ္ဗံ၊ ပြုဆန်မြက်ကို လည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗဇံ၊ ပြိတ်မြက်ကို လည်းကောင်း၊ ဝိဝေကံ၊ ကာယဝိဝေကစိတ္တဝိဝေကဥပဓိဝိဝေကကို၊ အနုဗြူဟယံ၊ အနုဗြူဟယန္တော၊ ပွားစေလိုသောကြောင့်၊ ဥရသော၊ ရင်ဖြင့်၊ ပုဒ္ဓုဒတိ၊ သာမိ၊ ပတ်တွန်းထျက်သွားစေအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ မာတင်္ဂပုတ္တောထေရော၊ မာတင်္ဂပုတ္တထေရ်သည်၊ ဣမံဂါထတ္တယံ၊ ဤဂါထာသုံးခုတို့၏အပေါင်းကို၊ အဘာသိတ္ထံ၊ ဆိုပြီး၊ မာတင်္ဂပုတ္တထေရ်ဂါထာအနက်ပြီး၏။ ။

(၁၇၅) စိတ္တကထိ၊ အကျဉ်းအကျယ်စသည်ဖြင့် ယုံမှားသင်္ကာကို ပျောက်စေတတ်သော ဆန်းကြယ်သော တရားစကားကို ဟောတတ်ကုန်သော၊ ပါဓုသိပုတ္တဝါသိနော၊ ပါဓုလိပုတ်ပြည်၌နေထွေရှိကုန်ထသော၊ ဗဟုသုတာ၊ များသော အကြားအမြင် ရှိကုန်ထသော၊ ယေသမဏာ၊ အကြင်ရဟန်းတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုများသော အကြားအမြင်ရှိသောရဟန်းတို့တွင်၊ အယံ၊ ဤခုခန္ဓသောဘိတရဟန်းသည်၊ အာယုဂါ၊ ရှည်သောအသက်ရှိသော၊ အညတရော၊ တေကော၊ တယောက်သော မထေရ်ပင်တည်း၊ ခုဇ္ဇသောဘိတော၊ ခုဇ္ဇသောဘိတအမည်ရှိသော၊ အာယုဂါ၊ ရှည်သောအသက်ရှိသော၊ သောထေရော၊ ထိုမထေရ်သည်၊ ခွါရေ၊ စရည်းပင်

ဝေဒနာဂါထာပါဠိတော်နိဿယ။

ရောက်ရာဖြစ်သောလိုက်တံခါး၌၊ တိဋ္ဌတိ၊ သံဃာ့အလိုအားထောက်စွာဝင်
 အံ့ဟုရပ်၏။ ။ပါဠိလိပုတ္တဝါထိနေခ၊ ပါဠိလိပုတ်ပြည်၌ နေထေ့ရှိကုန်သ
 သော၊ ဝိတ္တကထိ၊ အကျဉ်းအကျယ်စသည်ဖြင့် ယုံမှားသင်္ကာကို ဖျောက်
 စေတတ်သောဆန်းကျယ်သော တရားစကားကိုဟောတတ်ကုန်ထသော၊
 ဗဟုဿ ဘာ၊ များသောအကြားအမြင် ရှိကုန်ထသော၊ ယေသမဏာ၊ အ
 ကြင်ရဟန်းတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုများသောအကြားအမြင်ရှိ
 သောရဟန်းတို့တွင်၊ အယံ၊ ဤခုစ္ဆသောဘိတရဟန်းသည်၊ အာယုဝါ၊ ရှည်
 သောအသက်ရှိသော၊ အညတရောကော၊ တယောက်သော မထေရ်ပင်
 တည်း၊ မာလုဒတရိတော၊ တန်ခိုးအစွမ်းဖြင့်ထားသော၊ သောထေရော၊ ထိုခုစ္ဆ
 သောဘိတထေရ်သည်၊ ခွါရေ၊ စရည်းပင်ရောက်ရာလိုက်တံခါး၌၊ တိဋ္ဌတိ၊
 သံဃာ့အလိုအားထောက်စွာဝင်အံ့ဟုရပ်၏။ ။အာဝသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ သုယု
 ဇ္ဈေန၊ ရှေးအဖို့၌တဒင်္ဂီပဟာန်ဝိက္ခန္ဓနပဟာန်၏ အစွမ်းအားဖြင့်ကိလေသာ
 တို့ကိုကောင်းစွာထိုးပြစ်ခြင်းရှိထသော၊ သုယုဇ္ဈေန၊ အဆွေခင်ပွန်းကောင်း
 တို့သည်ရံခါရံခါပေးအပ်သောထောက်ပတ်သောဓမ္မဒါနရှိထသော၊ သင်္ဂါ
 မဝိဇယေန၊ သမုစ္ဆေ ဒပဟာန်ဖြင့် အလုံးစုံသော ကိလေသာမာဂ်အတိ
 သင်္ဂါမမာဂ်တို့ကို နှိပ်နင်းသဖြင့်အောင်ပြီးသော စစ်မြေအရပ်ရှိထသော၊
 ဗြဟ္မစရိယာနုစိက္ခေန၊ အရ ဘက္ကမဂ်တည်းဟူသောမြတ်သောအကျင့်ဖြင့်
 ကျင့်သောဘိတင်းရှိထသော၊ ဝေဝုတ္တပ္ပကာရေန၊ ဤထို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော
 အပြားဖြင့်၊ အသံ၊ ဤခုစ္ဆသောဘိတထေရ်သည်၊ သုခံ၊ ချမ်းသာကို၊ မေဓ
 တိအနုဘာဘိ၊ ခံစား၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ခုစ္ဆသောဘိတောထေရော၊ ခုစ္ဆသော
 ဘိတထေရ် သည်၊ ဣဝံဂါထက္ကသံ၊ ဤဂါထာသုံးခုတို့၏အပေါင်းကို၊ အဘာ
 ထိတ္ထ ဆိုပြီး၊ ခုစ္ဆသောဘိတထေရ်ဂါထာအနက်ပြီး၏။ ။

(၁၇၆) ဣဝံ၊ ဤထောက၌၊ ယောကောမိ၊ အမှတ်မရှိသောမင်းပုတ္တားစ
 သောသူ ယည်းမနုဒ သာသု၊ လူတို့၌၊ ပရပါတာနိ၊ တပါးသောသက္ကဝါတို့ကို၊
 ဟိံသတိ၊ ညှဉ်းဆဲတတ်၏၊ သောနုရော၊ ထိုသူသည်၊ အဓသ္မာလောကော၊ ဤ
 ပဗ္ဗုပ္ပန်ထောကမှ ထည်းကောင်း၊ ပရဒ္ဓာလောကော၊ တမလွန်ထောကမှ
 ထည်းကောင်း၊ ဥဘယာ၊ နှစ်ပါးသောလောက၌ အကျွမ်းဝင်သောစီးပွား
 ချမ်းသာမှ၊ ဝံသထေ၊ ယုတ်၏။ ။ယောစကောမိ၊ အမှတ်မရှိသောမင်းပု
 တ္တားစသောသူသည်၊ မေတ္တနုစိက္ခေန၊ ချစ်ခြင်းဟုဆိုအပ်သောမေတ္တာစိတ်
 ဖြင့်၊ လဗ္ဗေပါတာ၊ ခပ်သိမ်းသောသက္ကဝါတို့ကို၊ အနုကမ္မတိ၊ သနားစောင့်
 ရှောက် ဘတ်၏၊ တာမိသကော၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ သောနုရော၊ ထိုသူ

သည်။ဗဟို၊များစွာသော၊ပုညံ၊ကုသိုလ်တရားကို၊ ပဿဝတိ၊ပွားစေသည်
မည်၏။ သုတာသိတဿ၊ အလိုနည်းခြင်းစသောအပြားရှိသောကောင်းစွာ
ဟောအပ်သောပရိယတ္တိဓမ္မကို၊ သိက္ခေထ၊ သင်ခြင်းနာခြင်းဆောင်ခြင်း
မေးမြန်းခြင်းစသည်၏အစွမ်းဖြင့်သင်ရာ၏။ သမန္နပါသနဿစ၊ ကိလေသာ
ကိုငြိမ်းစေပြီးသောရဟန်းကောင်းအဆွေခင်ပွန်းဖြစ်သော ဒါယကာတို့သို့၊
ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ရံခါရံခါသည်းကပ်၍၊ တေသံ၊ ထိုမကောင်းမှုကို ငြိမ်းစေပြီး
သောရဟန်းအဆွေခင်ပွန်းကောင်းဖြစ်သောဒါယကာတို့၏။ ပဋိပတ္တိယာ၊
အကျင့်ဖြင့်၊ သိက္ခေထ၊ အနီး၌အကျင့်ကိုသင်ရာ၏။ ကောသနဿစ၊ တ
ယောက်အထည်း ထည်းနေ၍ ကာယဝိဝေကပွားစေသောသူ၏။ ရဟော၊
သိတ်ပြင်ရာအရပ်၌၊ နိသဇ္ဇံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းနှင့်ယှဉ်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်နေ
ခြင်းကို၊ သိက္ခေထ၊ ကျင့်ရာ၏။ စိတ္တဂူပသမသ၊ စာသရေဋ္ဌဗပဟာန်၏အ
စွမ်းအားဖြင့်ကိလေသာတို့မှတ်၏ဖြစ်ခြင်းကိုထည်း၊ သိက္ခေထ၊ ကျင့်ရာ
၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝါရဏတ္ထေရော၊ ဝါရဏထေရ်သည်၊ ဣဝံဂါထတ္ထယံ၊ ဤဂါ
ထာသုံးခုတို့၏အပေါင်းကို၊ အတာသိတ္ထံ၊ ဆုံးဖြတ်ပြီး ။

ဝါရဏထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၁၇၇) သဒ္ဓေါ၊ ကံကံ၏အကျိုးကို ယုံကြည်ခြင်း ရတနာသုံးပါး၌
ကြည်ညိုခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသော၊ မေဓာပီ၊ ကမ္မဿကတဉာဏ်စသည်နှင့်ယှဉ်
သော၊ ဣတ္ထာရှိသော၊ ဓမ္မဋ္ဌော၊ မြတ်စွာတရားအဆုံးအမဖြစ်သော ကိုးပါး
သောလောကုတ္တရာတရား၌တည်သော၊ သီလသမ္ပဒန္တာ၊ အာစာရသီလမဂ်
ဖိုလ်သို့လှည့်ပြည့်စုံသော၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ ဧကောပိ၊ တယောင်ထည်းပင်
ဖြစ်သော်ထည်း၊ ဣမ၊ ဤကာလ၌၊ အသဒ္ဓါနံ၊ သဒ္ဓါတရားကင်းကုန်သော၊ ဉာ
တိနဉ္စ၊ မိမိနှင့်မိတ်ဆွေအမျိုးအားဖြင့်စပ်ကုန်သောသူတို့၏ထည်းကောင်း၊
ဗဒ္ဓါနဉ္စ၊ ထိုသို့စပ်သဖြင့်ချစ်ကျွမ်းဝင်သော အဆွေခင်ပွန်းတို့၏ ထည်း
ကောင်း၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုးစီးပွားများမြတ်ခြင်းငှါ၊ ဟောတိ၊ မြတ်၏။ အနုက
မ္မာယ၊ အကျိုး စီးပွားကိုစောင့်ရှောက်သနားခြင်းဖြင့်၊ နိစ္စဗျာ၊ ဆင်းရဲသူဟူ၍
ကုသိုလ်ကို မပြုချေသော်နောင်အခါတဘန်ဆင်းရဲခြင်းကို ခံရလတ္တံ့ ဟူ
သောစကားဖြင့်နှိပ်၍၊ မယာ၊ ဝါသည်၊ ဉာဘယော၊ ဆွေမျိုးတို့ကို၊ ဇောဒိ
တာ၊ တိုက်ထွန်းနှိုးဆော်အပ်ကုန်ပြီ၊ တေဉာတယော၊ ထိုဆွေမျိုးတို့သည်၊
ဉာတိဗဒ္ဓဝပေမေန၊ ဤသူကား ငါတို့အဆွေအမျိုး ငါတို့နှင့် ချစ်ကျွမ်းငင်
သောအဆွေခင်ပွန်းတည်းဟုအဆွေအမျိုးဟူသောချစ်ခြင်းအဆွေခင်ပွန်း
ဟူသောချစ်ခြင်းဖြင့်၊ မမ၊ ဝါ၏။ ဩဝါဒံ၊ အဆုံးအမကို၊ အတိတ္ထမိတုံ၊ လွန်

ခြင်းငှါ၊ အသက္ကောန္တော၊ မတတ်နိုင်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဘိက္ခု၊ သုရဟန်းတို့၌၊
 ကာရံ၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ သင်္ကန်းစသောပစ္စည်းတို့ကိုလျှင်
 လုပ်ကျွေးခြင်းဖြင့်အရိုအသေကို၊ ကတွာ၊ ပြုကုန်သောကြောင့်၊ မယံ၊ ငါ၏၊
 တေ၊ ထိုအဆွေအမျိုးအဆွေခင်ပွန်းတို့သည်၊ ကာထကံဘာ၊ သေကုန်
 သည်ဖြစ်၍၊ အတ္တတိတာ၊ ဤလူ့ထုံကိုလွန်ကုန်၏၊ မယံ၊ ငါ၏၊ သာမာတာစ၊
 ထိုအခါသည်လည်းကောင်း၊ တေဘာတရောစ၊ ထိုညီအစ်ကိုတို့သည်လည်း
 ကောင်း၊ သုခံနတ်ပြည်၌အကျုံးဝင်သောချမ်းသာဟုဆိုအပ်သော၊ တိဒိဝံ၊
 တာဝတိံသာနတ်ပြည်သို့၊ ပတ္တာ၊ ရောက်ကုန်၏၊ တေ၊ ထိုငါ၏အခါအစ်ကို
 ညီတို့သည်၊ ကာမကာမိနော၊ မိမိတို့အလိုရှိအပ်သော ဝတ္ထုကာမတို့နှင့်
 ပြည့်စုံကုန်သည်ဖြစ်၍၊ မောဒန္တိ၊ မွေ့လျော်စံပျော်ရကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝ
 သယိကတ္ထေနေ၊ ဝသယိကထေရ်သည်၊ ဣဝံဂါထတ္ထယံ၊ ဤဂါထာသုံးခုတို့၏
 အပေါင်းကို၊ အဘာသိတ္ထံ၊ ဆိုပြီး ။

ဝသယိကထေရ်ဂါထာအနက်ပြုခြင်း။

(၁၇၀) ဘိက္ခုစေ၊ ရဟန်းတို့၊ အယံဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းကား၊ ကာထပရံ
သင်္ကန်းသော၊ အသားတို့၏ ပွားခြင်းမှကင်းသဖြင့်ကြိုသောမကောင်းသော၊
 သက္ကာန်ရှိသောကိုယ်အရရှိသော ကြောင့်ရှိုင်းသောကိုယ်အသားအရေအ
 စိတ်ရှိ၏၊ အန္တပါနမိ၊ ထမင်းအပျော်၌၊ မတ္တည၊ အတိုင်းအရှည်ကိုထိသည်
 ဖြစ်၍၊ ကိဿာ၊ ကြိုသောကိုယ်လည်းရှိ၏၊ မေနိသန္တတော၊ အကြောပြိုင်း
 ပြိုင်းထသောကိုယ်လည်းရှိ၏၊ သောနနေ၊ ထိုယောက်ျားဟုဆိုအပ်သော
 ရဟန်းသည်၊ အနိနမသော၊ ပျင်းခြင်းအစရှိသည်တို့မရှိစက်အပ်သော
 ကြောင့်မတွန့်တိုသော စိတ်လည်းရှိ၏၊ သံဂါမသိသေ၊ စစ်ဦး၌၊ နာဂေါ၊
 ဆင်ပြောင်သည်၊ အမိဂါသေတွာ၊ သန်ထွက်တွံခက်ရင်း စသည်တို့ဖြင့်
 ဖုတ်ခတ်ခြင်း ကိုလည်းခံ၍၊ ဝိဝံသေတိ ယထာ၊ သူတပါး စစ်သည်ကို
 ဖျက်ဆီးသကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဗြဟ္မာဝနေ၊
 ကြီးစွာသော ထောင့်တည်သော၊ အရညတ္ထိံ၊ တောကျောင်း၌၊ ခုံသေဟိ
 စ၊ ခြင်တို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ မကသေဟိစ၊ မှက်တို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊
 ဗုဠော၊ တွေ့အပ်သော ကိုက်ခဲခြင်းကို၊ သတော၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံသည်
 ဖြစ်၍၊ သမ္ပဇာနေ၊ အဆင်အခြင်နှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ တတြ၊ ထိုခြင်မှက်
 စသည်တို့၏ ကိုက်ခဲခြင်း စသောအထွေ၌၊ အမိဂါသယေ၊ လည်းခံရာ
 ၏၊ အမိဂါသေတွာ၊ လည်းခံပြီး၍၊ ဝိဝေယျ၊ ဘာဝနာ၏အစွမ်းအားဖြင့်
 မာရ်၏အားကိုဖျက်ဆီးရာ၏၊ ဗြဟ္မာ၊ ဗြဟ္မာမင်းသည်၊ ဧကော၊ တထေရ်

တိကနိပါတ်၊

အထည်းထည်း၊ ဈာနသံနေန၊ ဈာန်၏ချမ်းသာဖြင့်၊ သုခိတော၊ ချမ်းသာစွာ၊
 ဝိဟုရုတိယထာ၊ နေသကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ဝိက္ခူပိ၊ ရဟန်းသည်
 လည်း၊ ဧကော၊ တယောက်အထည်းတည်း၊ ဗြူဟန္တော၊ ဝိဝေကသုခကို
 ပွားစေထုက်၊ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ ဒေဝါ၊ နတ်သည်၊ ဒုဝေ၊
 နှစ်ယောက်နှစ်ယောက်အစုံနေရာ၌၊ စိတ္တပ္ပကော၊ ဝါပိ၊ အကြားအကြား၌
 စိတ်၏အမျက်ထွက်ခြင်းသည်လည်း။ သိယာယထာ၊ ဖြစ်ရာသကဲ့သို့၊
 တထာ၊ ထိုအတူ၊ ဒုဝေ၊ ရဟန်းနှစ်ယောက်တို့နှင့်တကွနက်နေရာ၌၊ စာဓဇ
 နန္တောပိ၊ တယော်သည်တယော်အားထိခိုက်သောအားဖြင့်အမျက်ထွက်
 ခြင်းသည်လည်း၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဝါမော၊ ရွာ၌နေသောသူသည်၊ တ
 ယော၊ သုံးယောက်သောသူနှင့်တကွနေခြင်းသည်၊ ဝိဝေကဝါသော၊ ဆိတ်
 ငြိမ်သောနေခြင်းသည်၊ နဟောတိယထာ၊ မဖြစ်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊
 တိက္ခံဘိက္ခုနံ၊ သုံးယောက်သောရဟန်းတို့၏၊ ဝါသော၊ တကွနက်နေခြင်း
 သည်၊ ဝိဝေကော၊ ရွာ၌နေသောသူတို့နှင့် တူသောကြောင့် ဆိတ်ငြိမ်ခြင်း
 မည်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ တတုတ္တရိ၊ ထိုသုံးယောက်ထက် အလွန်များ
 စွာသောသူတို့နှင့်နေမှုကား၊ ကောလာဟူလံ၊ များသောသူတို့၏ အစည်းအ
 ဝေး၌ ကျယ်သောကြီးသောအသံဖြင့် အုတ်အုတ်ကျက်ကျက်သည်၊ ဟော
 တိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဧကော၊ ဝိဟာရိနာ၊ တယောက်အထည်းတည်း
 နေထေ့ရှိသည်၊ ဘဝိဘဗ္ဗံ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယသော၊ ဇထေ့ရော၊ ယ
 သော၊ ဇထေ့ရံသည်၊ ဣဝံ၊ ဝါထတ္တယံ၊ ဤဝါထာသုံးခု တို့၏အပေါင်းကို၊
 အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီး၊ ယသော၊ ဇထေ့ရဝါထာအနက်ပြီး၏။ ။

(၁၇၆) ဥပါသကာ၊ ဥပါသကာ၊ တုယံ၊ သင်အား၊ ပုရေ၊ ရှေးအခါ၌၊
 သဒ္ဓါ၊ ငါ၌အရှင်ကားတရားကိုကုန်၍တရားနှင့် ညီညွတ်သောအကျင့်ရှိ၏
 ဟုသဒ္ဓါခြင်းရှိသည်၊ အဟုအဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ သာ၊ ထိုငါ၌သဒ္ဓါခြင်းသည်၊
 တောကဝ၊ သင်အား၊ အဇ္ဇ၊ ယခုအခါ၌၊ နုပိဇ္ဇတိ၊ မရှိ၊ တုယံ၊ သင်၏၊ ယံပစ္စယံ၊
 အကြင် ပစ္စည်းလေးပါးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧတံ၊ ဤပစ္စည်းလေးပါး
 သည်၊ တုဟုမဝ၊ သင်ဒါယကာ အားသာလျှင်၊ ဟောတု၊ ဖြစ်လေလော၊
 တော၊ ထိုသင်၏ပစ္စည်းဖြင့်၊ မယံ၊ ငါ့အား၊ နုအတ္ထော၊ အလိုမရှိ၊ မမ၊ ငါ့အား၊
 နုစ္စရိတံ၊ မကောင်းသော အကျင့်သည်၊ နုတ္ထိ၊ မဂ်ဖြင့်ပယ်ပြီးသောကြောင့်
 မရှိ၊ သဒ္ဓါ၊ ပုထုဇဉ်တို့၏သဒ္ဓါသည်၊ အနိစ္စာ၊ မမြဲသည်၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်
 ကြောင့်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ စပဏာ၊ ဖွဲ့ရ၌ပိုက်သောတံ
 သင်းကဲ့သို့မမြဲတုန်ထုပ်လျှပ်ပေါ့၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဖြစ်သော၊ သာသဒ္ဓါ၊

ထိုမမြဲသော သဒ္ဓါခြင်းကို၊ မံဃာ၊ ငါသည်၊ ဒိဋ္ဌာ၊ ဆင်ခြင်သဖြင့် မြင်အပ်ပြီ၊
 ဝေ၊ ဤသို့၊ တဿ၊ ထိုပုထုဇဉ်တို့၌ ဖြစ်သော သဒ္ဓါတရား၏၊ အနုဗ္ဗိတက္က
 ဝေ၊ မတည်တန့်သော ကြောင့်သာလျှင်၊ ကဒါ၊ ဝါ၊ ရှိ၊ ရုဇ္ဈန္တိ၊ အဆွေခင်ပွန်း
 နှင့် သည်၏အစွမ်းဖြင့် ချက်ခြင်းကို ပြုတတ်ကုန်၏၊ ကဒါ၊ ဝါ၊ ဝိရုဇ္ဈန္တိ၊
 တပ်ခြင်းကင်းသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်ကုန်၏၊ တက္က၊ ထိုပုထုဇဉ်တို့တပ်ခြင်း
 ရှိသည်မရှိသည်၌၊ မုနိ၊ မဟုန်းသည်၊ ကိ၊ ဖိယတေ၊ အဘယ်အကျိုးယုတ်
 ပါသနည်း၊ မုနိနော၊ မဟုန်းအား၊ ဘတ္တံ၊ ဆွမ်းသည်၊ ထောကံထောကံ၊ အ
 နည်းငယ် အနည်းငယ်၊ ကုထေကုထေ၊ အမျိုးယုတ်သည် အမျိုးမယုတ်
 သည်၌၊ ပစ္စတိ၊ အိမ်စဉ်အားဖြင့် နေ့တိုင်းနေ့တိုင်းအနည်းငယ်အနည်းငယ်
 သောဆွမ်းသည်ကျက်၏၊ တုယှဝေ၊ သင်၏သာလျှင်၊ ဂေဟေ၊ အိမ်၌၊ ဝိက္ခိ
 ကာယ၊ ဆွမ်းအထို့ငှါ၊ နဝရိဿာမိ၊ ငါမလားအံ့၊ မမ၊ ငါအား၊ ဇဗ်ဗလံ၊
 သွားစွမ်းနိုင်သော သလုံးခြင်းခေါင်း အားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တသ္မာ၊ ထို
 ကြောင့်၊ ဝိက္ခိကာယ၊ အရောရောသောဆွမ်းအထို့ငှါ၊ ဝရိဿာမိ၊ သွားလေ
 အံ့၊ ဣဘိ၊ ဤသို့၊ သာဓိမတ္တိယဒတ္တရော၊ သာဓိမတ္တိယထေရ်သည်၊ ဣဝံဂါ
 ထက္ကယံ၊ ဤဂါထာသုံးခုတို့၏အပေါင်းကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ။ ။

သာဓိမတ္တိယထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၁၀၀) အာရသော၊ ငါရှင်တို့၊ သဒ္ဓါယ၊ သဒ္ဓါ အကြောင်းရှိသော
 ကြောင့်၊ အဘိနိက္ခမ္မ၊ အိမ်ရာထောင်သော လူ့ဘောင်မှထွက်၍၊ နဝပဗ္ဗဇိ
 တောဝေ၊ ပထမအရွယ်ကပင်ရဟန်းပြုသည်ဖြစ်၍၊ နဝေ၊ သာသနာတော်
 ၌ထိက္ခာအားဖြင့်အငယ်သာတည်း။ ယေဘု၊ အကြင်သူသည်၊ ကဗျာထေ၊
 ပိယောဂရဘာဝနိယောစသည်ဖြင့်ဆိုအပ်သောထက္ကတာနှင့်ပြည့်စုံသည်
 ဖြစ်၍ကောင်းသော၊ သဒ္ဓါဖိဝေ၊ မိစ္ဆာဖိဝေ၊ ကြည့်သဖြင့်စင်ကြယ်သော အ
 သက်မွေးခြင်းရှိသော၊ အတန္တိတေ၊ အားထုတ်အပ်သောလုံ့လရှိသည်ဖြစ်၍
 ပျင်းခြင် မှကင်သော၊ မိတ္တေ၊ အဆွေခင်ပွန်းတို့ကို၊ ဘဇေယျသေဝေယျ၊
 ထိုအဆွေခင်ပွန်းကောင်းတို့၏အဆုံးအမကိုခံသဖြင့်မြဲလေလေသာ၊ ။ သဒ္ဓါ
 ယ၊ ကံကံ၏အကျိုး ရတနာသုံးပါးဂုဏ်၌ ယုံကြည်ခြင်း ရှိသောကြောင့်၊
 အဘိနိက္ခမ၊ အိမ်ရာထောင်သောလူ၏ဘောင်မှထွက်၍၊ နဝပဗ္ဗဇိတော၊ ပ
 ထမအရွယ်ငယ် သည်ကာထကရဟန်းပြု၏၊ နဝေ၊ သာသနာတော်၌ထိက္ခာ
 အားဖြင့်ရဟန်းငယ်သာတည်း။ သံဃာသိက္ခိ၊ ရဟန်းသံဃာအပေါင်း၌၊ ဝိဟရံ
 ဝိဟရန္တော၊ ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ်ကို ဖြည့်သဖြင့်နေသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း
 သည်၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ယိုဝိနည်းကိုထိလိမ္မာသည်ဖြစ်၍၊ ဝိနယံ၊ ဝိနည်းပရိယတ်ကို၊

သိက္ခေထ၊ သင်ရာ၏။ ၊ သဒ္ဓါယ၊ ကံကံ၏အကျိုးရတနာသုံးပါးဂုဏ်၌ယုံကြည်ခြင်းကြောင့်၊ အဘိနိက္ခမ္မ၊ အိမ်ရာထောင်သော လူ၏တောင်မှထွက်၍၊ နဝပဗ္ဗဇိတော၊ ပထမအရွယ်သည်ငယ်ကာလက ရဟန်းပြု၏နဝေါ၊ သာသနာတော်၌ သိက္ခာအားဖြင့် ရဟန်းငယ်သာတည်း။ ကပ္ပါကပ္ပေသု၊ နေသည်မအပ်သည်တို့၌၊ ကုသလောဆေကော၊ သုတ္တသုတ္တာနုလောမ၏ အစွမ်းအားဖြင့် လိမ္မာသော ရဟန်းသည်၊ အဝရက္ခတော၊ ပစ္စည်းလေးပါးတို့ကိုတဏှာမိမ္မိတို့ဖြင့် ခွေးရှုတောင့်ထခြင်းကင်းသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိဟရေယျ၊ နေရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥပါလိထ္ထေရော၊ ဥပါလိထေရ်သည်၊ ဣဝံဂါထက္ကဟံ၊ ဤဂါထာသုံးခုတို့၏အပေါင်းကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ။ ။

ဥပါလိထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၁၀၁) အာဂုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ပဏ္ဍိတံ၊ သုတဝိန္ဒာမယ ပညာနှင့် ပြည့်စုံသည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ ကပံ၊ ပူပန်စေတတ်သော အကျင့်နှင့်ပြည့်စုံသောသူသည်၊ အတ္ထဝိစိန္တကံ၊ မိမိအစိုးအပွားသူတပါးအစိုးအပွားကိုကြိုခြင်းငှါ၊ အထံသမတ္တကံ၊ စွမ်းနိုင်သောသူသည်၊ သန္တံသမာနံပိ၊ ဖြစ်သော်လည်းလေးကော်လောက၌၊ ပဉ္စကမ္မဂုဏာ၊ ငါးပါးသော ကာမဂုဏ်တို့သည်၊ ဣဝံသတ္ထမုဟံ၊ ဤသတ္တဝါအပေါင်းကို၊ သမ္ပောဟာ၊ တွေပေခြင်းဟူသောအကြောင်းတို့ကို၊ ပါတယိံ သု၊ ရှည်မြင့်စွာဖြစ်သဖြင့် ကျစေကုန်၏၊ ဥတ္တရိတုကာမံ၊ ကူးခြင်းငှါ အလိုရှိသော၊ ဝံ၊ ငါ့ကို၊ ပဉ္စဟေမဂုဏာ၊ ငါ့ပါးသောကာမဂုဏ်တို့သည်၊ သမ္ပောဟာ သမ္ပောဟေန၊ ပြင်းစွာတွေဝေသဖြင့်၊ ထောကော၊ ဩကာသထောက၌၊ ပါတယိံ သု၊ ကျစေကုန်၏။ ။ မာရဝိသယေ၊ ကိလေသမာရ်၏ ဖြစ်ရာဌာန၌၊ ပက္ခန္ဓော၊ ထိုကိလေသာမာရ်၏နှိပ်ငံသို့ပြေးဝင်သော၊ ဒဠသဏ္ဍသမပ္ပိတော၊ မြမြံစွာစူးသောငြောင့်နှင့်တူသော ကိလေသာဟူသောငြောင့်ကို ဖောက်ထွင်းသောစိတ်ရှိသော၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ မဂ္ဂ၊ ရာဇဿ၊ သေမင်း၏၊ ပါသာ၊ ရာဂအနှောင့်အမွှဲတည်းဟူသောကြော့ကွင်းမှ၊ ပရမ္ပိတံ၊ လွတ်ခြင်းငှါ၊ အသက္ခိံ၊ အရဟတ္တမဂ်ဥာဏ်ဟူသော မွှေးညှပ်ဖြင့် ရာဂစသောငြောင့်ကို အကြွင်းမဲ့နှုတ်ခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်၏။ ။ မေမယာ၊ ငါသည်၊ သဗ္ဗေကာမာ၊ အလုံးစုံသောအဝတ်တန်ဆာစသောအားဖြင့်များသော ဝတ္ထုကာမဂုဏ်ကိလေသာ ကာမဂုဏ်တို့ကို၊ ပဟိနာ၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်ပယ်အပ်ပြီ၊ မေမယာ၊ ငါသည်၊ သဗ္ဗေဘဝါ၊ ကမ္မဘဝစသောအလုံးစုံသောဘဝတို့ကို၊ ပဒါလိတာ၊ အရိယမဂ်ဖြင့်ဖျက်ဆီးအပ်ကုန်ပြီ၊ ဇာတိသံသာရော၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းလျှင်အကြောင်းရှိသော

ထေရဂါထာပါဠိတော်နိဿယ

သံသရာဝင်္ဂီသည်၊ ဝိက္ခိဏော၊ မဂ်ဖြင့်ဖြတ်သော အားဖြင့် ကုန်ပြီ၊ ဒါနိဗ္ဗဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ပုနတ္တဂေါ၊ ဘဝသစ်၌ တဘန်ဖြစ်ခြင်းသည်၊ နုတ္ထိ၊ မရှိပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥတ္တရပါလောထေရော၊ ဥတ္တရပါလထေရ်သည်၊ ဣမံဂါထတ္တယံ၊ ဤဂါထာသုံးခုတို့၏အပေါင်းကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ။ ။

ဥတ္တရပါလထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၁၀၂) ဣတ္တိ၊ ဤရဟန်းပြုရာ အစည်းအဝေး၌၊ သမာဂတော၊ အညီအညွတ်ထာကုန်သော၊ ယာဝန္တောယတ္တကာ၊ အကြင်သူထောက်ကုန်သော၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ ဥာတယော၊ ဆွေမျိုးတို့သည်၊ သုဏာထ၊ သောတရွှါရကိုအစဉ်မိုးသဖြင့်မှတ်ကုန်သော၊ ဝေါ၊ သင်တို့အား၊ ဝေဋ္ဌံ၊ ဝင်ဆင်းရဲမှ ထွက်မြောက်ရာတရားကို၊ ဒေသယိဿာမိ၊ ဟောအံ့၊ သောဇာတိနာမ၊ ထိုပမိုသန္ဓေ နေခြင်းမည်သည်၊ ပုနပျုနံ၊ အဘန်တလဲလဲ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ဒုက္ခာ၊ အလွန်ဆင်းရဲ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုသို့ဆင်းရဲသောကြောင့်၊ ဗုဒ္ဓသာသနော၊ မြတ်စွာဘုရားသာသနာတော်တွင်း၌၊ အာရမ္မထ၊ ထိုဇာတိမှလွတ်မြောက်ခြင်းငှါ၊ လုံ့လပြုကုန်သော၊ နိက္ကမထ၊ ပျင်းခြင်းမှ ထွက်သောအားဖြင့် ထိုထက်လွန်သောလုံ့လကိုပြုကုန်သော၊ ယုဂ္ဂထ၊ နိုးကြားခြင်းနှင့်ယှဉ်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်သမထပိပဿနာအဓိဝိစတိနှင့် ယှဉ်ကုန်သော၊ ကုပ္ပရော၊ ဆင်ပြောင်သည်၊ နန္ဒာဂါရံ၊ ကျူးဖြင့်ပြုအပ်သောအိမ်ကို၊ ပိမံသေတိဣဝ၊ ပျက်ဆီး သကဲ့သို့၊ ဝေမေဝ၊ ဤအတူ သာလျှင်၊ မဂ္ဂု၊ နေ့၊ သေမင်း၏၊ သေနံ၊ ကိလေသာ အပေါင်းတည်းဟူသော စစ်သည်ကို၊ ဇနာထ၊ ပျက်ဆီးကုန်သော၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ ဣမတ္ထိ၊ ဝေဋ္ဌပိနယော၊ ဤသုတ်အဘိဓမ္မာပိနည်း၌၊ အပ္ပမက္ခော၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း စီးဖြန်းခြင်းစသော ကုသိုလ်ကောင်းမှု၌ မမေ့မလျော့သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟဿတိ၊ နေအံ့၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ ဇာတိသံသာရံ၊ ပမိုသန္ဓေနေခြင်းလျှင်အကြောင်းရှိသောသံသရာဝင်္ဂီကို၊ ဗဟာယ၊ မဂ်၏ အစွမ်းဖြင့်ပယ်၍၊ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲ၏၊ အန္တံ၊ အဆုံးဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်ကို၊ ကရိဿတိ၊ မျက်မှောက်ပြုမှထိပ်သတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဘိဘုတတ္ထေရော၊ အဘိဘုတထေရ်သည်၊ ဣမံဂါထတ္တယံ၊ ဤဂါထာသုံးခုတို့၏ အပေါင်းကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ။ ။ အဘိဘုတထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။ ။

(၁၀၃) အာဂုသော၊ ဂါရှင်တို့၊ သံသရံသံသရန္တော၊ ကံကိလေသာတို့ဖြင့်ငါးပါးသော ဂတိတို့၌ ဝုတေခြင်းပမိုသန္ဓေနေခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်အဘန်တလဲလဲကျင်လည်ရသည်ရှိသော်၊ နိရယံ၊ သိဉ္ဇိုးကာဠုသုတ်စသောရှစ်ပါးသော ငရဲကြီးကုက္ကုရစသောတဆဲ ခြောက်ပါးအပြားရှိသောဥဿဒရေထို့

တိကနိပါတ်၊

အဂစ္ဆိသံ၊ ပဓိ သန္ဓေ၏အစွမ်းဖြင့်အဘန်တလဲလဲကပ်ရပြီ၊ ပေတလောကံ၊
 ချိပာသစသော အပြားရှိသောပြိတ္တာ၏ အဖြစ်သို့၊ ဝုနပ္ပုနံ၊ အဘန်တလဲလဲ၊
 အဂဓံဥပဂစ္ဆိံ၊ ပဓိ သန္ဓေ၏ အစွမ်းဖြင့်ကပ်ရပြီ၊ တိရစ္ဆာန်ယောနိယံ၊ တိရ
 ဣန်အမျိုး၌၊ အနေကဝ၊ ကုလားအုပ်နွားမြည်းစသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်လည်း
 ကောင်းကျိုးဖြိုင်းစွန်ရဲစသည်၏အဖြစ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ယျားသောအပြားရှိ
 သော၊ စိရံ၊ ရှည်မြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဝုထိတံ၊ အမြ
 ထိတ်လန့်ခြင်းစသည်၏အစွမ်းဖြင့်ဆင်းရဲကိုခံစားဘူးပြီ၊ ဇေဝံသဗ္ဗံ၊ ဤအ
 လုံးဝံသည်၊ ဒုက္ခံ၊ ထက်စွာသောမကောင်းမှုသည်သတ်ခြင်းစသောဆင်း
 ရဲတို့ဖြင့်လည်းခံနိုင်ခဲ့သည်၊ အမိ၊ ဖြစ်၏၊ မာနုသောပိစ ဘဝေါ၊ လူ၏
 အဖြစ်ကိုလည်း၊ အဘိရာမိတော၊ ထိုသို့သဘောရှိသော ကုသိုလ်ကံ၏ညီ
 ညွတ်ခြင်းဖြင့်ရအပ်ပြီ၊ သဂ္ဂကာယံ၊ သုဂတိဟုဆိုအပ်သော ကာမာဝစရ
 နတ်ပြည်သို့၊ သကံ၊ သကံ၊ တကြိမ်တကြိမ်၊ အဂဓံအဂစ္ဆိံ၊ ရံခါပဓိသန္ဓေ
 နေသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်ရောက်ပြီ၊ ရူပဝေတုသုစ၊ ရူပဘဝတို့၌၎င်း၊ အရူပ
 ဝေတုသုစ၊ အရူပဘဝတို့၌လည်းကောင်း၊ နေဝသညီသုစ၊ နေဝသညာနာသ
 ညာယထနထံတို့၌လည်းကောင်း၊ အသညီသုစ၊ အသညာသတ်ထံတို့၌လည်း
 ကောင်း၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဗြိတံ၊ ပဓိသန္ဓေနေသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်တည်ပြီ။
 သမ္ဘဝ၊ ကာမဘဝစသောဘဝတို့ကို၊ အသာရကာ၊ နိစ္စသာရစသော အနှစ်
 မှကင်းကုန်၏ဟူ၍၊ သုပိဒိတာ၊ ပိပသာနာပညာနှင့်တကွသော မဂ်ပညာဖြင့်
 ကောင်းစွာထိအပ်ကုန်ပြီ၊ သံခတာ၊ အကြောင်းတရားတို့သည်ကောင်းစွာ
 ကပ်အပ်ပြုအပ်သောကြောင့်၊ ပစထိတာ၊ ဖြစ်ခြင်း ရင့်ခြင်းစသော အပြား
 အားဖြင့်တုန်ထုပ်ခြင်းရှိကုန်၏၊ သဗ္ဗေဂိတာ၊ အခါခပ်သိမ်းရာဂဖြင့် တုန်ထုပ်
 စေအပ်နှိပ်စက်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်ကုန်ပြီ၊ တဉ္စ၊ ထို
 ဆိုအပ်ခဲ့ပြီ၊ သောသင်္ခတသဘောကို လည်းကောင်း၊ အတ္တသမ္ဘဝဉ္စ၊ မိမိ၌
 ကောင်းစွာဖြစ်သောအတ္တဘောကိုလည်းကောင်း၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပိဒိတွာ၊
 မိမိနှင့်စပ်သော အစိုးရခြင်းစသော အစွမ်းသူတပါးနှင့်စပ်သော ပရိညာတိ
 သမယအစွမ်းအားဖြင့်ထိ၍၊ သန္တိ မေဝ၊ ပြိမ်းသောနိဗ္ဗာနခတ်သို့သာလျှင်
 သတိမာ၊ မဂ်ပညာနှင့်တကွသော သတိရှိသည်ဖြစ်၍၊ သမဇ္ဈင်္ဂံ၊ အစိစိ
 အရိယမဂ်ကိုပွားစေသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်ရပြီ၊ ဇေဝံ၊ ဤသို့၊ ထေရော၊ ဂေါ
 တမထေရ်သည်၊ ဥာတကာနံ၊ အဆွေအမျိုး တို့အား၊ ဓမ္မဒေသနာရနေ၊
 တရားယောခြင်းအရင်းပြုသဖြင့်၊ အညံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဗျာကာသိ၊ ကြား

ပေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂေါတမောထေရော၊ ဂေါတမထေရ်သည်၊ ဣမံဂါထတ္တ
ယံ၊ ဤဂါထာသုံးခုတို့၏အပေါင်းကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ သိပြီ၊ ။

ဂေါတမထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၁၀၄) အာဂုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊
ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးအိုခြင်း၊ နာခြင်းစသည်ဖြင့် မနှိပ်စက်မိကားထန္တံ၊ ကရုဏီယာနိ၊
ပြုအပ်ကုန်သောအမှုတို့ကို၊ ပမာဒဝသေန၊ ဝေဒထေရ်သည်၏ အစွမ်းဖြင့်၊
အကတွာ၊ မပြုမိသောကြောင့်၊ ပစ္စာ၊ ပြုအပ်သောကာလကို လွန်ပြီးသည်မှ
နောက်၌၊ ကာတု၊ ပြုခြင်းငှါ၊ ဣန္ဒြိယ၊ အလိုရှိ၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ နုသက္ကော
တိ၊ ဧရာမရထစသည်တို့သည်နှိပ်စက်သောကြောင့် ပြုခြင်းငှါမတတ်နိုင်
သော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ထိုမစွမ်းနိုင်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သုခါဋ္ဌာနာ၊ နတ်ရွာနိဗ္ဗာန်
အကြောင်းမှ၊ ဝံသတေ၊ ယုတ်နဲ့ရကား၊ မစ္စာ၊ နောက်၌၊ အနုတပ္ပတိ၊
ကောင်းမှုကိုငါမပြုမဟူ၍ နှလုံးမသာယာခြင်းသို့ ရောက်၏၊ ။ ဟိသန္တံ၊
မှန်၏၊ ယံကမ္ဘံ၊ အကြင်အမှုကို၊ ကယိရာ၊ ပြုရာ၏၊ တံဟိတံဝေ၊ ထိုပြုအပ်
သောအမှုကိုသာလျှင်၊ ဝဒေ၊ ဆိုရာ၏၊ ယံ၊ အကြင်အမှုကို၊ နကယိရာ၊ မပြု
ရာတံ၊ ထိုအမှုကို၊ နဝဒေ၊ မဆိုရာ၊ အကရောန္တံ၊ မပြုသောသူကို၊ တာသမာ
နံဘာသမာနာ၊ ဆိုကုန်သော၊ ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာရှိတို့သည်၊ အယံ၊ ဤသူကား၊
က္ကေကော၊ ဤမျှသာပြုစွမ်းနိုင်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပရိဇာနန္တိ၊ ပိုင်းခြား၍ထိကုန်
၏၊ ။ သမ္မာသမ္မုဒ္ဓဒေထိတံ၊ မြတ်စွာဘုရားသည် ဟောတော်မူအပ်သော၊
နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သည်၊ သုသုခံဝတ၊ အလွန်ချမ်းသာ စွတကား၊ အသောကံ၊
ပိုးရိပ်ခြင်း အပေါင်းမှကင်းစွတကား၊ ဝိရဇံ၊ ရာဂစသော မြူမှကင်းစွတ
ကား၊ ခေမံ၊ ဘေးအပေါင်းမှ ကင်းစွတကား၊ ယတ္ထ၊ အကြင်နိဗ္ဗာန်၌၊ ဒုက္ခံ၊
ဆင်းရဲအပေါင်းသည်၊ နိရုဇ္ဈတိ၊ ချုပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဟာရိတောထေရော၊
ဟာရိတထေရ်သည်၊ ဣမံဂါထတ္တယံ၊ ဤဂါထာသုံးခုတို့၏အပေါင်းကို၊ အဘာ
သိတ္ထ၊ သိပြီ၊ ။ ဟာရိတထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။ ။

(၁၀၅) ယော၊ အကြင်သူသည်၊ ပါပမိက္ခေ၊ ယုတ်သောလုံ့ထရှိသောသူ
ထော်မဟုတ်သူယုတ်ဖြစ်ကုန်သောအဆွေခင်ပွန်းတို့ကို၊ ဝိဝဇ္ဇေတွာ၊ မငြိပ်
မဆည်းကပ်သည်၏ အစွမ်းဖြင့်ဝေးစွာကြည့်၍၊ ဥက္ကမံပုဂ္ဂလံ၊ မြတ်သောသူ
ထော်ကောင်းပညာရှိ အဆွေခင်ပွန်းကောင်းသို့၊ ဘဇေယျ၊ အဆုံးအမကို
ခံယူသည်၏အစွမ်းဖြင့် ဆည်းကပ်ရာ၏၊ အသ၊ ။ ထိုကောင်းသော အဆွေ
ခင်ပွန်း၏၊ ဩဝါဒေစ၊ အဆုံးအမ၌လည်း၊ တိဋ္ဌေယျ၊ ဆုံးမတိုင်းကျင့်သည်
၏အစွမ်းဖြင့်ကပ်ရာ၏၊ အဝထံ၊ တုန်ထွပ်ခြင်းမရှိသော၊ သုခံ၊ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာ

တိကနိပါတ်

ကို၊ ပစ္ဆေန္တော၊ တောဝဋ်တံသော သူသည်။ အဿ၊ ထိုအစေ့ခင်ပွန်းကောင်း
 ဇနိ၊ ကြွဝါဒေး၊ အဆုံးအမ၌၊ တိဋ္ဌေယျ၊ တည်ရာ၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊
 သိဒ္ဓေမဟတ္ထဝေ၊ သိဒ္ဓါမဟာသဗ္ဗုဒ္ဓါ၊ ပရိတ္တံ၊ ငယ်သော၊ ဒါရုံ၊ ထေသစ်
 ကို၊ အာရုပ္ပ၊ စီး၍၊ ထရန္တော၊ ကူးသည်ရှိသော်၊ သိဒ္ဓတိယထာ၊ နှစ်သကဲ့သို့
 ဝေတထာ၊ ထိုအတူ၊ ကုသိတံ၊ ပျင်းသောသူကို၊ အာဂမ္မ၊ စွဲ၍၊ သာဓုဇိဝိဝိ၊
 ကောင်းစွာအားထုတ်သောအမျိုးသားသည်လည်း၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်
 သိဒ္ဓတိ၊ သံသရာ၌နှစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ကုသိတံ၊ ပျင်းသော၊ ဟိနဝိရိ
 ယံ၊ ယုတ်သောလုံ့လရှိသော၊ တံပုဂ္ဂလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ပရိဝဇ္ဇေယျ၊ စေးစွာ
 ကြဉ်ရှောင်ရာ၏။ ပဝိဝိက္ခေဟိ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်သို့ကပ်ကုန်ထသော၊ ပ
 ဟိတပစ္ဆေဟိ၊ ကိုယ်အသက်ကို မငဲ့မု၍နိဗ္ဗာန်သို့ စေတုတ်အပ်သောမိတ်ရှိ
 ကုန်ထသော၊ ဗျာယေတိ၊ အာရမ္မဏူပနိဇ္ဈာဗျာန်ထက္ခဏူပနိဇ္ဈာဗျာန်ဖြင့်ဝင်
 စားခြင်းရှိကုန်ထသော၊ နိစ္စံ၊ အမြဲ၊ အာရဒ္ဓဝိရိယေဟိ၊ မြီးမြှောက်အပ်သော
 လုံ့လဖြင့်အားထုတ်ခြင်းရှိကုန်ထသော၊ ပဏ္ဍိတေဟိ၊ လောကီလောကုတ္တ
 ရာ ပညာနှင့်ပြည့်စုံကုန်ထသော၊ အရိယေဟိ၊ မြတ်သောသူတော်ကောင်း
 တို့နှင့်၊ သဟ၊ တကွ၊ အာဝသေအဝသေယျ၊ ပေါင်းတော်ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဝိမထောထေရော၊ ဝိမလထေရ်သည်၊ ဣဝံ၊ ထိုအတိုင်း၊ ဤဂါထာသုံးခုတို့၏
 အပေါင်းကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီး၊ ဝိမလထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

တတြိဘဏ္ဍိတိကနိပါတေ၊ ထိုတိကနိပါတ်၌၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါန်းကား၊ အင်္ဂိနိ
 ကောဘာရုဒ္ဓါဇော၊ အင်္ဂိနိက ဘာရုဒ္ဓါဇထေရ် လည်းကောင်း၊ ပစ္စယော၊ ပစ္စ
 ယထေရ်လည်းကောင်း၊ ဗာကုထောဣတိ၊ ဗာကုထထေရ် လည်းကောင်း၊
 ဓနိယော၊ ဓနိယထေရ် လည်းကောင်း၊ မာတင်္ဂီပုတ္တော၊ မာတင်္ဂီပုတ္တထေရ်
 လည်းကောင်း၊ သောဘိတော၊ သောဘိတထေရ်လည်းကောင်း၊ ဝါရထော
 ဣတိ၊ ဝါရထထေရ် လည်းကောင်း၊ ဝသိကောစ၊ ဝသိက ထေရ်လည်း
 ကောင်း၊ ယသောဇောစ၊ ယသောဇထေရ်လည်းကောင်း၊ သာမိပတ္တိယော၊
 သာမိပတ္တိယထေရ် လည်းကောင်း၊ ဥပါလိစ၊ ဥပါလိထေရ်လည်းကောင်း၊
 ဥတ္တရပါလောစ၊ ဥတ္တရပါလထေရ်လည်းကောင်း၊ အဘိဘူတော၊ အဘိဘူ
 တထေရ်လည်းကောင်း၊ ဂေါတမော၊ ဂေါတမထေရ်လည်းကောင်း၊ ဟာရိ
 တောပိစ၊ ဟာရိတထေရ်လည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗာနော၊ နိဗ္ဗာန်၌၊ ဂတော၊ အာရုံပြု
 သောအားဖြင့် ဖြစ်သော၊ ဝိမထောထေရော၊ ဝိမလထေရ် လည်းကောင်း၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ တိကနိပါတဋ္ဌိ၊ တိကနိပါတ်၌၊ အာဂတာ၊ ထာကုန်သော၊ ထေရော၊
 မထေရ်တို့ကို၊ သေဗ္ဗသ၊ ကကျိပ်ခြောက်ယောက်တို့ဟူ၍၊ ဂိတ္တာ၊ ဆို

အပ်ကုန်၏။ ဂါထာယော၊ ဂါထာတို့ကို၊ အဋ္ဌတာထိသ၊ ထေးဆယ့်ရှစ်ဂါထာ
တို့ဟူ၍၊ ကိတ္တိတ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ ဣတိဣဒံ၊ ဤသည်လျှင်တည်း၊ တိကနိ
ပါတော၊ တိကနိပါတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတောနိဋ္ဌဣတောဂတောပတ္တော၊ ပြီးခြင်းသို့
ရောက်ပြီ၊ တိကနိပါတ်ပြီး၏။ ။

စတုတ္ထနိပါတ်။

(၁၀၆) အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ အထဏီတာ၊ ထက်ကောက်ခြေကျင်း
စသောတန်ဆာတို့ဖြင့်တန်ဆာဆင်အပ်သော ကိုယ်ရှိထသော၊ သုဝသနာ၊
တင့်တယ်သောအဝတ်ကိုဝတ်ခြင်းရှိထသော၊ မာထိနိ၊ ပန်သောပန်းလည်း
ရှိထသော၊ စန္ဒနုဿဒါ၊ စန္ဒကူးရည်ဖြင့်ထိမ်းကျံအပ်သောကိုယ်ရှိသော၊ နာ
ဓိနန္ဒကီ၊ တယောက်သောကချေသည်မိန်းမသည်၊ မဇ္ဈေမဟာပထေ၊ ခရီး
ထမ်းမ၏အထယ်ခွံ၊ တူရိယေ၊ အင်္ဂါငါးပါးနှင့်ပြည့်စုံသောစည်ကို၊ ဝိဇ္ဇန္တေ၊
တီးသည်ရှိသော်၊ နုဗ္ဗတိနုဗ္ဗကရောတိယထာ၊ ကခြင်းကိုပြုသကဲ့သို့၊ ဝေတ
ထာ၊ ထိုအတူ၊ ပိဏ္ဍိကာယ၊ ဆွမ်းအထို့ငှါ၊ ပဝိဋ္ဌော၊ ဝင်သော၊ အဟံ၊ ငါ
သည်၊ ဂစ္ဆန္တော၊ မြို့ခရီးခွံသွားထွက်၊ ဩဇောကေန္တော၊ ဘေးရန်တို့ကို
ပယ်ဖျောက်ဆုံးသောငှါ၊ ခရီးသို့ကြည့်သည်ရှိသော်၊ အထဏီတံ၊ ထက်
ကောက်ခြေကျင်းစသောထန်ဆာဖြင့်တန်ဆာဆင်အပ်သောကိုယ်ရှိသော
သုဝသနံ၊ တင့်တယ်သောအဝတ်ကိုဝတ်ခြင်းရှိသော၊ နံနန္ဒကီ၊ ထိုကချေ
သည်မကို၊ ဥဒိက္ခိသံ၊ မြင်မိ၏။ ကိံပိယ၊ အဘယ်ကဲ့သို့ဖြစ်သနည်းဟုမူကား
မဂ္ဂုပါသံ၊ သေမင်း၏ကြော့ကွင်းသဖွယ်ဖြစ်၍ဖြစ်သောဇရာစသောကြော့
ကွင်းကို၊ ဩဗ္ဗိတံ၊ ထောင်အပ်သည်ကို၊ ဥဒိက္ခိသံ၊ မြင်၏။ တတောတသ္မာ
ကာရကာ၊ ထိုသို့သေမင်း၏ ကြော့ကွင်းနှင့်တူသောကြောင့်၊ မေမမ၊ ငါ
အား၊ ယောနိသော၊ အသင့်အားဖြင့်၊ မနုထိကာရော၊ ဤကားအရိုးပုပါတကား
ဟုနှလုံးသွင်းခြင်းသည်၊ ဥဒပဇ္ဇထ၊ ဖြစ်လတ်၏။ အာဒိန္ဒဂေါ၊ ဤသို့ကိုယ်၏
အဖြစ်ကိုဆောင်ခြင်းကိုအရင်းပြုသဖြင့်ထိုကိုယ်ခွံမြိုကုန်သော စိတ်စေတ
သိက်တို့၏ ဖြစ်ခြင်းပျက်ခြင်းရှိသော အဖြစ်အားဖြင့်ထင်ကုန်သောများစွာ
သောအခြင်းအရာရှိသောအဖြစ်သည်၊ ပါတုရဟု၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ၊ နိဗ္ဗိဒါ၊ အ
ဖြစ်ကိုရှုသောဘာဝနာကိစ္စအားဖြင့်ပြီးသော ဝန့်ခွံပြီးငွေသောဉာဏ်သည်
သမ္ပတိဋ္ဌထံ၊ ငါ၏နှလုံးခွံကောင်းစွာတည်ပြီး တတော၊ ထိုစိပဿနာဉာဏ်
ဖြစ်သည်ငှါ၊ ပရိနောကံခွံ၊ မေ၊ ငါ၏၊ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ ပိရုဂ္ဂိ၊ လောကုတ္တရာ
ဘာဝနာကို ပွားစေသည်၏ အစွမ်းဖြင့်ဖြစ်သောမဂ်၏ အစဉ်ဖြင့် အလုံးစုံ

စတုတ္ထနိပါတ်၊

သောကီလေသာတို့မှလွတ်ပြီ၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာထုရား၏၊ ဓမ္မသုဓမ္မတံ၊ တရားထော်၏ကောင်းသောတရား၏အဖြစ်ကို၊ ပဿ၊ ရှုလော့၊ မယာ၊ ငါသည်၊ တိသောဝိဇ္ဇာ၊ သုံးပါးသောဝိဇ္ဇာတို့ကို၊ အနုပ္ပတ္တာ၊ အစဉ်အတိုင်းရအပ်ကုန်ပြီ၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာထုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမထော်ဖြစ်သောမဂ်ဟူသော အကျင့်ကို၊ ကတံကရဏီယံ၊ ပြုအပ်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နာဂသမာထတ္ထေရော၊ နာဂသမာထထေရ်သည်၊ ဣဝံ၊ ဤသို့၊ ဤဂါထာထေးချအပေါင်းကို အဘာသိတ္ထံ၊ ဆိုပြီ၊ နာဂသမာထထေရ်ဂါထာအနက်ပြီး၏ ။

(၁၀၇) အာရသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ မိဒ္ဓေန၊ ကိုယ်၏ပျင်းရိခြင်းဟုဆိုအပ်သောမစွမ်းနှိုင်းခြင်းစင်ပန်းခြင်းသဘောရှိသော မိဒ္ဓသည်၊ ပကတောအဘိဘူတော၊ နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟာရာ၊ အိပ်ရာနေရာဖြစ်သောကျောင်းမှာဥပနိက္ခမိံ၊ စင်္ကြံသွားဆုံသောဌာထွက်ပြီ၊ စကံခံ၊ စင်းကြံသို့၊ အဘိဂ္ဂဟန္တော၊ တက်သည်ရှိသော်၊ တတ္ထေဝ၊ ထိုစင်းကြံ၏စောင်းတန်း၌သာလျှင်၊ ဆမာဆမာယံ၊ မြေ၌၊ ပတတော၊ ငိုက်မျည်းခြင်းဖြင့်နှိပ်စက်သည်ဖြစ်၍လည်း၏၊ ဂတ္တာနိ၊ မြေ၌လည်းသောအခါကိုယ်၌မြေနှင့်အလိပ်းအလိပ်းကပ်သောကိုယ်၏အစိတ်တို့ကို၊ ပရိမဇ္ဇိတွဿ၊ သုတ်ခါ၍၊ ယုပိ၊ တဘနံလည်း၊ စကံခံ၊ စင်္ကြံသို့၊ အာရုပ္ပာ၊ ထက်၍၊ စကံမေ၊ ကြံ၌၊ စကံခံန္တော၊ ထိုမှဤမှစင်္ကြံသွားသော၊ သောအဟံ၊ ထိုငါသည်၊ အဇ္ဈတ္တိအဇ္ဈတ္တေန၊ သမာမိဟုဆိုအပ်သောကမ္မဋ္ဌာန်းအာရုံ၌၊ သုသမာဟိတော၊ နိဝရဏတို့ကိုခွဲသဖြင့်ကောင်းစွာတည်ကြည်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ စကံမိံ၊ စင်္ကြံသွားပြီ၊ တတော၊ ထိုသို့စင်္ကြံသွားပြီးသောနောင်မှာမေမမ၊ ငါအား၊ ယောနံသောမနုထိကာရော၊ ဤအရိုးရကား အကြောနှင့်စပ်၏အသားဖြင့် လိပ်းကျွံအပ်၏ ဤသို့အစရှိသောသင့်သောနှလုံးသွင်းခြင်းရှိသည်၊ ဥဒပဇ္ဇထ၊ ဖြစ်လတ်၏၊ အာဒိနုဝေ၊ ဤကိုယ်၏သဘောကိုဆောင်ခြင်းကိုအရင်းပြုသဖြင့်ထိုကိုယ်၌မိကျန်သော စိတ်စေတထိက်တို့၏ အဖြစ်အပျက်ကိုနှလုံးသွင်းခြင်းထိုစေတထိက်တို့၌ဘီလူးရကျိပ်စသည်တို့ကဲ့သို့ဘေးအားဖြင့်ထင်စွာသောအခြင်းအရာရှိသောအပြစ်သည်၊ ပါတုရဟိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ၊ နိဗ္ဗိဒါ၊ အပြစ်ကိုရှုသောဘာဝနာကိစ္စဖြင့်ပြီးသောဝင်္ဂိဆင်းရဲမှ ပြီးငွေ့သောဥာဏ်သည်၊ သမတိဋ္ဌထ၊ ငါ၏နှလုံး၌ကောင်းစွာတည်ပြီ၊ တတော၊ ထိုပိပဿ၊ နာဥာဏ်ဖြစ်သည်မှာမေမမ၊ ငါ၏စိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ ဝိရုပ္ပိ၊ မဂ်အစဉ်အေးဖြင့်အလုံးစုံသောကီလေသာတို့မှလွတ်ပြီ၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာထုရား၏၊ ဓမ္မသုဓမ္မတံ၊ တရားထော်၏ကောင်းမြတ်သော တရား၏အဖြစ်ကို၊ ပဿ၊ ရှုလော့၊ မယာ၊ ငါ

သည်။ တိသောဝိဇ္ဇာ၊ သုံးပါးသောဝိဇ္ဇာတို့ကို၊ အနုပုတ္တဘ၊ အစဉ်အတိုင်းရ အပ်ကုန်ပြီ၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာထုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ဖြစ်သော အကျင့်ကို၊ ကတံကရဏီယံ၊ ပြုအပ်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂုတ္ထေရော၊ ဘဂု ထေရ်သည်။ ဣဝံဂါထာစကုတ္တံ၊ ဤဂါထာလေးခုအပေါင်းကို၊ အဘာသိတ္ထံ၊ ဆိုပြီ၊ ဘဂုထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။ ။

(၁၀၈) ဘောဇ္ဇော၊ အိုရဟန်းများတို့၊ ပရေ၊ ပညာရှိမှတပါးသောသူ တို့သည်၊ ဣ၊ ဤခန္ဓအခန္ဓ၌၊ မယံ၊ ငြင်းခုံခြင်းကိုပြုကုန်သောငါတို့သည်၊ ယမာမသေ၊ အမြဲပင်ပန်းသည်ဖြစ်၍သေမင်း၏နှိုင်းထိုသွားကုန်အံ့ဟူ၍၊ န ဝိဇာနန္တိ၊ မသိကုန်၊ တတ္ထ၊ ထိုခန္ဓအခန္ဓသည်၌၊ ယောစပဏ္ဍိတာ၊ အကြင် ပညာရှိတို့သည်လည်း၊ ဝိဇာနန္တိ၊ ငါတို့ကားသေမင်း၏ အနီးသို့ ရောက်ရ ကုန်အံ့ဟုသိကုန်၏၊ တတော၊ ထိုသို့သိသောကြောင့်၊ ယောနိသောမနသိ ကာရံ၊ အသင့်အားဖြင့်နှလုံးသွင်းခြင်းကို၊ ဥပ္ပါဒေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ မေဂေါနံ၊ ငြင်းခုံခြင်းတို့ကို၊ ဝုပသ္မာယ၊ ပြင်းစေခြင်းငှါ၊ ပဒိုပစ္ဆန္တိ၊ ကျင့်ကုန်၏၊ အ ထ၊ ထိုသို့ကျင့်သောအခါ၌၊ နေသံ၊ ထိုပညာရှိတို့အား၊ တေမေဂေါ၊ ထိုငြင်း ခုံခြင်းတို့သည်၊ သမန္တိ၊ အကျင့်ကိုကျင့်သဖြင့်ငြိမ်းကုန်၏၊ ယဒါစ၊ အကြင် အခါ၌လည်း၊ အဝိဇာနန္တော၊ ငြင်းခုံခြင်းငြိမ်းအံ့သောအကြောင်းကိုအဟုတ် အမှန်မသိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဣရိယန္တရမရာပိယ၊ အိုခြင်းသေခြင်းကိုလွန် ကုန်သကဲ့သို့၊ ဥန္နန္ဓာစ၊ ထက်သောမာန်ရှိကုန်သည်လည်းကောင်း၊ မုခရာစ၊ နှုတ်ကြမ်းကုန်သည်လည်းကောင်း၊ ဝိကိန္ဏဝါစာစ၊ ဗဂိုပရဲကြသောစကား ရှိကုန်သည်လည်းကောင်း၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ ဝတ္တန္တိ စရန္တိ၊ ကျင့်ကုန်၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဝိဝါဒေါ၊ ငြင်းခုံခြင်းသည်၊ နဝုပသမတေဝ၊ မငြိမ်းသလျှင် ကတည်း၊ ယေစပဏ္ဍိတာ၊ အကြင်ပညာရှိတို့သည်လည်း၊ ဓမ္မံ၊ မြတ်စွာထု ရား၏သာသနာခန္ဓကို၊ ဝိဇာနန္တိ၊ ဟုတ်မှန်စွာသိကုန်၏၊ တေပဏ္ဍိတာ၊ ထိုပ ညာရှိတို့သည်၊ အာတုရေသု၊ ကိလေသာရာဂဖြင့်ကျင့်နာခြင်းရှိကုန်သော သတ္တဝါတို့၌၊ အနာထုရာ၊ ကိလေသာကင်းသောအားဖြင့် ဆင်းရဲမရှိကုန် သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုပညာရှိတို့အား၊ ဝိဝါဒေါ၊ ငြင်းခုံ ခြင်းသည်၊ ဝုပသ္မာပတိ၊ စင်စစ်လျှင်ငြိမ်း၏၊ သိထိထံ၊ ထေရုထေရုယူခြင်းကို ပြု၍မြဲမြံစွာပြုအပ်သော၊ ယံကိဗ္ဗိ၊ အလုံးစုံသော၊ ယံကမ္မံ၊ အကြင်ကုသိုလ်ကံ သည်၎င်း၊ သံကိလိဗ္ဗံ၊ ပြည်တန်ဆာမတို့၌ချစ်ကျွမ်းဝင်သဖြင့် ဆွမ်းခံခြင်းစ သောညစ်နွမ်းစွာသော၊ ယံဝတံ၊ အကြင်အထွေအကျင့်သည်လည်းကောင်း သကဿရံ၊ ငါ့အား ဥက္ခေပနိယကံကို ပြုလို၍သံဃာတို့စည်းဝေးလေသ

ထောဟုမိမိအားယုံမှားသဖြင့်အောက်မှေအပ်သော၊ယံဖြဟ္လစရိယံ၊အကြင်
 ရဟန်းတရားကိုပြုခြင်းသည်ထည်းကောင်း၊အတ္ထိ၊ရှိ၏၊တံ၊ထိုသို့ဆိုအပ်ပြီး
 သောအမှုအကျင့်သည်၊တဿပုဂ္ဂလဿ၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊မဟပ္ပလံ၊များမြတ်
 သောအကျိုးရှိသည်၊နဟောတိ၊မဖြစ်၊ ယဿပုဂ္ဂလဿ၊အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်
 အား၊သဖြဟ္လစာဓိ၊ အရှိအသေပြုအပ်သော သိတင်းသုံးဘော်တို့၌၊ ဂါရ
 ဝေါ၊အသေးအမြတ် ရှိသေခြင်းသည်၊ နူပလ ဣတိ၊နုပိဇ္ဇတိ၊မရှိ၊ သောပုဂ္ဂ
 ယော၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ပထဝီယာ၊မြေမှ၊နဘံ၊ကောင်းကင်သည်၊အာရကာ
 ယထာ၊ ဝေးသကဲ့သို့၊သဗ္ဗဗ္ဗာ၊ သူတော်ကောင်းတရားမှ၊ အာရကာ၊ဝေး
 သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ သဘိယောထေရော၊ သဘိယထေရ်
 သည်၊ဣဝံ၊ဂါထာစတုတ္ထံ၊ဤဂါထာလေးခုအပေါင်းကို၊အဘာသိတ္ထံ၊ဆိုပြီး။

သဘိယထေရ်ဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၁၀၉) ပူဇော်အလွန်စက်ဆုပ် ရုံရှာဘွယ်ရှိသော ပိုးမျိုးအထူးထူး
 သောမစင်တို့ဖြင့် ပြည့်သော၊ ခုဂ္ဂန္ဓေ၊ထိုပိုးမျိုးမစင်တို့ဖြင့် ပြည့်သောသ
 ဘောရှိသောကြောင့်မကောင်းသောအနံ့ရှိကုန်သော၊မာရပက္ခေ၊ကိလေသာ
 မာရ်၏အတို့၌ဖြစ်ကုန်သော၊အဝဿုတေ၊အခါခပ်သိမ်းကိလေသာတည်း
 ဟူသော မိဗ္ဗိးရည် ထိုထိုသောအရပ်၌ မစင်၏အရည်အစက်တို့ဖြင့်စွတ်
 ကုန်သော၊နဝဟံခွါရေဟိ၊ကိုးပါးသောခွါရတို့မှ၊ အဝဿုတာနိ၊ယိုစိးကုန်
 သော၊ထာနိဇိဂုန္တိတာနိ၊ ထိုစက်ဆုပ်ရုံရှာဘွယ်တို့သည်၊ သန္တိ၊ရှိကုန်၏၊
 တေ၊သင်၏၊ကာယေ၊ကိုယ်၌၊ ယာနိ၊အကြင်သို့သဘောရှိကုန်သောမစင်
 ကျင်ငယ်နှပ်တံထွေးအစရှိသောစက်ဆုပ်ဘွယ်တို့သည်၊ သဗ္ဗဒါ၊အခါခပ်
 သိမ်း၊သန္ဓန္တိ၊စီးယိုကုန်၏၊ တာနိတာဒိသာနိ၊ ထိုသို့သဘောရှိကုန်သော
 ကျင်ငယ်ကျင်ကြီး ပိုးလောက်တို့ဖြင့် ပြည့်သော ကိုယ်အစိတ်တို့သည်၊
 ဝိစက်ဆုပ်ဘွယ်သည်၊ အတ္ထု၊ဖြစ်လေစွတကား၊ ပုရာဏံ၊ ရှေးမထိ
 သောကာလ၌ဖြစ်သောရဟံ ရှင်ပြောဟောမြူးတူးခြင်းကို၊မာအမညိတ္ထော
 မာအမညိ၊မအောက်မှေလင့်၊ဣဒါနိယိ၊ယခုအခါ၌ထည်း၊ဇေံ၊ဤသို့ရှေးနည်း
 ဖြင့်၊ပရိပဇ္ဇိဿတီတိ၊ကျင့်ရထက္ကံ၊ဟူ၍၊မာစိန္တယိ၊မကြံလင့်၊တထာဂတေ
 ထာခြင်းကောင်းသော အရိယာသာဝကအပေါင်း၌၊ မာသာဒေထိ၊ပကတိ
 သတ္တဝါကဲ့သို့မထိမဲ့၊မြင်ပြုသဖြင့်ကိလေသာအစွမ်းဖြင့်တစ်မည်ဟုမအော်
 မှေသင့်၊ထေ၊ထိုထုရားတပည့်သားဖြစ်ကုန်သောအရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊
 သဂ္ဂေယိ၊ သဗ္ဗညုဘုရားရှင်သည် ဟောကြားခြင်းဖြင့်ဆုံးစေခြင်းငှါမတတ်
 ကောင်းသောချမ်းသာရှိသောနတ်ပြည်၌လည်း၊နဂဇ္ဇန္တိ၊ရာဂဖြင့်တစ်ခြင်း

ကိုမဖြစ်စေကုန်၊ မာနုဿေ၊ မစင်စုနှင့်တူသော လူတို့ကာမဂုဏ်ချမ်းသာ၍၊
 ကိမင်္ဂီပန၊ အဘယ်မှာရာဂဖြင့်တပ်တော့အံ့နည်း၊ ၊ ဗာလော၊ ခိုက်ကုန်ထ
 သော၊ ဒုဗ္ဗေဓာ၊ ပညာမှကင်းကုန်ပြီးထသော၊ ဒုဗ္ဗန္တိ နော၊ အသုဘ၌သုဘဟု
 ရှုသဖြင့်မကောင်းသော အကြံရှိကုန်ထသော၊ မောဟပါရုတော၊ မောဟဖြင့်
 ထက်ဝန်းကျင်မှဖုံးလွှမ်းသောစိတ်ရှိကုန်ထသော၊ ယေသတ္တော၊ အကြင်သတ္တ
 ဝါတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တာဒိသာ၊ ထိုသို့သဘောရှိကုန်သော ခိုက်စွာ
 သောပုထုဇဉ်တို့သည်၊ ဣတ္ထိသည်တေ၊ မိန်းမဟုသရတ်အပ်သော၊ မာရ
 ဝိတ္တု၊ မာရသည်ထောင်အပ်သော၊ ဗန္ဓုနောပါယေ၊ ကျော့ကွင်း၌၊ ဓန္ဓန္တိ၊
 တပ်မက်မောခြင်းစသည်ဖြင့်ဖုံးလွှမ်းထွက်တည်ကုန်၏၊ ယေသံ၊ အကြင်
 ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ ရာဂေါစ၊ ရာဂသည် ထည်းကောင်း၊ ဒေါသောစ၊
 ဒေါသသည်ထည်းကောင်း၊ အဝိဇ္ဇာစ၊ မောဟသည်ထည်းကောင်း၊ ဝိရာဒိ
 ထာ၊ အရိယာမဂ်ဖြင့်အချင်းခပ်သိမ်း ပယ်အပ်ပစ်အပ်ကုန်၏၊ တာဒိသာ၊ ထို
 သို့သဘောရှိကုန်သော၊ ဆိန္ဒုသုတ္တော၊ အရဟတ္တမဂ်ထားသန်ထွက်ဖြင့်ဖြတ်
 အပ်သောဘဝသုံးပါးကိုဆောင်ထုတ်သော ထဏှာတည်းဟူသော ကြီးရှိ
 ကုန်ထသော၊ အန္ဓနာ၊ တစ်စုံတစ်ခုသော အာရုံ၌ တဏှာတည်းဟူသော နှောင်ဖွဲ့
 ခြင်းမှကင်းကုန်ထသော၊ တာဒိသာ၊ ထိုသို့သဘောရှိကုန်သော ရဟန္တာ
 အရှင်မြတ်တို့သည်၊ ထတ္ထတတ္ထိံ၊ ထထာဂုတ္တမာရပါယေ၊ အကြင်အကြင်ဆို
 အပ်ပြီသောမာရ၏ကျော့ကွင်း၌၊ နုရဇ္ဇန္တိ၊ မထင်ပြီကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နန္ဒ
 ကောထေရော၊ နန္ဒကထေရ်သည်၊ ဣဝံဂါထာစယုက္ကံ၊ ဤဂါထာလေးခုအ
 ပေါင်းကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ။ ။

နန္ဒကထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၁၉၀) အာဂုဿော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ အတံ၊ ငါသည်၊ ပဉ္စပညာသာဝဿာ
 နိ၊ ငါးဆဲ့ငါးနှစ်တို့ပါတ်လုံး၊ ဣဇ္ဇေဇလ္လံ၊ ကိုယ်၌ကပ်သော အာဂန္တု၊ ကြူ
 ကိုယ်အညစ်အကြေးဖြစ်သော မြူသေးတို့ကိုလည်း၊ အဝေရယိံ၊ ကိုယ်ဖြင့်
 ဆောင်ပြီ၊ မာသိကံဘက္ကံ၊ ကောင်းမှုကိုအလိုရှိသောသူတို့သည် ယူအပ်သော
 ဘောဇဉ်ကိုတထတကြိမ်တထကြိမ်ဈာပျား၌တင်ထားသည်၏အစွမ်းဖြင့်
 စားအပ်သောထမင်းကို၊ တုဉ္ဇန္တော၊ စားလျက်၊ ကောသမထပုံ၊ ဆံရုတ်ဆိတ်
 ကို၊ အထောစယိံ၊ လက်ဖြင့်နှုတ်စေ၏၊ ဧကပါဒေန၊ ခြေထဲဖက်ဖြင့်၊ အဋ္ဌာ
 သိံ၊ ရပ်၏၊ အာသနံ၊ ထိုင်ခြင်းကို၊ ပရိဝဇ္ဇယိံ၊ အချင်းခပ်သိမ်းကြည့်ပြီ၊ သုက္ခ
 ဂုထာနိ၊ မစင်ခြောက်တို့ကိုလည်း၊ ခါဒိံ၊ ခဲစားပြီ၊ ဥဒ္ဓေသဉ္စ၊ ဘိတ်သော
 ဆွမ်းကိုလည်း၊ နုသာဒယိံ၊ မသာယာ၊ ၊ ဧတောဒိသံ၊ ထိုသို့သောအကျိုး

စတုတ္ထနိပါတ်၊

ကိုဖြစ်စေတံတံသော အပါယ်သို့လားကြောင်းဖြစ်သောမကောင်းမှု ကံကို၊ ကရိတွာန၊ ပြု၍၊ ဗဟုံ၊ များစွာသော သတ္တဝါတို့ကိုလည်း၊ ဒုဂ္ဂတိဂါမိနံ၊ အပါယ်ထေးပါးသို့ လားခြင်း၏ အကြောင်းကို၊ ကရိတွာန၊ ပြုစေထတ်၍၊ မဟောစောန၊ အထူးသဖြင့်ကြီးစွာသောမိစ္ဆာအယူတည်းဟူသောဩဇာဖြင့်၊ ဝပဗ္ဗမာနော၊ မျောသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တာဒိသေန၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ပုညကမ္မဆီခွေန၊ မကောင်းမှုကံတည်းဟူသောအပေါက်ဖြင့်၊ လဘိတွာ၊ ပြုပြင်စွာလူ၏အဖြစ်ကိုရ၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ပုညဗထေန၊ ကောင်းမှု၏အာနုဘောသ်ဖြင့်၊ ပဋိတုရားသခင်ကို၊ သရဏံသရဏံဣတိ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ အာဂမံအာဂမာထိ၊ ရောက်ပြီ၊ မမ၊ ငါ၏၊ သရဏဂမနံ၊ ရတနာသုံးပါးအားကိုးကွယ်ခြင်းသို့ ရောက်သည်ကို၊ ပဿ၊ သင်လူများ အပေါင်းရှုထော၊ ပုဋ္ဌဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဓမ္မသုဓမ္မတံ၊ တရားတော်၏ကောင်းသော တရား၏အဖြစ်ကို၊ ပဿ၊ ရှုထော၊ မယာ၊ ငါသည်၊ တိသောဝိဇ္ဇာ၊ သုံးပါးသောဝိဇ္ဇာတို့ကို၊ အနုပုက္ကာ၊ အစဉ်အတိုင်းရအပ်ကုန်ပြီ၊ ပုဋ္ဌဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာ၊ သနံ၊ အဆုံးအမတော်တည်းဟူသောမဂ်အကျင့်ကို၊ ကတံကရဏီယံ၊ ပြုအပ်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇမ္ဗူကောထေရော၊ ဇမ္ဗူကထေရ်သည်၊ ဣမံဂါထာစတုတ္ထံ၊ ဤဂါထာလေးခုအပေါင်းကို၊ အဘာသိတ္ထံ၊ ဆိုပြီ။ ။

ဇမ္ဗူကထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၁၉၁) အာဂသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ဂယာယံ၊ ဂယာအမည်ရှိသောဆိတ်၏ အနီး၌၊ ဂယဗဂ္ဂုယာ၊ ဂယဗဂ္ဂုဟု ဆိုအပ်သောခေါ်ဝေါ်ခြင်းရှိသော တပေါင်းထ၏၊ ဥက္ကရံ၊ ပဂ္ဂုနိနက္ခတ်၌၊ ဥက္ကမံ၊ မြတ်သော၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေသေန္တံ၊ ဟောတော်မူတတ်သော၊ မဟပ္ပဘံ၊ များစွာသော ကိုယ်ရောင်ဥာဏ်ရောင်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူထံသော၊ ဂဏာစရိယံ၊ ရဟန်းဖရိသတ်စသောဂိုဏ်းတို့ထက် မြတ်သော အကျင့်သိက္ခာပုဒ်ဖြင့် ဆုံးမတော်မူတတ်သောကြောင့်ဂိုဏ်းတို့၏ဆရာလည်းဖြစ်တော်မူထသော၊ အဂ္ဂပတ္တံ၊ သီလစသောဂုဏ်တို့ကို ရသဖြင့်မြတ်သော အဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူထသော၊ ပိနာယကံ၊ လူနတ်စသည်တို့အားမြတ်သော ဆုံးမခြင်းဖြင့် ဆုံးမတော်မူထသော၊ သဒေဝကဿ၊ နတ်နှင့်တကွသော၊ ဝေပကဿ၊ လူအပေါင်းထက်၊ ဇိနံ၊ ငါးပါးသောမာရ်တို့ကို အောင်တော်မူပြီးသည်ဖြစ်၍ မြတ်တော်မူထသော၊ အတုလဒဿနံ၊ နတ်နှင့်တကွသောလူ၌ မနှိုင်းရှဉ်အပ်သောမြင့်ခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်အတုမရှိသောမြင့်ခြင်းရှိတော်မူထသော၊ မဟာနာဂံ၊ ရဟန္တာတို့ထက်လွန်မြတ်သောရဟန္တာဖြစ်တော်မူထသော၊ မဟာပီရံ၊

ယေရုဂါထာပါဠိတော်နိဿယ

မာရ်တို့ကိုဖျက်ဆီးခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သောကြီးစွာသော လုံ့ထရှိတော်မူထ
 သော၊မဟာဇုတိ၊ များသောအရောင်များသော တန်ခိုးရှိတော်မူထသော၊
 အနာသင်္ခ၊ အာသဝေါတရားလေးပါးမှကင်းစင်တော်မူပြီးထသော၊ သဗ္ဗာ
 သဝပရိက္ခိဏံ၊ အလုံးစုံကုန်ပြီးသောအာသဝေါထည်းရှိထသော၊ သတ္ထာရုံ၊
 ဝေနေယျသတ္တဝါတို့အား ဆုံးမတော် မူတတ်ထသော၊ အဏုတောဘယံ၊
 စတုဝေသာ ခုဇ္ဈညာဏ်ဖြင့်ရှုရှာခြင်း ကင်းသောကြောင့် တရံတယောက်
 သောသုမ္ပဒကြောက်ခြင်းရှိတော်မမူထသော၊ ဝေဂ္ဂပုံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊
 သဗ္ဗာသမ္မုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ယံယသ္မာကာရဏာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ အဒ္ဓ
 သိ၊ မြင်ပြီး၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ မေ၊ ငါ၏၊ အာဂတံ၊ ထာခြင်းကား၊ သွာဂတံ
 ဝတ၊ ကောင်းစွာ လာခြင်းသည်သာလျှင်၊ အာသိတ္ထ၊ မြင်ပြီး၊ စိရံ၊ မြင့်
 ရှည်စွာသောကာလပတ်သုံး၊ ဒိဋ္ဌိသန္တာနဗန္ဓိတံ၊ ဒိဋ္ဌိတည်းဟူသောအစဉ်
 ဖြစ်သောမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဖြင့်၊ ဗ္ဗုအပ်သော၊ သံကိလိဋ္ဌံ၊ မသိအပ်သောအစရှိသော
 သံသရာ ကာလပတ်သုံး ပုဆိုးခွမ်းစသည်ကဲ့သို့ ညှစ်ခွမ်းထသော၊ ဝတ
 ဧကန္တေန၊ စင်စစ် သဖြင့်၊ သောဘဂဂါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ သဗ္ဗဂန္ထ
 ဟိ၊ ခပ်သိမ်းသောအဘိဇ္ဈာကာယဂန္ထစသည်တို့ဖြင့်၊ သေနကံ၊ သွန်းတတ်
 သော၊ ဝံ၊ ငါ့ကို၊ မောစေထိ၊ အရိယမဂ်တည်းဟူသောထက်ဖြင့် လွတ်စေ
 တော်မူတတ်စွာကား၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သေနကောထေရော၊ သေနကထေရ်
 သည် ဣဝံဂါထာစတုက္ကံ၊ ဤဂါထာထေးချအပေါင်းကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီး၊
 သေနကထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၁၆၂) ယော၊ အကြင်သူသည်၊ ဒန္တကာလေ၊ အပ်သထောမအပ်သ
 ထော၊ ဟုယုံမှားအပ်သောကာလ၌၊ တရတိ၊ အယူကိုနှိပ်နင်းလွန်၍ ကူးမြော်
 ၏၊ တရဏိယော၊ သမထဝိပဿနာနှင့်ယှဉ်သော ကူးမြောက်ခြင်းသို့ရောက်
 သည်ရှိသော်၊ သိစံ၊ လျှင်စွာ၊ တံကိစ္စံ၊ ထိုကိစ္စကို၊ အာဂမနမာသေ၊ လာ
 လတ္တံ့၊ သောထ၌လည်းကောင်း၊ ပက္ခေဝါ၊ ပက္ခ၌လည်းကောင်း၊ ကရိဿာ
 မိ၊ ပြုအံ့ဟူ၍၊ ဒန္တယေဒန္တယေယျ၊ ထိုကိစ္စကိုပြုလျက်သာလျှင် ကာလကို
 လွန်စေရာ၏၊ အယောနိသော၊ မသင့်သောအားဖြင့်၊ သံဝိဝာနေန၊ အကြောင်း
 ကိုစိရင်သောအဖြစ်ဖြင့်၊ ဗာထော၊ ပညာနည်းသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဒုက္ခံ၊ ယခု
 ကာလနောင်ကာလဖြစ်လတ္တံ့၊ သော ဆင်းရဲဟုဆိုအပ်သော အကျိုးမဲ့သို့၊
 နိဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏၊ တဿပုဂ္ဂသဿ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်၏၊
 အတ္ထာ၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မိကသမ္ပရာယိကစသော အပြားအားဖြင့်များသော အကျိုးတို့
 သည်၊ ကာဠပက္ခေ၊ လဆုတ်ပက္ခ၌၊ စန္ဒိမာဝစန္ဒိမာဣ၊ လကဲ့သို့၊ ပရိဟာ

စတုတ္ထနိပါတ်၊

ယန္တိ၊ နေတိုင်းနေတိုင်းကုန်ခြင်းသို့ရောက်ကုန်၏။ အာယသကျဉ္စ၊ ဤသူကားမသဒ္ဓါသောပုဂ္ဂိုလ်ပျင်းသောယုတ်သောလုံ့လရှိသောပုဂ္ဂိုလ်စသည်ဖြင့်ပညာရှိတို့ကဲ့ရဲ့အပ်သည်၏အဖြစ်သို့၊ ပပေါတိ၊ ရောက်၏၊ မိတ္တေဟိ၊ အဆုံးအမကိုပေးတတ်သောအဆွေခင်ပွန်းကောင်းတို့နှင့်၊ ဝိရုဇ္ဈတိ၊ အဆုံးအမကိုမယူသောအားဖြင့်ဆန့်ကျင်၏။ ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ခန္ဓကာထေ၊ အပ်သထောမအပ်သလောဟု ယုံမှားအပ်သောကာလ၌၊ ခန္ဓတိ၊ ယုံမှားသင်္ကာကိုလွန်စေ၏။ တရုဏိယေစ၊ သမထဝိပဿနာနှင့် ယှဉ်သော ကူးခြောက်ခြင်းသို့ ရောက်သည်ရှိသော်၊ တာရယေ၊ လျှင်စွာ ကိစ္စကို အားထုတ်၍ လွန်မြောက်စေ၏။ ယောနိသော သံဝိခာနေန၊ အကြောင်း အသင့်ကို စီရင်သဖြင့်၊ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သုခံ၊ ယခုအခါနောင်အခါ ချမ်းသာခြင်းဟု ဆိုအပ်သောအကျိုးသို့၊ ပပေါတိ၊ ရောက်၏။ တဿ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အတ္တာ၊ ဒိဋ္ဌဓိကသမ္ပရာယိကစသောအားဖြင့်များသောအကျိုးတို့သည်၊ သုက္ကပက္ခေ၊ လဆန်းပက္ခ၌၊ စန္ဒိမာဝစန္ဒိမာဣဝ၊ လကဲ့သို့၊ ပရိပူရေန္တိ၊ နေတိုင်းနေတိုင်း ပြည့်ကုန်၏။ ယသောကိတ္တဉ္စ၊ ဤသူကားသဒ္ဓါကြည်ညိုသောပုဂ္ဂိုလ်မပျင်းမရိလုံ့လအားထုတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်စသည်ဖြင့် ကျော်စောခြင်း ပညာရှိတို့သည်ပြီးမှမ်းအပ်သောအဖြစ်သို့လည်း၊ ပပေါတိ၊ ရောက်၏၊ မိတ္တေဟိ၊ အဆုံးအမကိုပေးတတ်သောအဆွေခင်ပွန်းကောင်းတို့နှင့်၊ ဝိရုဇ္ဈတိ၊ အဆုံးအမကိုခံယူသောအားဖြင့်မဆန့်ကျင်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သန္တု၊ တောထေရော၊ သန္တု၊ တထေရ်သည်၊ ဣမံဂါထာစတုတ္ထံ၊ ဤဂါထာလေးခုအပေါင်းကို၊ အတာသိတ္ထံ၊ ဆိုပြီး၊ သန္တု၊ တထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။ ။

(၁၆၃) ဥဘယေနေဝ၊ အမျိုးအကျင့်နှစ်ပါးနှင့် သာလျှင်၊ သမ္ပန္နော၊ ပြည့်စုံသော၊ ရာဟုလစာဒ္ဓေါတိ၊ ရာဟုလတဒ္ဓဟူ၍၊ ခံ၊ ငါ့ကို၊ ဝိနု၊ ထိသော သီတင်းသုံးတော်တို့သည်၊ ဇာနန္တိ၊ ထိကုန်၏။ ယံယသ္မာ ကာရဏာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ပုတ္တော၊ ရင်တော်အနှစ်သားတော်စစ်သည်၊ အမိ၊ ဖြစ်၏။ ယံယသ္မာကာရဏာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဓမ္မေသု၊ လောကီသောကုတ္တရာဓမ္မတို့၌၊ စက္ခုမာ၊ မင်္ဂပညာဟူသောစက္ခုရှိသည်၊ အမိ၊ ဖြစ်၏။ မေ၊ ငါ့အား၊ ယဉ္ဇယေစအာသဝါ၊ အကြင်အာသဝေါတရားတို့သည်လည်း၊ ဝီဏာ၊ ကုန်ကုန်ပြီး၊ ယဉ္ဇယောစပုနုဗ္ဗဝေါ၊ အကြင်နောင်အခါတဖန် အသစ်ဖြစ်ရခြင်းသည်လည်း၊ နုတ္ထိ၊ မရှိ၊ အရဟာ၊ သံသရာစက်အကန့်ကို ပျက်ဆီးတတ်သော၊ ဒက္ခိဏေယျော၊ မြတ်သောအလှူကို ခံထိုက်သော

ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အမြဲဖြစ်၏။ တေဝိဇ္ဇော၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးနှင့်ပြည့်စုံသော၊ အမတဒ္ဓ
 သော၊ နိဗ္ဗာန်ကိုမြင်ထေ့ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အမြဲဖြစ်၏။ ။ ဣမေသတ္တကာ
 ယာ၊ ဤသတ္တဝါအပေါင်းတို့ကား၊ ကာမန္တာ၊ ကာမတို့၌ကုန်ကုန်၏။ ဇာတ
 သဗ္ဗန္ဓာ၊ ဘဝသုံးပါးကိုလွန်၍တည်သော ဖွဲ့ချည်တတ်သော တဏှာကွန်
 ယက်ဖြင့်မီးအပ်ကုန်၏။ တဏှာသာဒနသဒိတာ၊ တဏှာဟုဆိုအပ်သောအ
 မီးဖြင့်ပိတ်အပ်မီးအပ်ကုန်၏။ ပမတ္တဗန္ဓုနာဗန္ဓာ၊ မြှုပ်နှံဖွဲ့အပ်သောငါးအိမ်
 ဝဋ္ဋိဖွဲ့အပ်သောငါးကဲ့သို့မာရ်၏ အနှောင်အဖွဲ့ဖြင့်ဖွဲ့အပ်ကုန်၏။ ကိံဝိယ၊
 အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ ကုမိနာရေ၊ မြှုပ်နှံ၊ မန္တိာဝမန္တိာဝိယ၊ ဖွဲ့
 အပ်သောငါးတို့ကဲ့သို့တည်း၊ တံကာမံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသောကာမဂုဏ်
 အနှောင်အဖွဲ့ကို၊ ဥစ္စာ၊ ငွေ၊ ခွဲဖြစ်သော အကျင့်ဖြင့်ပယ်၍၊ မာရဿ၊ ကိ
 လေသာမာရ်၏၊ ဗန္ဓုနံ၊ အဖွဲ့ကို၊ ဆေတွာ၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်အကြွင်းမဲ့ဖြစ်
 ၍၊ သမူသံ၊ အဝိဇ္ဇာဟုဆိုအပ်သော အမြစ်နှင့်တကွသော၊ တဏှံ၊ ကာမ
 တဏှာစသည်ကို၊ အပ္ပ၊ ဟု၊ နှုတ်၍၊ ဝီတိတုတော၊ ကိလေသာတည်းဟူ
 သောပူဇော်ခြင်းမှငြိမ်းပြီးသည်ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗုတော၊ သဗ္ဗပါဒိသေသနိဗ္ဗာန်
 ဓာတ်ဖြင့်ငြိမ်းပြီးသည်၊ အမြဲဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ရာဟုထေဝထေရော၊ ရာဟု
 ထထေရ်သည်။ ဣမံဂါထာစတုက္ကံ၊ ဤဂါထာထေးခုအပေါင်းကို၊ အဘာ
 သိတ္ထံ၊ ဆိုပြီး ။ ရာဟုထထေရ်ဂါထာအနက်ပြီး၏။ ။

(၁၆၄) အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့ ဇာတဗူပေန၊ ရွှေငွေဖြင့် ပြီးသော
 ဥက္ကောင်းတန်ဆာစသော တန်ဆာဖြင့်၊ သဗ္ဗန္ဓာ၊ တန်ဆာဆင်သည်၏အ
 စွမ်းဖြင့်ဖုံးထွမ်းအပ်သောကိုယ်ရှိထသော၊ ဒါဝီဂဏပုရက္ခတာ၊ မိမိတို့နှင့်
 ထေ့ရှိသော တန်ဆာဆင်သောမိမိ၏ ကျွန်အပေါင်းဖြင့် ခြံရံအပ်ထသော၊
 အင်္ဂေန၊ ရင်ခွင်ဖြင့်၊ ပုတ္တံ၊ မိမိသားကို၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ တရိယာ၊ မယား
 သည်၊ မံ ငါသို့၊ ဥပါပမိ၊ ကပ်၏။ အလင်္ကီတံ၊ ဥက္ကောင်းတန်ဆာစသောတန်
 ဆာဖြင့်တန်ဆာဆင်အပ်သော၊ သုဝသနံ၊ ကောင်းသော အဝတ်ကိုဝတ်
 ထုက်၊ အာယန္တိံ၊ လာလတ်သော၊ သကပုတ္တဿ၊ မိမိသား၏၊ မာတရံ၊ အမိ
 ကို၊ ဒိသ္မာန၊ မြင်ထတံ၍၊ ဩဠိတံ၊ ထောင်အပ်သော၊ မဂ္ဂ၊ ပါသံမဂ္ဂ၊ ပါသံဣဝ
 သေမင်း၏ကျော့ကွင်းကဲ့သို့၊ ဥဒပါဒါထင်၏။ တတော၊ ထိုနှောက်မှ၊ ယောနိ
 သော၊ အသင့်အားဖြင့်၊ မနုထိကာရော၊ ဤအရိုးစုကားအကြောဖြင့်ဖွဲ့အပ်၏
 အသားဖြင့် ထိမ်းကျံအပ်၏။ အရေဖြင့်ဖုံးထွမ်းအပ်၏ မစင်ကြယ်သောမ
 ကောင်းသောအနံ့ဖြင့်စက်ဆုပ်ရှုံ့ရှာဘွယ်ရှိ၏ အဖြူပွတ်သတ်ရခြင်းနယ်ရ
 ခြင်းပေါက်ပြဲခြင်း ပျက်စီးခြင်း သဘောရှိ၏ ဤသို့စသော သင့်သောနှုထုံး

သွင်းခြင်းသည်၊ ဥဒပန္နထ၊ ဖြစ်ထတ်၏။ အာဒိနဝေ၊ ဤကိယံ၏အဖြစ်ကို ဆောင်ခြင်းကိုအရင်းပြုသဖြင့် ထိုကိယံ၌ မြို့ကုန်သောစိတ်စေတသိက်တို့၏ ဖြစ်ခြင်းပျက်ခြင်းရှိသော အဖြစ်အားဖြင့် ထင်ကုန်သောများစွာသောအခြင်း အရာရှိသော အပြစ်သည်။ ပါတုရဟ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ။ နိဗ္ဗိဒါ၊ အပြစ်ကိုရှု သောဘာဝနာကိစ္စအားဖြင့်ပြီးသောဝင်္ဂိ၌ပြီးငွေသောဉာဏ်သည်။ သမ္ပတိဋ္ဌ ထ၊ ဝါ၏နှလုံး၌ကောင်းစွာတည်ပြီ။ တထော၊ ထိုပိပသာနာဉာဏ်ဖြစ်သည်။ ပရ၊ နောက်၌။ မေ၊ ဝါ၏၊ ဖိတ္တံ၊ ရိတ်သည်။ ဝိရတ္တိ၊ ထောကုတ္တရာဘာဝနာကို ပွားစေသည်။ အဖြစ်ဖြင့်ဖြစ်သောမဂ်၏အစဉ်ဖြင့်အလုံးစုံကုန်သောကိလေ သာတို့မှလွတ်ပြီ။ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာထုရား၏။ ဓမ္မသုဓမ္မတံ၊ တရားတော်၏ ကောင်းသောထရား၏အဖြစ်ကို၊ ပဿ၊ ရှုထော၊ မယာ၊ ဝါသည်။ တိသော၊ ဝိဇ္ဇာ၊ သုံးပါးသောဝိဇ္ဇာတို့ကို။ အနုပ္ပတ္တာ၊ အစဉ်အတိုင်းရအပ်ကုန်ပြီ။ ဗုဒ္ဓ ဿ၊ မြတ်စွာထုရား၏။ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ဖြစ်သောမဂ်ဟူသောအ ကျင့်ကို။ ကာဘံကရဏိယံ၊ ပြုအပ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စန္ဒနောထေရော၊ စန္ဒန ထေရ်သည်။ ဣမံဂါထာစတုတ္ထံ၊ ဤဂါထာလေးခုအပေါင်းကို။ အဘာထိတ္ထ သိပြီ။ ။ စန္ဒနထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။ ။

(၁၆၅) အာဝုသော၊ ဝါရှင်တို့၊ ဓမ္မော၊ ထောကိလောကုတ္တရာဖြစ် သောသုစရိုက်တရားသည်။ ဟဝေကေန္တေန၊ စင်စစ်သဖြင့်၊ ဓမ္မစာရိ၊ သုစ ရိုက်တရားကိုကျင့်သောသူကို။ ရက္ခတိ၊ အပါယ်ဆင်းရဲသံသာရာဆင်းရဲ မှဝင်ကင်းခြင်း၏ ကြီးစွာသော အကြောင်းဖြစ်၍ စောင့်၏။ သုစိက္ခော၊ ကောင်းစွာကံကံ၏အကျိုးကို ယုံကြည်၍ အရှိအသေပြုသဖြင့်ဆည်းဘူး အပ်သော၊ ဓမ္မော၊ ဒါနသီလစသောကုသိုလ်တရားသည်။ သုခံ၊ ထောကိ လောကုတ္တရာချမ်းသာကို။ အာဝဟတိ၊ ရွက်ဆောင်ပေ၏။ ဓမ္မစာရီ၊ တရား ကိုကျင့်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ရက္ခတိ၊ အပါယ်လေးပါးသို့၊ နဂစ္ဆတိ၊ မထားရ၊ ငေငေသော၊ ဤသို့အပါယ်လေးပါးမထားရခြင်းသည်။ သုစိက္ခေသုစိက္ခ ဿ၊ ကောင်းစွာကျင့်အပ်သော၊ ဓမ္မေဓမ္မဿ၊ တရားတော်၏။ အာနိသံသော အကျိုးစက်တည်း။ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဓမ္မောစ၊ ကျေးဇူးရှိသောကု သိုလ်တရားသည်။ ဟည်းကောင်း၊ အဓမ္မောစ၊ ကျေးဇူးမရှိသောအကုသိုလ် တရားသည်။ ဟည်းကောင်း၊ ဥဘော၊ နှစ်ပါးကုန်သောကုသိုလ်တရားအကု သိုလ်တရားတို့သည်။ သမဝိပါကိနော၊ တုမ္ဘုသော အကျိုးရှိကုန်သည်။ န ဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ အဓမ္မော၊ ကျေးဇူးမရှိသောအကုသိုလ်စရိုက်တရား သည်။ နိရယံ၊ ငရဲသို့။ နေတိ၊ ဆောင်တတ်၏။ ဓမ္မော၊ ကျေးဇူးရှိသောကု

သိုလ်သုစရိုက်တရားသည်၊ သုဂတိ၊ နုတ်ရွာနိဗ္ဗာန်သို့၊ ပါပေတိ၊ ရောက်စေ
 တတ်၏။ တသ္မာဟိတသ္မာဝေ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ ဓမ္မေသု၊ ကျေးဇူးရှိ
 သောကုသိုလ် သုစရိုက်တရားတို့၌၊ ဆန္ဒံ၊ ပြုခြင်းငှါအလိုရှိသော ဆန္ဒကို၊
 ကဓရယုပဝတ္တေယျ၊ ဖြစ်စေရာ၏။ ဣတိဇေယထာဝတ္ထပ္ပကာရေန၊ ဤသို့ဆို
 အပ်ပြီးသောအပြားရှိသောအဆုံးအမကိုပေးသဖြင့်၊ တာဒိနာ၊ သည်းခံခြင်း
 ကျေးဇူးနှင့်ပြည့်စုံသော၊ သုဂတေန၊ အညီအညွတ်ကောင်းစွာကျင့်သော
 သူသည်၊ မောဒမာနေ၊ နှစ်သက်ခြင်းသို့ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ ဓမ္မေသု၊ ကျေး
 ဇူးရှိသောကုသိုလ်သုစရိုက်တရားတို့၌၊ ဆန္ဒံ၊ ပြုလိုသောဆန္ဒကို၊ ကဓရယု
 ပဝတ္တေယျ၊ ဖြစ်စေရာ၏။ သုဂတဝရဿ၊ ကောင်းသောအကျင့်ကိုကျင့်
 သောသူတို့တွင်မြတ်သောဘုရားသခင်၏၊ သာဝကာ၊ တပည့်သားတို့သည်
 တဿ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏၊ ဓမ္မေ၊ ကျေးဇူးရှိသောကုသိုလ်သုစရိုက်တရား
 ၌၊ ဝိညာ၊ သရဏဂုံဆောက်တည်ခြင်းစသော ကျေးဇူးအားဖြင့် ထည်ကုန်
 သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သရဏဝရဂ္ဂါမိနော၊ မြတ်သည်ဖြစ်၍ဖြစ်သော
 ရတနာသုံးပါးအပေါင်းအားကိုးကွယ်ခြင်းသို့ရောက်ကုန်သော၊ ဓိရာ၊ ပညာ
 ရှိတို့သည်၊ နိယုန္တိ၊ အလုံးစုံသောဝန်ဆင်းရဲမှထွက်မြောက်နိုင်ကုန်၏။ မ
 ယာ၊ ငါသည်၊ ဝိပေါတိတော၊ ခါအပ်ပြီးသောမင်္ဂလာဟန်ဖြင့်ထုံးထွမ်းအပ်သော
 ဝန္တမုဒေသာ၊ အဝိဇ္ဇာကို လည်းကောင်း၊ တဗျာဇာထော၊ တဗျာတည်းဟူ
 သောကွန်ယက်ကိုလည်းကောင်း၊ သမူဟတော၊ မဂ်ဥာဏ်ဖြင့်နှုတ်ခွါအပ်ပြီး
 သောအဟံ၊ ထိုငါသည်၊ ဒိဏသံသာဓော၊ ကုန်ပြီးသောသံသရာဝင်္ကီရှိ၏။ ကိဗ္ဗ
 နံ၊ အရဟတ္တမဂ်ကိုရသဖြင့်ရာဂစသောတုန်ထွင်ခြင်းသည်၊ နစက္ခိနစအပ္ပိ
 မဂ္ဂိ၊ ကိဝိယ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ အဒေါထိနာ၊ တိပ်တိုက်ဆီးနှင်း
 မီးခိုးမြှူအသုရိန်တည်းဟူသောအပြစ်ငါးပါးမှ ကင်းသော၊ ပုဏ္ဏမာသိယံ၊
 လပြည့်နေ၌၊ စန္ဒော၊ လသည်၊ သောဘတိယထာ၊ အလုံးစုံပြည့်သဖြင့်တင့်
 တယ်သကဲ့သို့တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဓမ္မိကောထေရော၊ ဓမ္မိကထေရ်သည်၊
 ဣဝဂါထာစတုက္ကံ၊ ဤဂါထာထေးချ၏အပေါင်းကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ။ ။

ဓမ္မိကထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၁၆၆) အာဝုသော၊ ငါရှင်တို့၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ သုစပတရစ္ဆဒါ၊
 စင်ကြယ်သောအလွန်မြူစင်သောအတောင်ရှိကုန်သော၊ ဗလာကာ၊ ငြက်ဥ
 ဖြိုင်းတို့သည်၊ ကာဠုဿ၊ မျက်စဉ်းညှိနှင့်တူသောမည်းညှိသော အရောင်ရှိ
 သော၊ မေစာဿ၊ မိဗင်း၏၊ တဇ္ဇိတာ၊ ချန်းထစ်ခြင်းမှ၊ တယေန၊ ကြောက်သ
 ဖြင့်၊ အာထယံ၊ မိမိနေရာဖြစ်သောအသိုက်သို့၊ မလေဟိတိ၊ ကျက်စားရာမြေ

မှပျံ၍သွားလတ္တံ့၊ အာယယေသိနီ၊ ထိုထိုမိမိနေဟောင်းဖြစ်သောအသိုက်
 နှိုနှိုခြင်းကိုအလိုရှိကုန်၏၊ တဒါထထ္ထိံကာဝေ၊ ထိုအခါ၌၊ အဇကရဏီ၊
 အဇကရဏီ၊ အမည်ရှိသော၊ နဒိ၊ အသစ်သောရေဖြင့်ပြည့်သော မြစ်သည်
 ဇောင်း၊ ဝံမမ၊ ဝါ၏၊ ဝိတ္တံ၊ ဝိတ်ကို၊ ယမေတိ၊ နှစ်သက်စေ၏၊ ယဒါ၊ အကြင်အ
 ခါ၌၊ သုဝိသုဗ္ဗပဏ္ဍာရာ၊ ကောင်းစွာပြုစင်သော အဆင်းရှိကုန်သော၊ ဗလာ
 ကာ၊ ဥပြိုင်းငှက်တို့သည်၊ ကာဇ္ဇဿ၊ မျက်စဉ်းညှိနှင့် တူသော မည်းနက်
 သောအရောင်ရှိသော၊ မေစာဿ၊ ခဲဗန်းကြီး၏၊ တဇ္ဇိတာ၊ ချန်းထစ်ခြင်းမှ၊
 တယေန၊ ကြောက်သဖြင့်၊ လေထံလေထာဿ၊ နေရာအရပ်၏၊ အဘာဝေန၊
 မရှိသဖြင့်၊ အလေထာဿိနီ၊ နေရာအရပ်ကိုမမြင်သည်ဖြစ်၍၊ လေထံ၊ နေရာ
 အသိုက်ကို၊ ပရိယေသတိ၊ ရှာလင့်၏၊ တဒါ၊ ထိုခဲဗန်းကြီးရှာသောအခါ၌၊
 အဇကရဏီ၊ အဇကရဏီအမည်ရှိသော၊ နဒိ၊ အသစ်သောရေဖြင့်ပြည့်သော
 မြစ်သည်၊ ဝံမမ၊ ဝါ၏၊ ဝိတ္တံ၊ ဝိတ်ကို၊ ယမေတိ၊ နှစ်သက်စေလျှော်စေ၏၊
 မမ၊ ဝါ၏၊ ဝာနမဟာလေထာတော၊ နေရာလိုက်ကြီးမှ၊ ပစ္ဆာ၊ နောက်အတို
 ခွံ၊ အာသဘာကူလံ၊ အဇကရဏီ မည်သောမြစ်၏၊ ဥဘတော၊ ကမ်းနှစ်
 ဘက်မှ၊ တဟိံ၊ ထိုထိုသို့သောအရပ်၌၊ ဣတောပိတော၊ ထိုမှဤမှသောဘေ
 န္တိ၊ တင့်တယ်စေကုန်၏၊ ယေရုက္ခာ၊ အကြင်သစ်ပင်တို့သည်၊ နိစ္စကာလံ၊ အ
 မြဲကာလပတ်လုံး၊ ပလဘာရမိတသာခါ၊ အဘိုးတည်းဟူသောဝန်ဖြင့်ညွတ်
 သောအခက်ရှိကုန်သော၊ သိနိဒ္ဓဝဏ္ဏုတ္ထာယ၊ သိမ်မွေ့ပြေပြေသောအရွက်
 အရိပ်ရှိကုန်သော၊ ဇမ္ဗုယော၊ သပြေပင်တို့သည်၊ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌၊ ကန္တု၊ နာ
 မသတ္တံ၊ အဘယ်ရှိသောသတ္တဝါကိုလျှင်၊ နရမေန္တိ၊ အဘယ်မှာမမွေ့လျော်
 စေထဲရှိနိုင်အံ့နည်း၊ ရမေန္တိယေဝ၊ မွေ့လျော်စေကုန်သလျှင် ကတည်း၊
 အမတဘမတသံစာသုပ္ပတိဘာ၊ စပါးကြီးမြွေသတ်သဖြင့် မသေသောသူတို့
 ၏အပေါင်းမှကောင်းစွာဖဲအပ်သော၊ ကေကာ၊ ထိုအရပ်၌သာယာစွာထွန်
 ထတ်ကုန်သောဥဒေါင်းစသောငှက်တို့သည်၊ မဒ္ဒဝတိံ၊ နည်းသောပညာရှိ
 သောသူကို၊ ပနာဒယန္တိ၊ ပဲ့တင်ထပ်သော အသံတို့ဖြင့်မွေ့လျော်စေကုန်၏၊
 အစ္စ၊ ယခုအခါ၌၊ ဝိဂိနဒိတိ၊ တပါးသော ထောင်မှစီးသောမြစ်တို့နှင့်၊ ဝိပ္ပဝါ
 သသမယော၊ ကင်းကွာ၍နေသောအခါသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ခေမာအဇ
 ကရဏီ၊ အထူးသဖြင့် ဝါးရဲမိကျောင်းသပိုင် အစရှိသည်မှ ကင်းသော
 ကြောင့်ဘေးမရှိသောအဇကရဏီမည်သောမြစ်သည်၊ ထိဝါ၊ ကောင်းသော
 အမြင်ရှိသောဆိတ်သဲရနှင့်ပြည့်စုံ၏၊ သုရဗ္ဗာ၊ ကောင်းသော မွေ့လျော်ရာ
 ထည်းဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တတ္ထေဝ၊ ထိုအဇကရဏီမည်သောမြစ်

နား၌သာထွင်းမမ၊ ငါ၏မနော၊ နှလုံးသည်၊ ရုက္ခတိ၊ တစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗ
ကောထေရော၊ သဗ္ဗကထေရ်သည်၊ ဣဝံဂါထာစတုက္ကံ၊ ဤဂါထာထေရ်
အပေါင်းကို၊ အဘာထိတ္ထ၊ ဆိုပြီ၊ ၊ သဗ္ဗကထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။ ။

(၁၆၇) အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဇိဝိကတ္ထော၊ အသက်
ရှည်ခြင်းအကျိုးရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗဇိ၊ ရဟန်းပြု၏၊ ထဒ္ဓါနုပသမ္ပဒံ၊ ရှေးဦးစွာ
သာမဏေအဖြစ်၌တည်သောအားဖြင့်ဥက္ကိစ္စတုက္ကံဖြင့်ပဉ္စင်းအဖြစ်ကိုရ
သည်ဖြစ်၍၊ တကော၊ ထိုနောင်မှ၊ သဒ္ဓံ၊ သဒ္ဓါတရားကို၊ ပဋိထတိ၊ ရ၏၊ တ
တော၊ ထိုပဉ္စင်းအဖြစ်ကိုရသောအခါမှစ၍၊ ဓဉ္စဝိရိယော၊ ပြင်းစွာအားထုတ်
အပ်သောသို့ထရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပရက္ကမိ၊ လုံ့လပြုပြီ၊ ၊ မမ၊ ငါ၏၊ အယံကာ
ယော၊ ဤအကောင်ဝပ်သည်၊ ကာမံ၊ စင်စစ်၊ ဘိဇ္ဇတု၊ ဤလုံ့လတည်းဟူ
သောပုဒ်ခြင်းဖြင့် ပြတ်သည် ကွဲသည်ဖြစ်စေသကည်း၊ ဓံဝပေတိ၊ ငါ၏
ကိုယ်၌ဖြစ်သော အသားတစ်သည်၊ သိဝိယန္တု၊ ထိုမှဤမှပျက်စီးသည်ဖြစ်
စေကုန်၏၊ မမ၊ ငါ၏၊ ဥဘောဇန္တု၊ ကသန္တိတိ၊ နှစ်ပါးသောဝုဆင်နူးအဆက်
တို့မှ၊ ဇာတိယော၊ မြင်းခေါင်းတို့သည်၊ ပပတန္တု၊ ကျယ်သည်ဖြစ်စေကုန်၊ ၊
အဟံ၊ ငါသည်၊ ဝိဝေယျံ၊ သောက်အပ်သမျှသောဝတ္ထုကို၊ နုပိဝါသာဒိ၊ မ
သောက်အုံးဝိဟာရစပိဟာရာဇေ၊ ကျောင်းမှသာထွင်း၊ နုနိက္ခမိ၊ အရဟတ္တ
ဖိုလ်ကိုမရသမျှငါမထွက်ပြီ၊ တဗျာသလ္လေ၊ တဗျာဟူသောမြားကို၊ အနု
ဟထေ၊ မဂ်ဖြင့်မနှုတ်ရသေးသည်ရှိသော်၊ ပဿံ၊ နံပါးနှစ်ဘက်တို့တွင်တရ
သောနံပါးကိုကိုယ်၏ ညောင်းဥာခြင်းကိုပယ်အံ့သောဌာ၊ တပက်သောနံပါး
သို့ပြောင်းခြင်းကို၊ နုပိနိပါတိယံ၊ မပြောင်းမချအံ့၊ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ပြီး
သောနည်းဖြင့်၊ ဝိဟရတောဝိဟရန္တဿ၊ နေထသော၊ တဿမေ၊ ထိုငါ၏၊
ဝိရိယပရက္ကမံ၊ လုံ့လပြုသဖြင့် လွန်စွာအားထုတ်ခြင်းကို၊ ပဿ၊ ရှုလော၊
မယာ၊ ငါသည်၊ တိသောဝိဇ္ဇာ၊ သုံးပါးသောဝိဇ္ဇာတို့ကို၊ အနုပ္ပက္ခာအဓိဂတာ
ရအပ်ကုန်ပြီ၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ ကတံ
ကရဏီယံ၊ ပြုအပ်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မုဒိတောထေရော၊ မုဒိတထေရ်သည်၊ ဣဝံ
ဂါထာစတုက္ကံ၊ ဤဂါထာထေရ်အပေါင်းကို၊ အဘာထိတ္ထ၊ ဆိုပြီ၊ ။

မုဒိတထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

တကြတသ္မိံ စတုက္ကနိပါတေ၊ ထိုစတုက္ကနိပါတ်၌၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါန်းသည်ကား၊
နာဂဿမာလော၊ နာဂဿမာလထေရ်လည်းကောင်း၊ ဘဂုစ၊ ဘဂုထေရ်လည်း
ကောင်း၊ သဘိယော၊ သဘိယထေရ်လည်းကောင်း၊ နန္ဒကောဝိစ၊ နန္ဒကထေရ်
လည်းကောင်း၊ ဇမ္ဗူကော၊ ဇမ္ဗူကထေရ်လည်းကောင်း၊ သေနကောစထေ

စတုတ္ထနိပါတ်၊

ရော၊ သေနကထေရ်လည်းကောင်း၊ သန္တုတောစ၊ သန္တုတထေရ်လည်း
 ကောင်း၊ ရာဟုလောပိစ၊ ရာဟုလထေရ်လည်းကောင်း၊ စန္ဒနောထေရော၊
 စန္ဒနထေရ်လည်းကောင်း၊ ဇေထဗုဒ္ဓသာဝကော၊ ထိုမြတ်စွာထုရားတပည့်
 သားတော်တို့သည်၊ ဒဿ၊ တကျိပ်တို့သည်၊ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ခန္ဓိကော၊
 ခန္ဓိကအမည်ရှိသော၊ ထေရော၊ မထေရ်လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗကော၊ သဗ္ဗက
 အမည်ရှိသော၊ ထေရော၊ မထေရ်လည်းကောင်း၊ ရဒိတော၊ ရဒိအမည်ရှိ
 သော၊ ထေရောစာပိ၊ မထေရ်လည်းကောင်း၊ တယော၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဇေ
 တေထေရစ၊ ထိုမထေရ်တို့သည်လည်း၊ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဂါထာယော၊
 ဂါထာတို့ကား၊ ဧစ္စပညာ၊ ငါးဆယ့်နှစ်ဂါထာတို့တည်း၊ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံ
 လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ထေရာ၊ မထေရ်တို့သည်၊ တေရဿ၊ တကျိပ်သုံး
 ပါးတို့ဟည်း၊ ဣတိ၊ ဣဒံ၊ ဤသည်လျှင်တည်း၊ စတုတ္ထနိပါတော၊ စတုတ္ထ
 နိပါတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ပဉ္စကနိပါတ်၊

(၁၆၀) ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ သိဝထိကံ၊ သင်းချိုင်းသို့၊ ဂန္ဓာ၊ သွား
 ၍၊ ဥဇ္ဈိတံ၊ စွန့်အပ်သော၊ ဣတ္ထိံ၊ ပြည်တန်ဆာမိန်းမအသေကောင်ကို၊ အဗ္ဗ
 သံ၊ မြင်ရ၏။ အပပိဋ္ဌံ၊ စွန့်အပ်သော၊ နိတ္တံ၊ ဝဲကွက်ခြင်းမရှိပစ်ချအပ်သော၊ ကိ
 ဖိတိ၊ ပိုးလောက်တို့ဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓံ၊ ပုဂံ၊ ပြည့်သည်၊ ဟုတု၊ ဖြစ်၍၊ သုဿာနတ္ထိံ၊
 သုဿာန၌၊ ခဇ္ဇန္တိံ၊ ခွေးမြေခွေးတို့သည်ခဲအပ်သောမိန်းမအသေကောင်ကို၊
 အဗ္ဗသံ၊ မြင်ရပြီ။ ဟံသစ္စံ၊ ငှာ၏။ ပါပကံ၊ ဇိဝိတိန္ဒြေပိညာဉ်မှကင်းသည်ဖြစ်၍
 ယုတ်သော၊ မတံ၊ သေသော၊ ယံဣတ္ထိံ၊ အကြင်မိန်းမအသေကောင်ကို၊ ဒိသ္မာ
 မြင်၍၊ ဇေကေ၊ အချိုသောသူတို့သည်၊ ဇိဂုစ္ဆန္တိ၊ စက်ဆုပ်ကုန်၏။ တထိံ၊ ကု
 ထာပေ၊ ထိုပိုးထောက်တို့ဖြင့်ပြည့်သော အကောင်၌၊ ကာမရာဂေါ၊ မသင့်
 သောနှလုံးသွင်းခြင်းရှိသူအား အားကြီးစွာသောကာမရာဂသည်၊ ပါတုရ
 ဟု၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ၊ တထိံ၊ ကလေဝရေ၊ ထိုအကောင်၌၊ နဝဗ္ဗိ၊ ခွါရေဟိ၊
 ကိုးခွါရတို့မှ၊ အသုစိ၊ မစင်သည်၊ သဝတိ၊ ဟိုစီးခြင်းသည်၊ အဟု၊ ဖြစ်ပြီ၊
 အသုစိဘာဝဿ၊ မစင်ကြယ်သောအဖြစ်ကို၊ အဗ္ဗဿနေန၊ ရာဂထုံးထွင်း
 သောအားဖြင့်မမြင်နိုင် သေးသောကြောင့်၊ အန္ဓောဝ၊ သူကန်းကဲ့သို့လျှင်၊
 အဟု၊ ဖြစ်၏။ ဩဒနပါကမ္ဘာ၊ ထမင်းချက်ရာမှ၊ ဩရံ၊ ဩဒနံ၊ ဆန်ထည့်
 သောတောင်းရှဆန်ကို၊ ပစတိ၊ ထမင်းချက်၏၊ တမ္ဘာဋ္ဌာနာ၊ ထိုထမင်းချက်
 ရာအရပ်မှ၊ အပက္ကသိံ၊ ပဲ၏၊ သတိမာ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းနှင့်ယှဉ်သော သတိရှိသော၊

သမ္ပဇာနော၊ ပညာအဆင်အခြင်နှင့်ပြည့်စုံသော၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဧကမန္တံ၊ တင့်အပ်လျှောက်ပတ်သော အရပ်သို့၊ ဥပါရိတိံ၊ အနီးသို့ဝင်၏။ တေဇော၊ ထိုသို့ဝင်ပြီးသည်နောက်မှာ၊ မေမမ၊ ငါအား၊ ယောနိယော၊ အသင့်အားဖြင့်၊ မနုထိကာရော၊ အရိုးစုသည် အသားဖြင့် လိမ်းကျံအပ်၏ စသည်ဖြင့်လှလှလှလှ သွင်းခြင်းသည်၊ ဥဒပဇ္ဇထ၊ ဖြစ်လတ်၏။ အာဒိနဝေါ၊ ဤကိုယ်အဖြစ်ကို ဆောင်ခြင်းကိုအရင်းပြုသဖြင့် ထိုကိုယ်၌ရှိသော စိတ်တို့၏ ဖြစ်ခြင်း ပျက်ခြင်းစသောများသော အခြင်းအရာရှိသော အဖြစ်သည်၊ ပါတုရဟု၊ ထင်ရှား ဖြစ်ပြီး၊ နိဗ္ဗိဒါ၊ အဖြစ်အပျက်ကိုရှုသော ဘာဝနာကိစ္စဖြင့်ပြီးသောဝင်ဆင်းရဲ ၌ငြိငွေသောဥာဏ်သည်၊ သမ္ပတိဋ္ဌထ၊ ငါ၏လှလှလှလှ ကောင်းစွာတည်ပြီး၊ တတော၊ ထိုပိပဿနာ ဥာဏ်ဖြစ်သည်မှာ၊ ပရံ၊ နောက်၌၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဝိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ ဝိရစ္စိ၊ ထောကုက္ကရာ ဘာဝနာကိုပွားစေသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်ဖြစ် ထောမဂ်၏အစဉ်ဖြင့် အလုံးစုံသော ကိလေသာရှုလွတ်ပြီး၊ ဓမ္မဿ၊ တရားတော်၏၊ ဓမ္မသုဓမ္မတံ၊ ကောင်းသောတရားအဖြစ်ကို၊ ပဿ၊ ရှုထော၊ မယာ၊ ငါသည်၊ တိသောဝိဇ္ဇာ၊ သုံးပါးသောဝိဇ္ဇာတို့ကို၊ အနုပ္ပတ္တာ၊ အဓိကတား၊ ရအပ်ကုန်ပြီး၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမကို၊ ကတံ၊ ကရုဏီယံ၊ ပြုအပ်ပြီး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ရာဇဒက္ကောထေရော၊ ရာဇဒက္ကထေရ်သည်၊ ဣမာပဉ္စဂါထာ၊ ဤငါးထာတို့ကို၊ အသာသိတ္ထ၊ လိုပြီး ။

ရာဇဒက္ကထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၁၆၆) ယောအဟံ၊ အကြင်ငါသည်၊ အယောဂေ၊ မငြိစပ်သော ကာမသုခလ္လိကာနုယောဂ အတ္တကိလမထာနုယောဂ ဟုဆိုအပ်သော အယုတ်တရားနှစ်ပါး၌၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ယုပ္ပယုပ္ပန္တော၊ ထိုနှစ်ပါးသော အခြင်းအရာဖြင့်ကျင့်သော ကိစ္စနှစ်ပါးသောအကျိုးကို ဆောင်တတ်သော ကိစ္စကို၊ ဣန္ဒြိယံ၊ ဣန္ဒြိယန္တော၊ အလိုရှိသော၊ ပုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်၊ အယောဂေ၊ ထိုစီးခြင်း၏ ဆန့်ကျင်ထက်အားဖြင့် မသင့်သော အရာ၌၊ စရိစရန္တော၊ ကျင့်သည်၊ စေတဝေယျ၊ အကယ်၍ဖြစ်ငြားအံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဖြစ်သည် ရှိသော်၊ နာဓိဂစ္ဆေယျ၊ အလိုရှိတိုင်းစီးပွားချမ်းသာသို့ မရောက်ရာ၊ မေမယာ၊ ငါသည်၊ တံ၊ ဣန္ဒြိယန္တံ၊ ထိုသုန်းကြက်သရေမရှိသောသဘောကို၊ ယုပ္ပိ၊ မသင့်သော အယုတ်တရားနှစ်ပါး၌အားထုတ်မိ၏။ အဗ္ဗုပ္ပံ၊ မနှုတ်အပ်သော၊ အဗ္ဗဂေတံ၊ နှိပ်စက်တတ်သောသဘောရှိသောရာဂစသောကိလေသာတို့၏၊ ဝိဒိတံ၊ သံသာဓုပဝတ္ထိ၊ သံသာရာဖြစ်ခြင်းတည်း၊ ဧကံ၊ တခုသော ပမာဒတရားကို၊ ဩသဇ္ဇေယျစေ၊ အကယ်၍စွန့်ငြားအံ့၊ ကထိဝကထိဣဝ။

သူယုတ်မာကဲ့သို့၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သဗ္ဗာနိ၊ အလုံးစုံသော အရဟတ္တဖိုလ်
 ကိုရင့်စေကတ်သော သဒ္ဓါဝိရိယ သတိသမာဓိ ပညိန္ဒြေကရားတို့ကို။ ဩ
 သန္ဓေယျစေ၊ အကယ်၍ စွန့်ငြားအံ့၊ သမဝိသမဿ၊ ညီညွတ်သည်မညီညွတ်
 သည်ကို၊ အဒဿနတော၊ သမထဝိပဿနဘာဝနာတည်းဟူသောဥာဏ်
 ဖြင့်မမြင်သောကြောင့်၊ အန္ဓောဝန္တော၊ သူကန်းကဲ့သို့၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ
 ၏။ ၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်မူကြောင့်၊ ယံ၊ အကြင်အမှုကိုသာလျှင်၊ ကယိရာ၊
 ပြုရာ၏။ တံဟိတံဝေ၊ ထိုပြုအပ်သောအမှုကိုသာလျှင်၊ ဝဒေ၊ ဆိုရာ၏။ ယံ၊
 အကြင်အမှုကို၊ နကယိရာ၊ မပြုရာ၊ တံထိအမှုကို၊ နဝဒေ၊ မဆိုရာ၊ အကဏေ
 န္တံ၊ မပြုသောသူကို၊ ဘာသမာနံ ဘာသမာနာ၊ ဆိုကုန်သော၊ ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာ
 ရှိတို့သည်။ အယံ၊ ဤသူကား၊ ဧတ္ထကော၊ ဤမျှသာပြုခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်၏။ ဣတိ
 ဤသို့၊ ပရိဇာနန္တိ၊ ပိုင်းခြား၍ သိနိုင်ကုန်၏။ ၊ ရုစိရံ ပုပ္ဖံ၊ ထယ်ခေါင်ပန်းပန်း
 အောင်း၊ ဗဲညှိပန်းစသောအားဖြင့် များသောပန်းသည်။ ဝဏ္ဏဝန္တံ၊ အဆင်းသာ
 ရှိသည်။ အဂန္တကံ၊ အနံ့မရှိသည်။ ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ တထာ၊ ထို
 အတူ၊ သုဘာသိတာ၊ ကောင်းစွာဆိုအပ်သော၊ ဝါစာ၊ စကားသည်။ အက္ခဗ္ဗ
 တော၊ ထိုတရားတော်ထာတိုင်း မပြုမကျင့်သောသူအား၊ အပထာ၊ နတ်ရွာ
 နိဗ္ဗာန်ဟူသောအကျိုးမရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ၊ ဝိ၊ အကျိုးမရှိသည်မှ
 ထပါးအကျိုးရှိသည်ကိုဆိုအံ့၊ ရုစိရံ ပုပ္ဖံ၊ မြတ်လေးပန်း စကားပန်းကြာညှိ
 ပန်းအစရှိသောပန်းသည်။ ဝဏ္ဏဝန္တံ၊ အဆင်းရှိသည်။ သုဂန္တကံ၊ ကောင်း
 သောအနံ့ရှိသည်။ ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ တထာ၊ ထိုအတူ၊ သုဘာ
 သိတာ၊ ကောင်းစွာဟောအပ်သော၊ ဝါစာ၊ ပိရုကတ်သုံးပုံတည်းဟူသော
 စကားတော်သည်။ သုက္ခဗ္ဗတော၊ သုရားဟောတော်မူတိုင်းကောင်းစွာကျင့်
 သောသူအား၊ သပထာ၊ နတ်ရွာနိဗ္ဗာန်ဟူသော အကျိုးရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်
 ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုဘုတောထေရော၊ သုဘုတထေရ်သည်။ ဣမာပဉ္စဂါထာ၊
 ဤငါးဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီး ၊

သုဘုတထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၂၀၀) ဒေဝ၊ အိုရိလမ်းနတ်၊ ယထာသုဂီတံ၊ သိမြဲတိုင်းသော သီချင်း
 ကို၊ ဂါယန္တော၊ သီလျက်၊ ဝဿတိ၊ ရွာလေး၊ မေ၊ ငါ၏၊ ကုမိကာ၊ ကုမိသည်။
 သန္နာ၊ ရိုးအပ်ပြီးသည်ဖြစ်၍၊ သုခနိဝါတာ၊ ရိလမ်းစွတ်ခြင်းမှကင်းသည်ဖြစ်
 ၍ချမ်းသာသောနေခြင်းရှိ၏။ တဿံကုမိယံ၊ ထိုကုမိ၌၊ ဂူပသန္တော၊ ကိထေ
 သာတို့မှငြိမ်းသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရာမိ၊ နေ၏။ ဝေ၊ စင်စစ်၊ အထဇ္ဇဒါနိ၊ ယခုအခါ
 ၌၊ ဒေဝဿနံ၊ ရိလမ်းရွာခြင်းကို၊ ပတ္တယိ၊ တောင့်တ၏။ ဒေဝ၊ အိုရိလမ်းနတ်။

ပဝဿ၊ ရေအရည်တို့ကို ယုံစေလော့။ ။ဒေဝ၊ အိုရ်ရ်နတ်၊ ယထာ
 သုဂီတံ၊ သိမြဲတိုင်းသောသိချင်းကို၊ ဂါယန္တော၊ သီထုက်၊ ဝဿတိ၊
 ရွာလော၊ မေ၊ ငါ၏၊ ကုဗိုကော၊ ကုဗိုသည်၊ ဆန္ဒာ၊ မိုးအပ်ပြီးသည်ဖြစ်၍၊
 သုခါနိဝါတာ၊ မိုးစွတ်ခြင်းမှ ကင်းသည်ဖြစ်၍ ချမ်းသာသော နေရခြင်းရှိ
 ၏၊ တဿကုဗိုယံ၊ ထိုကုဗို၌၊ ဝူပယန္တပိတ္တော၊ ကိလေသာ တို့မှပြင်းသော
 စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရာမိ၊ နေ၏၊ ဝေ၊ စင်စစ်၊ အထဏ္ဍဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊
 ဒေဝဝဿနံ၊ ရ်ရ်ရွာခြင်းကို၊ ပတ္ထယတိ၊ တောင်းတ၏၊ ဒေဝ၊ အိုရ်ရ်ရ်
 နတ်၊ ပဝဿ၊ ရေအရည်ကို ရွာစေလော့။ ။ဒေဝ၊ အိုရ်ရ်ရ်နတ်၊ ယ
 ထာသုဂီတံ၊ သိမြဲတိုင်းသောသိချင်းကို၊ ဂါယန္တော၊ သီထုက်၊ ဝဿတိ၊
 ရွာလော၊ မေ၊ ငါ၏၊ ကုဗိုကော၊ ကုဗိုသည်၊ ဆန္ဒာ၊ မိုးအပ်ပြီးသည်ဖြစ်၍၊ သုခါ
 နိဝါတာ၊ ရ်ရ်စွတ်ခြင်းမှ ကင်းသည်ဖြစ်၍ ချမ်းသာသောနေရခြင်းရှိ၏၊
 တဿကုဗိုယံ၊ ထိုကုဗို၌ စိတရာဂေါ၊ ကင်းသောရာဂရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟ
 ရာမိ၊ ငါနေ၏၊ ။ဒေဝ၊ အိုရ်ရ်ရ်နတ်၊ ယထာသုဂီတံ၊ သိမြဲတိုင်းသော သိ
 ချင်းကို၊ ဂါယန္တော၊ သီထုက်၊ ဝဿတိ၊ ရွာလော၊ မေ၊ ငါ၏၊ ကုဗိုကော၊ ကုဗို
 သည်၊ ဆန္ဒာ၊ မိုးအပ်ပြီးသည်ဖြစ်၍၊ သုခါနိဝါတာ၊ ရ်ရ်စွတ်ခြင်းမှကင်း
 သည်ဖြစ်၍ ချမ်းသာသောနေရခြင်းရှိ၏၊ တဿကုဗိုယံ၊ ထိုကုဗို၌၊ စိတဒေါ
 သော၊ ကင်းသောဒေါသရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရာမိ၊ နေ၏၊ ။ဒေဝ၊ အိုရ်ရ်ရ်
 နတ်၊ ယထာသုဂီတံ၊ သိမြဲတိုင်းသော သိချင်းကို၊ ဂါယန္တော၊ သီထုက်၊
 ဝဿတိ၊ ရွာလော၊ မေ၊ ငါ၏၊ ကုဗိုကော၊ ကုဗိုသည်၊ ဆန္ဒာ၊ မိုးအပ်ပြီးသည်
 ဖြစ်၍၊ သုခါနိဝါတာ၊ ရ်ရ်စွတ်ခြင်းမှကင်းသည်ဖြစ်၍ ချမ်းသာသောနေရ
 ခြင်းရှိ၏၊ တဿကုဗိုယံ၊ ထိုကုဗို၌၊ စိတမောဟော၊ ကင်းသောမောဟရှိ
 သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရာမိ၊ နေ၏၊ ဝေ၊ စင်စစ်၊ အထဏ္ဍဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဒေဝဝဿ
 နံ၊ ရ်ရ်ရွာခြင်းကို၊ ပတ္ထယတိ၊ တောင်းတ၏၊ ဒေဝ၊ အိုရ်ရ်ရ်နတ်၊ ပဝဿ၊
 ရေအရည်ကို ယုံစေလော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိရိမာနန္ဓောထေရော၊ ဝိရိမာနန္ဓ
 ထေရ်သည်၊ ဣမာပဉ္စဂါထာ၊ ဤငါးဂါထာတို့ကို၊ အတာသိတ္ထံ၊ ဆိုပြီ။ ။

ဝိရိမာနန္ဓထေရ်ဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၂၀၁) အာဂုဿော၊ ငါ့ရှင်တို့အဖို့၊ ငါသည်၊ ဝေဠေသု၊ သမထဝိပဿ
 နာအစရှိသောအပြစ်မရှိသောတရားတို့တွင်၊ ယံဝေဠံ၊ အကြင်နိဗ္ဗာန်တရား
 ကို၊ မဟံ၊ ငါသည်၊ ပတ္ထယာနော၊ အလိုရှိ၏၊ ဥပဇ္ဈာယော၊ ဥပဇ္ဈာယ်သည်၊
 ဝံ၊ နိဗ္ဗာန်ကိုအလိုရှိသောငါ့ကို၊ အနုပ္ပတိ၊ ဆုံးမသဖြင့်ပြီးမြောက်၏၊ မယာ၊
 ငါသည်၊ ကမ္မဗ္ဗံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ကိုရအောင်ပြုအပ်သော၊ ယံကိစ္စံ၊ အကြင်တဆဲ့

ခြောက်ပါးသောမဂ်ကိစ္စသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံ၊ ထိုတဆဲ။ ခြောက်ပါးသော
မဂ်ကိစ္စကို၊ ကတံနိဋ္ဌာပိတံ၊ ပြီးစေအပ်ပြီ။ တတောဝေ၊ ထိုသို့ပြီးစေအပ်
သောကြောင့်သာလျှင်၊ အနုပ္ပတ္တော၊ ရအပ်ပြီ။ ဓမ္မော၊ ထေးပါးအပြားရှိသော
မဂ်တရားကို။ သန္တိကတော၊ မျက်မှောက်ပြုအပ်ပြီ။ သယံ၊ မိမိသည်။ ဓမ္မော၊
နိဗ္ဗာန်တရားမဂ်တရားကို၊ အနိတိဟော၊ ဤသို့သောဤသို့ထောဟုဖြစ်သော
ယုံမှားခြင်းကိုမဂ်ဖြင့်ဖြတ်အပ်ပြီ။ ပိသုဒ္ဓိဉာဏော၊ ခပ်သိမ်းသောကိလေသာ
တို့စင်ကြယ်သောဉာဏ်ရှိသော၊ နိက္ကဓီ ။ တဆဲ၊ ခြောက်ပါးသောယုံမှား
ခြင်းမှကင်းပြီးသော အကျွန်ုပ်သည်။ တဝန္တိကေ၊ ရှင်ဘုရားအနီး၌၊ ဗျာက
ရောမိ၊ ယင်စွာပြု၏။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ပုဗ္ဗေနိဝါသံ၊ ရှေး၌နေဘူးသော
ခန္ဓာအစဉ်ကိုအောက်မှေ့နိုင်သောပုဗ္ဗေနိဝါသဉာဏ်ကို၊ ဇာနာမိ၊ ပစ္စဝေက္ခ
နာဉာဏ်ဖြင့်သိ၏။ ဗိဗ္ဗစက္ခု၊ နတ်မျက်စိနှင့်တူသောဗိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ်ကို၊
ပိသောပိတံ၊ သုတ်သင်ရပြီ။ မေမယော၊ အကျွန်ုပ်သည်။ သဒတ္တော၊ အရဟ
တ္တဖိုလ်ကို၊ အနုပ္ပတ္တော၊ ရအပ်ပြီ။ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သဿေနံ၊ အဆုံး
အမဖြစ်သောမဂ်ဟူသောအကျင့်ကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ။ သိက္ခာ၊ အမိဘိလ
သိက္ခာအစရှိသည်တို့ကို၊ သုဿတော၊ ပရိယတ္တိဗဟုဿဂ္ဂ ပရိဝေဗေဟု
ဿဂ္ဂကိုဖြည့်သည်၏အစွမ်းဖြင့်ကောင်းစွာ သင်အပ်ပြီ။ တဝ၊ အရှင်ဘုရား
၏၊ သာသနေ၊ အဆုံးအမ၌၊ မြှီတဿ၊ တည်သော၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ သဗ္ဗေ၊
အဆုံးရုံကုန်သော၊ အာသဝါ၊ အာသဝေတရားတို့သည်၊ ဝိကာ၊ ကုန်ကုန်ပြီ။
ဒါနိစ္ဆဒါနံ၊ ယခုအခါ၌၊ ပုနဟ္မဂေါ၊ တစာနိတဝသစ်၌ ဖြစ်ရခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊
မရှိပြီ။ အရိယဝတော၊ ကောင်းစွာစင်ကြယ်သော သီလအစရှိသောအလေ့အ
ကျွက်ကိုဆောက်တည်စေသဖြင့်၊ ဝံ၊ အကျွန်ုပ်ကို၊ အနုဿာသိ၊ ဆုံးမတော်
မူပေ၏။ အနုကစ္ဆိ၊ အကျွန်ုပ်အား အစဉ်သနားတော်မူသဖြင့်၊ အနုဂ္ဂဟံ၊ မြီး
မြောက်တော်မူပေ၏။ တုဗျာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏၊ ဩဝါဒေါ၊ အဆုံးအမ
သည်။ အမောစော၊ အချည်းနှီးမရှိ၊ တုယံ၊ သင်၏။ အန္တေ၊ အနီး၌၊ ဝါထိ
ဝသတာယ၊ နေသဖြင့်၊ သိက္ခိတော၊ ကျင့်အပ်သော အမိဘိလ သိက္ခာရှိ
သည်။ အဋ္ဌိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုမနောထေရော၊ သုမနထေရ် သည်။
ဣမာပဉ္စဂါထာ၊ ဤငါးဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိတ္ထံ၊ ဆိုပြီ။ ။

သုမနထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၂၀၂) ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ မေ၊ ငါ၏၊ မာတာ၊ အမိသည်။
ပတောဒံ၊ အဆုံးအမဟု ဆိုအပ်သော ထုတ်ထုံခတ်ကို၊ ဥပဒံသဟိ၊ ပြပေ
သည်ကား၊ သာရကိရ၊ ကောင်းပေစွတကား၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ မေ၊ ငါ၏။

ဝိရိယံ၊ ဝိရိယသညံ၊ ဥပဓံသံ၊ ဖြတ်သောအင်္ဂါဟု ဆိုအပ်သောပညာ ဥက္ခောင်း၌ ထိုးပေသည်ကား၊ သာဓုကိရ၊ ကောင်းပေစွ၊ ယသ၊ အကြင်အမိ၏ဝစနံ၊ စကားကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ ဇနေတ္တိယာ၊ အမိ၏အနုထိန္ဒြာ၊ ဆုံးမသောအတိုင်း၊ ငါကျင့်ပြီ၊ အာရုဗ္ဗဝိရိယော၊ အားထုတ်အပ်သောလိုထရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဟိတက္ကော၊ ကိုယ်အသက်ကို မဝဲဘဲနိဗ္ဗာန်သို့ ငွေ့ထွက်အပ်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဥက္ကမံ၊ မြတ်သော၊ သဗ္ဗောမိ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပက္ကော၊ ရောက်ပြီ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အရဟာ၊ ကိလေသာတို့မှပေးပြီးသော၊ ဒက္ခိဏေယျော၊ မြတ်သောအလှူကိုခံထိုက်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အမ္ဘိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ တေပိဇ္ဇောဝိဇ္ဇာသုံးပါးနှင့်ပြည့်စုံသည်၊ အမတဒ္ဓသော၊ နိဗ္ဗာန်ကိုမျှော်မှောက်ပြုသောအားဖြင့်မြင်ပြီးသည်၊ အမ္ဘိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ နရုဗိနော၊ မာရ်နတ်မင်းသည်၊ သေနံ၊ ကိလေသာ တည်းဟူသော မာရ်စစ်သည်ကို၊ ဇိတွာ၊ ဗောဓိပက္ခိယ တရားတည်းဟူသောစစ်သည်ဖြင့်အောင်၍၊ အနာသဝေါ၊ ကင်းပြီးသော အာသဝေါရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရာမိ၊ ချမ်းသာစွာနေရ၏၊ အဇ္ဈတ္တဉ္စ၊ အဇ္ဈတ္တသန္တာန်၌ ထည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဗဟိဒ္ဓါစ၊ ဗဟိဒ္ဓသန္တာန်၌ထည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ယေအာသဝါ၊ အကြင်အာသဝေါတရားတို့ကို၊ ဝိဇ္ဇိံသု၊ အရိယမဂ်ကိုရသည်မှရှေး၌ ထိုးပစ်အပ်ကုန်ပြီ၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ အသေသာ၊ အတွင်းမရှိသောကိလေသာတို့ကို၊ ဥဗ္ဘိန္နာ၊ အရိယမဂ်ဖြင့်ဖြတ်အပ်ကုန်ပြီ၊ ဝုန၊ တဘန်၊ နစဥပ္ပဇ္ဇရေ၊ ထိုကိလေသာတို့သည် တဘန်မဖြစ်ကုန်ထွက်၊ ဘဂိနံ၊ နှမ၊ ဝိသာရဒါ၊ ကင်းသောရှံရှာခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဧတမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ မမ၊ ငါ့အား၊ အဘာသထိ၊ ဆုံးမပေ၏၊ မဟိပိ၊ သင်၏သားဖြစ်သောငါ၌ ထည်း၊ အဝိဟာနုန၊ အဆွေခင်ပွန်းမဖွဲ့ယောင်တကား၊ တေ၊ သင်အမိ၏၊ သဏ္ဌာနေ၊ သဏ္ဌာန်၌၊ ဝနတော၊ အဝိဇ္ဇာအစရှိသောတောအရပ်သည်၊ နဝိဇ္ဇတိနု၊ မရှိယောင်တကား၊ မေမယာ၊ ငါသည်၊ နက္ခိယံသရာဝနီဆင်းရဲကို၊ ပရိယန္တံကတံ၊ အဆုံး၏အဖြစ်ဖြင့်ပြုအပ်ပြီ၊ အဟံသရဿယော၊ ဤအတ္တဘောသည်၊ အန္တိမော၊ အဆုံးဖြစ်သော အတ္တဘောတည်း၊ ဧတံမရဟာသံသာရော၊ ပမိုသန္ဓေနေခြင်းသေခြင်းအကြောင်းရှိသောအားဖြင့် ကျင်သည်ခြင်းရှိသော၊ ပုနုပ္ပတေ၊ တဘန်ဘဝသစ်၌ဖြစ်ခြင်းသည်၊ ဒါနိဇ္ဈဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ နုတ္ထိ၊ မရှိပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဇ္ဇောထေရော၊ ဝဇ္ဇထေရ်သည်၊ ဣမာပဉ္စဂါထာ၊ ဤငါးဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ။

ဝဇ္ဇထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၂၀၃) ဗုဒ္ဓါ၊ သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ မေ၊ ငါ၏၊ အတ္ထာယဝတ၊ အကျိုးစီးပွားအလို့ငှါသာလျှင်၊ နဒိန္ဒရေ၊ နေရုဉ္စရ၊ ရေပွရာအမည်ရှိသောမြစ်နား

၌၊ အဝါအာဂစ္ဆိ၊ ငြါဇီအစ်ကိုဖြစ်သော ဥရုဝေထကဿ၊ သေဝိမ်းသို့ ကပ်
 အာဒိမုဏာဇီ၊ ယဿထဗ္ဗာသမ္ပုဒ္ဓဿ၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရား၏၊ မွေ့၊ သစ္စာ
 ထေးပါးနှင့်ပဉ္စဉ်သောတရားကို၊ သုတွာန၊ ထောဘန္တ၊ ရကိုအစဉ်မှီးသဖြင့်
 မှတ်ရသောကြောင့်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ မိစ္ဆာဒိဗ္ဗိံ၊ ယစ်ပူဇော်ခြင်းစသည်ဖြင့်ကိ
 လေသာမှစင်ကြယ်၏ဟုစသောနည်းဖြင့်ဖြစ်သောမှားသောအယူကို၊ ဝိဝဇ္ဇ
 ယိံ၊ ပဇာတိ၊ စွန့်ရပြီ၊ ဥစ္စာဝစေ၊ ထင်ရှားသည်မထင်ရှားသည်ဖြစ်ကုန်သော၊
 ယဉ္ဇေ၊ ယစ်ပူဇော်ခြင်းတို့ကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ယဇိံ၊ ပူဇော်ပြီ၊ သော၊ ဤယစ်
 ပူဇော်သောအမှုအရာမီးကိုလုပ်ကျွေးသောအကျင့်သည်၊ သုဒ္ဓိတိမဉ္ဇေ၊
 သံသရာ၏စင်ကြယ်ခြင်းဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အဂ္ဂိဟုတ္တံ၊ မီးအားလုပ်
 ကျွေးခြင်းကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဇုဟိံ၊ ပူဇော်လုပ်ကျွေးပြီ၊ ပုဗ္ဗဇ္ဇနော၊ ပုဗ္ဗဇဉ်
 သည်၊ အန္တိဘူတော၊ ပဉ္စာမျက်စိမှအိုသဖြင့်မောဟဟူသော အရိက်တိုက်
 ဖြင့်အလွန်ရိက်စွတကား၊ ဒိဗ္ဗိဝဟနပက္ခန္ဓော၊ တောအုပ်တောင်ချုံစသည်
 နှင့်တူသောမိစ္ဆာအယူဟူသောတောအုပ်သို့ပြေးဝင်တတ်စွတကား၊ ပရာ
 မာသေန၊ တရား၏သဘောကိုလွန်၍ငါဆိုသောစကားသာလျှင်မှန်၏သူတ
 ပါးစကားအချည်းနှီးသာတကားဟုမှားသော နှလုံးသွင်းခြင်းဖြင့်၊ မောဟိ
 တော၊ တွေဝေသောအဖြစ်သို့ ရောက်စွတကား၊ အသုဒ္ဓိံ၊ မစင်ကြယ်သော
 အကြောင်းကို၊ သံသုဒ္ဓိံ၊ စင်ကြယ်သောအကြောင်းဟူ၍၊ မဉ္ဇိံ၊ အောက်
 မေ့တတ်၏၊ အန္တိဘူတော၊ အဝိဇ္ဇာဖြင့်အလွန်ရိက်စွာသောအဖြစ်ကို၊ အဝိဒ္ဓ
 သု၊ လုံ့လအားထုတ်သဖြင့်အစပ်စွတကား၊ မေမယော၊ ငါသည်၊ မိစ္ဆာဒိဗ္ဗိံ၊
 မှားသောအယူကို၊ ပဟိနာ၊ မဂ်ဖြင့်ပယ်အပ်ပြီ၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်ထိမ်းကုန်သော၊
 ဘဝါ၊ ကာမစသောဘဝတို့ကို၊ ပဒါလိတာ၊ အရိယမဂ် ဝေးသန်လျက်ဖြင့်
 အကြွင်းမဲ့ ပျက်ဆီးအပ်ကုန်ပြီ၊ ဒက္ခိဏေယျတ္ထိံ၊ နတ်နှင့်တကွသောလူ၏
 မြတ်သောအလှူကိုခံထိုက်သော မကောင်းမှုကို ထောင်တတ်သောဘုရား
 တည်းဟူသောမီးကို၊ ဇုဟာမိ၊ ပူဇော်၏၊ တထာဂတံ၊ ထာခြင်းကောင်း
 သောဘုရားမြတ်စွာကို၊ နမဿာမိ၊ အရိုအသေရှိခိုး၏၊ မေမယော၊ ငါသည်၊
 သဗ္ဗေ၊ ခပ်ထိမ်းကုန်သော၊ မောဟာ၊ မောဟတို့ကို၊ ပဟိနာ၊ ပယ်အပ်ကုန်
 ပြီ၊ ဘဝတဏှာ၊ သဿထဥစ္ဆေဒဒိဗ္ဗိံနှင့်ပဉ္စဉ်၍ ဘဝသုံးပါးကို တင်တတ်
 သောကဏှာကို၊ ပဒါလိတာ၊ မဂ်ဖြင့်အကြွင်းမဲ့ပျက်ဆီးအပ်ပြီ၊ ဇာတိသံ
 သာဓော၊ ပဝိသန္ဓေ နေခြင်း အရင်းရှိသော သံသရာဝင်သည်၊ ဝိဇီထော၊
 ကုန်ပြီ၊ ဒါနိ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ပုနုပ္ပဇော၊ တဘန် ဘဝသစ်၌ ဖြစ်ခြင်း

သည်။ နတ္ထိ မရှိပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ နဒိကဿပေါထေရော၊ နဒိကဿပထေရ်
သည်။ ဣမာပဉ္စဂါထာ၊ ဤငါးဂါထာတို့ကို။ အဘာသိတ္ထိ၊ သိပြီ။ ။

နဒိကဿပထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၂၀၄) အာဂုဿော၊ ငါ့ရှင်တို့အဖို့၊ ငါသည်။ ပါတော၊ နံနက်နေထွက်
အခါ၌လည်းကောင်း၊ မဇ္ဈန္တိကံ၊ ပွန်းတည့်အခါ၌လည်းကောင်း၊ သာယံ၊
ညချမ်းသောအခါ၌လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒိဝသဿ၊ နေ့အတိုင်း၊ တိက္ခ
တ္တံ၊ သုံးကြိမ်၊ ဥဒကံ၊ ရေသို့၊ ဩတရိံ၊ သက်ပြီ၊ ဩတရန္တော၊ သက်သော်
လည်းသောအဖို့၊ ထိုငါသည်၊ ဂယာယ၊ လူအပေါင်းတို့သည်အကုသိုလ်
ကိုရှောင်ရာဟု သမုတ်အပ်သောဂယာမည်သောဆိပ်ခွံ၊ ဂယပဂ္ဂုယာ၊ ပဂ္ဂုအ
မည်ရှိသောတပေါင်းလင်္ကာဥတ္တရာဘဂ္ဂုနိက္ခတ်၌၊ အနုသံဝတ္ထရံ၊ နှစ်တိုင်း
နှစ်တိုင်း၊ အနုယုတ္တော၊ ရေသို့သက်ခြင်းနှင့်ယှဉ်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ။
မယာ၊ ငါသည်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ အညာသုဇာတိသု၊ ဤစာဝဋ္ဌတပါးသောစာဝ
တို့၌၊ ယံကမ္ဘံ၊ အကြင်မကောင်းမှုကံကို၊ ပကတံ၊ ဆည်းသုံးအပ်၏။ ပါပံ၊
ယုတ်မာသော၊ တံကမ္ဘံ၊ ထိုမကောင်းမှုကံကို၊ ဒါနုဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဣဝ၊
ဤဂယာမည်သောဆိပ်ခွံ၊ ပဝါဟေမိ၊ ဥတ္တရာဘဂ္ဂုနိက္ခတ်၌ ရေသို့သက်
သဖြင့်ဆေးထုတ်၏။ ပုရေ၊ တုရားသခင် အဆုံးအမသို့ ကပ်သည်မှရှေး၌၊
ဝေဒိဗ္ဗိ၊ ဤသို့ပေါက်ပြန်သော အယုရှိသည်။ အဟံ၊ ဖြစ်ပြီ။ ။ ဓမ္မတ္ထသဟိ
တံပဒံ၊ အကြောင်းအကျိုးနှင့် တကွဖြစ်သော အစအထယ်အဆုံး အားဖြင့်
ဖြစ်သောတရားအရနှင့်စပ်သော၊ သုဘာသိတံ၊ စင်စစ်ဝင့်မှထွက်မြောက်
ခြင်းကိုပြု၍ ကောင်းစွာဟောအပ်သော၊ ဝါစံ၊ မြတ်စွာထုရားစကားတော်
ကို၊ သုတွာ၊ သောဟဒ္ဓါရကိုအစဉ်မှီးသဖြင့် မှတ်ရဆောင်ရသောကြောင့်၊
တထံ၊ ထိုမြတ်စွာထုရားသည်ပြအပ်သော မရမတ္ထသဘောဖြင့် မှန်သော၊
ယံထာဝကံ၊ ထျော်စွာ ဖြစ်စေအပ်သောအကြောင်း၏ အဖြစ်ကိုထင်ရှားပြ
တတ်သော၊ အတ္ထံ၊ ဒုက္ခသစ္စာစသည်၏ အနက်ကို၊ ယောနိသော၊ အသင့်
အားဖြင့်၊ ပစ္စဝေက္ခိဿံ၊ ပရိညေယျစသော အဖြစ်ဖြင့်ဆင်ခြင်အံ့။ ။ နိဗ္ဗာ
တသဗ္ဗပါပေါ၊ ဤသို့ထိုးထွင်း၍သိအပ်သောသစ္စာဟူသော အနက်ရှိသော
ကြောင့် အရိယမဂ်ဟူသော ရေစင်ဖြင့် ဆေးအပ်သော အလုံးစုံသော မ
ကောင်းမှုရှိသည်။ အဓိ၊ ဖြစ်၏။ တတောဝေ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ နိဗ္ဗထော၊
ရာဂစသော အညစ်အကြေး မရှိသည်။ အဓိ၊ ဖြစ်၏။ တတောဝေ၊ ထိုသို့
ကောင်းသော အကျင့်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်၊ ပရဝေ၊ နောက်
၌၊ သုပိ၊ သန့်ရှင်းစင်ကြယ်သည်။ အဓိ၊ ဖြစ်၏။ သုဗ္ဗဿ၊ ရာဂစသောအလုံးစုံ

ပဉ္စကနိပါတ်၊

သောကီလေသာ အညစ်အကြေးမှ စင်ကြယ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား
 နှစ်သုဒ္ဓေါ၊ ပစ္စည်းအမွေခံနှင့် မရောသောအားဖြင့် စင်ကြယ်သော၊ ဒါယာ
 ဒေါ၊ လောကုတ္တရာတရား၏ အမွေခံသည်၊ အမြဲဖြစ်ပြီး၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ သဗ္ဗညု
 ဘုရားရှင်၏၊ ဩရသော၊ ဒေသနာဥာဏ်၏ ဖြစ်ရာဟဒယဝတ္ထု၊ မှဖြစ်သော
 တရားဒေ သနာသံကြောင့် အရိယာဇာတ်အဖြစ် ဖြင့်ဖြစ်သော ရင်တော်အနှစ်
 ဖြစ်သော၊ ပုဏ္ဏော၊ သားတော် သည်၊ အမြဲဖြစ်ပြီး၊ အဋ္ဌဂီကံ၊ အင်္ဂါ ရှစ်ပါး
 နှင့်ပြည့်စုံသော၊ သောတံ၊ မဂ်ဟူသော အယဉ်ကို၊ ဩဂဟ္မ၊ သက်၍၊ သဗ္ဗ
 ပါပံ၊ အလုံးစုံအကြွင်းမရှိသော မကောင်းမှုကို၊ ပဝါဟယိံ၊ ဆေးထွေပြီး၊
 မယာ၊ ငါသည်၊ တိလောဝိဇ္ဇာ၊ သုံးပါးသောဝိဇ္ဇာတို့ကို၊ အဇ္ဈဂမိံ၊ ရပြီး၊ ဗုဒ္ဓ
 ဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမဖြစ်သော မဂ်ဟူသော သီတင်း
 သုံးခြင်းကို၊ ကတကရဏီယံ၊ ပြုအပ်ပြီး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂယာကဿပေ၊
 ဂယာကဿပ အမည်ရှိသော၊ ထေရော၊ မထေရ်သည်၊ ဣမာပဉ္စဂါထာ၊
 ဤငါးဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိတ္ထံ၊ ဆိုပြီး ။

ဂယာကဿပထေရ ဂါထာအနက် ပြီး၏။

(၂၀၅) ဝါတံရောဂါဘိနိတော၊ ထေနာဖြင့်နှိပ်စက် အပ်သည်ဖြစ်၍၊
 ကာနနေဝနေ၊ တောကြီး၌၊ ဝိဟရိဟရန္တော၊ နေသည်ရှိသော်၊ ပဝိဋ္ဌဂေါစ
 ရေ၊ ရခဲသောပစ္စည်းရှိသော၊ လူခေလူခဋ္ဌာနေ၊ ကြမ်းသော အတို့ရှိသောအ
 ရပ်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့၊ သင်သည်၊ ကထံ၊ အဘယ်သို့၊ ကရိသ္မာတိဝိဟရိ
 သတိ၊ နေထွက်နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာဟ၊
 မိန့်တော်မူ၏။ ။ တံ၊ ထိုစကားကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ ထေရော၊ ဝတ္ထုလိ
 ထေရ်သည်၊ ဝိပုလေန၊ ပြန်ပြောသော၊ ဝိတိသုခေန၊ ဥဗ္ဘေ ဂါဝိတိဖရဏာပိ
 တိနှင့်ဟဉ်သောသုခဖြင့်၊ သရဿယံ၊ ကိုယ်ကို၊ ဖရမာနော၊ နှံ့သည်ဖြစ်၍၊
 လူခဋ္ဌိ၊ ကြမ်းသော ဆွမ်းပစ္စည်း၌လည်း၊ အဘိသမ္ဘောန္တော၊ သည်းခံထွက်၊
 ကာနနေ၊ တောကြီး၌၊ ဝိဟရိဿာမိ၊ ဈာန်ချမ်းသာဝိပဿနာချမ်းသာဖြင့်
 နေပါအံ့။ ။ သတိပဋ္ဌာနေ၊ မဂ်၌အကျုံးဝင်သော ကာယာနုပဿနာစသော
 ထေးပါးသော သတိပဋ္ဌာန်တို့ကို၊ ဘာဝေန္တော၊ ပွားစေထွက်၊ ဣန္ဒြိယာနိ၊
 မဂ်၌ အကျုံးဝင်ကုန်သော သဒ္ဓါစသော ငါးပါးသော ဣန္ဒြိယတို့ကိုလည်း
 ကောင်း၊ ဗလ္လာနိစ၊ မဂ်၌အကျုံးဝင်သော သဒ္ဓါစသော ငါးပါးသော ဗိုလ်တို့
 ကိုလည်းကောင်း၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂါနိစ၊ မဂ်၌အကျုံးဝင်သော သတိသမ္မောဇ္ဈင်
 တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဘာဝေန္တော၊ ပွားစေထွက်၊ ကာနနေ၊ တောကြီး၌၊
 ဝိဟရိဿာမိ၊ ဖထ သုခနိဗ္ဗာနသုခဖြင့်နေပါအံ့။ ။ အာရမ္မဝိရိယေ၊ ထေးပါး

အပြားရှိသော သမပ္ပဓာန်အစွမ်းဖြင့် မြီးမြောက်အပ်သော လုံ့လရှိကုန်ထ
 သော၊ ပတ်တက္ကေ၊ နိဗ္ဗာန်သို့စေတုတ်အပ်သောစိတ်ရှိကုန်ထသော၊ နိဗ္ဗံ၊ အ
 ခါခပ်သိမ်း၊ ဓမ္မပရက္ကမေ၊ မထေျော့သောလုံ့လရှိကုန်သော၊ သမဂ္ဂေ၊ ကိုယ်
 ဇာတိညွတ်ခြင်းကို ပေးသည်၏ အစွမ်းဖြင့် အညီအညွတ် ဖြစ်ကုန်သော၊
 သဟိတေ၊ အယူထိလတူသောအားဖြင့်တကွ ဖြစ်ကုန်သော ထိတင်းသုံး
 တော်တို့ကို၊ နိသွာ၊ ရှု၍၊ ကာနနေ၊ တောကြီး၌၊ ဝိဟရိဿာမိ၊ နေပါအံ့၊ အဂ္ဂံ၊
 အလုံးစုံသောသတ္တဝါတို့ထက် မြတ်တော်မူထသော၊ ဓန္တံ၊ ဆုံးမခြင်းဖြင့်
 ဆုံးမတော်မူတတ်ထသော၊ သမာဟိတံ၊ အတုမရှိသောသမာဓိဖြင့် တည်
 ကြည်တော်မူထသော၊ သမ္ပန္နံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ရက္ခိဒိဝံ၊ ညဉ့်နေ့ပတ်လုံး၊
 အတန္တိတေ၊ မပျင်းမရိသည်ဖြစ်၍၊ အနုဿရန္တော၊ ဣတိပိသောဘဂဝါ
 အရဟံ အစရှိသောနည်းဖြင့် ဂုဏ်တော်ကို အောက်မေ့လျက်၊ ကာနနေ၊
 တောကြီး၌၊ ဝိဟရိဿာမိ၊ နေပါအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝက္ကလိထေရေ၊ ဝက္ကလိ
 ထေရ်သည်၊ ဣမာပဉ္စဂါထာ၊ ဤငါးဂါထာတို့ကို၊ အဘာထိတ္ထ၊ ဆိုပြီ။ ။

ဝက္ကလိထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၂၀၆) စိတ္တံ၊ အိုစိတ်၊ အာဏိဒ္ဓါ၊ ရေ၊ တံတိုင်းဖြင့် နွဲ့အပ်သောထံခါးရှိ
 သောမြို့၌၊ ဟတ္ထိနံ၊ ဟတ္ထိံ၊ ဆင်ကို၊ နိဝါရေတိ၊ ဣဝ၊ သွားခြင်းကိုဖြစ်သကဲ့သို့၊
 တေ၊ သင်စိတ်ကို၊ ဩလဂ္ဂေ၊ သာမိနိဝါရိဿာမိ၊ မြစ်အံ့၊ ကာမဇာလံ၊ ကာ
 မဂုဏ်၏ကွန်ယက်သဘွယ်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ သရိရဇံ၊ ကိုယ်၌ဖြစ်သော ရှုပ်
 ဟုဆိုအပ်သော၊ တံ၊ သင်ကို၊ ပါပေ၊ မကောင်းမှုကို၊ နနိယောဇိသင်္ဂံ၊ ငါမ
 ဖဉ္စဉ်စေအံ့၊ ဣတ္ထံ၊ သင်စိတ်ယုတ်သည်၊ ခွါရပိဝေ၊ တံခါးဖွင့်ခြင်းကို၊ အထ
 ဘန္တော၊ မရသော၊ ဂဇောဝဂဇော၊ ဆင်ကဲ့သို့၊ ဩလဂ္ဂေ၊ ပညာဟု
 သောချွန်းတောင်းဖြင့် မြစ်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ နဂစ္ဆထိ၊ ယခုအခါ၌ အလိုရှိ
 တိုင်းမသွားရလတ္တံ့၊ စိတ္တကထိ၊ စိတ်ဟု ဆိုအပ်သောသူယုတ်၊ ဝုနုပျံနံ၊ အ
 ဘန်တလဲလဲ၊ ပသက္က၊ အသာသပသာသအစွမ်းဖြင့် ရွှေသောအထွေဖြင့်၊
 ပါပရတော၊ မကောင်းမှု၌မွေ့လျော်လျက်ပုဗ္ဗေဝိယ၊ ရှေး၌ကဲ့သို့၊ နစဝရိဿ
 တိ၊ ယခုအခါမသွားရလတ္တံ့၊ အဓန္တံ၊ မယဉ်မကျေးတော၌မွေးသဖြင့်မ
 သင်အပ်သေးထသော၊ နဝဂ္ဂဟံ၊ တော၊ တောင်ရွှေပွမ်းယဉ်စန်း၊ ဝှပမ်း၍မ
 ကြာမြင့်သေးထသော၊ ကုဗ္ဗရံ၊ ဆင်ပြောင်ကို၊ ဗလဝါ၊ ကိုယ်အားဉာဏ်အား
 နှစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသော၊ အင်္ဂုသဂ္ဂဟော၊ ချွန်းကိုကိုင်ပြီးဆင်ဦးစီးသည်၊ အ
 ကာမံ၊ အလိုမရှိဘဲသာလျှင်၊ အာဝက္ကလိထေရေ၊ မြစ်သောအားဖြင့်နှစ်စေ
 သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ထိုအတူတံ၊ သင်စိတ်ယုတ်ကို၊ အာဝက္ကလိထေရံ၊ နုစ

ရိုက်မှမြစ်သောအားဖြင့်နှစ်စေ့၊ ပဝရော၊ မြတ်သော၊ ဝရဟယဒမကုသ
 လော၊ မြင်းကိုဆုံးမသော သူတို့ထက်မြတ်သော ဆုံးမခြင်း၌ထိပွာသော၊
 သာရထိ၊ ရုထားထိန်းသည်၊ အာဇတ္ထံ၊ အာဇာနည်မြင်းကို၊ ဒမေတိ၊ ဣဝ၊ အ
 ကြမ်းအရူဖြင့်ဆုံးမသကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူတံ၊ သင်္ဃိတံယုတ်ကို၊
 ပဉ္စသုဗလေသု၊ ငါးပါးသောဗိုလ်တို့၌၊ ပတိဗ္ဗိတော၊ တည်စေသည်ဖြစ်၍၊ ဒမ
 ဟိသံ၊ မသဒ္ဓါခြင်းစသည်မှမြစ်သောအားဖြင့်သင့်ကိုဆုံးမကြံဆံ၊ ၊ တံ၊
 သင်္ဃိတံယုတ်ကို၊ သကိယာ၊ သတ်ဟူသောကြီးဖြင့်၊ နိလန္ဓိသံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း
 ဟူသောတိုင်၌ချည်ထားဆံ၊ ၊ ဝိရိယရုဓိဂ္ဂဟိတော၊ ထုံ့လအားထုတ်ခြင်း
 တည်းဟူသောဝန်ကိုချသော၊ တေ၊ သင်္ဃိတံယုတ်ကို၊ ပယုတ္တော၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း
 ၌အားထုတ်စသည်ဖြစ်၍၊ ဒမဟိသာမိ၊ ကိလေသာတည်းဟူသောအညစ်
 အကြေးသို့သွားခြင်းမှဆုံးမဆံ၊ ဝိတ္တံ၊ အိုစိတံယုတ်၊ ဣတော၊ ဤကသိုဏ်း
 ဟူသောအာရုံမှ၊ နုရံ၊ အဝေးဖြစ်သောအပအရပ်သို့၊ နဂမိဿသေ၊ သင်မ
 သွားရလတ္တံ့၊ ဣတံ၊ ဤသို့၊ ဝိဇိတသေနေ၊ ဝိဇိတသေနအမည်ရှိသော၊ ထေ
 ရော၊ မထေရ်သည်၊ ဣမာပဉ္စဂါထာ၊ ဤငါးဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိတ္ထံ၊
 ဆိုပြီး၊ ၊ ဝိဇိတသေနထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။ ၊

(၂၀၇) ဥပါရုက္ခိတ္တော၊ သူတပါးတို့အား ချုတ်ချယ်လိုသောစိတ်ရှိ
 သော၊ ဒုဗ္ဗေခေ၊ ပညာမဲ့သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဇိနသာသနံ၊ မြတ်စွာထုရားပရိ
 ယတ္တိသာသနာတော်ကို၊ သုဏာတိ၊ သင်ခြင်းနာခြင်းစသည်ကိုပြု၏၊ သော
 ပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ နဘာ၊ ကောင်းကင်မှ၊ ပထဝီ၊ မြေသည်၊ အာရ
 ကာယထာ၊ ဝေးသကဲ့သို့၊ သဒ္ဓမ္မာ၊ ပဋိပတ္တိသဒ္ဓမ္မာအာရကာ၊ ဝေးသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ၊ ဥပါရုက္ခိတ္တော၊ သူတပါးတို့အား အပြစ်တင်လိုသော
 စိတ်ရှိသော၊ ဒုဗ္ဗေခေ၊ ပညာမဲ့သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဇိနသာသနံ၊ မြတ်စွာထု
 ရားပရိယတ္တိသာသနာတော်ကို၊ သုဏာတိ၊ သင်ခြင်းနာခြင်းစသည်ကိုပြု
 ၏၊ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကာဠပက္ခေ၊ လဆုတ်ပက္ခ၌၊ စန္ဒိမာ၊ လ
 သည်၊ ပရိဟာယတံ၊ ဣဝ၊ အရောင်အဝါမှတနေ့တခြားယုတ်သကဲ့သို့၊ သဒ္ဓ
 မ္မာ၊ ကိုးပါးအပြားရှိသောလောကုတ္တရာတရားရှေးအတို့၌ဖြစ်သောသဒ္ဓါထိ
 ထရသောသူတော်ကောင်းတရာမှာဟာယတိ၊ ယုတ်၏။ ၊ ဥပါရုက္ခိတ္တော၊
 သူတပါးတို့အားအပြစ်တင်လိုသော စိတ်ရှိသော၊ ဒုဗ္ဗေခေ၊ ပညာမဲ့သော
 ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဇိနသာသနံ၊ မြတ်စွာထုရား ပရိယတ္တိသာသနာတော်ကို၊ သု
 ဏာတိ၊ သင်ခြင်းနာခြင်းစသည်ကိုပြု၏။ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊
 အပ္ပောဒကော၊ ရေမှကင်းသောအရပ်၌၊ မစ္ဆော၊ ငါးသည်၊ သုဏာတိ၊ ယထာ၊

ခြောက်ကတ်၍လေသံကွဲသို့၊ တထာ၊ ထိအတု၊ သဒ္ဓမ္မာ၊ သူတော်ကောင်း
 တရားမှ၊ ပရိသုဿတိ၊ ကိုယ်စိတ်တို့ကိုနှိပ်စက်စေတတ်သောပီတိပါမော
 ဇ္ဇအစရှိသော ကုသိုလ်ဓမ္မမှခြောက်၏။ ဥပါရန္တစိတ္တော၊ သူတပါးတို့
 အားအပြစ်တင်လိုသောစိတ်ရှိသော၊ နုပေဓမ္မော၊ ပညာမဲ့သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊
 ဇိနသာသနံ၊ မြတ်စွာဘုရားပရိယတ္တိသာသနာတော်ကို၊ သုဏာတိ၊ သင်ခြင်း
 နာခြင်းစသည်ကိုပြု၏။ သောပုဂ္ဂဿော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ခေတ္တော၊ ထယ်၌၊
 ဗိဇံ၊ ပျိုးအပ်သောမျိုးစေ့သည်၊ ပူတိကံ၊ ပုပ်ခြင်းသို့ရောက်သည်ရှိသော်၊ နပိ
 ခ္ဗဟတိယထာ၊ အပင်အရွက်အသီးစသည်ဖြင့်မပွားမစည် မပင်သကဲ့သို့၊
 တထာ၊ ထိုအတု၊ သဒ္ဓမ္မော၊ ပရိယတ္တိဟုဆိုအပ်သောသူတော်ကောင်းတရား
 ၌၊ နပိခ္ဗဟတိ၊ သမထဝိပဿနာဘာဝနာမဂ်ဉာဏ် ဖိုလ်ဉာဏ်ဟုဆိုအပ်
 သောပွားစီးခြင်းသို့မရောက်။ ယောစ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း၊ တု
 ဋ္ဌေနပိတ္တေန၊ ဝမ်းမြောက်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဇိနသာသနံ၊ မြတ်စွာဘု
 ရားပရိယတ္တိသာသနာတော်ကို၊ သုဏာတိ၊ သင်ခြင်းနာခြင်းစသည်ကိုပြု
 ၏။ သောပုဂ္ဂဿော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သဗ္ဗော၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ အာသဝေ၊ အာ
 သဝေါတရားတို့ကို၊ ခေပေတွာ၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ် အစွမ်းဖြင့်ကုန်စေ၍၊
 အကုပ္ပတံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ သန္တိကတွာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍၊ ပရမံသန္တိံ၊
 မြတ်သောငြိမ်သက်သောနိဗ္ဗာန်သို့၊ အဗ္ဗုပ္ပာ၊ ရောက်၍၊ အာနာသဝေ၊ အာ
 သဝေါတရားဆေးပါးမှကင်းသည်ဖြစ်၍၊ ပရိနိဗ္ဗာတိ၊ အနုပါဒိဓ သသနိဗ္ဗာန်
 ဖြင့်ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုရ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယသဒက္ကောထေရော၊ ယသဒက္ကထေရ်
 သည်၊ ဣမာပဗ္ဗဂါထာ၍၊ ငါးဂါထာတို့ကို၊ အထာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီး။

ယသဒက္ကထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၂၀၀) မေမယာ၊ ငါသည်၊ ဥပသမ္ဘဒါစ၊ ငြိုငြင်သဖြင့်ဆယ်ယောက်အ
 စုရှိသောသံဃာကိုစည်းဝေးစေ၍ပဉ္စင်းအဖြစ်ကို၊ ထဒ္ဓါ၊ ရအပ်ပြီးအဟံ၊ ငါ
 သည်၊ ဝိရက္ခော၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်အလုံးစုံသော ကိလေသာတို့မှလွတ်
 သည်၊ အာနာသဝေ၊ အာသဝေါကင်းပြီးသည်၊ အဓိ၊ ဖြစ်၏။ သောဘဂဝါ၊ ထို
 မြတ်စွာဘုရားကို၊ မေမယာ၊ ငါသည်၊ နိဗ္ဗော၊ အဝန္တိ တိုင်းမှသာဝတ္ထိပြည်
 သို့သွား၍မမြင်ဘူးသေးသော ဘုရားကိုဖူးမြင်ရပြီး၊ ဝိဟာရေစ၊ မြတ်စွာဘု
 ရားကန္တကုဋိတိုက်တော်၌လည်း၊ သဟ၊ အတူတကွ၊ အဝထိံ၊ နေရပြီး၊ ဘဂဝါ
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဗဟုဒေဝရတ္တိံ၊ များစွာသောနေညဉ့်ပတ်လုံးအဓမ္မာ
 ကာသေ၊ လွင်တီးကောင်၌၊ ဝိတိနာမယိ၊ လွန်စေပြီး၊ ဝိဟာရကုသလော၊
 နိဗ္ဗုဗ္ဗာနအာနန္ဓ အရိယဝိဟာရတို့၌ ထိဗ္ဗာတော်မူသော၊ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘု

ရားသည်၊ ဝိဟာရ၊ နေခြင်းစင်္ကြံသွားခြင်းတို့ကြောင့်ဖြစ်သောပင်ပန်းခြင်းကိုပျောက်အံ့သောငှါ၊ ဂန္ဓကုဋိတိုက်တော်သို့၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ပါဝိတိ၊ ဝင်တော်မူပြီးသံဃာတို့၊ လေးထပ်သောဗုဒ္ဓကုဋိကို၊ သန္တရိတွာန၊ ခင်း၍၊ သေယျံ၊ ခြင်္သေ့မင်း၏အိပ်ခြင်းနှင့်တူသောအိပ်ခြင်းကို၊ ကပ္ပေတိ၊ ပြု၏၊ သီဟောကေသရာဇာ၊ ခြင်္သေ့မင်းသည်၊ သေလဂူဟာယံ၊ ကျောက်အတိဖြစ်သောတောင်၏လိုဏ်ဂူ၌၊ ပဟိနဘယဘေရေဝေါ၊ ပယ်အစ်ပြီးသောကြောက်ခြင်းဘေးရန်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သေယျံ၊ ထကျောနံပါးခြေတချစ်နှင့်ခြေထချက်ဖုံးထွင်း၍အိပ်ခြင်းကို၊ ကပ္ပေတိ၊ ပြုသကဲ့သို့၊ ပဟိနဘယဘေရေဝေါ၊ ဖိတ်၏ထိတ်လန့်ခြင်းကျက်သီးမွှေးညှင်းထခြင်းကိုယ်၏ ထုန်ထွပ်ခြင်း အကြောင်းဖြစ်သောကိလေသာတို့ကိုပယ်ပြီးသော၊ ဂေါတမော၊ ဂေါတမအနွယ်ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သေယျံ၊ ထကျောနံတောင်းဖြင့်လည်းလျောင်းစက်တော်မူခြင်းကို၊ ကပ္ပေတိ၊ ပြုထော်မူ၏၊ တတော၊ ထိုလကျောနံတောင်းဖြင့်လည်းလျောင်းစက်တော်မူသည်မှ၊ ဝဋ္ဋာယ၊ ထတော်မူ၍၊ ထိက္ခ၊ ရဟန်း၊ သာသိတော၊ ငါဘုရားဟောတော်မူတိုင်သော၊ ဓမ္မော၊ အဋ္ဌဝဂ္ဂိယသုတ်တရားကို၊ ပရိဘာတု၊ ငါဘုရားအားထင်ရှားဖြစ်စေလော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့အဇ္ဈေသိတော၊ ဘုရားရှင်သည်တိုက်တွန်းအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ကဏ္ဍာဏဝါက္ကရဏော၊ ကောင်းသောလက္ခဏာနှင့်ပြည့်စုံသောစကားအစဉ်ရှိသော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿာဝကော၊ မြတ်စွာဘုရား၏ တပည့်သားတော်ဖြစ်သော၊ သောဏော၊ သောဏကုဋိကဏ္ဍထေရ်သည်၊ ဗုဒ္ဓသေဋ္ဌဿ၊ ဘုရားမြတ်၏၊ သမ္ဗုခါမျက်မှောက်တော်၌၊ သဒ္ဓမ္မံ၊ ဆယ်ခြောက်ပါးသောအဋ္ဌကဝဂ္ဂိယသုတ်ဟုဆိုအပ်သောသုတော်ကောင်းတရားကို၊ အဘာသိ၊ ဆိုပြီး၊ ပဉ္စက္ခန္ဓေ၊ ငါးပါးသောဥပါဒါနက္ခန္ဓာတရားတို့ကို၊ ပရိညာယ၊ သုံးပါးအပြားရှိသောပရိညာတို့ဖြင့်ပိုင်းခြားသိပြီး၍၊ အဗ္ဗေသံ၊ နိဗ္ဗာန်၏ခရီးဖြစ်သောရှစ်ပါးသောအင်္ဂါနှင့်ပြည့်စုံသောမဂ္ဂင်ကို၊ ဘာဝယိတွာန၊ ပွားစေပြီး၍၊ ပရမံသန္တံ၊ လွန်မြတ်ငြိမ်သက်သော နိဗ္ဗာန်သို့၊ အဗ္ဗုပ္ပပါသုဏိတွာ၊ ရောက်၍၊ အနာသဝေါ၊ ကင်းပြီးသောအာသဝေါရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပရိနိဗ္ဗိဿတိ၊ အနုပါဒိသေသနိဗ္ဗာနဓာတ်ဖြင့်ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုရလတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သောဏကုဋိကဏ္ဍထေရော၊ သောဏကုဋိကဏ္ဍထေရ်သည်၊ ဣမာပဉ္စဂါထာ၊ ဤငါးဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိက္ခ၊ ဆိုပြီး၊ သောဏကုဋိကဏ္ဍထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၂၀၉) ဂရုနံ၊ ဆရာတို့၏၊ ဝစနည၊ ဆုံးမသော အစွမ်းဖြင့်ဖြစ်သော စကားကိုသိသော၊ ယောကောဝိ၊ အမှတ်မရှိသော၊ ဝိရော၊ မြဲမြံတည်ကြည်

သောပညာရှိသည်။ ဝသေ၊ ဤစကားသည်ကား ဇာတိအစရှိသောဆင်းရဲကို လွန်၍ဖြစ်စေသောစကားဟု အလိုသို့လိုက်၍ ကျင့်ရာ၏။ တမ္ပိ၊ ထိုအလေးပြုအပ်သောအရာ၌၊ ပေဝံ၊ ချစ်ခြင်းကို၊ ဇနယေထ၊ ဖြစ်စေရာ၏။ ဝေသာ၊ ထိုသူသည်။ ဘတ္တိမာနာမစ၊ ဆုံးမတိုင်းကျင့်သဖြင့် ထိုဆည်းကပ်ခြင်းရှိသောသူမည်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပဏ္ဍိတောစနာမ၊ အသက်မွေးခြင်းအကြောင်းကြောင့်လည်း ထိုဆရာ၏ ဩဝါဒကိုမလွန်သဖြင့် ပညာရှိသောသူမည်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အသာ၊ ထိုဆရာ၏ ခမ္မေသု၊ အရိယသစ္စာလေးပါးတရားကို ထိခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော ထောက်လှောင်ကုက္ကရာဇေတို့၌၊ ဥတု၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးအတိညာဉ်ခြောက်ပါးပမိုသန္တိဒါဉာဏ်လေးပါးသို့ရောက်သဖြင့် ထိ၍၊ ဝိသေသိ၊ အထူးရှိသည်လည်းဖြစ်ရာ၏။ ယံပုဂ္ဂလံ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ အာပဒါ၊ အကျင့်၏အန္တရာယ်ကို ပြုတတ်သောအားဖြင့် အပါဒါ သုဟုရအပ်သောအမည်ရှိကုန်သောအချမ်းအမှုတ်ထိတ်ခြင်းစသောထင်ရှားသောဘေးရန်ရာဂစသောဖုံးထွမ်းသောဘေးရန်တို့သည်။ ဥပ္ပတ္တိတာ၊ ဖြစ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဥဇ္ဇာရာ၊ အားကြီးကုန်သည်ရှိသော်၊ နက္ခန္ဓယန္တေ၊ သည်းခံနိုင်ခဲ့သောဘေးရန်ဖြင့် တုန်ထွက်စေကုန်၏။ တံ၊ ထိုဘေးကို၊ ပမိုသင်္ခါယ၊ ဆင်ခြင်သဖြင့် တားမြစ်၍၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ ဒဠံဗလဝထရာဟိ၊ အားကြီးစွာကုန်သော၊ အပဒါဟိ၊ ဘေးရန်တို့ကြောင့်၊ အက္ခန္တနိယေ၊ သည်းခံနိုင်ခဲ့သော ဘေးရန်၌၊ သုမန္တနိယော၊ သည်းခံနိုင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ ထာပဝါနာမ၊ တည်ကြည်ခြင်းရှိသောမြို့ရွာသောထိုလှရှိသော သူမည်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပဏ္ဍိတောစနာမ၊ ကိလေသာအဘို့ကိုနှိပ်နင်းနိုင်သောပညာအားနှင့်ပြည့်စုံသောကြောင့် ပညာရှိမည်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တထာဘူတော၊ ထိုထိုသောအခြင်းအရာဖြင့်ဖြစ်သောသူသည်လည်း၊ အသာ၊ ထိုအလေးအမြတ်ပြုအပ်သောဆရာ၏၊ ခမ္မေသု၊ အရိယသစ္စာလေးပါးတို့ကို ထိခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သောထောက်လှောင်ကုက္ကရာဇေတို့၌၊ ဥတု၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါး အတိညာဉ်ခြောက်ပါးပမိုသန္တိဒါဉာဏ်လေးပါးသို့ရောက်သဖြင့် ထိ၍၊ ဝိသေသိ၊ အထူးရှိသောသူမည်သည်ဖြစ်ရာ၏။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ဝေ၊ စင်စစ်၊ သမုဇ္ဈေ၊ ဝ၊ မြင်းရိပ်တောင်ခြေရင်း၌ဖြစ်သောမဟာသမုဇ္ဈရာကဲ့သို့၊ ဖြိတော၊ အရပ်ရှစ်မျက်နှာမှလှသောလေတို့ဖြင့် တုန်ထွက်ခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍ တည်၏။ အနေဇော၊ ရာဂစသော မြို့မှလည်းကင်း၏။ ဂန္တိရပညော၊ သိမ်မွေ့နက်နဲသော ပမိုစွသမုပ္ပါဒ်စသောအနက်ကို ထိုးတွင်း၍ ထိသဖြင့်နက်နဲသောပညာနှင့်လည်း

ပြည့်စုံ၏၊ နိဂုဏတ္ထဒေသီ၊ ထိမ်မွေ့သော အနက်ကိုလည်း မြင်နိုင်၏၊ သော၊
ထိုသူသည်၊ အသံဟရိယောစနာမ၊ ကိလေသာဟူသော လေဒိဋ္ဌိတို့၏ အယူ
တည်းဟူသော လေတို့ဖြင့် မထွက်မရှားနိုင်သော သူမည်သည်လည်း၊ ဟော
တိ၊ ဖြစ်၏၊ ပဏ္ဍိတောစနာမ၊ အကြွင်းမရှိသော ကိလေသာအတို့ကို နှိပ်နင်း
နိုင်သော ပညာအားနှင့် ပြည့်စုံသော ကြောင့် ပညာရှိမည်သည်လည်း၊ ဟော
တိ၊ ဖြစ်၏၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ အဿ၊ ထိုအလေးအမြတ် ပြုအပ်သော
ဆရာ၏ ဓမ္မေသု၊ အရိယသစ္စာလေးပါးတရားကို သိခြင်း၏ အကြောင်း ဖြစ်
သော လောကီ လောကုတ္တရာ ဓမ္မတို့၌၊ ဥတွာစ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါး အတိညာဉ်
ခြောက်ပါး ပဋိသန္တိဒါလေးပါးသို့ ရောက်သဖြင့် ထိ၍လည်း၊ ဝိသေသိ၊ အ
ထူးရှိသည်ဖြစ်ရာ၏၊ ဗဟုသုတော၊ ပရိယတ္တိဓမ္မ၌ များသော အကြားအမြင်
ရှိသည်၏ စွမ်းဖြင့် သုတ္တဂေယျစသော တရားတို့၌ များသော အကြားအမြင်
ရှိသော အဖြစ်သည် လည်းကောင်း၊ ဓမ္မဓရောစ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော ဓမ္မကို
ဆောင်ခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဓမ္မဿ၊ ကြား
အပ်တိုင်း သင်အပ်တိုင်းသော တရား၏၊ အနုဓမ္မစာရိစ၊ ကိုးပါးသော လော
ကုတ္တရာတရားအား လျော်သော ငှေးအဖို့၌ ဖြစ်သော အကျင့်ဟု ဆိုအပ်သော
စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလဓတင်္ဂ အသုတကမ္မဋ္ဌာန်း တရားကို ကျင့်တတ်သည့်
လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယောပုဂ္ဂလေ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဂဇ္ဈံ၊ ဆရာတို့
ကို၊ နိဿာယ၊ ခြံ၍၊ အနုဓမ္မစာရိ၊ ထိုလောကုတ္တရာတရားအား လျော်သော
အကျင့်ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သောပုဂ္ဂလေ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ တာ
ဒိဿေ၊ ထိုဆရာနှင့် တူသော သဘောရှိသော၊ ပဏ္ဍိတောစနာမ၊ ပညာရှိမည်
သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဿ၊ ထိုအလေးအမြတ် ပြုအပ်သော ဆရာ၏၊
ဓမ္မေသု၊ အရိယသစ္စာလေးပါးတရားကို သိခြင်း၏ အကြောင်း ဖြစ်ကုန်သော
လောကီလောကုတ္တရာတရားတို့၌၊ ဥတွာ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော နည်းဖြင့် ထိ၍၊
ဝိသေသိ၊ အထူးရှိသော သူမည်သည်ဖြစ်ရာ၏၊ ယောပုဂ္ဂလေ၊ အကြင်
ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဘာသိတဿ၊ ဘုရားဟောတော်မူအပ်သော ပရိယတ္တိဓမ္မ၏၊
အတ္ထံ၊ ဤအရာ၌ သိသကိုဟော၏ ဤအရာ၌ သမာဓိကိုဟော၏ ဤအရာ၌
ပညာကိုဟော၏ ဟူသော အနက်ကို၊ ဇာနာတိ၊ သိ၏၊ အတ္ထဉ္စ၊ ဆိုပြီးသော
နည်းဖြင့် ပရိယတ္တိဓမ္မ၏ အနက်ကိုလည်း၊ ဥတွာစ၊ ဤအရာ၌ သိသကိုဟော
၏ စားသာနည်းဖြင့် ထိ၍၊ တထာ၊ ထိုတရားဟောတိုင်းသော အခြင်းအရာဖြင့်
ကရောတိ၊ ကျင့်ခြင်းကိုပြု၏၊ သောပုဂ္ဂလေ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အတ္ထန္တက
ရော၊ အနက်အထူးကို သိသော၊ ပဏ္ဍိတောစနာမ၊ ပညာရှိမည်သည်၊ ဟော

တိ၊ ဖြစ်၏။ အဿ၊ ထိုအထေးအမြတ်ပြုအပ်သောဆရာ၏။ ဓမ္မေသု၊ ယောက်
သောကုတ္တရာဓမ္မာရှိ၍၊ ဥတွာ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးစသည်သို့ရောက်သောအားဖြင့်
ထိ၍၊ ဝိသေထိ၊ အထူးရှိသောသူမည်သည်ဖြစ်ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကောထိ
ယောထေရော၊ ကောထိယထေရ်သည်။ ဣမာပဉ္စဂါထာယော၊ ဤငါးပါး
သောဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ။ ။

ကောထိယထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

တဿ၊ ထိုပဉ္စကနိပါတ်၏။ ဥဒါနံ၊ ဥဒါနံသည်ကား၊ ရာဇဒက္ကော၊ ရာဇ
ဒက္ကထေရ်လည်းကောင်း၊ သုဘူတောစ၊ သုဘူတထေရ်လည်းကောင်း၊ ဝိဂိ
မာနန္ဒသုမနောစ၊ ဝိဂိမာနန္ဒထေရ်သုမနထေရ်လည်းကောင်း။ ဝဇောစ၊ ဝဇ
ထေရ်လည်းကောင်း။ ကဿပေါထေရောစ၊ ကဿပထေရ်လည်းကောင်း။
ဂယာကဿပဝက္ကလိ၊ ဂယာကဿပထေရ်ဝက္ကလိထေရ်လည်းကောင်း။
ဝိဇိဟော၊ ဝိဇိတထေရ်လည်းကောင်း။ ယသဒက္ကောစ၊ ယသဒက္ကထေရ်
လည်းကောင်း။ သောဏောစ၊ သောဏကုမ္ပိကဗ္ဗထေရ် လည်းကောင်း။
ကောထိယသဂ္ဂယော၊ ကောထိယမည်သောထေရ်လည်းကောင်း။ ဣတိဣ
ဒံ၊ ဤသည်လျှင်တည်း။ ။ ဣတ္ထေတေတ္ထိံပဉ္စကနိပါတေ၊ ဤပဉ္စကနိပါတ်၌၊
ဂါထာ၊ ဂါထာတို့ကား။ သမ္ဘိစပဉ္စဂါထာယော၊ ခြောက်ဆယ့် ငါးဂါထာ
တို့တည်း။ ထေရ၊ မထေရ်တို့ကား။ ဒွါဒသ၊ ထက်ရှစ်နှစ်ယောက်တို့တည်း။
ပဉ္စကနိပါတော၊ ပဉ္စကနိပါတ်သည်။ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ပဉ္စကနိပါတ်ပြီး၏။

ဆက္ကနိပါတ်။

(၂၁၀) အာဂုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ အဟံ၊ ငါသည်။ ယသသိနော၊ ဣတိဝိ
သောဘဂဝါအရဟံအစရှိသည်ဖြင့် နတ်နှင့်တကွသော လူ၌ဟုတ်မှန်သော
အတိုင်းပြန်၍ သောဏျော်စောခြင်းရှိတော်မူထသော၊ ဂေါတမဿ၊ ဂေါတ
မန္တယ်ဖြစ်တော်မူသောထုရားမြတ်စွာ၏။ ပါမိုဟိရာနိ၊ နဂါးမင်းကိုဆုံးမခြင်း
စသောသုံးထောင်ငါးရာသော တန်ခိုးပြာမိုဟာတို့ကို၊ ဒိသ္မာန၊ မြင်ရသော
ကြောင့်၊ ယာဝ၊ အကြင်မျှထောက်။ အရဟတ္တသမ္မာပဇ္ဇော၊ အရဟတ္တဖိုလ်
သို့ရောက်သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်သေး၊ နတဇ္ဇေထိ၊ မမြင်းချောက်သေး၊ တာ
ဝ၊ ထိုမျှထောက်။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဣဿ၊ ဤရဟန်းကြီး၏တပည့်ဖြစ်သို့
ရောက်ချေသော်ငါ့အား လတ်နည်းထက္ကံ၊ ရဟန်းကြီးလတ်များထက္ကံ၊ ဟုပြု။
ရူသောအားဖြင့်။ မာနေနစ၊ အမှူးအကြီးဟုလူတို့သမုတ်အပ်၏။ ဤသို့အစရှိ

ဆက္ကံနိပါတ်၊

သည်ဖြင့်ထောင်ထွားခြင်းလက္ခဏာရှိသောမာန်သည်၊ ဝဗ္ဗိတော၊ ထုည့်ပတ်
 အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ပဏိပါတံ၊ အရိုအသေကိုးကွယ်ခြင်းကို၊ နအကာထိ၊ မပြု၊
 မမ၊ ငါ၏၊ သက်ပွံ၊ မှားသောအကြံကို၊ အညာယ၊ သိတော်မူ၍၊ နရသာရထိ၊
 လူနတ်တို့ကိုယဉ်ကျေးအောင်ဆုံးမတော်မူတတ်သော မြတ်သော ရထား
 ထိန်းသတွယ်ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ စောဒေထိ၊ သင်ကား
 ရဟန္တာမဟုတ်ဘဲလျက် ရဟန္တာဟုမိမိကိုယ်ကို အောက်ငှေ့၏စသည်
 ဖြင့်ငါ့အားနှိပ်တော်မူ၏၊ တတော၊ ထိုနေောင်မှ၊ မေ၊ ငါ့အား၊ သံဝေဂေါ၊ မဖြစ်
 မှူးမြဲသော ထိတ်ထန်ခြင်းသည် ထည်းကောင်း၊ အတ္တ၊ တော၊ မဖြစ်မှူးမြဲ
 သော၊ လောမဟံ သနော၊ ကြက်ထီးမွေးဥင်းထခြင်းသည်ထည်းကောင်း၊
 အာထိ၊ ဖြစ်လတ်၏၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးအခါ၌၊ ဇေဋ္ဌိလဘူတဿ၊ ရသေ့ဖြစ်သော
 မေမမ၊ ငါ့အား၊ သိန္ဓိ၊ ထာဘ်ပူဇော်သကာ၏ပြည့်စုံခြင်းသည်၊ ဗရိတ္တိကာ၊
 ပြီးစေအပ်၏၊ တံ၊ ထိုထာဘ်ပူဇော်သကာပြီးခြင်းကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တဒါ၊
 ထိုဘုရားမြတ်စွာအပြစ်တင်တော်မူသောအားဖြင့် ထိတ်ထန်ခြင်းဖြစ်သော
 ကာထ၌၊ နိရိကတွာ၊ ပယ်စွန့်၍၊ ဇိနသာသနော၊ မြတ်စွာဘုရားသာသနာ၌၊ ပဗ္ဗ
 ဇိ၊ ရဟန်းပြုပြီး၊ ပုဗ္ဗေ ရှေးရသေ့ဖြစ်သောအခါ၌၊ ကာမဝေထံပုရက္ခတော၊
 ကာမသုဂတိရနစ်ဘုံကို အကြောင်းပြု၍ ဖြစ်သောတဏှာဖြင့် ယစ်ပူဇော်
 သောလူအပေါင်းသည် ကာမလောကကို ပြည့်စေလျက်တည်သည်ဖြစ်၍၊
 ယညောန၊ ယစ်ပူဇော်သောကြောင့် နတ်ပြည်ချမ်းသာကို ခံစားရထွက် ဟူ
 သောအကျိုးသည်ပြီးခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်စွဟုဖြစ်သော ယစ်၏ပူဇော်ခြင်းဖြင့်၊
 သန္တုဋ္ဌော၊ ပြီးသောကိစ္စရှိ၏ ဟုမှတ်သောအားဖြင့်နှစ်သက်ခြင်းသည်၊ အ
 ဟောထိ၊ ဖြစ်၏၊ ပစ္စာ၊ ရသေ့ရဟန်းပြုသည်မှနှောက်ဘုရား အဆုံးအမဖြင့်
 ရသေ့တို့၏အယူကိုပယ်၍ စတုသစ္စာကမ္မဋ္ဌာန်းကိုအာ ထုတ်သောကာလ
 ၌၊ ရာဂဉ္စ၊ ရာဂကိုထည်းကောင်း၊ ဒေါသဉ္စ၊ ဒေါသကိုထည်းကောင်း၊ မောဟ
 ဉ္စ၊ မောဟကိုထည်းကောင်း၊ သမူဟနိ၊ မင်ဖြင့်အကြွင်းမဲ့ဖြတ်ပြီး၊ ပုဗ္ဗေနိ
 ဝါသံ၊ ရှေး၌နေဘူးသောခန္ဓာအစဉ်ကို၊ ဇာနာမိ၊ သိ၏၊ ဗိဗ္ဗစက္ခု၊ ဗိဗ္ဗစက္ခုအ
 တိညာဉ်ကို၊ ဝိသောဗိတံ၊ သုတ်သင်အပ်ပြီ၊ ဣန္ဒြိယ၊ ဣန္ဒြိယအဘိညာဉ်နှင့်
 ပြည့်စုံသည်၊ ဗရစ်က္ကည၊ သူတပါးစိတ်ကိုပိုင်းခြား၍ သိစွမ်းနိုင်သောစ
 ထောပရိယ အဘိညာဉ်နှင့် ပြည့်စုံသည်၊ အထိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ဗိဗ္ဗသောတဉ္စ၊ ဗိဗ္ဗ
 သောတအဘိညာဉ်သို့ထည်း၊ ပါပုဏိ၊ ရောက်ပြီ၊ ယဿ၊ အကြင်အရဟ
 တ္တဖိုလ်၏၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ၊ အဂါရသ္မာ၊ အိမ်ရာထောင်သော လူ၏
 ဘောင်မှ၊ အနဂါရိယံ၊ အိမ်ရာမထောင်သောရဟန်း၏ဘောင်၌၊ ပဗ္ဗဇိတော၊

ထေရဂါထာပါဠိတော်နိဿယ

ရဟန်းပြုသည်။ အမှီ ဖြစ်၏။ မေမယော။ ငါသည်။ သောအတ္ထော။ ထိုအရဟတ္တ ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်ဟူသော အကျိုးကို။ အနုပ္ပတ္တော။ ရပြီ။ သဗ္ဗသံယောဇနက္ခယော။ အလုံးစုံသောသံယောဇဉ် တို့၏ ကုန်ခြင်း သို့လည်း။ အနုပ္ပတ္တော။ ရောက်ပြီ။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဥရုဝေလကဿပေယေရော။ ဥရုဝေလကဿပထေရ်သည်။ ဣမာဆဂါထာ။ ဤခြောက်ဂါထာတို့ကို။ အဘာသိတ္ထ။ သိပြီ။ ။

ဥရုဝေလကဿပထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၂၁၁) ဘောပဗ္ဗဇိတာအိုရဟန်း၊ ခလောခလတော၊ တထင်း၊ ငှါအတိဟိ ကာဝိဟိ။ ကျိုသို့ဆောင်၍ ထားအပ်၏။ ခထဂတာ၊ တထင်းပြုရာ အရပ်၌ တည်သော၊ သာလိ၊ သလေးသည်၊ မြိတာ၊ ကျိ၌ ကည်၏။ ဝေံ၊ ဤသို့။ သုထတဝ ညော၊ ရလွယ်သောစပါးရှိသော၊ သုဘိက္ခာကာထေ၊ ဝပြောသော အခါ၌၊ အ ဟံ၊ ငါသည်၊ ဝိဏ္ဏိ၊ ဆွမ်းမျှကို၊ နာလတောနုထဘာမိ၊ မရ၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်။ ကထံ၊ အသို့၊ ကဿံ၊ အသက်ရှည်ခြင်းကို ပြုရပါအံ့နည်း။ ဣ တိ၊ ဤသို့၊ မာရော၊ မာရ်မင်းသည်။ ပရိဟသကေဋ္ဌံ၊ ပျက်ရယ်မှုစကားကို၊ အာဟာ၊ ဆို၏။ တံဝေခံ၊ ထိုမာရ်မင်းက ပျက်ရယ်မှုပြုသောစကားကို၊ သုတ္တာ ကြား၍၊ ထေရော၊ တေကိစ္ဆ ကာရိထေရ်သည်။ အဟံ၊ ငါကား။ အပ္ပမေယျံ၊ မနှိုင်းယှဉ်အပ်သော အရဟံအစရှိသော ကျေးဇူးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ပသန္ဓော၊ သက်ဝင်ကြည်ညိုခြင်း ထက္ခဏာရှိသော သဒ္ဓါဖြင့် ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အနုဿရံ၊ အနုဿရန္တော၊ ဣတိပိသော ဟဂဂါအရဟံ အစရှိသည်ဖြင့် အဘန်တလဲလဲ အောက်မေ့ သည်ဖြစ်၍၊ ပီတိယာစ၊ အဘန်တလဲလဲဘုရား ယှဉ်အာရုံရှိသောနှစ်သက် ခြင်းဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓသရိရော၊ နှံ့သောကိုယ်ရှိသည်။ အဟောထိ၊ ဖြစ်၏။ သတတံ၊ အခါဝပ်သိမ်း၊ ဥဒဂ္ဂေါ၊ ကိုယ်ကို အထက်သို့ တက်သည်ကို ပြု၍ ကောင်းကင် သို့ပျံခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သည်။ အဟောထိ၊ ဖြစ်၏။ အပ္ပမေယျံ၊ မနှိုင်းယှဉ် အပ်သော ကျေးဇူးနှင့် ပြည့်စုံသော၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ ပသန္ဓော၊ ကြည်ညို သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အနုဿရံ၊ အနုဿရန္တော၊ သွားကွာတထာစသည် ဖြင့် အဘန်တလဲလဲအောက်မေ့လျက်၊ ပီတိယာစ၊ အဘန်တလဲလဲဖြစ်သော တရားယှဉ်အာရုံရှိသော နှစ်သက်ခြင်းဖြင့်လည်း။ ဗုဒ္ဓသရိရော၊ နှံ့သော ကိုယ်ရှိသည်။ အဟောထိ၊ ဖြစ်၏။ သတတံ၊ အခါဝပ်သိမ်း။ ဥဒဂ္ဂေါ၊ ကိုယ်၏ တက်ခြင်းကို ပြု၍ ကောင်းကင်သို့ ပျံခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သည်လည်း။ အဟော ထိ၊ ဖြစ်၏။ အပ္ပမေယျံ၊ သုပ္ပဋိပန္နတာစသည်ဖြင့် မနှိုင်းယှဉ်အပ်သော ကျေးဇူးရှိသော၊ သံဗံ၊ သံဗာတော်ကို၊ ပသန္ဓော၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိ

သည်ဖြစ်၍၊ အနုဿာရံ၊ အနုဿာရန္တော၊ သုပ္ပဒိုပန္နော၊ စသည်ဖြင့် အဘန်တလဲလဲ အောက်မှတက်၊ ပိတိယာစ၊ အဘန်တလဲလဲဖြစ်သော သင်္ဘာလျှင် အာရုံရှိ သောနှစ်သက်ခြင်းဖြင့်လည်း၊ ဖုဗ္ဗသရိရော၊ နှံ့သောကိုယ်ရှိသည်၊ အဟော သိ၊ ဖြစ်၏။ သတထံ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ဥဒဂ္ဂေါ၊ ကိုယ်၏ တက်ခြင်းကိုပြု၍ ကောင်းကင်သို့ပျံခြင်းငှါစွမ်းနိုင်သည်လည်း၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခု ရဟန်း၊ တံ၊ သင်သည်၊ အပ္ပောကာသော၊ အမိုးမရှိဟင်းလင်းသောပြင်၌၊ ဝိဟရထိ၊ နေဘိ၏၊ ဟေမန္တိကာ၊ ဆီးနှင်းကျသောအခါဖြစ်ကုန်သော၊ ဣမာ သိတာ၊ ဤနေရာ၌ အကျွမ်းဝင်သော အချမ်းဖြင့် အလွန်ချမ်းခြင်း ရှိကုန် သော၊ ရတ္တိယော၊ ညဉ့်တို့သည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန် ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သိတေန၊ အချမ်းဖြင့်၊ ပရေတော၊ နှိပ်စက်သည်ဖြစ် ၍၊ မာဝိဟညိတ္ထောမာကိလမိ၊ ပင်ပန်းခြင်းသို့မရောက်စေလင့်၊ ဖုထိတဂ္ဂ ဌံ၊ ပိတ်အပ်သောတံခါးရှုက်လည်းရှိသော၊ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းကို၊ တံ၊ သင် သည်၊ ပဝိသ၊ ဝင်၍နေလော့၊ ဧံ၊ ဤသို့နေသည်ရှိသော်၊ တေ၊ သင်ရဟန်း အား၊ သုဝိဟာရော၊ ချမ်းသာစွာနေခြင်းသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်ရလတ္တံ့၊ ဣဘိ၊ ဤသို့၊ မာရော၊ မာရ်သည်၊ အာဟ၊ ဆို၏။ မာရ၊ မာရ်မင်း၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ စတသော၊ အပ္ပမညာယော၊ အတိုင်းမထီသောသတ္တဝါလျှင်အာရုံ ရှိသောကြောင့်အပ္ပမညာဟုအပ်သောအမည်ရှိသောထေးပါးသောဗြဟ္မဝိ ဟာရတို့ကို၊ ဖုထိဿံ၊ ရံခါရံခါဝင်စားအံ့၊ တာယံ၊ စ၊ ထိုဗြဟ္မဝိဟာရတရား ထေးပါးတို့ဖြင့်လည်း၊ သုဝိတော၊ ကိုယ်၌နှံ့စေသောအားဖြင့်ချမ်းသာခြင်းရှိ သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိဟရိဿံ၊ နေအံ့၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သိတေန၊ အနုရုဋ္ဌက ဟုဆိုအပ်သောဆီးနှင်းကျသောအခါ၌ဖြစ်သောအအေးဖြင့်၊ နဝိဟညိဿံ၊ အဘယ်မှာပင်ပန်းစွာနေပါအံ့နည်း၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အနိဗ္ဗိတော၊ ပိတ်၏ တုန်ထွပ်ခြင်းကိုပြုတတ်သော ဗျာပါဒအစရှိသောတရားတို့ကို ပယ်သော အားဖြင့်တုန်ထွပ်ခြင်းကင်းသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရန္တော၊ သမာပတ်ချမ်းသာ ဖြင့်နေသောငါသည်၊ ကေန၊ အဘယ်ကြောင့်၊ နဝိဟညိဿံ၊ ပင်ပန်းခြင်းသို့ ရောက်ပါတော့အံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တေကိစ္ဆကာရိထေရော၊ တေကိစ္ဆ ကာရိထေရ်သည်၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ။ ။

တေကိစ္ဆကာရိထေရ ဝါသာအနက်ပြီး၏။

(၂၁၂) ယဿဘိက္ခုနော၊ အကြင်ရဟန်းအား၊ သဗြဟ္မစာရိသု၊ တူ သောသီလရှိသော တရားကိုကျင့်ကုန်သော သီတင်းသုံးဘော်တို့၌၊ ဝါရ ဝေါ၊ သီလစသောဂုဏ်ကြောင့်အထေးအမြတ်ပြုခြင်းသည်၊ နူပံထပ္ပတိနဝိဇ္ဇ

တိ၊ မရှိ၊ တဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊ အပ္ပေါဒကော၊ ရေငှကင်းသော အရပ်၌၊
မက္ခော၊ ငါးသည်၊ ပရိဟာယတိယထာ၊ ယုတ်သကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊
သန္ဓဿ၊ သူတော်ကောင်းတရားမှ၊ ပရိဟာယတိ၊ ယုတ်၏၊ ယဝံသ၊ အကြင်
ရဟန်းအား၊ သဗြဟ္မစာဓိသု၊ တူသော သီလစသော တရားကိုကျင့်ကုန်
သောသီတင်းသုံးဘော်တို့၌၊ ဂါရဂေါ၊ သီလစသောဂုဏ်ကြောင့် အလေး
အမြတ်ပြုခြင်းသည်၊ ဥပထန္တတိနိဇ္ဇတိ၊ မရှိ၊ အဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊ ခေတ္တော၊
လယ်၌၊ ဇိဇ္ဇံ၊ ကြံအပ်သောမျိုးစေ့သည်၊ ပူတိကံ၊ ပုတ်ခြင်းသို့ရောက်သည်ရှိ
သော်၊ နိဗ္ဗဟတိယထာ၊ အပင်အရွက်အသီးစသည်တို့၏ စည်ပင်ခြင်းသို့
မရောက်သကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ သန္ဓဿ၊ သူတော်ကောင်းတရားဟုဆို
အပ်သောပရိယတ္တိပရိပတ္တိတရား၌၊ နိဗ္ဗဟတိ၊ သမထဝိပဿနာမဂ်ဖိုလ်
နိဗ္ဗာန်ဟုဆိုအပ်သော အပင်အရွက်အသီးတို့၏ စည်ပင်ခြင်းသို့မရောက်
နိုင်၊ ယဿ၊ အကြင်ရဟန်းအား၊ သဗြဟ္မစာဓိသု၊ တူသောသီလစသောတ
ရားကိုကျင့်ကုန်သောသီတင်းသုံးဘော်တို့၌၊ ဂါရဂေါ၊ သီလစသောဂုဏ်
ကြောင့်အလေးအမြတ် ပြုခြင်းသည်၊ ဥပထန္တတိနိဇ္ဇတိ၊ မရှိ၊ တဿ၊ ထို
ရဟန်းအား၊ ဓမ္မရာဇဿ၊ တရားမင်းဘုရား၏၊ ဝေဿနော၊ သာသနာတော်
၌၊ နိဗ္ဗာနာ၊ နိဗ္ဗာန်တရားမှ၊ အာရကာ၊ ဝေးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယဿ၊
အကြင်ရဟန်းအား၊ သဗြဟ္မစာဓိသု၊ တူသောသီလရှိသော တရားကိုကျင့်
ကုန်သောသီတင်းသုံးဘော်တို့၌၊ ဂါရဂေါ၊ သီလစသောအကြောင်းကြောင့်
အရိအသေ ပြုခြင်းသည်၊ ဥပထန္တတိနိဇ္ဇတိ၊ ရှိ၏၊ တဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊
မဟောဒကော၊ များသောရှေ့သောအရပ်၌၊ မက္ခော၊ ငါးသည်၊ နိဗ္ဗဟာယတိ
ယထာ၊ အသက်ရှည်ခြင်းစသည်မှ မယုတ်သကဲ့သို့၊ သန္ဓဿ၊ သူတော်
ကောင်းတရားဟုဆိုအပ်သော ပရိယတ္တိ ပရိပတ္တိ ပရိဝေဒသန္ဓဿ၊ နိဗ္ဗဟာ
ယတိ၊ မယုတ်၊ ယဿ၊ အကြင်ရဟန်းအား၊ သဗြဟ္မစာဓိသု၊ တူသောသီလ
စသောတရားကိုကျင့်ကုန်သောသီတင်းသုံးဘော်တို့၌၊ ဂါရဂေါ၊ သီလစ
သောအကြောင်းကြောင့်ရှိသောခြင်းသည်၊ ဥပထန္တတိနိဇ္ဇတိ၊ ရှိ၏၊ တဿ၊
ထိုရဟန်းအား၊ ခေတ္တော၊ လယ်၌၊ ဘဒ္ဒကံ၊ ကောင်းစွာထွမ်း၍ကောင်းစွာသွေ့
သဖြင့်ကောင်းသော၊ ဇိဇ္ဇံ၊ မျိုးစေ့သည်၊ ဝိဗ္ဗဟတိယထာ၊ ကောင်းစွာလာ
သဖြင့်အပင်အရွက်အသီးတို့၏ စည်ပင်ခြင်းသို့ရောက်သကဲ့သို့၊ တထာ၊
ထိုအတူ၊ သန္ဓဿ၊ ပရိယတ္တိပရိပတ္တိဟုဆိုအပ်သောသူတော်ကောင်းတရား
၌၊ ဝိဗ္ဗဟတိ၊ သမထဝိပဿနာမဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်ဟုသော အရွက်အပွင့်အသီး
တို့၏စည်ပင်ခြင်းသို့ရောက်၏၊ ယဿ၊ အကြင်ရဟန်းအား၊ သဗြဟ္မ

စာရီသု၊ တူသောသိလစသောတရားကို ကျင့်ကုန်သောသိတင်းသုံးဘော်
တို့၌၊ ဂါရဝေါ၊ သိလစသောအကြောင်းကြောင့် ရိုသေခြင်းသည်၊ ဥပလက္ခ
တိဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိ၏၊ ထဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊ ဓမ္မရာဇဿ၊ တရားမင်းထုရား၏၊
သာသနော၊ အဆုံးအမဖြစ်သောသာသနာတော်၌၊ နိဗ္ဗာနံ နိဗ္ဗာနဿ၊ နိဗ္ဗာန်၏၊
သန္တိကော၊ အနီးဖြစ်သော မဂ်ဖိုလ်ဟူသောတရား၌၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ မဟာနာဂေါ၊ ထေဇော၊ မဟာနာဂ ထေရ်သည်၊ ဣမာဆဂါထာ၊
ဤခြောက်ပါးသောဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိတ္ထံ၊ ဆိုပြီ၊ ။

မဟာနာဂထေရ်ဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၂၁၃) ကုလ္လော၊ ကုလ္လရဟန်း၊ သိဝထိကံ၊ သင်းချိုင်းသို့၊ ဂတ္တာ၊ သွား
၍၊ ဥစ္ဆိတံ၊ စွန့်အပ်သော၊ ဣတ္ထိံ၊ ပြည့်တန်ဆာမိန်းမ အသေကောင်ကို၊ အဒ္ဓ
သံ၊ မြင်ရ၏၊ သုသာနတ္ထိံ၊ သုသာန်၌၊ အပပိဋ္ဌံ၊ စွန့်အပ်သော၊ ဝိတ္ထိံ၊ ငဲ့ကွက်
ခြင်းမရှိပစ်ချအပ်သော၊ ကိဗိဟိ၊ ပိုးထောက်တို့ဖြင့်၊ ဗုဗု ပူရိတံ၊ ပြည့်သည်၊
ဟုတုာ၊ ဖြစ်၍၊ ခဇ္ဇန္တိံ၊ ခဲသော၊ ဣတ္ထိံ၊ မိန်းမအသေကောင်ကို၊ အဒ္ဓသံ၊ ငါ
မြင်ရပြီ၊ ။ ကုလ္လ၊ ကုလ္လရဟန်း၊ အာတုရံ၊ အထူးထူးအပြားပြား ဆင်းရဲ
ခြင်းတို့ဖြင့်မပြတ်နှိပ်စက်အပ်သော၊ အသုစိံ၊ စင်ကြယ်ခြင်းမှကင်းသော၊
ပူတိံ၊ မကောင်းသော အနံ့ရှိသော၊ ဥပ္ပရန္တံ၊ အမာဝတို့မှ မစင်ဖြင့်ယိုစီး
ခြင်းရှိသော၊ ပပ္ပရန္တံ၊ အော်အမာဝ၌ထက်ဝန်းကျင်မှမစင်ဖြင့်ယိုစီးသော၊
ဗာထနံ၊ ခိုက်စွာကုန်သော ပုထုဇဉ်တို့သည်၊ အဘိနန္ဒိတံ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့်
ငါ၏ကိုယ်ဟုဝင်၍ အလွန်နှစ်သက်ခြင်းရှိသော၊ ဣမံသမုဿယံ၊ ဤကိုယ်
ကို၊ ပဿ၊ ရှုလော၊ ဓမ္မာဒါသံ၊ တရားတည်းဟူသောကြေးရံကို၊ ဂဟေ တွာန
ယု၍၊ ဥာဏဒဿနပတ္တိယာ၊ ဝိပဿနာဥာဏ်အမြင် မဂ်ဥာဏ်အမြင်ကိုရ
ခြင်းငှါ၊ တုတ္ထံ၊ နိစ္စသာရအစရှိသည်မှကင်း၍ အချည်းနှီးသော၊ သန္တရဗာ
ဟိရံ၊ မိမိသန္တာန် သူတပါးသန္တာန်နှင့် တကွဖြစ်သော၊ ဣမံကာယံ၊ ဤအ
ကောင်ပုပ်ကို၊ ပစ္စဝေက္ခိံ၊ ပစ္စဝေက္ခထ၊ ဥာဏ်မျက်စိဖြင့် အာနိတလဲလဲ
ကြည့်ရှုလော၊ ။ ဣမံယထာ၊ ဤငါ၏ အကောင်ဟု ဆိုအပ်သောမတင့်
တယ်သော ဇီဝိတိန္ဒြေဗိညာဉ်တို့၏ကပ်ရာဖြစ်သော အထူးထူးအပြားပြား
သောမျက်စာညှိသည်တံချုပ် ဥပမာရှိသောကိုယ်ကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊
ဇေတံ၊ ဤသေသော အကောင်သည်၊ အနုပဂမနံ၊ ရှေး၌ထိုဆိုခဲ့ပြီးသော အ
သက်ဗိညာဉ်တို့၏မကပ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဇေတရဟိ၊ ယခုအခါ၌၊
ဇေတံသရိရံ၊ ထိုကိုယ်သည်၊ တေသံဓမ္မာနံ၊ ထိုအသက်ဗိညာဉ်စသည်တို့၏၊
အပဂမနတံ၊ ဝဲအပ်သောစိတ်ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ တထာ၊

ထိုအတူ၊ ဣဒံသရိရံ၊ ဤငါ၏ကိုယ်သည်လည်း၊ အပဂမနတံ၊ ထိုအသက်
 ဝိညာဉ်စသော တရားတို့၏ ဖဲအပ်သည်အဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အ
 ဝေ၊ ချက်မအောင်နှံ၊ အယံကာယော၊ ဤကိုယ်သည်။ အသုဗိ၊ မစင်ကြယ်
 သည်။ ဒုဂ္ဂန္တော၊ မကောင်းသောအနံ့ရှိသည်။ ဇေဂုတ္တောဒိကော၊ စက်ဆုပ်
 ရှိရှာဘွယ်အမြဲမရှိခြင်းဆင်းရဲခြင်းအစိုးမရခြင်းသဘောရှိသည်။ ဟောတိ
 ယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့။ ဥဒ္ဓံ၊ ချက်မှအထက်၌ ဖြစ်သောကိုယ်သည်။ အသုဗိ
 အာဒိသတာဝေါ၊ မစင်ကြယ်ခြင်းစသောသဘောရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 ဥဒ္ဓံ၊ ချက်မှအထက်၌ ဖြစ်သောကိုယ်သည်။ အသုဗိအာဒိသတာဝေါ၊ မစင်
 ကြယ်ခြင်းစသောသဘောရှိသည်။ ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့။ တထာ၊
 ထိုအတူ၊ အဝေ၊ ချက်မှအောက်ဖြစ်သောကိုယ်သည်။ အသုဗိအာဒိသတာ
 ဝေါ၊ မစင်ကြယ်ခြင်းစသော သဘောရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဒိဝါ၊
 နေအခါ၌၊ အယံကာယော၊ ဤကိုယ်သည်။ အသုဗိပုတ္တရတိယထာ၊ မျက်စိမှ
 မစင်ကြယ်သောမျက်ချေးယိုသကဲ့သို့။ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ရတ္တိံ၊ ညဉ့်အခါ၌
 အသုဗိပုတ္တရတိ၊ မျက်စိမှမစင်ကြယ်သောမျက်ချေးသည်ယို၏။ ရတ္တိံ၊ ညဉ့်
 အခါ၌၊ အယံကာယော၊ ဤကိုယ်သည်။ အသုဗိပုတ္တရတိယထာ၊ မျက်စိမှမစင်
 ကြယ်သောမျက်ချေးသည်ယိုသကဲ့သို့။ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ဒိဝါ၊ နေအခါ၌၊
 အသုဗိပုတ္တရတိ၊ မျက်စိမှမစင်ကြယ်သောမျက်ချေးယို၏။ ပုရေ၊ ရှေးပျို့စဉ်
 ကာလ၌၊ အယံကာယော၊ ဤကိုယ်သည်။ အသုဗိအာဒိသတာဝေါ၊ မစင်
 ကြယ်ခြင်းစသောသဘောရှိသည်။ ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့။ တထာ၊
 ထိုအတူ၊ ပတ္တာ၊ နောက်အိုမင်းသောကာလ၌၊ အသုဗိအာဒိသတာဝေါ၊ မစင်
 ကြယ်ခြင်းစသော သဘောရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပတ္တာ၊ နောက်အိုမင်း
 သောကာလ၌၊ အသုဗိအာဒိ သတာဝေါ၊ မစင်ကြယ်ခြင်းစသော သဘော
 ရှိသည်။ ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့။ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ပုရေ၊ ရှေးပျို့
 စဉ်ကာလ၌၊ အသုဗိအာဒိ သတာဝေါ၊ မစင်ကြယ်ခြင်း စသောသဘော
 ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ၊ ဓမ္မံ၊ ဘေထုပ္ပကအင်္ဂါရ
 တရားကို၊ ဝိပဿတော၊ သမထဝိပဿနာအရံကိုပြု၍ ဣန္ဒြေတို့၏တူသော
 သဘောရှိသော ဝိပဿနာဖြင့် အဖြစ်အပျက်ကို ရှုသော ယောဂါဝစရ
 ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဧကဝ္စပိတ္တဿ၊ တည်ကြည်သော စိတ်ရှိသော၊ ယာဒိသာ၊
 အကြင်သို့သဘောရှိသောရတိ၊ မွေ့ထျော်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တာဒိ
 ဝတိ၊ ထိုသို့သဘောရှိသောသူသည်။ ရတိယာ၊ တရား၌ မွေ့ထျော်ခြင်း၏က
 လံ၊ တဆဲ့ခြောက်စိတ်စိတ်၍တစ်မျှကိုလည်း၊ နုဥပေတိယထာ၊ မမြဲမကပ်

သက္ကံသျှိတထာ၊ ထိုအတူ၊ ပဉ္စဂီကောနတူရိယေန၊ အင်္ဂါငါးပါးနှင့်ပြည့်စုံ
 သောတူရိယာမျိုးဖြင့်၊ ပရိစာရိယမာနဿ၊ မွေ့လျော်စွယ်သော၊ ကာမသု
 ခါဒါနော၊ ကာမဂုဏ်ချမ်းသာနှင့်ပြည့်စုံခံစားသော၊ ဣဿရိယဇနဿ၊ စည်း
 စိပ်ရှိသောသူ၏၊ တာဒိသံ၊ ထိုရူပါရုံ၌ မွေ့လျော်သောချမ်းသာသည်၊ နဟော
 တိ ထိုဘုရား၌မွေ့လျော်ခြင်းကဲ့သို့ ကောင်းသောမွေ့လျော်ခြင်းမည်သည်
 မဖြစ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကုလ္လောထေရော၊ ကုလ္လထေရ်သည်၊ ဣမာသဂါထာ၊ ဤ
 ခြောက်ဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီး ။

ကုလ္လထေရဂါထာအနက်ဖြီး၏။

(၂၁၄) ပမတ္တစာရိနော၊ သတိလွတ်ခြင်းထက္ခဏာရှိသောမေ့ထော့
 ခြင်းဖြင့်မေ့ထော့သောအကျင့်ရှိသော၊ မနုဇဿ၊ သတ္တဝါအား၊ မာလုဂါဝိ
 ယ၊ မာလုမည်သောနွယ်သည်ပွားသည်ရှိသော် ထိုနွယ်မှီရာသစ်ပင်၏ပျက်
 စိ ခြင်းကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ တဏှာ၊ ခြောက်ပါးသောခွါရကိုမှီ၍ရူပါ
 ရုံစသည်တို့၌အာနိတလဲလဲဖြစ်သောတဏှာသည်၊ ပဇဇတိ၊ ပွား၏၊ သော၊
 ထိုတဏှာနိုင်ငံသို့လိုက်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပထဝတိဓာဝတိ၊ အစာနဲ့တလဲ
 လဲဘဝဗေဒဝကြီးသို့ ပြေးရ၏။ ယထာကိံ အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား၊
 ပဝနသ္မိံ၊ တောအုပ်၌၊ ပလံ၊ သစ်သီးကို၊ ဣန္ဒြိန္ဒြိန္ဒြိန္ဒြိန္ဒြိန္ဒြိန္ဒြိန္ဒြိန္ဒြိန္ဒြိ
 ရော၊ မျှော့ကံသည်၊ ရုက္ခဿ၊ သစ်ပင်၏၊ ဣကာဟုရာ၊ တခုသောသစ်ခက်မှ၊
 ဂစ္ဆန္တော၊ သွားသည်ရှိသော်၊ တံ၊ ထိုသစ်ခက်ကို၊ မုပ္ပိတွာ၊ ထွတ်၍၊ ဟုရံ၊
 တပါးသောသစ်ခက်ကို၊ ဂဏှာတိ၊ ယူ၍၊ တံ၊ ထိုသစ်ခက်ကို၊ မုပ္ပိတွာ၊ ထွတ်
 ပြဲ၍၊ အညံ၊ သာခံ၊ တပါးသောသစ်ခက်ကို၊ အလဘိတွာ၊ မရသောကြောင့်၊
 နိသိန္နာတိ၊ ထိုင်နေ၏ဟူ၍၊ ဝတ္တဗ္ဗတံ၊ ဆိုအပ်သောအဖြစ်သို့၊ နာပဇ္ဇတိယ
 ယာ၊ မရောက်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ တဏှာဝထိကောပုဂ္ဂလော၊
 တဏှာနိုင်ငံသို့လိုက်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဟုရာဟုရံ၊ ဤအာရုံမှသည်ထိုအာ
 ရုံသို့ထိုအာရုံမှသည်တပါးသော အာရုံသို့၊ ဓာဝန္တော၊ ပြေးသည်ရှိသော်၊
 အာမုဗ္ဗတံ၊ အာရုံကို၊ အလဘိတွာ၊ မရသောကြောင့်၊ တဏှာယ၊ တဏှာ၏၊
 အပဝတ္တံ၊ မဖြစ်ခြင်းသို့၊ ပတ္တောတိ၊ ရောက်၏ဟူ၍၊ ဝတ္တဗ္ဗတံ၊ ဆိုအပ်သော
 အဖြစ်သို့၊ နအာပဇ္ဇတိ၊ မရောက်၊ ယံပုဂ္ဂလံ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ သောဇ္ဇိံ၊
 ထိုတဏှာဟုဆိုအပ်သောသူယုတ်သည်၊ သဟတိအဘိဘဝတိ၊ နှိပ်စက်
 ၍၊ ထောကော၊ ထောက၌၊ တဏှာ၊ တဏှာသည်၊ ဝိသတ္တိကာ၊ အဆိပ်ပွင့်
 အဆိပ်သီးကိုသုံးဆောင်သဖြင့် သေခြင်းသို့ ရောက်သကဲ့သို့ ရူပါရုံအစရှိ
 သည့်တို့၌တပ်တတ်ငြိတတ်သောကြောင့် ဝိသတ္တိဟုဆိုအပ်သောခြောက်

စွါရန္တိဖြစ်သောတဏှာသံညံ၊ သဟဟိအဘိဘဝတိ၊ နှိပ်စက်၏၊ တသုပုဂ္ဂလ
 သာ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ သောကာ၊ မိုးရိမ်ခြင်းတို့သည်၊ မဝစန္ဒိ၊ ပွားခြင်းသို့
 ရောက်ကုန်၏၊ ယထာကိံ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ ဝံနေ၊ တော၌၊ ဝနပု
 နံ၊ အဘန်တလဲလဲ၊ ဒေဝေ၊ မိလားသည်၊ ဝဿန္တေ၊ ရွာသည်ရှိသော်၊ ဗီရတံ၊
 ပြတ်မြက်သည်၊ အဘိဝစံအဘိဝစံ၊ နန္ဒာ၊ ပွားသကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထို
 အတူ၊ ဝဇ္ဇမူလကာ၊ ဝဋ်လျှင်အရင်းရှိကုန်သော၊ ထောကာ၊ ထောကတို့သည်
 အဘိဝစန္ဒိ၊ ပွားကုန်၏၊ ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဧတံ၊ ဤသို့အပ်
 ခဲ့ပြီးသောအပြားရှိသော၊ စန္ဒိံ၊ ယုတ်မာသော၊ ဒုရဇ္ဇယံ၊ လွန်နိုင်စွန်နိုင်ခြင်း
 ဌါခဲယဉ်းသော၊ တဏှံ၊ တဏှာကို၊ လောကေ၊ ထောက၌၊ သဟဟိအဘိဘ
 ဝတိ၊ နှိပ်စက်နိုင်၏၊ တဏှာပုဂ္ဂလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်မှ၊ ဝဇ္ဇမူလကာ၊ ဝဋ်လျှင်အရင်း
 ရှိသော၊ သောကာ၊ မိုးရိမ်ခြင်းတို့သည်၊ ပပတန္တိ၊ ကျကုန်၏၊ ယထာနာမ၊
 ဥပမာမည်သည်ကား၊ ပေါက္ခရာ၊ ကြာဖက်ပေါ်မှ၊ ပတိတာ၊ ကျသော၊ ဥဒ
 ဗိန္ဒု၊ ရေပေါက်သည်၊ နုတိဋ္ဌတိယထာ၊ မတည်သကဲ့သို့၊ နုပတိဋ္ဌတိ၊ ထိုတ
 ဏှာကိုနှိပ်စက်နိုင်သော သူသည် ဝဋ်လျှင်အရင်းရှိသော မိုးရိမ်ခြင်း၌မ
 တည်၊ တံတေနကာရဏေန၊ ထိုသို့သောအကြောင်းကြောင့်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊
 ဝေါတုမှေ၊ အရှင်ဘုရားတို့ကို၊ ဝဒါမိ၊ ဆို၏၊ ပေါတုမှေကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့
 အား၊ ဘဒ္ဒံ၊ တဏှာသို့အစဉ်လိုက်သောပုဂ္ဂိုလ်ကဲ့သို့ အကျိုးမဲ့သို့မရောက်
 သောအားဖြင့်ကောင်းခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သေတည်း၊ ဧတ္ထတေတ္ထိံ
 ဋ္ဌာနေ၊ ဤအရပ်၌၊ ယာဝယတ္တကာ၊ အကြင်မျှထောက်ကုန်သောသူတို့သည်၊
 သမာဂတာ၊ အညီအညွတ်စည်းဝေးကုန်၏၊ တတ္တကာ၊ ထိုမျှထောက်ကုန်
 သောသူတို့သည်၊ ကိံဝဒထ၊ အသို့ဆိုကုန်မည်နည်း၊ ဣတိစေ၊ ဤသို့ဆိုငြား
 အံ၊ တဏှာယ၊ တဏှာ၏၊ မူလံ၊ အကြောင်းရင်းဖြစ်သော အဝိဇ္ဇာစသောကိ
 လေသာအပေါင်းကို၊ ခဏထ၊ အရဟတ္တမဂ်ဥပဏ်တည်းဟူသော ပေါက်
 တူးဖြင့်တူးဖြတ်ကုန်သော၊ ကိံပိယ၊ အဘယ်ကဲ့သို့ နည်းမူကား၊ ဥသိ
 ရတ္ထော၊ ပန်းရင်းကိုအလိုရှိသော ယောကျ်ားသည်၊ ဗီရတံဝနံနာမ၊ ပြတ်
 တောမည်သော၊ ဥသိရ ထန္တံ၊ ပန်းရင်း၏မှီရာကို၊ ခဏတိဣ၊ ကြီးစွာသော
 ပေါက်တူးဖြင့်တူးယူသကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ အသာ၊ ထိုတဏှာ၏၊
 မူလံ၊ အရင်းဖြစ်သောအဝိဇ္ဇာအစရှိသော ကိလေသာအပေါင်ကို၊ ခဏထ၊
 အရဟတ္တမဂ်ဥပဏ်တည်းဟူသော ပေါက်တူးဖြင့်တူးနှုတ်ပစ်ကုန်လော့၊
 ဝေါတုမှေ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်၊ နန္ဒံ၊ မြစ်ကမ်းနား၌ ပေါက်သောကျူကို၊
 သောတေ၊ ကြီးစွာသောအဟုန်ဖြင့်လာသောမြစ်ရေအယဉ်သည်၊ ဘဗ္ဗတိ

ဆက္ကနိပါတ်၊

ဣဝ၊ ပျက်ဆီးသကဲ့သို့၊ မာရော၊ ကိလေသာမာရ်မဂ္ဂ၊ မာရ်ဒေဝပုတ္တမာရ်
 ကို၊ ဝုနုပ္ပန်၊ အဘန်တလဲလဲ၊ ဘဠိ၊ ပျက်ဆီးသော၊ မာဘဠတု၊ အရှင်ဘုရား
 တို့အားမပျက်ဆီးစေထင့်၊ ဗုဒ္ဓဝစနံ၊ ဘုရားမြတ်စွာ၏ စကားတော်ကို၊ က
 ရောထသမ္ပာဒေထ ဆုံးမတော်မူတိုင်းကျင့်ခြင်းနှင့် ပြည့်စုံစေကုန်သော၊
 ဝေ၊ စင်စစ်၊ ခဏော၊ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒနဝမခဏသည်၊ မာဥပ္ပဏ္ဍဂါမာတိတ္တမိ၊ မလွန်
 စေထင့်၊ တိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ခဏာတိတာ၊ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒနဝမခဏကို ထွန်ကုန်သော
 ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ နိရယမ္ပိ၊ ဝေရ်၌၊ သမပ္ပိတာနိပ္ပတ္တိတာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ သောစန္ဒိ၊
 ရှည်မြင့်စွာသောကာလပတ်လုံး၊ ပိုးရိပ်ကုန်၏၊ ပမာဒေါ၊ ရှုပါရုံစေသောအာ
 ရုံတို့၌သတ်လွတ်ခြင်းထက္ခကာရှိသောမေဓထျော့ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊
 ရဇော၊ ညှစ်နှမ်းခြင်းသဘောရှိသော ရာဂစသောဂြိုသည် လည်းကောင်း၊
 သဗ္ဗဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပမာဒါနုပတိတော၊ ရာဂစသောအလုံး
 စုံသောမေဓထျော့ခြင်းသို့ကျသော၊ ရဇော၊ ရာဂစသောဂြိုသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊
 ဖြစ်၏၊ အပ္ပမာဒေန၊ မမေဓထျော့ခြင်းအကျင့်ဖြစ်သော၊ ပိစ္ဆာယ၊ အရဟတ္တ
 မဂ်ဟူသော၊ ပိစ္ဆာဖြင့်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ သဏ္ဍံ၊ နှလုံးခွံကို၌ဖြစ်သောရာဂ
 တည်းဟူသော၊ ပြောင့်ကို၊ အဗ္ဗဟောဥဒ္ဓရေယျ၊ နှုတ်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မာလု
 ကျုပုတ္တောထေရော၊ မာလုကျုပုတ္တ ထေရ်သည်၊ ဣမာဆဂါထာယော၊
 ဤခြောက်ဂါထာတို့ကို၊ အဘာထိတ္ထ၊ ဆိုပြီ။ ။

မာလုကျုပုတ္တထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၂၁၅) ယတော၊ အကြင်အခါမှ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြု
 သည်၊ အမိ၊ ဖြစ်၏၊ တတော၊ ထိုရဟန်းပြုသောအခါမှ၊ ပဏ္ဍဝီသတိဝဿနံ၊
 နှစ်ဆဲ ငါးဝါတို့ပတ်လုံး၊ အတ္တရာသလံမတ္တန္တိ၊ လက်ပျစ်တထွက်မျှကာလ
 ပတ်လုံးလည်း၊ စေတောသန္တိ၊ စိတ်၏တည်ကြည်ခြင်းကို၊ အနန္တနဂံထတိံ
 မရစဘူး၊ စိတ္တသောကဂ္ဂံ၊ စိတ်၏တည်ကြည်ခြင်းကို၊ အလဒ္ဓါ၊ မရသော
 ကြောင့်၊ ကာမရာဂေန၊ ကာမရာဂသည်၊ အဗ္ဗိတော၊ နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်
 ၍၊ ဗာဟာ၊ လက်နှစ်ဘက်တို့ကို၊ ပဂ္ဂယျ၊ ချီ၍၊ ကန္တတော၊ ဝိုကြွေးထွက်၊ ပိ
 ဟာရာ၊ ကျောင်းမှ၊ ဥပနိက္ခမိ၊ အပယိုထွက်၏၊ နိက္ခမန္တော၊ ထွက်သော်
 လည်း၊ သတ္တံ၊ ကိုယ်ကိုသတ်အံ့သောလက်နက်ကို၊ အဟရိဿာမိ၊ ဆောင်
 အံ့၊ မေ၊ ငါ့အား၊ ဇီဝိတေန၊ အသက်ရှည်ခြင်းဖြင့်၊ ကောအတ္ထော၊ အဘယ်အ
 ကျိုးရှိအံ့နည်း၊ မာဒိသော၊ ငါကဲ့သို့သောရဟန်းသည်၊ သိက္ခံ၊ သိက္ခာကို၊ ပဂ္ဂ
 က္ခံ၊ ပဂ္ဂက္ခန္ဓော၊ စွန့်ထွက်၊ ကထံဟိနာမ၊ အဘယ်ကြောင့်လျှင်၊ ကာလံ၊ သေ
 ခြင်းကို၊ ကုဗ္ဗေထ၊ ပြုပါအံ့နည်း၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ ကိလေသာတိတဝေ

ကိလေသာနှိပ်စက်သံညှိသော အသမဏဓမ္မံ၊ ရဟန်းတရားကို၊ ကာတု၊ ပြုခြင်းငှါ၊ အသမတ္တတာယ၊ မစွမ်းနိုင်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဇိဗိတန္တေန၊ အသက်ရှည်ခြင်းဖြင့်၊ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ပြီးငွေ၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ အထံ၊ ငါသည်၊ ရုံ၊ သင်ရန်းသွားနှင့်တူသော ထက်စွာသောထက်နက်ကို၊ အဒါယ၊ ယူ၍၊ မဇ္ဇကမ္ဘိ၊ ညောင်စောင်းငယ်၌၊ ဥပါဝိတိ၊ သူတပါးတို့ဖြစ်အပ်သည်မှစိုးသောကြောင့်ဝင်၍နေ၏၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဓမ္မိ၊ ထည်ကြောကို၊ ခေတ္တံ၊ ဖြတ်အံ့သောငှါ၊ ခူးရာ၊ သင်ရန်းသွားနှင့်တူသောထက်နက်ကို၊ ပရိနိတောလညံ၊ ထက်၌ထားအပ်သည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်၏၊ တတော၊ ထိုသေအံ့ဟုလည်ကြောကိုဖြတ်အံ့သောငှါ သင်ရန်းသွားကိုဆောင်သည်မှ၊ ပရံ၊ နောက်၌၊ မေ၊ ငါအား၊ ယောနိသောမနုဿိကာရာ၊ သီလ၏စင်ကြယ်ခြင်း စသောအားဖြင့်တည်ခြင်းသမာဓိကိုစွဲ၍ ဝိပဿနာ၏ အစွမ်းဖြင့်နှလုံးသွင်းခြင်းသည်၊ ဥဒပန္နထ၊ ဖြစ်ထတ်၏၊ အာဒိနဂေါ၊ ကာမဂုဏ်တို့ကားထုံသွားကြွေကြောင်း ဥပမာရှိကုန်၏အစရှိသောအဖြစ်သည်၊ ပါတုရဟု၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ၊ တတော၊ ထိုအပြစ်ကိုရှုသောဥာဏ်ဖြစ်သည်မှ၊ နိဗ္ဗိဒါ၊ ဝင်္ဂီတရား၌ပြီးငွေသောဝိပဿနာဥာဏ်သည်၊ သမ္ပတိဋ္ဌထ၊ ကောင်းစွာဖြစ်ထတ်၏၊ တတော၊ ထိုနိဗ္ဗိန္ဒဥာဏ်ဖြစ်သည်မှ၊ ပရံ၊ နောက်၌၊ မေ၊ ငါ၏၊ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ ဝိရုပ္ပိ၊ သမထဝိပဿနာမဂ်ဖိုလ်ဥာဏ်၏အစွမ်းဖြင့်ကိလေသာတို့မှလွတ်ပြီ၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ သဗ္ဗညုဘုရားရှင်၏၊ ဓမ္မသုဓမ္မတံ၊ တရားတော်၏ ကောင်းသောထရား၏အဖြစ်ကို၊ ပဿ၊ ရှုသော၊ မယာ၊ ငါသည်၊ တိသောဝိဇ္ဇာ၊ သုံးပါးသောဝိဇ္ဇာတို့ကို၊ အနုပ္ပတ္တာ၊ အစဉ်အတိုင်းရကုန်ပြီ၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ဖြစ်သောမဂ်ဟူသောသီတင်းသုံးခြင်းကို၊ ကတံဂုဏ်တံ၊ သုံးအပ်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗဒါသတ္ထေရာ၊ သဗ္ဗဒါသထေရ်သည်၊ ဣမာဆဂါထာ၊ ဤမြောက်ဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိတ္ထံ၊ ဆိုပြီ။ ။

သဗ္ဗဒါသထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။ ။

(၂၁၆) သောကာတိ၊ သာန၊ အိုကာတိ၊ သာနရဟန်း၊ ဥဠေဟိ၊ အိပ်ခြင်းမှထထော၊ နိသိဒ၊ ထိုင်သော၊ နိဗ္ဗါဗဟုလော၊ အိပ်ခြင်းများသည်၊ မာအဟု၊ မဖြစ်သင့်လော၊ ဇာဂရထာ၊ နိုးကြားခြင်းကိုဖြစ်စေလော၊ အထသံ၊ ပျင်းရိသော၊ တံ၊ သင့်ကို၊ ပမတ္တဗန္ဓု၊ မာဂ်မင်း၏အဆွေဖြစ်သော၊ မဂ္ဂရာဇာ၊ သေမင်းသည်၊ ကုဒေနု၊ အိုခြင်းနာခြင်းအစရှိသောအထွေရှိဖြင့်၊ မာဇိနာတုမာအဘိဘာတု၊ မနှိပ်စက်စေလင့်၊ သေယျထာဝိ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ မဟာသမုဒ္ဒာဝဂေါ၊ မဟာသမုဒ္ဒရာ၏ပိုင်းတံပိုင်းအဟုန်သည်၊ ပုရိသံ၊ ကူးသော

သက္ကနိပါတ်၊

ယောကျာ်းကို၊ အဘိဘဝတိယထာ၊ အထက်အထက်၌ထားသည်ဖြစ်၍ ထိုတံပိုးကိုမလွန်နိုင်သောယောကျာ်းကို နှိပ်စက်သကဲ့သို့၊ ဧဝံထတာ၊ ထိုအတူ၊ ဇာတိဇရာ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းအိုခြင်းတို့သည်၊ တံ၊ သင့်ကို၊ အတိဝတ္တတေ၊ အထက်အထက်၌ထွင်းမိုးဘိစီး၏၊ ကာတိယာန၊ ကာတိယာန၊ သောတံ၊ ထိုသင်သည်၊ အတ္တဇော၊ မိမိအား၊ ပုရိသံ၊ ရဟန္တာဟု ဆိုအပ်သောယောကျာ်းမည်သည်ကို၊ ကရောဟိ၊ ပြုလော့၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ တာတော၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်ထက်၊ အညံ့၊ တပါးသော၊ တာတံ၊ ကိုးကွယ်ရာမည်သည်၊ တ၊ သင်အား၊ နဝိဇ္ဇတေ၊ မရှိသလျှင်ကတည်း၊ ထသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပုရိသံ၊ ရဟန္တာဟုဆိုအပ်သောယောကျာ်းမည်သည်ကို၊ ကရောဟိ၊ ပြုလော့၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဇာတိဇရာတယာ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းအားအိုခြင်းအေးဟုဆိုအပ်သော၊ သင်္ဂီ၊ ငါးပါးအပြားရှိသောကပ်ပြခြင်းမှ၊ အတိတံ၊ လွန်မြောက်သော၊ ဧဝံမဂ္ဂံ၊ ထိုအရိယမဂ်ကို၊ သက္ကော၊ ငင်၏ဆရာတုရားသည်၊ ဝိဇေထိ၊ ပြီးစေတော်မူ၏၊ ထသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တဿ၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ အဓိဂမာယ၊ ရစေခြင်းငှါ၊ ပုဗ္ဗာပရရတ္တံ၊ ပဌမယံပစ္ဆိမယံပတ်လုံး၊ အပ္ပမက္ခော၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းစီဖြန်းခြင်း၌မပေမထျော့ဘဲ၊ အနုယုဉ္ဇဿ၊ သတိပညာနှင့်တကွအားထုတ်သော၊ ယောဂံ၊ လုံ့လကို၊ ဒဠံ၊ မြဲမြံစွာကရောဟိ၊ ပြုလေလော့၊ ပရိမာနိ၊ ရှေးလူဖြစ်စဉ်အခါကဖြစ်ကုန်သော၊ ဗန္ဓနာနိ၊ ကာမဂုဏ်ငါးပါးတည်းဟူသောနှောင်ဖွဲ့ခြင်းတို့ကို၊ ပမုဉ္ဇ၊ ထိုကာမဂုဏ်ငါးပါး၌ ဝဲကွက်ခြင်းမရှိသော အားဖြင့်လွတ်လော့၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ တံ၊ သင်သည်၊ သံဃာဒိဗ္ဗရရတ္တံ၊ တိက္ခတောဇိ၊ ဒုက္ခကိုရှုံ့သောသင်ရန်းဖြင့်ရိတ်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ပြည်းသော ရဟန်း၏ ဆွမ်းခံခြင်းဖြင့်အသက်မွေးခြင်းရှိသည်၊ အထိ၊ ဖြစ်လေသော၊ ဝိဇ္ဇာရတံ၊ စ၊ ကာမဂုဏ်ချင်းသာ၌ရှေးကကဲ့သို့မြူးထူးမွေ့လျော်ခြင်းရှိသည်၊ မာအထိ၊ မဖြစ်လင့်၊ ကာတိယာန၊ ကာတိယာန၊ နိဗ္ဗိ၊ အိပ်မွေ့ခြင်းသည်၊ မာအဟု၊ မဖြစ်စေလင့်၊ မာအနုယုပ္ပိတ္ထ၊ ရှေးလူဖြစ်စဉ်အခါ၌ ဖြစ်သောကာမဂုဏ်ငါးပါးတည်းဟူသောနှောင်ဖွဲ့ခြင်းမြူးထူးမွေ့လျော်ခြင်းအိပ်မွေ့ခြင်းကို မယှဉ်စေကုန်လင့်၊ ဈာယဈာယဿ၊ အာရမ္မဏုပနိဇ္ဈာနဈာန်ကိုဝင်စားသော၊ ကာတိယာန၊ ကာတိယာနရဟန်း၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဈာယာဟိ၊ ဈာန်ကိုဝင်စားလော့၊ ဇိနာဟိ၊ ကိလေသာတို့ကိုအောင်စေလော့၊ ယောဂက္ခေမပထေသု၊ လေးပါးသောယောဂတို့၏ ကုန်ရာနိဗ္ဗာန်၏အကြောင်းဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်သော ဗောဓိပက္ခိယကရားတို့၌၊ ကောဝိဒေါ၊ ထိဗ္ဗာသည်၊ အထိ၊ ဖြစ်လော့၊ တသ္မာ၊

ထိုကြောင့်၊ ဘာဝနံ၊ ဘာဇနာကို၊ ဥသုက္ကာပေန္တော၊ လုံ့လပြုလျက်၊ အနုတ္တရံ၊ အဘူမရှိသော၊ ဝိသုဒ္ဓိံ၊ ကိလေသာအပေါင်းတို့၏စင်ရာဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ အဗျုယျပါဝုထေယျဟိ၊ ရောက်ထေထော၊ ဆီတဝါရိနာကြီးစွာသောရေပေါက်ရှိသောမိလ်းရည်၏ ကျခြင်းဖြင့်၊ ဇေတီ၊ မီးသည်၊ ပရိနိဗ္ဗုတိဏ္ဏဝ၊ ငြိမ်းသကဲ့သို့၊ ပရိနိဗ္ဗာဟိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုလေထော၊ ပရိတ္တရံသော၊ နည်းသောအရောင်ရှိသော၊ ပစ္စောတကရော၊ ဆီမီးသည်။ ဝါတေန၊ လေဖြင့်၊ ဝိနပ္ပတေဏ္ဏဝစ၊ ပျက်စီးသကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ထတာ၊ နွယ်သည်၊ ပစ္စယဝေကလ္လေန၊ ဥတုညိဉ္ဇတ္တိတ်ခြင်းမိလ်းစသောအကြောင်းမှကင်းသဖြင့် ဝိနပ္ပကေဏ္ဏဝစ၊ ပျက်စီးသကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဝေတထာ၊ ထိုအတူ၊ ဣန္ဒဝဂေါတ္တဏ္ဍန္န၊ သမာနဂေါတ္တော၊ အစိုးရသောသူနှင့်တူသောအနွယ်ရှိသော၊ တုဝစ္စိ၊ သင်သည်လည်း၊ မာရံ၊ ကိလေသာမာရ်စသောမာရ်ကို၊ အနာဒိယာနော၊ ထိုမာရ်၏အလိုသို့မလိုက်မူ၍၊ နိဗ္ဗုနာဟိ၊ ပျက်ဆီးထော၊ ဝေံ၊ ဤသို့ပျက်ဆီးသည်ရှိသော်၊ သောတွံ၊ ထိုသင်သည်၊ ဝေဒယိတာသု၊ အလုံးစုံစားအပ်သောဝေဒနာတို့၌၊ ဝိတရာဂေါ၊ ကင်းသောရာဂရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဣဝေဝ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်အတ္တဘောဉ္စိသာယျင်၊ သိတိဘူတော၊ ခပ်ဆိမ်းသော ကိလေသာတည်းဟူသောပူလောင်ခြင်း၏မရှိသဖြင့်ငြိမ်းပြီးသည်ဖြစ်၍၊ ကာဝံ၊ မိငိပရိနိဗ္ဗာန်ပြုအံ့သောကာလကို၊ ကင်္ခိမာဂမေဟိ၊ မင်္ဂလင်္ဂလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကာတိယာနောထေရဿ၊ ကာတိယာနေထေရ်အား၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ အနုပါဒိသေသနိဗ္ဗာနံ၊ အနုပါဒိသေသနိဗ္ဗာန်သို့၊ ပါပေတွာ၊ ရောက်စေ၍၊ ဣမာဟိ၊ သဟိဂါထာဟိ၊ ဤခြောက်ဂါထာတို့ဖြင့်၊ ဩဝါဒိ၊ ဆုံးမတော်မူ၏၊ ကာတိယာနေထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။ ။

(၂၁၇) စက္ခုမတာ၊ မံသစက္ခုဒိဗ္ဗစက္ခုစသော ငါးပါးသောစက္ခုနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော၊ အာဒိစ္စဗန္ဓုနာ၊ နေမင်း၏ အဆွေဖြစ်တော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓေန၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ သုဒေသိတော၊ ဝေနေယျတို့အလိုနှင့်လျော်စွာ ပစ္စုပ္ပန်အကျိုးသံသရာ အကျိုးနိဗ္ဗာန်ဟုဆိုအပ်သော မြတ်သောအကျိုးတို့ကိုမပေါက်မပြန်ကောင်းစွာပြု၍ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဓမ္မော၊ သွားကွာတတစသောကျေးဇူးနှင့်ပြည့်စုံသောတရားတော်သည်၊ သဗ္ဗသံယောဇနာတီတော၊ ကာမရာဂသံယောဇဉ်စသောခပ်ဆိမ်းသောသံယောဇဉ်တို့ကိုလွန်စေနိုင်၏၊ သဗ္ဗဝဠုပိနာသာနော၊ အလုံးစုံသောကိလေသာဝဋ်ကမ္မဝဋ်ပိကဝဋ်တို့ကိုပျက်ဆီးတတ်၏၊ နိဿယနိကော၊ သံသရာ၌ကျည်လည်ခြင်းမှထွက်မြောက်စေတတ်၏၊ ဥက္ကရဏော၊ သံသရာဟူသော ဩစာမှထုတ်တတ်၏။

တဏှာမူလဝိသောသံနော၊ ကာမစသောတဏှာတို့၏အကြောင်းအရင်းဖြစ်
 သောသဝိဇ္ဇာကိုခြောက်စေတတ်၏၊ ဝိသမူလအာဇာတနံ၊ သုံးပါးသောဝေဒ
 နာတို့၌တောင့်တခြင်း ခံစားခြင်းကိုပျက်ဆီးတတ်သောကြောင့်အဆိပ်ဟု
 ဆိုအပ်သောမူလစိတ်၏ ပျက်စီးခြင်းအရာဖြစ်သော ကြောင့်သူသတ်အိမ်
 နှင့်တူသောကံကံထေသာကို၊ ဆေတွာ၊ ဖြတ်၍၊ နိဗ္ဗုတိံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့၊ ပါပေတိ၊
 ရောက်စေတတ်၏။ အညာဏမူလ ဘေဒါယ၊ မသင့်သောနှလုံးသွင်း
 ခြင်းသစ္စာလေးပါးတရားတို့ကိုမထိခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သောအဝိဇ္ဇာကို
 ဝရဇိန်ထက်နက်နှင့်တူသောဥာဏ်ဖြင့်ပျက်ဆီးခြင်းငှါ၊ ကမ္မဃန္တပိဗာတ
 နော၊ ကံတည်းဟူသောတံခါးကျဉ်ရှိသော အတ္တဘောဟူသောယန္တရားကို
 ပျက်ဆီးတတ်၏၊ ဝိညာဏာနံ၊ ဝိညာဏာနံ၊ ထိုထိုသို့သောတဝဋ်ပဋိသန္ဓေယူသဖြင့်ထို
 ထိုသို့သောတဝဋ်ရှိသောဝိညာဏ်တို့ကို၊ ပရိပ္ပဟေဂဟိတာနိ၊ ယူအပ်ကုန်
 သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဥာဏဝဇီဒနိပါတနော၊ ဥာဏ်တည်းဟူသော
 ဝရဇိန်ကို၊ ဘုရေ၍ ထိုကိလေသာတို့ကိုခွဲ၍ လောကုတ္တရာ တရားကိုဖြစ်
 စေတတ်၏။ ဝေဒနာနံ၊ သုခအစရှိသော သုံးပါးသောဝေဒနာတို့ကို၊ ဝိညာ
 ပနော၊ မဘောက်မပြန်ထိစေတတ်၏။ ဥပါဒါနိပ္ပမောစနော၊ ကာမဥပါဒါနိ
 စသော လေးပါးသော ဥပါဒါန်တို့မှ စိတ်သန္တာန်ကို လွတ်စေတတ်၏၊
 ဘဝံ၊ ကိုးပါးသောဘဝကို၊ အင်္ဂါ၊ ရကောသိုပ၊ ရဲရဲတော့က်သောမီးကျိုးစုကွဲ
 သို့၊ ဥာဏောန၊ မဂ်ဥာဏ်ဖြင့်၊ အနုပဿနော၊ ကပ်၍ရှုသောအားဖြင့် ကျွတ်တတ်
 ၏၊ မဟာရသော၊ ငြိမ်သက်မြတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်မရောင့်ရဲခြင်းကို
 ပြုတတ်သောသဘောဖြင့်မြတ်သောအရသာနှင့်တူ၏၊ သုဂန္တိရော၊ မဆည်း
 သူးအပ်သော ကုသိုလ်သန္တာရရှိသော သူတို့သည်ဥာဏ်ဖြင့် ထေဏ်ရာ
 တည်ရာကိုရှင်ခဲသောကြောင့် အလွန်နက်နဲ၏၊ ဇရာမဂ္ဂုနိဝါရဏော၊ ဒို
 ခြင်းသေခြင်းကိုထည်းတားမြစ်တတ်၏၊ အရိယော၊ မြတ်သော၊ အဋ္ဌဝိကော၊
 အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသော၊ မဂ္ဂေါ၊ သမ္မာဗိဗ္ဗိသမ္မာသင်္ကပ္ပစသောမဂ္ဂင်ရှစ်
 ပါးသည်၊ ဒုက္ခုပဿမနော၊ ဝဋ်ဆင်းရဲကိုငြိမ်းစေတတ်၏၊ သိဝေါသိတဏော
 ဘေးမရှိသောအားဖြင့် ချမ်းမြေ့၏။ ကမ္မံ၊ ကုသိုလ် အကုသိုလ်ကံကို၊
 ကမ္မန္တိ၊ အကျိုးအဖြစ်ကို ပေးတတ်သော ကုသိုလ်ကံ အကုသိုလ်ကံဟူ၍၊
 ဥတွာနံ၊ ဝိပါက်၏ ရှေးအဘို့၌ဖြစ်သော ဥာဏ်ဖြင့်ထိ၍၊ ဝိပါကဉ္စ၊ အကျိုး
 ဟုတ်သည်ကိုထည်း၊ ဝိပါကတော၊ အကျိုးဟုတ်သောအားဖြင့်၊ ဥတွာ၊ ထိပြီး
 ၍၊ ပရိဂ္ဂုပ္ပန္နမဋ္ဌာနံ၊ အဝိဇ္ဇာအစရှိသောအကြောင်းကိုစွဲ၍ဖြစ်ကုန်သောသင်္ခါ
 ရအစရှိသောအကျိုးတရားတို့ကို၊ ယာထာဝါလောကဒဿနော၊ မဘောက်

မပြန်လောကသုံးပါးကို မြင်စေတတ်၏။ မဟာဓမ္မင်္ဂမော၊ ဘေးကင်းရာ မြတ်သောနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်စေတတ်၏။ သန္တော၊ အလုံးစုံသောကိလေသာ တည်းဟူသောပူဆောင်ခြင်းတို့ကိုလည်း ငြိမ်းစေတတ်၏။ ပရိယောသာန ဘဒ္ဒကော၊ အရဟတ္တဖိုလ်တည်းဟူသော ပိရုတ္တိအနုပါဒိသေသနိဗ္ဗာန်ခတ် သို့ရောက်စေသဖြင့်အဆုံး၏ကောင်းခြင်းနှင့်ပြည့်စုံ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မိဂဇာ လောထေရော၊ မိဂဇာလထေရ်သည်။ ဣမာဂါထာယော၊ ဤခြေကော်ဂါ ထာတို့ကို အဘာထိတ္ထ၊ ဆိုပြီး။ ။ မိဂဇာလထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။ ။

(၂၀၀) အာဂုဿော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ အဟံ၊ ငါသည်။ ဇာတိမဒေန၊ ဥဒိစ္စ ပုဏ္ဏားမျိုး၌ ဖြစ်သောမိဘနှစ်ပါးစုံမှ ကောင်းစွာဖွားသော ငါနှင့်တူသော တပါးသော သူမရှိဟုကုလမာန်ဖြင့်။ မက္ကော၊ ခက်ထန်သော မာန်ဖြင့်ယစ် သည်ဖြစ်၍၊ အာစရိံ၊ ကျင့်ပြီး။ ဘောဂဣဿရိယေနစ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာကို အစိုးရခြင်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်လည်း။ မက္ကော၊ ထောင်ထွားသော မာန်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အာစရိံ၊ သွားပြီး။ သဏ္ဌာနဝဏ္ဏဂူပေန၊ အလုံးအရပ်၏ပြည့် စုံခြင်းဖြင့်သာရွှေသောအဆင်းစသောအရေ၏ ပြည့်စုံခြင်းအင်္ဂါကြီးငယ် ၏ပြည့်စုံခြင်းဖြင့်လည်း။ မာဒိသော၊ ငါနှင့်တူသောသူသည်။ နအတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒေမက္ကော၊ အဆင်းကိုစွဲ၍မာန်ယစ်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပိစရိတံ အာစရိံ၊ သွားပြီး။ ။ အတ္တနောအတ္တနာ၊ မိမိနှင့်၊ ဘမကံ၊ တူသော၊ ကိဗ္ဗိ၊ တစုံ တယောက်သောသူသည်။ နအတ္ထိ၊ မရှိ။ အတိရေကဉ္စ၊ ငါထက်လွန်သော တစုံတယောက်သောသူသည်လည်း။ နမညိသံနမညိ၊ ရှိမည်မထင်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗာဏော၊ ရိုက်သည်ဖြစ်၍။ အတိမာနဟာတော၊ လွန်သောမာန်ဖြင့်တူး ဖြိုဖျက်ဆီးအပ်သည်။ ပတ္ထဒ္ဓေါ၊ အလေးပြုထိုက်သောသူတို့အားမပြုသော ကြောင့်အလွန်ခက်ထန်သည်။ ဥဿိတဓဇော၊ ထောင်အပ်သောမာန်တည်း ဟူသောတံခွန်ရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ။ မာတရံ၊ အမိကိုလည်းကောင်း၊ ဝိဘရုဉ္ဇာဒိ၊ အဘကိုလည်းကောင်း။ ဂရူသမ္ပတေ၊ အလေးအမြတ်ပြုရာသော သူဟုသမုတ်အပ်ကုန်သော၊ အညေဝိ၊ တပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ကိဗ္ဗိ၊ တစုံ တယောက်သောသူတို့ကိုမျှ၊ မာနုတ္ထဒ္ဓေါ၊ ခက်ထန်သော မာန်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အနာဒရော၊ ရိုသေခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍။ နအတိဘိဒေထိံ၊ ရှိမခိုး။ ။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ မာနုတ္ထဒ္ဓေါ၊ မာန်ခက်ထန်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ပိစရိန္ဒော၊ သွားသည် ရှိသော်၊ ပိနာယကံ၊ ဝေနေယျသတ္တဝါတို့ကို ဆုံးမတော်မူတတ်ထ သော၊ အဝံ ဝိသသမာမိစသောပုဂ္ဂိုလ်တို့ဖြင့်မြတ်ထသော၊ သာရထိန် ငရုတ္တံ၊ ဆုံးမ ထိုက်သောသူတို့ကို စင်စစ်ဆုံးမတတ်သော သူတို့ထက်အလွန်အားဖြင့်

မြတ်သောရထားထိန်းဖြစ်တော်မူထသော၊ အာဒိစ္စဝအာဒိစ္စဏှဝ၊ နေမင်းကဲ့
 သို့၊ ဟပန္တံ၊ တလံ၊ ဝေလောကံသော၊ ရောင်ခြည်တော်ဝန်းစသည်ဖြင့် ထွန်းပ
 တော်မူထသော၊ ဘိက္ခုသံဃပုရက္ခတံ၊ ရဟန်းအပေါင်းတို့၏၊ ရှေးရှုသော
 အရပ်၌နေတော်မူသော၊ သတ္တာရုံ၊ တရားကိုဟောတော်မူသော မြတ်စွာ
 ထုရားကို၊ ဒိဿာ၊ မြင်ရသောကြောင့်၊ မာနံမဒဉ္စ၊ မာန်ယစ်ခြင်းကို လည်း
 ကောင်း၊ ဆဋ္ဌေတွာ၊ စွန့်၍၊ ဝိပ္ပဿန္နေန၊ အထူးသဖြင့် ကြည်ညိုစွာသော၊ ဝေ
 တဿ၊ စိတ်ဖြင့်၊ သဗ္ဗသတ္တာနံ၊ ခပ်ထိမ်းသော သတ္တဝါတို့ထက်၊ ဥက္ကဓံ၊
 မြတ်တော်မူသောမြတ်စွာထုရားကို၊ သိရသာ၊ ဦးဖြင့်၊ အဘိဝါဒေထိံ၊ ရှိခိုး
 ပြီး၊ အတိမာနောစ၊ လွန်သောမာန်ကိုလည်းကောင်း၊ ဩမာနောစ၊ ယုတ်
 သောမာန်ကို လည်းကောင်း၊ ပထိနာ၊ ပယ်အပ်ကုန်ပြီ၊ သုသမုဟတာ၊
 ကောင်းစွာမဂ်ဖြင့်ဖြစ်အပ်ကုန်ပြီ၊ အတ္ထိမာနော၊ ငါဟူသောမာန်ကို၊ သရ
 န္တိန္ဒော၊ အကြွင်းမဲ့ဖြစ်အပ်ပြီ၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ မာနဝိဝော၊ အတိမာ
 နံဩရမာနသဒိဿမာနတို့ကို၊ ဟတာ၊ သတ်အပ်ကုန်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုရော
 တိတပုတ္တော၊ ဝုရောတိတ်ပုတ္တား၏ သားဖြစ်သော၊ ဇေန္တောထေရော၊ ဇေန္တ
 ထေရ်သည်၊ ဣမာဆဂါထာယော၊ ဤမြောက်ဂါထာတို့ကို၊ အဘူသိတ္ထ၊
 သိပြီ၊ ဇေန္တထေရဂါထာအနက်ပြီး၏ ။

(၂၁၆) အာသုဿော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ ဇာတိယာ၊ ပဋိ
 သန္ဓေအားဖြင့်၊ သတ္တဝသယိကော၊ ခုနစ်နှစ်သာ ရှိသေးသော၊ ပဗ္ဗဇိတော၊
 ရဟန်းပြုသော၊ နဝေါဒဟရော၊ အငယ်သာဖြစ်သောသာမဏေသည်၊ မဟိဗ္ဗိ
 ကံ၊ ကြီးလောတန်ခိုးရှိသော၊ ဘိန္ဒု၊ တိန္ဒု၊ နဂါးမင်းကို၊ ဣန္ဒိယာ၊ တန်ခိုးဖြင့်၊
 အဘိဘဝိတွာ၊ နှိပ်စက်၍၊ ခနောဒက္ခာ၊ ခနောဒက္ခအမည်ရှိသော၊ မဟာ
 သနာ၊ အိုင်ကြီးမှ၊ ဥပဏ္ဍာယဿ၊ ဥပဏ္ဍာယ်ဖြစ်သော အနုရုဒ္ဓါအား၊ တဒါ၊
 ထိုအခါ၌၊ ဥဒကံ၊ ရေကို၊ အာဟရာမိ၊ သောက်၏၊ တထော၊ ထိုနေ့၌၊ ဝံ၊ ငါ
 ကို၊ ဒိဿာ၊ မြင်တော်မူ၍၊ သတ္တာ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဧတံပစနံ၊ ဤသို့
 သောစကားကို၊ အဗြမိ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ဥဒက
 ကုဏ္ဍံ၊ ရေအိုးကို၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ အာဝုန္တိ၊ လာထတ်သော်၊ အဇ္ဈတ္တံ၊ သုသ
 မာဟိတံ၊ ဝိသယဏ္ဍတ္တဖြစ်၍ ဖြစ်သော အရဟတ္တဖိုလ်သမာဓိဖြင့်ကောင်းစွာ
 တည်ကြည်သော၊ ဣဝံကုမာရကံ၊ ဤသာမဏေထေရ်ကို၊ ပဿ၊ ရှုထော၊ ပါ
 သာဒိကေနဝတ္ထေန၊ မြင်ကုန်သော သူတို့အား ကြည်ညိုဘွယ်ကို ဆောင်
 တတ်သော အကျင့်ဝတ်နှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ ကထျာဏ၊ ဣရိယာပထော၊
 ပြည့်စုံသော ဣရိယာပုတ်ရှိသော၊ သာမဏေ၊ သာမဏေသည်၊ ဣန္ဒိယာ

စာတန်ခိုးဖြင့်လည်းဝိသာရဒ္ဓေါ၊စွမ်းနိုင်သော၊ အာဇာနိယော၊ယောကျ်ား အာဇာနည်အဖြစ်ဖြင့်၊ အာဇော၊ သူတပါးကိုစိတ်ကိုထိနိုင်သောမညာရှိ သော၊ သာဓုနာ၊ မိမိအကျိုးစီးပွားသူတပါး အကျိုးစီးပွားကို ပြီးစေတတ် သောကြောင့်သူတော်ကောင်း၏အဖြစ်ဖြင့်၊ သာဓုကာရိတော၊ နှစ်ပါးသော အစီးအပွားကိုပြီးစေတတ်သောကောင်းသော အာဇာနည်အဖြစ်ကိုပြု၍ဆုံး မအပ်သော၊ ဝိနိတော၊ အရဟတ္တမဂ်တည်းဟူသောဝိဇ္ဇာဖြင့်ဆုံးမအပ်သော ရဟန္တာအဖြစ်သို့ရောက်ပြီးသော၊ ယောသာမဏေရော၊ အကြင်သူမနုဿာ မဏေသည်၊ အနုရုဒ္ဓဿ၊ အနုရုဒ္ဓါထေရ်အား၊ ဥဒကံ၊ ရေကို၊ အဝဒါယံ၊ ယူ၍၊ အဒါထိ၊ ပေး၏၊ ကတကိစ္စေန၊ ပြုအပ်သောကိစ္စရှိသော၊ အနုရုဒ္ဓေန၊ အနုရုဒ္ဓါ သည်၊ ထိက္ခိတော၊ သင်စေအပ်ပြီးသော၊ သောသာမဏေရော၊ ထိုသာမ ဏေသည်၊ ပရမံသန္တိံ၊ မြတ်သောနိဗ္ဗာန်ကို၊ သန္တိကတွာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍ အကုပ္ပတံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်ပြီး၊ ဝံငါ့ကို၊ သုမနော၊ သုမန အမည်ရှိသော၊ သာမဏေရော၊ သာမဏေဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဝိဏာသဂေါ တိဝါ၊ ရဟန်းဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဆဇ္ဇာဘိညာတိဝါ၊ အဘိညာဉ်ခြောက် ပါးနှင့်ပြည့်စုံသောသူဟူ၍လည်းကောင်း၊ ကောပိတိ၊ တစ်တယောက်သော သူသည်၊ ဗျာလည်း၊ မာဇညာတိ မာဇာနေယာတိ၊ မထိစေသတည်း ဟူ၍၊ ဣစ္ဆတိအဘိကင်္ခိတိ၊ အလိုရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုမနောထေရော၊ သုမနထေရ် သည်၊ ဣမာဆဂါထာယော၊ ဤခြောက်ဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီး ၊

သုမနထေရဂါထာအနက်ပြီး၏၊

(၂၂၀) ဘိက္ခု၊ အိုရဟန်း၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဝါတရောဂါထိနိတော၊ ထေ အနာဖြင့်နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်လျက်၊ ဂေါစရေလုခေ၊ ဆွမ်းခံခြင်းငှါ မ လွယ်သော၊ ဝိဟာရကာနနေဝနေ၊ တောကျောင်း၌၊ ပဝိဋ္ဌေ၊ ဝင်နေသည်ရှိ သော်၊ ကထံ၊ အသို့ထေနာကို ပျောက်ခြင်းကိုပြု၍ ချမ်းသာသည်ကို၊ က ရိ သတိ၊ ပြုလတ္တံ့နည်း၊ ဣတိဣဝံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရား သည်၊ အာဟာ၊ မိန့်ပြီး၊ အထပတ္တ၊ ထိုနေ့ကံမှ၊ ထေရော၊ နှာတကမုနိမထေရ် လည်၊ ဘဂဝါ၊ ထုန်းတော်ကြီးသောထုရား၊ အထံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဝိပုထေန၊ ပြန်ပြောသော၊ ဝိတိသုခေန၊ ဈာနဝိတိသုခဗလဝိတိသုခဖြင့်၊ ဣဝံသရုပယထံ၊ ဤကိုယ်ကို၊ ဗရိတွာ၊ နှံ့စေ၍၊ လူခွို၊ ကြမ်းတမ်းသောဘောဇဉ်ကိုလည်း၊ အဘိသန္ဓောန္တော၊ သုံးဆောင်လျက်၊ ကာနနေ၊ တောကျောင်း၌၊ ဝိဟာရိသော ဝါ၊ နေပါအံ့၊ သတ္တဗောဇ္ဈင်္ဂေ၊ ခုနစ်ပါးသော ဗောဇ္ဈင်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဣန္ဒြိယာနိစ၊ သဒ္ဓါစသောငါးပါးသောဣန္ဒြိယတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဗထာနိစ၊

ဆက္ကနိပါတ်၊

သဒ္ဓါဗိုလ်စသောငါးပါးသော ဗိုလ်တို့ကိုထည်းကောင်း။ ဘာဝေန္တော၊ ပွား
 စေထောက်၊ ဈာနသုဓမ္မသမ္ပန္နော၊ အဂ္ဂပဈာန်ဟု ဆိုအပ်သော သိမ်မွေ့သော
 ဈာန်နှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ အနာသဝေါ။ ကင်းပြီးသော အာသဝေါရှိသည်
 ဖြစ်၍၊ ဝိဟရိသံ၊ နေပါအံ့၊ ကိလေသေတိ၊ ကိလေသာတို့မှ၊ ဝိပ္ပရတ္တံ၊ အထူး
 သဖြင့်လွတ်ထသော၊ သုဒ္ဓမ္မိတ္တံ၊ အလုံးစုံသော ကိလေသာတို့မှ စင်ကြယ်
 သောစိတ်ရှိထသော၊ အနာဝိလံ၊ ကိလေသာတို့ဖြင့် နောက်ကျခြင်း မရှိ
 သောအရဟတ္တဗိုလ် ကိုးအဘိဏ္ဍံ၊ မပြတ်၊ ပစ္စဝေက္ခန္တော၊ ဆင်ခြင်ထောက်၊
 အနာသဝေါ၊ အာသဝေါကင်းပြီးသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟာရိသံ၊ နေပါအံ့၊ မေ၊ ငါ
 ၏၊ အဗ္ဗက္ခုပ္ပ၊ အတွင်းသန္တာန်၌ထည်းကောင်း၊ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပယန္တာန်၌ထည်း
 ကောင်း၊ ယေ အာသဝါ၊ အကြင်အာသဝေါကရားတို့သည်၊ ဝိဇ္ဇိံသု၊ ထင်ရှား
 ရှိကုန်၏၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော အာသဝေါကရားကိုကို၊ အသေသာ၊
 အကြွင်းမရှိ၊ ဥဒ္ဓန္တိ၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့် ဖြတ်အပ်ကုန်ပြီး၊ ပုန၊ တတန်၊ ဝေ
 အာသဝါ၊ ထိုအာသဝေါကရားတို့သည်၊ နပဥပ္ပဇ္ဇရေ၊ မဖြစ်ကုန်ပြီး၊ ပဉ္စက္ခ
 န္ဓာ၊ ငါးပါးသောခန္ဓာတို့ကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ပရိညာတာ၊ ပိုင်းခြား၍သိအပ်
 ကုန်ပြီး၊ သိန္နမူလကာ၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့် ဖြတ်အပ်သော ဝန်မြစ်ရှိကုန်သည်
 ဖြစ်၍၊ တိဋ္ဌန္တိ၊ တပါးသောဘဝ၌မဖြစ်မူ၍ကည်ကုန်ပြီး၊ နုက္ခက္ခယေ၊ ဆင်း
 ရဲ၏ကုန်ရာဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်သို့၊ အနုပ္ပတ္တော၊ ရောက်ပြီး၊ ခါနိဗ္ဗခါနိ၊ ၁ ခုအခါ
 ၌၊ ပုနတ္တဝါ၊ တဖန်ဘဝသစ်၌ ဖြစ်ခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိပြီး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နာတ
 ကမုနိထေရော၊ နာတကမုနိထေရ်သည်၊ ဣမာဆဂါထာယေ၊ ဤခြောက်
 ဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီး။ ။

နာတကမုနိထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၂၂၀) အနကာသော၊ မဂ်ဖြင့်ပယ်ဖြတ်ပြီးသော အမျက်ရှိသည်ဖြစ်
 ၍ကင်းသော အမျက်ဒေါသရှိသောသူအား၊ ကုတော၊ အတယ်ကြောင့်၊
 ကောဝေ၊ အမျက်ဒေါသသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ ဖြစ်ပါထေ့အံ့နည်း၊ ဒန္တဿ၊ အ
 ရဟတ္တမဂ်အဆုံးအမဖြင့် ဆုံးမအပ်ပြီးသော၊ သမဖိဝိနေ၊ ကိုယ်၏မညီမ
 ညွတ်ခြင်း စသည်တို့ကို အချင်းခပ်သိမ်း ပယ်ပြီးသောကြောင့် ကိုယ်၏ညီ
 ညွတ်ခြင်းစသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်ကောင်းသော အသက်မွေးခြင်းရှိသော
 သူအား ခုနစ်ပါးသော အကျိုးရှိသောထူးရား၌ ပညာအဆင် အခြင်ဖြင့်
 ကောင်းစွာအသက်မွေးခြင်းရှိသော၊ သဗ္ဗာ၊ ကောင်းစွာ၊ အညာယ၊ အတိ
 ညေယျစသော တရားတို့ကိုသိ၍၊ ဝိရတ္တဿ၊ အလုံးစုံသော အာသဝေါမှ
 လွတ်ပြီးထသော၊ ဥပယန္တဿ၊ ခပ်သိမ်းသော ကိလေသာ ဟူသောပုလဲ

ခြင်း၍ငြိမ်းပြီးထသော၊ တဒဒိနေ၊ ဣဋ္ဌာရုံအနိဋ္ဌာရုံစသည်၌ သည်းခံခြင်း ထက္ခတာနှင့်ပြည့်စုံသောရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ကုတော၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ကောဓော၊ အမျက်ထွက်ခြင်းသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဈေယျ၊ ဖြစ်ပါစေအံ့နည်း၊ ယော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကုန္ဒံ၊ မိမိအထက်၌ အမျက်ထွက်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ပဋိကုဏ္ဍိ၊ တဘန်ပြန်၍ အမျက်ထွက်၏၊ တသေဝ၊ ထိုမိမိအထက်၌ အမျက်ထွက်သောသူကိုပြန်၍ အမျက်ထွက်သော သူအားသာလျှင်၊ တေန၊ ထိုပြန်၍အမျက်ထွက်သဖြင့်၊ ပါပိယော၊ ယောက၌ ပညာရှိတို့ကဲ့ရဲ့ခြင်း တမလွန်လောက၌ရေဖြစ်သော ဆင်းရဲစသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်ယုတ်မာစွာသော ပုဂ္ဂိုလ်မည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကုန္ဒံ၊ မိမိအထက်၌ အမျက်ထွက်သောသူကို၊ အပဋိကုဏ္ဍိ၊ တဘန်ပြန်၍ အမျက်မထွက်သောသူသည်၊ ဒုဇ္ဈယံ၊ အောင်နိုင်ခဲ့သော၊ သင်္ဂံ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော စစ်သည်ဗိုလ်ပါကို၊ ဇေတိနာမ၊ အောင်နိုင်သည်မည်၏၊ အတ္တနောစ၊ မိမိ၏လည်းကောင်း၊ ပရဿစ၊ သူတပါး၏လည်းကောင်း၊ ဥဘိန္နံ၊ နှစ်ပါးသောသူတို့၏အတ္တံ၊ ပဂ္ဂုပ္ပန်စီးပွားသံသရာစီးပွားနှစ်ပါးကို၊ စရတိနာမ၊ ကျင့်သည်မည်၏၊ ယော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပရသံကုပိတံ၊ သူတပါးကမိမိအထက်၌အမျက်ထွက်သည်ကို၊ ဥတွာ၊ သိလတ်၍၊ သကော၊ ထိုသူ၌မေတ္တာကိုပွားစေခြင်းလျှင်၊ ရှုခြင်းဟူသောသတိပညာအဆင်အခြင်နှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ ဥပသမတိ၊ သည်းခံသဖြင့်ငြိမ်းစေ၏၊ သောပုဂ္ဂထော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် အတ္တနောစ၊ မိမိ၏လည်းကောင်း၊ ပရဿစ၊ သူတပါး၏လည်းကောင်း၊ ဥဘိန္နံ၊ နှစ်ယောက်ကုန်သောသူတို့၏၊ ကောဓောမိ၊ အမျက်တည်းဟူသော အနာကို၊ တိကိစ္ဆန္တံ၊ ကုစားနိုင်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ ဓမ္မဿ၊ တရားတော်၏၊ အရိယာစာရဓမ္မေ၊ အရိယာတို့ ကျင့်အပ်သောမေတ္တာဘာဝနာတရား၌၊ အကောပိဒေါ၊ မတ်ဗွာ၊ သော၊ ထိုသူကို၊ ဗာယောတိ၊ သူရိက်ဟူ၍၊ ဇနာ၊ လူတို့သည်၊ မညန္တိ၊ ငှက်ထင်ကုန်၏၊ ကောဓော၊ အမျက်သည်၊ သစေဥပ္ပဇ္ဈတေ၊ အကယ်၍ဖြစ်ငြားအံ့၊ ဝေံ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ကကရူပမံ၊ ထွဥပမာကို၊ အာဝဇ္ဇအာဝဇ္ဇေယျ၊ ဆင်ခြင်ရာ၏၊ ရသေ၊ ဆွမ်းခဲဘွယ်ဟင်းမျိုးအချို့အချဉ်စသောအရသာ၌၊ တဏှာ၊ တပ်မက်မောခြင်းသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဈေယျစေ၊ အကယ်၍ ဖြစ်ငြားအံ့၊ ဝေံ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ တဿ၊ တို့ဖြစ်သောတဏှာကို၊ ဝုပသမာယ၊ ငြိမ်းစေခြင်းငှာ၊ ပုတ္တမံသုပမံ၊ သား၏အသားဥပမာကို၊ သရသရေယျ၊ အောက်မေ့ရာ၏၊ တေ၊ သင်၏၊ ဗိတ္တံ၊ ဗိတ်သည်၊ ကာမေသုစ၊ ကာမဂုဏ်ငါးပါးတို့၌ထည်း၊

ဆန္ဒရာဂဝေသာနု၊ ပြင်းစွာတစ်သောရာဂ၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဘဝေသုစ၊ ကာမဘဝစသော ကိုးပါးသောဘဝတို့၌လည်း၊ သစေခေဝတိ၊ ဘဝသမ္ပတ္တိကိုတောင့်တသည်၏အစွမ်းဖြင့်အကယ်၍ လျှင်စွာဖြစ်ပြားအံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ကိဋ္ဌာဒံ၊ ကောက်ပဲစသည်ကိုစားဟတ်သော၊ ဒုပ္ပသံ၊ နွားဆိုးကို၊ ယောက္ခေန၊ ကြီးဖြင့်၊ ထမ္ဘေတိုင်၌၊ ဗဒ္ဓိတွာ၊ ချည်ဖွဲ့၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဝေသေ၊ အလို၌၊ ဝတ္ထေတိ၊ ယထာ၊ လိုက်စေသကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဟထာ၊ ထိုအတူ၊ သတိယာ၊ သတိဟူသောကြီးဖြင့်၊ သမာဓိထမ္ဘေ၊ သမာဓိဟူသောတိုင်၌၊ ဗန္ဓန္တော၊ ချည်ထားထူး၊ နိပ္ပံ၊ လျှင်စွာ၊ နိဂ္ဂဟာ၊ ကိလေသာမှကင်းစေသဖြင့်၊ အသိဘိအတောက်မရှိအောင်နှိပ်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗြဟ္မဒက္ကောထေရော၊ ဗြဟ္မဒက္ကထေရ်သည်၊ ဣမာ၊ ဆဂါထာယော၊ ဤခြောက်ဂါထာတို့ကို၊ အဘာထိတ္ထ၊ ဆိုပြီး၊ ဗြဟ္မဒက္ကထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။ ။

(၂၂၂) အဆန္ဒံ၊ ဟုတ်မှန်တိုင်းမတွင်မပြုမူ၍ ဖုံးလွှမ်းအပ်သောခုစရိုက်တရားကိုကျင့်သောသူသည်၊ အတိဝဿတိ၊ အာပတ်ဟူသောမိလ်းကိလေသာဟူသောမိလ်းဖြင့်အလွန်စွတ်၏၊ ဝိဝဇ္ဇံ၊ မဖုံးလွှမ်းအပ်ထင်ရှားပြအပ်သောခုစရိုက်တရားသည်၊ နာတိဝဿတိ၊ အာပတ်ဟူသောမိလ်းကိလေသာဟူသောမိလ်းဖြင့်အလွန်မစွတ်၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဆန္ဒံ၊ ဆန္ဒဿ၊ ဖုံးလွှမ်းအပ်သောအာပတ်ခုစရိုက်တရားကိုဝိဝရေထ၊ ဟင်းလင်းဖွင့်ရာ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ဖွင့်ထွက်ခြင်းဟုဆိုအပ်သော တရားနှင့်လျော်စွာကျင့်ခြင်းဖြင့်၊ တံ၊ ထိုဖုံးလွှမ်းအပ်သောခုစရိုက်တရားသည်၊ နာတိဝဿတိ၊ အာပတ်ဟူသောမိလ်းကိလေသာဟူသော မိလ်းဖြင့်မစွတ်၊ ။ ထောကော၊ လူအပေါင်းကို၊ မဂ္ဂုနာ၊ ငွေမင်းသည်၊ အပ္ပဟာတော၊ နှိပ်စက်အပ်၏၊ ဇရာယ၊ ထိုသတ္တဝါအပေါင်းကိုဖြစ်စေသည်ကစ၍ အထက်၌ထိုသေခြင်းအိုခြင်းဖြင့်၊ ပရိဝါရိတော၊ ထွင်းမိုးဘိစီးအပ်၏၊ တဏှသလ္လေန၊ တဏှာတည်းဟူသောပြောင့်သည်၊ ဩတိတ္ထော၊ နှလုံ၏အတွင်းသို့သက်ဝင်သဖြင့်နှိပ်စက်ထိုးကျင့်အပ်၏၊ ဣန္ဒြာ၊ အာရုံ၌တောင့်တခြင်း ရှိသော အလိုသည်၊ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ဝေယျာယိတော၊ ထောင်စေအပ်၏၊ ထောကော၊ လူအပေါင်းကို၊ မဂ္ဂုနာ၊ ငွေမင်းသည်၊ အပ္ပဟာတော၊ နှိပ်စက်အပ်၏၊ ဇရာယ၊ သေခြင်းကိုအိုခြင်းဖြင့်၊ ပရိက္ခိတ္တော၊ ခြိရ်အပ်၏၊ အတာတော၊ ကိုးကွယ်ရာမရှိသည်ဖြစ်၍၊ နိစ္စံ၊ အမြဲကာလပတ်လုံး၊ ဟညတိ၊ ဇရာမရဏတို့ဖြင့်နှိပ်စက်အပ်၏၊ ယထာကံ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ တက္ကရာ၊ ထိုမင်းနှင့်မလျော်သောအမှုကိုပြုသော၊ သတ္တဒေဏ္ဍာ၊ သတ်အပ်သောဒဏ်ရှိသော

သက္ကဝါသည်။ အတာတော၊ ကိုးကွယ်ရာမရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဟညတိဣဝ၊ မင်းအာဏာဖြင့်သတ်ရာသကဲ့သို့၊ ဇဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ အယံထောကော၊ ဤထူအပေါင်းကို၊ ဇရာမရဏေဟိ၊ အခြင်းသေခြင်းတို့ဖြင့်၊ ဟညတိ၊ ညည်းဆဲနှိပ်စက်၏၊ မဟာဝနေ၊ ကောကြီး၌၊ ဗဟုမာနေ၊ မီးထောင်သည်ရှိသော်၊ တံ၊ ထိုတောကြီးကို၊ အဘိဘဝန္တာ၊ နှိပ်စက်ကုန်သော၊ အဂ္ဂိခန္ဓာပိယ၊ မီးပုံကြီးကဲ့သို့၊ မဂ္ဂျဗ္ဗမိဇရာ၊ သေခြင်းနာခြင်းအခြင်းဟုဆိုအပ်ကုန်သော၊ တထော၊ သုံးပါးကုန်သောတရားတို့သည်၊ သက္ကထောကံ၊ သက္ကဝါအပေါင်းကို၊ အဘိဘဝန္တာ၊ နှိပ်စက်ကုန်ထုတ်၊ အာဂစ္ဆန္တိ၊ လာကုန်၏၊ တေ၊ ထိုသေခြင်းနာခြင်းအခြင်းတို့ကို၊ ဗဂ္ဂဂန္တာ၊ တဘန်ပြန်၍နှိပ်စက်ခြင်းငှါ၊ ဗထံဥဿာဟော၊ စွမ်းနိုင်သောသူသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ တေ၊ ထိုသေခြင်းနာခြင်းအခြင်းတို့ကို၊ ပထာယိတံ၊ ကျောက်ကုန်းကိုပြု၍ ထိုမှ၍မှပြေးစေခြင်းငှါ၊ ဇဝေါ၊ ထွင်မြန်သောအားနှင့်ပြည့်စုံသောသူသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ အပ္ပေနဝါ၊ ချောင်းညှစ်ခြင်းစသော အနည်းငယ်သော ကာလပတ်လုံး ဖြစ်ခြင်းဖြင့် ထည်းကောင်း၊ ဗဟုကေနဝါ၊ အထုံးစုံသောနေ့ညီပတ်လုံး ဖြစ်ခြင်းဖြင့် ထည်းကောင်း၊ အမောစံ၊ ပိပဿနာ၌လုံးလုံးလုံးခြင်းဖြင့် အချည်းနှီးမရှိသော၊ ဒိဝသံ၊ တနေ့ပတ်လုံးကယ်ရာ၊ ပြုရာ၏၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ယံယံရတ္တိံ၊ အကြင်အကြင်သို့သောညဉ့်ကို၊ ဝိဇဟတေဝိဇဟတိ၊ ကုန်စေ၏၊ တဇ္ဇနန္တဿ၊ ထိုညဉ့်မှယုတ်ခြင်းရှိသောသက္ကဝါအား၊ ဇိဝိတံ၊ အသက်ရှင်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၊ စရတော၊ သွားသောသူအားထည်းကောင်း၊ တိဋ္ဌတောဝါပိ၊ ရပ်ခြင်းကိုပြုသောသူအား ထည်းကောင်း၊ အသိနုယယနဿဝါ၊ စားခြင်းအိပ်ခြင်းကိုပြုသောသူအား ထည်းကောင်း၊ စရိမာ၊ ရုတ်စိတ်နှင့်တကွဖြစ်သော၊ ရတ္တိံ၊ ညဉ့်သည်၊ ဥပေတိ၊ ကုန်ခြင်းသို့ရောက်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တေ၊ သင်အား၊ ကာလော၊ ညဉ့်စသောကာလသည်၊ ပမန္တိတံ၊ မှေးထွေခြင်းသို့ ရောက်ခြင်းငှါ၊ နအရဟတိ၊ မထိုက်၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ဣမသ္မိံ ကာလေ၊ ဤကာလ၌၊ မရတံ၊ သေခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အပိပိတက္ကံ၊ သေရအံ့သောကာလကိုမသိနိုင်သည့်အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သိရိမဏ္ဍောထေရော၊ သိရိမဏ္ဍောထေရ်သည်၊ ဣမာဆဂါထာယော၊ ဤခြောက်ဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိတ္ထံ၊ ဆိုပြီး၊ သိရိမဏ္ဍောထေရဂါထာအနက်ပြီး၏ ။

(၂၂၃) နိပါဒကော၊ ခြေနှစ်ချောင်းရှိသော၊ အယ်ကာယော၊ ဤကိုယ်သည်၊ အသုပိ၊ မစင်ကြယ်သည်ကို၊ ဇုဂ္ဂန္ဓော၊ မကောင်းသောအနံ့ကို၊ ပရိ

ဟရတိ၊ နံ သာမနံ အံစရိသည်တို့ဖြင့်စီရင်၍ ထိုမစင်ကြယ်သောမကောင်း
သောအနံ့ကိုပျောက်၏။ နာနာကုဏပပရိပူရာ၊ ပိုးပျိုးရှစ်ဆယ်အစရှိသော
များသောအပြားရှိသော၊ ပိုးထောက်တို့ဖြင့်ပြည့်၏။ ဟတောတတော၊ ထို
ထိုသို့သောကုန်းပါးသောစွဲရတို့မှ၊ ဝိသဝန္တေ၊ ဝတ်ထွေးနှုတ်ကျင်ကြီးကျင်
ငယ်အစရှိသည်တို့သည် ယိုစီးခြင်းအမွှေးတွင်းမှ ရွေးအစရှိသည်တို့ဖြင့်
ယိုစီးသည်ကိုပရိဟရတိ၊ ပန်းနံ့သာစသည်တို့ဖြင့်ပျောက်၏။ ဝေဇိဂုဇ္ဈော
ဝိ၊ ဤသို့စက်ဆုပ်ထွယ်ရှိသည် ထည်းဖြစ်သော၊ အယံကာယော၊ ဤကိုယ်
သည်၊ ကုဋေန၊ ကျေ့ကွင်းကွန်စသောအထွတ်ဖြင့်၊ နိဝိနံပရိစ္ဆန္တံ၊ ဖုံးထွင်း
သည်ကိုကတွာ၊ ပြု၍၊ ဝိဂံ၊ သမင်ကို၊ ဝိဂလုဒ္ဓကော၊ မုတ်ဆိုးသည်၊ ဟနတိ
ဣဝ၊ သတ်သကဲ့သို့ထည်းကောင်း၊ အမ္ပူဇံ၊ ငါးကို၊ ဗဒ္ဓိသေန၊ အစာဖြင့်ဖွဲ့
သောသံများချိတ်ဖြင့်၊ ဝဇ္ဇေန္တော၊ ထုည့်ပတ်ထုက်၊ ဗာဓေတိဣဝ၊ နှိပ်စက်သ
ကဲ့သို့ထည်းကောင်း၊ ဝါနရံ၊ မျောက်ကို၊ ဝေပေန၊ သစ်ပင်အစေးစသည်ဖြင့်
တင်အပ်သောမျောက် နှဲ့စေးဖြင့်၊ ဝုဒ္ဓကော၊ မုတ်ဆိုးသည်၊ ဝဇ္ဇေန္တော၊ ထုည့်
စားထုက်၊ ဗာဓေတိဣဝ၊ နှိပ်စက်သကဲ့သို့ထည်းကောင်း၊ ပုထုဇ္ဇနံ၊ အလွန်
ရိက်ထွာသောပုထုဇဉ်ကို၊ ဗာဓေန္တိ၊ ရှုပါရုံစသည်၌ငြိစေ၍ကိလေသာ
တို့သည်နှိပ်စက်ကုန်၏။ မနောရမ္မာ၊ ပုထုဇဉ်တို့၏မှလုံးမွေ့လျော်ဘွယ်ကို
ဖြစ်စေတတ်ကုန်သော၊ ယေရူပါစ၊ အကြင်ရူပါရုံတို့သည်ထည်းကောင်း၊
ယေသဒ္ဓါစ၊ အကြင်သဒ္ဓါရုံတို့သည်ထည်းကောင်း၊ ယေရုသာစ၊ အကြင်
ရုသာရုံတို့သည် ထည်းကောင်း၊ ယေဂန္ဓာစ၊ အကြင်ဂန္ဓာရုံတို့သည်၎င်း၊
ယေဖောဋ္ဌဗ္ဗာစ၊ အကြင်ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံတို့သည်ထည်းကောင်း၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။
တေကာမဂုဏာ၊ ထိုငါးပါးသောကာမဂုဏ်တို့သည်၊ ဣတ္ထိရူပသိဝံ၊ မိန်းမ
အဆင်း၌၊ ဒိဿရေ၊ ထင်ကုန်၏။ ယေပုထုဇ္ဇနာ၊ အကြင်ပုထုဇဉ်တို့သည်၊
တောဣတ္ထိယော၊ ထိုမိန်းမတို့ကို၊ ရတ္တဝိတ္တာ၊ ပြင်းစွာတပ်သောရာဂဖြင့်နှိပ်
စက်သောစိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဥပသေဝန္တိ၊ သုံးဆောင်အပ်သောဝတ္ထု
အမှတ်ဖြင့်နှိပ်ကုန်၏။ တေအန္ဓဗာယာ၊ ထိုရိက်စွာသော ပုထုဇဉ်တို့သည်၊
ကဋထိ၊ အလွန်မွေ့လျော်တတ်သောကြောင့်ကဋထိဟုဆိုအပ်သော၊ စော
ရံ၊ ကြောက်မက်ဘွယ်သော သံသရာပတ်လုံး၊ ပုနန္တံ၊ အသစ်အသစ်သော
ဘဝကို၊ အာစိနန္တိ၊ ဝေန္တိ၊ ပွားစေကုန်၏။ ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်
သည်ကား၊ တောဣတ္ထိယော၊ ထိုမိန်းမတို့ကို၊ သပ္ပဿေဝ၊ မြွေ၏သာထွင်း
သိရာဣဝ၊ ဥက္ကောင်းကိုကဲ့သို့၊ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ပရိဝဇ္ဇေတိ၊ ထိုမိန်းမ
နှိပ်တပ်သောရာဂကိုခွါခြင်းဖြတ်ခြင်းဖြင့်ကြဉ်၏။ ထောကော၊ ဇောကန္တံ၊ ဣဝံပိ

သမ္ဗိကံ၊ ဤသို့စီးယို၍တည်တတ်သောမြစ်နှင့်တူသောတဏှာကို၊ သတော၊ သမထဝိပဿနာဘာဝနာနှင့်ယှဉ်သော သတိရှိသည်ဖြစ်၍၊ သမဝတ္တတိ၊ လွန်၍ဖြစ်နိုင်၏။ ကာမေသု၊ ကာမဂုဏ်ကာမဘဝစသည်တို့၌၊ အာဒိနဝံ၊ များသောအပြစ်ရှိသည်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ ဝိပဿနာဥာဏ်ဖြင့် မြင်၍၊ နေက္ခဝံ၊ ကာမဂုဏ်ဘဝသုံးပါးတို့မှထွက်မြောက်ရာနိဗ္ဗာန်ကို၊ ခေမတော၊ ဘေးမရှိသောအားဖြင့်၊ ဓမ္မဒ္ဓိသ္မာ၊ မြင်၍၊ သဗ္ဗကာမေဟိ၊ အလုံးစုံသောထေဘူမကတရားတို့မှ၊ နိဿဇောဝိသံ၊ ယုတ္တော၊ မယှဉ်သည်ဖြစ်၍၊ မေမယာ၊ ငါသည်။ အာသဝက္ခယော၊ အာသဝေါတရားတို့၏ကုန်ရာအရဟတ္တဖိုလ် နိဗ္ဗာန်ကို၊ ပတ္တောအဝိဂတော၊ ရအပ်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗကာမောထေရော၊ သဗ္ဗကာမထေရ်သည်။ ဣမာဆဂါထာယော၊ ဤမြောက်ဂါထာတို့ကို။ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ။ သဗ္ဗကာမထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။ ။

တတြိတသ္မိံ၊ ဆက္ကနိပါတေ၊ ထိုဆက္ကနိပါတ်၌၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါန်းကား။ ဥရုဝေလကဿပေါ၊ ဥရုဝေလကဿပအမည်ရှိသော၊ ထေရောစ၊ ထေရ်လည်းကောင်း၊ တေကိန္နိ၊ ကာရီစ၊ တေကိန္နိထေရ်လည်းကောင်း၊ မဟာနာဂေါစ၊ မဟာနာဂထေရ်လည်းကောင်း၊ ကုလ္လောစ၊ ကုလ္လထေရ်လည်းကောင်း၊ မာလုဒဟာ၊ မာလုတထေရ်လည်းကောင်း။ သဗ္ဗဒါသကော၊ သဗ္ဗဒါသကထေရ် လည်းကောင်း။ ကာတိယာနော၊ ကာတိယာန ထေရ်လည်းကောင်း၊ မိဂဇာထေရ၊ မိဂဇာထထေရ်လည်းကောင်း၊ ဇေန္တော၊ ဇေန္တထေရ်လည်းကောင်း။ သုမနသဂ္ဂယော၊ သုမနအမည်ရှိသောထေရ်လည်းကောင်း၊ နာတဓုနိ၊ နာတဓုနိ ထေရ်လည်းကောင်း။ ဗြဟ္မဒတ္တော၊ ဗြဟ္မဒတ္တထေရ်လည်းကောင်း၊ သိရိမဏ္ဍော၊ သိရိမဏ္ဍထေရ်လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗကာမော၊ သဗ္ဗကာမထေရ်လည်းကောင်း။ ဣတိဣဒံ၊ ဤသည်လျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤဆက္ကနိပါတ်၌၊ ဂါထာယော၊ ဂါထာတို့သည်။ စတုရာသိတိ၊ ရှစ်ဆယ့်လေး ဂါထာတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ထေရော၊ မထေရ်တို့သည်။ စတုဒ္ဓသာတကျိပ်လေးယောက်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဆက္ကနိပါတော၊ ဆက္ကနိပါတ်သည်။ နိဗ္ဗိတောနိဗ္ဗိတောပတ္တော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဆက္ကနိပါတ်ပြီး၏။

သက္ကနိပါတ်။

(၂၂၄) အလင်္ကာတော၊ ဥက္ခေမာင်းတန်ဆာစသည်ဖြင့်တန်ဆာဆင်ထသော၊ သုဝဿနာ၊ တင့်တယ်သော အဝတ်လည်းရှိထသော၊ မာလဓာရီ၊

ပန်းပန်ခြင်းလည်းရှိထသော၊ ဝိဘူထိတာ၊ ပန်းနံ့သာနံ့သာပျောင်းတို့ဖြင့်အ
 ပြေအပြစ်ပြုအပ်သောကိုယ်ရှိထသော၊ အထတ္တကကတာပါဒါ၊ ညွတ်သော
 ထယ်ခေါင်ရန်းမြတ်ထေးပန်းအဆင်းချိပ်ရည်အဆင်းဖြင့်ဆိုးအပ်သောခြေ
 နှစ်ဘက်ရှိထသော၊ ဝေထိကာ၊ ပြည့်တန်ဆာမသည်၊ ပါဒကံ၊ ရွှေခြေနင်း
 ကို၊ အာရုပ္ပ၊ စွတ်၍၊ မြိတ်၊ ထည်၏၊ ဣတ္ထု၊ တည်ပြီး၍၊ ပါဒကော၊ ရွှေခြေ
 နင်းတို့ကို၊ ဩရုဏိတွာနု၊ ချွတ်၍၊ ပုရတော၊ ငါ၏ရှေးမှ၊ ပဉ္စထီကတာ၊ ချီအပ်
 သောထက်အုပ်ရှိသော၊ သာဝေထိ၊ ထိုပြည်တန်ဆာ မသည်၊ ခံ၊ ငါကို၊
 သဏ္ဍေန၊ ပြေဖြစ်သော၊ ရုနုနာ၊ သာယာသောစကားဖြင့်၊ မိတပုဗ္ဗံ၊ ပြီးခြင်း
 ရှေးရှိသောစကားကို၊ အဘာသထ၊ ဆိုလတ်၏၊ သာမိ၊ အရှင်၊ တွံ၊ အရှင်
 ကား၊ ယုဂါ၊ ပျိုသေးထူး၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုသည်၊ အထိ၊ ဖြစ်၏၊ မမသာ
 သနေ၊ အကျွန်ုပ်၏စကား၌၊ ကိဋ္ဌာယိ၊ တည်စေချင်၏၊ မနုဿကေ၊ လူ၌ဖြစ်
 သော၊ ကာမေ၊ ကာမဂုဏ်တို့ကို၊ ပရိထုဗ္ဗ၊ ခံစားသုံးဆောင်ဦးလေ၊ အဟံ၊
 အကျွန်ုပ်သည်၊ တေ၊ အရှင်အား၊ ဝိတ္တံ၊ စိတ်အလိုရှိတိုင်း၊ မနုဿကေကာ
 မေ၊ လူ၏ကာမဂုဏ်တို့ကို၊ ဒဒါမိ၊ ပေးပါ၏၊ သစ္စမေ၊ အမှန်ကိုသာလျှင်၊
 ပဋိဇာနာမိ၊ ဝန်ခံပါ၏၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ စေနပတ္တယာယတိ၊ အကယ်၍
 အလိုမရှိသည်ဖြစ်အံ့၊ တေ၊ သင်အား၊ အတ္တိံ၊ ဝါ၊ မီးကိုမူလည်း၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်
 သည်၊ ဟရာမိ၊ ဆောင်အံ့၊ ဥဘော၊ နှစ်ယောက်သောငါတို့သည်၊ ယဒါ၊
 အကြင်အခါ၌၊ ဒဏ္ဍပရာယနာ၊ တောင်ငွေလျှင် ထည်း၊ ဝျောင်းရာရှိကုန်
 သည်ဖြစ်၍၊ ဇိဏ္ဍော၊ အိုကုန်သည်၊ ဘဝိဿာမ၊ ဖြစ်ကုန်အံ့၊ တဒါ၊ ငါ့အခါ၌၊
 ဥဘော၊ ငါတို့နှစ်ယောက်တို့သည်လည်း၊ ပဗ္ဗဇိဿာမ၊ ရဟန်းပြုကုန်အံ့၊
 ဝေံ၊ ဤသို့ပြုသည်ရှိသော်၊ ဥဘယတ္တကဒုဂ္ဂဟော၊ ပဉ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော လူ
 စည်းစိမ်သံသရာ၌ဖြစ်သော နတ်စည်းစိမ်မှမယုတ်သည်၊ ဘဝိဿာမ၊ ဖြစ်
 ကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ ဆို၏၊ အထကံ၊ တံ၊ ဥက္ကောင်းတန်ဆာစသည်
 ဖြင့်တန်ဆာဆင် ထသော၊ သုဝသနံ၊ ကောင်းစွာတင့်တယ်သော အဝတ်
 လည်းရှိထသော၊ ပဉ္စထီကတံ၊ ချီအပ်သောထက်အုပ်ရှိသော၊ တဉ္စဝေထိကံ၊
 ထိုပြည်တန်ဆာမကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ မဂ္ဂု၊ ပါသံ၊ သေမင်း၏ ကျော့ကွင်းကို၊
 ဩဗ္ဗိတံ၊ ဣ၊ ထောင်သက္ကသို့၊ ဒိဿတေ၊ ထင်လတ်၏၊ တတော၊ ထိုထင်ပြီး
 သည်နောက်မှ၊ ယောနိသောမနသိကာရော၊ ဤအရိုးဂုဏ်အကြောနှင့်စပ်
 ၍အသားဖြင့်လိပ်ကျဲ့၍၊ ဤသို့အစရှိသော နှလုံးသွင်းခြင်းသည်၊ ဥဒပဇ္ဇထ၊
 ဖြစ်လတ်၏၊ အာဒိနဝေ၊ ဤကိုယ်၏ သဘောကိုဆောင်ခြင်းကို အရင်းပြုသ
 ဖြင့်ကိုယ်၌ရှိကုန်သော စိတ်စေတနာတို့၏ အဖြစ်အပျက်ကို နှလုံးသွင်း

ခြင်းထိုက်တစ်စေတထိက်တို့၌ ဘီလူးရကျိုသ်စသည်တို့ကဲ့သို့ဘေးအားဖြင့် ထင်သောများစွာသောအခြင်းအရာရှိသော အပြစ်သည်။ ပါတုရဟုထင်ရှားဖြစ်၏။ နိဗ္ဗဒါ၊ အပြစ်ကိုရှုသောဘာဝနာကိစ္စဖြင့် ပြီးသောဝန်ဆင်းရဲမှ ငြီးငွေ့သာဉာဏ်သည်။ သဗ္ဗဗ္ဗိတာ၊ ငါ၏နှုသုံး၌ကောင်းစွာတည်ပြီး တတော၊ ထိုဝိပဿနာဉာဏ်ဖြင့် ရှုသည်မှ။ မေမမ၊ ငါ၏။ ဝိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ဝိချုပ္ပိ၊ မဂ်၏အစွမ်းအားဖြင့် အလုံးစုံသော ကိလေသာတို့မှလွတ်ပြီး (ဝ)၊ ဗုဒ္ဓံ၊ သ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ဖြစ်သောမဂ်ဟူသော အကျင့်ကိုကတိဝသိတံ၊ သုံးအပ်ပြီးအုတ်၊ ဤသို့၊ သုန္ဒရသရဒ္ဓေါထေရော၊ သုန္ဒရသရဒ္ဓထေရ်သည်။ အာဘာသိတ္ထံ၊ ဆိုပြီး။ သုန္ဒရသရဒ္ဓထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။ ။

(၂၂၅) ပရေသေဋ္ဌေ၊ မြတ်သော၊ အဓိတကာရာမေ၊ အဓိတကာ အမည်ရှိသောအရံ၌၊ ဝနသဗ္ဗာမ္ဘိ၊ ဝှေးပင်တို့ဖြင့် မှတ်အပ်သောတောအုပ်၌၊ ဘဒ္ဒိယော၊ ဘဒ္ဒိယ အမည်ရှိသော မထေရ်သည်။ တဏှိတဏှာယ၊ တဏှာ၏။ သမူလံ၊ အရင်းနှင့်တကွဖြစ်သော အဝိဇ္ဇာကို၊ အဗ္ဗုပ္ပု၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်ခွါနှုတ်၍၊ ထဒ္ဓေါသုန္ဒရော၊ ထောကုတ္တရာဘိဝံအစရှိသည်ဖြင့် ကောင်းသောမထေရ်သည်။ တတ္ထ၊ ထိုတောအုပ်၌၊ ဈာယိ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ချွန်ချင်းသာဖြင့် ဝင်စား၏။ ရဒိဂေဟိစ၊ ရရိုးစည်တို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဝိကာဟိစ၊ စောင်းတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပဏဂေဟိစ၊ ထက်စည်တို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဧကေ၊ အချို့ကုန်သော ကာမဂုဏ်ချင်းသာကို ခံစားကုန်သောသူတို့သည်။ ရမန္တံ၊ မြေထောင်ကုန်၏။ အဟပ္ပ၊ ငါဘဒ္ဒိယမူကား၊ ဗုဒ္ဓံ၊ သ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သာသနော၊ သာသနာတော်၌၊ ရုက္ခမူလတ္ထိံ၊ သစ်ပင်ရင်း၌၊ ရတော၊ တယောက်အထည်းထည်းမြေထောင်၏။ မေ၊ ငါ့အား၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝရံ၊ တောငှက်တိုင်းသောဆုကို၊ စေအဇ္ဇာ၊ အကယ်၍ ပေးရာ၏။ သောစဝရော၊ ထိုဆုကိုထည်း၊ မေမမ၊ ငါ၏။ အဓိပ္ပာယ်၊ အလိုကို၊ လဗ္ဗေထ၊ ပြည့်စုံအောင်ရပေ၏။ အဟိ၊ ငါသည်။ သဗ္ဗထောကဿ၊ ခပ်ထိမ်းသောလူကို၊ နိစ္စံ၊ အမြဲကာလဂတံသတိံ၊ ခပ်အစရှိသောသုံးဆွဲနှစ်ပါးသော အရံ၌ဖြစ်သောခန္ဓာကို၊ ဘာဝေတဗ္ဗာ၊ ပွားစေအပ်သည်ကိုပြု၍၊ ဝရံ၊ ဆုကို၊ ဂဏှေဂဏှာမိ၊ ငါယူ၏။ ယေဇနာ၊ အကြင်သူတို့သည်။ ခူပေန၊ ကြည်ညိုဘွယ်မရှိသော ယုတ်သော အဆင်းဖြင့်၊ ဝါပိံ၊ သုအဝိန္နသမညိံ၊ သုတ်သောပိုင်းခြားခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်ကဲ့ရဲ့အောက်မေ့ကုန်၏။ ယေစဇနာ၊ အကြင်သူတို့သည်လည်း၊ စောသေန၊ သာယာစွာသော အသံကိုကြားသည်၏ အ

စွမ်းအားဖြင့်၊ အန္တဂူ၊ အံတန်တလဲလဲကပ်ကုန်၏။ တေဇနာ၊ ထိုသူတို့သည်၊ ဆန္ဒရာဂဝသုပေတာ၊ ပြင်းစွာတတ်သောရာဂ၏ အလိုသို့လိုက်ကုန်သည် ဖြစ်၍၊ ခံ၊ ငါ့ကို၊ နုဇာနန္ဒိ၊ မထိကုန်၊ အတ္တတ္တဋ္ဌ၊ မိမိသန္တာန်၌ဖြစ်သောခန္ဓာအာ ယတန တရားတို့ကိုထည်း၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ နုဇာနာတိ၊ မထိ၊ ဗဟိဒ္ဓါစ၊ သူတပါး၊ သန္တာန်၌ဖြစ်သောခန္ဓာအာယတန တရားတို့ကိုထည်း၊ နုပဿတိ၊ အထူး သဖြင့်မမြင်း၊ သမန္တာဝရဏော၊ ထိုဆိုခဲ့ပြီးသော အတ္တတ္တဗဟိဒ္ဓ တ ရားကိုမထိသဖြင့်ထက်ဝန်းကျင်ပိတ်ပင်ခြင်းနှင့်ယှဉ်သော ဥာဏ်အလား ရှိသော၊ သောဗာဏော၊ ထိုသူရိုက်သည်၊ ဝေကေန္တေန၊ စင်စစ်သဖြင့်၊ ဧောသေန၊ သူတပါးတို့ဆိုသောစကားသံဖြင့်၊ ဝုယျတိ၊ ငင်၏၊ အတ္တတ္တဋ္ဌ၊ မိမိ၏သန္တာန်၌ဖြစ်သောခန္ဓာအာယ တနတရားကိုထည်း၊ နုဇာနာတိ၊ မထိ၊ ဗဟိဒ္ဓါစ၊ သူတပါး သန္တာန်၌ဖြစ်သောခန္ဓာအာယတနတရားကို ထည်း၊ ဝိပ သာတိ၊ သူတပါးမှ ကြားအပ်သောစကားသံကို အစဉ်မှီထွက်ဖြင့်အသွင် အ ပြင်ပြည့်စုံခြင်းအစရှိသည်ကိုမှတ်သော အားဖြင့်မြင်၏။ ယောဝိ၊ အကြင် သူသည်ထည်း၊ ဗဟိဒ္ဓါ၊ သူတပါးသန္တာန်၌၊ ဗထဒဿာဝိ၊ နည်းကိုယူသဖြင့် အကျိုးမျှကိုမြင်လေ့ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သောဝိ၊ ထိုသူသည်ထည်း၊ ဧောသေန၊ သူတပါးတို့ဆိုသောစကားသံဖြင့်၊ ဝုယျတိ၊ ငင်၏၊ အတ္တတ္တဋ္ဌ၊ ငါ၏အတွင်း သန္တာန်၌ဖြစ်သော သီလစသော ကျေးဇူးတရား ကိုထည်း၊ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်သိ၏၊ ဗဟိဒ္ဓါစ၊ ငါ၏အပသန္တာန်၌ဖြစ်သောအမူ အရာ၏ပြည့်စုံခြင်းစသည်နှင့် ယှဉ်သောရူပဓမ္မ၏ ဖြစ်ခြင်းကိုထည်း၊ ဝိပ သာတိ၊ အပသန္တာန်၌ဖြစ်သောထိုသူ၏အဖြစ်ကိုမှတ်သဖြင့်အထူးအေးဖြင့် ဂုဏ်အထူးနှင့်ယှဉ်ခြင်းကိုမြင်၏။ အနာဝရဏဒဿာဝိ၊ တစ်စုံတယောက် သောသူသည် မပိတ်ပင် အပ်သည်ဖြစ်၍ အရိယာတို့၏ဂုဏ်၌ မြင်ခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်၏။ သောပုဂ္ဂဏော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဧောသေန၊ သူတပါးတို့ ဆို သောစကားသံဖြင့်၊ နုဝုယျတိ၊ နအာကမ္မိ၊ ယုတ်စွာဆိုသော အားဖြင့်မငင်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ထကုဏ္ဍကောထေရော၊ ထကုဏ္ဍကထေရ်သည်၊ ဣမာသတ္တ ဂါထာယော၊ ဤချစ်ဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆံ့ပြီ။ ။

ထကုဏ္ဍကထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၂၂၆) ဗဟုဟိ၊ များစွာကုန်သော၊ ဝတစရိယာဟိ၊ နို့ရည် ကိုသာ သောကဲ့၍အစာမစားခြင်းစသောအကျင့်တို့ဖြင့်ထည်းကောင်း၊ အာယာစ နာဟိ၊ နတ်တို့ကိုတောင်းမုန်ခြင်းထူးမြတ်စွာကိုတောင်းပန်ခြင်းတို့ဖြင့် ထည်းကောင်း၊ ထဒ္ဓေါ၊ ရအပ်သော၊ ဧကပုတ္တော၊ တယောက်ထည်းသော

သားသည်။ အဖေ၊ ငါသည်။ အဖေ၊ ဖြစ်၏။ မာတု၊ အမိသည်။ ပိယော၊ ချစ်အပ်၏။ ပိတု၊ အဘသည်။ ပိယော၊ ချစ်အပ်၏။ တေစ၊ ထိုအမိအဘတို့သည်လည်း၊ ခံ၊ ငါ့ကို။ အနုကမ္ဘာယ၊ အစဉ်သနားသဖြင့်၊ အတ္တကာမာ၊ အကျိုးကို အလိုရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဟိတေထိနော၊ အစိုးအပွားကို ရှာဖွေလေ့ ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ မာတာစ၊ အမိသည်လည်းကောင်း၊ ပိတာစ၊ အဘသည်လည်းကောင်း၊ ဥဘော၊ နှစ်ယောက်သောသူတို့သည်၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ ထုရားရှင်အား၊ ဥပနာမယံဥပနာမေသံ၊ ကပ်စေကုန်၏။ ကိစ္ဆယဒ္ဓေါ၊ ပြုပြင်စွာနတ်ကိုတောင်းပန်ခြင်းထုရားကိုတောင်းပန်ခြင်းဖြင့် နို့ချည်ကိုသာသေ့ဘက်၍ အစာမစားဘဲ အထွတ်ကိုထွတ်မှတ်အပ်သော၊ အယံပုတ္တော၊ ဤအကျွန်ုပ်တို့၏သားငယ်သည်၊ သုရမာထော၊ နူးညံ့ထိမ်မွေ့၏။ သုခေမိတော၊ ချမ်းသာသဖြင့်ကြီးပွား၏။ နာထ၊ ထုသုံးပါးတို့၏ကိုးကွယ်ရာဖြစ်သော၊ ဖိနဿ၊ မာရ်ပွဲသင်အရှင်ထုရား၊ တေ၊ အရှင်ထုရားအား၊ ပရိစာရိကံ၊ အဘယ်မှုကိုပြုရအံ့နည်းဟုမေးသောကံ၍လည်းကောင်း၊ ဝိပင်္ဂလံ၊ ကတ္တာ၊ ပြု၍၊ ဣဝံပုတ္တကံ၊ ဤသားငယ်ကို၊ ဒဒါမ၊ အကျွန်ုပ်တို့ ပေးပါကုန်၏။ သတ္တာစ၊ မြတ်စွာထုရားသည်လည်း၊ ခံ၊ ငါ့ကို၊ ပဋိဂ္ဂဟာ၊ ခံတော်မူ၍၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာကို၊ ဇေဝံဝစနံ၊ ဤသို့သောစကားကို၊ အဗြုဗိ၊ ဆိုထော်မူ၏။ အာနန္ဒ၊ ချစ်သား အာနန္ဒာ၊ ဣဝံခါရကံ၊ ဤသို့သားငယ်ကို၊ ခိပ္ပံ၊ ထွင်စွာ၊ ပဗ္ဗာဇေဟိ၊ ရဟန်းပြုသော၊ အယံခါရကော၊ ဤသူငယ်သည်။ မမသာယနေ၊ ငါတုရား၏ သာသနာတော်၌၊ အဇာနိယော၊ ယောကျ်ားအာဇာနည်ဖြစ်သော ရဟန္တာသည်။ ဟောဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဖိနော၊ မာရ်ငါးပါးကိုအောင်တော်မူပြီးသော၊ သတ္တာ၊ မြတ်စွာထုရားသည်။ ခံ၊ ငါ့ကို၊ ပဗ္ဗဇိတွာန၊ ရဟန်းပြုပြီး၍၊ ဝိဟာရံ၊ ဝဇ္ဇကုန်တိုက်တော်သို့၊ ဝါဝိထိ၊ ဝင်ပြီး၊ သုဂိယသ္မိံ၊ နေမင်းသည်။ အနောဂ္ဂတသ္မိံ၊ မဝင်မိသာလျှင်၊ တတော၊ ထိုဝိပဿနာကို အားထုတ်သည်မှ၊ ပရံ၊ နောက်၌၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဝိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ ဝိရမ္ဘိ၊ မကြာမြင့်မှီခံခြင်းဖြင့် အထုံးစုံသော အာသဝေါတို့မှ လွတ်၏။ တတော၊ ထိုအာသဝေါတုရားတို့၏ ကုန်ခြင်းသို့ရောက်သည်မှ၊ သတ္တာ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ နိရုံကတွာ၊ မိမိဝင်စားမြဲသောပထမပတ်ကိုဝင်စားတော်မူ၍၊ တတော၊ ထိုပထမပတ်မှ၊ ပဋိသလ္လာနာ၊ ကိုယ်တော်ထည်း ကိန်းတော်မူရာမှ၊ ဝုဗ္ဗိတော၊ ထပြီးသည်ရှိသော်၊ ဘဒ္ဒ၊ ဘဒ္ဒ၊ ဇေဟိ၊ ထာထည့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ခံ၊ ငါ့ကို၊ အာဟာ၊ မိန့်တော်မူ၏။ မေ၊ ငါအား၊ သာဥပသမ္ပဒေါ၊ ထိုဇေဟိတိကျွန်ုပ်ရဟန်း၏ အဖြစ်သည်။ အာထိ၊ ဖြစ်ပြီးမေမယာ၊ ငါသည်။ ဇာတိယာ၊ ပဋိသန္ဓေအားဖြင့်၊ သတ္တဝေသောန၊ ခုနစ်နှစ်သာရှိ

သေးထွက်၊ ဥပသမ္ဘဒါ၊ ပံဇ္ဇင်၊ အဖြစ်ကို၊ ထဒ္ဓါ၊ ရအပ်၏။ မေမယော၊ ငါသည်၊
 တိသေသဝိဇ္ဇော၊ သုံးပါးသောဝိဇ္ဇာတို့သို့၊ အနုပ္ပတ္တာ၊ အစဉ်အတိုင်းရောက်
 ကုန်ပြီ၊ ဓမ္မဿ၊ တရားတော်၏။ ဓမ္မသုဓမ္မတံ၊ တရားတော်၏ကောင်းသော
 တရား၏အဖြစ်သည်။ အဟောအတ္ထရိယံ၊ ဩော်အံ့ဘွယ်ရှိစွာတကား၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဘဒ္ဒေါထေရော၊ ဘဒ္ဒထေရ်သည်။ ဣမာသတ္တဂါထာယော၊ ဤခုနစ်
 ဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ။ ဘဒ္ဒထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၂၂၇) ပါသဒဒဿာယာယံ၊ ဂန္ဓကုမ္ပိုတိုက်တော်၏အရိပ်၌၊ နုရုတ္တံ၊
 လူသုံးပါးထက် မြတ်တော်မူသော၊ စကံဓံ၊ စင်္ကြံသွားတော်မူသော၊ တံ
 သမ္ဘာသမ္ဘုဒ္ဓံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ တတ္ထ၊ ထိုဂန္ဓကုမ္ပို၏ အ
 ရိပ်သို့၊ ဥပသကံဓမ္မ၊ ကပ်၍၊ ဝုရိသုတ္တံ၊ ယောကျ်ားတကာတို့ထက် မြတ်
 တော်မူသော၊ နံဗုဒ္ဓံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသို့၊ ဥပသကံဓမ္မ၊ ကပ်၍၊ ဧကသံဧက
 ထို့အံသေ၊ ပရံးတဖက်၌၊ စိဝရံ၊ သင်္ကန်းကို၊ ကတွာ၊ စမွယ်တင်သည်ကို
 ပြု၍၊ ပါတိယော၊ ထက်နှစ်ဘက်တို့ကို၊ သဗ်ရိတွာနု၊ ကြာမ့်အသွင်ဖြင့်
 ပေါင်းရုံး၍၊ ဝဒ္ဓိဿံ၊ ရှိခိုးပြီ၊ ဝဒ္ဓန္တော၊ ရှိခိုးထွက်၊ ဝိရေ၊ ကိလေသာဟူသော
 မြှင့်ကင်းပြီးထသော၊ သဗ္ဗသတ္တာနံ၊ ခပ်သိမ်းသောသတ္တဝါတို့ထက်၊ ဥက္ကံ၊
 မြတ်တော်မူသောဘုရားသခင်သို့၊ အနုစကံဓိဿံ၊ အတူလိုက်၍စင်္ကြံသွား
 ၏၊ တတော၊ ထိုသို့အတူစင်္ကြံလိုက်၍ သွားပြီးသည်နောက်မှ၊ ပဉ္စာနံ၊ ခပ်
 သိမ်းသောပြဿနာတို့၌၊ ကောဝိဒေါ၊ လိမ္မာတော်မူသော၊ ဝိနု၊ ထိအင်သော
 တရားအပေါင်းကိုသိပြီးသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဓံ၊ ငါ့ကို၊ ပဉ္ဇေ၊ ကုမာ
 ရကပြဿနာတို့ကို၊ အပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူ၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အဆန္ဒိ၊ တုန်
 ထွင်ခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍၊ အဘိတော၊ ကြောက်ရွံ့ခြင်းကင်းသည်ဖြစ်၍၊
 သတ္တုနော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ပဉ္ဇေ၊ ကုမာရပြဿနာတို့ကို၊ ဗျာကာသိံ၊ ဖြေ
 ပြီ၊ ပဉ္ဇေသု၊ ကုမာရကပြဿနာတို့ကို၊ ဝိဿန္တိတေသု၊ ဖြေအပ်ကုန်သည်ရှိ
 သော်၊ တထာဂတော၊ ဝိပဿိစသောရှေးဘုရားတို့ကဲ့သို့သာခြင်းကောင်း
 တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အနုမောဒိ၊ သာဓုသာဓုသောပါကပဉ္စာ
 ဝိဿန္တိတောစသည်ကိုမိန့်တော်မူထွက်ဝမ်းမြောက်တော်မူ၏၊ တတော၊
 ထိုနောက်မှ၊ သိက္ခု၊ သံဃံ၊ ရဟန်းအပေါင်းကို၊ ဝိလောကေတွာ၊ တစောင်း
 ကြည့်တော်မူ၍၊ ဣမမတ္ထံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သောအနက်ကို၊ အဘာသထ၊ မိန့်
 တော်မူ၏။ ယေသံ၊ အကြင်အင်္ဂတိုင်းမဂဝေတိုင်းသားတို့၏၊ စိဝရဉ္စ၊
 သင်္ကန်းကိုထည်းကောင်း၊ ဝိဇ္ဇာပါတဉ္စ၊ ဆွမ်းကိုထည်းကောင်း၊ ပဂ္ဂယဉ္စ၊ သူ
 နာ၏ပစ္စည်းဖြစ်သောဆေးကိုထည်းကောင်း၊ သယနာသနဉ္စ၊ ကျောင်းအိပ်

ရာနေရာကိုလည်းကောင်း၊ ပရိသုတ္တတိ၊ သုံးဆောင်၏။ အယံပရိဘောဂေါ၊
 ဤသို့သုံးဆောင်ခြင်းသည်။ အင်္ဂါနိမဂ္ဂဓာနံ၊ အင်္ဂါတိုင်းမဂ္ဂတိုင်းသားတို့
 အား၊ လာဘာ၊ ရတော်ထေစွတကား၊ ပစ္စုပ္ပန်နန္ဒ၊ ခရီးဦးကြိုဆိုခြင်းကို
 လည်းကောင်း၊ သာမိဝိဇ္ဇာ၊ အရိအသေပြုခြင်းကို၎င်း၊ တေသံ၊ ထိုအင်္ဂါတိုင်းမဂ္ဂ
 တိုင်းသားတို့အား၊ လာဘာ၊ ရတော်ထေစွတကား၊ ဣတိစ၊ ဤသို့လည်း၊
 အဗြိဝိ၊ မိန့်တော်မူပြီးသောပါက၊ သောပါက၊ အဇ္ဈတဋ္ဌေ၊ ယနေ့ကိုအစပြု၍၊
 ပံမမ၊ ငါတုရားအား၊ ဒဿနာယ၊ ဖူးမြင်ခြင်း၌၊ ဥပသကံမ၊ ကပ်လတ်သော၊
 သောပါက၊ သောပါက၊ တေတယာ၊ သင်သည်။ မမ၊ ငါ၏။ သဗ္ဗညုတညာ
 တောန၊ သဗ္ဗညုတညာလက်နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ သံသန္တိတွာ၊ နှီးနှော၍၊ ယာပဗ္ဗ
 ဝိဿန္တနာ၊ အကြင်ပြဿနာကိုဖြေခြင်းကို၊ ကတာ၊ ပြုအပ်၏။ သောစေဝ
 သောစပေ၊ ဤသို့ဝိဿန္တနာကိုဖြေခြင်းသည်ပင်လျှင်၊ တဝ၊ သင်အား၊ ဥပ
 သမ္ပဒါ၊ ပဉ္စင်းအဖြစ်သည်။ ဘဝတု၊ ဖြစ်လေသော၊ ဣတိစန္ဒိဝစနံ၊ ဤသို့
 သောစကားကိုလည်း၊ ဘဝဂါ၊ ဖြစ်စွာတုရားသည်။ အဗြိဝိ၊ မိန့်တော်မူပြီး၊
 အယံ၊ ငါသည်။ ဇာတိယာ၊ ပဋိသန္ဓေအားဖြင့်၊ သတ္တဝံ၊ သေသော၊ ခုနစ်နှစ်သာရှိ
 သေးထျက်၊ ဥပသမ္ပဒံ၊ ပဉ္စင်းအဖြစ်ကို၊ လဒ္ဓါနယတိတွာန၊ ပြီး၍၊ အန္တိမံ၊ ဧ
 ဟံ၊ အဆုံးဖြစ်သောကိုယ်ကို၊ ဓာရေမိ၊ ဆောင်၏။ ဓမ္မသမာ၊ တရားတော်၏။
 ဓမ္မသုဓမ္မတာ၊ တရားတော်၏ကောင်းသောတရား၏အဖြစ်သည်။ အဟော
 အစ္ဆရိယာ၊ ဩော်အံ့ဘွယ်ရှိစွတကား၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သေပါကောထေရော၊
 သောပါကထေရ်သည်။ ဣမာသတ္တဂါထာယော၊ ဤခုနစ်ဂါထာတို့ကို၊ အ
 တာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီး၊ သောပါကထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၂၂၀) သရေ၊ အိုင်၌ဖြစ်သောမြက်တို့ကို၊ ဟတ္ထေဟိ၊ မိမိလက်တို့
 ဖြင့်၊ ဘဒ္ဒိတွာ၊ ချိုး၍၊ ကုဋိံ၊ မြက်ကုဋိကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ သန္တိသံ၊ ရှေးရသေ့
 ဖြစ်စဉ်ကာလ၌နေဘူးအိပ်ဘူး၏တေန၊ ထိုသို့ကုဋိကိုပြုခြင်း၌မြက်တို့ကို
 ချိုးထုတ်သောကြောင့်၊ မေမမ၊ ငါ့ကို၊ သဗ္ဗုတိယာ၊ လူတို့အမည်ကိုသရတ်
 ခြင်းဖြင့်၊ သရဘင်္ဂီ၊ တိနာမံ၊ သရဘင်္ဂီဟူသောအမည်သည်။ အဟုအဟော
 သိ၊ ဖြစ်ပြီး၊ အဇ္ဈုဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ သရေတိတာနိ၊ မြက်တို့ကို၊ ဟတ္ထေ
 ဟိ၊ လက်တို့ဖြင့်၊ ဘဒ္ဒိတု၊ ချိုးခြင်း၌၊ မဟံ၊ ငါ့အား၊ နကပ္ပတေနဝန္တတိ၊ မအပ်
 ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်မအပ်သနည်း၊ ဣတိစ၊ ဤသို့ဆိုပြားအံ့၊ ယသသိ
 နာ၊ များသောအခြံအရံရှိတော်မူသော၊ ဂေါတမေန၊ ဂေါတမအမည်ရှိတော်
 မူသောမြတ်စွာတုရားသည်။ နော၊ ငါတို့အား၊ သိက္ခာပဒါ၊ သိက္ခာပုဒ်တို့ကို၊ ပ
 ညက္ကာ၊ ပညတ်တော်မူအပ်ကုန်ပြီ၊ လသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဘဒ္ဒိတု၊ ချိုးခြင်း၌၊

နဝဇ္ဇတိ၊မအပ်၊ သရတင်္ဂါ၊ သရဘင်္ဂါ၊ သရဘင်္ဂါအမည်ရှိသောငါရသေ့သည်၊
 ပုဗ္ဗ၊ရှေးအခါ၌၊ သကထံ၊ အလုံးစုံသော၊ သမတ္တံသံပုဏ္ဏံ၊ ခပ်သိမ်းသောအ
 မြင်းအရာအားဖြင့်ပြည့်သော၊ ရောင်၊ ဒုက္ခဒုက္ခတာစသည်၏ အစွမ်းအား
 ဖြင့်ထိုးကျင့်နှိပ်စက်တတ်သော အနာနှင့်တူသော ဥပါဒါနက္ခန္ဓာတရားငါး
 ပါးအပေါင်းကို၊ နာဒဿံ၊ မဂဉ္ဇာတိဒိတိဉ္ဇာတိဖြင့်မမြင်၊ ဒါနိဗ္ဗာနိ၊ ယခုအ
 ခါ၌သောအယံရောဂေါ၊ ထိုဥပါဒါနက္ခန္ဓာဟုဆိုအပ်သောအနာကို၊ ဒိဋ္ဌောဝ၊
 မြင်အပ်သလျှင်ကတည်း၊ အတိဒေဝဿ၊ အလုံးစုံသောနတ်တကာတို့ထက်
 သီသ သမာဓိစသော ဂုဏ်တို့ဖြင့် လွန်၍ထည်သော ကြောင့်လွန်သောနတ်
 မြတ်ဖြစ်တော်မူသောမြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝစနကရေန၊ အဆုံးအမကျပြုသဖြင့်
 သောအယံရောဂေါ၊ ထိုဥပါဒါနက္ခန္ဓာဟုဆိုအပ်သော အနာကို၊ ဒိဋ္ဌောဝ၊ ဝိပ
 သနာပညာနှင့်တကွဖြစ်သော မဂပညာဖြင့်မြင်အပ်ပြီ၊ ယေနေဝမဂ္ဂေ
 န၊ အကြင်ရှေးအဘိုး၌ဖြစ်သော အဋ္ဌာရီကမဂ်ဟူသော ခရီးဖြင့်၊ ဝိပသီ၊ ဝိပ
 သီမြက်စွာဘုရားသည်၊ ဝတော၊ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်တော်မူ၏၊ ယေနေဝမဂ္ဂေ
 န၊ အကြင်ရှေးအဘိုး၌ဖြစ်သော အဋ္ဌာရီကမဂ်ဟူသောခရီးဖြင့်၊ သီဝိစ၊ သီဝိတု
 ရားရှင်သည်လည်းကောင်း၊ ဝေဿဘုရား၊ ဝေဿဘုရားရှင်သည်လည်း
 ကောင်း၊ ကကုသန္ဓကောတာ၊ ဝမနောစ၊ ကကုသန်ဘုရားရှင်ကောတာဂုံ
 ဘုရားရှင် သည်လည်းကောင်း၊ ကဿပေါစ၊ ကဿပ ဘုရားရှင်သည်
 လည်းကောင်း၊ ဝတော၊ နိဗ္ဗာန်သို့ကြွတော်မူ၏၊ တေနအဇ္ဈသေန၊ ထိုရှေးအ
 ဘိုး၌ဖြစ်သော အဋ္ဌာရီကမဂ်ဟူသောခရီးဖြင့်၊ အဗ္ဗာကံ၊ ငါတို့၏၊ ဂေါတမော၊
 ဂေါတမဘုရားရှင်သည်၊ အဂမာသိ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ကြွတော်မူ၏၊ ဝိတတ
 ဟော၊ ကင်းပြီးသောတဏှာရှိကုန်ထသော၊ အနာဒါနာ၊ တဘန်ပဋိသန္ဓေမယူ
 မြင်းရှိကုန်ထသော၊ ခယောဝစ၊ နိဗ္ဗာန်၌ထည်ကုန်ပြီးထသော၊ သတ္တ၊ ခုနစ်
 ဆူကုန်သော၊ ယေသမ္ဗာသမ္ဗုဒ္ဓါ၊ အကြင်ဘုရားရှင်တို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊
 ဓမ္မဘူတေဟိ၊ ဓမ္မကာယတို့ဖြင့်ကိုးပါးသောသောက္ခတ္တရာတရားဖြစ်၍ဖြစ်
 ကုန်သော၊ တာဒိတိ၊ ဣဋ္ဌာရုံအနိဋ္ဌာရုံအစရှိသည်တို့၌လည်းခံခြင်းကျေးဇူး
 နှင့်ပြည့်စုံကုန်ထသော၊ ခယသံယေဟိ၊ အကြင်ဝိပသီစသောခုနစ်ဆူသော
 ဘုရားရှင်တို့သည်၊ အယံဓမ္မော၊ ဤဆယ်ပါးသောတရားတော်မြတ်ကို၊ ဒေ
 သိတော၊ ဟောတော်မူအပ်ပြီ၊ တေသမ္ဗာသမ္ဗုဒ္ဓါ၊ ထိုခုနစ်ဆူသောဘုရား
 ရှင်တို့သည်၊ ပါတီနံ၊ သတ္တဝါတို့အား၊ အနုကမ္မာယ၊ သနားတော်မူသဖြင့်၊
 ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခသစ္စာကိုလည်းကောင်း၊ သရဒယော၊ ဒုက္ခ၏အကြောင်းဖြစ်သော
 သရဒယသစ္စာကို လည်းကောင်း၊ မဂ္ဂေါ၊ မဂ္ဂသစ္စာကို လည်းကောင်း၊

ထေရဂါထာပါဠိတော်နိဿယ

ဒုက္ခသင်္ခယော၊ ဒုက္ခဏိကုန်ရာဖြစ်သော၊ နိရောဓသစ္စာကိုလည်း
 ကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စက္ကာရိ၊ ထေးပါးကုန်သော၊ အရိယသစ္စာနိ၊ အရိယ
 သစ္စာကိုကို၊ ဒေသိတာနိ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်ပြီ၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်
 စတုသဂ္ဂပဝေဒိတော၊ သစ္စာလေးပါးတရားကိုသိခြင်းသည်၊ နနိဗ္ဗတ္တိတေ၊
 မဖြစ်သည်ရှိသော်၊ အနန္တံ၊ အဆုံးမရှိသော၊ ၊ သံသာရတ္ထိံ၊ သံသာရမ်း၊ ဒုက္ခံ၊
 ဇာတိ အစရှိသော ဆင်းရဲသည်၊ နဥပတ္တိန္နတိ၊ မပြတ်နိုင်၊ ဣမဿကာ
 ယဿ၊ ဤခန္ဓာကိုယ်၏၊ ဘေဒါ၊ ပျက်သည်မှ၊ ဖိဝိတဿစ၊ အသက်၏
 ထည်း၊ သင်္ခါယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ အညော၊ တပါးသော၊ ပုနုပ္ပတေ၊ တဖန်
 ဘဝသစ်၌ ဖြစ်ခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိပြီ၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ သဗ္ဗမိ၊ ခပ်
 သိမ်းသောကိလေသာခပ်သိမ်းသော ဘဝတို့မှ၊ သုပိဗ္ဗတ္တော၊ ကောင်းစွာ
 လွတ်ပြီးသည်၊ အဓိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သရဘင်္ဂီထေရော၊ သရဘင်္ဂီ
 ထေရ်သည်၊ ဣမာသတ္တဂါထာယော၊ ဤရန်ဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိတ္ထ၊
 ဆိုပြီ၊ ၊ သရဘင်္ဂီထေရဂါထာအနက်ပြီး၏၊ ၊

တဏှတတ္ထိံ သတ္တကနိပါတေ၊ ထိုသတ္တကနိပါတ်၌၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါနံသည်
 ကား၊ သုန္ဒရသမုဒ္ဒေါထေရော၊ သုန္ဒရသရန္ဒထေရ်လည်းကောင်း၊ ထကုဏ္ဍ
 ကဘဒ္ဒိယော၊ ထကုဏ္ဍက ဘဒ္ဒိယမည်သော၊ ထေရောစ၊ ထေရ်လည်း
 ကောင်း၊ တဒ္ဓေါ၊ တဒ္ဓအမည်ရှိသော၊ ထေရောစ၊ ထေရ်လည်းကောင်း၊ သော
 ပါကော၊ သောပါကအမည်ရှိသော၊ ထေရောစ၊ ထေရ်လည်းကောင်း၊ မဟာ
 ဣတိ၊ မြတ်သော ရဟန်းဖြစ်သော၊ သရဘင်္ဂီ၊ သရဘင်္ဂီ အမည်ရှိသော၊
 ထေရောစ၊ ထေရ်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတ္တတော၊ ဝါဠိန္ဒ္ရိ လာသော
 အားဖြင့်၊ ပဉ္စကထေရာ၊ ငါးယောက်သောမထေရ်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်
 ကုန်၏၊ ဂါထာယော၊ ဂါထာတို့သည်၊ ပဉ္စတိံ၊ သံသုံးဆဲ့ငါးဂါထာတို့သည်၊
 ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဤသည်လျှင်တည်း၊ သတ္တကနိပါတေ၊ သတ္တ
 ကနိပါတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတောနိဗ္ဗိတောဂတောပတ္တော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ၊
 သတ္တကနိပါတ်ပြီး၏၊

အဋ္ဌကနိပါတ်၊

(၂၂၆) အာရသော၊ ဝါရှင်တို့၊ ဗဟုကံ၊ များစွာသော၊ ကမ္မံ၊ အမှုသစ်
 ကို၊ နကာရယော၊ မဖြစ်စေရာ၊ ဇနံ၊ အပေါင်းအဖော်၌ မြေထျှင်သောသူကို၊
 ပရိဝဇ္ဇေယျ၊ ကြဉ်ရာ၏၊ နဥယျမေ၊ နဥယျမေယျ၊ ပစ္စည်းကိုဖြစ်စိမ့်သောဌ၊
 ဒါယကာတို့ကိုသပြိုင်ထောက်ပံ့သည်၏ အစွမ်းဖြင့် ထို့ထမပြုရာ၊ ယော

ဘိက္ခု၊ အကြင်အရသာ၌ တပ်သောထဏှာ၏ နိုင်ငံသို့လိုက်သော ရဟန်း
 သည်၊ ပစ္စယုပ္ပာဒနပထကော၊ ပစ္စည်းကိုဖြစ်စေခြင်း၌ လေ့လာ၏၊ ရသာနု
 ရိဒ္ဓေါ၊ ရသာတဏှာ၌တစ်တတ်သော၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ဥထု
 ကော၊ ဒါယကာတို့ကိုသဖြိုဟ်ထေဝံပုံခြင်းငှါလုံ့ထပြု၏၊ ယောသုခါမိဝါ
 ဟော၊ အကြင်သမထဝိပဿနာမဂ်ဖိုလ်ချမ်းသာကိုဆောင်တက်သောသီလ
 စသောအကျိုးသည်၊ အတ္ထိရှိ၏၊ တံအတ္ထံ၊ ထိုဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောအကျိုးကို၊
 ရိဉ္စတိ၊ မိမိကိုယ်ကိုထိုအကျိုးမှကင်းစေ၏၊ ကုလေသု၊ ဆွမ်းခံခြင်းငှါကပ်
 ကုန်သောအမျိုးအိမ်တို့၌၊ ယာယံဝန္တိနုပူဇနာ၊ အကြင်သီလစသောဂုဏ်ကို
 မြီးမြှောက်သည်အစွမ်းအားဖြင့် ဖြစ်သောရှိခိုးခြင်း ပူဇော်ခြင်း တို့သည်၊
 အတ္ထိရှိကုန်၏၊ နံ၊ ထိုရှိခိုးခြင်းပူဇော်ခြင်းကို၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊
 ပကောတိ၊ အညစ်အကြေးကိုပြုတတ်သောညွှန်နှင့်တူ၏ဟူ၍၊ ဗုဒ္ဓါဒေယာ၊
 သုရားအစရှိသောသူတော်ကောင်းတို့သည်၊ ပဝေဒယံ၊ ကြားကုန်၏၊ ဒုရုဗ္ဗ
 ဟံ၊ နှုတ်နိုင်ခဲ့သော၊ သုရမံ၊ ပထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ပြုနိုင်ခဲ့သောကြောင့်
 ထိပ်မွေ့သော၊ ဟံသလ္လံ၊ အကြင်တဏှာတည်းဟူသော ဝ ပြောင့်သည်၊ အတ္ထိ
 ရှိ၏၊ တံ၊ ထိုတဏှာတည်းဟူသောပြောင့်ကို၊ သက္ကာယေန၊ ဝါဇီကိုယ်ဝါ၏
 ဥစ္စာဟူစွဲထမ်းဟတ်သော၊ ကာပုရိသေန၊ ယောက်ျားယုတ်သည်၊ ဒုဇ္ဈဟော၊
 ထိုသက္ကာယကိုပယ်ကြောင်းဖြစ်သောအကျင့်ကို မကျင့်သောကြောင့်စွန့်
 နှိုင်းခဲ့၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အဿ၊ ထိုတဏှာဟူသောပြောင့်သက္ကာယကို၊
 ပဟာနာယ၊ ပယ်ခြင်းငှါ၊ အာယောဂေါ၊ ပြင်းစွာအားထုတ်ခြင်းကို၊ ကရဏီ
 ယော၊ ပြုအပ်၏၊ ပရဿ၊ သူတပါး၏၊ ပစ္စယမတ္တဿ၊ ပစ္စည်းမျှကို၊ ပဏီ
 ဝာယ၊ အကြောင်းကိုပြု၍၊ ပါပကံ၊ ယုတ်မေးစွာသောသတ်ခြင်းနှောင်ဖွဲ့ခြင်း
 စသော၊ ကမ္မံ၊ အမှုကို၊ အစ္စယ၊ လွန်ကျူး၍၊ နုသေဝေယျ၊ မမြီဝဲရာ၊ အတ္တနာပိ၊
 မိမိသည်လည်း၊ တံ၊ ထိုယုတ်မာသော မကောင်းမှုကို၊ နုသေဝေယျ၊ မမြီ
 ဝဲရာ၊ ကသ္မာ၊ အာဟိတ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ဣမေမာတိယာ၊ ဤသက္ကဝါ
 တို့သည်၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ကမ္မဗန္ဓု၊ ကံသာလျှင်အတွေ့ကံသာ
 လျှင်အမျိုးရှိကုန်၏၊ အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊ စောရိယံ၊ သိုးမှုကို၊ အကတွာ၊ မပြုမူ
 ၍၊ ပရေပရဿ၊ သူတပါး၏၊ ဝစနာဝစနမတ္တေန၊ စကားမျှဖြင့်၊ စောရေ၊ သိုး
 သူမည်သည်၊ နုဟောတိ၊ မဖြစ်၊ အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊ ရနိယံ၊ စင်ကြယ်သော
 ကာသကံဝစိကံမနောကံဖြင့်ကောင်းသော အကျင့်ရှိသောရဟန်း၏ အဖြစ်
 သည်၊ အဟုတွာ၊ မဖြစ်စေရန်၊ ပရေပရဿ၊ သူတပါး၏၊ ဝစနာဝစနမတ္တေန
 စကားမျှဖြင့်၊ ရနံ၊ စင်ကြယ်သောကိုယ်အကျင့်နှုတ်အကျင့်နှုတ်အကျင့်ရှိ

သောရနိသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်နံသတ္တံ၊ ထိုသတ္တဝါကို၊ တဿ၊ ထိုသတ္တဝါ
 ၏၊ အတ္တာစ၊ ကိုယ်စိတ်သည်လည်းကောင်း၊ အယံ၊ ဤသတ္တဝါကား၊ မရိသု
 ခ္ခေါ၊ စင်ကြယ်၏၊ နပရိသုခ္ခေါ၊ မစင်ကြယ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယထာယေနပကာရေ
 န၊ အကြင်သို့သောအပြားအားဖြင့်၊ အဝေဒိ၊ မတောက်မပြန်သိ၏၊ တထာ၊ ထို
 အခြင်းအရာဖြင့်၊ နံပုဂ္ဂလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဒေဝဝိဒု၊ သူတပါးစိတ်ပိုင်းခြား၍
 သိတတ်ကုန်သော၊ ဝိသုဒ္ဓိနုတ်ဥပပတ္တိနုတ်တို့သည်လည်း၊ ဇာနန္တိ၊ သိကုန်
 ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သယံ၊ သိမိသည်လည်းကောင်း၊ တာဒိသာဒေဝါစ၊ ထို
 သို့သဘောရှိသော၊ နုတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ သမာနာပိ၊ ဖြစ်ကုန်သော်
 လည်း၊ သုဒ္ဓါသုဒ္ဓါနံ၊ စင်ကြယ်သည်မစင်ကြယ်သည်ဖြစ်ကုန်သောသူတို့၏၊
 သုဒ္ဓါသုဒ္ဓါဘာဝဇာနဇနန၊ စင်ကြယ်သည်မစင်ကြယ်သည်၏ အဖြစ်ကိုသိ
 သဖြင့်၊ ယေကေစိ၊ ခပ်သိမ်းသောသတ္တဝါတို့သည်၊ ဣန္ဒြာ၊ အလိုရှိအပ်ကုန်
 ၏၊ ပဒေ၊ ပညာရှိတို့ကိုထား၍တပါးသောသောသူတို့သည်၊ ဧတ္ထ၊ ဤအသက်
 ရှည်သောလူ၊ ရှာဉ္စ၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ယမာမသေ၊ သေမင်း၏အထံသို့သွား
 ရကုန်အံ့၊ ဣတိတေကာရတံ၊ ဤသို့သောအကြောင်းကို၊ နစဇာနန္တိ၊ မသိ
 ကုန်၊ ယေစပဏ္ဍိတံ၊ အကြင်ပညာရှိတို့သည်လည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုအသက်ရှည်
 သောလူ၊ ပြည်၌၊ ဝိဇာနန္တိ၊ ငါတို့ကား၊ သေမင်း၏အနီးသို့သွားရကုန်၏ဟုသိ
 ကုန်၏၊ တတော၊ ထိုသို့သိသောကြောင့်၊ မေခကာမေခကာနံ၊ သူတပါးတို့
 ညှဉ်းဆဲခြင်းတို့ကို၊ ဝုပသမာယ၊ ငြိမ်းစေခြင်းငှါ၊ သမန္တိပဗ္ဗိပန္နန္တိ၊ ကျင့်
 ကုန်၏၊ သပ္ပညောအပိ၊ ဥစ္စာ၏ ကုန်ခြင်းတို့ကိုသိသောပညာရှိသည်လည်း၊
 သန္တုဋ္ဌော၊ ရရသမျှနှင့်ရောင့်ရဲလွယ်သည်ဖြစ်၍၊ ဇီဝထော၊ အပြစ်မရှိသော
 အသက် ရှည်ခြင်းသည်၊ အထိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝိတ္တပရိက္ခယော၊ ဥစ္စာကုန်ခြင်းသို့
 ရောက်သောသူသည်၊ ပညာယစ၊ ပညာဖြင့်လည်း၊ အထာဘောန၊ ဥစ္စာကိုမရ
 သဖြင့်၊ ဝိတ္တဝါ၊ ပစ္စယနံ သံသရာအကျိုးကို ချွတ်ယွင်းစေထွက် ဥစ္စာရငြား
 သော်လည်း၊ ဝဂရဟာဒိပဝတ္တိယာ၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းစသည်ဖြစ်သောကြောင့်၊ နဇီဝ
 တိ၊ တရားနှင့်မထျော်သောဥစ္စာရခြင်းဖြင့်အသက်မပွေး၊ ဣဝ၊ ဤသောကဉ္စ၊
 သဗ္ဗံ၊ အထုံးစုံသောသဒ္ဓါရုံကို၊ သောတေန၊ နားဖြင့်၊ သုဏာတိ၊ ကြား၏၊ သဗ္ဗံ၊
 အထုံးစုံသောရူပါရုံကို၊ စက္ခုနာ၊ မျက်စိဖြင့်၊ ပဿတိ၊ မြင်၏၊ ဝိရော၊ ပညာရှိ
 သည်၊ ဒိဋ္ဌံ၊ မြင်သမျှသောရူပါရုံကို လည်းကောင်း၊ သုတံ၊ ကြားသမျှသော
 သဒ္ဓါရုံကိုလည်းကောင်း၊ သဗ္ဗံ၊ အထုံးစုံကို၊ ဥဇ္ဇိတုံဂဟေတုံ၊ ယူခြင်းငှါ၊ နစ
 အရဟတိ၊ မထိုက်။ စက္ခုမာပိ၊ မျက်စိနှင့် ပြည့်စုံသော သူသည်လည်း၊
 အန္ဓောယထာ၊ ကန်းသောသူကဲ့သို့၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ သောတဝါပိ၊ သောတ

အဋ္ဌကနိပါတ်၊

ပဿဒန္တံပြည့်စုံသော သူသည်သည်။ ဗမိရောယထာ၊ နားပင်းသကဲ့သို့၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဗညဝါပိ၊ အဆင်အခြင်စကား၌လိမ္မာသောပညာရှိသည်လည်း။ မူဂေါယထာ၊ သူ့အကဲ့သို့၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဗသဝါပိ၊ အားနှင့်ပြည့်စုံသောသူသည်သည်။ ဒုဗ္ဗဇ္ဇောရိ၊ မပြုအပ်သောအရာ၌ အားနည်းသောသူကဲ့သို့၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အထ၊ ထိုမှတစ်ပါး၊ အတ္ထေ၊ မိမိပြုသင့်သောအကျိုးရှိသောကိစ္စသည်။ သရပ္ပန္နေ၊ ကောင်းစွာဖြစ်ထွက်သည်ရှိသော်၊ မတယာယိကံ၊ သူ့သေနှင့် အတူအိပ်ခြင်းကို၊ ပဿေထ၊ ရှုရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မဟာကစ္စာယနောထေရော၊ မဟာကစ္စည်းထေရ်သည်။ ဣမာအဋ္ဌဂါထာယော၊ ဤသို့ဆိုသိကုံးအပ်သောရှစ်ဂါထာတို့ကို၊ အတာသိတ္ထံ၊ ဆိုပြီး ။

မဟာကစ္စာယနထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။ ။

(၂၃၀) ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ အက္ကောဓနော၊ သူတပါးအားအမျက်ထွက်ထွေမရှိ၊ အနူပနာဟိ၊ သူတပါးတို့သည် ပြုအပ်သောအပြစ်ကိုစွဲ၍ရန်ငြိုးဖွဲ့ထွေမရှိ၊ အမာယော၊ ထင်ရှားသောအပြစ်ကိုဖုံးလွှမ်းခြင်းလက္ခဏာရှိသောမာယာမှကင်း၏၊ ရိတ္တပေသုဏော၊ သူတပါးတို့အား ဂုဏ်တိုက်ချောပစ်သောစကားမှကင်း၏။ တာဒိသကော၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ သစေဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်ငြားအံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောအကျင့်နှင့်ပြည့်စုံသည်ရှိသော်၊ ပေစ္စ၊ တမလွန်လောက၌၊ နသေစတိ၊ မပိုးရိပ်ရ၊ ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ အက္ကောဓနော၊ သူတပါးတို့အား အမျက်ထွက်ထွေမရှိ၊ အနူပနာဟိ၊ သူတပါးတို့သည် ပြုအပ်သော အပြစ်ကိုစွဲ၍ရန်ငြိုးဖွဲ့ထွေမရှိ၊ အမာယော၊ ထင်ရှားရှိသောအပြစ်ကိုဖုံးလွှမ်းခြင်း လက္ခဏာရှိသော မာယာမှကင်း၏၊ ရိတ္တပေသုဏော၊ သူတပါးတို့အားဂုဏ်တိုက်ချောပစ်သောစကားမှကင်း၏။ သဒ္ဓါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ဂုတ္တုဒ္ဓါနော၊ စက္ခုဒ္ဓါရကယဒ္ဓါရအစရှိသည်တို့ကို လုံခြုံစွာစောင့်ရှောက်ခြင်းရှိ၏။ ယောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့တိုင်းသောအခြင်းအရာဖြင့်ကျင့်သည်ရှိသော်၊ ပေစ္စ၊ တမလွန်ဘဝ၌၊ နသေစတိ၊ မပိုးရိပ်ရ၊ ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ အက္ကောဓနော၊ သူတပါးအားအမျက်ထွက်ထွေမရှိ၊ အနူပနာဟိ၊ သူတပါးတို့ ပြုအပ်သောအပြစ်ကိုစွဲ၍ရန်ငြိုးဖွဲ့ထွေမရှိ၊ အမာယော၊ ထင်ရှားရှိသော အပြစ်ကိုဖုံးလွှမ်းခြင်း လက္ခဏာရှိသောမာယာမှကင်း၏၊ ရိတ္တပေသုဏော၊ သူတပါးတို့အား ဂုဏ်တိုက်ချောပစ်သောစကားမှကင်း၏။ ကထျာဏာဘိယော၊ ကောင်းသောစင်ကြယ်သောဘိယရှိ၏။ ယောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီး

သောနည်းဖြင့်ကျင့်သည်ရှိသော်၊ ပေစွ၊ တမလွန်ဘဝန္တံ၊ နသောစတိ၊ မစိုးရိမ်
 ရ၊ ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ အက္ခောဓနော၊ သူတပါးအားအမျက်
 ထွက်ထေ့မရှိ၊ အနုပနာဟိ၊ သူတပါးတို့ပြုအပ်သော အပြစ်ကိုစွဲ၍ရန်ငြိုးဖွဲ့
 ထေ့မရှိ၊ အမာယော၊ ထင်ရှားရှိသောအပြစ်ကို ဖုံးထွမ်းခြင်း လက္ခဏာရှိ
 သောမာယာမှကင်း၏၊ ရိတ္တပေသုဏော၊ သူတပါးတို့အား ဂုဏ်တိုက်ချော
 ပစ်သောစကားမှကင်း၏၊ ကဏ္ဍာထမိက္ခော၊ ပိယောဂရု ဘာဝနိယောစ
 သောအင်္ဂါရနစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသောအဆွေခင်ပွန်းကောင်းရှိ၏၊ သောဘိက္ခု၊
 ထိုရဟန်းသည်၊ ဝေံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့် ကျင့်သည်ရှိသော်၊
 ပေစွ၊ တမလွန်ဘဝန္တံ၊ နသောစတိ၊ မစိုးရိမ်ရ၊ ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်း
 သည်၊ အက္ခောဓနော၊ သူတပါးအား အမျက်ထွက်ထေ့မရှိ၊ အနုပနာဟိ၊ သူ
 တပါးတို့သည်ပြုအပ်သော အပြစ်ကိုစွဲ၍ ရန်ငြိုးဖွဲ့ထေ့မရှိ၊ အမာယော၊
 ထင်ရှားရှိသောအပြစ်ကိုဖုံးထွမ်းခြင်းလက္ခဏာရှိသောမာယာမှကင်း၏၊
 ရိတ္တပေသုဏော၊ သူတပါးတို့အား ဂုဏ်တိုက်ချောပစ်သော စကားမှကင်း
 ၏၊ ကထုဏေပညော၊ ဝနီမှထွက်မြောက်စေတတ်သောကောင်းသောပညာ
 နှင့်ပြည့်စုံ၏၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ဝေံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ ပြီးသော
 နည်းဖြင့် ကျင့်သည်ရှိသော်၊ ပေစွ၊ တမလွန်ဘဝန္တံ၊ နသောစတိ၊ မစိုးရိမ်ရ၊
 ယဿပုဂ္ဂလဿ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ တထာဂတေ၊ ဝိပဿီအစရှိသော
 ငှေးဘုရားတို့ကဲ့သို့ကောင်းသောထာခြင်းရှိသော ဘုရားသခင်နှံ့အစလော၊
 တုန်ထွက်ခြင်းမရှိသော၊ သဒ္ဓါ၊ ဣတိဝိသောဘဂဝါအရဟံစသော နည်းဖြင့်
 မဂ်နှံ့ဖြစ်သောကြည်ညိုခြင်းသည်၊ သုပ္ပတိဗ္ဗိတာ၊ ကောင်းစွာတည်သည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယဿပုဂ္ဂလဿ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ကဏ္ဍာထံ၊ ကောင်း
 သော၊ အရိယကန္တံ၊ အရိယာတို့သည် နှစ်သက်အပ်သော၊ ဗသံသိတံ၊
 ဘုရားအစရှိသော သူတော် ကောင်းတို့သည် မြီးမွမ်းအပ်သော၊ ဘိထံ၊ မ
 ကျိုးမပေါက်မပြောက်မကျွေးသောဘိဇာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ သောပုဂ္ဂလော၊
 ထိုဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောအကျင့်နှင့်ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပေစွ၊ တမလွန်
 ဘဝန္တံ၊ နသောစတိ၊ မစိုးရိမ်ရ၊ ယဿပုဂ္ဂလဿ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ သံ
 စော၊ သုပ္ပဗိုပန္နတာစသော ကျေးဇူးနှင့်ပြည့်စုံသော သံစာတော်နှံ့၊ ပသာ
 ဒေါ၊ သုပ္ပဗိုပန္နော ဘဂဝတော သာဝကသံစော စသောနည်းဖြင့် သံစာ
 တော်တို့၏ဂုဏ်နှံ့ကြည်ညိုခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဥဗ္ဗာတုတံ၊ ဗိဗ္ဗိဝင်္ဂကိလေ
 သာဝင်္ဂမှကင်းသော ကြောင့်ဖြောင့်မတ်စွာဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ဓဿနဉ္စ၊ ကမ္မ
 သကတဥာဏံအမြင်အကြောင်း နှင့်တကွသော နာမ်ရုပ်တို့ကို မြင်ခြင်း

သည်။ အတ္ထိရှိ၏။ တံပုဂ္ဂလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ အဒလိဒ္ဓေါတိ၊ သဒ္ဓါသိထသုတ
 စာဝေသော အလွန်စင်ကြယ်သော ဥစ္စာတို့၏ရှိခြင်းကြောင့် မဆင်းရဲသော
 သူဟူ၍၊ ဗုဒ္ဓါဒယော၊ ထုရားအစရှိသော သူတော်ကောင်းတို့သည်၊ အာဟု၊
 ဆိုကုန်ပြီ၊ တဿပုဂ္ဂလဿ၊ ထိုသို့သဘောရှိသောပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဇီဝိတံ၊ အ
 သက်ရှည်ခြင်းကို၊ အမောစံ၊ ပစ္စုပ္ပန်အကျိုး သံသရာအကျိုးနှစ်ပါးကိုရ
 သောကြောင့်အချည်းစည်း မဟုတ်သော အထက်ရှည်ခြင်းဟူ၍၊ ဗုဒ္ဓါဒ
 ယော၊ ထုရားအစရှိသော သူတော်ကောင်းတို့သည်၊ အာဟု၊ ဆိုကုန်ပြီ၊
 တဿ၊ ထိုကြောင့်၊ သဒ္ဓဉ္စ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော သဒ္ဓါတရားနှင့် ပြည့်စုံခြင်း
 ကိုလည်းကောင်း၊ သိလဉ္စ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ ပြီးသော အပြားရှိသော သိထကို
 လည်းကောင်း၊ ပဿာဒဉ္စ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အပြားရှိသော ကြည်ညိုခြင်းကို
 လည်းကောင်း၊ ဓမ္မဒဿနဉ္စ၊ မြင်ခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သော တရားတို့၌ဆုံး
 ဖြတ်သိမြင်ခြင်းကို လည်းကောင်း၊ မေဓာပီ၊ မိမိ၏လျှောက်နှင့် တူသော
 ပညာရှိသော အမျိုးသားသည်၊ ဝရံ၊ မြတ်သော၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာထုရားတို့၏၊
 သာသနံ၊ သဗ္ဗပါပဿ အကရဏံ အစရှိသည်ဖြင့် ဟောတော်မူအပ်သော
 အဆုံးအမတော်ကို၊ အနုယုဇ္ဇေထ၊ အတန်တလဲလဲအောက်မေ့သဖြင့်အား
 ထုတ်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သိရိမိတ္တော ထေရော၊ သိရိမိတ္တ ထေရ်သည်၊
 ဣမာ အဋ္ဌဂါထာယော၊ ဤသို့ဆိုသိကုံးအပ်သော ရှစ်ဂါထာတို့ကို၊ အဘာ
 သိတ္ထ၊ ဆိုပြီး၊ သိရိမိတ္တထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။ ။

(၂၃၁) ယဒါယတ္ထိံ ကာလေ၊ အကြင်အခါ၌၊ အက္ခတောဘယံ၊ တရံ
 တရသောဘေးမှကင်းသော၊ သတ္တာရံ၊ လူနတ်တို့အား ဒိဗ္ဗဓမ္မိကသမ္မရာယံ
 ကအကျိုးတို့ဖြင့်ဆုံးမတော်မူတတ်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့အား ယောကျ်ားတကာတို့
 ထက်မြတ်တော်မူသော ထုရားသခင်ကို၊ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ အဒက္ခိံ၊ မြင်ပြီ၊
 တတော၊ ထိုထုရားသခင်ကိုမြင်ပြီးသော နောင်မှ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား ယောကျ်ား
 တကာတို့ထက်မြတ်သောထုရားမြတ်စွာကို၊ ပဿိတ္ထာ၊ မြင်ရသောကြောင့်
 သံဝေဂေါ၊ ဤမျှလောက်သော ကာလပတ်လုံးထုရားသခင်ကို များမြင်ခြင်းတ
 ရားတော်ကို နာရခြင်းကို ငါ့အားမရအပ် စွာတကားဟု ထိပ်ထန်သော
 ဥာဏ်သည်၊ ဥပ္ပန္နိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ သိရိသယနေ၊ ကြက်သရေရှိသောနေရာ၌၊ ဥပဂ
 တံ၊ ကတ်ထက်၍၊ ဟဿေဟိ၊ ထက်တို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ပါဒေဟိ၊ မြေ
 တို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ယောအဟံ၊ အကြင်ငါသည်၊ ပတာမေယျ၊ နိဟာရေ
 ယျ၊ ရှေးရှု ဆောင်ရာ၏၊ သောအဟံ၊ ထိုငါသည်၊ အာဂတံ၊ ကြွတော်မူလာ
 သော၊ ထောဒိသံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာထုရားကို၊ အာ

ရာတေတွာ၊ နှစ်သက်စေ၍၊ ဝိရာဇေယ၊ ထိုမြတ်စွာတုရား၏ အဆုံးအမကို ပြုသဖြင့်မချွတ်မယွင်းခြင်းကိုပြောအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိန္တေထိ၊ ကြံပြီ၊ ၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပုတ္တဒါရဉ္စ၊ သားဖယားကို လည်းကောင်း၊ နေ ဝေဉ္စ၊ ဥစ္စာစပါးကို လည်းကောင်း၊ ဆဇ္ဇယိံ၊ စွန့်ပြီ၊ ကေသမထူနိ၊ ဆံ ခုတ်ဆိတ်တို့ကို၊ ဆိန္ဒိတူ၊ ဖြတ်၍၊ အနဂါရိယံ၊ အိမ်ရာ မထောင်သော ရဟန်းတို့၏ ဘောင်၌၊ ပဗ္ဗဇိံ၊ ရဟန်းပြုပြီ၊ ထိက္ခာသာဇီဝ သမ္ပန္နော၊ အဓိ ထိလထိက္ခာ မြတ်စွာတုရားသည် ပညတ်တော်မူအပ်သော ထိက္ခာပုန်ဟု ဆိုအပ်သောသာဇီဝနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ ဣန္ဒြိယေသု၊ မနုဿျင်ခြောက် ခုမြောက်ဖြစ်ကုန်သောဣန္ဒြေတို့၌၊ သုသံဝုတော၊ ကောင်းစွာရှုပါရုံစသည် တို့၌ဖြစ်ကုန်သောအဝိဇ္ဇာအစရှိသော၊ တရားတို့၏အပြစ်ကိုမြစ်တတ်သော သင်္ကဟူသောထံခါးရွက်ဖြင့်ကောင်းစွာပိတ်အပ်သော စက္ခုစသောစွါရရှိ သည်ဖြစ်၍၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာတုရားကို၊ နမဿမာနော၊ ရှိခိုးထူးကို၊ အပ ရာဇိတော၊ ကိလေသာမာရ်အစရှိသည်တို့မှ မရှုံးသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟာသိံ၊ နေပြီ၊ ကတောတသ္မာကာရဏာ၊ ထိုကြောင့်၊ မေမမ၊ ငါ၏၊ ဝေတသော၊ ပိတ် ၏၊ အဘိပတ္တိတော၊ အလိုရှိအပ်သော၊ ပဏီမိ၊ ပိတ်ကိုဆောက်တည်ခြင်း သည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ရဟုတ္တန္တိ၊ တဏှဏှထည်း၊ တဏှာသလ္လေ၊ တဏှာ တည်းဟူသောပြောင့်ကို၊ အနုဟတော၊ အရဟတ္တမဂ်ဥာဟံ ဟူသောမွှေး ညွတ်ဖြင့်နှလုံးမှမနှုတ်ဘဲ၊ နနိသီဒေ၊ နေခြင်းကိုမပြောအံ့၊ ဝေံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ဘဲ၊ ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ ဝိဟာရတောဝိဟရန္တဿ၊ နေသော၊ တဿမေ၊ ထိုငါ၏၊ ဝိရိယပရက္ခမံ၊ လွန်စွာလုံ့လပြုခြင်းကို၊ ပဿ၊ ရှုသော၊ မေမယာ၊ ငါသည်၊ တိသောဝိဇ္ဇာ၊ သုံးပါးသောဝိဇ္ဇာတို့သို့၊ အနုပုတ္တော၊ ရောက်ကုန်ပြီ၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာတုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမဖြစ်သောမဂ်ဟူသောအကျင့်ကို၊ က တံ၊ ကျင့်အပ်ပြီ၊ ဝုဗ္ဗေနိဝါဟံ၊ ရှေး၌နေဘူးသောခန္ဓာအစဉ်ကို၊ ဇာနာမိ၊ ထိပြီ နိဗ္ဗစက္ခု၊ နိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ်ကို၊ ဝိသောမိတံ၊ သုခ်သင်အပ်ပြီ၊ အဟံ၊ ငါ သည်၊ အရဟာ၊ ကိလေသာတို့မှဝေးပြီးသော၊ ဧက္ခိဏေယျော၊ မြတ်သောအ ဝ္ဋ္ဌကိုခိုထိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အမ္ဘိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ နိရူပမိ၊ ကင်းသောဥပမိရှိ သည်ဖြစ်၍၊ ဝိပ္ပမုက္ခော၊ ကိလေသာတို့မှလွတ်ပြီ၊ တတော၊ ထိုနောက်မှ၊ ရုက္ခာပိဝသာနေ၊ ညဉ့်အတို့၏ကင်းခြင်း သို့ရောက်၍မိုးသောက်သောအခါ ၌၊ သူရိယုဂ္ဂမနံ၊ နေ၏ထွက်ခြင်းကို၊ ပတိလက္ခတံကတွာ၊ အမှတ်ပြု၍၊ သဗ္ဗ တဏှံ၊ ကာမတဏှာစသောအားဖြင့် ပြားသောအလုံးစုံသော တဏှာသော တကို၊ ဝိသေဓသတွာ၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်ခြောက်တတ်စေ၍၊ ပဏ္ဍကေနပဏ္ဍ

အဋ္ဌကနိပါတ်၊

ကံ၊ ထက်ဝပ်ကို၊ အာထုဇိတွာ၊ ခွေ၍၊ ဥပါဝိထိ၊ နိထိဒိ၊ ထိုင်နေပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မဟာပန္နကောထေရော၊ မဟာပန္နကထေရ်သည်၊ ဣမာအဋ္ဌဂါထာယော၊ ဤသို့ဆိုသီကုံးအပ်သောရှစ်ဂါထာတို့ကို၊ အသာထိတ္ထ၊ ဆိုပြီ၊ ။

မဟာပန္နကထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။ ။

တဿ၊ ထိုအဋ္ဌကနိပါတ်၏၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါန်းသည်ကား၊ မဟာကစ္ဆာယနောထေရော၊ မဟာကစ္ဆာယထေရ်ထည်းကောင်း၊ သိရိမိတ္တာ၊ သိရိမိတ္တ ထေရ်ထည်းကောင်း၊ မဟာပန္နကော၊ မဟာပန္နကထေရ်ထည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဋ္ဌနိပါတမ္ဘိ၊ အဋ္ဌကနိပါတ်၌၊ ဧတေတယောထေရော၊ ထိုသုံးယောသောမထေရ်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဂါထာယော၊ သို့ဆိုသီကုံးအပ်သောဂါထာတို့သည်ကား၊ စတုရိသတိ၊ နှစ်ဆဲ့ထေးဂါထာတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်ထည်း၊ အဋ္ဌကနိပါတေ၊ အဋ္ဌကနိပါတ်သည် နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။ အဋ္ဌကနိပါတ်ပြီး၏။ ။

နဝကနိပါတ်၊

(၂၃၂) ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသည်၊ ဇရာစ၊ ခန္ဓာတို့၏ရင့်ခြင်းဟုဆိုအပ်သော အိုခြင်းကိုထည်းကောင်း၊ မရတံ၊ ခန္ဓာတို့၏ ဗျူဟ်ခြင်းဟုဆိုအပ်သောသေခြင်းကိုထည်းကောင်း၊ ဒုက္ခန္တိ၊ ဆင်းရဲ၏ဟူ၍၊ အဝိဒ္ဓသုအဇာနန္တော၊ ဟုတ်မှန်စွာမသိကုန်သော၊ ပုဏ္ဏန္ဒာနာ၊ ပုဏ္ဏဇဉ်တို့သည်၊ ယတ္ထယသိဉ္စိ၊ ဥပါဒါနက္ခန္ဓပဗ္ဗကော၊ အကြင်ဥပါဒါနက္ခန္ဓာတရားငါးပါးအပေါင်း၌၊ ထိတာ၊ ဖွံ့ပြီကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဣဒံ၊ ဤဒုက္ခသစ္စာကား၊ ဧတ္ထကံ၊ ဤမျှထည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တံဒုက္ခံ၊ ထိုဒုက္ခသစ္စာကို၊ ပရိညာယ၊ ဝိပဿနာပညာနှင့်တကွသော၊ မဂ်ပညာဖြင့်ပိုင်းခြားသိ၍၊ ဣဇ္ဇမသိဉ္စိ၊ သာသနော၊ ဤသာသနာတော်၌၊ သတော၊ သတိပညာအဆင်အခြင်နှင့်ပြည့်စုံသော၊ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသောရဟန်းသည်၊ ဗျာယတိ၊ အာရမ္မဏုပနိဇ္ဈာနဈာန်ဖြင့်ဝင်စား၏၊ တတော၊ ထိုဝိပဿနာဖြင့် မြေ့လျော်ခြင်းမဂ်ဖိုတ်ဖြင့်မြေ့လျော်ခြင်းထက်၊ ပရမတရံ၊ လွန်မြတ်သော၊ ရတိ၊ မြေ့လျော်ခြင်းကို၊ နဝိဒ္ဓတိ၊ မရ၊ ။ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ ဒုက္ခဿအာဝဟာနိ၊ ဆင်းရဲကို ဖြစ်စေတတ်သော၊ ဝိသတ္တိကံ၊ တဏှာကို၊ ပပဗ္ဗသင်္ခါတဒုက္ခာပိဝါဟိနိ၊ သတ္တဝါတို့၏သန္တာန်ကိုချွဲတတ်သောရာဂ မာနအစရှိသော တရားတို့သည် ဖြစ်စေအပ်သော ဆင်းရဲအပေါင်းဖြင့်ပူလောင်သော သဘောရှိသောခပ်သိမ်းသောဆင်းရဲကိုဖြစ်စေတတ်သောဝင်တတ်သော၊ တဏှံ၊ တဏှာကို၊ ပဟဟိန္ဒာန၊ အရိယ

မဂ်ဖြင့်ဖြစ်၍၊ ဣဒါ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ သတော၊ သတိပညာအဆင်အခြင်
 နှင့်ပြည့်စုံသောရဟန်းသည်၊ ဈာယတိ၊ အာရမ္မဏုပနိဇ္ဈာနဈာန်ဖြင့် ဝဇ္ဇစား
 ၏ တတော၊ ထိုဝိပဿနာချမ်းသာမဂ်ဖိုလ်ချမ်းသာထက်၊ ပရမတရံ၊ လွန်
 မြတ်သော၊ ရတိ၊ မြေ့ထျော်ခြင်းကို၊ နုဝိန္ဒတိ၊ မရ၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊
 ထိဝံ၊ ဥပဒ္ဒဝေါကင်းသည်ဖြစ်၍ ချမ်းမြေ့သော၊ နွေစတုရင်္ဂါဝိနံ၊ ရှစ်ပါး
 သောအင်္ဂါနှင့်ပြည့်စုံသောမြတ်သော နိဗ္ဗာန်ကို ရှာတတ်သော၊ မဂ္ဂုတ္တမံ၊
 ရူပသံ၊ အရူပသံ၊ သို့ဖြစ်စေတတ်သောအကြောင်းတို့ထက် မြတ်သောနိဗ္ဗာန်
 သို့ရောက်ကြောင်းဖြစ်ထသော၊ သဗ္ဗကိလေသသောခနံ၊ အထုံးစုံသောကိ
 လေသာတို့မှ သတ္တဝါတို့ကို သုတ်သင်တတ်သောကြောင့် အထုံးစုံသောကိ
 လေသာတို့၏စင်ရာဖြစ်သောအဋ္ဌကိကမဂ်ကို၊ ပညာယ၊ ပဋိဝေပညာဖြင့်
 ပထဝိတွာ၊ ဘာဝနာဘိသမယ၏အစွမ်းဖြင့်မြင်၍၊ သတော၊ သတိပညာအ
 ဆင်အခြင်နှင့်ပြည့်စုံသောပညာရှိသည်၊ ဣဒါ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဈာယတိ၊
 အာရမ္မဏုပနိဇ္ဈာနဈာန်ဖြင့်ဝဇ္ဇစား၏ တတော၊ ထိုဝိပဿနာချမ်းသာမဂ်
 ဖိုလ်ချမ်းသာထက်၊ ပရမတရံ၊ လွန်မြတ်သော၊ ရတိ၊ မြေ့ထျော်ခြင်းကို၊
 နုဝိန္ဒတိ၊ မရ၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ အသောကံ၊ စိုးရိမ်ခြင်းအကြောင်း
 တို့၏ကင်းရာ ဖြစ်ထသော၊ ဝိရဇံ၊ ရာဂစသောဂြူ၏ ကင်းရာလည်း ဖြစ်ထ
 သော၊ အသင်္ခတံ၊ တရံတရသော အကြောင်းတို့သည် မပြုပြင်အပ်ထသော၊
 သဗ္ဗကိလေသသောခနံ၊ ခပ်သိမ်းသောကိလေသာတို့မှ သတ္တဝါတို့၏စင်ရာ
 ထည်းဖြစ်ထသော၊ သညောဇနပန္နနန္တိန္ဒံ၊ သံယေဇဇေဟု ဆိုအပ်သောအ
 နှောင်အဖွဲ့တို့၏ဖြစ်ရာလည်းဖြစ်ထသော၊ သန္တပဇံ၊ ခပ်သိမ်းသောကိလေ
 သာခပ်သိမ်းသောဝန်ဆင်းရဲတို့၏ငြိမ်းရာလည်းဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်ကို၊ တာဝေ
 တိအဘိသမေတိ၊ သန္တိကရိယာဘိသမယ၏အစွမ်းဖြင့်သိ၏၊ တတော၊ ထို
 နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာထက်၊ ပရမတရံ၊ လွန်မြတ်သော၊ ရတိ၊ မြေ့ထျော်ခြင်းကို၊ နု
 ဝိန္ဒတိ၊ မရ၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ နုတော၊ ကောင်းကင်၌၊ မေဗ္ဗဒုဒ္ဒိတိ၊ မိလ်း
 ၏ချန်းခြင်းကြီးခြင်းသည်၊ ဝဋ္ဋတိ၊ ချန်း၏ကြိုး၏၊ ဝေရာ၊ ထက်ဝန်ကျင်မှ
 ယိုစီးသောရေအရည်တို့သည်၊ အာကုထာ၊ ပြင်းကုန်၏၊ သမန္တတော၊ ထက်
 ဝန်းကျင်မှ၊ ဝိဟာဂံပထေ၊ ငှက်တို့၏သွားရာခရီးဖြစ်သောကောင်းကင်၌၊ မေ
 ဗ္ဗဒုဒ္ဒိတိ၊ မိလ်းသံသည်၊ ဝဋ္ဋတိ၊ ကြိုး၏ချန်း၏၊ ဣဒါ၊ ဤသာသနာတော်၌၊
 ဘိက္ခု၊ စ၊ ရဟန်းသည် လည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗာရဂတောဝ၊ တောင်ခေါင်းလိုက်
 ခေါင်းစသည်သို့ကပ်ထွက်သာလျှင်၊ ဈာယတိ၊ ဈာန်ဝဇ္ဇစား၏ တတော၊ ထို
 ဈာန်ဖြင့်မြေ့ထျော်ခြင်းထက်၊ ပရမတရံ၊ လွန်မြတ်သော၊ ရတိ၊ မြေ့ထျော်

ခြင်းကို၊ နဝိန္ဒတိ၊ မရ၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ ကုသုမာကုထာနံ၊ ပျိုရွယ်သော သူ၏သည် ဆွဲအပ်သောဝတ်ပန်းတို့ဖြင့်၊ ဖြိုင်းကုန်သော၊ ဝိဝိတ္တဝါနေယျဝဋ် သကာနံ၊ တော၌ပွင့်ကုန်သောဆန်းကုန်သောဦးစောက်ပန်းရှိကုန်သော၊ နဒိနံ မြစ်ဘို့၏၊ ဝိဝေ၊ ကင်းနား၌၊ နိထိန္ဒော၊ ထိုင်နေထွက်၊ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော် ၌၊ သုမနော၊ ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မဇီအစွမ်းဖြင့်ကောင်းသောစိတ်ရှိသောရဟန်း သည်၊ ဈာယတိ၊ အာရမ္မဏူပနိဇ္ဈာနဈာန်ကိုဝင်စား၏၊ တတော၊ ထိုဈာန်ချမ်း သာထက်၊ ပရမတရံ၊ လွန်မြတ်သော၊ ရတိံ၊ မွေ့လျော်ခြင်းကို၊ နဝိန္ဒတိ၊ မရ၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ နိထိဝေ၊ ညဉ့်၌၊ ရဟိတမ္ဘိ၊ လူတို့၏ ကျဉ်း မြောင်းခြင်းမှကင်းသော၊ ကာနနေ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာတောကြီး၌၊ ဒေဝေ၊ ဝိသုဒ္ဓိ သည်၊ ပဇ္ဇန္တမ္ဘိ၊ ယိုစီးထွက်ရွာသည်ရှိသော်၊ ဒါဗ္ဗိနော၊ အစွယ်ရှိကုန်သော ခြင်္သေ့ သစ်ကျားအစရှိကုန်သောသတ္တဝါတို့သည်၊ နဒန္တိ၊ ဟောက်ကုန်ဟုန်း ကုန်၏၊ ဝိတ္ထုစ၊ ရဟန်းသည်ထည်း၊ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ပတ္တာရဂ တော၊ တောင်ခေါင်းသိုက်ခေါင်းသိုက်ကပ်ထွက်၊ ဈာယတိ၊ အာရမ္မဏူပနိဇ္ဈာ နဈာန်ဖြင့်ဝင်စား၏၊ တတော၊ ထိုဈာန်ချမ်းသာထက်၊ ပရမတရံ၊ လွန်မြတ် သော၊ ရတိံ၊ မွေ့လျော်ခြင်းကို၊ နဝိန္ဒတိ၊ မရ၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ ဝိတ ဏ္ဏေ၊ ကာမဝိတက်စသောမိစ္ဆာဝိတက်သည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ သန္တာနေ၊ သန္တာန်၌၊ ဥပရန္တိယ၊ ဆန်ကျင်ထက်အားဖြင့်မြစ်၍၊ မြီတော၊ တည်၏၊ တဒါ ထိုအခါ၌၊ ဣဒံဈာန်ရတိံ၊ ဤဈာန်ဖြင့်မွေ့လျော်ခြင်းကို၊ နဝိန္ဒတိ၊ မရ၊ တတော ထိုနေောင်မှ၊ နဂန္တရေ၊ ထောင်ကြား၌၊ နဂဝိဝရံ၊ တောင်ခေါင်းတောင်ရှင်းကို၊ သမာယိ၊ ထာနိသိတော၊ မှီ၍ကပ်၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဝိတဒ္ဓရော၊ ကင်း သောကိလေသာဟူသော ပူလောင်ခြင်းရှိသော၊ ဝိတဒိယော၊ ပယ်အပ်ပြီး သောစေတောဝိသစသော ထံသင်းရှိသော၊ ဝိတ္ထုစ၊ ရဟန်းသည်ထည်း၊ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဈာယတိ၊ အာရမ္မဏူပနိဇ္ဈာနဈာန်ဖြင့်ဝင်စား၏၊ တတော၊ ထိုဈာန်ချမ်းသာထက်၊ ပရမတရံ၊ လွန်မြတ်သော၊ ရတိံ၊ မွေ့ လျော်ခြင်းကို၊ နဝိန္ဒတိ၊ မရ၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ သုဘိ၊ ဈာန်ဝေသာ ချမ်းသာခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍၊ မထဝိသသောဝကနာသနော၊ နာဂစသောအ ညစ်အကြေးငါးပါးသောစေတောဝိထံသင်းတို့၏ဆွေမျိုးတို့နှင့်ကွေကွင်း ခြင်းစသောအကြောင်းရှိသောပိုးရိမ်ခြင်းကိုဖျက်ဆီးတတ်သည်၊ နိရုဂ္ဂဇ္ဇော နိဗ္ဗာန်သို့ဝင်ခြင်း၌ကားမြစ်တတ်သောအဝိဇ္ဇာဟူသောတံခါးကျည်မှကင်း သည်၊ နိဗ္ဗာနကော၊ ကိလေသာတို့ကိုငြိမ်းစေတတ်သည်၊ ဝိသလ္လော၊ တဏှာ စသောပြောင့်မှကင်းသည်၊ သဗ္ဗာ၊ သဝေသဗ္ဗာသဝေဟိ၊ ခပ်သိမ်းသောအာ

သဝေါဘရားတို့မှ။ ဗျန္တိကတော၊ အရိယမဂ်ဖြင့်ကင်းသည်ကို ပြုတတ်
သည်။ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ ဣမ၊ ဤသာသနာတော်၌။ သော
တာဒိယော၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ဈာယတိ၊ အာရမ္မ
ဏပုဒ်ဣာနဗျန္တိဝင်စား၏။ တတော၊ ထိုချာန်ချမ်းသာထက်။ ပရမတရံ၊
လွန်မြတ်သောရတံ။ မြေပျော်ခြင်းကို။ နဝိန္ဒတိ၊ မရ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘုတော
ထေရော၊ ဘုတထေရ်သည်။ ဣမာနဝဂါထာယော၊ ဤဗွဲ့ဆိုသီကုံးအပ်
သောကိုးဂါထာတို့ကို။ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီး ။

ဘုတထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။ ။

တဿ၊ ထိုနဝကနိပါတ်၏။ ဥဒါနံ၊ ဥဒါန်းသည်ကား။ ။ တထဒ္ဓသော၊ အ
ကျိုးစီးပွားကိုမြင်လေ့ရှိသော။ ဧကော၊ တယောက်အထည်းတည်း။ ခဝ္ဗဝိ
သာဏဝါ၊ ဤချိုကဲ့သို့တယောက်ထည်းသာနေထေ့ရှိသော။ ဘုတထေ
ရော၊ ဘုတထေရ်သည်။ ဣမနဝကနိပါတံ၊ ဤနဝကနိပါတ်၌။ နဝ၊ ကိုးပါး
ကုန်သော။ ဂါထာယော၊ ဗွဲ့ဆိုသီကုံးအပ်သောဂါထာတို့သည်။ ဟောန္တိ၊
ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်တည်း။ နဝကနိပါတော၊ နဝကနိပါတ်
သည်။ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီး ။

နဝကနိပါတ်ပြီး၏။ ။

ဒသကနိပါတ်။

(၂၃၃) ဟဒ္ဓန္တေ၊ အရှင်ဆရာများ။ အဂါရိနော၊ သန္တာအဆင်းနှင့်တူသောသစ်
ပင်ကို၏အပွင့်အညွန့်တို့နှင့်ပြည့်စုံထသော။ ပလေထိနော၊ အထီးထည်းရှိ
ကုန်ထသော။ ဒုမာ၊ သစ်ပင်တို့သည်။ ဆဒနံ၊ ရှေးအရွက်ဟောင်းကို။ ဝိပ္ပဟာ
ယ၊ စွန့်ကုန်၍။ သံဆိန္ဒပဏ္ဍ၊ ပထာသာ၊ ပြတ်သောသစ်ရွက်ထေ့ရှိကုန်သည်
ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေဒုမာ၊ ထိုသစ်ပင်တို့သည်။ အတ္ထိမန္တော၊ အတ္ထိမ
န္တော၊ တောက်ပသောထီးကဲ့သို့ပတာသယန္တိ၊ ထက်ဝန်ကြင်မှအရောင်
အဝါကိုဖြစ်စေကုန်၏။ မဟာဝါရ၊ ကြီးသောထုံးထွက်တော်မူသော ဆရာ
မြတ်၊ ရသာနံ၊ အတ္ထရသစသည်တို့၏တာဝီ၊ အတို့ရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။
ဒါနိဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ အနုဂ္ဂဟိတာယ၊ ဆွေတော်မျိုးတော်တို့ကိုခြီးမြှောက်
အံ့သည်၏။ သမယော၊ အခါတံပြီ။ ။ သမန္တကော၊ ထက်ဝန်လျင်မှ။ ဒုမာ
နိ၊ သစ်ပင်တို့သည်။ ဗုလ္လာနိ၊ ထိုအရပ်၌ထီးပွင့်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ မနောရမာ
နိ၊ နှလုံးမြေပျော်ဘွယ်ရှိကုန်ပြီး။ သဗ္ဗဗိသော၊ ခပ်သိမ်းသောအရပ်မျက်နှာတို့
သည်။ သဝန္တိ၊ အပွင့်အနံ့တို့ကိုထွတ်ကုန်ပြီး။ ဂုဏ္ဍာ၊ သစ်ပင်တို့သည်။ ပတ္တံ၊

အရှက်ကောင်းကို၊ ပံ့ပိုးပေး၊ စွန့်၍ ပယ်၊ သီးအံ့သည်ကို၊ အာသိသမာနာ၊
ယူလိုကုန်သကဲ့သို့၊ ဝေတထာ၊ ထိုအတူ၊ ရူးကျွာဘာယသောတန္တိ၊ သစ်
ပင်၏အရောင်ဖြင့် တင့်တယ်ကုန်ပြီ၊ ဝိရ၊ ကြီးသောလုံ့လရှိတော်မူသော
ထုရားမြတ်၊ ဣတေ၊ ဤရာဇဂြိုဟ်ပြည်မှ၊ ပက္ကမာနာယ၊ ဖဲခြင်းငှါ၊ ကာလော
အခါတန်ပြီ၊ ဘဒ္ဒန္တ၊ အရှင်ထုရား၊ ဣမသ္မိ၊ ကာလော၊ ဤအခါ၌၊ အတံ
သိတံ၊ အလွန်ချမ်းသည်၊ နော၊ အတ္ထိ၊ မရှိ၊ ပန၊ ထိုမှတပါး၊ အဘိဥတ္တံ၊ အ
လွန်ပူခြင်းသည်၊ နအတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဥတု၊ ဥတုသည်၊ အဒ္ဓန္ဒိယာ၊ အရွန်ရှည်သော
ခရီးကိုသွားခြင်းငှါ ခန့်သည်ဖြစ်၍၊ သုခါ၊ အပူအချမ်း နှစ်ပါးမျှသောအား
ဖြင့်ချမ်းသာ၏၊ ချေဟိနိ၊ ချေဟိနိအမည်ရှိသောမြစ်ကို၊ တရန္တော၊ ကူး
သောသူတို့သည်၊ ပစ္ဆာ၊ ရခံ၊ နောက်တူဖြစ်၍၊ တရန္တိ၊ ကူးရကုန်၏၊ သာ
ကိယာစ၊ သာကီ၊ ဝင်မင်းမျိုးတို့သည်လည်းကောင်း၊ ကောဋ္ဌယာစ၊ ကော
ဋ္ဌိယမင်းမျိုးတို့သည်လည်းကောင်း၊ တံ၊ အရှင်ထုရားကို၊ ပဿန္တု၊ ဖူး
မြင်ပါစေ ကုန်လော့၊ ၊ ခတ္တံ၊ လယ်ကို၊ ကဿကော၊ ထွန်သောသူ
သည်၊ အာသာယ၊ လယ်၌အသီးကိုတောင့်တသဖြင့်၊ ကဿတေ၊ ထွန်၏၊
ကသိတွာ၊ ထွန်ပြီး၍၊ ဝပ္ပန္တန၊ ပျိုးကြီးသာသူသည်၊ အာသာယ၊ အ
သီးကိုတောင့်တသဖြင့်၊ ဗိဇံ၊ မျိုးစေ့ကို၊ ဝပ္ပတိ၊ ကြီချ၏၊ နေဟာရကော၊
ဥစ္စာကိုဆောင်လိုကုန်သော၊ ဝါဏီဇာ၊ ကုန်သည်တို့သည်၊ အာသာယ၊ ဥစ္စာ
ကိုတောင့်တသဖြင့်၊ သဗုဒ္ဓိ၊ သဗုဒ္ဓရာကို၊ ယန္တိ၊ တရန္တိ၊ ထေ့ဖြင့်ကူးကုန်
၏၊ အဟတ္တိ၊ အကျွန်ုပ်သည်လည်း၊ ယာယအာသာယ၊ အကြင်ထုရားမြတ်စွာ
ကိုယ်တော်၏ကဝိလဝတ်ပြည်တော်သို့ ကြွတော်မူခြင်းကို တောင့်တသ
ဖြင့်၊ ဣခ၊ ဤအရပ်၌၊ တိဋ္ဌာမိ၊ ရပ်၏၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ သာအာသာယပတ္တ
နာ၊ ထိုသို့တောင့်တခြင်းသည်၊ သဗိဇ္ဈတု၊ ပြီးပြည့်စုံပါစေသတည်း၊ တုမေ
ဟိ၊ အရှင်ထုရားတို့သည်၊ ကဝိလဝတ္ထု၊ ကဝိလဝတ်ပြည်သို့၊ ဝန္တု၊ ကြွတော်
မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏၊ ၊ ဝေဂေ၊ နေ့နံ၊ စင်စစ်သဖြင့်၊ သကိံ
ဝတ္တမက္ကေန၊ တကြိမ်သာပျိုးကာမျှဖြင့်၊ ဝပ္ပေ၊ ကောက်သည်၊ အသမ္ပန္တမာ
နော၊ မပြည့်စုံသည်ရှိသော်၊ ကဿကာ၊ လယ်လုပ်သောသူတို့သည်၊ ဝုနုပ္ပုနံ၊
နှစ်ကြိမ်သုံးကြိမ်အဘန်တလဲလဲ၊ ဗိဇံ၊ မျိုးစေ့ကို၊ ဝပ္ပန္တိ၊ ပျိုးကုန်၏၊ ဒေဝရာ
ဇာစ၊ ပဇ္ဇာန်နတ်မင်းသည်လည်း၊ အဝသိတွာ၊ တကြိမ်မျှသာမရွာမူ၍၊ ဝုနုပ္ပု
နံ၊ လယ်ရက်တကြိမ် ငါးရက်တကြိမ်လခွဲတကြိမ်ဟုဆိုအပ်သော အဘန်
တလဲလဲရွာခြင်းကို၊ ဝဿတိ၊ ရွာ၏၊ ကဿကာ၊ လယ်လုပ်သောသူတို့
သည်၊ အကသိတွာ၊ တကြိမ်မျှသာမထွန်မူ၍၊ ခေတ္တံ၊ လယ်ကို၊ ဝုနုပ္ပုနံ၊

ကောက်ပြည့်စုံခြင်း၊ ညွှန်ကြားညွှန်ခြင်းကို ပြုခြင်း၌ အာနိတလဲလဲ ထွန်းခြင်းကို၊ ကသန္တိ၊ ထွန်းကုန်၏။ အပရိတုဿနတော၊ တကြိမ်သာ စပါးကို ဆောင်ခြင်းကိုပြု၍ မသင့်ချေသေးဟု မနှစ်သက်သောသူအား၊ ပုနပ္ပုနံ၊ ကျီကြစသည်တို့၌ သိုမှီးသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်လူတို့သည် အာနိတလဲလဲ သလေးစသောစပါးကိုဆောင်ခြင်းကို၊ ကတ္တာ၊ ပြု၍၊ ညှော်သလေးစသော စပါးကို၊ ရဋ္ဌံကောဋ္ဌကံ၊ ကျီကြသို့၊ ဥပေတိဥပနေတိ၊ ဆောင်၏။ ယာစနကာ၊ သူတောင်းစားတို့သည်၊ ဧကဝါရမေဝ၊ တကြိမ်သာလျှင်၊ န၊ တောင်းကုန်သည်မဟုတ်၊ ပုနပ္ပုနံ၊ အာနိတလဲလဲ၊ ဒါနပတိကော၊ အလှူရှင်တို့ကို၊ စရန္တိ ယာစန္တိ၊ တောင်းကုန်၏၊ ဒါနပတိ၊ အလှူရှင်တို့သည်၊ ယာစကာနံ၊ သူတောင်းစားတို့အား၊ ဧကဝါရမေဝ၊ တကြိမ်သာလျှင်၊ နဒဒန္တိ၊ မပေးကုန်၊ ပုနပ္ပုနံ၊ အာနိတလဲလဲ၊ ဒဒန္တံ၊ ပေးကုန်၏။ ဒါနပတိ၊ အလှူရှင်တို့သည်၊ ပုနပ္ပုနံ၊ အာနိတလဲလဲ၊ ဒဒိတွာ၊ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်အား ပေးလှူပြီး၍၊ ပုနပ္ပုနံ၊ အာနိတလဲလဲ၊ သဂ္ဂဋ္ဌာနံ၊ နတ်ပြည်အရပ်သို့၊ ဥပေန္တိ၊ ကပ်ကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အဟန္တိ၊ အကျွန်ုပ်သည်လည်း၊ ပုနပ္ပုနံ၊ အာနိတလဲလဲ၊ ယာစာမိဘောင်းပန်ပါ၏။ ဝိရောဓိရဝါ၊ ကြီးသော လုံ့လရှိတော်မူသော၊ သုရိပညော၊ မြေကြီးအထုနှင့်တူသော ပညာရှိတော်မူသော၊ မဟာပညော၊ ကြီးသောပညာရှိတော်မူသော၊ ပုရိသော၊ ယေ၊ ကျားသည်၊ ယထိံ၊ ကုလေ၊ အကြင်အမျိုး၌၊ ဇာယတိ၊ ဖြစ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုအမျိုး၌၊ ဟဝေကေန္တေန၊ စင်စစ်သဖြင့်၊ သက္ကယုဂံ၊ ခုနစ်ပါးသော ယောက်ျားတို့၏ အကျိုးစီးပွားအစုံကို၊ ပူရေတိ၊ ပြည့်စေနိုင်၏။ ယာဝ၊ အကြင်မျှထောက်၊ မစ္စိ၊ အကျွန်ုပ်ကိုလည်း၊ ပတိဋ္ဌာပနေန၊ အကျိုး၌တည်စေသဖြင့်၊ တတောပရံ၊ ထိုထက်လည်း၊ သောဝေတံ၊ သုတ်သင်ခြင်း၌၊ ဒေဝဒေဝေါ၊ ခပ်ထိမ်းသောနတ်တို့ထက်မြတ်သော နတ်ဖြစ်တော်မူသောအရှင်တရားသည်လည်း၊ သက္ကတိ၊ စွမ်းနိုင်တော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ မညေမညာမိ၊ အောက်မေ့၏၊ တယာ၊ အရှင်တရားသည်၊ ဇာတော၊ အရိယမဂ်ဖြင့်ဖြစ်တော်မူ၏၊ ရနိ၊ ပဗ္ဗုပ္ပန်သံသရာအကျိုးနှစ်ပါးကိုထိသောကြောင့်ရန်ဟူသော၊ သဂ္ဂဋ္ဌာမော၊ မချွတ်မယွင်းသောအမည်တော်သည်၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ မညေမညာမိ၊ အောက်မေ့၏၊ မဟေထိနော၊ သီလက္ခန္ဓစသောမြတ်သောတရားအပေါင်းကိုရှာတော်မူပြီးသော၊ ဗုဒ္ဓံ၊ သ၊ မြက်စွာတရား၏၊ ဝိတာ၊ ခမည်းတော်ကား၊ သုဒ္ဓေါဒနောနာမ၊ သုဒ္ဓေါဒနအမည်ရှိ၏။ မာတာ၊ မယ်တော်သည်ကား၊ မာယာနာမ၊ မာယာ

အမည်ရှိ၏။ သာ၊ ထိုမယ်တော်မာယာသည် ၊ ဗောဓိသတ္တံ၊ ထုရားလောင်း
 ကို၊ လှူ၍ နာ၊ ဝမ်းဖြင့်၊ ပရိဟရိယ၊ ဆောင်ပြီး၍၊ ကာယဿ၊ ကိုယ်ခန္ဓာ၏၊
 ဘောဓါ၊ ပျက်သည်မှ ဥဋ္ဌံ၊ အထက်၌၊ တိဒိဝတ္ထိံ၊ ထုထိတာနုတ်ပြည်၌၊ မောဒ
 တိ၊ မွေ့ထောင်ပံပျော်ရ၏၊ ဂေါတမီ၊ ဂေါတမအနွယ်ဖြစ်သော၊ သာ၊ ထိုမာယာ
 ဧဝံ၊ နေဝိသည်၊ ဣတော၊ ဤလူ့ပြည်မှ၊ ကာလကံတော၊ သေခဲ့၍၊ စုတော၊ မွေ့ထောင်
 သည်ရှိသော်၊ ဒိဋ္ဌေဟိကာမေဟိ၊ ထုထိတာနုတ်ပြည်၌ အကျွမ်းဝင်သော
 နုတ်တို့၏ ကာမဝတ္ထုတို့ဖြင့်၊ သမင်္ဂီဘုတော၊ ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ မောဒတိ၊
 မွေ့ထောင်ပံပျော်ရ၏၊ သာ၊ ထိုမာယာဧဝံ၊ ပဋ္ဌဟိကာမဂုဏေဟိ၊ ငါး
 ပါးသောကာမဂုဏ်တို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ တေဟိဒေဝဂုဏေဟိ၊ ထိုနုတ်
 အပေါင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပရိဝါရိတာ၊ ခြံရံလျက်၊ မောဒတိ၊ မွေ့ထောင်
 ပံပျော်ရ၏၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ သဗ္ဗညုထုရားရှင်၏၊ ဝုတ္တော၊ ရင်တော်မှဖြစ်သောတရား
 ဒေသနာကိုသောကရသော ကြောင့် ရင်တော်အနှစ် သားတော်စစ်သည်။
 အဓိ၊ ဖြစ်၏။ အသယာသာဟိနော၊ သူတပါးတို့မနှိုက်စက်နိုင် ကိုယ်တော်က
 သူတပါးတို့ကိုနှိုက်စက်ခြင်းငှါ ထတ်နိုင်သော အလိုအနုသယ စရိုက်နှလုံး
 သွင်းခြင်းစသည်ကိုထင်စွာပြု၍ ထုရားကိစ္စကိုပြီးစေတတ်ထသော၊ အင်္ဂီရ
 လဿ၊ ပြည့်စုံစွာပြုအပ်သောသီလအစရှိသော ဂုဏ်အပေါင်းရှိတော်မူထ
 သော၊ အပ္ပဋိမဿ၊ မနှိုင်းရှည်အပ်ထသော၊ တာဒိနော၊ သည်းခံခြင်းကျေး
 ဇူးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူထသော၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာထုရား၏၊ ဝုတ္တော၊ သားတော်
 အစစ်သည်။ အဓိ၊ ဖြစ်၏။ သက္က၊ သာကီဝင်မင်းမျိုး ဖြစ်တော်မူသောမင်း
 ကြီး၊ မဟ္တာ၊ ငါ၏၊ ပိတု၊ အဘဖြစ်သော ထုရားရှင်၏၊ တုဝံ၊ သင်မင်းကြီး
 သည်၊ ပိတာ၊ အဘသည်။ အထိ၊ ဖြစ်၏။ ဂေါတမ၊ ဂေါတမအနွယ်ဖြစ်တော်
 မှသောမင်းကြီး၊ ဝဗ္ဗေန၊ အရိယဇာတ်ထောက်ဇာတ်နှစ်ပါးကို ပေါင်းသော
 သဘောဖြင့်၊ တံ၊ သင်မင်းကြီးသည်။ အယုကောပိတာမဟော၊ ငါ၏အဘိုး
 သည်။ အထိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကာဠုဒါယိ၊ ထေရော၊ ကာဠုဒါယိ
 ထေရ်သည်။ ဣမာဒသဂါထာယော၊ ဤသို့ဆိုထိဇနိုးအပ်သောဆယ်ဂါထာ
 တို့ကို၊ အဘာထိတ္ထ၊ ဆိုပြီ ။

ကာဠုဒါယိထေရဂါထာအနက်ပြီး၏ ။

(၂၃၄) အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ဝုရတောဂါ၊ မိမိရှေ့မှလည်းကောင်း၊
 ပစ္ဆိတောဂါမိ၊ မိမိနောက်မှလည်းကောင်း၊ ပဿတော၊ ပဿန္တဿ၊ ရှု
 သောသူအား၊ အပရောအညော၊ တပါးသောသူသည်၊ နဒိဇ္ဇတိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ စေ
 ဤသို့ဆိုပြားအံ့၊ ဝေံသတိ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ဝနောတောမ္ဘိ၊ ဧကဿ၊

တယောက်အထည်းတည်း။ ဝသတော၊ နေသောငါအား၊ အတိဝ၊ အလွန်
 လျှင်၊ ဖာသု၊ စိတ်၏ချင်းသာခြင်းသည်၊ တဝတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟန္တု၊ ယခုအခါ၌၊
 ဝိယန္တုမိ၊ ရှုာကိုငါစွန့်၏၊ ဧကော၊ တယောက်အထည်းတည်း၊ ဗုဒ္ဓဝဏ္ဏိကံ
 မြတ်စွာတရားသည်မြီးမွမ်းအပ်သော၊ အရညံ၊ တောသို့၊ ဂမိယာမိ၊ သွားအံ့
 ဧကေဝိ ဘာဝိဿ၊ တယောက်အထည်းထည်းနေလေ့ရှိထသော၊ ဗဟိတတ္ထ
 သ၊ နိဗ္ဗာန်သို့စေထွတ်အပ်သောစိတ်ရှိထသော၊ ဘိက္ခု၊ နော၊ ရဟန်းအား၊ အ
 ရညံ၊ တောကျောင်းသော်၊ ဖာသု၊ အလိုရှိအပ်သောချမ်းသာကို ဆောင်
 တတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယောဂီဝိဘိကရံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးပြန်သောပုဂ္ဂိုလ်
 တို့၏ဈာနဝိပဿနာစသော ဝိဘိကိုပြုတတ်ထသော၊ မတ္တကုဉ္ဇရသေဝိတံ၊
 အရံ့သစ်သော ဆင်တို့၏သွားထာမှီဝဲရာလည်း ဖြစ်ထသော၊ ရမ္ပိ၊ နှလုံးမွေ့
 ထောင်ဘွယ်ရှိသော တောကျောင်းသည်၊ ဧကော၊ တယောက်အထည်း
 တည်း၊ အတ္ထဝထံ၊ ရဟန်းတရားကိုအလေ့အလာပြု၍နေခြင်းငှါသင့်သော၊
 ကာနနံ၊ တောအရပ်သို့ခိပွံ့လျှင်စွာ၊ ပဝိသိယာမိ၊ ဝင်ပေအံ့၊ သုပုဗ္ဗိတ၊
 ကောင်းစွာပွင့်ထသော၊ ဝီတလေ၊ ချမ်းမြေ့ထသော၊ ဂိရိကန္တု၊ တောင်
 ချောက်ရှိထသော၊ ဝီတဝနေ၊ အရိပ်ရေနှင့်ပြည့်စုံသောယင်းတိုက်တော၌၊
 ဝတ္ထာနိ၊ ကိုယ်တို့ကို၊ ပရိသိဗ္ဗိတွာ၊ ရေဖြင့်သွန်း၍၊ ဧကကော၊ တဗျာဟုဆို
 အပ်သောနှစ်ယောက်သောသူမရှိသည်ဖြစ်၍၊ စကံမိယာမိ၊ စင်္ကြံသွားပေ
 အံ့၊ ဧကောထိယော၊ အဖော်မရှိသည်၊ အနုတိယော၊ တဗျာဟုသောနှစ်
 ယောက်မြောက်သောသူမရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ရမဏီယေ၊ နှလုံးမွေ့
 ထောင်ဘွယ်ရှိသော၊ မဟာဝနေ၊ တောကြီး၌၊ ကဒါ၊ တယ်နံရောအခါ၌၊ အဟံ
 ငါသည်၊ ကတကိစ္စော၊ ပြုအပ်သောတဆဲ့ခြောက်ပါးသောမစ်ကိစ္စရှိသည်
 ဖြစ်၍၊ အနာသဝေ၊ ကင်းသောအာသဝေရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟာဝိယာမိ၊ နေရ
 ပါအံ့နည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သောအခြင်းအရာဖြင့်၊ ကတ္တုကာမဿ၊ ပြုခြင်းငှါအ
 လိုရှိသော၊ မေ၊ ငါ၏၊ အမိပါယော၊ နှလုံးအလိုသည်၊ သမိတ္တတု၊ အရဟတ္တ
 ဖိုလ်ကိုရခြင်း ဟုဆိုအပ်သော အပြီးသို့ရောက်စေသတည်း၊ အညော၊ တ
 ယောက်သောသူသည်၊ အညဿ၊ တယောက်သောသူအား၊ ကာရကော၊
 သံသရာ၌အကျိုးနိဗ္ဗာန်အကျိုးကို ပြုတတ်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ အဟံ
 ယေဝ၊ ငါ့ကိုယ်တိုင်သာလျှင်၊ သာယေဝိယာမိ၊ သံသရာအကျိုးနိဗ္ဗာန်အ
 ကျိုးကိုပြီးစေအံ့၊ သေဧသောအဟံ၊ ထိုငါသည်၊ သန္ဓာဟံ၊ အသက်ကိုမဲ့ဘဲ
 ဝိရိယဟူသော ဖွဲ့ခြင်းဖြင့်၊ ဗဒ္ဓာမိ၊ လွန်စွာကြိုးကုတ် အားထုတ်ခြင်းဟူ
 သောဖွဲ့ခြင်းဖြင့်ဖွဲ့ပေအံ့၊ ကာနနံ၊ တောအရပ်သို့၊ ပဝိသိယာမိ၊ ဝင်ပေအံ့၊

တတော၊ ထိုတောကျောင်းမှာ အာသဝက္ခယံ၊ အာသဝေါတို့၏ ကုန်ရာဖြစ်
 သော အရဟတ္တမဂ်သို့ အပ္ပတ္တော၊ မရောက်သေးသရွေ့၊ နန်ကွမိသာမိ၊ ငါ
 မထွက်အံ့၊ ၊ မာရုတေ၊ လေသည်၊ သိတေ၊ ချမ်းမြေ့စွာ၊ သုရုတိဂန္ဓကော၊
 ကောင်းသောဝတ်ပန်းအနံ့ ကိုဆောင်လျက်၊ ဥပဝါယန္တေ၊ တကြိုက်ကြိုက်
 ထိုင်လျက်လာသည်ရှိသော်၊ နဂရန္ဓနိ၊ တောင်ထိပ်ထက်၌၊ နိဗ္ဗိန္ဒေ၊ ထိုင်
 လျက်၊ အဝိန္နံ၊ မောဟဟူသော အရိက်ကို၊ ဒါလယိသာမိ၊ ခွဲပေးကံပေအံ့၊
 နန္ဒကေန္တေန၊ စင်စစ်သဖြင့်၊ သိတလေ၊ ချမ်းမြေ့သော၊ ကုသုမသဉ္ဇန္တေ၊
 ကောင်းသောဝတ်ပန်းဖြင့်ပူးထွမ်းအပ်သော၊ ဝနေ၊ တော၌၊ မြိတော၊ တည်
 သော၊ ပတ္တဝရေ၊ တောရှင်း၌၊ နိဗ္ဗိန္ဒေ၊ ထိုင်နေလျက်၊ ဝိရတ္တိသုခေန၊ အရ
 ဟတ္တဖိုလ်ချမ်းသာဖြင့်၊ သုခိတော၊ ချမ်းသာသောကိုယ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဂိဗ္ဗ
 ဇေ၊ ဝေတာရစသောတောင်ငါးလုံးဖြင့်မြီရံအပ်သောရာဇဂြိုဟ်ပြည်အနီး၌၊
 ရမိသာမိ၊ မြေထျော်ထျော်နေလေအံ့၊ သောအဟံ၊ ထိုငါသည်၊ ဒါနိဇ္ဈဒါနိ၊
 ယခုအခါ၌၊ ပန္နရသော၊ တဆဲ့ငါးရက်မြောက်သောနေ့၌၊ စန္ဒေ၊ လသည်။
 ပရိပုဏ္ဏောယထာ၊ ပြည့်ဝန်းလျက်ထွန်းသကဲ့သို့၊ ပရိပုဏ္ဏသကံပွေ၊ ပြည့်ဝ
 သော အကြံသည်၊ အဟောတိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သဗ္ဗာသဝပရိက္ခံတော၊
 ကုန်ပြီးသော အလုံးစုံသော အာသဝေါရှိသည်၊ အတ္တိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ဒါနိဇ္ဈဒါနိ၊ ယခုအ
 ခါ၌၊ ပုနုပ္ပတေ၊ တဘန်ဘဝသစ်၌ဖြစ်ခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဧကဝိဟာရိယေထေရော၊ ဧကဝိဟာရိယ ထေရ်သည်၊ ဣမာဒသဂါထာ
 ယော၊ ဤခွဲဆိုသီကုံးအပ်သော ဆယ်ဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိ၊ ဆိုပြီ၊ ၊
 ဧကဝိဟာရိယထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။ ၊

(၂၃၅) ယောပုဂ္ဂလေ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဟိတံ၊ အကျိုးစီးပွားရှိ
 သော၊ အတ္တဉ္စ၊ ကိစ္စကိုလည်းကောင်း၊ အဟိတံ၊ အစီးအပွားမရှိသော၊ အတ္တ
 ဉ္စ၊ ကိစ္စကိုလည်းကောင်း၊ တံဒ္ဓယံ၊ ထိုအစီးအပွားရှိသည်မရှိသည်ဖြစ်သော
 နှစ်ပါးစုံသောကိစ္စကို၊ အနာဂတံ၊ မရောက်မီရှေးဦးစွာက သာလျှင်၊ ပရိ
 ကစ္စ၊ ပညာဖြင့်ဆင်ခြင်၍၊ ပဿတိ၊ စုံစမ်းခြင်းဖြင့်မြင်၏၊ တဿ၊ ထိုသူ၏၊
 ဝိဒ္ဓေသိနော၊ အကျိုးစီးပွားကို အလိုမရှိသော ခင်ပွန်းယုတ်တို့သည် လည်း
 ကောင်း၊ ဟိတေသိနော၊ အကျိုးစီးပွားကို အလိုရှိသော ခင်ပွန်းကောင်းတို့
 သည်လည်းကောင်း၊ ခန္ဓံ၊ ဆီ၌၊ အပေါက်ကို၊ သမေက္ခမာနာ၊ ရှာကုန်သည်ရှိ
 သော၊ နပဿန္တိ၊ မမြင်ကုန်၊ ၊ ယဿ၊ ယောဂီနော၊ အကြင်ယောဂီ
 ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အာနာပါနဿတိ၊ ထွက်သက်ဝင်သက်လျှင် အာရုံရှိသော သ
 တိကို၊ ပရိပုဏ္ဏော၊ လေးပါးသော သတိပဋ္ဌာန်တို့၏ တဆဲ့မြောက်မားသော အ

ခြင်းအရာတို့ဖြင့် အခါခပ်သိမ်း ပြည့်စုံခြင်း ခုနစ်ပါးသော ဗောဇ္ဈင်္ဂိဇ္ဇာဝိ
 မုတ္တိတို့၏ပြည့်ခြင်းဖြင့်၊ သုဘာဝိတော၊ ကောင်းစွာပွားစေအပ်၏။ ဗုဒ္ဓန၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒေသိကာယထာ၊ သောသတောဝ အသတ်အစရှိ
 သည်ဖြင့်ဟောတော်မူအပ်သကဲ့သို့၊ အနုပုဗ္ဗအနုပုဇ္ဈော၊ အစဉ်သဖြင့်၊ ပရိပိ
 တာ၊ ပွားစေအပ်ထေ့လာအပ်၏။ သောယောဂါဝစရော၊ ထိုကမ္မဋ္ဌာန်းစီးပြန်
 သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အတ္တ၊ တိမ်တိုက်မှ၊ မုတ္တော၊ လွတ်သော၊ စန္ဒိမာဝစန္ဒိမာ
 ဣ၊ ထကဲ့သို့၊ ဣဓိလောကံ၊ ဤလောကကို၊ ပဘာသေတိ၊ ဥာဏ်ဟူသောအ
 ထင်းဖြင့် မိမိသန္တာန်သူတပါးသန္တာန်၌ ကျသောသင်္ခါရလောကကိုထင်
 စွာပြုတတ်၏။ မေ၊ ငါ၏၊ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ အပ္ပမာဏံ၊ ပမာဏကိုပြုတတ်
 သောရာဂစသည်တို့ကိုပယ်သောအားဖြင့်နိဗ္ဗာန်ကို၊ သုဘာဝိတံ၊ ကောင်း
 စွာပွားစေအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဩဒါတဝတ၊ နိဝရဏတည်းဟူသောအညစ်အ
 ကြေးမှကင်းသောကြောင့်ဖြူစင်စွတကား၊ နိဗ္ဗိန္ဒိပနိရိန္ဒါတံ၊ ထိုးတွင်း၍သိ
 အပ်သည်၊ ပဂ္ဂဟိတဉ္စ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော အဘို့မှဖဲ့၍ယူအပ်သည်။
 ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗာဒိသာ၊ ဒုက္ခသစ္စာ စသော ပုဗ္ဗန္တာရုဒိဋ္ဌိ စသောခပ်
 သိမ်းသောအရပ်တို့သည်၊ ဩဘာသတေ၊ ထင်စွာဖြစ်ကုန်၏။ ဝိတ္တ
 ပရိက္ခယော၊ ကုန်သောဥစ္စာရှိသော၊ သပ္ပညောအပိ၊ အဆင်အခြင်ပညာ
 နှင့်ပြည့်စုံသောသူသည်လည်း၊ ဇီဝတေဝ၊ ရသသမျှသောပစ္စည်းဖြင့်ရောင့်
 ရဲသည်ဖြစ်၍အပြစ် မရှိသော အသက်ရှင်ခြင်း မည်သည်သာလျှင်၊ အထိ၊
 ဖြစ်၏၊ ဝိတ္တဝါပိ၊ ပညာနည်းသောပုဂ္ဂိုလ်သည်ပစ္စုပ္ပန်သံသရာ အကျိုးနှစ်ပါး
 ကိုချွတ်ပွင်း စေသော အမှုဖြင့် ဥစ္စာရှိသော်လည်း။ ပညာယ၊ အဆင်အ
 ခြင်ပညာဖြင့်၊ အယာဘောန အယာဘတ္တာ၊ မရသောကြောင့်၊ နဇီဝတိ၊
 ရတိုင်းသော ဥစ္စာကို ပျက်ဆီးထူးကန် အသက်ကို ကောင်းစွာ ထည်စေ
 ခြင်းငှါမတတ်နိုင်၊ ၊ သောပညာနာမ၊ ဤပညာမည်သည်ကား၊ သုတ
 ဝိနိစ္ဆိနိ၊ ကြားမြင်တိုင်းသောတရား၏ အနက်ကိုဤကားကုသိုလ် ဤကား
 အကုသိုလ် ဤကားအပြစ်ရှိ၏ ဤကားအပြစ်မရှိစသည်ဖြင့် ဆုံးဖြတ်ခြင်း
 သဘောရှိ၏။ သောပညာ၊ ဤပညာသည်၊ ကိတ္တိသိလောကဓန္ဒနိ၊ မျက်
 မှောက်ပြီးပွမ်းခြင်းဖြင့်လူအပေါင်း၌ပြန့်နှံ့ခြင်း၏သဘောအားဖြင့်ပွားခြင်း
 ရှိ၏။ ပညာသဟိတော၊ ပါဠိဟာရိယပညာဝိပဿနာ ပညာနှင့် တကွဖြစ်
 သော၊ နရော၊ လူသည်၊ ဣဓေထောကေ၊ ဤလောက၌၊ ဒုက္ခေသုအပိ၊ စင်စစ်
 ဆင်းရဲသောသဘောရှိကုန်သောခန္ဓာအာယတနစသည်တို့၌လည်း၊ သုခါနိ၊
 အဟုတ် အဟတ်သဘောကို ထိုးတွင်း၍ သိသဖြင့်အာမိဿ ကင်းသော

ဒသကနိပါတ်၊

ချင်းသာတို့ကို၊ ဝိန္ဒုတိ၊ ရံ၏။ ။ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊ ယွာယံယောအယံ
 ဝေဗ္ဗော၊ အကြင်ဖြစ်ခြင်းသဘော သေခြင်းသဘောသည်၊ အဇ္ဇတနော၊ ယခု
 အခါ၌သာ၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ နအစ္စ္စေရော၊ မမြတ်ဖြစ်ခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်
 ဖြင့်၊ အံသွယ်သရဲလည်းမရှိ၊ နပိအတ္တုတော၊ ရှေး၌ မဖြစ်ဘူးသည်၏ အဖြစ်
 ဖြင့်မဖြစ်ဘူးသောသဘောဖြင့်ဖြစ်သည်လည်းမဟုတ်၊ ယတ္ထ၊ အကြင်သင်္ခါ
 ရလောက၌၊ ဇာယေျထ၊ ပဋိသန္ဓေလည်းနေရာ၏၊ သောသတ္တော၊ ထိုသတ္တ
 ဝါသည်၊ ဝိယေထ၊ စင်စစ်သေသည် သာတည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုပဋိသန္ဓေနေ
 ခြင်းသေခြင်း သဘောရှိသောသင်္ခါရလောက၌၊ ကိံ ဝိယကိံ နာမ၊ အဘယ်
 ကြောင့်လျှင်မဖြစ်ဘူးသော သဘောဖြင့်ဖြစ်ရာအံ့နည်း၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်
 ကြောင့်၊ အနန္တရံ၊ အခြားမဲ့၌၊ ဇာတဿ၊ ဖြစ်သောသတ္တဝါ၏၊ ဇိပိတာ၊ အ
 သက်ရှင်သည်မှာ၊ ရဝံ၊ အမြဲ၊ မရဏံ၊ သေခြင်းသည်၊ ဇာယေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။
 သစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဇာတာဇာတာ၊ ဖြစ်ဖြစ်သည်မှာ၊ မရန္တိ၊ အခြားမဲ့၌သေရကုန်၏။
 ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ပါဏီနော၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ဝေဝေဗ္ဗော၊ ဤထို့
 ဖြစ် ဖြစ်သည်အထက်၌ သေခြင်းသို့ ရောက်ရခြင်းသဘောရှိ ကုန်သည်။
 ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ကိံ နာမအတ္တုတံ၊ အဘယ်ကြောင့်
 မဖြစ်ဘူးခြင်းသဘောဖြင့် ဖြစ်ရာအံ့နည်း၊ မတဿ၊ သေသောသူ၏၊ ယံဇိပိ
 ကတ္တံ၊ အကြင်အသက်ရှင်ခြင်း၏အကြောင်းကို၊ ပရပေါရိသာနံ၊ တပါးသော
 ယောက်ျားတို့၏၊ မတံဝေ၊ သေရခြင်း သည်သာလျှင်၊ အမှိ၊ ဖြစ်၏၊ တံ၊ ထို
 သေခြင်းကို၊ ရုက္ခဂုဗ္ဗံ၊ တားဖြစ်တတ်သည်၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ န
 ဟောတိ၊ မဖြစ်၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တဒတ္ထာယ၊ ထိုအသက်ရှင်ခြင်းအကျိုး
 ဌာ၊ နဝါယမေ၊ လုံ့လမပြုရာ၊ ယဿ၊ အကြင်သူအား၊ ယသော၊ အကျော်အ
 စောကိုဆောင်တတ်သည်၊ သောကျံ၊ စင်ကြယ်ခြင်းကိုဆောင်တတ်သည်
 နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ သမဏဗြာဟ္မဏောတိ၊ ပညာရှိသောရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။
 ဝဏ္ဏိတံ၊ မြီးမွှင်းအပ်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ နဝါယာ
 မေ၊ အသက်ရှင်ခြင်း၌လုံ့လမပြုရာ၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ရုက္ခဂုဗ္ဗံ၊ သာ၊
 ဝိကြေးသောပုဂ္ဂိုလ်၏၊ စက္ခု၊ မျက်စိသည်လည်းကောင်း၊ သင်္ခါရသင်္ခါရဉ္စ၊
 ကိုယ်သည်လည်းကောင်း၊ ဥပဟန္တိ၊ ပူတပ်ကုန်၏၊ တေနရုဗ္ဗေန၊ ထိုဝိကြေး
 သဖြင့်၊ ဝဏ္ဏုဉ္စ၊ အဆင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဗလဉ္စ၊ ခွန်အားသည်လည်း
 ကောင်း၊ မတိစ၊ ပညာသည်လည်းကောင်း၊ နိဟိယျတိ၊ ယုတ်၏၊ အဿ၊ ထို
 ဝိကြေးသောပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဒိသာ၊ ရန်သူတို့သည်၊ အာနန္ဒနော၊ ဝမ်းမြောက်ကုန်
 သည်၊ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အဿ၊ ထိုဝိကြေးသော ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဟိတေထိ

နေ့၊ အစားအပွားကို အလိုရှိကုန်သော အဆွေခင်ပွန်းကောင်းတို့သည်၊ သူတို့ကိုယ်စိတ်ချမ်းသာခြင်း ရှိကုန်သည်။ နုစာဝန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ကမ္ဘာထိုကြောင့်၊ မေဓာဝိနောစေဝ၊ ခိုလှမ်းကြိုးစက်ကဲ့သို့ပညာနှင့် ပြည့်စုံသောသူတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဗဟုသုတေစ၊ တရားကျမ်းဂန်အကြားအမြင်များသောပညာရှိတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ကုဏေ၊ မိမိအမျိုး၌၊ ဝသန္တေ၊ နေခြင်းတို့ကို၊ ဣန္ဒြေယျ၊ ပဒိုကဓိယျ၊ ထိုပညာရှိသော ဆရာတို့သို့ကပ်ခြင်းကို ပြုရာ၏။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ တေသံ၊ ထိုပညာရှိတို့၏၊ ပညာဝိဘဝေန၊ ပညာအားဖြင့်၊ ပုဏ္ဏံကြီးစွာသော ရေအယဉ်ဖြင့် ပြည့်သော၊ နဒီ၊ မြစ်ကို၊ နာဝါယ၊ ထွေဖြင့်၊ တရန္တိ၊ ဣဝ၊ ကူးကုန်သကဲ့သို့၊ ဝေတထာ၊ ထိုအထူးကုလပုတ္တ၊ အမျိုးသားတို့သည်၊ ကိစ္စံ၊ မိမိ၏အကျိုးစီးပွားကိစ္စကို၊ တရန္တိ၊ အပြီးသို့ရောက်စေကုန်ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မဟာကပ္ပိနောထေရော၊ မဟာကပ္ပိနထေရ်သည်။ ဣမာဒသဂါထာယော၊ ဤဗွဲ့ဆိုထိကုံးအပ်သော ဆယ်ဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ။ မဟာကပ္ပိနထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။ ။

(၂၃၆) အာဂုဿော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ မယံ၊ ငါ၏၊ ဂတိ၊ ဥာဏ်အလားသည်၊ ဒန္ဓာ၊ လေးထပ်တို့ဖြင့် လေးပါးရှိသောဂါထာကို မှတ်ယူခြင်းငှါ မစွမ်းနိုင်သောနှေးသောပညာရှိသည်၊ အထိ၊ ဖြစ်၏၊ ပုရေ၊ ရှေးပုထုဇဉ်ဖြစ်သောအခါ၌၊ အဟံ၊ ငါ့ကို၊ ပရိဘူတော၊ ဝေဇယုဇာသော သတိအဆင်အခြင်တို့ဖြင့်နှိပ်စက်အပ်သည်၊ အထိ၊ ဖြစ်၏၊ ပန္နက၊ ပန္နက၊ တဝံ၊ သင်သည်၊ ဒါနိ၊ နိဗ္ဗာန်၊ ယခုအခါ၌၊ စာရံ၊ အိမ်သို့၊ ဂစ္ဆ၊ သွားထေထော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝံ၊ ငါ့ကို၊ ဘာတာ၊ အစ်ကိုဟံထော်သည်၊ ပဏာမေထိ၊ နှင်ထုတ်လိုက်၏၊ သောအဟံ၊ ထိုငါသည်၊ ပဟိတော၊ အစ်ကိုဟံထော်သည် စေခိုင်းအပ်သည်၊ သန္တောသမာနော၊ ဖြစ်ထတ်သော်၊ သံဃာရာမသံ၊ သံဃာ့အရံ၏၊ ကောဠကေ၊ တံခါးမုတ်အနီး၌၊ ခုမ္မနော၊ မကောင်းသောနှလုံးရှိသည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထတတ္ထံ၊ သာသနတ္ထံ၊ ထိုဘုရားသာသနာတော်၌၊ အပေက္ခဝါ၊ လူအဖြစ်ကိုအလိုမရှိရဟန်းအဖြစ်ကိုသာအလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ အဠာသိ၊ ခပ်၏၊ တဂဝါ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသောဘုရားသည်၊ တတ္ထ၊ တိုငါ့နေရာတံခါးမုတ်အနီးသို့၊ အာဂစ္ဆိ၊ ကြွတော်မူလာ၏၊ အာဂတ္တာ၊ ကြွတော်မူလာ၍၊ မယံ၊ ငါ၏၊ သိသံ၊ ဥက္ခောင်းကို၊ ပရာမထိ၊ ထက်တော်ဖြင့်သုံးသပ်တော်မူ၏၊ ဝံမမ၊ ငါ့၏၊ ဗာဟာယ၊ လက်မောင်း၌၊ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်တော်မူ၍၊ သံဃာရာမံ၊ သံဃာ့အရံသို့၊ ပဝေသယိ၊ သွင်းတော်မူပြီ။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မေ၊ ငါ့အား၊ အနုကမ္မာယ၊ အစဉ်သနားတော်မူသဖြင့်၊ ပါဒပုဋ္ဌနိ၊ ခြေသုတ်ကြိုးဝန်းကို၊ ပါဒါထိ၊ ရတေဟရ

တံဟုနှလုံးပြုထောဟူ၍ပေးတော်မူ၏။ သန္တံ၊ စင်ကြယ်သော၊ ဇေတံပါဒပုဏ္ဏံ၊
 ဤခြေသုတ်ကြီးဝန်းသည်။ သွမိဗ္ဗိတံ၊ ရတောဟရတံဟု နှလုံးသွင်းခြင်းဖြင့်
 ကောင်းစွာဆောက်တည်သည်ကိုပြု၍၊ ဧကမန္တံ၊ ဧကမန္တေန၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာ
 ဂန္ဓကုမိုတိုက်ခြင်း၌၊ နိသိန္ဒော၊ ထိုင်နေထွက်၊ အဓိဋ္ဌေဟိ၊ စိတ်ကိုတည်ကြည်
 စွာပြု၍ပွားစေထော၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍၊ ပါဒါသိ၊ ပေးတော်မူ၏။ အဟံ၊ ငါသည်
 တဿ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏၊ ပစနံ၊ စကားတော်ကို၊ သုတ္တံ၊ ကြား၍၊ သာသ
 နေ၊ သုရားသင်သာသနာတော်၌၊ ရတော၊ မြေမြေထျော်ထျော်၊ ဝိဟာသိ၊
 နေပြီ၊ ဝိဟရိတွာ၊ မြေထျော်စွာနေပြီး၍၊ ဥက္ကမဿ၊ မြတ်သော အရဟတ္တ
 ဖိုတ်ကို၊ ပတ္တိယာ၊ ရခြင်း၌၊ သမေဓိ၊ ဝိပဿနာကိုစီးဖြန်း၍ ရအပ်သောမဂ်
 အစင်ဖြင့်အရဟတ္တမဂ်သမာဓိကို၊ ပဗ္ဗိပါဒေသိ၊ ပြီးစေပြီ၊ ပုဗ္ဗေနိဝါသံ၊ ရှေး
 ၌ဖြစ်ဘူးသောခန္ဓာအစဉ်ကို၊ ဇာနာမိ၊ သိ၏။ ဒိဗ္ဗစက္ခု၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုအတိညာဉ်
 ကို၊ ဝိသောဓိတံ၊ သုတ်သင်အပ်ပြီ၊ မယာ၊ ငါသည်၊ တိသောဝိဇ္ဇာ၊ သုံးပါး
 သောဝိဇ္ဇာတို့သို့၊ အနုပ္ပတ္တာ၊ အစဉ်အတိုင်းရောက်အပ်ကုန်ပြီ၊ ပုဒ္ဒဿ၊ မြတ်
 စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ဖြစ်သော မဂ်ဟူသောသီတင်းကို၊
 ကတံကရဏီယံ၊ ပြုအပ်ပြီ၊ ပန္နကော၊ ပန္နကမည်သောငါသည်၊ အတ္တာနံ၊
 မိမိကိုယ်ကို၊ သဟဿက္ခတ္တံ၊ အကြိမ်များစွာ၊ နိဗ္ဗိနိတွာ၊ စိတ်ဖြင့်ပြီးသော
 ကိုယ်ကိုဖန်ဆင်း၍၊ နိသိဒိ၊ ထိုင်နေ၏။ အဟံ၊ ငါသည်၊ ယာဝ၊ အကြင်မျှ
 လောက်၊ ကာထပ္ပဝေဒနံ၊ ဆွမ်းစားပင့်သော ကာထကို ကြားခြင်းသည်၊
 အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်၊ ရမ္မေ၊ နှလုံးမြေထျော်ဘွယ်ရှိသော၊ အမ္မဝ
 နေ၊ ဇီဝက၏ သရက်ဥပျာဉ်တော၌ ဆောက်အပ်သောကျောင်း၌၊ နိသိဒိ၊
 ထိုင်နေပြီ၊ တတော၊ ထိုသို့နေပြီးသည်နောက်မှ၊ မေ၊ ငါ့အား၊ သတ္တံ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကာထပ္ပဝေဒကံ၊ ဆွမ်းစားအုံသောကာထကိုကြားသိ
 စေတတ်သော၊ ခုတ်၊ တမန်ကို၊ ပါဟေသိ၊ စေထွတ်တော်မူ၏။ ကာထမ္ဘိ၊ ဆွမ်း
 စားသွားအုံသောကာထကို၊ ပဝေဒိတမ္ဘိ၊ ကြားသိအပ်သည်ရှိသော်၊ ဝေဟာ
 သဝေဟာသေန၊ ကောင်းကင်ဖြင့်၊ ဥပသကံမိ၊ သုရားဆွမ်းဘုဉ်းပေးပင့်ရာ
 အရပ်သို့ကပ်၏။ အထပစ္ဆာ၊ ထိုသို့နေပြီးသည်နောက်မှ၊ သတ္ထု၊ နေ၊
 မြတ်စွာဘုရား၏၊ ပါဒေ၊ ခြေတော်တို့ကို၊ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုးပြီး၍၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်
 တင့်ထျောက်ပတ်သော အရပ်၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ နိသိဒိ၊ ထိုင်နေပြီ၊ အထ
 ပစ္ဆာ၊ ထိုသို့ထိုင်နေပြီးသည်နောက်မှ၊ နိသိန္ဒံ၊ ထိုင်နေထုတ်သော၊ ဓံ၊ ငါ့ကို၊
 သံဝိဒိတွာန၊ သိတော်မူ၍၊ သတ္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပဗ္ဗိဂ္ဂဟိ၊ အဂ္ဂုရေ
 ဇုကံ၊ ကိုခံတော်မူ၏။ သဗ္ဗလောကဿ၊ အလုံးစုံသောလောက၏။ အာယု

ထေရဂါထာပါဠိတော်နိဿယ၊

ဂေါ၊ မြတ်သောအတ္ထုခံထိုက်သော၊ အာဟုတိနံ၊ အဝေးမှဆောင်၍လှူအပ်
 သောအတ္ထုကို၊ ပဋိဂ္ဂဟော၊ များသော အကျိုးကိုပြုသဖြင့် ခံတော်မူထိုက်
 သော၊ မနုဿာနံ၊ လူတို့၏၊ ဝုဉ္ဇေတ္တံဝုဉ္ဇေတ္တော၊ ကောင်းမှုတည်းဟူ
 သောမျိုးစေတီကို စိုက်ပျိုးရာထယ်မြေကောင်းသဖွယ် ဖြစ်တော်မူသော
 မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဒက္ခိတံ၊ ဇီဝကသည်ဆောင်အပ်သောယာဂုခဲတွယ်
 စသည်အပြားရှိသောအတ္ထဝတ္ထုကို၊ ပဋိဂ္ဂဟိတ္ထံ၊ ခံတော်မူပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဝုဉ္ဇပန္နကထေရော၊ ဝုဉ္ဇပန္နကထေရ်သည်၊ ဣမာဒဿဂါထာယော၊ ဤ
 သို့ဆိုသီကုံးအပ်သောခယ်ဝါထာတို့ကို၊ အဘာသိတ္ထံ၊ ဆိုပြီ။ ။

ဝုဉ္ဇပန္နကထေရဂါထာအနက်ဖြီး၏။ ။

(၂၃၇) အယံကာယော၊ ဤကိုယ်သည်၊ နာနာကုထမထသမ္ပုဏ္ဏော၊
 ဆံအမွှေးအစရှိသော အထူးထူးအပြားပြားမစင်ကြယ်သော အရခြင့်ပြည့်
 ၏၊ မဟာဥက္ကာရသမ္ပဝေါ၊ ကြီးစွာသောမစင်ပုနှင့်တူသောအမိဝမ်းတိုက်
 ဟုဆိုအပ်သောဖြစ်ရာလည်းရှိ၏၊ စန္ဒနိကံဝစန္ဒနိကံဣ၊ လုပ်ဆေးရေကိုယ်
 ဝန်အညစ်အကြေးစသည်တို့၏ စွန့်ရာဌာနဖြစ်၍ မစင်ကြယ်သောအရတို့
 ဖြင့်ပြည့်သကဲ့သို့၊ ပရိပက္ကံ၊ ရင့်ခြင်းဟောင်းခြင်းသို့ရောက်၏၊ မဟာဂဇ္ဇော၊
 ကြီးစွာသောအိုင်းအနာနှင့်လည်းတူ၏၊ မဟာဝဏော၊ ကြီးစွာသောအမာဝ
 နှင့်လည်းတူ၏၊ ပုဗ္ဗရူပိရသမ္ပုဏ္ဏော၊ ပြည်သွေးတို့ဖြင့်ပြည့်၏၊ ဝုဉ္ဇ-ကု
 ပေ၊ မစင်တွင်း၌၊ နိဂါဠိကော၊ မြှုပ်နှစ်၏၊ အာပေါဓာတုယာ၊ အပေါဓာတ်
 ဟုဆိုအပ်သောအရည်ဖြင့်၊ သဒ္ဓါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ပတ္တု၊ ရတနာကာယော၊ ဟိုစီး
 သောကိုယ်ရှိ၏၊ ပူတိကံ၊ သထိတ်သည်၊ ခြေချွေးကောင်လှုပ်စသောအပုပ်ဖြင့်
 ပြည့်သည်ဖြစ်၍၊ သန္ဓတိ၊ စီး၏၊ သမ္ဗိကဏ္ဍရသမ္ပုဏ္ဏော၊ ခြောက်ဆယ်
 သောအကြောမတို့ဖြင့်ဖွဲ့အပ်၏၊ ဓိသထေပနထေဝိတော၊ အသားတည်းဟူ
 သောထိမ်းကျွံခြင်းဖြင့် ထိမ်းကျွံအပ်၏၊ စမ္ပကဇ္ဈကသန္ဓန္တော၊ အရေဟူ
 သောသင်ဒိုင်းဖြင့်ခပ်သိမ်းသော အပိုင်းအခြား၌ ဖွဲ့အပ်၏၊ အယံပူတိကာ
 ယော၊ ခပ်သိမ်းသောအခြင်းအရာဖြင့်ပုပ်သောအနံ့ရှိသော ဤကိုယ်သည်၊
 နိရုတ္တကော၊ အကျိုးမရှိ၊ အဗ္ဗိသံဗာသုစာမ္ပေတော၊ အရိုးစုအပေါင်းနှင့်စပ်
 ၏၊ နှာရုသုတ္တနိဗန္ဓနော၊ ချည်နှင့်တူကုန်သော ကိုးရာသော အကြောတို့ဖြင့်
 အမြဲဖွဲ့အပ်၏၊ အနကေသံ၊ များစွာသောလေးပါးသော မဟာထုတ်ဇီဝိ
 တိန္ဒြေထွက်သက်ဝင်သက် ဝိညာဉ်အစရှိသည်တို့၏၊ သံဂဟိတဘာဝါ၊
 ညီညွတ်ခြင်းသဘောဖြင့်၊ ဣရိယာပထံ၊ ယန္တရားစက်ကဲ့သို့ရပ်ခြင်းထိုင်
 ခြင်းစသော ဣရိယာပုထ်ကို၊ ကပ္ပေတိ၊ ပြုပြင်တတ်၏။ ။ မရဏာယ။

ဓိယကနိပါတ်၊

သေခြင်း၏အကျိုးငှါ၊ ခဝပ္ပယာတော၊ တရသော့းဖြစ်ခြင်းရှိ၏။ မဂ္ဂရာဇသေ
သေမင်း၏၊ သန္တိကော၊ အနီး၌မြို့တော၊ တည်၏။ ဣဝေ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်လောက
၌သာလျှင်၊ ဆန္ဒယိတွာန၊ ကိုယ်ကိုစွန့်၍၊ နရော၊ သတ္တဝါသည်၊ ယေနကာ
မံဂမော၊ အလိုရှိတိုင်းသောအရပ်သို့သွားတတ်၏။ အယံကာယော၊ ဤ
ကိုယ်သည်၊ အဝိဇ္ဇာယ၊ အဝိဇ္ဇာရှိဝရဏသည်၊ နိဂတော၊ ဖုံးထွမ်းအပ်၏။
စတုဂန္ထေန၊ အဝိဇ္ဇာကာယဂန္ထစသောလေးပါးသောဂန္ထဖြင့်၊ ဂန္ထိတော၊
မြေရှက်အပ်၏။ အယံကာယော၊ ဤကိုယ်သည်၊ ဩစာသံသီဒနော၊ ကာ
မောစာစသောလေးပါးသောဩစာတို့၌နှစ်တတ်၏။ အနုသယဇာထမောတ္ထ
တော၊ မပယ်အပ်သေးသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ သန္တာနံ၊ အဘန်တလဲလဲကျိန်းတတ်
သောကာမရာဂါနုသယစသောကွန်ယက်ဖြင့်နှိပ်စက်အပ်၏။ ပဉ္စနိဝရဏေ၊
ငါးပါးသောနိဝရဏ၌၊ ယုက္ကော၊ ဖွင့်၏။ ဝိတက္ကေန၊ ဝိတက်ဖြင့်၊ သမပ္ပိတော
နှိပ်စက်အပ်၏။ ဟဏ္ဍာမုလေန၊ တဏ္ဍာမုလသည်၊ အနုဂတော၊ အစဉ်လိုက်
အပ်၏။ မောဟန္တဒနသာဒိဒေတော၊ မောဟတည်းဟူသော အဓိကဖြင့်ဖုံး
ထွမ်းအပ်၏။ ဝေံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောဆံအပွေးအစရှိသော အထူးထူးအ
ပြားပြားသောမဝင်အစုတို့ဖြင့်ပြည့်သော၊ အယံကာယော၊ ဤကိုယ်သည်၊
ဝတ္တတိ ဖြစ်၏။ ဝတ္တန္တော၊ ဖြစ်သော်လည်း၊ ကမ္မယန္တေန၊ ကောင်းမှုကံမ
ကောင်းမှုကံဟူသောယန္တရားဖြင့်၊ ယန္တိတော၊ သုဂတိဒုဂတိ ဘဝတို့၌
ထည်သောအားဖြင့်၊ ဝတ္တတိဝရိဘမတိ၊ ခုတ်ခြားကဲ့သို့လည်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤ
သို့သည်၍ဖြစ်ရာ၌၊ သမ္ပတ္တိစ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာတို့သည်လည်း၊ ဝိပတုန္တာ၊
ပျက်စီးခြင်းအဆုံးရှိကုန်၏။ နာနာဘာဝေါ၊ ပျက်စီးခြင်းချစ်နှစ်လိုသောသူ
တို့နှင့်၊ ကွကွင်းခြင်းသည်၊ ဝိပဇ္ဇတိ၊ ရုံခါကွေ့ကွင်းအပ်သည်၏အစွမ်းဖြင့်
ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ထွက်၊ ယေအန္ဓဗာလပုထုဇ္ဇနာ၊ အကြင်ပုထုဇန
ရိုက်တို့သည်၊ ဣမံကာယံ၊ မတင့်တယ်သောအမြဲမရှိသော ဆင်းရဲသောအ
နှစ်မရှိသောဤကိုယ်ကို၊ ဣဒံ၊ ဤကိုယ်သည်၊ မမ၊ ငါ့ကိုယ်တည်းငါ့၏ဥစ္စာ
တည်းဟု၊ မမာယန္တိ၊ ပြင်းစွာတစ်ခြင်းကိုဖြစ်စေကုန်၏။ တေအန္ဓဗာလပု
ထုဇ္ဇာ၊ ထိုရိုက်စွာသောပုထုဇနတို့သည်၊ စောရံဘယာနကံ၊ ဇာတိအစရှိ
သည်ရေ အစရှိသည်တို့ဖြင့်ကြောက်မက်သွယ်သော၊ ကဗူထိံ၊ ပညာမဲ့
သောသူတို့၏မြေထျော်ရာဖြစ်သော သံသရာကို၊ ဝဇ္ဇန္တိ၊ အဘန်တလဲလဲ
ရာမရဏအစရှိသည်တို့ဖြင့် ပွားစေကုန်၏။ ဝုနန္တံ၊ တဘန် အသစ်အသစ်
သောဘဝကို၊ အာဒိယန္တိ၊ ယူကုန်၏။ ယေပဏ္ဍိတော၊ အကြင်ပညာရှိတို့သည်
ဣမံကာယံ၊ ဤမတင့်တယ်ခြင်းအမြဲမရှိခြင်းစသည်နှင့်ပြည့်စုံသောကိုယ်

ထေရဂါထာပါဠိတော်နိဿယ

ကို၊ ဂုဏ်ထိတ္တံ၊ မစင်ရကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ပန္နင်္ဂံ၊ အဆိပ်ရှိသော
မြွေကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဝိဝဇ္ဇေန္တိ၊ ဤကိုယ်ကား အနိစ္စအစရှိသောဘေးဒုန့်
နှင့်တကွ ဖြစ်၏ဟု၊ ဩဠိကုန်၏၊ တေပဏ္ဍိတာ၊ ထိုပညာရှိတို့သည်၊ ဘဝမူ
လံ၊ တဝဏ်အကြောင်းဖြစ်သော အဝိဇ္ဇာဝဘတဏှာကို၊ ဝိခေမိတွာန၊ စွန့်ပယ်
၍၊ အနာသဝါ၊ အာသဝေပုကင်းကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပရနိဗ္ဗိဿန္တိ၊ သဥပါဒိ
သေသနိဗ္ဗာနဝတ်အနုပါဒိသေသနိဗ္ဗာနဝတ်ဖြင့် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုရကုန်ထိတ္တံ၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကပ္ပေါထေရော၊ ကပ္ပထေရ်သည်၊ ဣမာဒသဂါထာယော၊ ဤ
သို့ဆိုသီကုံးအပ်သောဆယ်ဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိတ္ထံ၊ ဆိုပြီ။ ။

ကပ္ပထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။ ။

(၂၃၀) ဣဒံသေနာသနံ၊ ဤတောကျောင်းသည်၊ ဝိဝိတ္တံ၊ လူတို့၏အသံ
မှတ်၏၊ အပ္ပနိဗ္ဗောသံ၊ လူတို့၏ကြွေးကြော်သောအသံမှကင်း၏၊ ဝါဠဝိ
ဂနိသေဝိတံ၊ ခြင်္သေ့များသစ်အစရှိသော သားရဲတို့၏ ခြိပ်ရာလည်းဖြစ်၏၊
ဘိက္ခုဘိက္ခု၊ သာ၊ ရဟန်း၏၊ ပရိတ္တာနကာရဏာ၊ အထူးထူးသော အာရုံမှနှစ်
စေ၍ ကမ္မဋ္ဌာန်း၌သာလျှင် စိတ်ကို ငြိစေခြင်း အကြောင်းရှိ၏။ ။ သံကာရ
ပုဂ္ဂာ၊ တံမြက်ချေးစွန့်ရာအချက်၌၊ အာဟိတွာ၊ ဆောင်၍၊ သုသာနာစ၊ သုဿန်
မှလည်းကောင်း၊ ရထိယာဟိစ၊ ခရီးမတို့မှလည်းကောင်း၊ အာဟိတွာ၊
ဆောင်၍၊ တတော၊ ထိုတံမြက်ချေးစုသုဿန်ခရီးဆုံမှ၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊
သံစာမိံ၊ ဒုက္ခကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ လူခံ၊ မပြေဖြစ်သော
အဆင်းရှိသော၊ စိဝရံ၊ သင်္ကန်းကို၊ ဓာရေယျ၊ ဝတ်ရုံခြင်းစသည်၏အစွမ်း
အားဖြင့်ဆောင်ရာ၏။ ။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ နိဝမနံ၊ နှိပ်ချင်သောမာန်
ခက်ထန်ခြင်းရှိသောစိတ်ကို၊ ကရိတွာန၊ ပြု၍၊ ကုလေကုလံ၊ အိပ်တအိပ်မှ
အိပ်တအိပ်သို့၊ သပဒါနံ၊ အိပ်စဉ်မပြတ်၊ ဂုတ္တဒါရော၊ ကောင်းစွာစိတ်အပ်
သောစက္ခုစသောစွါရရှိသည်ဖြစ်၍၊ သုသံဝတော၊ ကုက္ကုစွအစရှိသည်တို့၏
မရှိသောကြောင့်ကောင်းစွာစောင့်ရှောက်လျက်၊ ဝိလ္လိကာယ၊ အနေရာ
သောဆွမ်းအဖို့ငှါ၊ စရေစရေယျ၊ သွားရာ၏၊ လူအနပ်စ၊ ကြမ်းသောဆွမ်း
နှစ်လိုတွယ်သောဆွမ်းဖြင့်လည်း၊ သန္တု၊ သေ၊ အညီ အညွတ်အားဖြင့်နှစ်
သက်ရာ၏၊ အညံမိမိရတိုင်းသောဆွမ်းမှတပါးသော၊ ရသဉ္စ၊ ကောင်းမြတ်
သောအရသာကို ထည်းကောင်း၊ ဗဟုဉ္စ၊ များစွာမွန်မြတ်သော ဆွမ်းကို
ထည်းကောင်း၊ နပထ္တေနပထ္တေယျ၊ မတောင့်တရာ၊ ရသေသု၊ ကောင်းမြတ်
သောအရသာတို့၌၊ အနဂိဉ္စ၊ တစ်မက်မော်ခြင်းမရှိသောရဟန်း၏၊ မနော
စိတ်သည်၊ ဈာနေန၊ အာရမ္မဏုပနိဇ္ဈာနချာန်ဖြင့်၊ ရမတိ၊ မြေသျှော်၏။ ။ ရနိ၊

ပစ္စုပ္ပန်လောက သံသရာလောက နှစ်ပါးကို သိတတ်သော ရဟန်းသည်၊
 အဗြေဇ္ဇော၊ ပစ္စည်းထေးပါးတို့၌ တဏှာတည်းဟူသော တောင့်တခြင်းမရှိ
 သည်ဖြစ်၍ အလိုနည်းသည်ထည်းကောင်း၊ သန္တုဋ္ဌော၊ ပစ္စည်းထေးပါးတို့
 တွင်ရေသမျှနှင့်ရောင့်ရဲလွယ်သည်ဖြစ်၍ ထည်းကောင်း၊ ပဓိဝိက္ခော၊ ဆိတ်
 ငြိမ်ရာအရပ်သို့ကပ်ထျက်၊ ဝသေဝသေယျ၊ နေရာ၏၊ ဝဟဋ္ဌေဟိစ၊ အိမ်ရာ
 ထောင်သောလူတို့နှင့်ထည်းကောင်း၊ အနဂါရေဟိစ၊ အိမ်ရာမထောင်သော
 ရဟန်းတို့နှင့်၎င်း၊ ဥဘယံဥဘယေဟိ၊ နှစ်ပါးရံသောသူတို့နှင့်၊ အသံသဋ္ဌော၊
 ရောနှောခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝသေယျ၊ နေရာ၏၊ အဇဇောဝါ၊ မဇိက်ဘဲ
 ထည်း၊ အမူဂေါပိ၊ မအပ်ဘဲထည်း၊ ဇဇောမူဂေါယထာ၊ မိက်ထိသကဲ့သို့၊
 တထာ၊ ထိုအတူ၊ အတ္တဘနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ဒဿယေ၊ ပြရာ၏၊ ပလ္လိတော၊ ပညာ
 ရှိသောရဟန်းသည်၊ အတိဝေယံ၊ ပြောဆိုအပ်သောကာလအပိုင်းအခြားကို
 လွန်၍၊ သံစာမဇ္ဈိမိ၊ သံစာအလယ်၌၊ နသန္တာသေယျ၊ မပြောမဆိုရာ၊ သော၊
 ထိုဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အကျင့်ရှိသောရဟန်းသည်၊ ကိပ္ပိ၊ အယုတ် အလတ်
 အမြတ်ဖြစ်သောတူရံတယောက်သောသူကို၊ နဥပဝဓေ၊ နှုတ်ဖြင့် ကဲ့ရဲ့မဆို
 ရာ၊ ဥပစာတံ၊ ကိုယ်ဖြင့်သူတပါးအား ညှဉ်းဆဲနှိပ်စက်ခြင်းကို၊ ဝိဝဇ္ဇေယ၊
 ကြဉ်ရာ၏၊ ဝါတိမောက္ခသ္မိံ၊ ဝါတိမောက္ခ သံဝရသီလ၌၊ သုသံဝုတော၊
 ကောင်းစွာစောင့်ရှောက်သည်၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ တောဇနေ၊ ရှာဖွေအပ်ခံစား
 အပ်သုံးဆောင်အပ် စွန့်အပ်သောဘောဇဉ်၌၊ မတ္တညူ၊ အတိုင်းအရှည်ကို
 သိသည်၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ အဿပုဂ္ဂထဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဝိတ္တဿ၊
 စိတ်၏၊ သုဂဟိတနိမိတ္တော၊ ကောင်းစွာယူအပ်သော သမာဓိနိမိတ် ရှိသည်
 ဖြစ်၍၊ ဥပ္ပါဒကောဝိဒေ၊ ဤသို့ပွားစေအပ်သော အားဖြင့်ထိုစိတ်၏ဖြစ်ခြင်း
 အကြောင်း၌လိမ္မာသည်၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဝိတ္တဿ၊ တွန့်တိုး၍လွှင့်သော
 စိတ်၏၊ ကုသလေ၊ ဖြစ်ခြင်း အကြောင်း၌ လိမ္မာသည်၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏၊
 သမထံ၊ သမထဘာဝနာကို၊ အနုယဉ္ဇေယျ၊ မဖြစ်သေးသောသမာဓိကိုဖြစ်
 စေရာ၏ဖြစ်ပြီးသော သမာဓိကိုလည်းပွားစေရာ၏၊ ကာလေန၊ သမထဘာ
 ဝနာကိုအားထုတ်သည်ရှိသော် ထိုသမထဘာဝနာ၏ ဖြစ်ြွေသော ကာလ၌၊
 ဝိပဿနံ၊ တွန့်တိုးခြင်းသို့မရောက်စေမူ၍ အရိယမဂ်ကိုရခြင်းငှါ အနိစ္စအဝ
 ရှိသည်ဖြင့်ရှုသောဝိပဿနာကို၊ အနုယုဉ္ဇေယျ၊ အသန်တလဲလဲ အားထုတ်
 ရာ၏၊ ဝိရိယသာတဂ္ဂ သမ္ပန္နော၊ မြသောအားထုတ်ခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသော
 ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သဒါ၊ အခါခပ်ထိမ်း၊ ယုတ္တယောဂေါ၊ ဘာဝနာ၌ အမြဲယှဉ်
 သည်၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ပလ္လိတော၊ ပညာရှိသော ရဟန်းသည်၊ ဒုက္ခဿ၊

ဆင်းရဲ၏၊ အန္တိအဆုံးဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်ရှိ၊ အပ္ပတွာဝ၊ မရောက်သေးဘဲ
 လျှင်၊ ဝိသာသံဝိသဋ္ဌော၊ ဝိပဿနာကိုစွန့်လွှတ်ခြင်းရှိသည်၊ နယေျနဘဝေယျ
 မဖြစ်ရာ၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသောဆိတ်ငြိမ်သောကျောင်းကို ခြံဝဲခြင်းအစီ
 အရင်ဖြင့်၊ ဝိဟရမာနဿ၊ နေသော၊ ဝိသုဒ္ဓိကာမဿ၊ စင်စစ် စင်ကြယ်ရာ
 ဖြစ်သောနိဗ္ဗာန် အရဟတ္တဖိုလ်ကို အလိုရှိသော၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား၊
 သဗ္ဗေ၊ ခပ်ထိမ်း ကုန်သော၊ အာသဝါ၊ အာသဝေါတရားတို့သည်၊ ဝိယန္တိ၊
 ကုန်ခြင်းသို့ရောက်ကုန်၏၊ နိဗ္ဗုတိဉ္စ၊ နိဗ္ဗာန်သို့လည်း၊ အဓိဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥပသေနေဝဂီန္တပုတ္တောထေရော၊ ဝဂီန္တပုတ္တား၏ သားဖြစ်
 သောဥပသေနထေရ်သည်၊ ဣမာဒသဂါထာယော၊ ဤဘွဲ့ဆို သီကုံးအပ်
 သောဆံဟံဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီး ။

ဥပသေနထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၂၃၆) ပုဂံသော၊ အသိပညာပြည့်စုံစွာသောယောကျ်ားသည်၊ သက်
 အတ္ထိ၊ မိမိအကျိုးကို၊ ဝိစာနေယျ၊ ဟုတ်မှန်သောအတိုင်းဆင်ခြင်၍သိရာ၏၊
 ဝိစာရန္တောစ၊ ဆင်ခြင်သိပြီး၍လည်း၊ ပါဝစနံ၊ ထုရားဟော တော်မူအပ်
 သောဝိဇုကတ်သုံးပုံဟုဆိုအပ်သောစကားကို၊ အဝထောဂေယျာထ၊ ပညာ
 ဖြင့်ကြည့်ရှုဆင်ခြင်ရာ၏၊ သာမဏံ၊ ရဟန်း၏အဖြစ်သို့၊ အတ္ထုပဂတဿ၊
 ကပ်သော အမျိုးသားအား၊ ဧတ္ထ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ပဗ္ဗဇိတဘာဝေ၊
 ရဟန်းအဖြစ်၌၊ ယံကမ္ဘံ၊ အကြင်မှုသည်၊ ပတိဂ္ဂပံ၊ သင့်တင့် ထျောက်ပတ်
 သည့်၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ တံ၊ ထိုသင့်တင့် ထျောက်ပတ်သောအမှုကို၊ အဝ
 ထောဂေယျာထ၊ ပညာဖြင့်ကြည့်ရှု ဆင်ခြင်ရာ၏၊ ဣဝေဝ၊ ဤသာသနာ
 တော်၌၊ ကဏ္ဍာဏံ၊ ကောင်းသော၊ မိတ္တဉ္စ အဆွေခင်ပွန်း လည်းကောင်း၊
 သိက္ခာဝိပုဗ္ဗသမာဒါနံ၊ ပြန်ပြောသော သိက္ခာပုဒ်ကို ဆောက်တည်ခြင်း
 လည်းကောင်း၊ ဂရုနံ၊ အလေးအမြတ်ပြုအပ်ကုန်သော ဥပဇ္ဈာယ်တို့၏၊ ယာ
 သုဿသာစ၊ အကြင်အဆုံးအမကို နာခြင်းငှါ အလိုရှိခြင်း လုပ်ကြွေးခြင်း
 လည်းကောင်း၊ ဧတံ၊ ဤကဏ္ဍာဏမိတ္တကိုခြံဝဲခြင်းအစရှိသည်သည်၊ သမ
 ဏဿ၊ ရဟန်းအား၊ ပတိဂ္ဂပံ၊ ထျောက်ပတ်၏၊ ဗုဒ္ဓေသု၊ အရဟံအစရှိ
 သောကျေးဇူးနှင့်ပြည့်စုံသောထုရားရှင်တို့၌၊ သဂါရဝတာစ၊ ရိုသေသည်
 ၏အဖြစ်နှင့် တကွဖြစ်ခြင်း လည်းကောင်း၊ ဓမ္မေ၊ အရိယာဓမ္မ၌၊ ယထာ
 ဘုတ်၊ ဟုတ်မှန်သောအတိုင်း၊ အပစိတိစ၊ ပူဇော်ခြင်းလည်းကောင်း၊ သံ
 ဧတံ၊ အရိယာသံဃာ၌၊ စိတ္တိကာရောစ၊ ရိုသေမြတ်နိုးခြင်း လည်းကောင်း၊
 ဧတံ၊ ဤရတနာသုံးပါးတို့၌ အရိုအသေအလေး အမြတ်ပြုခြင်းသည်၊ သမ

ယဿ၊ ရဟန်းအား၊ ပတိဂ္ဂပံ၊ လျှောက်ပတ်၏။ အာစာရ ဂေါစရေ၊
 ကိုယ်နှုတ်ဖြင့် မလွန်ကျူးခြင်းဟု ဆိုအပ်သော အာစာရ ဆွမ်းအဖို့ငှါ
 သင့်ဘင့် လျှောက်ပတ်သော အရပ်၌ ဆွမ်းခံ သွားခြင်းဟု ဆိုအပ်သော
 ဂေါစရနှင့်၊ ယုဒတ္တာစ၊ ယှဉ်ခြင်းလည်းကောင်း၊ သောမိတော၊ စင်ကြယ်
 ငေအပ်သည်ဖြစ်၍၊ အဂါရဟောစ၊ ပညာရှိတို့သည်မကဲ့ရဲ့အပ်သော၊ အာ
 ဇီဝေါစ၊ အသက်မွေးခြင်း လည်းကောင်း၊ ဝိဟ္တာယ၊ စိတ်ကို၊ သတ္တဝာ
 ပနံ၊ ရူပါရုံ စသည်တို့၌ ထေဘာ စသည်တို့ကို မဖြစ်စေသော အားဖြင့်
 ကောင်းစွာထားခြင်းလည်းကောင်း၊ ဧတံ၊ ဤအာစာရဂေါစရသမ္ပတ္တိအစရှိ
 သည့်သည်၊ သမဏဿ၊ ရဟန်းအား၊ ပတိဂ္ဂပံ၊ လျှောက်ပတ်၏။ စာ
 ရိတ္တံဝါ၊ ကျင့်သည်ကိုပြု၍ ပြည့်စုံစေအပ်သော ဝီရိယ လည်းကောင်း၊
 ဝါရိတ္တံဝါ၊ ကြပ်ခြင်းမပြုခြင်းဖြင့်ပြည့်စေအပ်သော ဝီရိယလည်းကောင်း၊
 ပဿဒနိယံ၊ ကြည်ညိုတွယ်ကို ဆောင်တတ်သော၊ ဣရိယာပထိယံ၊ ဣရိ
 ယာပုတ်ကိုမှီသော အဆင်အခြင်ပညာကို လည်းကောင်း၊ အဓိဝိက္ကေ၊
 သမထဝိပဿနာ၊ စသည်နှင့် ယှဉ်သောစိတ်၌၊ အာယောဂေါစ၊ အတန်
 တလဲလဲ ပွားစေခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ ဧတံ၊ ဤစာရိတ္တ အစရှိသည်
 သည်၊ သမဏဿ၊ ရဟန်းအား၊ ပတိဂ္ဂပံ၊ လျှောက်ပတ်၏။ အရညကာ
 နိ၊ တော၌ဖြစ်ကုန်ထသော၊ ပန္နာနိ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာကျောင်းလည်းဖြစ်ကုန်
 ထသော၊ အပ္ပသဒ္ဓါနိ၊ လူတို့၏ကြွေးကျော်သံမှ ကင်းကုန်ထသော၊ သေနာ
 သနာနိ၊ ကျောင်းတို့ကို၊ ရနိနာ၊ ရဟန်းသည်၊ ဘဇိတဗ္ဗါနိ၊ မြီစပ်ကုန်၏။
 ဧတံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ကျေးဇူးနှင့်ပြည့်စုံသော တောကျောင်းသည်၊
 သမဏဿ၊ ရဟန်းအား၊ ပတိဂ္ဂပံ၊ လျှောက်ပတ်၏။ ဝီရိယဉ္စ၊ စတုပါရိ
 သုဒ္ဓိဝီရိယလည်းကောင်း၊ ဗာဟုဿဂ္ဂဉ္စ၊ များသောအကြားအမြင်ရှိသောသူ
 ၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊ ဓမ္မာနံ၊ ရုပ်နံတရားတို့ကို၊ ယထာဘူတံ၊ မဘောက်
 မပြန်၊ ပဝိစယောစ၊ စုံစမ်းဆင်ခြင်ခြင်းလည်းကောင်း၊ သစ္စာနံ၊ ဒုက္ခသစ္စာ
 စသောသစ္စာလေးပါးတရားတို့ကို၊ အဘိသမယောစ၊ အဘိညာဘိသမယ
 အစရှိသည်၏အစွမ်းဖြင့်ထိုးထွင်း၍ ထိခြင်းလည်းကောင်း၊ ဧတံ၊ ဤဝီရိယ
 ဗာဟုဿဂ္ဂအစရှိ သည့်သည်၊ သမဏဿ၊ ရဟန်းအား၊ ပတိဂ္ဂပံ၊ လျှောက်
 ပတ်၏။ အနိဂ္ဂန္တိ၊ သဗ္ဗေသင်္ခါရာအနိဂ္ဂာဟူ၍ လည်းကောင်း၊ အနတ္တ
 သညဉ္စ၊ သဗ္ဗေဓမ္မာအနတ္တာစသည်ဖြင့်ဖြစ်သော သညာကိုလည်းကောင်း၊
 အသုဘသညဉ္စ၊ ဤခန္ဓာကိုယ်ကားမတင့်တယ်ဟုဖြစ်သောသညာကိုလည်း
 ကောင်း၊ ဝေဿကမ္ပိစ၊ တေသုဒ္ဓိကသင်္ခါရဝေဿကန္တိလည်း၊ အနုဘိရတိ၊ အ

ထေရဂါထာပါဠိတော်နိဗ္ဗာန်

ဖြစ်ကိုရှုခြင်းဝန်မှပြီးငွေခြင်းကိုရှုခြင်းဟုဆိုအပ်သောပွေ့လျော်တွယ်မရှိ
 ဟူသောအမှတ်ကိုထည်းကောင်း၊ ဘာဝေယျ၊ ဖြစ်ပွားစေရာ၏၊ တေံ၊ ဤသို့
 အနိစ္စအစရှိသည်အစွမ်းဖြင့်ပွားစေခြင်းစသည်သည်။ သမဏဿ၊ ရဟန်း
 အား၊ ပတိဂူပံ၊ ဝေျာက်ပတ်၏၊ ဟောဣဇ္ဇင်စ၊ သတိသံဃောဣဇ္ဇင်စသော
 ခုနစ်ပါးသောဟောဣဇ္ဇင်တို့ကိုထည်းကောင်း၊ ဣဒ္ဓိပါဒါနိစ၊ ဆန္ဒိဒ္ဓိပါဒ်စသော
 လေးပါးသောဣဒ္ဓိပါဒ်တို့ကိုထည်းကောင်း၊ ဣန္ဒြိယာနိစ၊ သဒ္ဓါစသော ငါးပါး
 သောဣန္ဒြိယတို့ကို ထည်းကောင်း၊ ဗလာနိစ၊ သဒ္ဓါစသော ငါးပါးသောဗိုလ်
 တို့ကိုထည်းကောင်း၊ အဋ္ဌကံ၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသော၊ အရိယံ၊ မြတ်
 သော၊ မဂ္ဂံဝါ၊ မဂ်ကိုထည်းကောင်း၊ ဘာဝေယျ၊ ပွားစေရာ၏၊ တေံ၊ ဤဟော
 ဣဇ္ဇင်ကိုပွားစေခြင်း အစရှိသည်သည်။ သမဏဿ၊ ရဟန်းအား၊ ပတိဂူပံ၊
 ဝေျာက်ပတ်၏၊ ခုနိ၊ ရဟန်းသည်၊ တဏှံ၊ ကာမတဏှာစသော အပြား
 ရှိသော အလုံးစုံသောတဏှာကို၊ ဗဟေယျ၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်ပယ်ရာ၏၊
 သမူလကေ၊ ကာမရာဂသညာစသော အမြစ်နှင့်တကွဖြစ်ကုန်သော၊ အာသ
 ဝေ၊ ကာမာသဝစသော အာသဝေါတရားတို့ကို၊ ပဒါဝေယျ၊ ဖောက်ခွဲရာ
 ၏၊ ဝိပ္ပရက္ခော၊ ခပ်သိမ်းသော ကိလေသာတို့ကိုပယ်သောအားဖြင့်အလုံးစုံ
 သောဥပဓိမှ လွတ်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရေယျ၊ နေရာ၏၊ တေံ၊ ဤတဏှာကို
 ပယ်ခြင်း အစရှိသည်သည်။ သမဏဿ၊ ရဟန်းအား၊ ပတိဂူပံ၊ ဝေျာက်
 ပတ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂေါတမောထေရော၊ ဂေါတမထေရ်သည်၊ ဣမာ
 ဒသဂါထာယော၊ ဤခွဲဆိုသီကုံးအပ်သော ဆယ်ဂါထာတို့ကို၊ အဘာ
 သိတ္ထ၊ ဆိုပြီး၊ ဂေါတမထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။ ။

ဒသကေနိပါတေ၊ ဒသကနိပါတ်၌၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါနိးသည်ကား၊ ကာဠုဒါ
 ဟိစ၊ ကာဠုဒါဟိအမည်ရှိသော၊ သောထေရောစ၊ ထိုမထေရ်သည်ထည်း
 ကောင်း၊ ဧကဝိဟာရီ၊ ဧကဝိဟာရီအမည်ရှိသော၊ သောထေရောစ၊ ထို
 မထေရ်သည်ထည်းကောင်း၊ ကပ္ပိနော၊ ကပ္ပိနထေရ်ထည်းကောင်း၊ ဝုဠပန္တ
 ကော၊ ဝုဠပန္တကထေရ်ထည်းကောင်း၊ ကပ္ပေါစ၊ ကပ္ပထေရ်ထည်းကောင်း၊
 ဥပသေနောစ၊ ဥပသေနေထေရ်ထည်းကောင်း၊ သက္ကမော၊ ခုနစ်ခုမြောက်ဖြစ်
 သော၊ ဂေါတမော၊ ဂေါတမထေရ်ထည်းကောင်း၊ ဒသကေ၊ ဒသကနိပါတ်
 ၌၊ သက္က၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော၊ ဣမထေရ၊ ဤမထေရ်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊
 ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတ္ထ၊ ဤဒသကနိပါတ်၌၊ ဂါထာယော၊ ခွဲဆိုသီကုံးအပ်သော
 ဂါထာတို့သည်၊ သက္ကတိ၊ ခုနစ်ဆယ်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤ

ဒသကနိပါတ်၊

သည်လျှင်တည်း၊ ဒသကနိပါတေ၊ ဒသကနိပါတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်း
သို့ရောက်ပြီ၊ ဒသကနိပါတ်ပြီး၏၊ ။

ကောဒသကနိပါတ်၊

(၂၄၀) တာတ၊ ချစ်သား၊ သာမဏေ၊ ဝနေ၊ ဟော၌၊ ဝသန္တေ၊ နေသည်
ရှိသော်၊ တဝ၊ သင်အား၊ ကိံ အတ္ထော၊ အဘယ်အကျိုးရှိပါအံ့နည်း၊ ဥဇ္ဈုဟာ
နောစ၊ ဥဇ္ဈုဟာနတောင်သည်လည်း၊ ပါဝသေ၊ မိလ်းကာလ၌၊ တဝ၊ သင်
ချစ်သားအား၊ ကိံ အတ္ထော၊ အဘယ်အကျိုးရှိပါအံ့နည်း၊ တေ၊ သင်ချစ်သား
အား၊ ဝေရမ္မာ၊ ဝေရမ္မထေတို့သည်၊ ကိံ ရမ္မဏိယာ၊ အဘယ် မွေ့ထျော်
ဆွယ်ရှိပါကုန်သနည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ ဖြန့်၏၊ ဈာယိနံ၊ ဈာန်ဝင်စားကုန်သောသူ
တို့အား၊ ပဝိဝေကော၊ လေစသည်ဆီတံ့ငြိမ်ရာအရပ်ကို၊ ဣန္ဒြိတဗ္ဗော၊ အလို
ရှိအပ်၏၊ အာဝုသော၊ ဒါယကော၊ ပါဝသေ၊ မိလ်းကာလ၌၊ အတ္တနိ၊ တိဝ်
တိုက်တို့ကို၊ ဝေရမ္မာဝါတော၊ လာသောလေသည်၊ နှဒတိယထာ၊ ဆောင်
သကဲ့သို့၊ ဝေမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဝိတ္တံ၊ ဝိတ်ကို၊ ဝိဝေက
ပရိသညိတာ၊ ဆီတံ့ငြိမ်ခြင်းနှင့်ယှဉ်သော၊ ပညာ၊ ပညာသည်၊ အဘိကိရန္တိ
အာကဗန္တိ၊ ဆီတံ့ငြိမ်ရာအရပ်သို့ သာလျှင်ငင်ကုန်၏၊ အပဏ္ဍုရော၊
မည်းသောအဆင်းရှိသော၊ အဏ္ဍုသမ္ဘဝေါ၊ ဥဉ္စိဖြစ်သောကျိုးသည်၊ သိဝ
ထိကာယ၊ သင်းချိုင်းအရပ်၌၊ နိကေတစာရိကော၊ ထိုသင်းချိုင်းအရပ်၌
နေရာဌာနကိုပြု၍ သွားလာ၏၊ မေ၊ ငါ၏၊ သဒေဟတ္ထိံ၊ ကိုယ်၌၊ ဝိရာဂ
နိဿိတံ၊ ရာဂကင်းခြင်းကိုမှီသော၊ သတိ၊ ကာယဂတာ သတိနှင့်ယှဉ်
သောကမ္မဋ္ဌာန်းသည်၊ ဥပ္ပါဒယတေဝ၊ ဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း၊ ယဉ္ဇ
ပဗ္ဗဇ္ဇိတံ၊ အကြင်ရဟန်းကိုထည်း၊ အညေ၊ တပါးသောသူတို့သည်၊ နရက္ခန္တိ
ကြောင့်ကြခြင်းကို ဖြစ်စေသော အားဖြင့်မစောင့်ရှောက်ကုန်၊ ယဉ္ဇပဗ္ဗဇ္ဇိ
တံ၊ အကြင်ရဟန်းကိုထည်း၊ အညေ၊ တပါးကုန်သော မှီဝဲတတ်သောသူတို့
သည်၊ နရက္ခန္တိ၊ တစ်မင်မောဘွယ်သောပရိက္ခရာမရှိသောကြောင့်မစောင့်
ကုန်၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ကာမေသု၊ ဝတ္ထုကာမကိလေသာကာမ
တို့၌၊ အနုပေက္ခဝါ၊ ဇာတုကံခြင်းကင်းသည်ဖြစ်၍၊ ဝေသုခံ၊ စင်စစ်သဖြင့်အ
မှတ်မရှိသောအရပ်၌ချမ်းသာစွာ၊ သေတိ၊ နေရ၏၊ တေပဗ္ဗတာ၊ ထိုတောင်
တို့သည်၊ အစ္ဆောဒကော၊ ကြည်သောရေလည်းရှိကုန်၏၊ ပုထုသိတာ၊ ကြီး
သောကျောက်လည်းရှိကုန်၏၊ ဂေါနဂုံသမိဂါယူထာ၊ တောခွားသမင်အစရှိ
သောသားတို့ဖြင့်ပြည့်ကုန်၏၊ အမ္ပုသေဝါလသမ္ဘန္နာ၊ ဖွင့်တို့ဖြင့်ဖုံးထွင်း

ထေရ်ဂါထာပါဠိတော်နိဿယ

သောမြန်မြတ်သောရေရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝံ၊ ငါ့ကို၊ ရမယန္တိ၊ မွေ့ထျော်စေ
ကုန်၏။ မေမယာ၊ ငါသည်၊ အရညေသု၊ တောအရပ်တို့၌ဖြစ်ကုန်သော၊
ကန္ဓရာသုစ၊ ချောက်တို့၌လည်းကောင်း၊ ဂုဟာသုစ၊ လိုဏ်းတို့၌လည်း၊ ဝထိ
တံ၊ ရှေး၌ နေဘူးလေပြီ။ ဝါဠမိဂနိသေဝိတော၊ ခြင်္သေ့သစ်ကျား စသည်တို့
သည်ရှိစွဲအပ်သောတော၌၊ ပဗ္ဗေသု၊ အစွန်ဖြစ်ကုန်သော၊ သေနာသနေသု၊
ကျောင်းတို့၌၊ ဝထိတံ၊ နေဘူးလေပြီ။ ဣမေပါဏိနော၊ ဤသတ္တဝါတို့ကို၊
ဟညန္တု၊ မြားထုံအစရှိသည်ဖြင့်ပုတ်ခတ်ခြင်းတို့ဖြင့်သေစေကုန်သတည်း။
ဝတ္တန္တု၊ သက်ဆုပ်အစရှိသော ပုတ်ခတ်ခြင်းတို့ဖြင့် နှိပ်စက်စေကုန်သ
တည်း၊ ဒုက္ခံ၊ အမှတ်မရှိထရုံတရသောဆင်းရဲခြင်းသို့မူလည်း၊ ပပေါန္တု၊
ရောက်စေကုန်သတည်း။ ဣတိဇေ၊ ဤသို့။ ဒေါသသံဟိတံ၊ အမျက်နှင့်စပ်
သော၊ အနဂိယံ၊ ဗျာပါဒဝိတက်ပိယံ သဝိတက်စသည်အပြားရှိသော၊ သံ
ကမ္ပံ၊ ယုတ်မာသောအကြံကို၊ ဥပ္ပါဒိတံ၊ ဖြစ်စေအပ်သည်ကို၊ နာဘိဇာနာမိ၊
မထိစဘူး။ မေမယာ၊ ငါသည်၊ သတ္တာ၊ ထုရားမြတ်စွာသို့၊ ပရိဂိဇ္ဈောဥပါထိ
တော၊ ဆည်းကပ်အပ်ပြီ၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ ထုရားမြတ်စွာ၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမကို၊
ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ၊ မေမယာ၊ ငါသည်၊ ဂဓကောဘာရော၊ ထေးစွာသောခန္ဓာဝန်
ကို၊ ဩတိတော၊ ချအပ်ပြီ၊ ဘဝနေတ္တိ၊ ဘဝသုံးပါးသို့ဆောင်တတ်သောတ
ဏှာကို၊ သမူဟတာ၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်နှုတ်အပ်ပြီ၊ ယဿ၊ အကြင်အရ
ဟတ္တဖိုလ်နိဗ္ဗာန်၏၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ၊ အဂါရေသ္မာ၊ အိမ်ရာထောင်သော
လူ၏ ဘောင်မှ၊ အနဂါရိယံ၊ အိမ်ရာမထောင်သောရဟန်းဘောင်၌၊ ပဗ္ဗဇိ
တော၊ ရဟန်းပြုပြီး၊ မေမယာ၊ ငါသည်၊ သဗ္ဗသံယောဇနက္ခယော၊ အလုံးစုံ
သောသံယောဇဉ်တို့၏ကုန်ရာဖြစ်သော၊ သောအတ္ထော၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ဟူသော
အကျိုးသို့၊ အနုဉ္စတ္ထော၊ အစဉ်သဖြင့်ရောက်ပြီ။ မေမယာ၊ ငါသည်၊ မရတံ၊
သေခြင်းကို၊ နာဘိနန္ဒာမိ၊ မနှစ်သက်၊ ဇိပိတံ၊ အသက်ရှင်ခြင်းကို၊ နာဘိနန္ဒာ
မိ၊ မနှစ်သက်၊ ကာလဉ္စ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုအံ့သောကာလကိုသဘလျှင်၊ ပဒိုကဗိ၊ မိ
အာဂမေမိ၊ ဝံ၏၊ ဘဇုကော၊ သူစားသည်၊ ပရဿ၊ တပါးသောသူ၏၊ ကမ္ပံ၊
အမှုကို၊ ကရောဇ္ဇော၊ ပြုသည်ရှိသော်၊ ကမ္မထိဋ္ဌိံ၊ အမှု၏ပြီးခြင်းကို၊ အနိဗ္ဗိ
သံအနိဗ္ဗိသဇ္ဇော၊ မနှစ်သက်ဘဲလျက်၊ ကမ္ပံ၊ အမှုကို၊ ကရောဇ္ဇောယထာ၊
နေကုန်ခြင်းမျှကိုတောင့်တ၍ ပြုသကဲ့သို့၊ ဇေတထာ၊ ထိုအတူ၊ အဟန္တိ၊
ငါသည်လည်း၊ မရထံ၊ သေခြင်းကို၊ နာဘိနန္ဒာမိ၊ မနှစ်သက်၊ ဇိပိတံ၊ အ
သက်ရှင်ခြင်းကို၊ နာဘိနန္ဒာမိ၊ မနှစ်သက်၊ သဗ္ဗဇာနော၊ ပညာအဆင်အခြင်
နှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ ပဒိုဿတော၊ ထင်သောသတိရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကာလံ

ကောဒသကနိပါတ်၊

ဝ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုအံ့သောကာလကိုသာလျှင်၊ ပရိကင်္ခါမိအာဂမေမိ၊ ငံ့ထွက်
နေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သံကိစ္စထေရော၊ သံကိစ္စထေရ်သည်၊ ဣမာကောဒသ
ဂါထာယော၊ ဤဘွဲ့ဆိုထိကုံးအပ်သော တဆဲ့တဂါထာတို့ကို၊ အဘာ
သိတ္ထ၊ ဆိုပြီ၊ သံကိစ္စထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။ ။

ကောဒသကနိပါတ်၌၊ ကောဒသကနိပါတ်၌၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါန်းသည်ကား၊
ကတကိစ္စော၊ ပြုအပ်ပြီးသော မင်္ဂလိဂ္ဂဗိလ်ကိစ္စရှိသော၊ အနာသာဝေါ၊ ကင်း
ပြီးသောအာသဝေါတရားရှိသော၊ သံကိစ္စထေရေ၊ ကောဝ၊ သံကိစ္စထေရ်
တယော၊ က် သာလျှင်တည်း၊ ဂါထာစ၊ ဘွဲ့ဆို ထိကုံးအပ်သော ဂါထာတို့
သည်လည်း၊ ကောဒသေဝ၊ တဆဲ့တဂါထာတို့သည်လျှင်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်
ကွန်၏၊ ဣတိ၊ ဣဒံ၊ ဤသည်လျှင်တည်း၊ ကောဒသကနိပါတေ၊ ကောဒသ
ကနိပါတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတောနိဗ္ဗိတောဂကောပက္ကော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။
ကောဒသကနိပါတ်ပြီး၏။ ။

ဒ္ဓါဒသကနိပါတ်ပြီး၏။

(၂၄၀) အတ္ထိံထောကေ၊ ဤသင်္ခါရလောက၌၊ ကုလပုက္ကော၊ အကျိုး
စီးပွားကို အလိုရှိသော အမျိုးသားသည်၊ သုသိက္ခိတံ၊ မကျိုးမပေါက်မ
ပြောက်မကျားသဖြင့်ကောင်းစွာကျင့်အပ်သော၊ သီလမေဝ၊ စာရိတ္တသီလ
ဝါရိတ္တသီလကိုသာလျှင်၊ သိက္ခေထ၊ ကျင့်ရာ၏၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊
သေဝိတံရက္ခိတံ၊ စောင့်အပ်သော၊ သီလံ၊ စာရိတ္တသီလဝါရိတ္တသီလသည်၊
သဗ္ဗသမ္ပတ္တိံ၊ ခပ်ထိမ်းသောလူစည်းစိမ်နတ်စည်းစိမ်နိဗ္ဗာန်စည်းစိမ်ကို၊ ဥပ
နာမေတိ၊ ဆောင်ပေ၏။ တယောသုခေ၊ သုံးပါးသော ချမ်းသာတို့ကို၊
ပတ္တယာနော၊ အလိုရှိသော၊ မေခေဝီ၊ ပညာရှိသည်၊ သီလံ၊ စာရိတ္တသီလ ဝါ
ရိတ္တသီလကို၊ ရက္ခေယျ၊ စောင့်ရာ၏၊ သီလဝတော၊ သီလရှိသောသူအား၊
ဣဝ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်လောက၌၊ ပသံသဉ္စ၊ ပညာရှိတို့သည်၊ ဗြီးပွမ်းအပ်သည်လည်း
ကောင်း၊ ဝိတ္တိသာဘဉ္စ၊ ဥစ္စာကိုရခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
ပေစ္စ၊ တမလ္လနံ၊ ဘဝ၌၊ သဂ္ဂေ၊ နတ်ပြည်၌၊ မောဒနဉ္စ၊ နတ်တို့၏ စည်းစိမ်ဖြင့်
မွေ့ထျော်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ သီ
လဝါ၊ သီလရှိသောသူသည်၊ သညမေန၊ ကိုယ်နှုတ်ကိုစောင့်စည်းခြင်းဖြင့်၊
ဗဟုမိတ္တေ၊ များစွာသောအဆွေခင်ပွန်းတို့ကို၊ အမိဂစ္ဆတိ၊ ရ၏၊ ဒုသိဇ္ဇေ
ပန၊ သီလမရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်ကား၊ ပါဝံ၊ ပါဏာတိပါတစသောမကောင်း
ကို၊ အာစရံအာစရန္တော၊ ကျင့်သည်ဖြစ်၍၊ မိတ္တေဟိမိတ္တေဝေ၊ အဆွေခင်

ထေရဂါထာပါဠိတော်နိဿိ

ပွန်းတို့ကိုသာလျှင်၊ ဝံသံတေ၊ ဖျက်ဆီး၏။ ဒုသိယော၊ ဝိသမရှိသော၊ န
 ရော၊ လူသည်။ အဝတ္ထံ၊ မျက်မှောက်၌ ကျေးဇူးခံသော စကားကိုပြောဆို
 သောအားဖြင့်ကဲ့ရဲ့ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ အကိတ္တိဗ္ဗ၊ အကျော်အစောင့်ကို
 ပြောဆိုသောအားဖြင့်မျက်ကွယ်ကဲ့ရဲ့ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ထာတေ၊
 ရ၏၊ ဝိသံ၊ ဝိသမရှိသော သူသည်။ ဝတ္ထုဗ္ဗ၊ ကျေးဇူးသတင်းကိုလည်း
 ကောင်း၊ ကိတ္တိံ၊ မျက်ကွယ်၌ ကျော်စောပြန်နှံ့ခြင်းကို လည်းကောင်း၊
 ပသံသဗ္ဗ၊ မြီးမွမ်းခြင်းကို လည်းကောင်း၊ သဒ္ဓါ၊ အခါခပ်သိပ်၊ ထာတိ၊
 ရ၏။ ဝိသံ၊ ဝိသမသည်။ အာဒိ၊ ကုသိုလ်တရားတို့၏အစဖြစ်၍၊ ပတိဋ္ဌာ
 စ၊ ခပ်သိမ်းသောဥတ္တရိမနူ သုခဗ္ဗတို့၏တည်ရာသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 ဝိသံ၊ ဝိသမသည်။ ကဏ္ဍာဏာနံ၊ ကောင်းသောသမထပိပဿနာစသော
 တရားတို့၏။ မာတုကံမာတုတုတံ၊ အမိသဘွယ်ဖြစ်၍ဖြစ်၏။ ဝိသံ၊ ဝိသ
 သည်း၊ သဗ္ဗဓမ္မာနံ၊ ပီတိပါမောဇ္ဇစသော ခပ်သိမ်းသောတရားတို့၏၊ ပမုခံပမု
 ခဘုတံ၊ အမှူးဖြစ်၍ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝိသံ၊ ဝိသမကို၊ ပိသောဓ
 ယေ၊ မကျိုးမပေါက်မပြောက်မကြားခြင်းစသည်ဖြင့် ပြည့်စုံစေရာ၏။
 ဝိသံ၊ ဝိသမကို၊ ဝေဿ၊ အပိုင်းအခြားကိုမလွန်မူ၍၊ သံဝရံသံဝရန္တော၊
 စောင့်ရှောက်သောသူသည်။ ဝိတ္တဿ၊ မိမိပိတ်ကို၊ အဘိဟာသနံ၊ နှလုံးသာ
 ယာခြင်းအကြောင်းရှိသောကြောင့်နှစ်သက်စေတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်
 ၏။ သဗ္ဗဗုဒ္ဓါနံ၊ ခပ်သိမ်းသော သာဝကပစ္စေကဗုဒ္ဓါတုရားတို့ကို၊ ကိတ္တဗ္ဗ၊
 ရောင့်ရဲလည်းရောင့်ရဲစေတတ်ဝမ်းမြောက်စေတတ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်
 ဝိသံ၊ ဝိသမကို၊ ပိသောဓယေ၊ မကျိုးမပေါက်မပြောက်မကြားခြင်းစသည်
 ဖြင့်ပြည့်စုံစေရာ၏။ ဝိသံ၊ ဝိသမသည်။ အပဗ္ဗိခံ၊ အတုမရှိသော၊ ဗထံ၊
 မာရ်ကိုဖျက်ဆီးခြင်း၌စွမ်းနိုင်၏။ ဝိသံ၊ ဝိသမသည်။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်သော၊
 အာဝုဓံ၊ ကိလေသာတို့ကိုဖျက်ဆီးခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သောလက်နက်လည်း
 မည်၏။ ဝိသံ၊ ဝိသမသည်။ အာဘရတံ၊ တင့်တယ်စေတတ်သောတန်ခာ
 လည်းမည်၏။ သေဋ္ဌံ၊ ခပ်သိမ်းသော ကာလပတ်လုံးမြတ်၏။ ဝိသံ၊ ဝိသ
 သည်။ အတ္တုတံ၊ မဖြစ်ဘူးမြဲသော၊ ကဝဝံ၊ တပါးသောမြားထွ်နှင့်တူသောကိ
 လေသာကိုတားမြစ်တတ်သောချစ်တန်ခာသဘွယ်ဖြစ်၍ဖြစ်၏။ ဝိသံ၊ ဝိ
 သမသည်။ မဟေသက္ခော၊ ကြီးသောအားရှိသော၊ သေတုသေတုတုတံ၊ ကိ
 လေသာဟူသော ရေတို့သည်မနစ်နိုင်သော ကြောင့်တံတားသဘွယ်ဖြစ်၍
 ဖြစ်၏။ ဝိသံ၊ ဝိသမသည်။ အနုတ္တရောဂန္ဓော၊ လေညာလေအောက်အရပ်
 ဆယ်မျက်နှာတို့၌အနုတံကြိုင်ကြိုင်ထိုင်တတ်သောကြောင့်အတုမရှိသော

ရွှါဒသကာနိပါတ်၊

သာမညဏှိ၊ သီလံ၊ သီလသညံ၊ သေဠံ၊ မြတ်သော၊ ဝိလေပနံ၊ နံသာပျောင်း
 နှင့်လည်းတူ၏။ ယေနုသီလဂဇ္ဈေန၊ အကြင်သီလကည်းဟူသောအနုဖြင့်၊
 ဒိသောဒိသံ၊ အရပ်ဆယ်မျက်နှာတိုင်အောင်၊ ဝါတိ၊ တကြိုင်ကြိုင်လှိုင်၏။
 သီလံ၊ သီလသညံ၊ အဂ္ဂံ၊ မြတ်သော၊ သမ္မထမေဝသမ္မလံအဂ္ဂ၊ ယူဆောင်၍
 သွားသောထမင်းထုပ်နှင့်တူ၏။ သီလံ၊ သီလသညံ၊ ဥက္ကဇံ၊ မြတ်သော၊ ပါ
 ထေယျံ၊ ယူဆောင်၍သွားသောရိက္ခာထုပ်နှင့်တူ၏။ သီလံ၊ သီလသညံ၊ သေ
 ဇ္ဈော၊ မြတ်သော၊ အတိဝါဟော၊ အလိုရှိအပ်သောစည်းစိမ်းချမ်းသာတို့ကို
 ဖြစ်စေတတ်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ အလိုရှိတိုင်းသောအရပ်သို့ဆောင်
 တတ်သောကြောင့်လည်းကောင်းလွန်စွာဝန်ကိုရှုက်ဆောင်တတ်သောသူ
 နှင့်တူ၏။ ယေနုအတိဝါဟောနု၊ အကြင်လွန်စွာဝန်ကို ရှုက်ဆောင်တတ်
 သောသူနှင့်တူသောသီလဖြင့်၊ ဒိသောဒိသံ၊ အရပ်ဆယ်မျက်နှာသို့၊ ဝါတိ၊
 ချမ်းသာစွာရောက်စေတတ်၏။ ဒုဗ္ဗနော၊ သီလမှကင်းသည်ဖြစ်၍လုံးဆိုး
 သောလူရိက်သည်။ အုဇေဝ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်ထောကဋ္ဌံ၊ နိန္ဒံ၊ ပညာရှိတို့ကဲ့ရဲ့ခြင်း
 ကို၊ လဘတိ၊ ခံရ၏။ ပေပစ္စ၊ တမလွန်ဘဝဋ္ဌံ၊ အပါယော၊ အပယ်၌ဖြစ်သောကာ
 လဋ္ဌံ၊ ဒုက္ခံ၊ လွန်စွာသောဆင်းရဲခြင်းကို၊ လဘတိ၊ ခံရ၏။ ဒုဗ္ဗနော၊ မကောင်း
 သောလုံးရှိသော၊ သီလေသု၊ သီလတို့၌၊ အသမာဟိတော၊ မဆောက်တည်
 မစောင့်စည်းသော၊ ဗာထော၊ သူရိက်သည်။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောပစ္စုပ္ပန်
 ထောကတမလွန်လောကဋ္ဌံ၊ နိန္ဒံ၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းကို၊ လဘတိ၊ ရ၏။ သုမနော၊
 ကောင်းသောစိတ်ကောင်းသော အကျင့်ရှိသော ပညာရှိသည်။ အုဇေဝ၊ ဤပ
 စ္စုပ္ပန်ထောကဋ္ဌံ၊ ကိတ္တိံ၊ ခပ်သိမ်းသောအရပ်တို့၌ပြန်နှံ့သောကောင်းသော
 သတင်းကျော်စောခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍ မျက်ကွယ်၌ ပညာရှိတို့ပြီးပွမ်းခြင်း
 ကို၊ လဘတိ၊ ရ၏။ ပေပစ္စ၊ တမလွန်ထဝဋ္ဌံ၊ သက္ကေသုစ၊ နတ်ပြည်၌ဖြစ်သော
 ကာလတို့၌လည်း၊ ကိတ္တိံ၊ ဤသူကားသူတော်ကောင်းတည်းကောင်းသော
 သီလရှိသောသူတည်းဟုပြီးပွမ်းခြင်းကို၊ လဘတိ၊ ရ၏။ သုမနော၊ ကောင်း
 သောစိတ်ကောင်းသောအကျင့်ရှိသော၊ သီလေသု၊ စာရိတ္တသီလဝါရိတ္တသီ
 လတို့၌၊ သုသမာဟိတော၊ ဆော်တည်အပ်သောစိတ်ရှိသော၊ ဝိဇရာ၊ ပညာရှိ
 သည်။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောပစ္စုပ္ပန်ထောကတမလွန်လောကဋ္ဌံ၊ ကိတ္တိံ၊ ဤ
 သူကားသူတော်ကောင်း၍သူကားကောင်းသောအကျင့်ရှိသော သူဟုပြီး
 ပွမ်းခြင်းကို၊ လဘတိ၊ ရ၏။ အုဇေဝ၊ ဤလောကဋ္ဌံ၊ သီလမေဝ၊ သီလသည်သာ
 လျှင်၊ အဂ္ဂံ၊ မြတ်၏။ ပန၊ ထိုသီလထက်ကား၊ ပညဝါ၊ ပညာရှိသောသူသည်။
 ဥက္ကဇော၊ မြတ်၏။ မနုသောသုစ၊ လူတို့၌လည်းကောင်း၊ ဇေဝေသုစ၊ နတ်တို့

ရွံ့လည်းကောင်း၊ သီလပညာဏတော၊ သီလပညာအားဖြင့်၊ ဇယန္တိ၊ ဆန်
ကျင်ဘက်ဖြစ်သော ခုစရိုက်တရားကိုအောင်နိုင်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သီလ
ဝထေရော၊ သီလဝထေရ်သည်၊ ဣမာန္တိဒသဂါထာယော၊ ဤသို့ဆိုသီလကို
အပ်သောတစ်နှစ်ဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီး ။

သီလဝထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၂၄၂) အဟံ၊ ငါသည်၊ နိစေ၊ ယုတ်သော၊ ကုလဒ္ဓိ၊ အမျိုးရွံ့၊ ဇာတော၊
ဖြစ်သည်။ အဒ္ဓိ၊ ဖြစ်၏။ အပ္ပဘောဇနော၊ နည်းသောထမင်းရှိသော၊ ဒလိဓ္ဓေါ၊
ငြိုငြင်စွာအသက်မွေးရသောသူဆင်းရဲသည်။ အဒ္ဓိ၊ ဖြစ်၏။ ဝိမမ၊ ငါ့အား၊
ဟိန္ဒကန္တံ၊ ယုတ်သောအမှုရှိသည်။ အာသိ၊ ဖြစ်ပြီး၊ ပုပ္ဖဆဇ္ဇကော၊ ညှိုးထေပြီး
သောပန်းအမှိုက်ကိုစွန့်ရသောသူဆင်းရဲ တစ်ကိုကျုံးရသောသူသည်။ အ
ဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ မနုဿာနံမနုဿေဟိ၊ လူတို့သည်။ ဇိဂုန္တိတော၊ အမျိုးအ
မှုဖြင့်စက်ဆုပ်အပ်သည်။ ပရိဘူတော၊ အဝတ္ထာတော၊ ယုတ်သောအားဖြင့်သိ
အပ်သည်။ ဝန္တိတော၊ ရှုတ်ချအပ်သည်။ အာသိ၊ ဖြစ်၏။ နိဝမနံ၊ တပါးသောသူ
ကိုဖြင့်ခိုင်းတောင်ကဲ့သို့ခြိုးပင့်၍ ထိုသူတို့၏မြေမှန်မှဖြင့်မိမိကိုယ်ကိုယုတ်
သည်ကိုပြု၍ဖြစ်သောအားဖြင့်နှင့်ချသောစိတ်ရှိသည်ကို၊ ကရိတွာန၊ ပြု၍၊
ဗာဟုကံဇနံ၊ များစွာသောလူကို၊ ဝန္တိဿံဝန္တိဿာမိ၊ မြင်သောကာလ၌ထက်
အုပ်မြဲခြင်းကိုပြု၍ရှိရ၏။ အထ၊ ထိုသို့ရှိခြင်းကို ပြုရာမှတပါးသော
အခါ၌၊ တိက္ခာသံဃာပုဂ္ဂိုလ်၊ မဟာနိသံဃာတို့၏ရှေးဦးကြွတော်မူသော၊
မဟာပီရံ၊ ကြီးသော ထုံ့လှတော်မူသော၊ သဗ္ဗန္တံ၊ မြတ်စွာထုရားကို၊
မာဂဓာနံ၊ မဂဓရစ်တိုင်းသူတို့၏၊ ပုဂ္ဂတ္တံ၊ မြတ်သောရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့၊
ပဝိသန္တံ၊ ဆွမ်းခံဝင်ထတ်သည်ကို၊ အဒ္ဓာသိ၊ ငါမြင်ရ၏။ တဒါ၊ ထို
မြင်သောအခါ၌၊ ဗျာဘာဝိံ၊ ထမ်းပိုးကို၊ နိက္ခိပိတ္တာန၊ ချလတ်၍၊ ဝန္တိတံ၊
ရှိရိုးအံ့သောဌ၊ ဥပသကံမိံ၊ ကပ်၏။ မမေဝ၊ ငါ့ကိုသာလျှင်၊ အနုကမ္ဘာယ၊
အစင် သနားတော်မူသဖြင့်၊ ပရိသုတ္တမော၊ ယောကျ်ားမြတ် ဖြစ်တော်မူ
သော မြတ်စွာထုရားသည်။ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်တော်မူ၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊
သတ္တုနော၊ မြတ်စွာထုရား၏၊ ပါဓေ၊ ခြေတို့ကို၊ ဝန္တိတွာ၊ ရှိရိုး၍၊ ဧကမန္တံ၊
တင့်အပ် ဈေးကပ်ပတ်သောအရပ်၌၊ မြီတော၊ ရပ်ထုက်၊ သဗ္ဗဒာတ္တာနံ၊ ခပ်
ထိမ်းသော သတ္တဝါတို့ထက်၊ ဥတ္တမံ၊ မြတ်တော်မူသော ထုရားသခင်ကို၊
အဟံ၊ ငါသည်၊ ပဗ္ဗန္တံ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို၊ အာယာပိံ၊ တောင်းပန်ပြီးတော့၊
ထိုနောင်မှ၊ ကာရုဏိကော၊ ကြီးမြတ်သော ကရုဏာရှိတော်မူသော၊ သဗ္ဗ
ထောကာနုကမ္ဘာကော၊ အလုံးပုံသောလူတို့၏ အကျိုးစီးပွားကို စောင့်ရှောက်

ရွှါဒသကနိပါတ်၊

ထတ်သော၊ သတ္တဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း၊ ဖော်၊ လာထွဉ်း၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝံ၊ ငါ့ကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ မေ၊ ငါ့အား၊ သာဥပသမ္ပဒါ၊ ထို
 ဖော်ဘိက္ခုပဉ်းအဖြစ်သည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ သောအဟံ၊ ထိုငါသည်၊
 အရညတ္ထိံ၊ တောကျောင်း၌၊ အတန္ဒိတော၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးပြန်ခြင်း၌မပျင်းမရ
 အားထုတ်ထုတ်၊ ဧကော၊ တယောဂ် အထည်းတည်း၊ ဝိဟရန္တော၊ နေ
 ထျက်၊ ယထာ၊ အကြင်သမထထျင်ပြဋ္ဌာန်းခြင်းရှိသော ဝိပဿနာကိုပွားစေ
 သောဟူသောအခြင်းအရာဖြင့်၊ ဝံ၊ ငါ့ကို၊ ဖိနော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဩဝ
 ဒါ၊ ဆုံးမတော်မူ၏၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊ သတ္ထုဝစနံ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားဆုံးမတော်မူသောစကားတော်အတိုင်း၊ အကာသိံ၊ ပြုပြီ၊ ရတ္တိယာ၊
 ညဉ့်၏၊ ပဋ္ဌမံယာမံ၊ ပဋ္ဌမယံ၌၊ ပုဗ္ဗဇာတိံ၊ ရှေး၌နေဘူး ဖြစ်ဘူးသောခန္ဓာဇာ
 တိကို၊ အနုဿရိံ၊ အစဉ်အတိုင်းအောက်မေ့ပြီ၊ ရတ္တိယာ၊ ညဉ့်၏၊ မဏ္ဍိမံယာ
 မံ၊ မဏ္ဍိမယံ၌၊ ဗိဗ္ဗစက္ခု၊ ဗိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ်ကို၊ ဝိသောဓိတံ၊ သုတ်သင်ရပြီ၊
 ရတ္တိယာ၊ ညဉ့်၏၊ ပစ္ဆိမေယာမေ၊ ပစ္ဆိမယံ၌၊ တမောခန္ဓံ၊ မောဟအရကို၊
 ပဒါထယိံ၊ အာသက္ခယဉာဏ်ဖြင့်ပျက်ဆီးပြီ၊ တတော၊ ထိုနေောင်မှာ၊ ရတျာ
 ဝိသာနေ၊ ညဉ့်၏အဆုံး၌၊ သူရိယဂ္ဂမနံ၊ သူရိယဂ္ဂမနကာလေ၊ နေထွက်သော
 အခါ၌၊ ပတိဇ္ဇန္ဓော၊ နတ်တို့အရှင်ဖြစ်သောသိကြာမင်းသည်လည်းကောင်း၊
 ဗြဟ္မာစ၊ ဗြဟ္မာသည် လည်းကောင်း၊ အာဂတိံ၊ လာလတ်ကုန်၍၊ အဇ္ဇထိံ၊
 လက်အုပ်ကို၊ ပဂ္ဂယျ၊ ချီကုန်၍၊ ဝံ၊ ငါ့ကို၊ နမသိံ၊ သူ့ရှိခိုးကုန်၏၊ ပရိသဇည၊
 ယောကျ်ား အာဇာနည် ဖြစ်တော်မူသော အရှင်ဘုရားဟေ၊ အရှင်ဘုရား
 အား၊ နမော၊ ရှိခိုးပါ၏၊ ပရိသတ္တမ၊ ယောကျ်ားမြတ် ဖြစ်တော်မူသောအရှင်
 ဘုရားဟေ၊ အရှင်ဘုရားအား၊ နမော၊ ရှိခိုးပါ၏၊ ယဿဧကေ၊ အကြင်အရှင်
 ဘုရားအား၊ အာသဝါ၊ အာသဝေါတရားတို့သည်၊ ဝီတာ၊ ကုန်ကုန်ပြီ၊ မာရိ
 သ၊ ဆင်းရဲကင်းသောအရှင်ဘုရားတို့၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ ဒက္ခိဏေယျာ၊
 မြတ်သောအလှူကိုခံထိုက်သည်၊ အသိံ၊ ဖြစ်ပြီ၊ တထော၊ ထိုနေောင်မှာ၊ ဒေဝသံ
 စာပုရက္ခတံ၊ နတ်အပေါင်း၏ ရှေးဦးစွာနေသော၊ ဝံ၊ ငါ့ကို၊ သတ္တဝါ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ ဒိသ္မာန၊ မြင်တော်မူ၍၊ သိတံ၊ ပြုံးခြင်းကို၊ ပါတုကရိတွာန၊
 ထင်စွာပြုတော်မူ၍၊ ဣမမတ္ထံ၊ ဤဆိုမတ္ထံ၊ သောအနက်ကို၊ အဘာသထ၊ မိန့်
 တော်မူ၏၊ ယေနတပေနစ၊ အကြင်အရှင်ကိုစောင့်ရှောက်ခြင်းဖြင့်လည်း
 ကောင်း၊ ယေနသံယမေနစ၊ အကြင်သိလဖြင့်လည်းကောင်း၊ ယေနဓမ္မေနစ၊
 အကြင်ပညာဖြင့်လည်းကောင်း၊ ယေနဗြဟ္မစရိယေနစ၊ အကြင်ကြွင်းသော
 မြတ်သောအကျင့်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဧတေန၊ ဤဆိုအစစ်၌ပြီးသောအကျင့်

ဖြင့်၊ ဗြာဟ္မဏော၊ မကောင်းမှုကိုအပပြုပြီးသောကြောင့် ဗြဟ္မဏမည်သည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧတံ၊ ဤသို့အပ်ခဲ့ပြီးသောမြတ်သောအကျင့်ရှိသောသူကို၊
 ဗြဟ္မေသု၊ မြတ်သောဗြဟ္မာတို့တွင်၊ ဥက္ကမံ၊ အလုံးစုံသော ဗြဟ္မာတို့ထက်
 မြတ်သော၊ ဗြဟ္မာနံ၊ မကောင်းမှုကိုအပပြုပြီးသောသူဟူ၍၊ အာဟု၊ သို့ကုန်
 ပြီး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုနိတောထေရော၊ သုနိတထေရ်သည်၊ ဣမာ၊ ခွဲဒသဂါထာ
 ယော၊ ဤခွဲသိရုတ်ဆိုအပ်သော တဆဲ့နှစ်ဂါထာတို့ကို၊ အဘာဘိတ္ထု၊
 ဆိုပြီး၊ သုနိတထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

ခွဲဒသကနိပါတ်၊ ခွဲဒသကနိပါတ်၌၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါနံသည်ကား၊ ဝိသ
 ဝါစ၊ ဝိသဝထေရ် လည်းကောင်း၊ သုနိတောစ၊ သုနိတထေရ် ထည်း
 ကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မဟိဒ္ဓိကာ၊ ကြီးသောတန်ခိုးရှိကုန်သော၊ ဧဒေ၊ နှစ်ပါး
 ကုန်သော၊ ဧတေထေရာ၊ ထိုမထေရ်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဂါ
 ထာယော၊ ခွဲသိရုတ်ဆိုအပ်သော ဂါထာတို့ကား၊ စတုရိသတိ၊ နှစ်ဆဲ့
 လေးဂါထာတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်တည်း၊ ခွဲဒ
 သကနိပါတော၊ ခွဲဒသကနိပါတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

ခွဲဒသကနိပါတ်ပြီး၏။

ထေရသကနိပါတ်။

(၂၄၃) ရဋ္ဌေ၊ အင်္ဂတိုင်း၌၊ သဗုက္ကဋ္ဌော၊ ရှစ်သောင်းသောရွာတို့ဖြင့် ခြံ
 ရံအပ်သည်ဖြစ်၍ စည်းစိမ်ချမ်းသာအစိုးရခြင်းဖြင့် မြတ်သော၊ အင်္ဂဿ၊
 အင်္ဂတိုင်း၏၊ သာမိနော၊ အရှင်ဖြစ်သော၊ ရညော၊ ဗိဒ္ဓိသာရမင်း၏၊ ပဋ္ဌဂု၊ အ
 ခြံအရံသူကြွယ်ဖြစ်သော၊ ယောအဟံသောထော၊ အကြင်သောဏအမည်
 ရှိသောငါသည်၊ အဟုအဟောထိ၊ ဖြစ်၏။ သောသောထော၊ ထိုသောဏ
 သည်၊ အဇ္ဈ၊ ယခုအခါ၌၊ ဓမ္မေသု၊ ထောကုတ္တရာတရားကိုးပါးတို့၌၊ ဥက္ကဋ္ဌော၊
 လွန်မြတ်သည်၊ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲ၏။ ပါရဂူ၊ အလုံးစုံသောဝင်္ဂီဆင်းရဲ၏အ
 ဆုံးဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်သည်၊ အဟုအဟောထိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ပဉ္စ၊ အ
 ပါယ်တုံကာမသုဂတိရုနံ၊ သံသယ၊ ဆီနွေ၊ အောက်မင် သုံးခုဖြင့် ဖြတ်ရာ၏။ ပဉ္စ၊ အ
 ထက်ရှုပထံအရူပထံသို့ထားခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော ငါးပါးသော
 ဥဒ္ဓန္ဓာဂိယသံယောဇဉ်တို့ကို၊ ဇဟေ၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့် ပယ်ရာ၏။ ပဉ္စစ၊
 ငါးပါးသောသဒ္ဓါစသောအုဇ္ဈေတို့ကိုလည်း၊ ဥက္ကရိ၊ အလွန်၊ တာဝယေဘာ
 ဝယေယု၊ မွှားစေရာ၏၊ ပဉ္စသင်္ဂါတိဂေါ၊ ရာဂဒေါသ မောဟမာနဒိဗ္ဗိဟုဆို

တေရသကနိပါတ်၊

အပ်သော ငါးပါးသော ငြိတွယ်တတ်သော တရားတို့ကို လွန်နိုင်သော၊
သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းကို၊ ဩစတိဏ္ဍောတိ၊ ကာမောစစသောလေးပါး
သောဩစတိဏ္ဍောတိ၊ နှိုင်းသောရဟန်းဟူ၍၊ ရုက္ခတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဥဒ္ဓ
ဇ္ဇဿ၊ ထက်သော အချည်းစည်းသောမာန်ရှိသော၊ ပမတ္တဿ၊ လွတ်သော
သတိဖြင့်မှေ့လျော့ခြင်းသို့ရောက်သော၊ ဗာဟိရာဿယဿ၊ ဗာဟိရာဿတန
တို့၌ ရှေးရှု ဆောင်သောအားဖြင့် မကင်းသော ရာဂရှိသော၊ ဘိက္ခုနော၊
ရဟန်းအား၊ ဝိထသမာဓိပညာ၊ ဝိထသမာဓိပညာသည်လည်း၊ ပါရိပူရိ၊
ပြည့်စုံခြင်းသို့၊ နဂစ္ဆတိ၊ မရောက်နိုင်၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊
ကိစ္စံ၊ ဘာဝနာ၌မွေ့လျော်ခြင်း ကိစ္စမည်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံကိစ္စံ၊ ထိုဆို
အပ်ခဲ့ပြီးသောမိမိကိစ္စကို၊ ဟံယေနဘိက္ခုနော၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ အပဝိဋ္ဌံ၊
မပြုသောအားဖြင့်စွန့်အပ်၏။ အကိစ္စံပန၊ သပိတ်တန်ဆာဆင်ခြင်းစသော
ရဟန်းအားမပြုအပ်သောကိစ္စမည်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံ၊ ထိုရဟန်းတို့မပြု
အပ်သောအမှုကို၊ ကယိရတိ၊ ပြုအပ်၏။ ဥဒ္ဓဇ္ဇာနံ၊ ထက်သော မာန်ရှိကုန်ထ
သော၊ ပမတ္တာနံ၊ မှေ့လျော့သောသတိရှိကုန်ထသော၊ တေသံဘိက္ခုနံ၊ ထိုရ
ဟန်းတို့အား၊ အာသဝါ၊ အာသဝေါတရားတို့သည်၊ ဝဗန္ဓိ၊ ပွားကုန်၏၊ ယေ
သံဘိက္ခုနံ၊ အကြင်ရဟန်းတို့အား၊ နိစ္စံ၊ အမြဲ၊ ကာယဂဟာသတိ၊ ဆံအစရှိ
သောသုံးဆဲ့နှစ်ပါးသောအရကိုအာရုံပြု၍ဖြစ်သောသတိကို၊ သုသမာရဒ္ဓါ၊
ကောင်းစွာအားထုတ် ပွားစေအပ်၏။ တေဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ အ
ကိစ္စံ၊ သပိတ်ကိုတန်ဆာဆင်ခြင်းစသောမအပ်သော ကိစ္စကို၊ နသေဝန္တိ၊
မမှီဝဲကုန်၊ ကိစ္စေရဟန်းပြုသောကာလမှစ၍ အတိုင်းအရှည်မရှိပြုအပ်
သောသိသစသော ကျေးဇူးကို လုံခြုံစေခြင်းစသောအမှု၌၊ သာတစ္ဆကာရိ
နော၊ မချွတ်မယွင်းပြုလေ့ရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ သတားနံ၊ မကင်း
သောသတိရှိကုန်ထသော၊ သမ္ပဇာနာနံ၊ သတ္တကသမ္ပဇေညစသောလေးပါး
သောသမ္ပဇေညတို့ဖြင့်အဆင်အခြင်ပညာနှင့်ပြည့်စုံကုန်ထသော၊ တေသံ
ဘိက္ခုနံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား၊ အာသဝါ၊ အာသဝေါတရား လေးပါးတို့သည်၊
အတ္ထဝိနာသံ၊ ပျက်စီးခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ ဥဇယမဂ္ဂမ္ဘိ၊ အယုတ်တ
ရားနှစ်ပါးကို ကြဉ်ခြင်းတို့ဖြင့် ကောက်ကျစ်ခြင်း စသည်ကို ပယ်သဖြင့်
ဖြောင့်မတ်မြှုပ်စင်သော အကျင့်မြတ်ဖြစ်၍ဖြစ်သော အရိယာမဂ်တရားကို၊
အက္ခာတေ၊ ထုရားမြတ်စွာ ဟောတော်မူအပ်သည်ရှိသော်၊ တထာ၊ ထို
ဟောတော်မူတိုင်းသောနည်းဖြင့်၊ ဂစ္ဆထပမိပဇ္ဇထ၊ လုံ့လကြီးကုတ်အား
ထုတ်ကျင့်ကုန်ရာ၏၊ မာနိဝတ္တထ၊ အကြား၌ဆုံးစေ၍မှေ့လျော့စေကုန်လင့်၊

ထေရဂါထာပါဠိတော်နိဿယ

အတ္တနာ၊ ဤထေရ်ကံ၌အကျိုးစီးပွားကို အလိုရှိသော အမျိုးသားသည် အပါယ်ဘေးကိုယ်၏ ဆင်းရဲခြင်းစသည်ဖြင့် မိမိကိုယ်ကိုသာလျှင်၊ စောဒယန္တာနံ၊ အပြစ်တင်ကုန်သောသူတို့အား၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့၊ အဘိဟာရယေ၊ မိမိကိုယ်ကိုဆောင်ရာ၏၊ ထောကော၊ ထေရ်ကသုံးပါး၌၊ အနုတ္တရော၊ အတုမရှိသော၊ စက္ခုမာ၊ စက္ခုငါးပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော၊ သတ္တာ၊ မြတ်စွာထူးရားသည်၊ ဒေသေသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဝိရိယမ္ပိ၊ လုံ့လကို၊ အစွာရေ့မ္ပိ၊ အလွန်အကဲ အားထုတ်သောသူ၌၊ ဝိတောပဓံ၊ စောင်းသမား၏ မတင်းမမထေ့ဘူးဘေးသောဥပမာကို၊ ကရိတောန၊ ပြုတော်မူ၍၊ မေ၊ ငါ့အား၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူပေ၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တဿသတ္ထုနော၊ ထိုမြတ်စွာထူးရား၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌၊ ခုတော၊ မွေ့လျော်စွာ၊ ဝိဟာရိံ၊ နေပြီ၊ ဥက္ကမတ္ထဿ၊ မြတ်သောအရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ပတ္တိယာ၊ ရခြင်းငှါ၊ သမထံ၊ ဝိရိယနှင့် သမာဓိမျှသည်ကို၊ ဥပ္ပါဒေန္တော၊ ဖြစ်စေထုက်၊ ပဋိပါဒေထိံ၊ ဈာန်၌တည်၍ ဝိသေသာသမဓိကိုပြီးစေ၏၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဟိသောဝိဇ္ဇာ၊ သုံးပါးသောဝိဇ္ဇာတို့သို့၊ အာနုတ္တော၊ အစည်အတိုင်းရောက်အပ်ကုန်ပြီ၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာထူးရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမဖြစ်သော သာသနာတော်ကို၊ ကတံကရဏီယံ၊ ပြုအပ်ပြီ၊ နိက္ခမေ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကာမဂုဏ်မှထွက်မြောက်ခြင်း၌၊ စေတသော၊ စိတ်၏၊ ပဝိဝေကဉ္စ၊ ဆိတ်ငြိမ်ခြင်း ကိုလည်း၊ အဓိရတ္တဿ၊ နှစ်လုံးသွင်းခြင်းရှိသည်၊ သတော၊ ဖြစ်ထုတ်သော်၊ အဗျာပဇ္ဈာဓိရတ္တဿ၊ စတုတ္ထဈာန်ပဉ္စမဈာန်တို့ကိုဖြစ်စေသဖြင့်ထို၌ဆင်းရဲမရှိဟုနှလုံးသွင်းခြင်းရှိသော၊ ဥပါဒါနက္ခယဿ၊ ဥပါဒါန်တို့၏ကုန်ရာအရဟတ္တဖိုလ်ရှိထသော၊ တဏှက္ခယာယ၊ တဏှာ၏ကုန်ခြင်း၌၊ အဓိရတ္တဿ၊ နှလုံးသွင်းခြင်းရှိထသော၊ တဿ ဘိက္ခုနော၊ ထိုရဟန်းအား၊ စေတသော၊ စိတ်၏၊ အသမ္မောဟဉ္စ၊ တေဝေခြင်းမရှိသည်ကိုလည်း၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ အာယတနုပ္ပါဒံ၊ အာယတနတို့၏ဖြစ်ခြင်းကိုလည်း၊ ဒိသ္မာ၊ ထိုမြင်ခြင်း၏ ဆန့်ကျင်ဘက်အားဖြင့် နိရောဓသစ္စာကိုဝိပဿနာပညာနှင့် တကွသော မဂ်ပညာဖြင့် မြင်သောကြောင့်၊ သဗ္ဗာ၊ အကြောင်းသင့်သောအားဖြင့်၊ ဝိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ ဝိမုတ္တိ၊ မဂ်၏ အစဉ်အားဖြင့် အလုံးစုံသောအာသဝေါမှလွတ်၏၊ သဗ္ဗာဝိရတ္တဿ၊ အကြောင်းသင့်သောအားဖြင့်အာသဝေါတရားတို့မှလွတ်ပြီးထသော၊ သန္တပိတ္တဿ၊ ငြိမ်သက်သောစိတ်ရှိထသော၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ကတဿ၊ ပြုအပ်သောကုသိုလ်အကုသိုလ်ကို၊ ပဋိစယော၊ တဘန်ပွားစေခြင်းသည်၊ နုတ္ထိ၊ မရှိ

တေရသကနိပါတ်၊

ပြီးကရုဏီယံ၊ ပြုအပ်သောတဆဲ့ခြောက်ပါးသောမင်္ဂလီဝဂ္ဂသည်။ နုပိဇ္ဇတိ၊ မရှိ၊ ယထာကီ၊ ဥပမာအဘယ်ကဲ့သို့ နည်းဟူမူကား၊ ကေတ္တုနော၊ တခဲ နက်သော၊ သေလေစ၊ ကျောက်အတိပြီးသော တောင်သည်၊ ဝါထေန၊ ပက တေ့သောလေကြောင့်၊ နသမီရတိယထာ၊ မတုန်ထုပ်နှိုင်သကဲ့သို့၊ ဧဝံက ထာ၊ ထိုအထူးကေဝလာ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ ရူပါ၊ နှစ်လိုဘွယ်သောရူပါရုံ ကြောင့် ထည်းကောင်း၊ ရသာ၊ နှစ်လိုဘွယ်သော ရသာရုံကြောင့် ထည်း ကောင်း၊ သဒ္ဓါ၊ နှစ်လိုဘွယ်သောသဒ္ဓါရုံကြောင့်ထည်းကောင်း၊ ဝဇ္ဇာ၊ နှစ်လို ဘွယ်သောဝဇ္ဇာရုံကြောင့်ထည်းကောင်း၊ ဖာသာစ၊ နှစ်လိုဘွယ်သောဖော ဋ္ဌဗ္ဗာရုံကြောင့်ထည်းကောင်း၊ နသမီရတိ၊ မတုန်ထုပ်၊ ၊ တာဒိနော၊ ထိုသို့ သဘောရှိသောအကျင့်နှင့်ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဣဋ္ဌာ၊ အလိုရှိအပ်ကုန် သော၊ ဓမ္မာစ၊ တရားတို့သည် ထည်းကောင်း၊ အနိဋ္ဌာ၊ အလိုမရှိအပ်ကုန် သော၊ ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည် ထည်းကောင်း၊ မြိတံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော အဖြစ်သို့ ရှေ့တည်သော၊ ဝိသညတ္တံ၊ ပယ်အပ်ပြီးသော အလုံးစုံသော သောကဗျကင်းသော၊ ဝိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ နုပုဝေန္တိ၊ နစာလေန္တိ၊ မထုပ်ရှားစေ နိုင်ကုန်၊ အဿစ၊ ထိုအာရုံတရား၏ထည်း၊ ဝယံ၊ ချုပ်ခြင်း၊ ပျက်ခြင်းကို ထည်း၊ အနုပဿတိ၊ အဘန်တလဲလဲမြင်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သောဏောကောဋ္ဌိ ဝိသောထေရော၊ သောဏ ကောဋ္ဌိဝိသထေရ်သည်၊ ဣမာတေရသဂါထာ ယော၊ ဤဘွဲ့သီ ရွတ်ဆိုအပ်သော တဆဲ့သုံးဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီး၊ ၊ သောဏကောဋ္ဌိ ဝိသထေရ် ဂါထာအနက်ပြီး၏၊ ၊ ဧတ္ထတေ သ္မိံတေရသကနိပါတ်၊ ဤတေရသကနိပါတ်၌၊ ဥဒါနာ၊ ဥဒါန်းသည် ကား၊ ၊ တေဒရာ၊ မထေရ်ကား၊ မဟိဒ္ဓိကော၊ ကြီးသောတန်ခိုးရှိသော၊ ဧကော သေဝ၊ တပါးသာလျှင်ဖြစ်သော၊ သောဏောကောဋ္ဌိဝိသထေရော၊ သော ဏကောဋ္ဌိဝိသထေရ်သာတည်း၊ ဂါထာယော၊ ဘွဲ့သီရွတ်ဆို အပ်သောဂါ ထာတို့ကား၊ တေရသ၊ တဆဲ့သုံးဂါထာတို့တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်တည်း တေရသက နိပါတော၊ တေရသကနိပါတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ၊ ၊ တေရသကနိပါတ်ပြီး၏၊ ၊

ရုဒ္ဓသကနိပါတ်၊

(၂၄၄) ယဒါယသ္မိံ ကာထေ၊ အကြင်အခါ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အဂါရသ္မာ၊ အိမ်ရာထောင်သော လူတို့ဘောင်မှ၊ အနဂါရိယံ၊ အိမ်ရာမထောင်သောရ ဟန်းတို့ဘောင်၌၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုသည်၊ အဗြိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣမသ္မိံ ဒီဇန္တေ၊ ရ၊

ဤရဟန်းပြုသည်ကာလကစ၍ ယခုအဆုံးစိတ်ဖြစ်သော ကာလ၏အတွင်း၌၊
 ဣမေပါဏိနော၊ ဤသတ္တဝါတို့သည်၊ ဟညန္တု၊ ဝါ၊ ထုံစားစသောလက်
 နက်တို့ဖြင့်လည်းသေစေကုန်သတည်း။ ဝဇ္ဇန္တု၊ ဝါ၊ လက်ဆုပ်စသည်ဖြင့်
 ပုတ်ခတ်ညှင်းဆဲစေကုန်သတည်း။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲသို့၊ ပပေါန္တု၊ ရောက်စေသ
 တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အနုရိယံ၊ ယုတ်မာသော၊ ဒေါသသံယိတံ၊ အမျက်နှင့်တ
 ကွဖြစ်သောအကြံကို၊ သံကပ္ပံ၊ ကြိမ်၏ဟူ၍၊ နာဘိဇာနာမိ၊ မသိစသူ၊ တံသ
 ကံပ္ပံ၊ ထိုဆိုခဲ့ပြီးသောအကြံကို၊ နာဘိဇာနာမိ၊ နော်ကာလ၌လည်းမသိစသူ၊
 အပ္ပမာဏံ၊ မရည်မှတ်မှု၍၊ ပွားစေနှံ့စေသည် ၏အစွမ်းဖြင့် အတိုင်းမသိ
 သောသတ္တဝါပညတ်လျှင်အာရုံရှိသော၊ သုဘာဝိတံ၊ အထွေအထားအားကြီး
 စွာသော အဖြစ်သို့ရောက်သဖြင့်ကောင်းစွာပွားစေအပ်သော၊ မေတ္တဗ္ဗံ၊ သ
 တ္တဝါတို့အားသနားခြင်းနှင့် ယှဉ်သော မေတ္တာကိုလည်းကောင်း၊ ဗုဒ္ဓေန၊
 မြတ်စွာထူးသည်၊ ဒေဝိတံယထာ၊ သဗ္ဗေသတ္တာ အဝေရာဟောန္တု၊ စ
 သည်ဖြင့်ဟောတော်မူသကဲ့သို့၊ အနုပုဗ္ဗပရိဝိတံ၊ မေတ္တာ ထိုနောက်ကရ
 ဏာထိုနောက်ရမိထာထိုနောက်ဥပေက္ခာဤသို့အစဉ်အားဖြင့်လေ့လာအပ်
 ပွားစေအပ် အကြိမ်များစွာပြုအပ်သော ဗြဟ္မဝိဟာရ တရားရေးပါးကို
 လည်း၊ ဘာဝနံ၊ ပွားစေခြင်းကို၊ အဘိဇာနာမိ၊ ငါသိ၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သဗ္ဗ
 မိတ္တော၊ ခပ်သိမ်းသောသတ္တဝါလျှင်အဆွေရှိသည်ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗသခေါ၊ အသုံး
 ရုံသောသတ္တဝါလျှင်ခင်ပွန်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗဘူတာနုကမ္မကော၊ အလုံးရုံ
 သောသတ္တဝါတို့ကို ငြီးမြောက်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ မေတ္တပိတ္တဗ္ဗံ၊ ခပ်သိမ်း
 သောသတ္တဝါတို့အား အစီးအပွားနှင့်ယှဉ်သောမေတ္တာစိတ်ကိုလည်း၊ ဘာ
 ဝေမိ၊ အထူးသဖြင့်ပွားစေ၏၊ အဗျာပဇ္ဇေ၊ သတ္တဝါတို့၏အကျိုးစီးပွားကို
 ဘောင်ခြင်း၌၊ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ရတောအဘိရတော၊ မချွတ်ယွင်းပြု
 သောအားဖြင့် အလွန်မွေ့ထေ့ခြင်းရှိသည်လည်း၊ အသိံ၊ ဖြစ်ပြီးအဟံ၊ ငါ
 သည်၊ အသံဟိရံ၊ ရန်သူဟူ၍တွန့်တိုခြင်းမရှိချစ်သောသူဟူ၍ရာဂအားမ
 ငင်အပ်သော၊ အသံကပ္ပံ၊ ဝေးသောရန်သူ၌ဖြစ်သောဒေါသဖြင့်အမျက်ထွက်
 ခြင်းမရှိသည်ကိုပြု၍၊ ဝိတ္တံ၊ ငါ၏မေတ္တာစိတ်ကို၊ အမောဒယာမိ၊ အလွန်ဝမ်း
 မြောက်စေ၏၊ အကာပုရိသသေဝိတံ၊ ယုတ်သောယောကျ်ားတို့သည်မငြိစ
 အပ်အရိယာဖြစ်ကုန်သော ထူးစွာရှိသည်တို့သည် ငြိစအပ်သော၊ ဗြဟ္မ
 ဝိဟာရံ၊ မြတ်သောအပြစ်မရှိသောမေတ္တာစသည်ဖြင့်နေခြင်းကို၊ ဘာဝေမိ
 ဝဇ္ဇမိ၊ ပွားစေ၏၊ အဝိတက္ကံ၊ ဝိတက်ဝိစာရမှကင်းသောဒုတိယစသောဈာန်
 ကို၊ သမာပဇ္ဇော၊ ဝင်စားသော၊ သဗ္ဗသမ္ပန္နဿာဝကော၊ ထူးရှင်တပည့်

ရုဒ္ဓသကနိပါတ်၊

သားဖြစ်သောငါသည်။ အရိယေနု၊ မြတ်သော၊ တုဏှိဘာဝေန၊ ဆိတ်ဆိတ်
နေခြင်းနှင့်၊ တာဝဒေ၊ ထိုမေတ္တာကိုပွားစေသောခဏ၌၊ ဥပေတော၊ ပြည့်စုံ
သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယထာဟိ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ သေလော၊ တခဲ
နက်ကျောက်ဖြင့်ပြီးသော၊ ပဗ္ဗတော၊ တောင်သည်၊ အစလော၊ ပြကတေ
သောထေတို့ဖြင့်မတုန်ထွပ်နှိုက်သည်ဖြစ်၍၊ သုပ္ပတိဗ္ဗိတောယထာ၊ ကောင်း
စွာတည်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ မောဟကဿ၊ အရဟတ္တမဂ်ဥပဏ်
၏အစွမ်းဖြင့်မောဟကို အကြွင်းမဲ့ပယ်ပြီးသောကြောင့်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန္တာ
ဖြစ်သောရဟန်းသည်၊ သုပ္ပတိဗ္ဗိတော၊ ကောင်းစွာတည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်
၏။ ကိဝိယ၊ အဘယ်ကဲ့သို့ နည်းဟူမူကား၊ ပဗ္ဗတော၊ ကျောက်အတ်ပြီး
သောတောင်သည်၊ နဝေဓတိဇ္ဇာ၊ ပြကတေသောထေတို့ဖြင့်မတုန်မထွပ်
ကောင်းစွာတည်သကဲ့သို့တည်း၊ အနဂီဏဿ၊ အပါယ်သို့လားကြောင်း
ဖြစ်သောရာဂစသောကိလေသာမှကင်းပြီးထသော၊ နိစ္စံ၊ အခြေ၊ သုဝိ၊ ကိုယ်
နှုတ်ဖြင့်အပြစ်မရှိသန့်ရှင်းစင်ကြယ်စွာသောတရားကို၊ ဂဝေသိနော၊ ရှာဖွေ
လေ့ရှိသော၊ ပေါသဿ၊ သူတော်ကောင်းဖြစ်သောယောကျ်ားအား၊ ပါပ
ဿ၊ မကောင်းမှုမှ၊ ဝါလဂ္ဂမတ္တံ၊ သားပြီးဖျားမှုသည်လည်း၊ လဂ္ဂံ၊ ဗြိတွယ်
သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ အတ္တ မတ္တံ၊ အလုံးစုံသောထောကဓာတ်ကိုနှု၍တည်သော
တိင်တိုက်အတိုင်းအရှည်မျှသည်သာလျှင်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ခါယတိ၊ ထင်၏။
ယထာဟိ၊ ဥပမာအဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ သန္တရဗဟိရံ၊ အတွင်း
အပနှစ်ပါး၌ဖြစ်သော၊ ဂုတ္တံ၊ လူတို့ဖြင့်စောင့်ရှောက်လိုခြုံစေအပ်သော၊ ပစ္စ
န္တံ၊ အခြားမရှိခြံစွာသော ပြအိုးကျုံးစသည်တို့ဖြင့် စီရင်တည်ထားအပ်
သော၊ နဂရံ၊ မြို့ကို၊ ပစ္စတ္ထိကေဟိ၊ ရန်သူတို့သည်၊ အပဝိဇ္ဇိပိယ၊ မဝင်နိုင်သ
ကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ဂေါပေထ၊ လုံခြုံစောင့်
ရှောက်၏။ ဝေ၊ စင်စစ်၊ ခဏော၊ ဗုဒ္ဓုပ္ပာဒနဝမေဓတသည်၊ မာဥပဇ္ဈဂါမာ
အတိတ္တမိ၊ မလွန်စေထတည်း၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ မရဏံ၊ သေခြင်းကို၊ နာဘိ
နန္ဓာမိ၊ မနှစ်သက်၊ ဇိပိတံ၊ အသက်ရှည်ခြင်းကိုလည်း၊ နာဘိနန္ဓာမိ၊ မနှစ်
သက်၊ ကာလံ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုအံ့သောကာလကိုသာလျှင်၊ ပဒိုကင်္ခါမိအာဂ
မေမိ၊ ငံ့၏၊ ယထာ၊ ဥပမာအဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ ဘဇူကော၊ အခကို
ယူ၍သူတပါးအမှုကို လုပ်ဆောင်သော သူစားသည်၊ အနိဗ္ဗိသံအနိဗ္ဗိဿ
န္တော၊ အမှုပြီးခြင်းကိုမပဲ့မူ၍ နေကုန်ခြင်းကိုရှာဖွေသကဲ့သို့တည်း၊
အဟံ၊ ငါသည်၊ မရဏံ၊ သေခြင်းကို၊ နာဘိနန္ဓာမိ၊ မနှစ်သက်၊ (ပ)၊ သမ္ပဇာ
နော၊ ပညာအဆင်အခြင်နှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ ပဒိုဿတော၊ ထင်သောသ

တိရှိ သည်ဖြစ်၍၊ ကာလံဝါ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုအံ့သော ကာလကို သာသျှင်၊ ပရိကင်္ခါမိ၊ တောင့်တ၏။ မယာ၊ ငါသည်။ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ ပရိဝိဇ္ဇော၊ မေတ္တာအစရှိသည်တို့ဖြင့်ပွားဝေခြင်းအထေ့အကျက်ကို၊ ကတော၊ ပြုအပ်၏။ ဗုဒ္ဓဿ၊ ဘုရားထင်၏။ သာသနံ၊ အဆုံးအမဖြစ်သောမင်္ဂလာသော သီတင်းသုံးခြင်းကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ။ ဂရု၊ ကောတာရော၊ ထေးစွာသောခန္ဓာဝန်ကို၊ ဩဟိတော၊ ချအပ်ပြီ။ ဘဝနေတ္ထိ၊ ဘဝသုံးပါး ဆွဲငင်ယူဆောင်တတ်သောတဏှာထည်းဟူသောကြိုးကို၊ သမူဟတာ၊ အရဟတ္တမင်္ဂလဖြင့် အကြွင်းမဲ့ နှုတ်ဖြတ်ပယ်အပ်ပြီ။ ယဿ၊ အကြင်အရဟတ္တဖိုလ်နိဗ္ဗာန်၏။ အတ္ထာယ၊ အကျိုး၌၊ အဂါရသ္မာ၊ အိမ်ရာထောင်သောလူ၏ဘောင်မှ၊ အနဂါရိယံ၊ အိမ်ရာမထောင်သော ရဟန်း၏ဘောင်၌၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုသည်။ အမ္ဘိ၊ ဖြစ်၏။ မေမယာ၊ ငါသည်။ သောအတ္ထော၊ ထိုအကျိုးကို၊ အနုပ္ပတ္တော၊ ရအပ်ပြီ။ သဗ္ဗသံယောဇနက္ခယော၊ အထုံးစုံသောသံယောဇဉ်တို့၏ကုန်ခြင်းသို့၊ အနုပ္ပတ္တော၊ ရောက်အပ်ပြီ။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ တုဋ္ဌေ၊ သင်သူတော်ကောင်းတို့သည်။ အပ္ပမာဒေန၊ ခါနုသီလတာဝနာအစရှိသည်၌ မမှေ့မလျော့အားထုတ်ခြင်းနှင့်၊ သမ္မာဒေထ၊ ပြည့်စုံစေကုန်သောသော၊ ဤသည်လျှင်၊ မေ၊ ငါ၏။ အနုဿသနိ၊ အဆုံးအမတရားတည်းဟူ၍၊ ယခုအခါ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်။ ပရိနိဗ္ဗိသံ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုလေအံ့အဟံ၊ ငါသည်။ သဗ္ဗမိ၊ ခပ်သိမ်းသော ကိလေသာခပ်သိမ်းသောဘဝမှ၊ ဝိရတ္တော၊ လွတ်သည်။ အမ္ဘိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဧဝတောထေရော၊ ဧဝတထေရ်သည်။ ဣမာရဗ္ဗသဂါထာယော၊ ဤတဆဲ့လေးရပ်ဗဒ္ဓမှတ်၍ သီအင်ရွတ်ဆိုသောဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ။ ။

ဧဝတထေရတဆဲ့လေးဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၂၄၅) ရုရော၊ ထွန်းဦး၌၊ ယုတ္တော၊ ကအပ်သော၊ ရုရဿဟော၊ ဝန်ကိုဆောက်ရွက်ခြင်း၌၊ စွမ်းနိုင်သော၊ အတိတာရေန၊ လေးစွာသောဝန်ဖြင့် မထိတောပိဋ္ဌိတော၊ နှိပ်စက်အပ်သော၊ ဘဒ္ဒေါ၊ ကောင်းသော အားစွမ်းနှင့် ပြည့်စုံသော၊ အာဇဉော၊ နွားလားဥသကားသည်။ သံယုဂံ၊ မိမိထမ်းမိုးကို၊ နာတိဝတ္တတိနပရိစစ္ဆတိယထာ၊ မစွန့်သကဲ့သို့ထည်းကောင်း၊ ဝါရိနာ၊ ရေသည်၊ မဟာသရဒ္ဒေါ၊ မဟာသရဗ္ဗရာကို၊ နာတိဝတ္တတိယထာ၊ မစွန့်သကဲ့သို့ထည်းကောင်း၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ ပညာယ၊ လောကီလောကုတ္တရာပညာဖြင့်၊ တိတ္ထာပရိပုဏ္ဏာ၊ ပြည့်စုံကုန်သော၊ ယေပဏ္ဍိတာ၊ အကြင်ပညာရှိတို့ကို၊ ပရေ၊ ဇာပါးသောယုတ်သော ပညာနှင့်ပြည့်စုံသော သူတို့သည်။ န

အတိမညန္တိ၊ ယုတ်သော ပညာဖြင့်မနှိပ်စက်နိုင်ကုန်၊ အရိယဝေဇ္ဇာဝ၊ အရိယာတို့၏တရားသည်သာလျှင်၊ ပါဏိနံ၊ သတ္တဝါတို့အား၊ ပညာယ၊ ပညာ၏၊ ပရိပုရကာရီ၊ ပြည့်ခြင်းကိုပြုလေ့ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကာထေ၊ ထာဘအထာဘဝသည်နှင့်ပြည့်စုံခြင်းဖြစ်သောကာထန္တိ၊ ကာထသမ္ပတ္တာ၊ ထာဘရခြင်းစသော ကာထ၏နိုင်ငံသို့ကပ်ခြင်းရှိကုန်သော၊ နရာ၊ ထုတို့သည်၊ ဘဝါဘဝဝသံဂတာ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာရှိသည်မရှိသည်၏နိုင်ငံသို့ကပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍ ဗုဒ္ဓိဟာနိယော၊ ယုတ်သောပညာရှိသောသူတို့သို့၊ အနုဝတ္တန္တိ၊ ထာဘကိုမက်မောသော အားဖြင့် အစဉ်လိုက်ကုန်၏၊ တေနရာ၊ ထိုသူတို့သည်၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲခြင်းသို့၊ နိဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏၊ မာဏဝါ၊ မာဏဝဟုရအပ်သောအမည်ရှိကုန်သော၊ တေစနရာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်လည်း၊ အနုရောပပရိရောခံ၊ ထာဘများခြင်းထာဘနည်းခြင်းစသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပညာပွါးခြင်း၊ ပညာယုတ်ခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ နှစ်သက်ခြင်းအမျက်ထွက်ခြင်းသို့၊ အာပန္နာ၊ ရောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သောစန္တိ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်သောကတွင်ပိုးရိပ်ရကုန်၏၊ ပရလောကေစ၊ တမလွန်ဘဝန္တိလည်း၊ ဒုက္ခံ၊ ရေ၌ဖြစ်ခြင်းစသောဆင်းရဲသို့၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏၊ သုခဝေဇ္ဇာ၊ ချမ်းသာခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သောစည်းစိမ်ချမ်းသာပြည့်စုံခြင်းစသည်ဖြင့်၊ ဥန္တတာ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာဖြင့် မာန်ယစ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဒုက္ခဝေဇ္ဇာ၊ ဆင်းရဲခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော စည်းစိမ်ချမ်းသာပျက်စီးခြင်းစသည်ဖြင့်၊ ဝေါနတာ၊ ယုတ်သောအဖြစ် ဆင်းရဲသောအဖြစ်စသည်ဖြင့်သနားဘွယ်ရှိသောအဖြစ်သို့ ရောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဒုယေန၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောမာန်တက်ခြင်း မာန်မတက်ခြင်း နှစ်ပါးဖြင့်၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သောအတိုင်း၊ အဒယိနော၊ မမြင်နိုင်ကုန်သော၊ ဗာထာ၊ သူရိက်တို့သည်၊ ဟညန္တိဗာစန္တိ၊ ထောင်မထောင်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်နှိပ်စက်ကုန်ညှိ နှင်းကုန်၏၊ ယေပနအရိယာ၊ အကြင်အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်ကား၊ ဒုက္ခေစ၊ ဒုက္ခဝေဒနာ၌လည်းကောင်း၊ သုခမ္ပိစ၊ သုခဝေဒနာ၌လည်းကောင်း၊ မဇ္ဈေစ၊ ထွက်ထူရှုတတ်သော ဥပေက္ခာဝေဒနာ၌ လည်းကောင်း၊ သိဗ္ဗိနိံ၊ ထိုဝေဒနာသုံးပါးနှင့်စပ်သော ပြင်းစွာတပ်တတ် ချုတ်တတ် ဖွဲ့တတ်သော ထဋ္ဌာကို၊ အဂ္ဂုအတိက္ကသိံ သု၊ အရဟတ္တမဂ်ကိုရသဖြင့် လွန်နိုင်ကုန်၏၊ တေအရိယပုဂ္ဂထာ၊ ထိုအရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဣန္ဒြီယော၊ ကျောက်စာတိုင်သည်၊ ဝါတေဟိ၊ ပြင်းစွာသောလေတို့ဖြင့်၊ အကမ္ဘိယော၊ မတုန်မထွပ်နိုင်သည်ဖြစ်၍၊ မြို့တောယထာ၊ တည်သကဲ့သို့၊ လောကဝေဇ္ဇေစိ၊ လာဘ

ထေရဂါထာပါဠိတော်နိဿယ

အသာဘအစရှိသောလောကဝံတရားရှစ်ပါးတို့သည်၊ အသံကမ္ဘိယာ၊ မတုန်
မထွက်စေနိုင်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဋီကာ၊ တည်ကုန်၏၊ တေအရိယပုဂ္ဂလော၊ ထို
အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ကဒါဝိဝိ၊ တရံတခါလည်း၊ ဥဒ္ဓတဩဒ္ဓတော၊ မာန်
တက်ခြင်းမာန်မတက်ခြင်းတို့သည်၊ နဟောန္တိ၊ အခြင်းခပ်သိမ်း၊ ရှမ်းခြင်း
ချစ်ခြင်းမရှိသောကြောင့် မဖြစ်ကုန်/ထားဘေ၊ သင်္ကန်းစသော ပစ္စည်းကို
ခြင်း၌လည်းကောင်း၊ အလာဘေ၊ ထိုသင်္ကန်းစသောပစ္စည်းတို့ကို မရခြင်း
၌လည်းကောင်း၊ နယသေနစ၊ အခြံအရံယုတ်ခြင်း၌ လည်းကောင်း၊ နကိတ္တိ
ယာ၊ ပြန်နဲ့သော ကျော်စောခြင်းမရှိသည်၌ လည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗာယံ၊ ကဲ့ရဲ့
ခြင်း၌လည်းကောင်း၊ ပသံသာယံ၊ မျက်မှောက်ပြီးပွမ်းခြင်း၌လည်းကောင်း၊
ကမ္မနာ၊ တုန် ထွက်ခြင်းရှိကုန်သည်၊ နဟေဝနဟိဝေဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်သည်
သာလျှင်တည်း၊ ဒုက္ခေ၊ ဆင်းရဲခြင်း၌လည်းကောင်း၊ သုခမ္ဘိ၊ ချမ်းသာခြင်း
၌လည်းကောင်း၊ တေအရိယပုဂ္ဂလော၊ ထိုအရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ နန္တုဋ္ဌိံ သု၊
မတုန်မထွက်ကုန်၊ တေ၊ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသော
လောကဝံတရားရှစ်ပါးစသောအလုံးစုံသောအာရုံတို့၌၊ နလိမ္မန္တိ၊ အချင်းခပ်
သိမ်းပယ်အပ်ပြီးသောကိလေသာရှိသော ကြောင့်မလိမ်းကျမကပ်ငြိကုန်၊
ကိဝိယ၊ အတယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ ပေက္ခိယေ၊ ကြာတက်ပေါ်၌၊ ဥဒ္ဓဗ္ဗ၊
ရေပေါက်သည်၊ နလိမ္မတိန္နာ၊ ကပ်တည်သော်လည်း ထိုရေပေါက်နှင့်မ
လိမ်းကျသကဲ့သို့၊ နလိမ္မန္တိ၊ မလိမ်းကျကုန်၊ ဝိရာ၊ ထောကုတ္တရာပညာဖြင့်
ပညာရှိကုန်သောသူတော်ကောင်းတို့သည်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောလောက
ဝံတရားရှစ်ပါးရူပါရုံစသောအာရုံတို့၌၊ သုခိတာ၊ စိုးရိမ်ခြင်းစသည်၏ မရှိ
သောကြောင့်ချမ်းသာခြင်းရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံး
စုံသောလောကဝံတရားရှစ်ပါး ရူပါရုံစသည်တို့၌၊ အပရုဇိတာ၊ ထာဘ
အသာဘအစရှိသည်တို့သည်မနှိပ်စက်အပ်သောကြောင့် မရှုံးကုန်သည်၊
ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ယောစလာဘော၊ အကြင်လာဘကိုလည်း၊ ဝေဗ္ဗန၊
တရားနှင့်လျော်သဖြင့်၊ အလာဘော၊ မရအပ်၊ ယောစလာဘော၊ အကြင်
လာဘကိုလည်း၊ အခမ္ဘိကော၊ တရားနှင့် မလျော်သဖြင့် ရအပ်၏၊ တေသု၊
ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်၊ ခမ္ဘိကော၊ တရားနှင့်လျော်သော၊ အလာဘော၊ လာဘ
ကိုမရခြင်းသည်၊ သေယျော၊ မြတ်စွာ၏၊ ယံစယောလာဘော၊ အကြင်
လာဘကို၊ အခမ္ဘိကော၊ တရားနှင့် မလျော်သည်ဖြစ်၍ ရအပ်သည်၊ ဝေ
ဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ သောလာဘော၊ ထိုလားတံသည်၊ နသေယျော၊
မမြတ်၊ အပ္ပဗုဒ္ဓိနံ၊ ပညာနည်းသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ ယောစ ယသော၊

ရန္ဒသကနိပါတ်၊

အကြင်အကျော်အစော အခြံအရံကို၊ လတ္တံ၊ ရအပ်၏။ သောဓယသော၊ ထိုအကျော်အစော အခြံအရံကို လည်းကောင်း၊ ဝိညှနံ၊ ပညာရှိသော သူတို့၏။ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်၊ ယောဓယသော၊ အကြင်အကျော်အစော အခြံအရံ၏ ယုတ်ခြင်းသည်လည်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣမေသဒ္ဓိသု၊ ဤနှစ်ပါးတို့ တွင်၊ ဝိညှနံ၊ ပညာရှိတို့၏။ အယသော၊ အကျော်အစော အခြံအရံမရှိခြင်း သည်သာလျှင်။ သေယျော၊ မြတ်၏။ အပ္ပဗုဒ္ဓိံ၊ ပညားနည်းသော သူတို့၏။ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်၊ ယောဓယသော၊ အကြင်အကျော် အစောအခြံအရံကို၊ ယာဘော၊ ရ၏။ သောဓယသော၊ ထိုအကျော် အစောအခြံအရံသည်၊ နသေ ယျော၊ မမြတ်။ ဒုဗ္ဗေဓေတိ၊ ပညာနည်းသော သူတို့သည်၊ ယာပသံသာဓ၊ အကြင်ခြီးမွမ်းခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဝိညှနံ၊ ပညာရှိတို့၏။ ယာဂရဟာ ဓ၊ အကြင်ကဲ့ရဲ့ခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေသု၊ ထိုနှစ်ပါးတို့ တွင်၊ ဝိညှဟိ၊ ပညာရှိသည်၊ ဂရဟာ၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းသည်သာလျှင်။ သေယျော မြတ်၏။ ယံယာဗာလပသံသာ၊ အကြင်သူရိက်တို့၏ခြီးမွမ်းခြင်းသည်၊ အတ္ထိ ရှိ၏။ တံ၊ တို့သူရိက်တို့၏ခြီးမွမ်းခြင်းသည်၊ နသေယျော၊ မမြတ်။ ကာမ မယိကံ၊ ကာမဂုဏ်နှင့်စပ်၍ မြတ်နိုးအပ်သော၊ ယံသုခဉ္စ၊ အကြင်ချမ်းသာ သည်လည်းကောင်း၊ ပဝိဝေကိကံ၊ ကာမဂုဏ်မှတ်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော ယံဒုက္ခဉ္စ၊ အကြင်ဆင်းရဲသည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေသု၊ ထိုနှစ်ပါး တို့တွင်၊ ပဝိဝေကိကံ၊ ကာမဂုဏ်မှတ်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်း ရဲသည်သာလျှင်။ သေယျော၊ မြတ်၏။ ကာမမယံ၊ ကာမဂုဏ်ချမ်းသာကိုဖြင့် ဖြစ်သော၊ ယံသုခံ၊ အကြင်ချမ်းသာသည်၊ စေအတ္ထိ၊ အကယ်၍ရှိငြားမူလည်း။ တံ၊ ထိုကာမဂုဏ်နှင့်စပ်၍ဖြစ်သောချမ်းသာသည်၊ နသေယျော၊ မမြတ်။ အခမ္ပေန၊ မတရားသဖြင့်၊ ယံဖိဝိတဉ္စ၊ အကြင်အသက်ရှင်ခြင်းသည် လည်း ကောင်း၊ ဓမ္မေန၊ တရားသဖြင့်၊ ယံမရဏဉ္စ၊ အကြင်သေခြင်းသည် လည်း ကောင်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေသု၊ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်၊ ဓမ္မိကံ၊ တရားနှင့်လျော်သော မရတံ၊ သေခြင်းသည်၊ သေယျော၊ မြတ်၏။ အဓိန္ဒိကံ၊ တရားနှင့်မလျော်သော ယံဖိဝေယံဖိဝိတံ၊ အကြင်အသက်ရှင်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံ၊ ထိုတရား နှင့်မလျော်သော အသက်ရှင်ခြင်းသည်၊ နသေယျော၊ မမြတ်။ ယေ၊ အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ကာမကောပပဟိနာ၊ ကာမတဏှာအမျက်တွက်ခြင်းတို့ ကိုပယ်အပ် ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သန္တပိတ္တာ၊ ငြိမ်သက်သောစိတ်ရှိကုန်သည် ဖြစ်၍၊ ယောကေ၊ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာဟု ဆိုအပ်သောလောကဉ္စ၊ အစိတအနိ သိတာ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိအစွမ်းဖြင့်မရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဘဝါဘဝေ၊ စာဝေပယ်ဘ

ထေရဂါထာပါဠိတော်နိဿယ

ဝကြီး၌၊ ဝေဠု၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုအရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ ပိယာပိယံ၊ ထာဘာအလာဘာစသော လောကဝံတရားရှစ်ပါး ချစ်ရုံစသည်တို့၌ ချစ်မြတ် နိုးခြင်းသည်။ နုအတ္ထိ၊ မရှိ၊ ထေအရိယပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ထိုအရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂေစ၊ သတိသမ္ပောဇ္ဈင် စသော ခုနှစ်ပါးသော ဗောဇ္ဈင်တို့ကိုလည်း ကောင်း၊ ဣန္ဒြိယာနိစ၊ သဒ္ဓါစသော ငါးပါးသော ဣန္ဒြိယတို့ကို လည်းကောင်း၊ ဗယာနိစ၊ သဒ္ဓါဗိုလ်စသော ငါးပါးသော ဗိုလ်တို့ကို လည်းကောင်း၊ ဘာဝ ယိတွာန၊ ပွားစေ၍၊ ပရမံသန္တိ၊ နိဗ္ဗာန်သို့၊ အဗ္ဗယျာပါပုဏ္ဏိတွာ၊ ရောက်၍၊ အနာသဝါ၊ ကင်းသော အာသဝေါရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပရိနိဗ္ဗန္တိ၊ အနုပါဒိသေ သပရိနိဗ္ဗာနခတ်ဖြင့်ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂေါဒတ္တောထေရော၊ ဂေါဒတ္တထေရ်သည်၊ ဣမောရဒ္ဓသဂါထာယော၊ ဤဘွဲ့သီရုတ်ဆိုအပ်သော တ ဆဲ့လေးဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ။ ။

ဂေါဒတ္တထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

ရဒ္ဓသကနိပါတ်၊ ရဒ္ဓသကနိပါတ်၌၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါန်းသည်ကား၊ ဂေဝ တောစထေရော၊ ဂေဝတထေရ်လည်းကောင်း၊ ဂေါဒတ္တောစထေရော၊ ဂေါ ဒတ္တထေရ်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မဟိဒ္ဓိကာ၊ ကြီးသော တန်ခိုးရှိကုန် သော၊ တေဒ္ဓေထေရော၊ ထိုနှစ်ပါးသော မထေရ်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏ ဂါထာယော၊ ဘွဲ့သီရုတ်ဆိုအပ်သော ဂါထာတို့ကား၊ အဋ္ဌင်သတိ၊ နှစ်ဆဲ၊ ရှစ်ထိ ဘွဲ့သီရုတ်ဆို အပ်သော ဂါထာတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန် ၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်တည်း၊ ရဒ္ဓသကနိပါတော၊ ရဒ္ဓသကနိပါတ်သည် နိဗ္ဗိ တော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။ ရဒ္ဓသကနိပါတ်ပြီး၏။ ။

သောဇ္ဇသကနိပါတ်။

(၂၄၆) ထေရော၊ အရှင်ကောဇ္ဈညမထေရ်သည်၊ သဗ္ဗသော၊ အချင်းခပ် ထိမ်းအရဟတ္တဖိုလ်ကိုပြီးစေတတ်သည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ အနုပါဒါယ၊ အလုံး စုံသော ကိလေသာသင်္ခါရတို့တွင် တစုံတခု သောတရားကို မဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ ပိနာဂေါ၊ အလုံးစုံသော ကိလေသာသင်္ခါရတို့၌ တပ်ခြင်းမရှိသည်၏အဖြစ် ကြောင့်ကင်းသော ရာဂရှိထသော၊ ဓမ္မော၊ တရားကို၊ ဒေသိတော၊ ဟော တော်မူ၏။ တုဋ္ဌာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏၊ သန္တိကေ၊ အထံ၌၊ မဟာရသံ၊ အ ထူးထူးအပြားပြားဆန်းကြယ်သော နည်းတော်၌ ခြင်းကို ပြုသဖြင့် များမြတ် သော အရသာရှိသော၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ သုတွာ၊ နာရ၍၊ သေသော၊ အဟံ၊ ထို ငါသည်၊ ဘိယျော၊ အတိုင်းတက်အလွန်၊ ပထဝီဒါမိ၊ ကြည်ညို၏။ ထောကေ၊

သောကန္တသကနိပါတ်၊

သောကန္တ၊ ဗဟုနိ၊ ဖျားကုန်သော၊ ဝိစိတြာနိ၊ အညှိအရွှေမိန်းမယောကျ်ားအ
 စရှိသည်တို့၏အစွမ်းဖြင့်ဆန်းကြယ်ကုန်သော၊ ယာနိအာရေဋ္ဌတာနိ၊ အကြင်
 အာရုံမျိုးတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ အသ္မိံ၊ ဝုထဝိမဿထေ၊ ဤလူတို့မြေအပြင်
 ဦးတေသုအာရေဋ္ဌတေသု၊ ထိုဆန်းကြယ်သောအာရုံတို့၌၊ သုဘိသုဘိဇ္ဇတိ၊
 တင့်တယ်၏ဟူ၍၊ ရာဂုပသဟိတံ၊ မသင့်သသာနှစ်လုံးသွင်းခြင်းဖြင့်ရာဂနှင့်
 စပ်ယှဉ်သော၊ သင်္ကပ္ပံ၊ ကာမဝိထက်ဟုဆိုအင်သောအကြံသည်၊ မထေန္တိ
 မညော၊ လုံးထွေးထွက်တည်ကုန်ယောင်တကား၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်ကား
 ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသောအခြင်းအရာကဲ့သို့၊ န၊ မဟုတ်၊ ယထာ၊ အကျွန်ုပ်
 ၏စိတ်အကြံကားအဘယ်ရှိသနည်းဟူမူကား၊ ဝါတေန၊ နွေလတို့၏အဆုံး
 ဝါဆိုလ၌ဖြစ်သောထေနှင့် တကူသော၊ မေဗော၊ သည်းထန်စွာရွာသော
 ခိုလှမ်းသည်၊ ဥဟတံ၊ တက်ထတ်သော၊ ရဇံ၊ မြူအပေါင်းကို၊ ဥပသမယေယ
 ထာ၊ ငြိမ်းစေသကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ တာနိ၊ ထိုသောကန္တ ဆန်း
 ကြယ်ကုန်သောရူပါရုံစသည်တို့ကို၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ ပညာယ၊ ပညာ
 ဖြင့်၊ ပဿတိ၊ ဖြစ်ခြင်းပျက်ခြင်းကြောင့်အနှစ်မရှိသော အကာအတိဟုမြင်
 ၏၊ အထ၊ ထိုသို့မြင်သောအခါ၌၊ သင်္ကပ္ပိ၊ အလုံးစုံသော ကာမဝိထက်တို့
 သည်းသမန္တိ၊ ငြိမ်းကုန်၏၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံသော၊ သင်္ခါရာ၊ ကံစိတ်ဥတု
 အာဟာရတည်းဟူသော အကြောင်းတရား ထေးပါးတို့သည်ပြုပြင် အပ်
 သောသင်္ခါရတရားတို့သည်၊ အနိစ္စာ၊ အမြဲမရှိကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယဒါ၊ အ
 ကြင်အခါ၌၊ ပညာယ၊ ဝိပဿနာပညာဖြင့်၊ ပဿတိ၊ မြင်၏၊ အထထိသို့မြင်
 သောအခါ၌၊ ဒုက္ခေ၊ သံသရာဝင်ဆင်းရဲ၌၊ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ငြီးငွေ့၏၊ သေဇေသော၊
 ဤသံသရာဝင်၌ငြီးငွေ့ခြင်းသည်၊ ဝိသုဒ္ဓိယာ၊ ကိလေသာတို့မှ စင်ကြယ်
 သောနိဗ္ဗာန်ကို၊ မဂ္ဂေါအဓိဂရုပါယော၊ ရခြင်း၏ အကြောင်းတည်း၊
 သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရတရားတို့သည်၊ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲ
 ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ ပညာယ၊ ဝိပဿနာပညာဖြင့်၊
 ပဿတိ၊ မြင်၏၊ အထထိသို့မြင်သောအခါ၌၊ ဒုက္ခေ၊ သံသရာဝင်ဆင်းရဲ၌၊
 နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ငြီးငွေ့၏၊ သေဇေသော၊ ဤသံသရာဝင်၌ငြီးငွေ့ခြင်းသည်၊ ဝိသုဒ္ဓိယာ၊
 ကိလေသာတို့မှစင်ကြယ်သောနိဗ္ဗာန်ကို၊ မဂ္ဂေါအဓိဂရုပါယော၊ ရခြင်း၏
 အကြောင်းတည်း၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ ပညတ်နှင့် တကူ
 ကုန်သောသင်္ခါရတရားတို့သည်၊ အနတ္တာ၊ အဂ္ဂဟု ဆိုအပ်သောအနှစ်မရှိ
 ကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ ပညာယ၊ ဝိပဿနာပညာဖြင့်၊ ပဿ
 တိ၊ မြင်၏၊ အထထိသို့မြင်သောအခါ၌၊ ဒုက္ခေ၊ သံသရာဝင်ဆင်းရဲ၌၊ နိဗ္ဗိန္ဒ

တိ၊ ပြီးငွေ၏၊ သေသော၊ ဤသို့သံသရာဝင်၌ ပြီးငွေခြင်းသည်၊ ဝိသုဒ္ဓိယာ၊
 ကိလေသာတို့မှစင်ကြယ်သောနိဗ္ဗာန်ကို၊ မဂ္ဂေါ အဓိဂရပါယော၊ ခြင်း၏
 အကြောင်းတည်း၊ ၊ တိဗ္ဗနိက္ကမော၊ မြဲမြံသောလုံ့ထရှိသော၊ ပဟိနဇာတိ
 မရကော၊ ပဟ်အပ်ပြီးသော ပဋိသန္ဓေနေခြင်း သေခြင်းရှိထသော၊ ဗုဒ္ဓါနု
 ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့သည်ထိအပ်ကုန်သော သစ္စာလေးပါးတရားတို့ကို
 ဘုရားရှင်တို့၏ဒေသနာကိုအစဉ်ကျွန်ုပ်ကံ၍ထိသော၊ ကောဗ္ဗူညော၊ အ
 ဉာတကောဗ္ဗူညုအမည်ရှိသော၊ ယောထေရော၊ အကြင်မထေရ်သည်၊
 ဗြဟ္မစရိယသမ္ပ၊ မဂ်တည်းဟူသောမြတ်သော သီတင်းသုံးခြင်းကို၊ ကေဝ
 ထီအနဝသေသံ၊ အကြွင်းမဲ့ဖြည့်လေ့ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ၊ ဩစာပါ
 သော၊ ကာမောစာစသော ဩစာလေးပါးရာဂတည်းဟူသော ကျော့ကွင်း
 ကိုသည်းကောင်း၊ ဓဋ္ဌေသိသော၊ မြဲမြံစွာသောစေတောဝိစစသော ငြောင့်
 တံသင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဗုပ္ပဒါထယော၊ ခွဲနိုင်ခဲ့၏၊ ကိဝိယ၊ အဘယ်ကဲ့သို့
 နည်းဟူမူကား၊ ပဗ္ဗတော၊ ကျောက်အတိပြီးသောတောင်ကို၊ ဗုပ္ပဒါထယော
 ယထာ၊ ခွဲနိုင်ခဲ့သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ ဗုပ္ပဒါထယော၊ ခွဲနိုင်ခဲ့၏၊ တ
 တောဇေ၊ ထိုသို့ခွဲနိုင်ခဲ့သောကြောင့်သာလျှင်၊ ဝိလဉ္စ၊ ဗုဒ္ဓေကင်္ခါတိစသော
 ဝါးပါးသောစေတောဝိထကို လည်းကောင်း၊ ပါသဉ္စ၊ ရာဂတည်းဟူသော
 ကျော့ကွင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဆေတွာ၊ အရိယမဂ်တည်းဟူသောသန
 လျက်ဖြင့်ဖြစ်၍၊ ဗုပ္ပဒံ၊ ခွဲနိုင်ခဲ့သော၊ ဝေဝယံ၊ မထိခြင်းမောဟတည်းဟူ
 သောကျောက်တောင်ကို၊ ဆေတွာန၊ ဝဇီရဗိနိနှင့်တူသော အရဟတ္တမဂ်
 ဉာဏ်ဖြင့်မြတ်ပြီး၍၊ တိဗ္ဗေညာ၊ ထေးပါးသောဩစာတို့ကိုလွန်၍၊ ပါရိဂဟော၊
 နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသောကမ်းတဘက်သို့ ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ မာရဗန္ဓနာ၊ ကိ
 လေသာတည်းဟူသောမာရ်အဖွဲ့မှ၊ ရက္ခော၊ လွတ်သည်ဖြစ်၍၊ သောထေ
 ရော၊ ထိုကောဗ္ဗူညုထေရ်သည်၊ ဈာယိ၊ အရမ္မဏုပနိဇ္ဈာနဈာနထက္ခဏုပ
 နိဇ္ဈာနဈာနနှစ်ပါးဖြင့်ဝင်စားပြီ။ ၊ ဥဒ္ဓတော၊ ဥဒ္ဓစ္စနှင့်ယှဉ်သော မတည်
 ကြည်ပျံ့လွင့်သော၊ စပလော၊ သင်္ကန်းကိုတန်ဆာဆင်ခြင်းစသည်ဖြင့်လျှပ်
 ပေါ်ခြင်းရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ပါပကေ၊ ယုတ်မာကုန်သော၊ မိတ္တေ၊
 အဆွေခင်ပွန်းတို့ကို၊ အာဂဗ္ဗ၊ အဖို့ပြု၍၊ အကရောဇ္ဇော၊ ရဟန်းတရားကိုမ
 ပြုမကျင့်သည်ရှိသော်၊ မဟောစာသိ၊ ကြီးစွာသော သရဒ္ဓရာ၌၊ ဗြိမိယာ၊
 လှိုင်းထပ်ဖြင့်၊ ပဋိကုဇ္ဇိတော၊ ထွမ်းမိုးတိစီးအပ်သည်ဖြစ်၍၊ သံသိဒတိယ
 ထာ၊ ထိုသရဒ္ဓရာ၌နှစ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ သံသာရမဟောစာ
 သိ၊ သံသရာတည်းဟူသောကြီးစွာသောရေယဉ်၌၊ ဗြိမိယာ၊ အမျက်ထွက်

သောဠသကနိပါတ်၊

ခြင်းနှလုံးမသာယာခြင်းဟူသောထပိုးဖြင့်၊ ပဒိုကုဇ္ဈိတော၊ ဣမ်းရိုးတိစိး
အပ်သည်ဖြစ်၍၊ သံသီဒတိ၊ ဝိပဿနာအစွမ်းဖြင့် ပညာဟူသောဥက္ခောင်း
ကိုချီခြင်းငှါမရသည်ဖြစ်၍ ထိုဩစာဝေးပါး၌သာနစ်၏။ အနုဒ္ဓန္တော၊
တည်ကြည်သော မပျံ့လွင့်သောစိတ်ရှိသော၊ အစပထော၊ သင်္ကန်းကိုတန်
ဆာဆင်ခြင်းစသည်ဖြင့်မလျှပ်ပေါ်ခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသော၊ နိပကော၊ မိမိ အ
ကျိုးစီးပွား၊ သူတပါးအကျိုးစီးပွား၌လိမ္မာသော၊ သံဂုတိန္ဒြိယော၊ မနုဿင်
ခြောက်ချခြောက်ဖြစ်သောအန္တေတို့ကို စောင့်ခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ကဏှာ
တမိက္ခော၊ ကောင်းသောအဆွေခင်ပွန်းရှိသော၊ မေဓာဝီ၊ တရားဩဇာဟူ
သောပညာနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊
သောတာဗိသော၊ ထိုသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ကျေးဇူးနှင့်ပြည့်စုံသောရဟန်း
သည်၊ ဗုက္ခဿ၊ အလုံးစုံသောဝင်္ဂီဆင်းရဲ၏၊ အန္တကရော၊ အဆုံးကိုပြုနိုင်
သည်၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ အယံဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းကား၊ ကာယပဗ္ဗင်္ဂီ
သင်္ကာသော၊ အသားတို့၏ပွားခြင်းမှကင်းသဖြင့် ကြိုသောမကောင်းသော
သဏ္ဍာန်ရှိသောကိုယ်အစုရှိသောကြောင့်ရှိုင်းသောကိုယ်အသားဇေအစိတ်
ရှိ၏၊ အန္တပါနမ္ဘိ၊ ထမင်းအပျော်၌မက္ကညူ၊ အတိုင်းအရှည်ကိုထိသည်ဖြစ်၍၊
ကိသော၊ ကြိုသောကိုယ်လည်းရှိ၏၊ မေဒိသန္တတော၊ အကြောပြိုင်းပြိုင်း
ထသောကိုယ်လည်းရှိ၏၊ သောနရော၊ ထိုယောကျ်ားဟု ဆိုအပ်သော ရ
ဟန်းသည်၊ အဒိနမာနသော၊ ပျင်းခြင်းအစ ရှိသည်တို့ဖြင့် မနှိပ်စက်အပ်
သောကြောင့်မတွန့်တိုသောစိတ်ရှိ၏၊ သင်္ဂါမသီသေ၊ စစ်ဦး၌၊ နာဂေါ၊ ဆင်
ပြောင်သည်၊ အဓိဝါသေတွာ၊ သန်ထွက်ခက်ရင်းစသည်တို့ဖြင့် ပုတ်ခတ်
ထိုးခြင်းကိုသည်းခံ၍၊ ဝိဝိသေတိဣ၊ သူတပါးစစ်သည်ကို ပျက်ဆီးသကဲ့
သို့၊ ဝေတထာ၊ ထိုအထူး၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဗြဟ္မာဝနေ၊ ကြီးစွာသော
တော၌တည်သော၊ အရညတ္ထိ၊ တောကျောင်း၌၊ ခုံသေဟိစ၊ မှက်တို့ဖြင့်
လည်းကောင်း၊ မကသေဟိစ၊ ခြင်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဗုဠော၊ တွေ့အပ်
သောကိုက်ခြင်းကို၊ သတော၊ သတိနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ သမ္မုဇေနော၊
ပညာအဆင်အခြင်နှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ တတြိ၊ ထိုမှက်ခြင် စသည်တို့
ဖြင့်ကိုက်ခဲခြင်းစသောအထွေ၌၊ အဓိဝါသယေ၊ သည်းခံရာ၏၊ မရတံ၊
သေခြင်းကို၊ နာဘိနန္ဒာမိ၊ မနှစ်သက်၊ (ပ)၊ မယာ၊ ဝါသည်၊ သက္ကာ၊ အလုံးစုံ
သောသက္ကာဝါတို့ကို၊ ပရိစိဇ္ဈော၊ မေတ္တာကိုပွားစေခြင်းစသည်ဖြင့်အလေ့
အသာပြုအပ်ပြီး၊ (ပ)၊ ယသ၊ အကြင်အရဟတ္တဖိုလ်နိဗ္ဗာန်၏၊ အတ္ထာယ၊
အကျိုးငှါ၊ အဂါရသ္မာ၊ အိမ်ရာထောင်သော လူတို့ဘောင်မှ အနဂါရိယံ၊

အိမ်ရာမထောင်သော ရဟန်းဘောင်၌၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုသည်။ အဒ္ဓါ၊ ဖြစ်၏။ မေမယော၊ ငါသည်။ သောအတ္ထော၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်နိဗ္ဗာန်ဟူသော အကျိုးကို၊ အနုပ္ပတ္တော၊ အစဉ်အတိုင်းရအပ်ပြီ။ မေ၊ ငါ့အား။ ဣမိနာ သဒ္ဓိပိ ဟာရိနာ၊ ဤဆိုနိုင်ခက်သော တပည့်ဖြင့်၊ ကိ၊ အဘယ် အကျိုးရှိအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အညာတကောဏှညော၊ အညာတကောဏှညအမည်ရှိသော၊ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ ဣမာသောဠာဂါထာယော၊ ဤသွတ်ရွတ်ဆို အပ်သောတဆဲ့ခြောက်ဂါထာတို့ကို၊ အဘာထိတ္ထ၊ ဆုံးဖြေ။ ။

အညတကောဏှညထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။ ။

(၂၄၇) မနုဿဘူတံ၊ လူ၌ဖြစ်သော၊ အတ္တဒန္တံ၊ ဆုံးမအပ်ပြီးသော ယဉ်ကျေးသောကိုယ်ရှိတော်မူထသော၊ သမာဟိတံ၊ ဈာန်မဂ်ဖိုလ်သမာဓိ ဖြင့်ကောင်းစွာကည်ကြည်တော်မူထသော၊ ဗြဟ္မပထေ၊ ထေးပါးသောဗြဟ္မ ဝိဟာရုခရီး၌၊ ဣရိယမာန၊ ညွတ်ကိုင်းထျက်ရှိတော်မူထသော၊ ဝိတ္တဿ၊ စိတ်တော်၏၊ ဥပသမေ၊ ပြင်းချမ်းရာ အရဟတ္တဖိုလ်နိဗ္ဗာန်၌၊ ရတံ၊ ဝင်စား အာရုံပြုသောအားဖြင့်မွေ့လျော်တော်မူထသော၊ သဗ္ဗဗ္ဗောနံ၊ ခပ်သိမ်းသော ခန္ဓာအာယတန အစရှိသော တရားတို့၏၊ ပါရဂုံ၊ အဘိညာဉ်တို့၏ အဆုံး ပရိညာတို့၏ အဆုံးအစ ရှိကုန်သော ခြောက်ပါးသော အဆုံးသို့ ရောက် တော်မူပြီးထသော၊ ယံသမ္ဗာသမ္ဗုန္တံ၊ အကြင်မြတ်စွာထုရားကို၊ မနုဿာပိ၊ လူတို့သည်လည်း၊ နမဿန္တိ၊ ရှိခိုးကုန်၏၊ တံသမ္ဗာသမ္ဗုန္တံ၊ ထိုမြတ်စွာ ထုရားကို၊ ဒေဝါပိ၊ နတ်တို့သည်လည်း၊ နမဿန္တိ၊ ရှိခိုးကုန်၏၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့သော အခြင်းအရာဖြင့်၊ မေမယော၊ ငါတည်၊ အရဟတော၊ ကိလေ သာတို့မှ ဝေးတော်မူပြီးသော အကြောင်းအစရှိသော ကျေးဇူးနှင့်ပြည့်စုံ တော်မူသော မြတ်စွာထုရား၏၊ သုတံ၊ သတ္တဝ ဒေဝမနုဿာနံ အစရှိ သည်ကိုဆိုသော ဂုဏ်ကိုးပါးကို အရှင်သာရိပုတ္တရာ အစရှိကုန်သော အရှင်မြတ်တို့၏ထံမှ ကြားအပ်ပြီ။ ။ သဗ္ဗသံယောဇနာတိတံ၊ အလုံးစုံ ဆယ်ပါးသော သံယောဇဉ်တို့ကို ထေးပါးသော မဂ်ဖြင့် ပယ်ပြီးသော ကြောင့်ဝါသနာနှင့် တကွလွန်မြောက်ပြီးထသော၊ ဝနာနိဗ္ဗာနမာဂတံ၊ ကိ လေသာဟူသောတောမှ ကင်းသောနိဗ္ဗာန်သို့ ကပ်ပြီးထသော၊ ကာမေဟိ၊ ဝတ္ထုကာမကိလေသာကာမတို့မှ၊ နိက္ခမ္မ၊ ထွက်ပြီး၍၊ ရတံ၊ ရဟန်း၏အဖြစ် ဈာန်ဝိပဿနာစသည်၌မွေ့လျော်ပြီးထသော၊ သေလာ၊ ကျောက်ဟူသော အဖြစ်မှ၊ ရတ္တံ၊ ကင်းလွတ်သော၊ ကဗ္ဗနံ၊ ဝကဗ္ဗနံ၊ ဣဝ၊ ရွှေကဲ့သို့သော၊ တံသမ္ဗာ သမ္ဗုန္တံ၊ ထိုမြတ်စွာထုရားကို၊ ဒေဝါပိ၊ နတ်တို့သည်လည်း၊ နမဿန္တိ၊ ရှိခိုး

ကုန်၏။ ဝေ၊ စင်စစ်၊ အစွန္တရူပိ၊ ကိုယ်တော်၏ တင့်တယ်ခြင်း ညွှာတော်၏ တင့်တယ်ခြင်း ဖြင့်လူသုံးပါးကိုလွန်၍ တင့်တယ်ခြင်း ရှိတော်မူထသော သောနာဂေါ၊ ထိုတဘန်ဘဝသို့သွားခြင်း မရှိပြီး သောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ရောစတိ၊ ကြက်သရေအပေါင်းဖြင့်တင့်တယ်တော်မူ၏။ ကိမိဝ၊ အဘယ် ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ ဟိမဝ၊ ဟိမဝန္တာတောင်မင်းသည်၊ အညေ၊ မိမိမှတစ်ပါး ကုန်သော၊ သိထုပ္ပယေ၊ ကျောက်တောင်တို့ကို၊ အတိရောစတိ၊ မြေဖြူသောအားဖြင့်မြတ်သော ဆေးနဲ့ သာစသော အနှစ်ရှိသော ဂုဏ်တို့ဖြင့်လွန်စွာ တင့်တယ်သကဲ့သို့၊ အတိရောစတိ၊ ကြက်သရေအပေါင်းဖြင့်လွန်၍ တင့်တယ်တော်မူ၏။ သောဘဂေါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ သဗ္ဗေသံနာဂနဗေ နံ၊ နာဂမည်သောဆင် သေက္ခအသေက္ခပစ္စေကဗုဒ္ဓါဟူသော အလုံးစုံသော နာဂအမည်ရှိကုန်သော သူတို့ထက်၊ အနုတ္တရော၊ အတုမရှိသော၊ သစ္စနာမော၊ အဟုတ်အမှန်အားဖြင့် နာဂမည်တော်မူ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေါ၊ သင်တို့အား၊ နာဂံ၊ နာဂမည်သော အဖြစ်ကို၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ ကိတ္တယိ သာမိ၊ ကြားပေအံ့၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ အာဂုံ၊ မကောင်းမှုခုစရိုက်တရားကို၊ နကရောတိ၊ အချင်းခပ်သိမ်းမပြု၊ ထသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ နာဂေါ၊ နာဂမည်၏။ သောရစ္စံ၊ သီလသည်လည်းကောင်း၊ အဝိဟိံ သာစ၊ ကရုဏာသည်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တေဒုဝေ၊ ထိုနှစ်ပါးတို့သည်၊ နာဂဿ၊ ရဟန္တာ၏၊ ပါဒါ၊ သွားထတ်သော အခြေမည်ကုန်၏။

သတိဉ္စ၊ သတိသည်လည်းကောင်း၊ သမ္မဗညဉ္စ၊ ဗညာသည်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တေဒုဝေ၊ ထိုနှစ်ပါးတို့သည်၊ နာဂဿ၊ ရဟန္တာ၏။ အပရေ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်မှ တပါးကုန်သော၊ စရဏာ၊ သွားထတ်သော အခြေမည်ကုန်၏။ သဒ္ဓါဟတ္ထော၊ အပြစ်မရှိသောတရားတို့ကို ယူတတ်သောတရားတည်းဟူသော ထက်ရှိထသော၊ သေတဒန္တဝါ၊ ဖြူစင်သော အစွယ်ရှိသော၊ ဥပေက္ခာစ၊ ဝေဒနာ ညွှာတော်အပြားရှိသော ဥပေက္ခာ သည်လည်းကောင်း၊ မဟာနာဂေါမဟာနာဂဿ၊ မြတ်သော ရဟန္တာ၏။ သေတဒန္တာ၊ ဖြူစင်သော အစွယ်မည်၏။ သတိ၊ သတိသည်၊ ဝိဝါ၊ နာဂ၏လည်မည်၏။ ဝိဝံသာစ၊ ခဲအပ်သည်မခဲအပ်သည်ကို ရုံစင်းတတ်သော၊ ဝိန္တာ၊ ကုသိုလ်ဓမ္မစသည်ကို ကြံတတ်သော၊ ဗညာ၊ ဗညာသည်၊ သိရော၊ ဥက္ခောင်းမည်၏။ သမ္မာဝါသော၊ အညီအညွတ်နေခြင်းသည်၊ ဓမ္မက္ခန္တိ၊ သမထဝိပဿနာဟု ဆိုအပ်သော တရားဝမ်းမည်၏။ ဝိဝေကော၊ ဥပမိဝိဝေကသည်၊ ကဿ၊ ထိုဘုရားအစရှိသော ဆင်မြတ်၏။ ဝါထမိ၊ အပြီးမည်၏။ သောဗုဒ္ဓနာဂေါ၊ ထိုဘုရားဟူသော

ဆင်မင်းသည်၊ ဈာယီ၊ အာရမ္မဏပုဂ္ဂိုလ်၊ နန္ဒာရုံ၊ သက္ကဏပုဂ္ဂိုလ်၊ နန္ဒာရုံ၊ နန္ဒာရုံဖြင့်
 ဝင်စား၍နေထေ့ရှိ၏။ အဿာသရတော၊ မြတ်သောသက်သာရာဖြစ်၍ဖြစ်
 သောနိဗ္ဗာန်၌မြေထေ့တော်မူ၏။ အတ္တတ္တံ၊ အတ္တတ္တဟုဆိုအပ်သောပထဝီ
 မာပတ်၌၊ သုဿမာဟိတော၊ ကောင်းစွာထားအပ်သောစိတ်ရှိ၏။ နဂေါ၊ ဘု
 ရားဖြစ်သောဆင်မင်းသည်၊ ဂစ္ဆိဂစ္ဆိန္ဒော၊ ကြွသည်ရှိသော်၊ သမာထိ
 တော၊ ဝါသနာနှင့်တကွဥဒ္ဓစ္စကို ပယ်ပြီးသော ကြောင့်ပျံလွင့်ခြင်းမရှိသော
 အားဖြင့်အမြဲတည်ကြည် သလျှင်ကတည်း၊ နဂေါ၊ ဘုရားဖြစ်သောဆင်
 သည်၊ မြီတော၊ ရပ်တော်မူသည်ရှိသော်၊ သမာထိသော၊ ပျံလွင့်ခြင်းကင်း
 သောအားဖြင့်ကောင်းစွာတည်ကြည်တော်မူ၏။ နဂေါ၊ ဘုရားဖြစ်သော
 ဆင်မင်းသည်၊ သယံသယန္တော၊ ကျိမ်းတော်မူသည်ရှိသော်၊ သမာထိ
 တော၊ ကောင်းစွာတည်ကြည်တော်မူ၏။ နဂေါ၊ ဘုရားဖြစ်သောဆင်မင်း
 သည်၊ နိဗ္ဗိဒ္ဓေယျံ၊ ထိုင်တော်မူသော်လည်း၊ သမာထိတော၊ ကောင်းစွာတည်
 ကြည်တော်မူ၏။ နဂေါ၊ ဘုရားဖြစ်သောဆင်မင်းသည်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အထုံးစုံ
 သောအာရုံအထုံးစုံသောစွါရ၌၊ သံဝုတော၊ ခပ်ထိမ်းသော အခြင်းအရာဖြင့်
 ပိတ်အပ်သောဖြစ်ခြင်းရှိ၏။ သောသဗ္ဗာ၊ ဤအထုံးစုံသည်လျှင်၊ နဂေါ၊ ဘု
 ရားဖြစ်သောဆင်မြတ်၏။ သမ္ပဒါ၊ ပြည့်စုံခြင်းတည်း။ နဂေါ၊ ရဟန္တာသည်၊
 အနုဝဇ္ဇာနိ၊ သမ္မာအာဇီဝ၏လွန်ကဲသော ပါရမီသို့ရောက်သဖြင့်အပြစ်မရှိ
 သောဆွမ်းခဲဘွယ်ဘောဇဉ်တို့ကို၊ ဘုရားတို့၊ ဘုဉ်းပေးတော်မူ၏။ သာဝဇ္ဇာနိ၊
 ကဲ့ရဲ့အပ်သောအပြစ်ရှိသည်ဘောဇဉ်ခဲဘွယ်တို့ကို၊ နုဘုရားတို့၊ မဘုဉ်းပေး
 မသုံးဆောင်၊ ဘုရားကုသ၊ ဘုဉ်းပေးသောရဟန္တာအား၊ ဘာဝံ၊ စားအပ်
 သောခဲဘွယ်ဘောဇဉ်ကိုလည်းကောင်း၊ အစ္စာဒနံ၊ သင်္ကန်းအဝတ်ကို
 လည်းကောင်း၊ လဒ္ဓါ၊ ရေ၍၊ သန္ဓိဝိ၊ သိုမှီးခြင်းကို၊ ပရိဝဇ္ဇယံပရိဝဇ္ဇယန္တော၊
 ကြဉ်ယုက်၊ ဘုရားတို့၊ ဘုဉ်းပေးသုံးဆောင်တော်မူ၏။ အဏု၊ အနည်းငယ်
 ဖြစ်သော၊ ဝုလီ၊ ရုံးရင်းသည်လည်းဖြစ်သော၊ ဗန္ဓနံ၊ ဝန်ဆင်းရဲ၌သက္ကဝါ
 တို့ကိုနှောင်ဖွဲ့တတ်သော၊ သဗ္ဗသံယောဇနံ၊ အထုံးစုံသောသံယောဇဉ်ကို၊
 ခေတော၊ မဂ်ဉာဏ်ဖြင့်အကြွင်းမဲ့ဖြစ်၍၊ ယေနယေနိဿာစာဂေနေဝ၊ အ
 လိုရှိတိုင်းအလိုရှိတိုင်းသော အရပ်မျက်နှာအဖို့ထိုသာလျှင်၊ ဂစ္ဆိတိ၊ ကြွ
 တော်မူ၏။ ဂစ္ဆိန္ဒော၊ ကြွတော်မူသော်လည်း၊ အနုပေက္ခာဝ၊ ဝဲကွက်ခြင်း
 မရှိသည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊ ဂစ္ဆိတိ၊ ကြွတော်မူ၏။ ယထာပိ၊ ဥပမာမည်သည်
 ကား၊ ဥဒ္ဓဇကော၊ ရေ၌၊ ဇာတံ၊ ရောက်သော၊ ပုဏ္ဏဒီကံ၊ ကြာဝုဏ္ဏဒီကံသည်၊
 ပဝဇာတိ၊ ပွားမှုကားပွား၏။ ဝဇာန္တောပိ၊ ပွားသော်လည်း၊ သုဂိဇ္ဇံ၊ ကောင်း

သောဠသကနိပါတ်၊

သောအနံ့ရှိသော၊ မခနာရမ့်၊ နှလုံးမွေ့ထျော်ဘွယ်ရှိသော၊ ဝုပ္ပပတ္တိ၊ အပွင့်
 အရွက်သည်၊ တောယေန၊ ရေဖြင့်၊ နောပလိမ္မတိယထာ၊ မထိမ်းကျံသကဲ့သို့
 တထေဝ၊ ထိုအတူထည်းကောင်း၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ သဗ္ဗညုတုရားသည်၊ လောကော၊
 မနုဿလောက၌၊ ဇာထော၊ ဖြစ်ထျက်၊ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏၊ ဝိဟရန္တော
 စ၊ လောက၌ဖြစ်၍နေတော်မူသော်လည်း၊ ထောကောန၊ ထူးနှင့်၊ နောပလိမ္မတိ၊
 တဏှာမာနဟူသော ထိမ်းကျံခြင်းဖြင့် ထိမ်းကျံထော်မမူ၊ ယထာ၊ အ
 တယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ ဇထမံ၊ ရေ၌ဖြစ်သော၊ ပဒုဓံ၊ ပဒုံမာကြာရွက်
 ကြာပွင့်သည်၊ ထောယေန၊ ရေဖြင့်၊ နောပလိမ္မတိယထာ၊ မထိမ်းကျံသကဲ့
 သို့တည်းပစ္စလိတော၊ ထောက်မသော၊ မဟာအင်္ဂါနိ၊ မီးကြီးသည်၊ အနာ
 ဟာဓော၊ လောင်စာမရှိသည်ရှိသော်၊ ဥပသမ္ပတိ၊ ငြိမ်း၏၊ အင်္ဂါရေသု၊ မီး
 ကျီးစုကိုသည်၊ ဥပသးန္တသု၊ ငြိမ်းကုန်သည်ရှိသော်၊ နိဗ္ဗုတောတိ၊ ငြိမ်းပြီး
 သောမီးဟူ၍၊ ပဝုပ္ပတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ အတ္ထဿ၊ မြတ်စွာတုရားကုန်ဟုဆိုအပ်
 သောဥပမေယျအနက်ကို၊ ယာဝိညာပနိ၊ အကြင်သိစေခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ
 ၏၊ အယံဝိညာပနိ၊ ဤပိုသိစေခြင်းသည်၊ ဝိညာဟိ၊ သစ္စာလေးပါးတရားကို
 ထိုးတွင်း၍ သိသောပညာရှိတို့သည်၊ ဥပမာ၊ နာဂူပမာဟူ၍၊ ဒေထိတော
 ဖကာသိတော၊ ပြုအပ်၏၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ နာဂေန၊ ရဟန္တာနာဂဖြစ်
 သောငါသည်၊ ဒေထိတံ၊ ဟောအပ်သော၊ နာဂ၊ မြတ်စွာတုရားတည်းဟူ
 သောဂန္ဓဆင်မင်းကို၊ မဟာနာဂါ၊ ရဟန္တာမြတ်တို့သည်၊ ဝိညိဿန္တိ၊ မိမိ
 ၏ရုဏ်အထူး၌ တည်၍သိကုန်ထတ္တံ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အညေထံ၊ တပါး
 ကုန်သောဝုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ အယံဥပမာ၊ ဤဥပမာကို၊ အဘာသိတာ၊
 ငါတို့သည်မဆိုအပ်၊ ဖောနာဂေါ၊ အကြင်တုရားတည်းဟူသောနာဂသည်
 ဝိတရာဂေါ၊ ကင်းသောရာဂထည်းရှိ၏၊ ဝိတဒေါသော၊ ကင်းသောဒေါသ
 ထည်းရှိ၏၊ ဝိတမောဟော၊ ကင်းသောမောဟထည်းရှိ၏၊ အနာသဂေါ၊
 ကင်းပြီးသောအာသဂေါထည်းရှိ၏၊ သောနာဂေါ၊ ထိုရဟန္တာသည်၊ သရိရံ၊
 ခန္ဓာငါးပါးဟု ဆိုအပ်သောအတ္တဘေဒကို၊ ဝိဇဟံဝိဇဟန္တော၊ စွန့်ထျက်၊
 အနာသဂေါ၊ ကင်းပြီးသောအာသဂေါရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပရိနိဗ္ဗိဿတိ၊ ခန္ဓာပရိ
 နိဗ္ဗာန်ဖြင့် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုထတ္တံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥဒါယိတ္ထေရော၊ ဥဒါယိထေရ်
 သည်၊ ဣမာသောဠသ ဂါထာယော၊ ဤဆွဲဝီ ရွတ်ဆိုအပ်သော တဆဲ
 ခြောက်ဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီး ။

ဥဒါယိထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

တကြတထွ်သောဠသကမ္ပိ နိပါတမ္ပိ၊ ထိသောဠသကမ္ပိပါတမ္ပိ၊ ဥဒါနံ ဥဒါနိးသညကား၊ကောဏ္ဍညောစ၊ ကောဏ္ဍညထေရ်ထည်းကောင်း၊ ဥဒါ ယိစ၊ဥဒါယိထေရ်ထည်းကောင်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊မဟိဗ္ဗိကာ၊ကြီးသောတန်းခိုး ရှိကုန်သော၊ဇွေနှစ်ပါးကုန်သော၊၊တေထေရာ၊ထိုမထေရ်တို့သည်၊ ဟော ဣ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ ဂါထာယော၊အတ္တဘိဇ္ဇတိဆိုအပ်သောဂါထာတို့ကား၊ ဇွေစ တိသစ၊သုံးဆုံးနှစ်ဂါထာတို့သည်၊ ဟောဣ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ဣတိ၊ဤသည်လျှင် ထည်း၊၊၊၊သောဠသကမ္ပိပါတော၊ သောဠသကမ္ပိပါတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ သောဠသကမ္ပိပါတ်ပြီး၏၊ ။

ဝိသတိနိပါတ်၊

(၂၄၈) မယံ၊ငါတို့သည်၊ယညတ္ထံဝါ၊နတ်တို့အားပူဇော်ခြင်းဗလိနတ် စားပြုခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ ဓနတ္ထံဝါ၊ ဥစ္စာနှစ်ကိုဆောင်ခြင်းအကျိုးငှါ ထည်းကောင်း၊ယေသတ္ထေ၊အကြင်သတ္တဝါတို့ကို၊ပုရေ၊ရှေးအခါ၌၊ဟနာ မ၊သတ်ဘူးပေကုန်၏၊အဝသေသံ၊ငါတို့သည်မင်းယုအပ်သောတယောက် သောသတ္တဝါကို ထား၍ကြွင်းသော သတ္တဝါကို၊ ဟနာယ၊သတ်သဖြင့်၊ ဘယံ၊သေတေးသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ယေန၊အကြင်သေတေးဖြင့်၊ဝေဇန္တိ စ၊မိတ်၏ထိတ်ထန်ခြင်းဖြင့် ထုန်ထွပ်ကုန်၏၊ ဝိထပန္တိ စ၊အရှင်အက္ခန္ဓိတ်တို့ သည်အရှင်တို့အား၍မည်၍မည်သောဥစ္စာကိုပေးပါကုန်အံ့ အက္ခန္ဓိတ်ပြုပါ ကုန်အံ့အစရှိသော စကားကိုဆိုကုန်လျက် ရောင်ရမ်းကုန်၏၊ ။ယောတွံ၊ အကြင်သင်ကို၊အမေဟိ၊ငါတို့သည်၊ ဒေဝတာယ၊နတ်အား၊ဗလိကမ္ပတ္ထံ၊ ဗလိနတ်စာကိုပြုအံ့သောငှါ၊ သန္တုဗ္ဗိတော၊အသက်ကိုချလိုကုန်သည်ဖြစ်၍ ချီအပ်သောသန်လျက်တို့ဖြင့် ငြိမ်းချောက်အပ်၏၊ တသ၊တေ၊ထိုသင်အား၊ ဘိတတ္ထံ၊ကြောက်သော အဖြစ်သည်၊ နတ္ထိ၊မရှိခဲ့တကား၊ တသ၊တေ၊ထို သင်အား၊ဘိယော၊လွန်စွာသော၊ဝတ္ထော၊မျက်နှာအဆင်းသည်၊ပဘိဒတိ အတိုင်းထက် အလွန်ကြည်ညိုဘွယ်ရှိ၏၊ တွံ၊အရှင်သည်၊ ဝေဇ္ဇပေ၊ဤသို့ သဘောရှိသော၊မဟတ္တယေ၊ကြီးစွာသောသေတေးသည်၊ ဥပ္ပန္နကာလေပိ၊ ဖြစ်သောအခါ၌ထည်း၊ကသ္မာ၊အဘယ်ကြောင့်၊ နပရိဒေဝသိ၊မပိုကြွေးထိ သနည်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊ စောရဂါမဏိကေန၊ခိုးမှူးကြီးသည်၊ ပုတ္တေ၊ဆိုလတ် သည်ရှိသော်၊ ထေရော၊အဓိရတ္ထထေရ်သည်၊ဂါမဏိ၊ခိုးမှူးကြီး၊အနပေက္ခ သာ၊တထျာဟူသော ဝဲကွက်ခြင်းဖြင့် ဝဲကွက်ခြင်းကင်းသော ငါ့အား၊စေ တသိကံ၊မိတ်၌ဖြစ်သော၊ ဒုက္ခံ၊နှလုံးမသာယာခြင်း၏မရှိသောကြောင့်ဆင်

ရဲခြင်းသည်၊ နုတ္တိမရှိ၊ ဒိဏသံယောဇနဿ၊ ကုန်ပြီးသော သံယောဇဉ်
 တရားရှိသောငါ့အား၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်ထိမ်းကုန်သော၊ ဘယံ၊ နှစ်ဆဲ၊ ငါးပါးသော
 ဘေးကြီးမှတပါးသော အဆုံးရုံသော ဘေးတို့ကို၊ ဝေ၊ စင်စစ်၊ အတိက္ကန္တာ၊
 လွန်မြောက်ကုန်ပြီ၊ ဘဝနေတ္တိယာ၊ ဘဝသုံးပါးသို့ ဆွဲငင်ယူဆောင်
 တတ်သော တဏှာ၏၊ ဒိဏာယ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ ဒိဋ္ဌေဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်
 သော ကိုယ်၏ အဖြစ်၌၊ ယထာတထော၊ သစ္စာလေးပါးတရားတို့ကို သန္တိ
 ကိရိယသာဝနာအစွမ်းဖြင့်သော မဂ်ဉာဏ်ဖြင့် အဟုတ်အမှန်ဖြစ်၍၊ ဘယံ၊
 ကြောက်ခြင်းသည်၊ နဟောတိယထာစ၊ မဖြစ်သကဲ့သို့ ထည်းကောင်း၊ ဘာရ
 နိက္ခေပနေ၊ ခန္ဓာဟူသော ဝန်ကိုချခြင်းကြောင့်၊ ဘယံ၊ ကြောက်ခြင်းသည်၊
 နဟောတိယထာစ၊ မဖြစ်သကဲ့သို့ ထည်းကောင်း၊ တထေဝ၊ ထိုအတူသာ
 ယျင်၊ မေ၊ ငါ့အား၊ မရဏေ၊ သေခြင်း၌၊ ဘယံ၊ ကြောက်ခြင်းသည်၊ နဟောတိ၊
 မဖြစ်၊ မေမယာ၊ ငါသည်၊ ဗြဟ္မစရိယံ၊ သိက္ခာသုံးပါးဖြင့် ရေတွက်အပ်
 သော သာသနာတော်တည်းဟူသော မြတ်သော အကျင့်ကို၊ သုဗိဇ္ဈံ၊ ကောင်း
 စွာကျင့်အပ်ပြီ၊ မယာ၊ ငါသည်၊ မဂ္ဂေါစာပိ၊ မြတ်သော ရှစ်ပါးသော အရိယ
 မဂ္ဂင်တရားကို ထည်း၊ သုဘာပိတော၊ ကောင်းစွာ ပွားစေအပ်ပြီ၊ ရောဂါနံ၊
 များစွာသော အနာတို့ဖြင့် နှိပ်စက်ထိုးကျင့်သော နာခြင်းရှိသော သူတို့အား၊
 သံခယေ၊ အနာ၏ ပျောက်ကုန်ခြင်း၌၊ ဝီတိသော၊ မနုဿမေဝ၊ နှစ်လိုဝမ်း
 မြောက်ခြင်းသည် သာယျင်၊ ဟောတိဣဝ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဝေတထာ၊ ထိုအတူ၊
 မရဏေ၊ ခန္ဓာအနာ၏ ကုန်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော သေခြင်း၌၊ ဘယံ၊ ကြောက်
 ခြင်းသည်၊ နုတ္တိ၊ ငါကဲ့သို့ သဘောရှိသော သူအားမရှိ၊ မေ၊ ငါသည်၊ ဗြဟ္မစရိ
 ယံ၊ မြတ်သော အကျင့်ကို၊ သုဗိဇ္ဈံ၊ ကောင်းစွာကျင့်အပ်ပြီ၊ မဂ္ဂေါစာပိ၊ မဂ်
 ကို ထည်း၊ သုဘာပိတော၊ ကောင်းစွာ ပွားစေအပ်ပြီ၊ ဘဝ၊ တဆဲတပါး
 သော ဒီးတို့ဖြင့် တပြောင်ပြောင်တောက်လောင်သော သုံးပါးသော ဘဝတို့ကို
 နိရဿာဒါ၊ သာယာခြင်း ကင်းကုန်သည်ဖြစ်၍၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဒိဋ္ဌာ၊ မြင်
 အပ်ကုန်ပြီ၊ ဝိသံဝိတွာ၊ မေ့လျော့သည် အစွမ်းဖြင့်ဖြင့် အဆိပ်ကို သောက်၍၊
 သဋ္ဌိတံဣဝ၊ ထိုသို့ အဆိပ်ကို အန်စေတတ်သော လုံ့လဖြင့် စွန့်အပ်သကဲ့သို့၊
 မေ၊ ငါ့အား၊ မရဏေ၊ သေခြင်း၌၊ ဘယံ၊ ကြောက်ခြင်းသည်၊ နုတ္တိမရှိ၊
 အနုပါဒါနော၊ တဏှာဒိဋ္ဌိတို့သည် မစွဲလမ်းအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ပါရဂူ၊ နိဗ္ဗာန်ဟူ
 သော ကမ်းတဘက်သို့ ရောက်ပြီ၊ အနာသဝေါ၊ ကင်းပြီးသော အာသဝေတိ
 ၏၊ ကတကိစ္စော၊ ပြုအပ်ပြီးသော တဆဲခြောက်ပါးသော မဂ်ကိစ္စရှိ၏၊ အာ
 ယုက္ခယာ၊ အသက်ကုန်ခြင်း ဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ ထုဋ္ဌော၊ နှစ်လို

ဝမ်းမြောက်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကိံဝိယ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူ
 ကား၊ အာစာတနာ၊ သတ်ခြင်းမှ၊ ခုတ္တော၊ လွတ်သောသူသည်၊ တုဋ္ဌော
 ယထာ၊ နှစ်လို ဝမ်းမြောက်ခြင်း ရှိသကဲ့သို့တည်း၊ ဥက္ကဓံ၊ မြတ်သော၊
 ဓမ္မတံ၊ တရားသဘောကို၊ ပတ္တော၊ ရောက်ပြီ၊ သဗ္ဗထောကော၊ အထုံးစုံ
 သောသောကန္တံ၊ အနတ္တိကော၊ အသက်ရှည်ခြင်းချမ်းသာများခြင်းဖြင့်အ
 လိုမရှိပြီ၊ ကိံဝိယ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ အာဒိတ္တာ၊ ရဲရဲတောက်
 သော၊ စာရာအိမ်မှ၊ ခုတ္တောဝိယ၊ လွတ်သကဲ့သို့၊ အာဒိတ္တာ၊ တဆဲတ
 ပါးသောမီးတို့ဖြင့် ရဲရဲတောက်သော၊ ဘဝါ၊ ဘဝသုံးပါးမှ၊ ခုတ္တော၊
 လွတ်ပြီးသည်ဖြစ်၍၊ မရဏသ္မိံ၊ သေရအံ့သည်၌၊ နသောစတိ၊ မပိုးရိမ်၊ ၊
 ဣမသ္မိံ၊ ထောကော၊ ဤထောကန္တံ၊ သင်္ခတံ၊ သင်္ခါရတို့သည် ပေါင်း၍ပြုပြင်
 အပ်သော၊ ယံကိပ္ပိ၊ အထုံးစုံအကြောင်းကိုစွဲ၍ဖြစ်သော တရားအပေါင်း
 သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ယတ္ထယသ္မိံ၊ သတ္တနိကာယေ၊ အကြင် သတ္တဝါအ
 ပေါင်း၌၊ ယောဘဂေါဝါ၊ အကြင် ဥပပတ္တိ ဘဝကိုလည်း၊ ယမ္ပတိ၊ ရ
 အပ်၏။ ဧတံသမ္ပံ၊ ဤအထုံးစုံသော သတ္တသင်္ခါရတရားအပေါင်းသည်၊
 အနိဿရံ၊ မိမိအလိုသို့မလိုက်သောကြောင့် အပိုးမရသော သဘောရှိ၏။
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ မဟေထိနာ၊ မြတ်စွာတရားသည်၊ ဝတ္တံ၊ သဗ္ဗေသင်္ခါရာအဝသ
 ဝတ္တနတာယ အနတ္တာဟူ၍ ဟောတော်မူအပ်ပြီ။ ၊ ယောအရိယ သာဝ
 ကော၊ အကြင်အရိယာဖြစ်သောတရားတပည့်သားသည်၊ ဗုဒ္ဓေန၊ မြတ်စွာ
 တရားသည်၊ ဧေဝိတံယထာ၊ သဗ္ဗေသင်္ခါရာအနိစ္စာစသည်ဖြင့်ဟောတော်
 မူသကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ တံဘဝတ္တယံ၊ ထိုဘဝသုံးပါးကို၊ ပဇာနာတိ၊
 ပိပဿနာပညာနှင့်တကွသောမဂ်ပညာဖြင့်ထိ၏။ သောအရိယသာဝကော၊
 ထိုအရိယာဖြစ်သော တရားတပည့်သားသည်၊ သုတတ္တံ၊ ကောင်းစွာရဲရဲ
 တောက်သော၊ အာယောဂုဋ္ဌံ၊ သံတွေခဲကို၊ ဝရိယော၊ ချမ်းသာခြင်းကိုအလို
 ရှိသောယောကျ်ားသည်၊ နဂဏှာတိယထာ၊ မကိုင်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထို
 အတူ၊ ကိပ္ပိဘဝံ၊ ငယ်ဘောဘဝ ကြီးသောဘဝကို၊ နဂဏှာတံ၊ တဏှာ၏
 အစွမ်းဖြင့်မယူ၊ ၊ မေ၊ ငါအား၊ သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရတရားတို့သည်၊ နဟော
 တိ၊ ဖြစ်ဆဲမဟုတ်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ဘဝိယတိ၊ နောက်ကိုလည်း ဖြစ်
 ထက္ကံ၊ သည်ကား၊ န၊ မဟုတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တတ္ထ၊ ထိုသင်္ခါရတရားတို့၏ဖြစ်
 ခြင်း၌၊ မာဒိသဿ၊ ဤလိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အဖြစ်အပျက်ကို ရှုသောငါ့အား၊
 ပရိဒေဝနာ၊ ငိုကြွေးခြင်းသည်၊ ကာ၊ အဘယ်အကျိုး ရှိပါတော့အံ့နည်း၊
 ဂါမဏိ၊ ခိုးမှုကြီး၊ သန္တံ၊ အတ္တသာရဝသညံနှင့် မရောသက်သက်သော၊ ဓမ္မ

သရပွါဒံ၊ အဝိဇ္ဇာစသေဝံ ပဂ္ဂညှိးတရား တို့ကြောင့်သင်္ခါ ဂရစသေဝ အကျိုး
 တရားတို့၏ဖြစ်ခြင်းမျှကိုထည်းကောင်း၊ သုန္ဒံ၊ အတ္တသေဝရစသည့်နှင့်မရော
 သက်သက်သော၊ သင်္ခါဂရသန္တတံ၊ ကိလေသာကမ္မဝိပါကဝဋ်အပြားရှိသော
 သင်္ခါဂရတို့၏အစဉ်ကိုထည်းကောင်း၊ ယထာဘူတံ၊ ဝိပဿနာဉာဏ်နှင့်တ
 ကွသောမဂ်ဉာဏ်ဖြင့်အဟုတ်အမှန်၊ ပဿန္တဿ၊ မြင်သောငါ့အား၊ ဘယံ၊
 သေအံ့သည်၌ ကြောက်ခြင်းသည်၊ နုတ္ထိ၊ မရှိ၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊
 တိဏကမ္မသမံ၊ အပိုးမရသည်အဖြစ်ဖြင့်မြက်ထင်းနှင့်တူသော၊ ယောကံ၊
 သင်္ခါဂရသောကကို၊ ပညာယ၊ ဝိပဿနာပညာနှင့်တကွသောမဂ်ပညာဖြင့်၊
 ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပဿတိ၊ မြင်၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ သော
 ပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပမတ္တံ၊ ထိုသင်္ခါဂရသောက၏ အဖြစ်အပျက်ကို
 ရှုခြင်း၌၊ အသံဝိန္နုအသံဝိန္နုန္တော၊ မရသည်ဖြစ်၍၊ တံ၊ ထိုသင်္ခါဂရသောက
 တို့၏အဖြစ်အပျက်ကိုရှုခြင်း၌ မမှေ့ထျော့ခြင်းသည်၊ မေ၊ ငါ့အား၊ နုတ္ထိ၊ မရှိ
 ပါတကား၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နုသောစတိ၊ မပိုးရိပ်၊ သရိဓရေန၊ အနှစ်သာရမှ
 ကင်းသောဆင်းရဲအပေါင်းဖြင့် နှိပ်စက်သောရှံ့ရှာဘွယ်သော သဘောရှိ
 သောဤကိုယ်ဖြင့်၊ ဥက္ကဏ္ဍာမိ၊ ဤကိုယ်၌ပြီးငွေသောအားဖြင့်ဖြစ်၏၊ ဘဝေ
 န၊ အထုံးစုံသော ဘဝဖြင့်လည်း၊ အနုတ္ထိကော၊ အလိုမရှိသည်၊ အဒိ၊ ဖြစ်၏၊
 သောအယံကာယော၊ ထိုငါ၏ကိုယ်သည်၊ ဘိဇ္ဇိဿတိ၊ ယခုအခါ၌သင်တို့
 ၏သို့လဖြင့်လည်းကောင်း၊ တပါးသော သူတို့၏သို့လဖြင့် ထည်းကောင်း
 ပျက်လတ္တံ့၊ အညော၊ ဤပစ္စုပ္ပန်၌ဖြစ်သောကိုယ်မှတပါးသောကိုယ်သည်၊
 နုဝပိဿတိ၊ နောင်အခါတဘန်မဖြစ်လတ္တံ့၊ ဝေ၊ သင်တို့အား၊ သရိ
 ဓရေန၊ ဤကိုယ်ဖြင့်၊ ယံကိစ္စံ၊ အကြင်ပြုအပ်သော အကျိုးသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊
 တံ၊ ထိုအကျိုး ရှိသောအမှုကို၊ ယဒိန္ဒြိယဒိန္ဒြိယဒိန္ဒြိယ၊ အကယ်၍အလိုရှိ
 သည့်ဖြစ်အံ့၊ ကရောထ၊ ပြုကုန်စေော၊ မေ၊ ငါ့အား၊ တပ္ပဗ္ဗယော၊ ထိုကိုယ်၏
 သင်တို့သည်အလိုရှိအပ်သောကိစ္စဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ တတ္ထ၊ ထို
 ပြုသောသူမပြုသောသူတို့၌၊ ဒေါသောစ၊ အမျက်ထွက်ခြင်း သည်လည်း
 ကောင်း၊ ပေမဂ္ဂ၊ ချစ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ မေ၊ ငါ့အား၊ နဟေဟိတိ၊ မိမိ
 ၏စွဲကွက်ခြင်း မရှိသည်ဖြစ်၍ အခြင်းခပ်သိမ်း ပယ်ပြီးသောကြောင့်မဖြစ်
 လတ္တံ့၊ တဿထေရဿ၊ ထိုအဓိရတ္တထေရ်၏ထံဝစနံ၊ ထိုဆိုကဲ့တိုင်း
 သောစကားကို၊ မာဏဝ၊ ခိုးသူတို့သည်၊ အတ္တ၊ မဖြစ်ဘူးမြဲသော၊ ယော
 မဟံသနံ၊ ကြက်သီးမွေးညှင်းထဘွယ်သော စကားကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊
 သတ္ထာနိ၊ သက်နက်တို့ကို၊ နိက္ခိဝိတွာ၊ ချလတ်၍၊ ဧတံဝစနံ၊ ဤဓနီလတ္တံ့။

သောကီံ ဘဒ္ဒန္တေ နန္ဒစသောစကားကို၊ အပြေခံ၊ မေးသည် အစွမ်းဖြင့်ဆိုကုန်
 ၏၊ ဘဒ္ဒန္တေ၊ အရှင်ထုရား၊ ထုံ၊ အရှင်ထုရားသည်၊ ကိံ နာမံ၊ အဘယ်မည်
 သောအမှုကို၊ ကရိတွာန၊ ပြုသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ တဝ၊ အရှင်ထုရား
 ၏၊ အာစရိယော၊ ဆရာကား၊ ကောဝါ၊ အဘယ်သည်နည်း၊ ထုံ၊ အရှင်ထုရား
 သည်၊ ကဿ၊ အဘယ်သူ၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမကို၊ အာဂမ္မ၊ အမြဲပြု၍၊
 အယံ အသောကဏာ၊ ဤသေခါနီးကာလ၌ စိုးရိမ်ခြင်းမရှိသော် အဖြစ်ကို၊
 လဟ္တတိ၊ ရအပ်ပါသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတံ အတ္ထံ၊ ဤသို့သော အနက်ကို၊
 အပြေခံ၊ ဆိုကုန်ပြီ၊ မာဏဝါ၊ ခိုးသူတို့မမ၊ ငါ၏၊ အာစရိယော၊ ဆရာ
 ကား၊ သဗ္ဗညု၊ ခပ်သိမ်းသောတရားကို သိခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သော၊ သဗ္ဗဒဿာ
 ဝိ၊ သမန္တစက္ခုဖြင့် ခပ်သိမ်းသောတရားကို မြင်နိုင်သော၊ ဇိနော၊ ဒေဝပုတ္တ
 စသော ငါးပါးသောမာဂ်ကို အောင်တော်မူသော၊ မဟာကရုဏီကော၊
 ကြီးမြတ်သောကရုဏာရှိတော်မူသော၊ သဗ္ဗလောကတိကိစ္ဆကော၊ အလုံး
 စုံသောသတ္တဝေသာကဏ္ဍိကီလေသာဟူသော အနာကိုကုစားတော်မူတတ်
 သော၊ သတ္တဝ၊ ဝေနေယျသတ္တဝါတို့အား ဆုံးမတော်မူတတ်သော ထုရား
 သခင်ပေတည်း၊ ဧတေန၊ ထိုမြတ်စွာထုရားသည်၊ လောဂါမိ၊ ကိလေသာတို့၏
 ကုန်ရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော၊ အနုတ္တရော၊ အတုမရှိ
 သော၊ အယံ ဓမ္မော၊ ဤတရားကို၊ ဒေဝိတော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ တဿ၊
 ထိုထုရားမြတ်စွာ၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ အာဂမ္မ၊ အမြဲပြု၍၊ အယံ
 အသောကဏာ၊ ဤသေခါနီးသောကာလ၌ စိုးရိမ်ခြင်းမရှိသော အဖြစ်ကို၊
 လဟ္တတိ လဟ္တာမိ၊ ရ၏၊ ဧတံ စစ၊ ဤသို့အဖြေဖြစ်သော စကားကို၊ အပြေပိ၊
 မထေရ်ကဆိုပေ၏၊ စောရာ၊ ခိုးသူတို့သည်၊ ဣသိနော၊ အဓိရုတ္တရဟန္တာ
 ထေရ်မြတ်၏၊ သုဘာသိတံ၊ ကောင်းစွာဆိုအပ်သောစကားကို၊ သုတွာန၊
 ကြားရကုန်သောကြောင့်၊ သတ္တာနိစ၊ ဓားသန်ထုက်တို့ကို လည်းကောင်း၊
 အာဝခါနိစ၊ လေးတောင့်စသော လက်နက်တို့ကို လည်းကောင်း၊ နိက္ခိပ
 နိက္ခိပိတွာ၊ ချ၍၊ ဧကေ၊ အချိုသောခိုးသူတို့သည်၊ တဿ၊ စကမ္ဘာ၊ ထိုခိုးမှု
 လည်း၊ ဝိရမိံ သု၊ ကြဉ်ကုန်၏၊ ဧကေ၊ အချိုသော ခိုးသူတို့သည်လည်း၊
 ပဗ္ဗန္တံ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို၊ အာရောစယိံ သု၊ ကြားကုန်၏၊ တေ၊ ထိုခိုးသူတို့
 သည်၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ သုဂတဿ သာသနော၊ မြတ်စွာထုရားသာသနာ
 တော်၌၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂဗလ္လာနိ၊ ဗောဇ္ဈင်ချနစ်ပါးဖိုလ်ငါးပါးတို့ကို၊ ဘာဝေတွာ၊
 ပွားစေ၍၊ ပရုဗ္ဗိတာ၊ မဂ်ဖိုလ်ပညာဖြင့် ပညာရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဥဒ္ဓဂ္ဂမိတ္တာ၊
 ဝီတိအစွမ်းဖြင့် တက်ကြွသောဝီတိရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သုမနာ၊ ကောင်းသော

စိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ကတိန္ဒြိယာ၊ စောင့်သဖြင့်ပြုအပ်သော ဣန္ဒြေရှိကုန်
သည်ဖြစ်၍၊ အသင်္ခါတံ၊ အကြောင်းတရားတို့သည် ပြုပြင်ခြင်းကင်းသော၊
နိဗ္ဗာနပဒံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့၊ ဗုထိံ သု၊ ရောက်ကုန်၏။ ။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဓိမုတ္တော
ထေရော၊ အဓိမုတ္တထေရ်သည်၊ ဣမာ၊ ကျေးဇူးတော်သင်္ဂဟိတံ၊ ဤသို့ဆို
သိခန့်၊ အပ်သောတဆဲ ကိုးဂါထာတို့ကို၊ အဘာထိတ္ထ၊ ရွတ်ဆိုပြီး။ ။

အဓိမုတ္တထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။ ။

(၂၄၉) ပါရာပရိယဿ၊ အဆက်ဆက်သောသောအနွယ်ရှိထသော၊
ထိက္ခုနေ၊ သံသရာတေးကိုရှုထွေရှိထသော၊ ဂေဟကဿ၊ တယောကံ အ
ထည်းထည်း၊ နိထိန္ဒဿ၊ ထိုင်နေထသော၊ ပဝိဝိတ္တဿ၊ ဆိတ်ငြိမ်ခြင်း၏
အကြောင်းဖြစ်သောကိလေသာတို့ကိုခွါသဖြင့်ဝိဝေကကို အားထုတ်ထွေ
ရှိထသော၊ ဈာယိနေ၊ ဈာန်ဝင်စားထွေရှိထသော၊ သမဏဿ၊ ရဟန်းအား၊
ဝိန္ဒာ၊ တရားကို ကြံစည်ခြင်းသည်၊ အာဟု၊ ဖြစ်ပြီ။ ။ ကိမာနုပုဗ္ဗိ၊ ကေန
အနုတ္တမေန၊ အဘယ်သို့သောအစဉ်ဖြင့်၊ တေ၊ ထိုတရားတို့ကို၊ ပဋိပဇ္ဇိတဗ္ဗာ၊
ကျင့်အပ်ကုန်သနည်း၊ ပုရိသော၊ မိမိအကျိုးကို အလိုရှိသော ယောကျ်ား
သည်၊ ကိံဝတံ၊ အဘယ်သို့သဘောရှိသောသိလကို၊ ကိံ၊ အသို့၊ သမာစာရံ
သမာစာရန္တော၊ ကျင့်သည်ရှိသော်၊ အတ္တနေ၊ မိမိဟုဆိုအပ်သောရဟန်း၊
၏၊ ကိစ္စကာရီ၊ သိလသမာဓိပညာဟု ဆိုအပ်သောရဟန်းကိစ္စကိုပြုထွေရှိ
သည်၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဓမ္မဝိန္ဒာ၊ တရားကိုကြံဆင်ခြင်
ခြင်းသည်၊ အာဟု၊ ဖြစ်၏၊ ဝေံပိန္ဒိတေ၊ ဤသို့အကြံရှိသည်ဖြစ်သည်ရှိသော်
သမဏဿ၊ ရဟန်းအား၊ ကိပ္ပိ၊ တရံတရသောသတ္တဝါကို၊ နစဝိဟေဋ္ဌယေ၊
မညည်းဆဲမနှိပ်စက်ရာ၊ ဣန္ဒြိယာနိ၊ စက္ခု၊ အစရှိသောခြောက်ပါးသောဣန္ဒြေ
တို့သည်၊ မနုဿာနံ၊ လူတို့အား၊ ဟိတာယစ၊ အစီးအပွားအဖို့ငှါ ထည်း
ကောင်း၊ အဟိတာယစ၊ စီးပွားမရှိခြင်းငှါထည်းကောင်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်
၏၊ အရက္ခိတာနိ၊ မစောင့်အပ်ကုန်သောစက္ခုစသော ဣန္ဒြေတို့သည်၊ အဟိ
တာယ၊ ရူပါရုံစသည်တို့၌အတိဇ္ဈာ ဒါမနဿစသောအကုသိုလ်တရားတို့
၏ဖြစ်သဖြင့်အကျိုးမဲ့ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ မုက္ခိတာနိ၊ စောင့်
အပ်ကုန်သောစက္ခုစသောဣန္ဒြေတို့သည်၊ ဟိတာယစ၊ သိလသမာဓိပညာ
၏ဖြည့်စုံခြင်းကြောင့်စီးပွားခြင်းငှါထည်း၊ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣန္ဒြိယာ
နေဝ၊ စက္ခုစသောခြောက်ပါးသောဣန္ဒြေတို့ကိုသာလျှင်၊ သာရက္ခိသာရက္ခန္ဓော
စောင့်သော၊ ဣန္ဒြိယာနိ၊ စက္ခုစသောဣန္ဒြေတို့ကို၊ ဂေါပယံ၊ ဂေါပယန္တော၊ သုံ
ခြုံသော၊ သမဏေ၊ ရဟန်း သည်၊ အတ္တနေ၊ မိမိ၏၊ ကိစ္စကာရီ၊ သိလသမာ

မိပညာဟုဆိုအပ်သော ရဟန်းကိစ္စကို ပြုထေ့ရှိသည်။ အသားဖြစ်ရာ၏။
 ကိစ္စ၊ တစ်စုတစ်စုသော သတ္တဝါကို၊ နှစ်စိဟောဋ္ဌယော၊ မနှိပ်စက်မညှဉ်းဆဲရာ၊
 ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ ရူပေသု၊ ဣဋ္ဌအနိဋ္ဌဖြစ်သော ရူပါရုံတို့၌၊
 စက္ခု၊ နြို့ယံ၊ စက္ခု၊ ခြေသည်၊ ဂစ္ဆန္တံ၊ အလိုရှိတိုင်းဖြစ်ထတ်သည်ကို၊ အနိဝါရ
 ယံအနိဝါရယန္တော၊ မတားမြစ်မှု၍၊ အနာဒိနဝဒသာဝါ၊ ထိုသို့အလိုရှိတိုင်း
 ဖြစ်ထတ်သည်၌အပြစ်ကိုရှုထေ့မရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သောဘိက္ခု၊ ထို
 ရဟန်းသည်၊ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲ၊ နဟိနဝေမုစ္စတိ၊ မလွတ်သည်သာလျှင်တည်း။
 ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ သဒ္ဓေသု၊ ဣဋ္ဌအနိဋ္ဌဖြစ်သော သဒ္ဓါရုံတို့၌၊
 သောဘိက္ခု၊ သောတိန္ဒြိယံ၊ သောတိန္ဒြေကို၊ ဂစ္ဆန္တံ၊ အလိုရှိတိုင်းဖြစ်ထတ်သည်ကို၊ အနိ
 ဝါရယံအနိဝါရယန္တော၊ မတားမြစ်မှု၍၊ အနာဒိနဝဒသာဝါ၊ အလိုရှိတိုင်းဖြစ်
 ထတ်သည်၌အပြစ်ကိုရှုထေ့မရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သောသမဏော၊ ထို
 ရဟန်းသည်၊ ဒုက္ခာ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၊ နဟိနဝေမုစ္စတိ၊ မလွတ်သည်သာလျှင်
 တည်း။ ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ အနိဿ ရဏဒသာဝါ၊ မြင်
 သည့်ရှိသော်မြင်ကာမျှဖြစ်လတ္တံ့ ဟုဆိုအပ်သော အစီအရင်ဖြင့်မြင်ကာမျှ
 သောအာရုံမရမှု၍သတိပညာကင်းသောအားဖြင့်ဂန္ဓာရုံ၌ဖြစ်သော ရှုခြင်းရှိ
 သည်ဖြစ်၍၊ ဂန္ဓေ၊ ဂန္ဓာရုံတို့ကို၊ စေပဋိသေဝတိ၊ အကယ်၍မြှင့်ဆုံး၊ ဂန္ဓေသု၊
 ဣဋ္ဌအနိဋ္ဌဖြစ်သောဂန္ဓာရုံတို့၌၊ အဓိမုပ္ပါဒော၊ တဏှာဖြင့်ကပ်ငြိသည်ဖြစ်၍
 နှလုံးသွင်းခြင်းသို့ရောက်သော၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ဒုက္ခာ၊ ဆင်း
 ရဲအပေါင်းမှ၊ နမုစ္စတိ၊ မလွတ်၊ အဗ္ဗိယံ၊ ချဉ်သောအတို့ရှိသော အရသာကို
 လည်းကောင်း၊ မရရုံ၊ ချိုသောအတို့ရှိသော အရသာကိုလည်းကောင်း၊
 တိတ္ထကဝ္ဂံ၊ ခါးစပ်သောအတို့ရှိသော အရသာကိုလည်းကောင်း၊ အနုဿရုံ
 အနုဿရုန္တော၊ သာယာသည်၏အစွမ်းဖြင့်ထိုထိုသို့သော အရသာကိုအ
 ဘန်တလဲလဲအောက်မေ့ကြံစည်ထွက်၊ ရသတဏှာယ၊ ထိုအရသာ၌တစ်
 သောတဏှာဖြင့်၊ ဝဓိတော၊ တစ်မက်မောခြင်းသို့ရောက်သော၊ သောဘိက္ခု၊
 ထိုရဟန်းသည်၊ ဟဒယံ၊ ဆင်းရဲအဆုံးကိုပြုအံ့ဟုရဟန်းပြုခြင်းစသောစာ
 ၌ဖြစ်သောစိတ်ကို၊ နာဝဗုဏ္ဏတိ၊ မသိနိုင်၊ သုဘာနိ၊ တင့်တယ်ကောင်းမြတ်
 ကုန်သော၊ အပ္ပဋိကုဿနိ၊ နှလုံးမွေ့လျော်ဘွယ်ရှိကုန်သော၊ ဝေါဋ္ဌဗ္ဗာနိ၊ ဥ
 ပါဒိန္နအနုပါဒိန္နအားဖြင့်ပြားသော အလိုရှိအပ်သော ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံတို့ကို၊ အ
 နုဿရုံအနုဿရုန္တော၊ သာယာသည်၏အစွမ်းဖြင့်ထိုထိုသို့သောဖောဋ္ဌဗ္ဗာ
 ရုံကိုကြံဆင်ခြင်သော၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ရက္ခော၊ ရာဂဖြင့်တစ်
 သည်ဖြစ်၍၊ ရာဂါပိကရုတံ၊ ရာဂလျှင် အကြောင်းရှိသော၊ ပိဝိဓံ၊ ရာဂပူ

ဝိသတိနိပါတ်၊

လောင်ခြင်း စသည်၏အစွမ်းဖြင့်မျက်မှော့၌ဖြစ်သော ဆင်းရဲခြင်းငဲ့ဒီးပူ
 ခြင်းစသည်၏အစွမ်းဖြင့်သံသရာ၌ဖြစ်သောအထူးထူးအပြားပြားရှိသော၊
 ဒုက္ခံ၊ ဆင်ရဲကို၊ ဝိဒ္ဓိတေ၊ ရ၏၊ မနံ၊ စိတ်သည်၊ တေဟိ၊ ဝေဗ္ဗေဟိ၊ ထိုရူပါရုံအစ
 ဓမ္မာရုံအထုံးရှိသောတရားတို့မှ၊ ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ရက္ခိ
 တုံ၊ ထိုရူပါရုံစသည်၌ဖြစ်သောမကောင်းမှုကံကို တားမြစ်စောင့်ရှောက်
 ခြင်းငှါ၊ စေနသက္ကောတိ၊ အကယ်မစွမ်းနိုင်အံ့၊ တတော၊ ထိုရူပါရုံစသည်မှ
 အဘိဇ္ဈာစသောပါပကမ္မကိုမစောင့်နိုင်သောကြောင့်၊ နံပုဂ္ဂလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်
 ကို၊ ပဗ္ဗေဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ တေဟိ၊ သဗ္ဗေဟိ၊ ထိုရူပါရုံအစရှိသောခြောက်
 ပါးသောအာရုံတို့နှင့် တက္ကအာရမ္မဏပစ္စည်းတတ်ကုန်သောတရားတို့ဖြင့်၊
 ဒုက္ခံ၊ ပစ္စုပ္ပန်၌ဖြစ်သော ဆင်းရဲသံသရာ၌ဖြစ်သောဆင်းရဲသည်၊ အန္ဓေတိ၊ အ
 နှုတ်၊ အဘိဇ္ဈာစသောလဲလဲလိုက်၏၊ ဧဝံ၊ သင်္ခါရနာမ၊ ဤကိုယ်မည်သည်ကား
 ပုဗ္ဗဏေဟိ၊ တသမ္ပုဏ္ဏံ၊ ပြည်သွေးတို့ဖြင့်ပြည့်၏၊ ဗဟုသာ၊ ကုဏဝဿ၊ ထို
 မှတပါးသလိတ်သည်းခြေ စသည်နှင့်တက္ကများသောဗျိုးထောက်စသည်တို့
 ဖြင့်ထည်း၊ ပုဏ္ဏံ၊ ပြည့်၏၊ တံ၊ သင်္ခါရံ၊ ထိုကိုယ်ကို၊ နုရဝိ၊ ရကတံ၊ ထိဗ္ဗာသောဆ
 ရာသည်ပြုအပ်သော၊ ဝဂ္ဂု၊ ဖြေဖြစ်သော၊ ဝိတ္တိတံ၊ ချိတ်ရေဖြင့်အပြေအပြစ်ပြု
 ခြင်းစသည်ဖြင့်ဆန်းကြယ်သော၊ သရဝံ၊ အတု၊ အတွင်း၌မစင်ဖြင့်ပြည့်သော
 ပန်းတောင်းကဲ့သို့၊ ဆဝိ၊ ဖုတ္တမနောဟာရံ၊ အရေမျှ၌ နှလုံးမွှေထျော်တွယ်ရှိ
 သော၊ ဗာထ၊ ဇနသဗ္ဗေဟိ၊ သူရိက်တို့၏တွေဝေခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်သော၊
 ကဗျုကံ၊ သဘောအားဖြင့်ငရဲစသော ဆင်းရဲဖြင့်ပူပန်ထတ်သောကြောင့်
 စပ်ခါးသော၊ မရုရဿဒံ၊ ကြိဆသောအဖြစ်ဖြင့်အကြောင်းမရှိသည်ဖြစ်၍
 သာယာခြင်းမျှဖြင့်ကောင်းမြတ်သာယာအပ်သည်ဟုဆိုအပ်သော၊ ဝိဟနိ၊ ဗ
 န္ဓနံ၊ ချစ်အပ်သောအဖြစ်နှင့်စပ်သော၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲခြင်းသည်၊ ဤဒိသေဝရိ
 ရေ၊ ဤသို့သဘောရှိသောကိုယ်၌၊ မရနာ၊ ပျားဖြင့်၊ ထိတ္တံ၊ ထိမ်းကျွံအပ်
 သော၊ ဥဇ္ဈိတ္တံ၊ အထက်၌ထပ်၍ထိမ်းကျွံအပ်သော၊ ခူရံ၊ ထက်စွာသောသင်
 ရန်းသွားကို၊ ထေဟကုရိ၊ သောဝိယ၊ ထျက်သောဖောဂျားကဲ့သို့၊ မဟာဒု
 က္ခံ၊ ဤကိုယ်၌သာယာသော ထေဟတကြောင့်ကြီးစွာသောဆင်းရဲကို၊ စစ္စ
 နုဘုယုမာနံ၊ နှိပ်စက်သဖြင့်ခံစားရထက္ကံ၊ သည်ကို၊ နာဝဗျုတ္တိ၊ လူအပေါင်း
 တို့မထိကြ၊ ။ ဣတ္ထိ၊ ရပေ၊ မိန်းမ၏အဆင်း၌ ထည်းကောင်း၊ ဣတ္ထိ၊ ရသေ။
 မိန်းမ၏ဝိခြင်းပြုခြင်းရယ် ရှင်ခြင်းစသောအသံဟူသောအရသာ၌ထည်း
 ကောင်း၊ ဣတ္ထိ၊ ဝဇ္ဇသုစ၊ မိန်းမတို့၏နံ့သာအထုံးရံတို့၌ထည်းကောင်း၊ ဣတ္ထိ
 ယာ၊ မိန်းမ၏၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗေစ၊ အဝတ်အာရုံနှင့်တက္ကသော ကိုယ်အထွေ၌ထည်း

ကောင်း၊ သာဓကော၊ ပြင်းစွာတစ်သော သူသည်၊ ပိဝိဓံ၊ အထူးထူးအပြား
 ပြားသောပစ္စုပ္ပန်၌သတ်ခြင်းနှောင်ဖွဲ့ခြင်း သံသရာ၌ငါးပါးအပြားရှိသော
 နှောင်ဖွဲ့ခြင်းစသည်၏အစွမ်းဖြင့်ဖြစ်သော၊ ရုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို၊ ဝိဒ္ဓတေ၊ ခုနစ်၊
 ဣတ္ထိယာ၊ မိန့်မ၌၊ သဗ္ဗာနိ၊ ရူပါရုံစသောအကြွင်းမရှိသော အာရုံရှိကုန်သော
 တဏှာဟုဆိုအပ်သော အထုဉ်တို့သည်၊ ပဉ္စပဉ္စသု၊ ယောကျ်ား၏ငါးပါး
 ငါးပါးကုန်သောစွာ၊ ရတီ၊ သန္ဓေ၊ မပြတ်စီးယိုကုန်၏၊ ဝိရိယဝါ၊ အကုသိုလ်
 တို့ကိုပယ်ခြင်းငှါကုသိုလ်တရားတို့၏ပြည့်စုံခြင်းငှါအားတုတ်ခြင်းရှိသော
 ယောသပျာဓိသော၊ အကြင်သူတော်ကောင်းသည်၊ တေသံ၊ ထိုစက္ခုစသော
 ငါးပါးသောစွာ၊ ရတီ၊ ခြင်္သေ့ရူပါရုံစသောငါးပါးသော အာရုံဖြစ်သောတ
 ဏှာတည်းဟူသောအထုဉ်တို့ကို၊ အာဝရဏံ၊ သတိပညာကိုဖြစ်စေ၍ပိတ်
 ဆီးစောင့်ရှောက်ခြင်းကို၊ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ သက္ကောတိ၊ စွမ်းနှိုင်း၏၊ သောပုဂ္ဂ
 လော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဣမသ္မိံ၊ လောကေ၊ ဤလောက၌၊ အတ္ထဝါ၊ ပညာရှိသော
 ဓမ္မဋ္ဌော၊ တရား၌တည်သော၊ သောဒက္ခော၊ ထိုတရား၌ ကောင်းစွာလိမ္မာ
 သော၊ သောဝိစက္ခဏော၊ ထိုပစ္စုပ္ပန်သံသရာအကျိုး၌လိမ္မာသောသူသည်၊
 ကရေယျ၊ ဤသို့သောအရာတို့၌ကုသိုလ်မည်သည်ကိုပြုရာ၏၊ ရမမာနော
 ပိ၊ အိပ်ခြင်း၌မေ့ထောင်ငြားသော်လည်း၊ ဓမ္မတ္ထသဟိတံ၊ အကြောင်းအကျိုး
 နှင့်မကင်းသည်သာလျှင် ဖြစ်သော၊ ကိစ္စံ၊ ပြုအပ်သောကိစ္စသည်၊ ကရေ
 ယျ၊ မဖြစ်သေးသော စည်းစိမ်ကို ဖြစ်စေခြင်း ဖြစ်ပြီးသော စည်းစိမ်ကို
 စောင့်ရှောက်ခံစားခြင်းကိုပြုရာ၏၊ ဣမ၊ ဤထောက၌၊ သညတ္တံ၊ သိမ်မွေ့
 သောပစ္စုပ္ပန်အကျိုး သံသရာအကျိုး နှစ်ပါးကိုရည်၍ တည်သော၊ ကိစ္စံ၊
 ကိစ္စသည်၊ အဝေါဘိဒတိ၊ အကယ်၍နှစ်သည်ဖြစ်အံ့၊ ဝေံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ပြီး
 သောနည်းဖြင့်၊ နိရတ္ထကံ၊ ပစ္စုပ္ပန်အကျိုးသံသရာအကျိုး နှစ်ပါးမရှိသော၊
 ကိစ္စံ၊ ကိစ္စသည်၊ သစေဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ဝဇ္ဇေ၊ ဤသို့အကျိုး
 မရှိသောအမှုကို ကြဉ်ရာ၏၊ တံ၊ ထိုအကျိုးမရှိသောကိစ္စကို၊ အပ္ပမက္ခော၊
 သတိနှင့်မကင်းသောနေခြင်းဖြင့်မမေ့မထော့စွာထသော၊ ဝိစက္ခဏော၊ ပညာ
 အဆင်အခြင်နှင့်ပြည့်စုံသော ပညာရှိသည်၊ နကတန္တိ၊ မပြုအပ်သောကိစ္စ
 ဟူ၍မည်တွင်၊ အောက်မှေ၍၊ ဝဇ္ဇေယျ၊ ကြဉ်ရာ၏၊ အတ္ထေန၊ ပစ္စုပ္ပန်သံသရာ
 အကျိုးနှင့်၊ သညတ္တံ၊ စပ်ထသော၊ ယဉ္စကိစ္စံ၊ အကြင်ကိစ္စကိုလည်းကောင်း၊
 ဓမ္မဂတာ၊ အလွန်သောကုသိုလ်ဓမ္မ၌တည်သောသမထဝိပဿနာနှင့်တကွ
 ဖြစ်သော၊ ယာစရတိ၊ အကြင်မေ့ထောင် ခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ၊
 ရှိ၏၊ တံ၊ ထိုအကျိုးရှိသော ကိစ္စတရား၌ မေ့ထောင်ခြင်းကို၊ သမာဒါယ၊

ကောင်းစွာဆောက်တည်၍၊ ဝတ္တေထ၊ ကျင့်ကုန်ရာ၏။ သာ၊ ထိုတရား၌ မွေ
ထောင်ခြင်းသည်၊ ဥက္ကမာရတိ၊ မြတ်သော အကျိုးသို့ ရောက်စေတတ်သော
ကြောင့်မြတ်သော အကျိုးကို ဆောင်သည်မည်သည်၊ ဝေဟောတိ၊ အကယ်
၍ ဖြစ်အံ့၊ တံ၊ ထိုမြတ်သော အကျိုးကို ဆောင်တတ်သော တရားကို၊ သမာဒါ
ယ၊ ဆောက်တည်၍၊ ဝတ္တေထ၊ ကျင့်ကုန်ရာ၏။ ဥက္ကမာရတိ၊ အကြီးအထင်
ဖြစ်ကုန်သော ဥပါယေတိ၊ နည်းတို့ဖြင့်၊ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့၏၊ သန္တကံ၊ ဥက္က
ကို၊ ဟင်္တံ၊ ကာမဟူသော အကြောင်းကြောင့် သူတပါးကို သတ်၍လည်း
ကောင်း၊ ဝမိတ္တာ၊ ကာမဟူသော အကြောင်းကြောင့် သူတပါးကို ဖုတ်ခတ်
ညှဉ်းဆဲ၍လည်းကောင်း၊ အထော၊ ထိုမှတပါး၊ သောစယိတ္တာ၊ ထိုဥက္ကမာရင်
တို့ကို ဝိပိနိဝေ၍ လည်းကောင်း၊ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့အား၊ အာယော
ပတိသာဟသာယော၊ တိုက်စစ်ဖောက်ခြင်း အိမ်သို့ တက်၍ နှိပ်စက်ခြင်း
ပုတ်ခတ်ခြင်း အစရှိသော အထူးထူးအပြေးပြေးသော အကြောင်းတို့ဖြင့် အနှိုင်
အထက် နှိပ်စက်၍ ယူခြင်းကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏။ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်
သည်၊ အဘိဇိကိသတိ၊ သူတပါးတို့ ဥက္ကမာရကို ယူအံ့သော ဌ၊ အလိုရှိ၏။ ယထာ၊
အဘယ်ကဲ့သို့ နည်းဟူမူကား၊ ဗထဝါ၊ ကိုယ်အား ညွှန်အား နှစ်ပါးနှင့် ပြည့်
စုံသော သစ်ရွေ သမားသည်၊ အာဏိယာ၊ အားကြီးစွာ သောတံသင်းဖြင့်၊ အာ
ဏိ၊ လစ်ပင်၌ တည်သော တံသင်းကို၊ တစ္ဆန္တောကောဇေန္တော၊ နှုတ်ထွက်၊
နိဟန္တယထာ၊ ထိုသစ်ပင်၌ ရှိသော သစ်သား အကျည်ကို ထုတ်ထွက်သို့၊
တထာ၊ ထိုအတူ၊ ကုသလော၊ လိမ္မာသော ရဟန်းသည်၊ ဣန္ဒြိယာနိ၊ စက္ခု၊ အ
စရှိသော ဣန္ဒြိယတို့ကို၊ နိဟန္တ၊ ကာမော၊ ထုတ်လိုသည်ရှိသော်၊ ဣန္ဒြိယေဟေ
ဝ၊ ဝိပဿနာ တည်းဟူသော အားနှင့် ပြည့်စုံသော ဣန္ဒြိယတို့ဖြင့် သာဗျင်၊
နိဟန္တိ၊ ထုတ်ကုန်ရာ၏။ သန္တံ၊ အကြီးအမှူး လက္ခဏာရှိသော သန္တံတရား
သည်လည်းကောင်း၊ ဝိနိယံ၊ မြီးမြောက် ထောက်ပံ့ခြင်း လက္ခဏာရှိသော
ဝိနိယသည်လည်းကောင်း၊ သမာဓိဉ္စ၊ မပျံ့လွင့်ခြင်း လက္ခဏာရှိသော သမာဓိ
သည်လည်းကောင်း၊ သတိ၊ အာရုံ၌ ထင်ခြင်း လက္ခဏာရှိသော သတိသည်
လည်းကောင်း၊ ပညဉ္စ၊ အပြားအားဖြင့် သိမြင်နိုင်ခြင်း လက္ခဏာ ရှိသော
ပညာသည်လည်းကောင်း၊ ဣမာ နိပိပဉ္စိန္ဒြိယာနိ၊ ဤဝိနိယတို့ကို ရင့်စေတတ်
သော ဝါးပါးသော ဣန္ဒြိယတို့ကိုလည်း၊ ဘာဝယံ ဘာဝယန္တော၊ ပွားစေထွက်၊
ပဉ္စပဉ္စတိ၊ ဝါးပါးသော အာရုံ ဝါးပါးသော ချစ်မြတ်ကုန်သော ချစ်ခြင်း ရမ်းခြင်း
စသော ကိလေသာတို့ကို၊ ဟင်္တံ၊ မဂ်ဖြင့် သတ်၍၊ ဗြာဟ္မဏော၊ မကောင်း
မှုကို အပပြုပြီးသော ရဟန္တာသည်၊ အနိဗ္ဗော၊ ဆင်းရဲကင်းရာ အနုပါဒိသေ

သနိဗ္ဗာနခတ်သို့၊ ဟာတိ၊ ရောက်၏၊ သောပုဂ္ဂထော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အတ္ထဝါ၊ ဤသောက၌ ပညာလည်းရှိ၏၊ သောပုဂ္ဂထော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဓမ္မဇ္ဇော၊ ကုသိုလ်တရား၌ တည်၏၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သဗ္ဗေန သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံအားဖြင့် အကြွင်းမရှိသော၊ ဝါကျံ၊ စကားတော်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ အနုဿ သနိံ၊ အဆုံးအမကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဗြူတော၊ ဆုံးမတော်မူတိုင်း ဆောင်ထုက်တည်၏၊ သောနရော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတည်းဟူသော ယောကျ်ားသည်၊ သုခံ၊ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို၊ ဧတိ၊ ပွားစေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပါရာပရိယောထေရော၊ ပါရာပရိယထေရ်သည်၊ ဣမာဂါထာယော၊ ဤအတ္ထုသီလိကုံးအပ်သောတစ်ဆူကို၊ ဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိတ္ထု၊ ရှုတ်ဆိုပြီ။ ။

ပါရာပရိယထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။ ။

(၂၅၀) အာတာပိ၊ ဝိမောက္ခတရားကိုရှာခြင်း၌ အားထုတ်အပ်သော လုံ့လရှိထသော၊ ဓမ္မံ၊ ဝိရတ္တိတရားကို၊ ဝိရတ္တံ၊ ဝတ၊ ကြာမြင့်သောကာလပတ်လုံးလည်း၊ အနုပိပိန္နဲယံ၊ အနုပိပိန္နဲယန္တော၊ အဘယ်သို့သဘောရှိသော တရားသည် ဝိမောက္ခမည်သနည်း၊ အဘယ်သို့လျှင် ထိုဝိမောက္ခကိုရပါအံ့နည်းဟု အဘန်တလဲလဲရှာသော်လည်းကောင်း၊ သမတဗြာဟ္မဏေ၊ ထိုသို့သော အယူရှိကုန်သော ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ ပုစ္ဆံ၊ ပုစ္ဆန္တော၊ ဝိရတ္တိတရားကိုမေးသော်လည်းကောင်း၊ ဝိတ္တံ၊ ပြုကတေ၊ အဘန်တလဲလဲရှာသော သဘောရှိသောစိတ်၏၊ သမံ၊ ညီညွတ်ရာဖြစ်၍ဖြစ်သောဝင်္ဂီဆင်းရဲတို့မှထွက်မြောက်ရာဖြစ်သော အရိယဓမ္မကို၊ နာလတ္ထံ၊ မရအပ်၊ ဣမသ္မိံ၊ ထော၊ ဤထောက၌၊ ပါရဂံ၊ တော၊ နိဗ္ဗာန်ဟူသော ကမ်းတဘက်သို့ ရောက်စေတတ်သော၊ သေဗဓမ္မာ၊ ထိုတရားကား၊ ကော၊ အဘယ်နည်း၊ အမတောဂဓံ၊ နိဗ္ဗာန်၌ တည်သော ဝိမောက္ခမက်ကို၊ ကော၊ အဘယ်သူသည်၊ ပါဏ္ဍော၊ အဓိဂတော၊ ရအပ်သနည်း၊ ကဿ၊ အဘယ်ရဟန်းအဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဓမ္မံ၊ အဆုံးအမဖြစ်သော တရားကို၊ ပရိစ္ဆာမိ၊ ကျင့်ရအံ့နည်း၊ ပရမတ္ထဝိဇာနံ၊ မတောက်မပြန်ဖြစ်ခြင်းဖြင့်ဖြစ်ထွေရှိသော ပရမတ္ထဓမ္မ၌ ထိခြင်းကို၊ ပဝေဒေန္တိ၊ ကြားကုန်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အနုဿ၊ ရန္တော၊ အောက်မှေသည်ရှိသော်၊ အန္တောဂံ၊ ဝက်ဂတော၊ မိစ္ဆာအယူဟုဆိုအပ်သော အတွင်း၌ ဖြစ်သောစိတ်၏ကော်ခံခြင်းကိုလေသာ၏ကောက်ခြင်းသည်၊ အာထိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ကိံ၊ ဝိယ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟု မူကား၊ အာဓိသံ၊ အစာနှင့်ရောသော သံဖြားချိတ်ကို၊ စာသံ၊ စာသန္တော၊ ခဲမျိုသော၊ မန္တော၊ ဝိယစ၊ ငါးကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ မဟိန္ဒ၊ ပါသေ၊ န၊ ထိကြားမင်း၏ ကျော့ကွင်းဖြင့်၊ ဗန္ဓော၊ မွဲမိသော၊ ဝေပစိတျာ၊ သုရောယ

ထာ၊ ဝေပစိတ္တိအမည်ရှိသော အသုဂါန်နတ်မင်းသည် အလိုရှိတိုင်း နေရခြင်း မရှိကြီးစွာသော ဆင်းရဲသို့ရောက်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဝေတထာ၊ ထို အတု၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အာထိ၊ ရှေး၌ ကိလေသာဟူသော ကျော့ကွင်း ဖြင့်ဖွဲ့ခြင်းရှိသည် ဖြစ်သူဖြစ်၊ မဟာဒုက္ခပတ္တော၊ ထိုကိလေသာဟူသော ကျော့ကွင်းဖြင့် ဖွဲ့သည်ဖြစ်၍ အလိုရှိတိုင်း မနေရသဖြင့် ကြီးစွာသော ဆင်းရဲသို့ရောက်သည်၊ အာထိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ အသွာသော ကပရိဒ္ဓဝါ၊ ဤသို့ စိုးရိမ်ခြင်းငိုကြွေးခြင်းဟုဆိုအပ်သောဝင်္ဂီဆင်းရဲမှ၊ နံ၊ ထိုကိလေသာဟူ သောကျော့ကွင်းကို၊ နုရုဗ္ဗာမိနမောစေတိ၊ မထွတ်စေသေး၊ တာဝ၊ ထိုမျှ လောက်၊ အဇ္ဈာမိ၊ ကိလေသာဟူသော အနှောင်အဖွဲ့သည် ငင်ဆွဲ၏၊ မေ၊ ငါ့အား၊ လောကော၊ လောက၌၊ ဧတံကိလေသဗန္ဓံ၊ ဤကိလေသာတည်း ဟူသောအနှောင်အဖွဲ့ကို၊ ခုဉ္စိရဗ္ဗန္တော၊ ထွတ်ဖြတ်လျက်၊ ကော၊ အဘယ် သူသည်၊ သမ္မောမိ၊ ဝိမောက္ခမင်ကို၊ ဝေဒယိဿကိ၊ ကြားပါလတ္တံ့နည်း၊ ၊ ကံ၊ အဘယ်မည်သော၊ ဒေသေန္တံ၊ ဝိမောက္ခတရားကို ဟောကတ်သော၊ ပဟာဂံနံ၊ ကိလေသာကိုဖျက်ဆီးခြင်းရှိသော ဝိမောက္ခတရားဖြစ်ခြင်းကို၊ ကံ၊ အဘယ်မည်သော၊ သမတံဝါ၊ ခုဟန်းကိုလည်းကောင်း၊ ဖြောဟူတံဝါ၊ ပု ဏ္ဏားကိုလည်းကောင်း၊ ပုတ္တိတွာ၊ မေး၍၊ ဇရာမဂ္ဂ၊ ပဝါဟနံ၊ အိုခြင်းသေ ခြင်းကိုပယ်တတ်သော၊ ကဿ၊ အဘယ်သူ၏၊ ဓမ္မံ၊ ဝိမောက္ခတရားကို၊ ပဓိ ခ္ခာမိ၊ ကျင့်ရအံ့နည်း၊ ဝိစိကိစ္ဆာ၊ လွန်လေပြီးသောကာလ၌ ငါသည်ဖြစ်သူ လေပြီလောဟု ဤသို့ အစရှိသောနည်းဖြင့် ဖြစ်သောဖုဒ္ဓိများခြင်းကိုလည်း ကောင်း၊ ကင်္ဂါ၊ ရှေးရှုယုံမှားခြင်းထက်ဝန်းကျင်မှ ယုံမှားခြင်း ရှိသောအ ခြင်းအရာဖြင့်ဖြစ်သောယုံမှားခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဂန္ဓိတံ၊ ဖွဲ့အပ်သော၊ သာရုပ္ပ ဗလသညတံ၊ လွန်သော လက္ခဏာရှိသော အစွမ်းသို့ရောက် သောချုတ်ချယ်ခြင်းနှင့်ယှဉ်သော၊ ကောဓပ္ပတ္တမနတ္ထန္တံ၊ အမျက်ဖြင့်ပိတ်၏ ကြမ်းထန်းခက်ထန်သောအဖြစ်သို့ရောက်သော၊ အဘိဇေဗ္ဗပဒါရတံ၊ အလိုရှိ အပ်သောသာဘိစသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်တဏှာသည်သတ္တဝါတို့ပိတ်ကို ခွဲကုန်သကဲ့သို့ဖြစ်သော၊ တဏှာဓနုသမုဋ္ဌာနံ၊ အဝေး၌တည်သောသူအား လည်းဖောက်ထွင်းခြင်းအကြောင်းဖြစ်သော တဏှာဟူသောလေးလျှင်ဖြစ် ကြောင်းရှိသော၊ ဧဝပန္နရသာယုတံ၊ နှစ်ဆယ်သောဝတ္ထုရှိသောဝတ္ထာ ယဒိဋ္ဌိဆယ်ပါးသောဝတ္ထုရှိသောမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအားဖြင့်သုံးဆယ်အပြားရှိသော ဩရထိကံ၊ ရင်၌ဖွဲ့ခြင်းရှိသော၊ ဗါဠု၊ အားကြီးစွာသောမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဟူသော ပြောင့်သည်၊ ဘေတွာနု၊ နှလုံးကိုဖောက်ထွင်း၍၊ ယဒိတိဋ္ဌတံ၊ အကယ်၍

တည်သည်ဖြစ်အံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ တံ၊ ထိုသို့တဏှာဟူသော
 ငြောင့်နှလုံးကိုဖူး၍တည်သောဒိဋ္ဌိကို၊ ပဿ၊ သင်ရှုပါလော၊ အနုဒိဋ္ဌိနံ၊
 ကြွင်းသောဒိဋ္ဌိကို၊ အပဟာနံ၊ အပဟာနကာရတံ၊ မပယ်ရသေးခြင်း၏အ
 ကြောင်းကား၊ ယာဝ၊ အကြင့်မျှလောကံ၊ နုဝိဂစ္ဆတိ၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိသည်သ
 က္ကန်မှမကင်းသေး၊ တာဝ၊ ထိုမျှလောကံ၊ အပဟာတဗ္ဗမေဝ၊ သဿတဒိဋ္ဌိ
 စသည်ကို မပယ်ရသေးသည် သာလျှင်တည်း၊ သင်္ကပ္ပပရတေဇိတံ၊ မိ
 ဣဝရိတက်ဖြင့်တပါးသော သူ၌ရှိခြင်းအားထုတ်ခြင်းရှိသောသူကို၊ တေန၊
 ထိုမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတည်းဟူသောငြောင့်သည်၊ ဝိဒ္ဓေါ၊ နှလုံးကိုဖူးသည်ဖြစ်၍၊ ဝေ
 ဓာမိ၊ တုနံထွင်၏၊ ကိံဝိယ၊ အသတ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ မာထုတေရိတံ၊
 လေသည်ထွင်ရှားအပ်သည်ဖြစ်၍အညွှာမှလွတ်သော၊ ပတ္တိဇ္ဇာ၊ သစ်ရှက်
 ကဲ့သို့တည်း၊ မေ၊ ငါ၏၊ အဇ္ဈတ္တံ၊ ကိုယ်၌၊ သရဋ္ဌာယ၊ ဖြစ်သော၊ မာမက်မာမ
 ကော၊ မြတ်နိုးအပ်သော၊ ဆပဿာယတံနိကော၊ စက္ခုသံဗဿ စသော
 ခြောက်ပါးသောပဿကြောင့်ဖြစ်သော၊ ကာယော၊ ကိုယ်သည်၊ ဝိပုံ၊ လျှင်
 စွာ၊ ပစ္စတိဗုဒ္ဓတိ၊ တဏှာဟူသောမီးဖြင့်ထောင်၏၊ ယထာကိံ၊ အဘယ်သို့
 နည်းဟူမူကား၊ အဂ္ဂိ၊ မီးသည်၊ သနဿယဒါဟကော၊ မိမိရှိရာကိုလောင်
 သည်ရှိသော်၊ တထေဝ၊ ထိုရှိရာကိုသာလျှင်၊ နုပ္ပတိယထော၊ လောင်သကဲ့
 သို့၊ သောတဏှာ၊ ထိုတဏှာသည်၊ တံယေဝ၊ အတ္တဘာဝံ၊ ထိုမြတ်နိုးအပ်
 သောငါ၏ကိုယ်ကို သာလျှင်၊ ဓုဟန္တော၊ လောင်သည်ရှိသော်၊ ယတ္ထ၊ အ
 ကြင်ကိုယ်၌၊ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်၏၊ တတ္ထေဝ၊ ထိုဖြစ်မြဲသောကိုယ်၌သာလျှင်၊ သဗ္ဗ
 ဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ သရတိပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ တေကိန္တံ၊ ထိုသို့သဘောရှိ
 သောဝိစိကိစ္ဆာနှင့်တွင်သဖြင့် ကုစားအပ်သော၊ တံ၊ ထိုမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတည်းဟူ
 သောငြောင့်ကိုကုစားတတ်သောသူကို၊ နပဿာမိ၊ မမြင်၊ ယော၊ အကြင်သူ
 သည်၊ နာနာရဇ္ဇေန၊ အထူးထူးသောကြီးနှင့်တူသောငြောင့်တံသင်းဖြင့်၊ ပဝေ
 သေတွာ၊ သွင်း၍၊ သတ္ထေန၊ ဓားဖြင့်၊ ကန္တိတွာန၊ ထိုး၍၊ အညေန၊ တပါးသော
 မန္တရားကိုမန်းခြင်းလုံ့လဖြင့်၊ ဥဒ္ဓရန္တောပိယ၊ ထုတ်သကဲ့သို့၊ ဝိစိကိန္တိတံ၊
 ယုံမှားအပ်သည်၊ ဓုဆိုအပ်သော၊ ဧတံသတ္တံ၊ ထိုငြောင့်ကို၊ တိကိန္တိတုံ၊ ကု
 စားခြင်း၌၊ နသက္ကောတိ၊ မတတ်နိုင်၊ ဧတံ၊ ထိုဒိဋ္ဌိဟူသောငြောင့်ကိုထေသာ
 ဟူသောငြောင့်ကို၊ ဘိယက္ကော၊ ဆေးသမားနှင့်တူသောဘုရားအစရှိသော
 သူသည်၊ ဥဒ္ဓရေယုဥဒ္ဓရိထုံ၊ သက္ကုဏေယု၊ နှုတ်ခြင်းငှါစွမ်းနိုင်ရ၏၊
 မေ၊ ငါအား၊ အသတ္ထော၊ ဓားလက်နက်မှ ကင်းသည်လည်း ဖြစ်ထသော၊
 အဝဏော၊ အမာမှကင်းထသော၊ အပ္ပန္တရာ၊ နှလုံးခွန်သားကိုရှိ၍တည်

ထသော၊ ယံသတ္ထံ၊ အကြင်ကိလေသာ တည်းဟူသောပြောင့်ကို၊ ပဿ၊ ရှုထော၊ သဗ္ဗဂတ္တနိ၊ အလုံးရံသောကိုယ်တို့ကို၊ အဟိံသံအပိဟိံသန္တေန၊ မနှိပ်စက် စေသဖြင့်၊ ကော၊ အဘယ်မည်သော သူသည်၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဇေတံသတ္ထံ၊ ထိုကိလေသာတည်းဟူသောပြောင့်ကို၊ ဥဒ္ဓရိဿတိ၊ နှုတ်နှိုင်း လတ္တံ့နည်း၊ ဝေဗ္ဗပတိ၊ တရားတည်းဟူသောအကြောင်းရှိသော၊ သော သေဋ္ဌော၊ ထိုမြတ်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဝိသဒ္ဓေါသပဝါဟကော၊ အဆိပ်နှင့် တူသောငါ၏ ဒေါသရာဂစသော ကိလေသာကို ဖြတ်တတ်သည်၊ ဘ ဝိသုတိ၊ ဖြစ်ပါလတ္တံ့နည်း၊ ကောနုခေါ၊ အဘယ်သို့သော သူသည်၊ ဂန္တိဓေ၊ အလွန်နက်စွာသောသံသရာဟူသော ဩစန္ဒိ၊ ပတိတဿ၊ ကျ သော၊ မေ၊ ငါအား၊ အဿာသေန္တော၊ မကြောက်လင့်ဟု သက်သာရာ ကိုပေးထုက်၊ ထလံ၊ နိဗ္ဗာန်ဟူသော ကြည်းထက်ထို၊ ပါဏိံ၊ ရောက်စေ တတ်သောအရိယမဂ်ဟူသောထက်ကို၊ ဒဿယေ၊ ဤထက်ကိုဆွဲလော ဟုပြုထားပါအံ့နည်း၊ ဝေဟဒေဟမတ္ထိံ၊ ကြီးစွာသော သံသရာဟူသော အိုင်၌၊ ဩဂါဋ္ဌော၊ ဥက္ခောင်းနှင့်တကွနှစ်သည်၏အစွမ်းဖြင့်သက်ဝင်ထုက် တည်သောငါသည်၊ အာဟာရိယေ၊ ပယ်ခြင်းငှါမစွမ်းနိုင်၊ ရံ၊ ထုတ်နိုင်ခဲ့ သောရာဂစသော မြူလည်းကောင်း၊ မာယာ၊ အပြစ်ကို ဖုံးထွမ်းခြင်းလက္ခ ထာရှိသောလောဘဟုဆိုအပ်သော မာယာသည်လည်းကောင်း၊ ဥဿု ယျာ၊ သူတပါးစည်းစိမ်ကိုငြိုငြူခြင်း လက္ခဏာရှိသော ဣဿာတရားသည် လည်းကောင်း၊ သာရန္တု၊ ချွတ်ချယ်ခြင်းလက္ခဏာရှိသော သာရသာရန္တ သည်လည်းကောင်း၊ ထိနံ၊ မိတ်၏ပျင်းခြင်းလက္ခဏာရှိသောထိနသည်လည်း ကောင်း၊ ဝိဒ္ဓံ၊ ကိုယ်၏ ပျင်းခြင်းလက္ခဏာရှိသော ဝိဒ္ဓသည်လည်းကောင်း၊ ဣမေ၊ ဤအကုသိုလ်တရားတို့သည်၊ ပတ္ထဓေ၊ ငါ၏ကိုယ်၌ဖြစ်ကုန်၏၊ ဥဒ္ဓစ္စ မေစာထနိတံ၊ မငြိမ်သက်ခြင်းသဘောရှိသောဥဒ္ဓစ္စတည်းဟူသော မိလ်း ကြီးကျခြင်းလည်းရှိထသော၊ သံယောဇနဝဿဟကံ၊ ဆယ်ပါးအပြားရှိ သောသံယောဇနဟုဆိုအပ်သောမိလ်းတိမ်လည်းရှိထသော၊ ဝါဟာ၊ ကြီး စွာသောနေအိုင်နှင့်တူကုန်သော၊ ရာဂနိသိတာ၊ ရာဂကိုမြီကုန်သော၊ သံ ကပ္ပါစ၊ မိစ္ဆာသံကပ္ပတို့ သည်လည်းကောင်း၊ ကုန္တိ၊ အသုတကို သုတစ သည်ဖြင့်ယူလောမကောင်းသော အယူရှိသောငါကို၊ ဝဟန္တိ၊ အပါယ်ဟု သောသရဒ္ဓရာထိုရည်ထုက်ငင်ကုန်၏၊ သဗ္ဗမိ၊ ခပ်သိမ်းသောစွဲရ၌ဖြစ် သောခပ်သိမ်းသောဂူပါရုံအစရှိသောအာရုံတို့၌၊ သောတာ၊ ယိုစီးတတ်ကုန် သောတဏှာသောတ နိဗ္ဗိသောတစသော ငါးပါးသော တဏှာအယဉ်တို့

ထေရဂါထာပါဠိတော်ဒီဃျ၊

သည့်၊ သဝန္တိ၊ ရူပါရုံစသော ခပ်သိမ်းသော စည်းစိမ်ချမ်းသာတို့မှ စီးယို
 တတ်ကုန်၏။ လတား၊ ရပ်တတ်၊ ဖွဲ့ချည်တတ်သောကြောင့် နွယ်နှင့်တူသော
 တဏှာသည်၊ ဥန္တိဇ္ဇ၊ ခြောက်ပါးသောစွါရတို့မှပေါက်ခွဲ၍၊ တိဋ္ဌတိ၊ ရူပါရုံစ
 သောအာရုံတို့၌ တည်၏။ တေသောတေ၊ ထိုတဏှာတည်းဟူသော ငါ၏
 သန္တာန်၌ စီးယိုတတ်သော အရည်တို့ကို၊ ကော၊ အဘယ်သို့သဘောရှိသော
 မဂ်ထံထားကို ဖွဲ့တတ်သော ယောကျ်ားထူးသည်။ နိဝါဒရဿ၊ မြစ်ပါအံ့
 နည်း၊ တံလံတံ၊ ထိုတဏှာတည်းဟူသော နွယ်ကို၊ ကော၊ အဘယ်သို့သ
 ဘောရှိသော ယောကျ်ားထူးသည်။ ဆိဇ္ဇတိဆေဇ္ဇိဿတိ၊ မဂ်တည်းဟူ
 သော ဝေးသန်ထွက်ဖြင့်ဖြတ်စေတ္တံ နည်း၊ ဘဒ္ဒန္တေ၊ အရှင်ထုရား၊ ဝေထံ၊
 ထိုတဏှာတည်းဟူသော အယဉ်တို့ကို တားမြစ်တတ်သော တံတားကို၊ က
 ရောထ၊ ပြုတော်မူကုန်သော၊ သောတာနံ၊ တဏှာတည်းဟူသော အယဉ်ကို၊
 သန္တိဝေရဏဉ္စ၊ ကောင်းစွာထားမြစ်ခြင်းကိုလည်း၊ ကရောထ၊ ပြုတော်မူကုန်
 သော၊ တေ၊ သင်၏၊ မနောမယော၊ စိတ်၌ဖြစ်သော၊ သောတော၊ တဏှာတည်း
 ဟူသော အထွဉ်ကို၊ ဒုန္နိဝါရကော၊ မြစ်နှိုင်းခဲ၏။ ကိံဗိယ၊ အဘယ်ကဲ့သို့
 နည်းဟူမူကား၊ ဥဒကံသောတော၊ ရေအယဉ်သည်။ ဝဇန္တော၊ ပွားသည်ရှိ
 သော်၊ ရုက္ခံ၊ ကမ်းနား၌ တည်သော သစ်ပင်ကို၊ ဝိနာသေတိယထာ၊ လည်း
 စေထွက်ပျက်ဆီးသကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ မာယု၊ ပြင်းစွာသောလေသည့်၊
 ဝေကေန္တေန၊ ဝင်စပ်သဖြင့်၊ သဟဿ၊ အဆောတလျှင်၊ ရုက္ခံ၊ အားနည်း
 သော သစ်ပင်ကို၊ ဝိနာသေတိယထာ၊ လည်းစေထွက် ပျက်ဆီးသကဲ့သို့
 လည်းကောင်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သော အခြင်းအရာဖြင့်၊ ဇာတဿ၊ ဖြစ်သော၊ မေ၊
 ငါ့အား၊ အပါရာ၊ ဤမှာဘက်ကမ်းမှာ ဘယာ၊ သံသရာဝင်ဆင်းရဲဟု ဆိုအပ်
 သောတေးရှိရာမှ ကထံနုခေါ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ ရန္တေယျံ၊ လွတ်ရပါအံ့နည်း
 ဣတိ၊ ဤသို့ပါရုံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ ဝေကော၊ ရှာတတ်သော၊ တာတော၊ လူနတ်တို့
 ၏ကိုးကွယ်ရာဖြစ်တော်မူသော၊ ပညာဝုဓော၊ ပညာတည်းဟူသော လက်
 နက်ရှိတော်မူသော၊ သတ္တာ၊ လူနတ်တို့၏ဆရာဖြစ်တော်မူသော၊ ဣသိသံစာ
 နိသေပိဇ္ဇော၊ အဂ္ဂသာဝကမဟာသာဝကဟု ဆိုအပ်သော အရိယာပုဂ္ဂိုလ်
 အပေါင်းတို့၏ မှီဝဲရာ ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာထုရားသည်။ သုကတံ၊
 ကောင်းစွာပြုအပ်သော၊ သုန္ဒု၊ ညှစ်ညှူးခြင်း ကိလေသာတို့မှ စင်ကြယ်ထ
 သော၊ ဓမ္မသာရမယံ၊ သဒ္ဓါပညာစသော စ ရားအနှစ်ဖြင့်ပြီးသော၊ ဓန္တံ၊ တုန်
 ထွပ်ခြင်းမရှိနိုင်ခန့်သော၊ သောပါနံ၊ ဝိပဿနာဟု ဆိုအပ်သော စောင်းတန်း
 ထွေးကို၊ ဖုတ္တမာနဿ၊ ကြီးစွာသောကြံစာဖြင့် မျှောသော ငါ့အား၊ ပါဒါ

ထိ၊ တက်လောဟုပေးတော်မူ၏။ မာတာယိတိစ၊ မကြောက်လင့်ဟူသော စကားကိုလည်းအဖြေပေးသက်သာရာကိုပေးသောအားဖြင့်ဆိုတော်မူ၏။ သတိပဋ္ဌာနပါသော၊ လေးပါးအပြားရှိသော သတိပဋ္ဌာနဟုဆိုအပ်သော ပြာသာဒ်ထက်သို့၊ အာရုပ္ပာ၊ တက်တော်မူ၍၊ ပစ္စဝေက္ခိဝံ၊ သစ္စာလေးပါး တရားကိုမဂ်ဥာသိဖြင့်သိတော်မူ၏။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးအခါ၌၊ သက္ကာယာဘိရတံ၊ ဤသည်ကားငါ၏ကိုယ်တည်းဟုသက္ကာယဒိဋ္ဌိ၌မြှောက်လှောင်သော၊ ပဇံ၊ သတ္တဝါကို၊ ခေတနံ၊ ထို သက္ကာယဒိဋ္ဌိဖြင့်၊ ပရိကပ္ပိတံ၊ ကြံဆအပ်သော၊ ယံတံအပ္ပတ္တာနံ၊ အကြင်ကိုယ်ကို၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ အမညိဿံ၊ အနှစ်မရှိသောအားဖြင့်အောက် ခေပြီး၊ ယဒါစ၊ အကြင်အခါ၌လည်း၊ မဂ္ဂံ၊ အရိယမဂ်ကို၊ အဒ္ဓက္ခိံ၊ ပညာ မျက်စိဖြင့်မြင်ပြီးနာဝါယ၊ အရိယမဂ္ဂင်ရှစ်ပါးတည်းဟူသော၊ ဝေထထက်သို့၊ အဘိဇ္ဈဟနံ၊ တက်စီးခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်၍ ဖြစ်သောဝိပဿနာမဂ်ကို၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ အဒ္ဓက္ခိံ၊ မြင်ပြီး၊ တတော၊ ထိုအခါမှစ၍၊ တံတိတ္ထိယ ဇနဉ္စ၊ ထိုဒိဋ္ဌိဟူသောလူအပေါင်းကိုလည်းကောင်း၊ အတ္တာနဉ္စ၊ မိမိကိုယ်ကို လည်းကောင်း၊ အနုပိဋ္ဌာယ၊ စိတ်၌မထားမူ၍၊ တိတ္ထိံ၊ နိဗ္ဗာန်ဟုဆိုအပ်သော ကြီးစွာသောကမ်း၏စိတ်သဖွယ်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ဥက္ကမံ၊ အရိယမဂ်ဖြင့်မြင် အပ်သောအလုံးစုံသော ကုသိုလ်တရားထက် လွန်မြတ်သော တရားကို၊ အဒ္ဓက္ခိံ၊ မြင်ပြီး၊ အတ္တသရဋ္ဌာနံ၊ ငါ၏ကိုယ်ဟူ၍ရအပ်သောအတ္တဘော ခွံဖြစ်သော၊ ဘာဝနေတ္ထိပသာဝိတံ၊ ဘဝတဗျာသည် ဖြစ်စေအပ်သော၊ သန္တံ၊ ထဗျာတည်းဟူသောငြောင့်ကို၊ ပဟာနာယ၊ ပယ်ခြင်းငှါ၊ ဧတေသံ ထိုဘဝတဗျာစသည်တို့၏၊ အပ္ပဝတ္တာယ၊ မဖြစ်စိမ့်သောငှါ၊ ဥက္ကမံ၊ မြတ် သော၊ မဂ္ဂံ၊ အရိယမဂ်ကို၊ ဒေသေသိပကာသေထိ၊ ပြတော်မူ၏။ ဒိဓာ ရတ္ထံ၊ ရှည်မြင့်စွာသော နေ့ညဉ့်ပတ်လုံး၊ အနုသယိတံ၊ သန္တာန်၌ အဘန် တလဲလဲကိန်းသော၊ စိရရတ္ထံ၊ ရှည်မြင့်စွာသောနေ့ညဉ့်ပတ်လုံး၊ ပတိဋ္ဌိတံ၊ သန္တာန်ထက်၌ထည်သော၊ ဂန္တံ၊ အဘိဇ္ဈာစသောဂန္တကိုလည်းကောင်း၊ ဝိသဒေါသံ၊ ကိလေသာ တည်းဟူသော အစိတ်ကို လည်းကောင်း၊ ပဝါ ဟနော၊ မဂ်ဖြင့် ဆေးထုတ်ပြီးသော၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မေ၊ ငါ အား၊ ပနုဒိ၊ စွန့်စေတော်ရှိပြီး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တေထကာနိထေရော၊ တေထ ကာနိထေရ်သည်၊ ဣမာဝိသတိဂါထာယော၊ ဤသို့ဆိုသိကုံးအပ်သောနှစ် အဝယ်သောဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိတ္ထံ၊ ရွတ်ဆိုပြီး ။

တေထကာနိထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။ ။

(၂၅၁) အာရသော၊ ဝါရှင်တို့၊ ဝိတ္တကတံ၊ အဝတ်တန်ဆာပန်းအခင်း အဝရှိသည်တို့ဖြင့်ဆန်းကြယ်စွာပြုအပ်သော၊ အရုကာယံ၊ ကိုးပါးသော အဝတ်တို့မှစ၍ စီးသောမဝင်အလုံးစုံသော အနာဝဖြစ်၍ ဖြစ်သော ကိုယ်ဟုဆိုအပ်သော၊ သရသိတံ၊ အရိုးအပေါင်းတို့၏စုဝေးရာဖြစ်သော၊ အတုရံ၊ အမြဲ ကျင်နာခြင်းရှိသော၊ ဗဟုသင်္ကပ္ပံ၊ လူရိုက်သည်မဟုတ်သည်တို့တင်၍ များစွာကြံအပ်သော၊ ဗိမ္မံ၊ အနိဋ္ဌအမြင့်အဝရှိသော အင်္ဂါကြီးငယ်တို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်သော အတ္တထောကို၊ ဗဿ၊ ရှုထော၊ ယဿ၊ အကြင်ကိုယ်အား ရုပ်၊ မြဲသော သဘောရှိသည်ထည်းကောင်း၊ မြို့တိ၊ မြဲမြံစွာတည်ကြည်သော သဘောသည်ထည်းကောင်း၊ နုတ္တိ၊ မရှိ၊ ဝိတ္တကတံ၊ အဝတ်တန်ဆာပန်းအခင်းစသည်တို့ဖြင့် ဆန်းကြယ်စွာပြုအပ်သော၊ မဏိနာကုဗ္ဗာထေနစ၊ ပတ္တမြားနားရောင်းဖြင့်ထည်းကောင်း၊ အပ္ပိတစေနစ၊ ပိုသော အရေဖြင့်ထည်းကောင်း၊ ဩနန္ဒံ၊ မြှေးအပ်ဖွဲ့အပ်သော၊ ရူပံ၊ ဤကိုယ်ကို၊ ဗဿ၊ ရှုထော၊ အယံ ကာယော၊ ဤကိုယ်သည်၊ ဝတ္ထေဟိ၊ ဝုခိုးအဝတ်တို့နှင့်၊ သဟ၊ တကွဖူးထွမ်းမှ၊ သောဘတိ၊ တင့်တယ်၏၊ အလတ္တကကတာ၊ မျက်ရည်ဖြင့်ကောင်းစွာဆိုးအပ်ကုန်သော်ဖြစ်၍၊ ပါဒါ၊ ခြေတို့သည်၊ သောဘန္တိ၊ တင့်တယ်ကုန်၏၊ မုခတ္ထဂုဏမက္ခိတံ၊ မျက်နှာချေမှုန်ဖြင့်ထိမ်းအပ်တန်ဆာဆင်အပ်သော်သာလျှင်၊ ရခံ၊ မျက်နှာသည်၊ သောဘတိ၊ တင့်တယ်၏၊ အယံ ကာယော၊ ဤကိုယ်သည်၊ ဗာထဿ၊ ရိုက်စွာသော ဝုထုဇဉ်အား၊ မောဟာယ၊ စိတ်ကိုရိုက်စေခြင်းငှါ၊ အထံ၊ စွမ်းနှိုင်း၏၊ ပါရဂဝေထိနော၊ နိဗ္ဗာန်ကိုရှာဖွေထေ့ရှိသောသူထော်ကောင်းအား၊ နောအထံ၊ မစွမ်းနှိုင်း၊ အဋ္ဌာပဒကတာ၊ ရှစ်ခုသော အခြင်းအရာရှိသော ပြီးဖြင့်ပြီးအပ်စီရင်အပ်ပြီးစေအပ်သော အတို့ရှိသော်သာလျှင်၊ ကေသာ၊ ဆံတို့သည်၊ သောဘန္တိ၊ တင့်တယ်ကုန်၏၊ အဇ္ဇေနမက္ခိတာ၊ မျက်ရေးကွင်းခြင်း စသည်ဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်သော်သာလျှင်၊ နေတ္တာ၊ မျက်စိတို့သည်၊ သောဘန္တိ၊ တင့်တယ်ကုန်၏၊ အယံ ကာယော၊ ဤကိုယ်သည်၊ ဗာထဿ၊ ဝုထုဇဉ်ရိုက်အား၊ မောဟာယ၊ စိတ်ကိုရိုက်စေခြင်းငှါ၊ အထံ၊ စွမ်းနှိုင်း၏၊ ပါရဂဝေထိနော၊ ဝန်ကင်းခြင်းကိုရှာထေ့ရှိသောသူအား၊ နောအထံ၊ မစွမ်းနှိုင်း၊ အဇ္ဇနိဝနဝါ၊ အသစ်အသစ်သော မျက်ရေးကွင်းခြင်းရှိသော၊ ဝိတ္တာ၊ ဆန်းကြယ်သော၊ အထက်တော၊ ဥက္ကောင်းတန်ဆာစသည်ဖြင့် တန်ဆာ ဆင်အပ်သော၊ အယံ ဝုတ်ကာယော၊ ဤအကောင်ဝပ်သည်၊ ဗာထဿ၊ ဝုထုဇဉ်ရိုက်အား၊ မောဟာယ၊ စိတ်ကိုရိုက်စေခြင်းငှါ၊ အထံ၊ စွမ်းနှိုင်း၏၊ ပါရဂဝေထိနော၊ ဝန်ကင်းခြင်းကိုရှာထေ့ရှိသောသူအား၊

နောအထံ၊ မစွမ်းနိုင်။ မိဂဂေါ၊ ခုတ်ဆိုးသည်၊ ပါသံ၊ တုတ်ထွံကန်ပိုက်
 စသောကျော့ကွင်းကို၊ ဩဒဟိ၊ ထောင်၏၊ ဝါကုရံ၊ ကျော့ကွင်းကို၊ မိဂဂေါ၊
 သမင်သည်၊ နာသာခါနသံစာရေတိ၊ မတိုးမရှေ့၊ နိဝါပံ၊ သမင်တို့၏အစာအ
 ထို့ငှါပစ်ချအပ်သောမြက်စသောအစာကို၊ ဘုတွာ၊ စား၍၊ မိဂဗန္ဓကေ၊ ခုတ်
 ဆိုးသည်၊ ကန္ဓန္တေ၊ မြည်တမ်းစဉ်၊ မိဂဂေါ၊ သမင်သည်၊ ဂစ္ဆာမိဂစ္ဆ တိ၊ ထို
 ခုတ်ဆိုးကိုထည့်ပတ်၍ သွား၏။ မိဂါဝဿ၊ ခုတ်ဆိုး၏ပါသော၊ ထောင်
 သောကျော့ကွင်းကို၊ ခါနသံ၊ ဆီနွှာဆီနွှာတွာ၊ ဖြတ်၍၊ ဝါကုရံ၊ ထောင်သောတုတ်
 ထွံကန်ပိုက်ကွန်ကို၊ အနာသခါ အနာစာရေန္တေ၊ မထိခိုက်မှု၍၊ မိဂဂေါ၊ သမင်
 သည်၊ နိဝါပံ၊ သမင်တို့စားစိတ်သောငှါထားသောအစာကို၊ ဘုတွာ၊ စား၍၊
 မိဂဗန္ဓကေ၊ ခုတ်ဆိုးသည်၊ သောစန္တေပိရဝန္တေ၊ ဤသမင်သည်ငါ့ကို
 ထည့်ပတ်စေစွာဟုမြည်တမ်းစဉ်၊ ဂစ္ဆာမဂစ္ဆ တိ၊ သွား၏။ မဟာရာဇ၊ မြတ်
 သောမင်းကြီး၊ အဟိ၊ ငါသည်၊ ဣမဉ္စိန္တေကေ၊ ဤထောကဉ္စ၊ သဇန၊ ဥစ္စာ
 နှင့်တကွဖြစ်ကုန်သော၊ မနုဿေ၊ ကြွယ်ဝသောသူတို့ကို၊ ပဿာမိ၊ မြင်၏။
 တေပန၊ ထိုလူတို့သည်ကား၊ ဝိတ္တံ၊ ဥစ္စာကို၊ သဒ္ဓါဇာတိတွာ၊ ခုကုန်လျက်။
 မောဟာ၊ ကမ္မဿာကတပညာမရှိသောကြောင့်၊ နဒန္တိ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာပြည့်
 စုံပါလျက်၊ ခုဟန်ပုစ္ဆားစသော တရံတယောကံသော သူအား မပေးမရွာ
 ခါန်းကုန်၊ ဇုဒ္ဓါ၊ မူဆိုးတို့သည်၊ ဘိယျော၊ အလွန်၊ ကာမေ၊ ချစ်တိုင်းသော
 ကာမဂုဏ်ထက်လွန်သောကာမဂုဏ်တို့ကို၊ အဘိပတ္တယန္တော၊ တောင့်တ
 ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ မိဂေ၊ သားတို့ကို၊ ဟတ္တံ၊ သတ်၍၊ ခနံ၊ ဥစ္စာကို၊ သန္ဓိဇယံ၊
 ဆည်းပူးခြင်းကို၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊ ရာဇေ၊ မင်းသည်၊ ပဿယ၊ သူထပါး
 ကိုနှိပ်စက်၍၊ ပထဝိ၊ မိမိ၏အနွယ်သို့လိုက်သောမြေကို၊ ဝိဇေတွာ၊ အဘိဝိ
 ဇိယ၊ အနိုင်အထက်ပြုသဖြင့်အောင်၍၊ အာဝဿန္တေ၊ ရှင်စားလျက်၊ ဘဝ
 ဂရန္တံ၊ သရဒ္ဓရာအဆုံးရှိသော၊ မဟိ၊ မြေကြီးကို၊ အာဝဿန္တေ၊ စိုးအုပ်သ
 ဖြင့်နေလျက်၊ သရဒ္ဓဿ၊ အကြွင်းမရှိသောသရဒ္ဓရာ၏၊ ဩရံ၊ ဤဘက်အဘို့
 ကို၊ ဇာတိတွာပိ၊ ခုသော်လည်း၊ အတိတ္တရူပေါ၊ မရောက်ရဲသေးသောသ
 ဘောရှိသည်ဖြစ်၍၊ သရဒ္ဓဿ၊ သရဒ္ဓရာ၏၊ ပါရံ၊ ထိုမှဘက်၌ဖြစ်သော
 ကျွန်းအထူးကို၊ ပတ္တယေထ၊ တောင့်တရာ၏၊ ရာဇေ၊ မင်းသည်လည်း
 ကောင်း၊ အညေ၊ မင်းမှတပါးကုန်သော၊ ဗဟု၊ များစွာကုန်သော၊ မနုဿာစ၊
 လူတို့သည်လည်းကောင်း၊ အဝိတတဏှာ၊ မကင်းသေးသောတဏှာရှိသည်
 ဖြစ်၍၊ မရဏံ၊ သေခြင်းသို့၊ ဥပေန္တိ၊ ကပ်ရကုန်၏၊ တေ၊ ထိုမင်းမှတပါး
 သောလူတို့သည်၊ ဥနာဝ၊ ယုတ်ကုန်သည်သာလျှင်၊ ဟုတွာန၊ ဖြစ်ကုန်၍။

ဧဟံ၊ ဤလူ၏ကိုယ်ကို၊ ဧဟန္တိ၊ စွန့်ရကုန်၏၊ ဣတ္ထေသောကမ္မိ၊ ဤထောကန္တံ၊
 တဏှာပိပ္ပန္နာနံ၊ တဏှာသည်ပျက်ဆီးအပ်ကုန်သောသူတို့အား၊ ကာမေဟိ၊
 ဝတ္ထုကာမဂုဏ်ကိလေသာကာမဂုဏ်တို့ဖြင့်၊ တိတ္ထိ၊ ရောက်ရဲခြင်းသည်၊
 နအတ္ထိ၊ မရှိ၊ တေ၊ ထိုရာဂမကင်းသေးသော မင်းနှင့်တကွကုန်သောသူတို့
 သည်၊ နံညာတိ၊ ထိုအသွေအမျိုးကို၊ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍၊ ကေသေ၊ ဆံတို့ကို၊ ပကိရိယ
 ကြံကုန်ထွက်၊ ကန္တန္တိ၊ သေလေသောသူကိုရည်၍ တို့သူ၏ဂုဏ်ကိုကြား
 ကုန်ထွက်ငိုခြင်းကိုပြုကုန်၏၊ နော၊ ငါတို့၏ဥာဏယော၊ ဆွေမျိုးတို့သည်၊
 အမရာ၊ မသေကုန်သည်၊ အဟု၊ ဖြစ်လေကုန်မူကား၊ အဟောဝတ၊ ကြော်
 ကောင်းသေစွာနံ၊ ထိုသေလေသောသူ၏ အသေကောင်ကို၊ ဝတ္ထေန၊ ပုဆိုး
 ဖြင့်၊ ပါရုတံ၊ ရုံအပ်သည်ကိုပြု၍၊ နိဟရိတွာ၊ အိမ်မှထုတ်၍၊ စိတံ၊ ထင်းပုံ
 ထက်သို့၊ သမောဓယ၊ တင်၍၊ တတော၊ ထိုသို့တင်ပြီးသည်နောင်မှ၊ ဒဟ
 န္တိ၊ မီးတိုက်၍ပစ်ကုန်၏၊ သော၊ ထိုသူသေသည်၊ သုထေဟိ၊ တရူးဝါးတို့ဖြင့်
 တုန္ဒမာနော၊ ထိုးထွက်၊ ပုဟ္ပတိ၊ မီးတိုက်၏၊ ဧတေနဝတ္ထေန၊ ဤကိုယ်ဖြင့်၊
 သောဂေ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာတို့ကို၊ ပဟာယ၊ စွန့်၍၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားရကုန်၏၊
 မိယုမာနဿ၊ ဝေသောသူအား၊ ပေစ္စ၊ တမလွန်ဘဝန္တံ၊ ဥာတိစ၊ ဆွေမျိုးမိ
 ဘတို့သည်လည်းကောင်း၊ မိတ္တာစ၊ ချစ်ကျမ်းဝင်သောသူတို့သည်လည်း
 ကောင်း၊ အထဝါ၊ ထိုမှထပါး၊ သဟာယာစ၊ ချမ်းသာဆင်းရဲ၌အတူတကွ
 ဖြစ်ကုန်သောသူထော်ချင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ တာဏာ၊ စောင့်ရှောက်
 ခြင်းကိုပြုတတ်ကုန်သည်၊ နဘဝန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ တဿ၊ ထိုသူသေ၏၊ ဒါယာ
 ဒကာ၊ အမွေခံတို့သည်၊ ခနံ၊ ဥစ္စာကို၊ ဟရန္တိ၊ ထိမ်းဆည်းယူလေကုန်၏၊ သ
 ဣောပန၊ သေသောသတ္တဝါမူကား၊ ဧယနယထာကမ္မံ၊ မိမိပြုသောကုသိုလ်
 အကုသိုလ်ကံအားလျော်စွာ၊ ဂစ္ဆ တိ၊ ထိုထိုသောဘဝသို့ သွားရ၏၊ မိယု
 မာနံ၊ သေသောသူကို၊ ခနံ၊ ဥစ္စာနှင့်စပ်သော၊ ကိစ္စိ၊ အလုံးစုံသောဝတ္ထုသည်၊
 နအန္ဓေတိ၊ အစဉ်နောက်သို့မလိုက်၊ ပုတ္တာစ၊ သားသွီးတို့ သည်လည်း
 ကောင်း၊ ဒါရာစ၊ မယားသည်လည်းကောင်း၊ ရဋ္ဌံ၊ တိုင်းနိုင်ငံ၌နေသော၊ ဇနုဉ္စ
 လုအပေါင်းသည်လည်းကောင်း၊ န အန္ဓေတိ၊ အစဉ်နောက်သို့မလိုက်၊
 ဇနေန၊ ဥစ္စာဟူသောတစ်မျိုးထိုးသဖြင့်၊ ဒိဗာမာယံ၊ အသက်ရှည်ခြင်းကို၊ နထ
 ထတေ၊ မရ၊ ဝိတ္ထေန၊ ဥစ္စာတစ်မျိုးထိုးသဖြင့်၊ ဇရံ၊ ဒိုခြင်းကို၊ နစာပိဝိဟန္တိ၊
 မပျောက်မတားနိုင်ကုန်၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဣမေသံသတ္တာနံ၊ ဤသတ္တဝါတို့၏
 နံဇိပိတံ၊ ထိုအသက်ရှည်ခြင်းကို၊ အပ္ပံအပ္ပံဣတိ၊ တို့သောကာလရှိသော
 ကြောင့်နည်း၏ဟူ၍၊ ဖိရာ၊ မြမြံသောသမာဓိနှင့် ပြည့်စုံသော ပညာရှိတို့

သည်။အာဟု၊ဆိုကုန်၏။တံဖိဝိတံ၊ထိုအသက်ရှည်ခြင်းသည်။အသသထံ
 အဗြမရှိ၊ဝိပရိကာမဝေ၊ပြုကတေ၊မှဘောက်ပြန်သောသဘောရှိ၏။အနာစ၊
 ကြွယ်ဝသော သူတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဒုတိယ၊ သူဆင်းရဲ တို့သည်
 ထည်းကောင်း၊ပယသံ၊ အလိုမရှိအပ်သောသေခြင်းဟူသောအထွေထွေ၊ဗုဒ္ဓ
 နိပါပုဏန္တိ၊ရောက်ကုန်၏။ဗာလောစ၊သူရိက်သည်လည်းကောင်း၊မိရော
 စ၊ပညာရှိသည်လည်းကောင်း၊ တထေဝ၊ ထိုအတူသာလျှင်၊ ဗုဒ္ဓော၊သေ
 ခြင်းဖြင့်ထွေအပ်၏။ဟိသဂ္ဂံ၊မှန်၏။ဗာလော၊သူရိက်သည်။ဗာထျာဝဗ္ဗိကော
 ဝ၊စိုးရိပ်ပူပန်ခြင်းဖြင့် နှိပ်စက်သည်ဖြစ်၍သူရိက်အဖြစ်၌ တည်ထွက်သာ
 လျှင်၊သေတိသယတိ၊ထိုမှအစွဲမှလူးထည်ထွက်အိပ်၏။မိရော၊ပညာရှိသည်၊
 ပယသံ၊ နှုတ်အနိဗ္ဗဖြစ်သောအထွေကို။ဗုဒ္ဓော၊ထွေအပ်သည်ရှိသော်၊နဝေဝ
 တိ၊မတုန်ထွပ်၊တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ဓနေန၊ဥစ္စာထက်၊ ပညာဝ၊ပညာသည်
 သာလျှင်၊ သေပျော့ပသတ္တတရော၊အထူးသဖြင့်မြီးမွမ်းအပ်၏။ နှုဝလော
 ကော၊ဤလောက၌၊ယာယပညာယ၊အကြင်ပညာဖြင့်၊ ဝေါသာနံ၊ဘဝ၏အ
 ဆုံးဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်ကို၊ အဓိဂစ္ဆတိ၊ရ၏။ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူ
 ကား၊အဗျောထိတံတ္တာ၊ မရသေးသောနိဗ္ဗာန်တရားကို ပြီးစေတတ်သော
 ကြောင့်တည်း။ မောဟော၊ရိုက်သော သူသည်၊ ဘဝါဘဝေသု၊ဘဝကြီး
 ယေတို့၌၊ ပါပါနိကမ္မာနိ၊ မကောင်းသောကာယစုစရိုက်စသောအမှုတို့ကို၊
 ကရောတိ၊ပြု၏။သောဗာလော၊ထိုသူရိက်သည်။ပါပါနိ၊မကောင်းမှုတို့ကို၊
 ကတ္တာ၊ပြု၍၊ပရလောကဉ္စ၊ တမလွန်လောကကိုလည်းကောင်း၊ပရမ္မရာယ
 အဘာနာနအားဖြင့်၊သံသာရံ၊ ကျင့်ထည်ခြင်းသို့၊အာပဇ္ဇ၊ရောက်၍၊ဂစ္ဆဉ္စ၊
 ပဋိသန္ဓေနေခြင်းသို့လည်းကောင်း၊ဥပေတိ၊ကပ်ရ၏။ တသုဂုဂ္ဂထသ၊ထို
 မကောင်းမှုကို ပြုသောသူ၏။ အဘိသဒ္ဓဟန္တော၊အပြုအကျင့်ကိုယုံကြည်
 သော၊အပ္ပမညော၊ ငါ့အားကိုယ်သည်ဖြစ်လတ္တံ့ ဟုတောင့်တသောသူရိက်
 သည်၊ပရဉ္စထောကံ၊တမလွန်ဘဝ၌လည်း၊ဂစ္ဆံ၊ပဋိသန္ဓေနေခြင်းသို့၊ဥပေ
 ကပ်ရပြန်၏။တတော၊ပဋိသန္ဓေနေခြင်းမှ၊နရစ္ဆတိ၊ မလွတ်၊ယထာကံ၊အ
 ဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊သန္ဓိရခေ၊အိမ်တိုက်စပ်ကိုပေါက်သောအနီး၌
 ဂဟိတော၊အစောင့်အရှောက်ဖြစ်သော ယောကျ်ားတို့ဖမ်းသော၊စောရောယ
 ထာ၊ ခိုးသူကဲ့သို့၊ ပါပဝေဋ္ဌော၊ မကောင်းသောသဘောရှိသောယောကျ်ား
 သည်၊သကမ္မာနာ၊မိမိ၏မကောင်းမှုကံဖြင့်၊ဟညတိ၊ ကြိမ်ထုံးဖြင့်ရိုက်ခတ်
 ခြင်းဝားထွံတို့ဖြင့်ချတ်ခြင်းထိုးခြင်းစသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့် ညှဉ်းဆဲ၏။
 ဝေံ၊ဤသို့၊ပဒေ၊သတ္တဝါသည်၊ ပရမ္မိလောကော၊ တမလွန်ထောက၌၊ပေဉ္စ၊

နှိပ်စက်၍ပါပဝေဋ္ဌောမကောင်းသောသဘောရှိသောသူသည်၊ သကမ္မုနာ၊
 မိမိပြုသောမကောင်းမှုကံဖြင့်၊ ဝိဟညတိ၊ ငါးပါးအပြားရှိသော ဗွဲ့ခြင်းကမ္မ
 ကရုဏာအစရှိသည်တို့၏အစွမ်းဖြင့်နှိပ်စက်၏။ ဝိတြာ၊ ရှုပါရုံဝေသာအ
 ပြားဖြင့်ဆန့်ကြယ်ကုန်သော၊ မရရာ၊ လူတို့သည်သာယာသည်၏အစွမ်းဖြင့်
 အလိုရှိအပ်ကောင်းမြတ်ကုန်ထသော၊ ပနောရမာ၊ ပုထုဇဉ်ရိုက်တို့၏နှလုံးကို
 မွေ့ထောင်စေတတ်ကုန်ထသော၊ ကာမာ၊ ရှုပါရုံအစရှိသောဝတ္ထုကမဂုဏ်
 တို့သည်၊ ဝိရူပရူပေန၊ ထိုအညှီအရွှေစသောအထူးထူးအပြားပြားသောအ
 ဆင်းဖြင့်၊ စိတ္တံ၊ ပုထုဇဉ်ရိုက်တို့၏စိတ်ကို၊ မထေန္တိ၊ ကပ်သည်ရှိသော်အ
 လွန်မွေ့ထောင်ခြင်းကိုမပေးကုန်၊ ကာမဂုဏေသု၊ ကာမဂုဏ်တို့၌၊ အာဒိနဝံ၊
 ရွှေဥက္ခောင်းမိကျီးရထွံ့သွားအဆိပ်နှင့်တူကုန်၏ ဟူသောအပြစ်ကို၊ ဒိသ္မာ၊
 ဝိပဿနာပညာမဂ်ပညာဖြင့်မြင်၍၊ တသ္မာတံနိမိတ္တံ၊ ထိုကာမဂုဏ်တို့၌အ
 ပြစ်ကို မြင်သောကြောင့်၊ ရာဇမင်းမြတ်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရ
 ဟန်းပြုသည်၊ အမှီ၊ ဖြစ်၏၊ ကံ၊ ဝိယ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်း၊ ဟူမူကား၊ ဓမ္မဗ္ဗဇာ
 နိ၊ သစ်ပင်အသီးတို့သည်၊ ပတန္တိဇ္ဇာ၊ နှုသောကာလရင့်သောကာလ၌သူ
 ကပါးလုံ့လအမှုဟုံသော အကြောင်းကြောင့်ကြွေကျကုန်သကဲ့သို့၊ ဗဟာ
 ရာစ၊ ငယ်သေးသည်လည်းဖြစ်ကုန်ထသော၊ ဝုဒ္ဓါစ၊ ကြီးပြီးသည်လည်းဖြစ်
 ကုန်ထသော၊ မာဏဝါ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ သရိရကောဒါ၊ ဤကိုယ်၏ပျက်
 ခြင်းကြောင့်၊ ပတန္တိ ဝုဒ္ဓန္တိယေဝ၊ ရောက်ရကုန်သည် သာလျှင်တည်း၊
 ရာဇကောရဗျမင်းမြတ်၊ ဇေတိကာရဏံ၊ ဤကိုယ်ခန္ဓာ၏အမြဲမရှိသောအ
 ဖြစ်ကိုလည်း၊ ဒိသ္မာ၊ ပညာစက္ခုဖြင့်မြင်၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရ
 ဟန်းပြုသည်၊ အမှီ၊ ဖြစ်၏၊ အာပဏ္ဏကံ၊ ပညတ်မှကင်းသောပရမတ္ထအား
 ဖြင့်ဖြစ်သော၊ သာမညမေဝ၊ ရဟန်း၏အဖြစ်သည်သာလျှင်၊ သေယျာသုန္ဓ
 ရတရော၊ အထူးသဖြင့်ကောင်းမြတ်၏၊ ရာဇ၊ ကောရဗျမင်းမြတ်၊ အဟံ၊ ငါ
 သည်၊ သဒ္ဓါယ၊ သုရား၌ယုံကြည်ခြင်းကံကံ၏အကျိုးကိုယုံကြည်ခြင်းဖြင့်၊
 ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြု၏၊ ဇိနသာသနေ၊ မြတ်စွာဘုရားသာ သနာတော်၌၊ ဥပေ
 တော၊ ကောင်းသော အကျင့်နှင့်ပြည့်စုံ၏၊ မယံ၊ ငါ၏၊ ပဗ္ဗဇ္ဇာ၊ ရဟန်း၏
 အဖြစ်သည်၊ အဝုဋ္ဌာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်တည်းဟူသောသား မွေးသောကြောင့်
 မဇ္ဈိ၊ တတော၊ ထိုသို့မမြို့သော ကြောင့်၊ အနုတော၊ ကိလေသာ ဟူသော
 မြဲမရှိသည်ဖြစ်၍၊ တောဇနံ၊ တောဇဉ်ကို၊ သုဋ္ဌာမိ၊ သုံးဆောင်၏၊ ကာမေ၊
 ဝတ္ထုကမဂုဏ်ကိလေသာ ကာမဂုဏ်တို့ကို၊ အာဒိတ္ထတော၊ ထဆဲ၊ တပါး
 သော မီးတို့ဖြင့်ပြောင်ပြောင် ထောက်ကောင်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဒိသ္မာစ၊

မြင်၍ ထည်းကောင်း၊ ဇာတဉ္စပါနိ၊ ရွှေငွေတို့ကို၊ သတ္တဟော၊ သွေးအပ်
သောထက်စွာသော ထက်နက်နှင့်တူသောအားဖြင့်၊ ဒိသ္မာစ၊ ဉာဏ်ဖြင့်မြင်
၍ထည်းကောင်း၊ ဂဗ္ဘေ၊ အမိဝမ်း၌၊ ဝေက္ခန္တိတော၊ ပရိသန္ဓေနေရသော
အားဖြင့်၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲခြင်းကို၊ ဒိသ္မာစ၊ ဉာဏ်ဖြင့်မြင်၍ ထည်းကောင်း၊ နိရ
ယေ သု၊ သိန်းဇိုးကာဠသုတ် စသောရှစ်ပါးသော ဝေကြီးတို့၌၊ မဟာ ဗ္ဗဟံ၊
ကြီးစွာသောဘေးကို၊ ဒိသ္မာ၊ ပညာဖြင့်မြင်၍ထည်းကောင်း၊ အဟံ၊ ငါသည်၊
ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုသည်၊ အမ္ဘိ၊ ဖြစ်၏၊ ရာဇ၊ ကောရဗျမင်းမြတ်၊ တဒါ၊ ထို
အခါ၌၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော သဘောရှိသော၊ အာဒိနိ၊ အမြစ်
အပေါင်းကို၊ ဥတု၊ ဉာဏ်ဖြင့်သိ၍၊ သံဝေဂံ၊ ဘဝစသည်၌ဖြစ်သောထိတ်
လန့်ခြင်းကို၊ အထဘိ၊ ရပြီ၊ တဒါ၊ ထိုလူဖြစ်သောကာလ၌၊ ဝိဒ္ဓေါ၊ ရာဂဟူ
သောငြောင့်တံသင်းစသည်တို့သည်စူးအပ်သည်၊ သန္တော၊ ဖြစ်၏၊ အနိ၊
နိ၊ ယခုအခါ၌၊ အာသဝက္ခယံ၊ အာသဝေါတရားတို့၏ကုန်ခြင်းသို့၊ သမ္ပက္ခေ
ရောက်ပြီ၊ မယာ၊ ငါသည်၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါအပေါင်းတို့ကို၊ ပရိဝိက္ခော၊
မေတ္တာစသည်ကိုပွားစေသောအားဖြင့်အလေ့အလာပြုအပ်ပြီ၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်
စွာထူးရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမဖြစ်သောမဂ်ဟူသော အကျင့်ကို၊ ကတံ၊
ပြုကျင့်အပ်ပြီ၊ ဂရုကောဘာရော၊ လေးစွာသောခန္ဓာဟူသောဝန်ကို၊ ဩဟိ
တော၊ ချအပ်ပြီ၊ ဘဝနေတ္ထိ၊ ဘဝသုံးပါးသို့ဆောင်တတ်သော တဏှာဟူ
သောကြီးကို၊ သမူဟတော၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်အကြွင်းမဲ့ဖြစ်အပ်ပြီ၊ ယဿ၊
အကြင်အရဟတ္တဖိုတ်နိဗ္ဗာန်၏၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ၊ အဂါရသ္မာ၊ အိမ်ရာ
ထောင်သောလူ၏ တောင်မှ၊ အနဂါရိယံ၊ အိမ်ရာမထောင်သော ရဟန်း
ထောင်၌၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြု၏၊ မေမယာ၊ ငါသည်၊ သောအတ္ထော၊ ထိုအရ
ဟတ္တမဂ်ဟူသောအကျိုးကို၊ အနုပ္ပတ္တော၊ ရပြီ၊ သဗ္ဗသံယောဇနက္ခယော၊
အလုံးစုံသောသံယောဇဉ်တရားတို့၏ကုန်ခြင်းသို့၊ အနုပ္ပတ္တော၊ ရောက်ပြီ၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ရဋ္ဌပါယောထေရော၊ ရဋ္ဌပါယထေရ်သည်၊ ဣမာဂါထာယော၊
ဤအဖွဲ့ဆိုသိကုံးအပ်သောနှစ်ဆယ့်ငါးဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ရွတ်ဆိုပြီ။

ရဋ္ဌပါယထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၂၅၂) ချုပ်စက္ခုဗိညာဉ်ဖြင့်သိအပ်သောဓူပါရုံကို၊ ဒိသ္မာ၊ စက္ခု၊ ရ
ဖြင့်မြင်ရ၍၊ ဝိဟိန်မိတ္တံ၊ ထိုဓူပါရုံကို တင့်တယ်ကောင်းမြတ်၏ ဟုချစ်ခြင်း
မြတ်နိုးခြင်းသျှင်အကြောင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ မနုထိကရောတော၊ တင့်တယ်၏
ဟုမသင့်သောနှလုံးသွင်းခြင်း ရှိသောသူအား၊ သတိရဋ္ဌာ၊ သတိ၏လွတ်
ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သတိရဋ္ဌာ၊ လွတ်သောသတိရှိသောသူအား။

သာရတ္ထဂိတ္တော၊ ထိုရူပါရုံ၌ တပ်သော စိတ်ရှိသည့်ဖြစ်၍၊ ဝေဒေတိ၊ ခံစား
နှစ်သက်၏၊ တထာဘူတဿစ၊ ထိုသို့သော အခြင်းအရာဖြင့် ဖြစ်သောသူ
အားလည်း၊ တဉ္စ၊ ထိုရူပါရုံကိုထည်း၊ အဇ္ဈောသ၊ သုခဟူ၍ နှလုံးသွင်းခြင်း
ကိုမျှီလျက်၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏၊ တဿ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်အား၊
ရူပသမ္ပဝါ၊ ရူပါရုံလျှင်ဖြစ်ကြောင်းရှိကုန်သော၊ အနေကာ၊ များစွာကုန်
သော၊ ဝေဒနာ၊ သုခစသောအားဖြင့်ပြားသော ဝေဒနာတို့သည်၊ ဝဇ္ဇန္တိ၊ ကိ
လေသာ၏ဖြစ်ကြောင်းဖြစ်၍ပွားကုန်၏၊ အဘိဇ္ဈာစ၊ ချစ်အပ်သောရူပါရုံ၌
တပ်သည်၏အစွမ်းဖြင့်ဖြစ်သောအလိုကြီးခြင်းသည်ထည်းကောင်း၊ ဝိဟေ
သာစ၊ မချစ်အပ်သောရူပါရုံ၌အမျက်ထွက်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်ညှဉ်းဆဲ
ခြင်းသည်ထည်းကောင်း၊ အဿပုဂ္ဂဇဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊
ဥပဟညတိ၊ ညှဉ်းဆဲနှိပ်စက်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သောအခြင်းအရာဖြင့်၊ အာစိန
တော၊ သာယာသည်၏အစွမ်းဖြင့် ဘဝါဘိသင်္ခါရကိုပွားစေသောသူအား၊
ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲသည်၊ ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်
ကို၊ အာရကာ၊ ဝေးစွာသောအရပ်၌ဖြစ်၏ဟူ၍၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ သဒ္ဓါ၊ သော
တဝိညာဉ်ဖြင့်ထိအပ်သောသဒ္ဓါရုံကို၊ သုတွာ၊ သောတဝိညာဉ်ဖြင့်ကြားရ
၍၊ ပိယံ၊ နိမိတ္တံ၊ ဤအသံကား ချစ်ဘွယ်သောအသံရှိ၏ဟုနှလုံးသွင်းခြင်းအ
ကြောင်းရှိသောသဒ္ဓါရုံကို၊ မနထိကရောတော၊ သာယာကောင်းမြတ်၏ဟု
မသင့်သောနှလုံးသွင်းခြင်းရှိသောသူအား၊ သတိရဋ္ဌာ၊ သတိ၏ လွတ်ခြင်း
သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တထာစသတိ၊ ထိုသို့သတိ၏ လွတ်ခြင်းသည်ဖြစ်
သည်ရှိသော်၊ သာရတ္ထဂိတ္တော၊ ထိုသဒ္ဓါရုံကိုတပ်သောစိတ်ရှိသောသူသည်
ဝေဒေတိ၊ သာယာနှစ်သက်သောအားဖြင့်ခံစား၏၊ တဉ္စ၊ ထိုသဒ္ဓါရုံကိုထည်း
အဇ္ဈောသ၊ ကောင်းမြတ်၏ဟုနှလုံးသွင်းခြင်းမျှီခြင်းဖြင့်ပြီးစေ၍၊ တိဋ္ဌတိ၊
တည်၏၊ တဿ၊ ထိုသို့သဘောရှိသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ သဒ္ဓသမ္ပဝါ၊ သဒ္ဓါ
ရုံလျှင် ဖြစ်ကြောင်းရှိကုန်သော၊ အနေကာ၊ များစွာကုန်သော၊ ဝေဒနာ၊
သုခစသော ဝေဒနာတို့သည်၊ ဝဇ္ဇန္တိ၊ ကိလေသာဖြစ်ခြင်း၏အကြောင်း
ဖြင့်ဖြစ်၍ပွားကုန်၏၊ အဘိဇ္ဈာစ၊ ချစ်အပ်သောသဒ္ဓါရုံ၌တပ်သည်၏ အစွမ်း
ဖြင့်ဖြစ်သော အလိုကြီးခြင်း လောဘသည် ထည်းကောင်း၊ ဝိဟေသာစ၊
မချစ်အပ်သော သဒ္ဓါရုံ၌အမျက်ထွက်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့် ဖြစ်သော
ဒေါသ သည်ထည်းကောင်း၊ အဿပုဂ္ဂဇဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏၊ စိတ္တံ၊ စိတ်
ကို၊ ဥပဟညတိ၊ နှိပ်စက်၏၊ ဧဝံ၊ အာစိနတော၊ ဤသို့သာယာသည်၏အ
စွမ်းအားဖြင့် ဘဝါဘိသင်္ခါရကို ပွားစေသော သူအား၊ ဒုက္ခံ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ

ဝိသတိနိပါတ်၊

သည်။ပဝတ္တတိ၊ဖြစ်၏၊တံဿ၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ နိဗ္ဗာနံ၊နိဗ္ဗာန်ကို၊အာရကော၊
 ဝေးစွာသောအရပ်၌ဖြစ်၏ဟူ၍၊ဝုစ္စတိ၊ဆိုအပ်၏၊ဂန္ဓံ၊စာနပ်ညာဉ်ဖြင့်ထိ
 အပ်သောဂန္ဓာရုံကို၊ဇာယိတ္တော၊နင်း၍၊ပိယံနိမိတ္တံ၊ဤအနံကားအလွန်မွှေး
 ကြိုင်၏ ဟုချစ်ခြင်းအကြောင်းဖြစ်သောဂန္ဓာရုံကို၊ မနုဿိကရောတော၊ဤ
 ဂန္ဓာရုံကားမွှေးကြိုင်၏ အစရှိသော မသင့်သောအားဖြင့် နှလုံးသွားခြင်းရှိ
 သောသူအား၊သတိရဋ္ဌာ၊သတိ၏လွတ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊တထာ
 စသတိ၊ထိုသို့သတိ၏ လွတ်ခြင်းသည်ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ သာမုတ္တပိတ္တော၊
 ထိုဂန္ဓာရုံ၌တပ်သောပိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ဝေဒေတိ၊သာယာနှစ်သက်သဖြင့်ခံ
 စား၏၊အဿပုဂ္ဂလဿ၊ထိုသို့သဘောရှိသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊တဉ္စ၊ထိုဂန္ဓာရုံ
 ကိုလည်း၊အဇ္ဈောသ၊ သက်မျိုး၊တိဋ္ဌတိ၊တည်၏၊ တဿိ၊ထိုသို့သဘောရှိ
 သောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဂန္ဓသမ္ဘဝါ၊ဂန္ဓာရုံလျှင်ဖြစ်ကြောင်းရှိကုန်သော၊ အနေ
 ကာ၊များစွာကုန်သော၊ဝေဒနာ၊သုခသောဝေဒနာတို့သည်၊ ဇန္တု၊ကိလေ
 သာ၏ဖြစ်ကြောင်းဖြစ်၍၊ပွားကုန်၏၊အတိဇ္ဈာစ၊ ချစ်နှစ်လိုအပ်သောဂန္ဓာရုံ
 ၌တပ်သောအားဖြင့်ဖြစ်သောထောဘသည်လည်းကောင်း၊ ဝိဟေသာစ၊မ
 ချစ်မနှစ်လိုအပ်သောဂန္ဓာရုံ၌ဖြစ်သောအမျက်ထွက်ခြင်းခေါ်သသည်လည်း
 ကောင်း၊အဿပုဂ္ဂလဿ၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏၊ပိတ္တံ၊ပိတ်ကို၊ဥပဟညတိ၊ညှဉ်းဆဲ
 နှိပ်စက်၏၊ဝေံ၊ဤသို့ဆိုခဲ့တိုင်းသောအခြင်းအရာဖြင့်၊အာပိနတော၊သာယာ
 သည်၏အစွမ်းအားဖြင့် ဘဝါဘိသင်္ခါရကိုပွားစေသောသူအား၊ ဒုက္ခံ၊ဝဇီ
 ဆင်းရဲသည်၊ပဝတ္တတိ၊ဖြစ်၏၊ဧဝံတုတဿ၊ဤသို့သောသဘောအားဖြင့်
 ဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်အား၊နိဗ္ဗာနံ၊နိဗ္ဗာန်ကို၊အာရကော၊ဝေးစွာသောအရပ်၌ဖြစ်၏
 ဟူ၍၊ဝုစ္စတိ၊ဆိုအပ်၏၊ ရသံ၊ဇိပ္ပါဝိညာဉ်ဖြင့်ထိအပ်သောရသာရုံကို၊ဘော
 တော၊ထွက်၍၊ပိယံနိမိတ္တံ၊ချစ်ခြင်းလျှင်အကြောင်းရှိသောရသာရုံကို၊မနုဿိ
 ကရောတော၊ ဤအရသာကားကောင်းမြတ်သော အရသာဟု တဏှာနှင့်
 ဟှင်၍မသင့်သောနှလုံးသွင်းခြင်းရှိသောသူအား၊ သတိရဋ္ဌာ၊သတိ၏လွတ်
 ခြင်းတည်း၊တထာစသတိ၊ထိုသို့သတိ၏လွတ်ခြင်းသည်ဖြစ်ရှိသော်၊သာမု
 တ္တပိတ္တော၊ထိုရသာရုံ၌တပ်သောပိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝေဒေတိ၊သာယာနှစ်
 သက်သောအားဖြင့်ခံစား၏၊ တဉ္စ၊ထိုရသာရုံကိုလည်း၊ အဇ္ဈောသ၊ ချမ်း
 သာ၏ဟုမသင့်သောနှလုံးသွင်းခြင်းဖြင့် မျိုး၍ဆုံးဖြတ်၍၊ တိဋ္ဌတိ၊တည်၏၊
 တဿပုဂ္ဂလဿ၊ထိုသို့သဘောရှိသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ရသသမ္ဘဝါ၊ထိုရသာ
 ရုံ၌သာယာသော တဏှာလျှင်ဖြစ်ကြောင်းရှိကုန်သော၊ အနေကာ၊များစွာ
 ကုန်သော၊ဝေဒနာ၊ သုခသောဝေဒနာအားဖြင့် များသော ဝေဒနာတို့သည်၊

ဝဇ္ဇန္တိ၊ ကိလေသာ၏ ဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်၍ ပွားကုန်၏၊ အဘိဇ္ဈာစ၊
ချစ်အပ်သော ရသာရုံ၌ တစ်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့် ဖြစ်သော ထောဘ
သည်ထည်းကောင်း၊ ဝိဟေသာစ၊ မချစ်အပ်သော ရသာရုံ၌ အမျက်ထွက်
သည်၏အစွမ်းအားဖြင့် ဖြစ်သောဒေါသသည် ထည်းကောင်း၊ အဿပုဂ္ဂ
လဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဝိတ္တံ၊ မိတ်ကို၊ ဥပဟညတိ၊ ညှဉ်းဆဲနှိပ်စက်၏၊ ဧဝံ
မိနတော၊ ဤသို့သာယာသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်ဘဝါထိသင်္ခါ၊ ရကိုပွားစေ
သောသူအား၊ ဒုက္ခံ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲသည်၊ ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်
အား၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ အာရာ၊ ဝေးစွာသောအရပ်၌ ဖြစ်၏ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆို
အပ်၏၊ ပထမံ၊ ကာယဝိညာဉ်ဖြင့်ထိအပ်သောဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံကို၊ ဗုဒ္ဓံ၊ ကာယ
ဝိညာဉ်ဖြင့်ထွေရှားပိယံ၊ နိမိတ္တံ၊ ထိုအထွေသည်သာယာကောင်းမြတ်၏ဟုတ
ဏှာနှင့်ဟူဉ်သောချစ်ခြင်းလျှင်အကြောင်းရှိသော ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံကို၊ မနထိက
ရောတော၊ သုကာသုခစသောမသင့်သော နှလုံးသွင်းခြင်းကိုပြုသောသူအား
သတိရဋ္ဌာ၊ သတိ၏လွတ်ခြင်းသည်၊ တထာစသတိ၊ ထိုသို့သတိ၏လွတ်ခြင်း
သည်ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ သာရတ္ထမိတ္တော၊ ထိုဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံ၌တစ်သောမိတ်ရှိ
သည်ဖြစ်၍၊ ဝေဒေတိ၊ ထိုဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံ၌သာယာနှစ်သက်သောအားဖြင့်ခံစား
၏၊ တဉ္စ၊ ထိုဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံကိုထည်း၊ အန္တော၊ သ၊ ချမ်းသာ၏ဟု မှားသောနှလုံး
သွင်းခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍သက်မျိုလျက်၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏၊ တဿ၊ ထိုသို့သ
ဘောရှိသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ပဿသမ္ဘဝါ၊ သာယာသောအားဖြင့်အထွေလျှင်ဖြစ်
ကြောင်းရှိသော၊ အနေကာ၊ များစွာကုန်သော၊ ဝေဒနာ၊ သုခစသောအားဖြင့်
ပြားကုန်သောဝေဒနာတို့သည်၊ ဝဇ္ဇန္တိ၊ ကိလေသာ၏ဖြစ်ကြောင်းဖြစ်၍ပွား
ကုန်၏၊ အဘိဇ္ဈာစ၊ ချစ်နှစ်လိုအပ်သောဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံ၌ဖြစ်သောအလိုကြီးခြင်း
ထောဘသည်ထည်းကောင်း၊ ဝိဟေသာစ၊ မချစ်မနှစ်လိုအပ်သောဖောဋ္ဌ
ဗ္ဗာရုံ၌ဖြစ်သော နှိပ်စက်ညှဉ်းဆဲကြောင်း ဖြစ်ဘော ဒေါသသည်ထည်း
ကောင်း၊ အဿပုဂ္ဂလဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဝိတ္တံ၊ မိတ်ကို၊ ဥပဟညတိ၊ နှိပ်စက်
၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုခဲ့တိုင်းသောအခြင်းအရာဖြင့်၊ အာမိနတော၊ ထိုထိုသို့သော
ဝေဒနာကိုသာယာသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်ဘဝါထိသင်္ခါ၊ ရကိုပွားစေသော
သူအား၊ ဒုက္ခံ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲသည်၊ ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ တဿပုဂ္ဂလဿ၊ ထို
ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ အာရာ၊ ဝေးစွာသောအရပ်၌ဖြစ်၏ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ
ဆိုအပ်၏၊ ဝမ္မံ၊ မနောဝိညာဉ်ဖြင့်ထိအပ်သော ဓမ္မာရုံကို၊ ဥတွာ၊ ထိ၍၊ ပိယံ၊ နိ
မိတ္တံ၊ ဤအာရုံကားကောင်းမြတ်သောသဘောရှိ၏ဟုတဏှာနှင့်ဟူဉ်၍ဖြစ်
ခြင်းလျှင်အကြောင်းရှိသောဓမ္မာရုံကို၊ မနထိကရောတော၊ ဤဓမ္မာရုံကားသု

ဘာသုခတည်းဟုမသင့်သောနှလုံးသွင်းခြင်းရှိသောသူအား၊ သတိရဋ္ဌာ၊ သတိ
 ဇာလွတ်ခြင်းသည်၊ တထာစသတိ၊ ထိုသို့သတိဇာလွတ်ခြင်းသည်ဖြစ်သည်
 ရှိသော်၊ သာဓုတ္တစိတ္တော၊ ထိုဓမ္မာရုံ၌တစ်မက်မောသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊
 ဝေဒေတိ၊ ထိုဓမ္မာရုံကိုသာယာနှစ်သက်သောအားဖြင့်ခံစား၏၊ တဉ္စ၊ ထိုဓမ္မာ
 ရုံကိုလည်း၊ အဇ္ဈောသ၊ သုဘသုခဟုမှားသောနှလုံးသွင်းခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊
 တိဋ္ဌတိ၊ မျှီထူးကပ်ပြီးစေထွက်တည်၏၊ တဿ၊ ထိုသို့သဘောရှိသောပုဂ္ဂိုလ်
 အား၊ ဓမ္မသန္တ ဝါ၊ ဓမ္မာရုံ၌ နှစ်သက်သာယာတတ်သော တဏှာထွင်ဖြစ်
 ကြောင်းရှိကုန်သော၊ အနေကာ၊ များစွာကုန်သော၊ ဝေဒနာ၊ သုခစသောအား
 ဖြင့်ပြားကုန်သောဝေဒနာတို့သည်၊ ဝဇ္ဇန္တိ၊ ကိလေသာ၏ဖြစ်ကြောင်းဖြစ်၍
 ပွားကုန်၏အဘိဇ္ဈာစ၊ ချစ်နှစ်လိုအပ်သောဓမ္မာရုံ၌ဖြစ်သောအလိုကြီးခြင်း
 ထောဘသည်လည်းကောင်း၊ ဝိဟေသာစ၊ မချစ်မနှစ်လိုအပ်သောဓမ္မာရုံ၌
 ပျက်ဆီးညှဉ်းဆဲတတ်သောဒေါသ သည်လည်းကောင်း၊ အဿပုဂ္ဂထဿ၊
 ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ဥပဟညတိ၊ နှိပ်စက်ညှဉ်းဆဲ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့
 သောအခြင်းအရာဖြင့်၊ အာစိနတော၊ ထိုထိုသို့သောဝေဒနာတို့ကို သာယာ
 သည်၏အဖြစ်ဖြင့်တဝါတိသင်္ခါရကိုပွားစေသော ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဒုက္ခံ၊ ဝဇ္ဇီ
 ဆင်းရဲသည်၊ ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧဝံဘူတဿ၊ ဤသို့သောအခြင်းအရာဖြင့်
 ဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ အာရာ၊ ဝေးသော အရပ်၌ဖြစ်၏
 ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆီအပ်၏၊ ယောပုဂ္ဂထော၊ အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ရူပံ၊
 စက္ခုဝိညာဉ်ဖြင့်ထိအပ်သော ရူပါရုံကို၊ ဒိက္ခာ၊ စက္ခုစွါရ၌ဖြစ်သောဝိညာဉ်
 အစဉ်ဖြင့်ရှု၍၊ ပဋိသန္တော၊ ထေးပါးသော သမ္ပဗညအစွမ်းဖြင့် ဆင်ခြင်
 ခြင်းကို ပြုသဖြင့်ထင်သော သတိရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သောပုဂ္ဂထော၊
 ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ရူပေသု၊ ရူပါရုံတို့၌၊ နရဇ္ဇတိ၊ ရာဂကို မဖြစ်စေ၊ တထာ
 စသတိ၊ ထိုသို့ထင်သောသတိရှိသည်ရှိသော်၊ ဝိရတ္တစိတ္တော၊ ထိုရူပါရုံ၌
 တစ်ခြင်းကင်းသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ နဝေဒေတိ၊ သာယာနှစ်သက်သော
 အားဖြင့် အာရုံကိုမခံစား၊ တဉ္စ၊ ထိုရူပါရုံကိုလည်း၊ အနဇ္ဈောသ၊ တဏှာမာ
 နာနိဗ္ဗိအစွမ်းဖြင့်မသက်မမျှီမှု၍၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏၊ ရူပံ၊ စက္ခုဝိညာဉ်
 ဖြင့်ထိအပ်သော ရူပါရုံကို၊ ပဿတောပဿန္တဿ၊ အနိစ္စအစရှိသောအ
 ခြင်းအရာဖြင့်ရှုသော၊ အဿယောဂိနော၊ ထိုယောဂီပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အဘိဇ္ဈာ
 ဒယော၊ ထိုရူပါရုံကို အာရုံပြု၍ ဖြစ်သောအလို ကြီးခြင်းထောဘစသော
 တရားတို့သည်၊ နပဝတ္တန္တိ ယထာ၊ မဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ
 ဝေဒနံ၊ ထိုရူပါရုံကိုအာရုံပြု၍ ဖြစ်သောဝေဒနာထိုဝေဒနာနှင့်သမ္ပယုတ်ဖြစ်

သောတရားကို၊ သေဝတောစာပိ၊ အာရုံပြု၍ ခြိပ်သောသူအားလည်း၊ နိဿယတိ၊ အလုံးစုံသော ကိလေသာဝင်္ဂါ၏ ကုန်ခြင်းသို့ ရောက်၏။ နောပပိယတိ၊ ပွားခြင်းသို့ မရောက်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ ကိလေသာကို ပျက်ဆီးသော အကျင့်ဖြင့်၊ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုယောဂီပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သတော၊ သတိပညာအဆင်အခြင်နှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ စရတိပိဟရတိ၊ နေ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အခြင်းအရာဖြင့်၊ အပပိနတော၊ ဝင်္ဂါဆင်းရဲကို မဂ်ပညာဖြင့် ပျက်ဆီးခြင်းရှိသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ခုက္ခံ၊ အလုံးစုံသောဝင်္ဂါဆင်းရဲသည်၊ နိဿယတိ၊ ကုန်၏။ ဧဝံ၊ ဘူတဿ၊ ဤသို့သော အခြင်းအရာဖြင့် ဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ သန္တိကော၊ အနီး၌ ရှိ၏ဟူ၍၊ ပုဂ္ဂတိ၊ ဆိုအပ်၏။ သောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သဒ္ဓံ၊ သောတပသာဒအားဖြင့် ယင်ခြင်းသို့ ရောက်သော သဒ္ဓါရုံကို၊ သုတော၊ သောတဒ္ဓါရုံကိစ္စာဉာဏ်ဖြင့် အစဉ်ဖြင့် ကြား၍၊ ပဋိသန္တော၊ အဆင်အခြင်ပညာဖြင့် ပြုထေ့ရှိသည်ဖြစ်၍ ထင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သဒ္ဓေသု၊ ချစ်နှစ်လိုအပ်သော သဒ္ဓါရုံစသည် တို့၌၊ နုဗ္ဗတိ၊ တစ်ခြင်းကို မဖြစ်စေ၊ တထာသတိ၊ ထိုသို့ တစ်ခြင်းကို မဖြစ်စေသော သတိရှိသည်ရှိသော်၊ ပိရတ္ထစိတ္တော၊ ထိုသဒ္ဓါရုံ၌ တစ်ခြင်းကင်းသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝေဒေတိ၊ ထိုသဒ္ဓါရုံကို မသာယာမနှစ်သက်သော အားဖြင့် စံစား၏။ တဗ္ဗ၊ ထိုသဒ္ဓါရုံကိုလည်း၊ နုဗ္ဗောသ၊ ငါ၏ကိုယ်ငါ၏ဥစ္စာဟု တဏှာမာနဒိဋ္ဌိအစွမ်းဖြင့် မသက်မဝင်မူ၍၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ အဿယောဂီနော၊ ထိုကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ တတ္ထ၊ ထိုသဒ္ဓါရုံ၌၊ အဘိဇ္ဈာဒယော၊ အဘိဇ္ဈာအစရှိသည်တို့သည်၊ နပဝတ္တန္တိယထာ၊ မဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ သဒ္ဓံ၊ နှစ်လိုဘွယ်သော သဒ္ဓါရုံကို၊ သုတတောသုတန္တဿပိ၊ ကြားသောပုဂ္ဂိုလ်အားလည်း။ အဘိဇ္ဈာဒယော၊ အဘိဇ္ဈာစသော ထရားတို့သည်၊ နပဝတ္တန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ဝေဒနံ၊ ထိုသဒ္ဓါရုံကို အာရုံပြု၍ ဖြစ်သောဝေဒနာကို၊ သေဝတောစာပိ၊ ခြိပ်သောပုဂ္ဂိုလ်အားလည်း၊ နိဿယတိ၊ အလုံးစုံသော ကိလေသာဝင်္ဂါသည် ကုန်ခြင်းသို့ ရောက်၏။ နောပပိယတိ၊ ပွားခြင်းသို့ မရောက်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ ကိလေသာကို ပယ်တတ်သော အကျင့်ဖြင့်၊ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သတော၊ သတိပညာနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ စရတိပိဟရတိ၊ နေ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အခြင်းအရာဖြင့်၊ အပပိနတော၊ မဂ်ပညာဖြင့် ဝင်္ဂါဆင်းရဲကို ပျက်ဆီးခြင်းရှိသော သူအား၊ ခုက္ခံ၊ အလုံးစုံသော ဝင်္ဂါဆင်းရဲသည်၊ နောပပိယတိ၊ မပွား၊ ဧဝံဘူတဿ၊ ဤသို့သော အခြင်းအရာဖြင့် ဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ သန္တိကော၊ အနီး၌ ဖြစ်၏ဟူ

၍၊ ဝုစ္ဆတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဂန္ဓ၊ စာနု
 ပသာဒအားထင်ခြင်းသို့ရောက်သောဂန္ဓာရုံကို၊ စာယဟိတွာ၊ စာနုခွါရိက
 ဝိညာဉ်၏ အစဉ်ဖြင့်နမ်းရှု၍၊ ပဋိဿတော၊ ထေးပါးသော သမ္ပဗညအစွမ်း
 ဖြင့်ဆင်ခြင်၍ပြုထေ့ရှိသဖြင့်ထင်သောသတိရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယော
 ပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဂန္ဓေသု၊ ဂန္ဓာရုံတို့၌၊ နရဇ္ဇတိ၊ တစ်ခြင်းကိုမဖြစ်
 စေ၊ တထာသတိ၊ ထိုသို့ထင်သောသတိရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဝိရတ္တပိက္ခော
 ထိုဂန္ဓာရုံ၌တစ်ခြင်းကင်းသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝေဒေတိ၊ သာယာခြင်း
 နှစ်သက်ခြင်း ကင်းသောအားဖြင့် ဂန္ဓာရုံကိုခံစား၏။ တဉ္စ၊ ထိုဂန္ဓာရုံကို
 ထည်း၊ နောဇ္ဈောသ၊ ထိုဂန္ဓာရုံသည်ငါ၏ ဥစ္စာငါ၏ကိုယ်ဟူ၍ တဏှာမာန
 ဒိဋ္ဌိအစွမ်းဖြင့်မသက်မဝင်မှု၍၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ အဿ၊ ထိုယောဂီပုဂ္ဂိုလ်
 အား၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်ရှုသည်ရှိသော်၊ တတ္ထ၊ ထိုဂန္ဓာရုံ၌၊ နပ
 ဝတ္တန္တိ၊ အတိဇ္ဈာစသော၊ တရားတို့သည် မဖြစ်ကုန်၊ ဝေတထာ၊ ထိုအနိစ္စ
 စသောအခြင်းအရာဖြင့်၊ ဂန္ဓံ၊ ဂန္ဓာရုံသို့၊ စာယတော၊ စာယန္တသ၊ နမ်း
 သောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အတိဇ္ဈာဒယော၊ အလိုကြီးခြင်းထောဘစသောတရားတို့
 သည်၊ နပဝတ္တန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ဝေဒနံ၊ ထိုဂန္ဓာရုံကိုအာရုံပြု၍ဖြစ်သောဝေဒနာ
 ကို၊ သေဝတောစာပိ၊ မြှဝဲသောပုဂ္ဂိုလ်အားထည်း၊ ဝိယုတိ၊ အလုံးစုံသော
 ကိလေသာဝင်္ဂိုလ်သည်ကုန်ခြင်းသို့ ရောက်၏။ နောပစိယုတိ၊ ပွားခြင်းသည်
 ဘူးခြင်းသို့မရောက်၊ ဝေ၊ ဤသို့ကိလေသာကိုပယ်ခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်၊ သော
 ပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သတော၊ သတိပညာအဆင်အခြင်နှင့် ပြည့်စုံ
 သည်ဖြစ်၍၊ စရတိဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ဝေ၊ ဤသို့သောအခြင်းအရာဖြင့်၊ အပစိန
 ဟော၊ မဂ်ပညာဖြင့်အလုံးစုံသော ဝင်္ဂိုလ်တရားကိုပျက်ဆီးခြင်းရှိသောပုဂ္ဂိုလ်
 အား၊ နက္ခံ၊ ဝင်္ဂိုလ်ဆင်းရဲသည်၊ နောပစိယတိ၊ မပွား၊ ဝေဘုတ်သ၊ ဤသို့သော
 အခြင်းအရာဖြင့်ဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ သန္တိကေ၊ အနီး၌
 ဖြစ်၏ဟူ၍၊ ဝုစ္ဆတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဂရသံ၊ ဇိဝါပသာဒအားထင်ခြင်းသို့ရောက်
 သောရသာရုံကို၊ ဘောတွာ၊ ဇိဝါခွါရိကဝိညာဉ်၏အစဉ်ဖြင့်ထေ့ရှု၍၊ ပဋိဿ
 တော၊ ထေးပါးသော သမ္ပဗညအစွမ်းဖြင့် ဆင်ခြင်ခြင်းကို ပြုသဖြင့်ထင်
 သောသတိရှိသည်ဖြစ်၍၊ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ နရဇ္ဇတိ၊ တစ်ခြင်းကိုမဖြစ်
 စေ၊ တထာသတိ၊ ထိုသို့သော သတိနှင့်ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဝိရတ္တ
 ပိက္ခော၊ ထိုရသာရုံ၌တစ်ခြင်းကင်းသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝေဒေတိ၊ သာ
 ယာခြင်းကင်းသောအားဖြင့်ခံစား၏။ တဉ္စ၊ ထိုရသာရုံကိုထည်း၊ နဇ္ဈောသ၊
 ရသာရုံသည်ငါ၏ဥစ္စာငါ၏ကိုယ်ဟုတဏှာမာနဒိဋ္ဌိအစွမ်းဖြင့်မသက်မဝင်

မူ၍၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ အသံ၊ ထိုယောဂီပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ယထာ၊ အကြင်
 အနိစ္စအစရှိသော အခြင်းအရာဖြင့် ရသာရုံကိုရှုသည်ရှိသော်၊ အဘိဇ္ဈာ
 ဒယော၊ အလိုကြီးခြင်းစသည်တို့သည်၊ နပဝတ္တန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ဧဝံတထာ၊
 ထိုအနိစ္စစသော အခြင်းအရာဖြင့်၊ ရသံ၊ ရသာရုံကို၊ သာယတော၊ လျက်
 သော ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အဘိဇ္ဈာဒယော၊ အဘိဇ္ဈာစသော တရားတို့သည်၊ န
 ပဝတ္တန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ဝေဒနံ၊ ထိုရသာရုံကို အာရုံပြု၍ဖြစ်သော ဝေဒနာ
 ကို၊ သေဝတောစာပိ၊ မှီဝဲသုံးဆောင်သော ပုဂ္ဂိုလ်အားထည်း၊ ခိယူတိ၊
 အလုံးစုံသော ကိလေသာဝင်္ဂီ ကုန်ခြင်းသို့ ရောက်၏။ နောပစိယူတိ၊ ကိ
 လေသာတို့သည်ပွားခြင်းသို့မရောက်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ကိလေသာကိုပယ်သော
 အကျင့်ဖြင့်၊ သတော၊ သတိပညာ အဆင်အခြင်နှင့် ပြည့်စုံသည့် ဖြစ်၍၊
 သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ စရတိဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုခဲ့
 တိုင်းသော အခြင်းအရာဖြင့်၊ အပစိနတော၊ မဂ်ပညာဖြင့် အလုံးစုံသော
 ဝင်္ဂီဆင်းရဲကို ဖျက်ဆီးခြင်းရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဒုက္ခံ၊ ဝင်္ဂီဆင်းရဲသည်၊
 နောပစိယတိ၊ မပွား၊ ဧဝံတူတဿ၊ ဤသို့ဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ နိဗ္ဗာနံ၊
 နိဗ္ဗာန်ကို၊ သန္တိဂေ၊ အနီး၌ဖြစ်၏ဟူ၍၊ ပုဂ္ဂတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဖဿံ၊ ကာယ
 ပဿာဒကာယဝိညာဉ်အားထင်ခြင်းသို့ရောက်သော ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံကို၊ ဗုဒ္ဓိ၊
 ကာယဒွါရိကဝိညာဉ်အစဉ်ဖြင့်ထွေ၍၊ ပဒိုဿတော၊ ထေးပါးသောသမုဗ္ဗည
 အစွမ်းဖြင့်ဆင်ခြင်ခြင်းကိုပြုလေ့ရှိသဖြင့်ထင်သောသတိရှိသည်၊ ဖောတိ၊
 ဖြစ်၏။ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဖသောသု၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံတို့၌၊ နရဇ္ဇတိ၊
 တစ်ခြင်းကိုမဖြစ်စေ၊ တထာသတိ၊ ထိုဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံတို့၌ထင်သော သတိရှိ
 သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဝိရတ္တပိက္ခော၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံ၌တစ်ခြင်းကင်းသောစိတ်ရှိ
 သည်ဖြစ်၍၊ ဝေဒေတိ၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံကို မသာယာမနှစ်သက်သော အားဖြင့်
 ခံစား၏။ တဗ္ဗ၊ ထိုဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံကိုထည်း၊ နုဇ္ဈောယ၊ ဤဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံသည်ငါ၏
 ကိုယ်ငါ၏ဥစ္စာတည်းဟု တဏှာမာနဒိဋ္ဌိအစွမ်းဖြင့် မသက်မဝင်မှု၍၊ တိဋ္ဌ
 တိ၊ တည်၏။ အသံ၊ ထိုယောဂီပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ယထာ၊ အကြင် အခြင်းအရာ
 ဖြင့်ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံကိုရှုသည်ရှိသော်၊ နပဝတ္တန္တိ၊ အဘိဇ္ဈာအစရှိသောတရား
 တို့သည်မဖြစ်ကုန်၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအနိစ္စအစရှိသောအခြင်းအရာဖြင့်၊ ဖဿံ၊
 ထွေအပ်သော ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံကို၊ ဗုသတော ဗုသန္တဿ၊ ထွေသောပုဂ္ဂိုလ်
 အား၊ အဘိဇ္ဈာဒယော အဘိဇ္ဈာအစရှိသော တရားတို့သည်၊ နပဝတ္တန္တိ၊
 မဖြစ်ကုန်၊ ဝေဒနံ၊ ထိုဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံကိုအာရုံပြု၍ဖြစ်သော ဝေဒနာကို၊ သေဝ
 တောစာပိ၊ အနိစ္စအစရှိသည်ကို နှလုံးသွင်း၍မှီ ဝဲသုံးဆောင်သော ပုဂ္ဂိုလ်

အားလည်း၊ ဝိယျတိ၊ အလုံးစုံသောဝင်္ဂသည်ကုန်ခြင်းသို့ရောက်၏။ နောပပိ
ယတိ၊ ဝင်္ဂဆင်းရဲတို့သည် ပွားခြင်းသို့မရောက်၊ ဝေံ၊ ဤသို့ကိလေသာတို့၏
ပယ်ခြင်းကိုကျင့်သဖြင့်၊ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သတော၊ သတိ
ပညာအဆင်အခြင်နှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ စရတိဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ ဝေံ၊ ဤသို့
ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ အပပိနတော၊ မဂ်ပညာဖြင့်ဝင်္ဂဆင်းရဲအစဉ်ကို
ပျက်ဆီးခြင်းရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဒုက္ခံ၊ ဝင်္ဂဆင်းရဲသည်၊ နောပပိယတိ၊
မပွားမဖြစ်၊ ဝေံဘူတဿ၊ ဤသို့သောအခြင်းအရာဖြင့်ဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်အား၊
နိဗ္ဗာနံ၊ သဥပါဒိသေသန္နန္ဒါပိဒိသေသန္နိဗ္ဗာနံကို၊ သန္တိကေ၊ အနီး၌ဖြစ်၏ဟု
၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ မေဗ္ဗံ၊ မနောဝိညာဉ်ဖြင့်ထိအပ်သောဓမ္မာရုံကို၊ ဥတော၊
မနောစွါရိကဝိညာဉ်အစဉ်ဖြင့်ထိ၍၊ ပဋိဿတော၊ ထေးပါးသောသမ္ပတည
အစွမ်းဖြင့် ဆင်ခြင်ခြင်းကို ပြုလေ့ရှိသည် အစွမ်းဖြင့်ထင်သော သတိရှိ
သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဓမ္မေသု၊ ဓမ္မာရုံတို့
၌၊ နရဇ္ဇတိ၊ တစ်ခြင်းကိုမဖြစ်စေ၊ တထာစသတိ၊ ထိုဓမ္မာရုံ၌မတပ်သည်အ
စွမ်းဖြင့်ထင်သော သတိရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဝိရတ္တပိတ္တော၊ ဓမ္မာရုံ၌တပ်
ခြင်းကင်းသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝေဒေတိ၊ ဓမ္မာရုံကိုမသာယာမနှစ်သက်
သောအားဖြင့်ခံစား၏၊ တဗ္ဗု၊ ထိုဓမ္မာရုံကိုလည်း၊ နုဇ္ဈောဿ၊ ဤဓမ္မာရုံသည်
ငါ၏ကိုယ်ငါ၏ဥစ္စာငါသည်ဖြစ်၏ဟုတဏှာမာနဗိဗ္ဗိအစွမ်းဖြင့် မသက်မ
ဝင်မှု၍၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ အဿ၊ ထိုယောဂီပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ယထာ၊ အ
ကြင်အနိစ္စအစရှိသောအခြင်းအရာဖြင့် ဓမ္မာရုံကိုရှုသည်ရှိသော်၊ နပဝတ္တ
န္တိ၊ အဘိဇ္ဈာစသော တရားတို့သည်မဖြစ်ကုန်၊ ဝေံတထာ၊ ထိုအနိစ္စအစရှိ
သောအခြင်းအရာဖြင့်၊ ဓမ္မံ၊ ဓမ္မာရုံကို၊ ဝိစာနတော၊ မနောဝိညာဉ်ဖြင့် ထိ
သောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အဘိဇ္ဈာဒယော၊ အဘိဇ္ဈာအစရှိသော တရားတို့သည်၊
နပဝတ္တန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ဝေဒနံ၊ ထိုဓမ္မာရုံကိုအာရုံပြု၍ဖြစ်သော ဝေဒနာကို၊
အသေဝတောစာပိ၊ တဏှာ၏ အစွမ်းဖြင့်မမြီဝဲသော ပုဂ္ဂိုလ်အားလည်း၊
ဝိယျတိ၊ အလုံးစုံသောကိလေသာဝင်္ဂသည်ကုန်ခြင်းသို့ရောက်၏။ နောပပိ
ယတိ၊ ဝင်္ဂဆင်းရဲတို့သည် ပွားခြင်းသို့မရောက်၊ ဝေံ၊ ဤသို့ကိလေသာ
တို့ကိုပျက်ဆီးခြင်းအကျင့်ဖြင့်၊ သတော၊ အဆင်အခြင်သတိပညာနှင့်ပြည့်
စုံသည်ဖြစ်၍၊ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ စရတိဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ ဝေံ၊
ဤသို့ဆိုခဲ့တိုင်းသောအခြင်းအရာဖြင့်၊ အပပိနတော၊ မဂ်ပညာဖြင့်ပျက်ဆီး
အပ်သောဝင်္ဂတရားရှိသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဒုက္ခံ၊ ဝင်္ဂဆင်းရဲသည်၊ ဝိယျတိ၊
ကုန်၏၊ ဝေံဘူတဿ၊ ဤသို့ဝင်္ဂဆင်းရဲကုန်ခြင်းကိုကျင့်သောပုဂ္ဂိုလ်အား၊

နိဗ္ဗာန်၊ သဗ္ဗပါဒိသေသ အနုပါဒိသေသ နိဗ္ဗာန်ကို သန္တိကော၊ အနိဒ္ဓိဖြစ်၏ဟု
၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မာလုက္ခပုတ္တောထေရော၊ မာလုက္ခပုတ္တ
ထေရ်သည်၊ ဣမာဂါထာယော၊ ဤသို့ဆိုသီကုံးအပ်သော နှစ်ဆဲ့လေးဂါထာ
တို့ကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ရှုတ်ဆိုပြီး၊ မာလုက္ခပုတ္တထေရဂါထာ အနက်ပြီး၏။ ။

(၂၅၃) သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပရိပုဏ္ဏကာယော၊
သုံးဆဲ့နှစ်ပါးသော ယောကျားမြတ်တို့၏ လက္ခဏာတို့၏ ပြည့်စုံခြင်းဖြင့်မ
ယုတ်သော အင်္ဂါကြီးငယ်တို့နှင့် ပြည့်စုံသော ကိုယ်တော်ရှိသည်၊ အသိ၊
ဖြစ်တော်မူ၏၊ သုရုစိ၊ ကောင်းသော ကိုယ်တော်အရောင်ရှိသည်၊ အသိ၊
ဖြစ်တော်မူ၏၊ သုဇာတော၊ လုံးဝသစ္စာနှင့်ပြည့်စုံသော ကောင်းစွာဖြစ်
သော ကိုယ်ရှိသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်တော်မူ၏၊ စာရုဒဿနော၊ မြင်ကုန်သော
သူတို့၏ မရောင့်ရဲခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော တင့်တယ်သော ကိုယ်ရှိသည်၊
အသိ၊ ဖြစ်တော်မူ၏၊ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏော၊ ရွှေစင်သိင်္ဂီနိက်ကဲ့သို့သော အဆင်း
ရှိတော်မူသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်တော်မူ၏၊ သုသုက္ကဒါဠော၊ ထရောင်ရကဲ့သို့
ဖြူစင်သော အရောင်တို့ဖြင့် ပြုံးပြုံးပြက်ထွက်သော ကောင်းစွာဖြူစင်သော
စွယ်တော်လည်း ရှိတော်မူသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်တော်မူ၏၊ ဝိရိယဝါ၊ လေးပါး
အပြားရှိသော သမ္ပပူဇာန်၏ ပြည့်စုံခြင်းဖြင့် အလွန်အကဲနှင့် ဖွဉ်သော လုံ့လ
လည်း ရှိတော်မူ၏၊ ဟိသစ္စိ၊ မှန်၏၊ သုဇာတဿ၊ ကောင်းစွာဖြစ်သော၊
နုရဿ၊ ယောကျားမြတ်ဖြစ်သော စင်္ကြာမင်းအား၊ ယေဝိဗုဒ္ဓနာ၊ အကြင်
သုံးဆဲ့နှစ်ပါးသော ယောကျားမြတ်တို့၏ လက္ခဏာတော်ကြီး ရှစ်ဆယ်
သော လက္ခဏာတော်ငယ်တို့သည်၊ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ သဗ္ဗေ၊ အကြွင်း
မရှိ ကုန်သော၊ တေမဟာ ပုရိသ လက္ခဏာ၊ ထိုသုံးဆဲ့နှစ်ပါး သော
ယောကျားမြတ်တို့၏ လက္ခဏာတော်ကြီး ရှစ်ဆယ်သော လက္ခဏာတော်
ငယ်တို့သည်၊ တဝ၊ အရှင်ဘုရား၏၊ ကာယထိံ၊ ကိုယ်တော်၌၊ သန္တိ၊
ရှိကုန်၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပဿန္နနေတ္ထော၊ ငါးပါးသော
အဆင်းရှိသော စက္ခု၊ ပဿာဒစသည်နှင့် ပြည့်စုံသော ကြောင့်ကြည်ညိုတွယ်
သော မျက်စိလည်း ရှိတော်မူ၏၊ သုရုခေါ၊ လပြည့်ဝန်းနှင့် တူသော ကောင်း
သော မျက်နှာတော်လည်း ရှိတော်မူ၏၊ ဗြဟ္မဥဇာ၊ လုံးဝတော်၏ ပြည့်စုံ
သဖြင့် မြတ်သော ခြောင့်မတ်သော ကိုယ်တော်လည်း ရှိတော်မူ၏၊ ပတာ
ပဝါ၊ နေမင်း၏ အရောင်ရှိတော်မူ၏၊ သမဏသံဃဿ၊ ရဟန်းအပေါင်း
၏၊ မဇ္ဈေ၊ အထယ်၌၊ အာဒိစ္စော၊ နေမင်းကဲ့သို့၊ ဝိရောစသိ၊ အဝိဇ္ဇာဟု
သော အဓိကံကို ပျောက်၍ ဥာဏ်ဟူသော အလင်းကို ပြုထောင်မူသည်

ဖြစ်၍ထွန်းထောက်ပထောင်မူ၏။ ၊ထိက္ခုဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့၏၊ ကဿု
 ဣဒဿနော၊ ငါးပါးသောမြတ်သော အမြင်တို့နှင့် ပြည့်စုံသောကောင်း
 သောကိုယ်ထည်း ရှိတော်မူ၏။ ကဗ္ဗနသန္နိတတ္ထစော၊ ရွှေအဆင်းနှင့်တူ
 သောအရောင်နှင့်ပြည့်စုံသောအရေထည်းရှိတော်မူ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့
 ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ ဥက္ကမဝဇ္ဇိနော၊ မြတ်သောအဆင်းနှင့်ပြည့်စုံသော၊ တေ၊
 အရှင်ဘုရားအား၊ သမဏဘာဝေန၊ ရဟန်း၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ ကိံသောဘတိ၊
 အဘယ်မှာမတင့်တယ်ဘဲရှိတုံအံ့နည်း၊ ၊တေ၊ အရှင်ဘုရားအား၊ စက္က
 ဝတ္တိ၊ စကြာ ရတနာကို ထည့်စေတတ်သော လေးပါးသောအံ့ဘွယ်သရ
 သောသဘောရှိသော၊ ရထေသဘော၊ ရထားစီးသောသူတို့တွင်အာဇာနည်
 ဥသဘုရိသအားဖြင့် မြတ်သောရထားစီးသည်၊ ဖြစ်တော်မူထသော၊ စာ
 တုရဇန္တာ၊ သရဗ္ဗရာလေးစင်းအဆုံးရှိသောမြေအပြင်ကိုအစိုးရထသော၊
 ဝိဒိတာဝိ၊ မြေအပြင်ရှိသောရန်အပေါင်းကိုအောင်စွမ်းနိုင်ထသော၊ ဇမ္ဗူ
 မဏ္ဍဿ၊ ဇမ္ဗူဒိပ်ကျွန်းကို၊ ဣဿရော၊ အစိုးရတော်မူထသော၊ ရာဇာမင်း
 တကာတို့ထက်မြတ်သောမင်းသည်၊ ဘဝိတုံ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ အရဟတိ၊ ထိုက်
 ၏၊ တုံ၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ ဘောဂါ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာကို ခံစားကုန်သော၊
 ခတ္တိယာ၊ မင်းမျိုး၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ရာဇာနော၊ ခပ်သိမ်းသောမင်းတို့ကို၊ အနု
 ယန္တာ၊ အစဉ်လိုက်စေတတ်ကုန်သည်၊ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဂေါတမ၊ ဂေါ
 တမအနွယ်ဖြစ်တော်မူသော ဘုရားမြတ်၊ ရာဇာဓိရာဇာ၊ မင်းတကာတို့
 ထက်လွန်မြတ်သော မင်းဖြစ်တော်မူထသော၊ မနုဒိန္ဒော၊ လူတို့ကိုအစိုးရ
 သော၊ တေတုံ၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ ဣတ္ထိံထောကေ၊ ဤသတ္တထောကန္တံ၊ ဓမ္မရာ
 ဇာဘာဝေန၊ တရားမင်းအဖြစ်ဖြင့်၊ ရန္တံ၊ မင်း၏အဖြစ်ကို၊ ကာရေထိ၊ ပြုတော်
 မူလော၊ တုံ၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ ယံယေန၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်၊ ရာဇာ
 တရားမင်းသည်၊ ဘဝိတုံ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ အရဟတိ၊ ထိုက်တော်မူ၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ယာစထိ၊ တောင်းပန်၏၊ သေလ၊ သေလရဟန်း၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊
 ရာဇာ၊ တရားမင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ အနုတ္တရော၊ အတုမရှိသော၊ ဓမ္မရာ
 ဇာ၊ တရားမင်းသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဓမ္မေန၊ သတိပဋ္ဌာန် အစရှိသည်ကိုခွဲ
 ဝေသောအားဖြင့်ဗောဓိပက္ခိယဟုဆိုအပ်သော တရားဖြင့်၊ စက္ကံ၊ အာဏာ
 စက်ကို၊ ဝတ္တေမိ၊ လည်စေပြီး၊ ယံစက္ကံ၊ အကြင်တရား တည်းဟူသောအာ
 ဏာစက်ကို၊ အပ္ပဗ္ဗိဝတ္တိယံ၊ တစ်တယောက်သော ရဟန်းပုဏ္ဏားစသောသူ
 တို့သည်မတားမြစ်နိုင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ၊ သမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ မတောက်မပြန်
 သစ္စာလေးပါးတရားကိုကိုယ်တော်တိုင် သိတော်မူသော၊ အနုတ္တရော၊ ထိ

ထာဝရဓာတ်သောဂုဏ်ဖြင့်အတုမရှိသော၊ ဓမ္မရာဇာ၊ တရားမင်းမြတ်တည်း ဟု၊ တွံ့အရှင်တရားသည်၊ ပဋိပညာနာထိ၊ ဝန်ခံတော်မူ၏။ ဓမ္မနု၊ သတိပဋ္ဌာန် စသောဓာတ်ပစ္စည်းဟု ဆိုအပ်သောတရားဖြင့်၊ စက္ကံ၊ ကာမဝိတက်စသော တရားကိုစွန့်စေ၍ ကုသိုလ်တရားသို့ကပ်၍ နေစေသောအာဏာစက်ကို၊ ဝတ္တေမိ၊ လည်စေတော်မူ၏။ ဂေါတမ၊ ဂေါတမအနွယ်ဖြစ်တော်မူသော တရားမြတ်၊ တွံ့၊ ရှင်ပင်တရားသည်၊ ဣတိ၊ ဣဒံစနံ၊ ဤသို့သောစကားကို၊ ဘာသတိ၊ ဆိုတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သေလောစ ဗြာဟ္မဏော၊ သေလ ရဟန္တာထေရ်သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာတရားကို၊ အဝေါစ၊ နားတော် ဝျှောက်၏။ သက္ကာယေ၊ သရာတရား၏အလိုသို့ အစဉ်လိုက်စွမ်းနိုင် သော၊ ဘောတော၊ ရှင်ပင်တရား၏၊ သာဝကော၊ တပည့်သားဖြစ်သော၊ သေ နာပတိ၊ စစ်သူကြီးသည်၊ ကောနု၊ အဘယ်သူနည်း၊ တေ၊ အရှင်တရားသည်၊ ယံဓမ္မစက္ကံ၊ အကြင်တရားတည်းဟူသော အာဏာစက်ကို၊ ပဝတ္တိတံ၊ လည် စေအပ်ပြီ။ ဣဝံဓမ္မစက္ကံ၊ ဤတရားတည်းဟူသော အာဏာစက်သို့၊ ကော၊ အ ဘယ်သူသည်၊ အနုပတ္တေသိ၊ လိုက်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သေလော၊ သေလ ထေရ်သည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာတရားကို၊ အဝေါစ၊ ဝျှောက်၏။ သေထ၊ သေ ထ၊ မယာ၊ ငါသည်။ ပဝတ္တိတံ၊ လည်စေအပ်သော၊ ယံစက္ကံ၊ အကြင်တရား တည်းဟူသော အာဏာစက်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိသော၊ တံဓမ္မစက္ကံ၊ ထိုတရားတည်းဟူသော အာဏာစက်ကို၊ တထာဂတံ၊ တထာ ဂတေန၊ မြတ်စွာတရားဟောကြားသောအကြောင်းကြောင့်၊ အနုဇာတော၊ အရိယဇာတ်အားဖြင့် ဖြစ်သော၊ သာရိပုတ္တော၊ သာရိပုတ္တရာသည်။ အနု ဝတ္တေတိ၊ အလိုသို့လိုက်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘဂဝေါ၊ မြတ်စွာတရားသည်၊ ဗျာ ကာသိ၊ ဖြေတော်မူ၏။ သေထ၊ သေထ၊ အဘိညေယျံ၊ ထိအပ်သောသစ္စာလေး ပါးတရားကို၊ အဘိညာတံ၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့်ထိအပ်ပြီ။ ဘာဇေတဗ္ဗံ၊ ပွား စေအပ်သောမဂ္ဂသစ္စာကို၊ ဘာပိတံ၊ ပွားစေအပ်ပြီ။ ပဟာတဗ္ဗံ၊ ပယ်အပ် သောသရဒယသစ္စာတရားကို၊ မေမယာ၊ ငါသည်။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ပဟိနံ၊ ပယ်အပ်ပြီ။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ အဟံ၊ ငါသည်။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓမည်သည့်၊ အတ္ထိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဗုဒ္ဓ၊ ရှင်ပင်တရား၊ မယိ၊ အကျွန်ုပ် နှို၊ ကင်္ခါ၊ သံမှားခြင်း ထက္ခဏာရှိသော ဝိပိကိစ္စာကို၊ ဝိနယဓာ၊ မြတ် တော်မူဘိလော၊ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ အဓိရဗ္ဗဿ၊ ဆုံးဖြတ်ခြင်းကိုပြုလော၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာတရားတို့အား၊ အဘိဏ္ဍသော၊ မပြတ်၊ ဒဿနံ၊ ဖူးမြင်ရခြင်း ကို၊ ဒုလ္လဘံ၊ ရနဲ့သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တဗ္ဗာ၊ ထိုကြောင့်၊ အဓိရဗ္ဗဿ၊

ဝီသတိနိပါတ်

အုံးဖြတ်ခြင်းကိုပြု၍ သုရား၌ ယုံကြည်ခြင်းကိုဖြစ်လော့၊ ထောကော၊ လောက
၌၊ ယေသံဗုဒ္ဓါနံ၊ အကြင်သူရားရှင်တို့၏၊ အတိဏ္ဍသော၊ မပြတ်၊ ပါတုဘာ
ဝေါ၊ ထင်စွာဖြစ်ခြင်းကို၊ ဝေကောန္တေန၊ စင်စစ်သဖြင့်၊ ဒုလ္လဘော၊ ရခဲ၏၊
ဗြဟ္မာဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ သောအဟံ၊ ထိုငါသည်၊ အနုတ္တရော၊ အတုမရှိသော၊ သလ္လ
ကတ္တော၊ ရာဂဟူသော ခြောင့်ကို နှုတ်တတ်ပယ်တတ်သော၊ ဗြဟ္မတုတော၊
မြတ်သည်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ အတိတုသော၊ ချိန်နှင့်တူသော ဥာဏ်ဖြင့် နှိုင်းရှဉ်
အပ်သော အတူဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို လွန်သော၊ မာရသေနပ္ပမဒ္ဓနော၊ ဒေဝ
ပုတ္တစသော မာရ်ကို နှိပ်နင်းနိုင်ထသော၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ အဝိဿိ၊
ဖြစ်ပြီသော အဟံ၊ ထိုငါသည်၊ သဗ္ဗာမိတ္တေ၊ ကိလေသာမာရ်စသော အလုံးစုံ
သော ရန်သူတို့ကို၊ ဝဘိကတ္တာ၊ မိမိအလိုသို့လိုက်စေ၍၊ အကုတောစာယော၊
ထရုံထရသော ဘေးမရှိသည်ဖြစ်၍၊ မောဒါမိ၊ သမာဓိသုပလသုဒ္ဓါနုဗ္ဗာနုသု
ခဖြင့် နှစ်ထောင်၏၊ စက္ခုမာ၊ စက္ခုငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော၊ သလ္လက
တ္တော၊ ရာဂစသော ခြောင့်ကို နှုတ်ပယ်တော်မူပြီး ထသော၊ မဟာဝါရော၊ ကြီး
မြတ်သော လုံ့ထရှိတော်မူသော မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဝနေ၊ တော၌၊ ဝါဟော
ကေသရာဇာခြင်္သေ့မင်းသည်၊ နဒတိဇ္ဈဝ၊ ဟောက်သကဲ့သို့၊ ယံဝစနံ၊ အ
ကြင်မိမိကတ်သုံးပုံဟုဆိုအပ်သော စကားကို၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအ
ရာဖြင့်၊ ဘာသတိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တထာ၊ ထိုထုရားဟောတိုင်းသော အ
ခြင်းအရာဖြင့်၊ ဣဒံဝစနံ၊ ဤငါဟောသော ထုရားစကားတော်ကို၊ ဘောန္တော၊
အရှင်တို့သည်၊ နိဿာမေထ၊ သွေ့တစ္ဆါရကို အစဉ်မှီးသဖြင့် ငှတ်ကုန်သော၊
ဗြဟ္မတုဘံ၊ မြတ်သည်ဖြစ်၍ဖြစ်ထသော၊ အတိတုလံ၊ နှိုင်းရှဉ် စရာဥပမာကို
လွန်သော၊ မာရသေနပ္ပမဒ္ဓနံ၊ ကိလေသာမာရ်စသော မာရ်ငါးပါးကို နှိပ်နင်း
နိုင်ထသော၊ သမ္မုန္တံ၊ မြတ်စွာထုရားကို၊ ဒိသ္မာ၊ ဖူးမြင်ရသည်ရှိသော်၊ ကော၊
အဘယ်သူသည်၊ ဒုပ္ပသီဒေယျ၊ မကြည်ညိုဘဲ ရှိတုံအံ့နည်း၊ ကဏ္ဍာတိဇာတိ
ကော အပိ၊ ယုတ်သော အမျိုးရှိသော သူပင်ဖြစ်သော်လည်း၊ ပသီဒေယျ၊
ကြည်ညိုရာ၏၊ ယော၊ အကြင်တပည့်သည်၊ ဓံငါသို့၊ အန္တေတု၊ အစဉ်လိုက်
ခြင်းငှါ၊ ဣစ္ဆ တိ၊ အလိုရှိအံ့၊ အန္တေတု ငါသို့လိုက်စေလော့၊ ယောဝါ၊ အကြင်
တပည့်သည်လည်း၊ နိစ္ဆ တိ၊ ငါသို့လိုက်ခြင်းငှါ အလိုမရှိအံ့၊ သော၊ ထိုတ
ပည့်သည်၊ ဂစ္ဆ တု၊ သွားလေထော၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဝရပညဿ၊ မြတ်သော
ပညာနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော ထုရားသခင်၏၊ သန္တိကော၊ အထံ၌ ဣဝဏ္ဏမထို့
ကာထေ၊ ယခုအခါ၌၊ ပဗ္ဗဇိဿာမိ၊ ရဟန်းပြုအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သေထော၊ သေ
လပုဏ္ဏားသည်၊ မာတုဇ္ဇိ၊ မိမိတပည့်တို့ကို၊ ဝေဝံစနံ၊ ဤသို့သော စကား

ထေရဂါထမပါဒ္ဒိတော်နိဿယ။

ကိုအဝေါစဆို၏။ ဝေဝံထွေ၊ ဤသို့ဆရာကဆိုထတ်သည်ရှိသော်၊ မာဇာဝါကပည့်လုထင်တို့သည်၊ ဘောဘော၊ အရှင်သေထအား၊ ထေသမ္ဗာသမ္ဗုဒ္ဓသာသနံ၊ ထိုမြတ်စွာထုရားသာသနာတော်ကို၊ ဝေဇကန္တေန၊ စင်စစ်သဖြင့်၊ ရုက္ခတိ၊ ရဟန်းပြုခြင်း၌နှစ်သက်သည်ဖြစ်အံ့၊ မယန္တိ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ၎င်း၊ ဝရပညဿ၊ မြတ်သောပညာရှိတော်မူသောမြတ်စွာထုရား၏၊ သန္တိကော၊ အထံ၌၊ ပဗ္ဗဇိဿာမ၊ အတူလိုက်၍ရဟန်းပြုပါကုန်အံ့၊ တဂဝါ၊ ထုန်းတော်ကြီးသောထုရား၊ တဝ၊ ရှင်ပင်ထုရား၏၊ သန္တိကော၊ အထံ၌၊ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို၊ စရိဿာမ၊ ကျင့်ပါကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အတိသတာ၊ တရာထက်လွန်ကုန်သော၊ ဣမေဗြဟ္မဏာ၊ ဤပုဏ္ဏားတို့သည်၊ ပဇ္ဇလိကတာ၊ ထက်ဆုရ်ချိခြင်းကိုပြုကုန်လျက်၊ ယာစန္တိ၊ တောင်းပန်ကုန်၏၊ သေထောသေထဿ၊ သေထပုဏ္ဏားအား၊ သွာခါတံ၊ မြတ်စွာထုရားသည်ကောင်းစွာဟောအပ်သော၊ သန္တိဋ္ဌိကံ၊ မျက်မှောက်၌အကျိုးကိုပေးတတ်သော၊ အကာလိကံ၊ အခါမလင့်အကျိုးပေးခြင်းသို့ရောက်စေတတ်သော၊ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို၊ တဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ ပကာသေတွာ၊ ပြတော်မူ၍၊ ယတ္ထ၊ အကြင်သာသနာတော်၌၊ အပ္ပမတ္တဿ၊ မမေ့မထေ့သောသတိရှိသည်ဖြစ်၍၊ သိက္ခတော၊ အဓိသီထစသောသုံးပါးသော သက္ကာကိုကျင့်သောသူအား၊ ပဗ္ဗဇ္ဇာ၊ ရဟန်းအဖြစ်သည်၊ အမောဗာ၊ အချည်းစည်းမရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ စက္ခု၊ မစက္ခု၊ ငါးပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော၊ တဂဝါထုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာထုရား၊ ယဿံ၊ အကြင်ကြောင့်၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ဣတော၊ ဤရဟန်းပြုသောနေ့မှ၊ အတိတေ၊ လွန်လေပြီးသော၊ အဋ္ဌမိ၊ ရှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌၊ ယန္တံ၊ သရဏံ၊ အကြင်ရတနာသုံးပါးအားကိုးကွယ်ခြင်းသို့၊ အာဂမ၊ ရောက်ကုန်ပြီ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သတ္တရက္ခေန၊ ရနစ်ရက်ဖြင့်၊ တဝ၊ အရှင်ထုရား၏၊ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌၊ ဝေဇိကေန၊ အဆုံးအမပေးတော်မူသဖြင့်၊ ဒန္တာ၊ ယဉ်ကြေးကုန်သည်၊ အဌာ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဝေ၊ အရှင်ထုရားအား၊ သရဏဂမနဿ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းသို့ရောက်ခြင်း၏၊ အာနုဘာဝေါ၊ အာနုဘော်သည်၊ အဒဟာ၊ ဩအံ့၊ တွယ်ရှိစွတကာ၊ တုဝံ၊ ရှင်ပင်ထုရားသည်၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ သစ္စာလေးပါးတရားကို သိပြီးသောထုရားသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်တော်မူ၏၊ တုဝံ၊ ရှင်ပင်ထုရားသည်၊ သတ္တာ၊ လူနတ်တို့အားဆုံးမတော်မူတတ်သောဆရာသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ တုဝံ၊ ရှင်ပင်ထုရားသည်၊ မာရာဘိဘူ၊ မာရ်ငါးပါးကိုနှိပ်နင်းပျက်ဆီးနိုင်သော၊ ခုနိ၊ ပစ္စုပ္ပန်လောကသံသရာလောကနှစ်ပါးကိုထိစွမ်းနိုင်သောမောဒ္ဒဟုဆိုအပ်

သောသဗ္ဗညုတညာဏ်နှင့်ပြည့်စုံတော်မူသောတရားသည်၊ အထိ၊ ဖြစ်တော်မူ၏။ တုဝံ၊ ရှင်ပင်တရားသည်၊ အနုဿယေ၊ ကာမရာဂါဒူသယစသည်တို့ကို၊ ဆေတွာ၊ အရဟတ္တမဂ်ဥာဏ်ဖြင့်ဖြတ်တော်မူ၍၊ တိဇ္ဈော၊ ကိုယ်တော်သည်သံသရာဝဲဩဇာဝဲမှကူးမြောက်ပြီးသည်ဖြစ်၍၊ ဣဝံပဇံ၊ ဤသတ္တဝါအပေါင်းကို၊ တာရေထိ၊ သံသရာဝဲဩဇာဝဲမှနှိဗ္ဗာန်ဟူသောကြည်းထက် သို့ပြုဆောင်ကယ်တင်တော်မူ၏။ တေ၊ အရှင်တရားသည်၊ ဥပမိ၊ ခန္ဓုပမိရှိသောအလုံးစုံသောဥပမိတို့ကို၊ သမတိက္ကန္တာ၊ မဂ်ဖြင့်ကောင်းစွာလွှဲတော်မူပြီးတေတယာ၊ အရှင်တရားသည်၊ အာသဝါ၊ ကာမာသဝစသောလေးပါးသောအာသဝတို့ကို၊ ပဒါလိတာ၊ မဂ်ဖြင့်အကြွင်းမဲ့ပယ်ဖျက်ဆီးအပ်ပြီးတုဝံ၊ အရှင်တရားသည်၊ သီဟော၊ ကေသရာဇာခြင်္သေ့မင်းသည်၊ ပဟိနာဘယဘေရဂေါ၊ ပယ်အပ်သောဘေးဘျားရှိသကဲ့သို့၊ အနုပါဒါနော၊ အချင်းခပ်သိမ်းအားဖြင့်ပယ်အပ်ပြီးသော ကာရပါဒါန်စသော လေးပါးသောဥပါဒါန်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဟိနာဘယဘေရဂေါ၊ ပယ်အပ်ပြီးသော ဘေးဘျားရှိသည်၊ အထိ၊ ဖြစ်တော်မူ၏။ ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသောတရားသည်၊ ဣမေအတိသဘာ၊ ဤအရာမကသောရဟန်းတို့ကို၊ ဘိက္ခဝေါ၊ ရဟန်းတို့၊ ဥဿ၊ ထားထည့်ကုန်၊ ဣတိအာဒိဝစနံ၊ ဤသို့သောစကားကို၊ အဂေါ၊ ခါမိနဲ့တော်မူ၏။ တေဘိက္ခူ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ ပဇ္ဇထီကတာ၊ ချီအပ်သောလက်အုပ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ တိဋ္ဌန္တိ၊ ရပ်ကုန်၏။ ဋ္ဌတွာ၊ ရပ်ကုန်ပြီး၍၊ ဝိရ၊ ကြီးသောလုံ့လရှိတော်မူသောတရားဖြတ်၊ တဝ၊ အရှင်တရား၏၊ ပါဒေ၊ ခြေတော်တို့ကို၊ ပသာရေဟိ၊ ဆန့်တော်မူထား၊ နယော၊ ရဟန္တာတို့သည်၊ သတ္ထု၊ နေ့၊ မြတ်စွာတရားအား၊ ဝန္တန္တု၊ ခြေတော်ကိုရှိခိုးစေကုန်လော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဂေါ၊ သျှောက်ထားကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သေထောထေရော၊ သေထေရ်သည်၊ ဣမာဂါထာယော၊ ဤခွဲဆိုထိရုံးအပ်သော နှစ်ဆဲ့လေးဂါထာတို့ကို၊ အဘာထိ၊ ရွတ်ဆိုပြီး၊ သေထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။ ။

(၂၅၄) ဘန္တေ၊ အရှင်တရား၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးအခါ၌၊ ဟတ္ထိဂီဝါယ၊ ဆင်၏ထည်၌၊ နိသီဒိတွာ၊ ထိုင်၍၊ ယာတံစရိတံ၊ သွားအပ်၏။ ဝတ္ထာနိ၊ အဝတ်တို့ကို၊ ပရိဟရန္တေနပိ၊ ဆောင်သော်လည်း၊ သုရမာဝတ္ထာပစာရိတာ၊ ကောင်းသောအထွေရှိသောထိမ်မွေ့နူးညံ့သော ကာထိကတိုင်း၌ဖြစ်သောပုဆိုးအထူးကိုသာဆောင်၏။ ဘုဗ္ဗန္တေနပိ၊ ထမင်းစားသော်လည်း၊ သာထီနံ၊ သုံးနှစ်ဟောင်းထေပြီးသောကောင်းသောအနံ့ရှိသောသလေးတို့၏။ သုပိဓံသုပသေစနော၊ ခါသားသမင်သားအစရှိသောစင်ကြယ်သောသားဖြင့်ဖြမ်းသော၊ ကြ

ဒနော၊ထမင်းကို၊ဘုတ္တော၊စားအပ်၏၊အံ့ဇ္ဇ၊ယခုရဟန်းအဖြစ်၌တည်သော အခါ၌ကား၊ သောအဟံ၊ဤငါသည်၊ ဘဒ္ဒေါ၊ကောင်းသောဘိဝံသမာဓိစ သောဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊သာတတိကော၊မျက်မှောက်၌ဖြစ်သောချမ်းသာစွာနေခြင်း၌အမြဲယှဉ်သော၊ဥဉ္ဇော၊သပိတ်ထက်ဆွဲ၍ဆွမ်းခံခြင်းဖြင့်၊ ပတ္တဂတော၊သပိတ်၌တည်သောဆွမ်း၌၊ရတော၊အလွန်မွေ့ထွေ၏၊ဂေါဓာယ၊ကာနွဲ့ဂေါဓာမည်သောမင်းသမီး၏၊ ပုတ္တော၊သားဖြစ်သော၊ဘန္ဓိယော၊ဘန္ဓိယမထေရ်သည်၊အနုပါဒါနော၊ဥပါဒါန်တရားလေးပါးမှကင်းပြီးသည်ဖြစ်၍၊ဈာယတိ၊ဖလသမာပတ်များဖြင့် ဝင်စား၏၊ ပံသုကူလိသာတတိကော၊ ပန်သကူရတင်ဆောက်တည်သဖြင့် မျက်မှောက်သောကိုယ်၏ အဖြစ်၌ချမ်းသာစွာနေခြင်း၌ အမြဲယှဉ်သည်ဖြစ်၍၊ ဥဉ္ဇာဥဉ္ဇော စရိယာယ၊သပိတ်ထက်စွဲ၍ဆွမ်းခံသွားသဖြင့်၊ပတ္တဂတော၊သပိတ်၌တည်သောရေသမျှသောဆွမ်း၌၊ရတောအဘိရတော၊ အလွန်မွေ့ထွေ၏၊ ဂေါဓာယ၊ကာနွဲ့ဂေါဓာမည်သောမင်းသမီး၏၊ ပုတ္တော၊သားဖြစ်သော၊ ဘန္ဓိယော၊ဘန္ဓိယထေရ်သည်၊အနုပါဒါနော၊ဥပါဒါန်တရားလေးပါးမှကင်းသည်ဖြစ်၍၊ဈာယတိ၊ဖလသမာပတ်ဖြင့်ဝင်စား၏၊ပိဏ္ဍပါတီသာတတိကော၊ပိဏ္ဍပတ်ရတင်ဆောက်တည်ခြင်းဖြင့်မြတ်သောကိုယ်၏အဖြစ်၌ချမ်းသာစွာနေခြင်း၌ အမြဲယှဉ်သည်ဖြစ်၍၊(ပ)၊ တေစီဓေကောသာတတိကော၊ တိစီစရိက်ရတင်ဆောက်တည်သဖြင့်မျက်မှောက်သောကိုယ်၏အဖြစ်၌ချမ်းသာစွာနေခြင်း၌အမြဲယှဉ်သည်ဖြစ်၍၊(ပ)၊ သပဒါနစာရိသာတတိကော၊ အိပ်စဉ်မပြတ်ဆွမ်းရပ်ခြင်းဟုဆိုအပ်သောသပဒါနစာရိကရတင်ဖြင့်မျက်မှောက်သောကိုယ်၏အဖြစ်၌ချမ်းသာစွာနေခြင်း၌အမြဲယှဉ်သည်ဖြစ်၍၊(ပ)၊ ကောသနကောသာတတိကော၊ ကောသနိက်ရတင်ဆောက်တည်သဖြင့်ရဟန်းတရား၌မြင်အပ်သောမျက်မှောက်သောကိုယ်၏အဖြစ်၌ချမ်းသာစွာနေခြင်း၌ အမြဲယှဉ်သည်ဖြစ်၍၊(ပ)၊ ပတ္တဝိဏ္ဍိကောသာတတိယော၊ပတ္တဝိင်ရတင်ဆောက်တည်သဖြင့်ရဟန်းတရား၌မြင်အပ်သောမျက်မှောက်သောကိုယ်၏အဖြစ်၌ချမ်းသာစွာနေခြင်း၌ အမြဲယှဉ်သည်ဖြစ်၍၊(ပ)၊ ခလပစ္စာတတ္ထိသာတတိကော၊ခလပစ္စာရတင်ကို ဆောက်တည်သဖြင့် ရဟန်းတရား၌ မြင်အပ်သောမျက်မှောက်သောကိုယ်၏အဖြစ်၌ချမ်းသာစွာနေခြင်း၌အမြဲယှဉ်သည်ဖြစ်၍၊(ပ)။ အာရညိကောသာတတိကော၊ အာရညကင်ရတင်ဆောက်တည်သဖြင့်ရဟန်းတရား၌မြင်အပ်သောမျက်မှောက်သောကိုယ်၏အဖြစ်၌ချမ်းသာစွာနေခြင်း၌အမြဲယှဉ်သည်ဖြစ်၍၊ရုက္ခမုလိကောသာတ

တိကော၊ ဓုက္ခမူရတင်ဆောက်တည်သံဖြင့် ဂဟန်းတရား၌ မြင်အပ်သော မျက်မှောက်သောကိုယ်၏အဖြစ်၌ချမ်းသာစွာနေခြင်း၌ အမြဲယှဉ်သည်ဖြစ်၍၊(ပ)၊ အတ္တော ဘာသကောသာတတိကော၊ အဗောကာထိကရတင်ဆော် တည်သဖြင့် ဂဟန်းတရား၌မြင်အပ်သော မျက်မှောက်သောကိုယ်၏အဖြစ်၌ ချမ်းသာစွာနေခြင်း၌အမြဲယှဉ်သည်ဖြစ်၍၊(ပ)၊ သောသာနိကောသာတတိ ကော၊ သုသာန်ရတင်ဆောက်တည်သဖြင့် ဂဟန်းတရား၌ မြင်အပ်သော မျက်မှောက်သောကိုယ်၏အဖြစ်၌ချမ်းသာစွာနေခြင်း၌အမြဲယှဉ်သည်ဖြစ်၍၊(ပ)၊ ယထာသန္တတိကောသာတတိကော၊ ယထာသန္တတိရတင်ဆောက် တည်သဖြင့်ဂဟန်းတရား၌မြင်အပ်သောမျက်မှောက်သော ကိုယ်၏အဖြစ် ၌ချမ်းသာစွာနေခြင်း၌ အမြဲယှဉ်သည်ဖြစ်၍၊(ပ)၊ နေသဇ္ဇိကောသာ တတိ ကော၊ နေသဇ္ဇိကရတင်ဆောက်တည်သဖြင့်ဂဟန်းတရား၌မြင်အပ်သော မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏အဖြစ်၌ ချမ်းသာစွာနေခြင်း၌ အမြဲယှဉ်သည် ဖြစ်၍၊(ပ)၊ အပ္ပိစ္ဆောသာတတိကော၊ ပစ္စည်းထေးပါးဝယ်အလိုနည်းသဖြင့် ဂဟန်းတရား၌မြင်အပ်သော မျက်မှောက်သောကိုယ်၏ အဖြစ်၌ချမ်းသာ စွာနေခြင်း၌ အမြဲယှဉ်သည်ဖြစ်၍၊(ပ)၊ သန္တုဇ္ဈောသာတတိကော၊ ပစ္စည်း ထေးပါးဝယ်ရောင့်ရဲ လွယ်သဖြင့်ဂဟန်းတရား၌ မြင်အပ်သောမျက်မှောက် သောကိုယ်၏အဖြစ်၌ ချမ်းသာစွာနေခြင်း၌ အမြဲယှဉ်သည်ဖြစ်၍၊(ပ)၊ ပဝိ ဝိက္ကောသာတတိကော၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်သို့ ကပ်သဖြင့်ဂဟန်းတရား၌ မြင်အပ်သောမျက်မှောက်သောကိုယ်၏အဖြစ်၌ချမ်းသာစွာနေခြင်း၌ယှဉ် သည်ဖြစ်၍၊(ပ)၊ အသံသဋ္ဌောသာ တတိကော၊ လူတို့နှင့်ရောနှောခြင်း မရှိ သည်ဖြစ်၍ဂဟန်းတရား၌မြင်အပ်သောမျက်မှောက်သောကိုယ်၏အဖြစ်၌ ချမ်းသာစွာနေခြင်း၌အမြဲယှဉ်သည်ဖြစ်၍၊(ပ)၊ အာရဒ္ဓဝိရိယောသာတတိ ကော၊ အားထုတ်အပ်သော သို့ ထရှိသဖြင့် ဂဟန်းတရား၌ မြင်အပ်သော မျက်မှောက်သောကိုယ်၏အဖြစ်၌ချမ်းသာစွာနေခြင်း၌အမြဲယှဉ်သည်ဖြစ် ၍၊(ပ)၊ ဝုဓေ၊ ရှေးလူဖြစ်သောအခါ၌၊ သောဝဏ္ဏံ၊ ရွှေဖြင့်ပြီးသော၊ သတဓုဇိ ကံ၊ များသောအနားရေးရှိသော၊ သတပထံ၊ တရာသော ပိုက်အချိန်ရှိသော၊ ကံသံ၊ ရွှေသင်္ဃန်းကိုးဟိတ္တာ၊ စွန့်၍၊ မတ္တိကပတ္တံ၊ မြေသပိတ်ကို၊ အဂ္ဂဟိံ၊ ယူပြီး၊ ဣဒံ၊ ဤမြေသပိတ်ကို ယူခြင်းသည်၊ ဒုတိယာဘိသေဝနံ၊ နှစ်ကြိမ် မြောက်သော တိထိက်သွန်းခြင်းမည်၏၊ မဏ္ဍလိပါကာဓေ၊ ဝန်းသောအ ခြင်းအရာရှိသောထံတိုင်းတို့ဖြင့်မြီရံအပ်သော၊ ဒုဠမဇ္ဇာလကောဠကေ၊ မြ မြံစွာပြုအပ်သောပြအိုးပြစင်တံခါးရတ်တို့နှင့်ပြည့်စုံသော ပြစင်၌၊ ဥဓ္ဓေ၊

မြင့်သော ဖြာသန်ထက်၌၊ ခရုဟတ္ထေဟိ၊ သန်ထွက်ထက်စွဲ ကုန်သော
 ယောက္ခိယားတို့သည်၊ ရက္ခိတော၊ စောင့်ရှောက်အပ်သည်ဖြစ်ထွက်၊ ပုရေ၊
 ရှေးလူဖြစ်သောအခါ၌၊ ဥတ္တသံ၊ ကြောက်လန့်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရိံ၊
 နေရပြီ၊ အဇ္ဈ၊ ယခုရဟန်းဖြစ်သောအခါ၌၊ ဘဒ္ဒေါ၊ ကောင်းသောပိတ်ရှိသည်
 ဖြစ်၍၊ ပထိနာယဘောဂေါ၊ ပထမအပ်ပြီးသောဘေး ကြောက်မက်ဘွယ်
 ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သောအဟံ၊ ထိုငါသည်၊ အနုတြိသိဝိဟရိံ၊ ကြောက်လန့်
 မရှိသည်ဖြစ်၍နေပြီ၊ ဂေါဓယ၊ ကာမိဂေါဓမည်သောမင်းသမီး၏၊ ပုတ္တော၊
 သားဖြစ်သော၊ ဘန္ဓိယော၊ ဘန္ဓိယထေရ်သည်၊ ဝနံ၊ တောတည်းသို့၊ ဩဂဗ္ဗ၊
 သက်၍၊ ဝျာယတိ၊ ဖထဝမာပတ်ချမ်းသာကို ဝင်စားသောအားဖြင့်နေပြီ၊
 သီလက္ခန္ဓေ၊ သီလဟူသောကျေးဇူး၌၊ ပတိဋ္ဌာယ၊ တည်၍၊ သတိဉ္စ၊ သတိ
 သမာဓိကိုလည်းကောင်း၊ ပညာဉ္စ၊ ဖလဝမာပတ်နိရောဓသမာပတ်နှင့်ပညာ
 သောပညာကိုလည်းကောင်း၊ ဘာဝယံဘာဝယန္တော၊ သမထဝိပဿနာကို
 ပွားစေထွက်၊ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်၊ သဗ္ဗသံယောဇနက္ခယံ၊ အထုံးရုံ
 သောသံယောဇဉ်တို့၏ကုန်ခြင်းသို့၊ ပါပုဏိံ၊ ရောက်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကာမ္မ
 ဂေါဓယ၊ ကာမိဂေါဓမည်သော မင်းသမီး၏၊ ပုတ္တော၊ သားဖြစ်သော၊
 ဘန္ဓိယော၊ ဘန္ဓိယထေရ်သည်၊ ဣမာဂါထာယော၊ ဤဘွဲ့ဆိုသီကုံးအပ်သော
 နှစ်ဆဲ့လေးဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ရွတ်ဆိုပြီ။ ။

ကာမိဂေါဓမည်သောမင်းသမီး၏ သားဖြစ်သောဘန္ဓိယ
 ထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။ ။

(၂၅၅) သမဏ၊ ရှင်ရဟန်း၊ တံ၊ ရှင်ရဟန်းသည်၊ ဂစ္ဆံဂစ္ဆန္တော၊
 သွားသည်ဖြစ်ထွက်၊ ဝိတော၊ ရပ်သည်၊ အဂ္ဂိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့
 သောစကားကို၊ ဝဒေထိ၊ သင်ဆိုတိ၏၊ မဝံ၊ ငါ့ကို၊ ဝိတံယေဝ၊ ရပ်ထုတ်သာ
 လျှင်၊ အဗ္ဗိတောတိ၊ မရပ်ဟူ၍၊ ဗြူထိ၊ ဆိုတိ၏၊ သမဏ၊ ရှင်ရဟန်း၊ တံ၊ ရှင်
 ရဟန်းကို၊ ဧဝံမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပုစ္ဆာမိ၊ မေး၏၊
 ကသ္မာကေန ကာရဏေန၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်၊ တံ၊ အရှင်ရဟန်း
 သည်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဝိတော၊ ရပ်ပါထွက်၊ အဗ္ဗိတော၊ မရပ်သည်၊ အဂ္ဂိ၊
 ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗြူထိ၊ ဆိုတိသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဂေါဓ၊ လျှောက်
 ၏ဝံ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ အင်္ဂုလိမာလက ဆိုသည်ရှိသော်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
 ထုရားသည်၊ အင်္ဂုလိမာလ၊ အင်္ဂုလိမာလ၊ အဟံ၊ ငါတည်း၊ သဗ္ဗဒါ၊ ခပ်ထိမ်း
 သောအခါ၌၊ သဗ္ဗေသုဘူတေသု၊ အထုံးရုံသောသတ္တဝါတို့၌၊ ဒဏ္ဍံ၊ ရိုက်
 နှက်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော ဒဏ်ကို၊ နိဝေယ၊ ချ၍၊ ဝိတော၊ ရပ်သည်။

ဝိသတိနိပါတ်၊

အသို့ဖြစ်၏။ တွဉ္ဇ၊ သင်အင်္ဂုလိမာလမူကား၊ ပါဏေသု၊ သတ္တဝါတို့၌၊ အ
သညတော၊ ကိုယ်နှုတ်ဖြင့် စောင့်စည်းခြင်းမှ ကင်းသည်။ အထိ၊ ဖြစ်၏။
တသ္မ၊ ထိုကြောင့်၊ အဘိ၊ ငါသည်။ ဗြူတော၊ ရပ်သည်မည်၏။ တုဝံ၊ သင်
မှာမူကား၊ အဗြူတော၊ ယခုရပ်သော်ထည်းနောင်အခါ ထိုထိုသို့သောဂတိ
တို့၌လည်သည်၏အစွမ်းဖြင့်သွားရသောကြောင့်မရပ်သော သူမည်သည်။
အထိ၊ ဖြစ်၏။ မဟေထိ၊ ဘိသက္ကန္တစသော မြတ်သောတရားကို ရှာတော်မူပြီးထ
သော၊ သမဏော၊ ငြိမ်းစေအပ်ပြီးသော မကောင်းမှုရှိသော သူရားမြတ်စွာ
သည်။ မဟာဝနံ၊ တောကြီးသို့၊ မေမ ဟံ၊ ငါအား၊ အနုဂဟတ္ထာယ၊ မြီးမြောက်
အံ့သောဌ၊ သံပစ္စုပါဒိ၊ အကြင်ကြောင့်ကြွတော်မူလာ၏။ တံပဓိပစ္ဆန္နံ၊ ထိုသို့
အက္ခန္ဓ်အားမြီးမြောက်အံ့သောဌ၊ ကြွတော်မူလာခြင်းသည်၊ ဖိရသံဝတ၊
ကြာမြင့်စွာစွာ၏တကား၊ သောအဘိ၊ ထိုအက္ခန္ဓ်သည်။ တ၊ ဝ၊ အရှင်တရား
၏၊ ဝေဗ္ဗယုတ္တံ၊ တရားနှင့်စပ်သော၊ ဂါထံ၊ သွဲ့ဆိုသီအုံးအပ်သောဂါထာကို၊
သုတွာန၊ ကြားရသောကြောင့်၊ သဟ သပါပံ၊ ကြာမြင့်စွာ ကာလပတ်ထုံး
ထေ့ထာ အပ်သောအထောင်သော မကောင်းမှုကို၊ စဇိဿာမိ၊ စွန့်ပါအံ့၊
ဣစ္စေဝ ဣန္ဒြေ၊ ဤသို့သောစကားကိုသာလျှင်၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ စောရော၊ အင်္ဂု
လိမာထိန်းသူသည်။ အထိ၊ စ၊ သန်ထုက်ကိုထည်းကောင်း၊ အာဂုဓေ၊ ထိုသန်
ထုက်မှကြွင်းသောလေးထံစသော ထက်နက်ကိုထည်းကောင်း၊ သောဗ္ဗေ၊
ထက်ဝန်းကျင်မှပြတ်သောကမ်းပါးရှိသော၊ ပပါတေ၊ တကွနက်ပြတ်သော
ကမ်းပါးရှိသော၊ နရကေ၊ မြေ၌ကွဲသောဟင်းလင်းသောအပြင်ရှိသော၊ ပဗ္ဗ
တန္တရေ၊ တောင်တို့၏ အပြတ်အကြား၌၊ အန္ဓကာထိ၊ မိမိထက်နက်အစဉ်
အတိုင်းပစ်စွန့်ပေ၏။ တာနိ၊ ထိုထက်နက်တို့ကို၊ ဆန္ဓေတွာ၊ စွန့်ပြီး၍၊
စောရော၊ အင်္ဂုလိမာထိန်းသူသည်။ သုဂတဿ၊ ကောင်းသောစကားကိုဆို
တော်မူတတ်သောမြတ်စွာဘုရား၏ပါဗေ၊ ခြေတော်တို့ကို၊ အဝန္တိ၊ ရှိခိုး၏။
ထဗ္ဗေဝ၊ သို့အရပ်၌ပင်လျှင်၊ ပဗ္ဗန္တံ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို၊ ဗုဒ္ဓံဗုဒ္ဓဿ၊ ဘုရားရှင်
အား၊ ယာဝိ၊ ထောင်းပန်၏။ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ကာရုဏိကော၊ ကြီးမြတ်သောကာ
ရုဏာရှိတော်မူထသော၊ မဟေထိ၊ မြတ်သောဘိသက္ကန္တစသော တရားအ
ပေါင်းကိုရှာတော်မူပြီးထသော၊ သဒေဝကဿ၊ နတ်နှင့်တကွ ဖြစ်သော၊
ထောကဿ၊ လူအပေါင်း၏၊ သတ္တဝ၊ ဆရာဖြစ်တော်မူသော၊ ယောဗုဒ္ဓေါ၊ အ
ကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ တံတဿမေ၊ ထိုငါအား၊ ဘိက္ခု
ရဟန်း၊ ဟေ၊ ထာလှည့်၊ ဣန္ဒြေအစဉ်၊ ဤသို့သောစကားကို၊ အဝေါ၊

မိန့်တော်မူ၏။ တဿ၊ ထိုအင်္ဂုလိမာထအား၊ ဒေသဝဇေသောဝေ၊ ဤထာ
 ဗျတ္တိရဟန်းဟု ထုရားမိန့်တော်မူသော ဇေတိဘိက္ခု ပဉ္စင်းအဖြစ်သည်ပင်
 ဟူ၏။ ဘိက္ခုဘာဝေါ၊ ရဟန်းအဖြစ်သည်။ အာဟု၊ ဖြစ်၏။ ယော၊ အကြင်
 အမှတ်မရှိသော ထူရဟန်းသည်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးသူတော်မဟုတ်သူ ယုတ်တို့နှင့်
 ပေါင်းတော်သောအခါ၌၊ ပမဇ္ဇိတွာန၊ မိမိအဆင်အခြင်မရှိသော အားဖြင့်
 ကောင်းသောအကျင့်၌ မေ့ထောင့်ခြင်းသို့ ရောက်ပြီး၍၊ ပစ္ဆာ၊ နောက်အဆွေ
 ခင်ပွန်းကောင်းနှင့် ပေါင်းတော်သောအခါ၌၊ သော၊ ထိုအမှတ်မရှိသော ထူ
 ရဟန်းသည်၊ နမဇ္ဇတိ၊ အသင့်နှလုံးသွင်းသော အားဖြင့် ကောင်းသော အကျင့်
 ကို မေ့မထောင့်ကျင့်၏။ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုကောင်းသော အကျင့်ကို ကျင့်
 ပြန်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အပ္ပာ၊ တိမ်တိုက်မှ၊ ရတ္တော၊ လွတ်သော၊ စန္ဒိမာဝ
 စန္ဒိမာဇ္ဇဝ၊ လကဲ့သို့၊ ဇ္ဇမံဇောကံ၊ ဤခန္ဓာအစရှိသောထောကကို၊ ဩဘာ
 သေတိ၊ အကျိုးကို ဖြစ်စေခြင်း၌ အကြောင်းကို ပိတ်ပင်ခြင်းဖြင့် မကောင်းမှု
 မှကင်း၍ ထွန်းတောက်ပ၏။ ယဿ၊ အကြင်အမှတ်မရှိသော ထူရဟန်း
 အားကတံ၊ ပြုအပ်သော၊ ပါပကမ္မံ၊ မကောင်းမှုကံကို၊ ကုသလေန၊ ထိုမ
 ကောင်းမှုကံ၏ ကုန်ခြင်းကို ပြုတတ်သောထောကုတ္တရာ ကုသိုလ်ဖြင့်၊ ဝိပိယ
 တိ၊ အကျိုးကို ဖြစ်စေခြင်း၌ အကြောင်းကို ပိတ်ပင်ခြင်းဖြင့် ပိတ်ပင်အပ်၏။
 သော၊ ထိုအမှတ်မရှိသော ထူရဟန်းသည်။ အပ္ပာ၊ တိမ်တိုက်မှ၊ ရတ္တော၊
 လွတ်သော၊ စန္ဒိမာဝစန္ဒိမာဇ္ဇဝ၊ လကဲ့သို့၊ ဇ္ဇမံဇောကံ၊ ဤခန္ဓာစသောထော
 ကကို၊ ဩဘာသေတိ၊ ထာက္ကကိရတိ၊ အကျိုးကို ဖြစ်စေခြင်း၌ အကြောင်းကံ
 ကို ပိတ်ပင်ခြင်းဖြင့် ပိတ်ဆို့ဆီးတားအပ်၏။ ဒဟာဓော၊ ငယ်သေးသော၊ ယော
 ဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ ဟဝေကန္တေန၊ စင်စစ်သဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓသာသနေ၊
 သိက္ခာသုံးပါးဖြင့် ရေတွက်အပ်သော ထုရားသာသနာတော်၌၊ ယုဇ္ဇတိ၊ အရို
 အသေကမ္မဋ္ဌာန်း၌ အားထုတ်၏။ သော၊ ထိုအမှတ်မရှိသော ထူရဟန်းသည်။
 အပ္ပာ၊ တိမ်တိုက်မှ၊ ရတ္တော၊ လွတ်သော၊ စန္ဒိမာဝစန္ဒိမာဇ္ဇဝ၊ လကဲ့သို့၊ ဇ္ဇမံ
 ဇောကံ၊ ဤခန္ဓာအစရှိသောထောကကို၊ ဩဘာသတိ၊ ထွန်းတောက်ပသ
 ဖြင့် ထင့်တယ်စေ၏။ မေမဟံ၊ ငါ့အား၊ နိသာဟိ၊ ရန်သူတို့သည်လည်း၊ ဓမ္မက
 ထံ၊ တရားစကားကို၊ သုထန္တ၊ နာဂေကုန်သတည်း၊ မေမဟံ၊ ငါ၏၊ နိသာဟိ
 ရန်သူတို့သည်၊ ဗုဒ္ဓသာသနေ၊ မြတ်စွာထုရားသာသနာတော်၌၊ ယုဇ္ဇန္တ၊ သ
 စွာလေးပါးတရားကို သိစေခြင်းအကျိုးငှါ ကျင့်စေကုန်သတည်း၊ မေ၊ ငါ၏။
 နိသာဟိ နိသာဝေ၊ ရန်သူဖြစ်ကုန်သောသူတို့သည်သာလျှင်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။
 ထေ၊ ထိုရန်သူဖြစ်ကုန်သောသူတို့သည်။ မနုဿေ၊ သူတော်ကောင်းဖြစ်ကုန်

သောကဏ္ဍာထာမိတ္တတို့သို့၊ ဘဇန္တု၊ ဆည်းကပ်စေကုန်သတည်း၊ ယော
သန္တော၊ အကြင် သူတော်ကောင်းတို့သည်၊ ဓမ္မမေဝ၊ ကုသိုလ်ဓမ္မထော
ကုတ္တရာဓမ္မကိုသာလျှင်၊ အာဒါပယန္တိ သမာဓပေန္တိ ဂဏှာပေန္တိ၊ ယူစေ
ကုန်သတည်း၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဒိသာဟိ၊ ရန်သူဖြစ်ကုန်သောသူတို့သည်၊ ခန္တိဝါ
ဒါနံ၊ သည်းခံခြင်းကျေးဇူးကိုဆိုတတ်ကုန်သော၊ အရောပေသံသီနံ၊ တစ်စုံတ
ယေကင်္ဂသောသုနှင့်မဆန့်ကျင်သော မေတ္တာဖြင့်နေထေ့ရှိကုန်သောသူတို့
ကိုပြီးပွမ်းထေ့ရှိကုန်သောသူတို့၏၊ သန္တိကေ၊ အထံ၌၊ ကာထေန၊ သင့်တင့်
ထျှောက်ပတ်သောအခါ၌၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ သုထန္တု၊ နာစေကုန်သတည်း၊
တဗ္ဗု၊ ထိုကြားအပ် တိုင်းသော တရားကိုလည်း၊ အနုပိဗိယန္တု၊ ကောင်းစွာ
သင်၍အတုလိုက်၍ကျင့်စေကုန်သတည်း၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊
မမံ၊ ငါ၏၊ သော၊ ထိုရန်သူဖြစ်သောသူသည်၊ ဇာတုကေန္တေန၊ စင်စစ်သဖြင့်
မမံ၊ ငါ့ကို၊ နုဟိ၊ သေနုဟိ၊ သေယျ၊ မညှဉ်းဆဲမနှိပ်စက်စေသတည်း၊ အညဝါ
ပန၊ ငါမှတပါးလည်းဖြစ်သော၊ ကိပ္ပိနံ၊ အချို့သောသတ္တဝါကို၊ နုဟိ၊ သေ၊ မ
ညှဉ်းဆဲစေသတည်း၊ ပရမံဥက္ကမံ၊ မြတ်သော၊ သန္တိ၊ နိဗ္ဗာန်သို့၊ အဗ္ဗုတ္တ၊
ရောက်စေသတည်း၊ ပါပုဏိတွာ၊ ရောက်ပြီး၍လည်း၊ သတထာဝရေ၊ ထို
အသုံးစုံသော သတ္တဝါအပေါင်း၌၊ ဝုက္ခေယျ၊ တပည့်သားကိုကဲ့သို့စောင့်
ရှောက်စေသတည်း၊ နေတ္တိကာ၊ ရေကိုဆောင်လိုကုန်သောသူတို့သည်၊
ပူဇေတွာ၊ မြင့်သောအရပ်ကမြေကိုတူး၍ နိဗ္ဗာန်အရပ်ကိုပြည့်စေ၍၊ မာ
တိကံ၊ မြောင်းကို၊ ကတွာဝါ၊ ပြု၍လည်းကောင်း၊ ဂုက္ခဒေါတံ၊ ဘစ်သား
သရောက်သစ်သားကျင်းကို၊ ဋ္ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ ဣန္ဒြိတဋ္ဌာနံ၊ မိမိလိုရာ
အရပ်သို့၊ ဥဒကံ၊ ရေကို၊ နေန္တိယထာဝ၊ ဆောင်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊
တေဇံ၊ မြားကို၊ ဥဿုကာရာ၊ သေးသမားတို့သည်၊ တာပေတွာ၊ မီးကင်
၍၊ ဝကံဘာဝံ၊ ကောက်သောအဖြစ်ကို၊ ဥဇုကတွာ၊ ဖြောင့်စွာပြု၍၊ ဓမ
ယန္တိယထာ၊ ဖြောင့်ကုန်သကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ တစ္ဆကာ၊ သစ်ရွှေသ
မားတို့သည်၊ အတ္တာယ၊ အကွပ်အစရှိသည်တို့၏အကျိုး၌၊ တစ္ဆန္တော၊
ရွှေကုန်ထွက်၊ ဒါရုံ၊ သစ်ကို၊ ဓမယန္တိယထာ၊ မိမိတို့၏အလိုအတိုင်းအ
ဖြောင့်အကောက်ကိုပြုကုန်သကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊
ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာရှိသောအရိယမဂ်ကိုဖြစ်စေတတ်သောသူတို့သည်၊ အတ္တာ
နံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ဓမယန္တိ၊ အရဟတ္တမဂ်သို့ရောက်အောင်ဆုံးမကုန်၏၊
ကေ၊ အချို့ကုန်သောမင်း မင်း၏အမတ်ကြီး စသောသူတို့သည်၊ ဓထေ
န၊ ထွံ့ကန်ဆင်ခြင်း ဗိုလ်ပါအပေါင်းပြင်၊ ပစ္စတ္တိကေ၊ ရန်သူတို့ကို၊ ဓမ

ယန္တိ၊ ဆုံးမကုန်၏။ ဂေါပါလာဒယော၊ နွမ်းထိမ်းသော သူစသည်တို့သည်။ ဂဝါဒိကော၊ နွားစသည်တို့ကို။ ဒဗ္ဗောန၊ တွံကန်ဖြင့်။ ဒမေန္တိယထာ၊ ဆုံးမကုန်သကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ဟတ္ထာစရိယာ၊ ဆင်ဆရာတို့သည်။ အင်္ကျီသေဘိ၊ ချွန်းတောင်းတို့ဖြင့်။ ဟတ္ထိ၊ ဆင်ကို။ ဒမေန္တိယထာ၊ ဆုံးမကုန်သကဲ့သို့လည်းကောင်း။ အသ္မာစရိယာ၊ မြင်းဆရာတို့သည်။ ကသာတိ၊ ကြိမ်လုံးတို့ဖြင့်။ အသော၊ မြင်းတို့ကို။ ဒမေန္တိယထာ၊ ဆုံးမကုန်သကဲ့သို့လည်းကောင်း။ အဟိ၊ ငါသည်။ အဒဗ္ဗောန၊ ထုံကန်မရှိသဖြင့်။ အသတ္တေန၊ ဝေးလက်နက်မရှိဘဲသူက်။ ဘာဒိနာ၊ ဣဋ္ဌာရုံအနိဋ္ဌာရုံစသည်၌ တုန်ထုပ်ခြင်းမရှိသော ထုရားမြတ်စွာသည်။ ဒန္တောဒိန္ဒြိကော၊ ဆုံးမအပ်သည်ဖြစ်၍ နိဗ္ဗိသေဝနေ့။ အစိပ်အတောက်ကင်းခြင်းကို။ ကတော၊ ပြုအပ်သည်။ အဓိ၊ ဖြစ်ပြီ။ မေ၊ ငါ၏။ နာဓံ၊ အမည်သည်။ ပုရေ၊ ရှေးထုရားသခင်နှင့် မပေါင်းမီကာလ၌။ ဟိ၊ သကဿ၊ ဟိ၊ သကအမည်ရှိသည်။ သတော၊ ဖြစ်လျက်။ အဟိ၊ သကောတိ၊ အဟိ၊ သကဟူ၍ နာဓံ၊ အမည်မှသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ အဇ္ဈ၊ ယခုအထိ။ ငါသည်။ အဟိ၊ သကောတိ၊ အဟိ၊ သကောဟူသော။ သဂ္ဂနာမော၊ မချွတ်မယွင်းသော အမည်ရှိသည်။ အဓိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ကသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ကိပ္ပိ၊ တစ်တယောက်သော။ နံသတ္တံ၊ ထိုသတ္တဝါကို။ နဟိ၊ သာမိ၊ မညှဉ်းဆဲပြီ။ အာဂုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ အဟိ၊ ငါသည်။ ပုရေ၊ ရှေးလူဖြစ်သော အခါ၌။ အဂိုထိမာလောတိ၊ အဂိုထိမာလဟူ၍ ပီသထုတော၊ ကျော်စောသော။ စောရော၊ ခိုးသူသည်။ အာသိ၊ ဖြစ်ဘူး၏။ မဟောစောန၊ ကာမောစာစသော ကြီးစွာသော ဩစာဖြင့်။ ပုပ္ဖမာနေ၊ မျှောသည်ဖြစ်လျက်။ ဗုဒ္ဓံ၊ ထိုကြီးစွာသော ဩစာ၏ ဖြတ်ခြင်းကို ပြုတတ်သော ထုရားသခင်ကို။ သရဏံ၊ ဆင်းရဲကို ဖျောက်၍ ချမ်းသာကို ဆောင်ပေတတ်သော သူဟူ၍ ကိုးကွယ်ခြင်းသို့။ အာဂဓံ ဥပဂန္တိ၊ ကပ်ပြီ။ ပုရေ၊ ရှေးအခါ၌။ အဂိုထိမာလောတိ၊ အဂိုထိမာလဟူ၍ ပီထုတော၊ သူ့အသက်ကို သတ်ခြင်းရှိသော ကြမ်းကြုတ်သော သူစသည်ဖြင့် ကျော်စောသော။ လောဟိတပါဏိ၊ သတ္တဝါတို့ကို သတ်သဖြင့် တပါးသော သူတို့၏ သွေးဖြင့် ထိမ်းကျွေးသော ထက်ရှိသည်။ အာသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ သရဏဂမနံ၊ ထုရားမြတ်စွာအား ကိုးကွယ်ခြင်းသို့ ရောက်ခြင်း၏ များသော အကျိုးရှိသော အဖြစ်ကို။ ပဿ၊ ရှုလော၊ မယာ၊ ငါသည်။ ဘဝနေတ္ထိ၊ ဘာသုံးပါးသို့ ဆောင်တတ်သော တဏှာကို။ သမူဟတာ၊ ကောင်းစွာ မဂ်ဖြင့် နှုတ်အပ်ပြီ။ အဟိ၊ ငါသည်။ ဗဟုံ၊ များစွာသော။ ဒုဂ္ဂတိဂါပိနံ၊ ဒုဂ္ဂတိထဝသို့ လားကြောင်း ဖြစ်သော။ တာဒိသံကမ္မံ၊ ထိုအရာမကများသော ယောကျ်ား

ဟိုက်သတ်သောမကောင်းမှုကံကို၊ ကံတွန့်ပြု၍၊ ကမ္မဗိပါကောန၊ မကောင်းမှုကံ၏အကျိုးဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓါ၊ အချင်းခပ်သိမ်းပယ်အပ်သောကံ၏အကျိုးစက်မှုကိုခံစားလျက်၊ အနုကော၊ ခပ်သိမ်းသော ကိလေသာတို့၏ကုန်ပြီးသောကြောင့်မြီကင်းလျက်၊ ဘောဇနံ၊ ဆွမ်းစသောဘောဇဉ်ကို၊ သုဗ္ဗာဗိ၊ သုံးဆောင်ခံစား၏၊ ဗာဏာ၊ ခိုက်သောအဖြစ်နှင့်ပြည့်စုံကုန်သော၊ ဒုဗ္ဗေမိနောဇနာ၊ ပညာမှကင်းကုန်သောလူမိုက်တို့သည်၊ ပမာဒံ၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှု၌ မေ့ထျော့ခြင်းကို၊ အနုယုဇ္ဇန္တိပဝတ္တန္တိ၊ မေ့ထျော့သဖြင့် ကာလကိုလွန်၍ ဖြစ်စေကုန်၏၊ မေဓာဝီ၊ တရားဩဇာပညာနှင့်ပြည့်စုံသော ပညာရှိသည်သေ၌၊ မြတ်သော၊ ခန့်ခန့်ဝိယ၊ အမျိုးအနွယ်အတိုင်းသာသောရတနာချနစ်ပါးဟုဆိုအပ်သောဥစ္စာကဲ့သို့၊ အပ္ပမာဒဉ္စ၊ ထင်သောသတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ကုသိုလ်ကောင်းမှု၌ မမေ့မထျော့အားထုတ်ခြင်းကို၊ ကတ္တာ၊ ပြု၍၊ ရက္ခတိ၊ မြတ်သောနိဗ္ဗာန်ချမ်းသာသို့ရောက်အောင်စောင့်ရှောက်၏၊ အာဂုဿော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ပမာဒံ၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှု၌ မေ့ထျော့သဖြင့်ကာလကိုလွန်စေခြင်းကို၊ မာအနုယုဇ္ဇေထ၊ မဖြစ်စေကုန်လင့်၊ ကာမရတိသန္ဓံ၊ ကာမဂုဏ်ဖြင့် မွေ့ထျော်ပေါင်းအော်ခြင်းကို၊ မာအနုယုဇ္ဇေထ၊ မဖြစ်စေကုန်လင့်၊ အပ္ပမတ္တော၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှု၌ မမေ့မထျော့သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဈာယန္တော၊ ဈာန်ဝင်စားခြင်း၌ထွေလွယ်သည်ဖြစ်၍၊ ပရမံ၊ မြတ်သော၊ သုခံ၊ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာသို့၊ ပပွေတိပါပုဏ္ဏတိ၊ ရောက်၏၊ မမ၊ ငါ၏၊ ယံမဟာဝနံ၊ အကြင်နေရာဖြစ်သောတောကြီးသို့၊ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ယံအာဂမနံ၊ အကြင်ထာခြင်းသည်၊ အတ္ထိရှိ၏၊ တံအာဂမနံ၊ ထိုငါ့နေရာတောကြီးသို့ကြွတော်မူလာခြင်းသည်၊ သွာဂတံ၊ ကောင်းသောကြွလာခြင်းတည်း၊ အပဂတံ၊ အကျိုးစီးပွားမှကင်းသောကြွလာခြင်းသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ မယာ၊ ငါသည်၊ သတ္တု၊ သန္တိကေ၊ မြတ်စွာဘုရား၏အထံတော်၌၊ ပဗ္ဗဇိဿာမိတိ၊ ရဟန်းပြုအံ့ဟူ၍၊ ယံမန္တိတံ၊ အကြင်အတိုင်အပင်အကြံအစည်ကို၊ မန္တိတံ၊ တိုင်ပင်အပ်ကြံအပ်၏၊ ဣဒံမန္တိတံ၊ ဤသို့တိုင်ပင်ကြံခြင်းသည်၊ မမ၊ ငါအား၊ ဒုမ္မန္တိတံ၊ မကောင်းသဖြင့်တိုင်ပင်ကြံခြင်းသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ကတ္တာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း၊ ဟုမူကား၊ သံဝိဘက္ကေသု၊ သာဝဇ္ဇအနုဝဇ္ဇစသောအပြားဖြင့်ခွဲခြမ်းဝေစာန်အပ်ကုန်သော၊ ဝေဗ္ဗေသု၊ တရားတို့တွင်၊ ယံဓမ္မံ၊ အကြင်တရားသည်၊ သေ၌၊ မြတ်၏၊ တံ၊ ထိုမြတ်သောနိဗ္ဗာန်တရားကိုသာလျှင်၊ ဥပဂမံဥပဂန္တိ၊ ကပ်ပြီ၊ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ တတ္ထိံ၊ မဟာဝနေ၊ ထိုတောကြီး၌၊ ယံအာဂမနံ၊ အကြင်ကြွလာခြင်းသည်၊ အတ္ထိရှိ၏၊ တံအာဂမနံ၊ ထိုသို့ကြွလာ

တော်မူခြင်းသည်၊ သွာဂတံသုအာဂတံ၊ ကောင်းသောကြွလာခြင်းတည်း၊ အမဂတံ၊ အကျိုးစီးပွားမှကင်းသောကြွလာခြင်းသည်၊ န၊ မဟုတ်၊ မမ၊ ငါသည်၊ သတ္တု၊ မြတ်စွာထူး၏၊ သန္တိကေ၊ အထံ၌၊ ပဗ္ဗဇိဿာမိ၊ ရဟန်းပြုအံ့ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မန္တိတံ၊ တိုင်ပင်အပ်ကြံအပ်၏၊ မမ၊ ငါ၏၊ ဣဒမန္တိတံ၊ ဤသို့ရဟန်းပြုအံ့ဟုတိုင်ပင်ခြင်းကြံခြင်းသည်လည်း၊ ဗုဒ္ဓန္တိတံ၊ မကောင်းသဖြင့် ပြီးတိုင်ပင်ခြင်းကြံခြင်းသည်၊ န၊ မဟုတ်၊ မယာ၊ ငါသည်၊ တိသောဝိဇ္ဇာ၊ သုံးပါးသောဝိဇ္ဇာတို့သို့၊ အနုပတ္တာ၊ ရှေ့ကုန်ပြီ၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာထူး၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ၊ အတံ၊ ငါသည်၊ အရဉ္စေ၊ တော၌၊ ရုက္ခမူထေဝါ၊ သစ်ပင်ရင်း၌လည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗတေသုဝါ၊ တောင်တို့၌ရင်း၊ ဂုဟာသုဝါ၊ ဘောင်ခေါင်းယိုထပ်တို့၌ လည်းကောင်း၊ တတ္ထတဏ္ဍေဝါ၊ ထိုထိုသို့သောအရပ်၌သာလျှင်၊ တဒါ၊ ထိုလူဖြစ်သောအခါ၌၊ ဥဗ္ဗိဂ္ဂမနုသော၊ ထိတ်လန့်သောစိတ်ရှိသူကို၊ အဋ္ဌာယိံ၊ ရပ်ရ၏၊ ဣဒါနိ၊ ယခုရဟန်းဖြစ်သောအခါ၌၊ သယန္တောပိ၊ အိပ်သော်လည်း၊ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ၊ သယာမိ၊ အိပ်ရ၏၊ တိဋ္ဌန္တောပိ၊ ရပ်သော်လည်း၊ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ၊ ဋ္ဌာယာမိ၊ ရပ်ရ၏၊ ဇိဝန္တောပိ၊ အသက်ရှင်သော်လည်း၊ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ၊ ဇိဝိတံ၊ အသက်ကို၊ ကပ္ပေမိ၊ မွေးရ၏၊ မာရဿ၊ ကိလေသာမာရ်စသည်၏၊ အဟတ္တုပါသော၊ ကျက်စားရာမဟုတ်သောကြောင့်ထက်ဖြင့်ထောင်အပ်သောကျော့ကွင်းမှကင်း၏၊ သတ္တာနုကမ္ဘိတော၊ မြတ်စွာထူးသည် သတ္တဝါတို့၌ သနားတော်မူအပ်သောအဖြစ်သည်၊ အဟော၊ ဩဌာန်အဖွယ်ရှိပေစွာ၊ အတံ၊ ငါသည်၊ ပုရေ၊ ရှေးအခါ၌၊ ဥဒိစ္စော၊ ထင်ရှားသော၊ ဥဘတော၊ အမိအဘနှစ်ပါးရံအားဖြင့်၊ ပြာဟူစစ္စော၊ ဇာတ်အားဖြင့်ပုတ္တားမျိုးသည်၊ အာယိံ၊ ဖြစ်ပြီ၊ အဇ္ဇ၊ ယခုရဟန်းဖြစ်သောအခါ၌၊ သောအတံ၊ ထိုငါသည်၊ သဂတဿ၊ ကောင်းသောစကားကိုဆိုတော်မူတတ်ထသော၊ ဓမ္မရာဇဿ၊ တရားမင်းဖြစ်တော်မူထသော၊ သတ္တု၊ နော၊ မြတ်စွာထူး၏၊ ပုတ္တော၊ ကိုယ်တော်ရင်နှစ်သားတော်စစ်သည်၊ အဟု၊ ဖြစ်ပြီ၊ သောအတံ၊ ထိုငါသည်၊ ဒါနိဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဝိတတဏ္ဍော၊ ကင်းသောတဏှာရှိသည်၊ အနာဒါနော၊ ကိလေသာတဏှာတည်းဟူသောစွဲထမ်းခြင်းမရှိသည်၊ ဂုတ္တု၊ နှစ်ရော၊ စက္ခု၊ နှစ်ရပ်စသည်၌ လုံခြုံစောင့်ရှောက်အပ်သောတံခါးရှိသည်၊ သုသံ၊ သော၊ မနုဿျင်ခြောက်ချခြောက်ဖြစ်သောအန္တေ တို့၌ပိတ်အပ်သောတံခါးရှိသည်၊ အတ္ထိံ၊ ဖြစ်ပြီ၊ မေမယာ၊ ငါသည်၊ အစာမုလံ၊ ဇရာမရဏ၏အရင်းဖြစ်သောအဝိဇ္ဇာဟူသောအမြစ်ကို၊ ဝဇိတွာန၊ အရဟတ္တမဂ်ဥာဏ်ဖြင့်နှုတ်ပြီး၍၊ အာသဝက္ခယော၊ အာသဝေါတို့၏ကုန်ရာဖြစ်

သောအရဟတ္တဖိုလ်နိဗ္ဗာန်သို့ပစ္စေကာရောက်ပြီးမေမယာ၊ ငါသည်၊ သတ္တာ
 သတ္တေသု၊ သတ္တဝါတို့၌၊ ပရိဝိဇ္ဇော၊ မေတ္တာစသည်ကိုပွားစေသောအား
 ဖြင့်အထွေအလာပြုအပ်ပြီး၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာထုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမ
 တော်ဖြစ်သောမင်္ဂဟူသောအကျင့်ကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ကတံ၊ ကျင့်အပ်ပြု
 အပ်ပြီး၊ ဂရုဒကာတာဇော၊ လေးစွာသောခန္ဓာဝန်ကို၊ ဩဟိတော၊ ချစ်အပ်ပြီး၊
 ဘဝနေတ္ထိ၊ ဘဝသုံးပါးသို့ ဆောင်တတ်သော တဏှာဟူသော ကြီးကို၊
 သမူဟတာ၊ အကြွင်းမဲ့ဖြစ်အပ်ပြီး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဂိုလိမာထေဝေတေရော၊
 အဂိုလိမာထထေရ်သည်၊ ဣမာဂါထာယော၊ ဤဘွဲ့ဆိုထိကူးအပ်သောနှစ်
 ဆဲ့လေးဂါထာတို့ကို၊ အဘာထိ၊ ရှုတ်ဆိုပြီး၊ ။

အဂိုလိမာထထေရ်ဂါထာအနက်ပြီး၏။ ။

(၂၅၆) အာဂုသော၊ ငါရှင်တို့၊ မာတာပိတရော၊ အမိအဘတို့ကိုလည်း
 ကောင်း၊ ဘဂိနိဉာတိဘာတရောစ၊ နှစ်မဆွေမျိုး အစ်ကိုတို့ကိုလည်း
 ကောင်း၊ ပဟာယ၊ စွန့်၍၊ ပဉ္စကာမဂုဏေ၊ ငါးပါးသောကာမဂုဏ်တို့ကို၊
 ဟိတွာ၊ စွန့်၍၊ အနုရုဒ္ဓေါ၊ အနုရုဒ္ဓါအမည်ရှိသောငါသည်လျှင်၊ ဈာယတိ၊
 အာရမ္မဏုပနိဇ္ဈာနဈာန် လက္ခဏုပနိဇ္ဈာနဈာန် နှစ်ပါးကိုဝင်စားထွက်နေ
 ၏။ နုတ္တရိတေဟိ၊ ကခြင်းသိခြင်းတို့နှင့်၊ သဗုပေတော၊ ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍
 သဗ္ဗတာဠပုဗေခနော၊ ကြေးမောင်းနှင့်ခွက်ခွင်းသံတို့ဖြင့်နံနက်အခါတို့၌နှိုး
 အပ်၏။ တေန၊ ထိုကာမဂုဏ်ကိုခံစားခြင်းဖြင့်၊ သုဒ္ဓိံ၊ သံသရာ၏ဝင်ကြယ်
 ခြင်းကို၊ နုအဇ္ဈာနာမိဂန္တိ၊ မရ၊ မာရဿ၊ ကိလေသာမာရ်၏၊ ပိသယေ၊ အရာ
 ဖြစ်၍ဖြစ်သောကာမဂုဏ်၌၊ ရတော၊ မြေထောင်၏၊ တေဉ္စ၊ ထိုငါးပါးအပြားရှိ
 သောကာမဂုဏ်ကိုလည်း၊ သမတိက္ကမ္မ၊ ဇွဲကွက်ခြင်းမရှိစွန့်သောအားဖြင့်
 လွန်၍၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာထုရား၏၊ သာသနော၊ သာသနာတော်၌၊ ရတော၊ မြေ
 ထောင်၏၊ သဗ္ဗေဗံ၊ ကာမောစာစသောအဆုံးစုံသောဩဇာကို၊ သမတိက္က
 မ္မ၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်အစွမ်းဖြင့်ကောင်းစွာလွန်၍၊ အနုရုဒ္ဓေါ၊ အနုရုဒ္ဓါ
 အမည်ရှိသောငါသည်လျှင်၊ ဈာယတိ၊ အာရမ္မဏုပနိဇ္ဈာနဈာန်လက္ခဏုပနိ
 ဇ္ဈာန ဈာန်နှစ်ပါးကို ဝင်စားထွက်နေ၏။ မနောရမာ၊ နှလုံးမြေထောင်
 ဘွဲ့ပွန်ကိုကုန်သော၊ ယေဂ္ဂပေါ၊ အကြင်ဂူပါရုံတို့သည်လည်းကောင်း၊ ယေ
 သဒ္ဓါစ၊ အကြင်သဒ္ဓါရုံတို့သည်လည်းကောင်း၊ ယေဂန္ဓာစ၊ အကြင်ဂန္ဓာရုံ
 တို့သည် လည်းကောင်း၊ ယေရဿစ၊ အကြင်ရဿာရုံတို့ သည်လည်း
 ကောင်း၊ ယေဖေါဋ္ဌဗ္ဗာစ၊ အကြင်ဖေါဋ္ဌာရုံတို့သည်လည်းကောင်း၊ သန္တိ၊
 ရှိကုန်၏။ တေစ၊ ထိုငါးပါးသော ကာမဂုဏ်တို့ကိုလည်း၊ သမတိက္ကမ္မ၊

ကောင်းစွာလွန်၍၊ အနုရုဒ္ဓေါ၊ အနုရုဒ္ဓါအမည်ရှိသောငါသည်လျှင်၊ ဂျာယတိ၊ အာရမ္မဏုပနိဏ္ဏာနုဗျာန်ထက္ခဏုပနိဏ္ဏာနုဗျာန်နှစ်ပါးကို ဝင်စားရောက်နေ၏။ ပိဋကပိတံ၊ ဆွမ်းခံခြင်း၌၊ အတိတ္တန္တော၊ နှစ်ခဲသည်ရှိသော်၊ ဇေကော၊ နေဝံလိုက်ရဟန်းမရှိတယောက်အထည်းတည်း၊ အနုတိယော၊ တထောဟူသောအပေါင်းအဘော်မရှိသည်ဖြစ်၍၊ အနာသဝေါ၊ အာသဝေါကင်းပြီးသော၊ အနုဒ္ဓေါ၊ အနုဒ္ဓါအမည်ရှိသော၊ မုနိ၊ ရဟန္တာသည်၊ ပံသုကုဿာနိ၊ ပံသုကုဿကံန်းတို့ကို၊ ဝေရဟိ၊ ရှာဖွ်၏။ ဝိပိနိ၊ ရှေးချယ်စိစစ်၍၊ အဂ္ဂဟိ၊ ယူ၏။ ဝေဝိ၊ မြူအညစ်အကြေးတို့ကိုပွပ်လျှော်၏။ ရတယိ၊ ချုပ်၍၊ ကပ္ပိယဆိုးရေဖြင့်ဆိုး၏။ မတိမာ၊ ပညာရှိသော၊ အနာသဝေါ၊ အာသဝေါ ကင်းပြီးသော၊ အနုရုဒ္ဓေါ၊ အနုရုဒ္ဓါအမည်ရှိသော၊ ရနိ၊ ရဟန္တာသည်၊ ပံသုကုဿာနိ၊ ပံသုကုဿကံန်းတို့ကို၊ ဝေရဟိ၊ ကပ္ပိဗန္ဓု၊ ထိုး၍ ဝတ်ရုံ၏။ ယောတိက္ခ၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ မတိန္ဒော၊ အလိုလည်းကြီး၏။ အသန္တုဋ္ဌော၊ ယထာထာဘသန္တော၊ သစသောသန္တော၊ သမုလည်းကင်း၏။ သံသဋ္ဌော၊ လူဟောင်းတို့နှင့်ရောနှောထွက်၊ ဥဒ္ဓတော၊ ပျံလွင့်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ တဿ၊ ထိုအလိုကြီးခြင်း စသည်နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ပါပကာ၊ ယုတ်မာကုန်သော၊ သံကိလေသိကာ၊ စိတ်၏ညစ်နွမ်းခြင်းကိုပြုတတ်ကုန်သော၊ ဣမေဓမ္မာ၊ ဤအလိုကြီးခြင်းအစရှိကုန်သော အကုသိုလ်တရားတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ယထောစယတ္ထိံကာယေ၊ အကြင်အခါ၌၊ အဟိပုဂ္ဂတော၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သတော၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံသည်၊ အပိစ္ဆော၊ ပစ္စည်းလေးပါးတို့၌နည်းသော အလိုရှိသည်၊ သန္တုဋ္ဌော၊ ရေသမျှသောပစ္စည်းဖြင့် ရောင့်ရဲလွယ်သည်၊ အဝိစာတဝေါ၊ စိတ်၏ပျံလွင့်ခြင်းမှ ကင်းသည်၊ ဝိပိတ္တော၊ ဝင်္ဂီ၌ငြီးငွေ့သောတရား၌ နှစ်လိုခြင်းဖြင့် ဆိတ်ငြိမ်သည်၊ နိစ္စံ၊ အခြံ၊ အာရမ္မဗိရိယော၊ ပျင်းခြင်းကိုပယ်ဖျင့် အားထုတ်အပ်သောလုံ့လရှိသည်၊ ပဝိဝေကရတော၊ ကာယဝိဝေကမိတ္တ ဝိဝေက၌ မွေ့လျော်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တဿ၊ ထိုအလိုနည်းခြင်းစသောဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ကုသဿ၊ လိမ္မာခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော ကုသိုလ်ဟုဆိုအပ်ကုန်သော၊ ဗောဓိပက္ခိကာ၊ မဂ်၌အကျုံးဝင်သောသစ္စာလေးပါးကိုထိခြင်းအတ္တိန္ဒြဖြစ်ကုန်သော၊ ဣမေဓမ္မာ၊ ဤသတိပဋ္ဌာန်အစရှိကုန်သော သုံးဆယ့်နှစ်ပါးအပြားရှိကုန်သော သုံးပါးသောဝိပဿနာဖြင့် ရေတွက်အပ်ကုန်သောထရားတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သောပုဂ္ဂတော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အနာသဝေါ၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြစ်သောစတုမဂ်ဖြစ်၍ ကင်းပြီးသောအာသ

ဝိသင်္ခါနိပါတ်၊

ဝေဂါရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့၊ မဟေထိနာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဝေသာကော၊ ဝေသာကသုံးပါး၌၊ အနုတ္တရော၊ သီလသမာဓိစသောဂုဏ်ဖြင့် အတုမရှိသော၊ သက္ကာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မမ၊ ငါ၏၊ သင်္ကပ္ပံ၊ အပြီးသို့ရောက်စေခြင်းငှါ မစွမ်းနိုင်သော အဖြစ်ဖြင့်တည်သော ငါ၏အကြံကို၊ အညာယ၊ သိတော်မူ၍၊ မနောမယေန၊ စိတ်ဖြင့်ဖန်ဆင်းအပ်သည်နှင့်တူသော၊ ကာယေန၊ ဥတ္တတ်သော ကိုယ်တော်ဖြင့်၊ ဣဒ္ဓိယာ၊ ဤကိုယ်သည် ဤစိတ်ကဲ့သို့ ဖြစ်စေသတည်းဟု ဤသို့ဖြစ်သော မိဇ္ဈန်သောတန်ခိုးတော်ဖြင့်၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ငါ၏အထံသို့ကပ်တော်မူလာ၏။ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ မေ၊ ငါအား၊ သင်္ကပ္ပေါ၊ အဘယ်သို့ သဘောရှိသော ရှစ်ခုမြောက်သော မဟာဝုဂ်သမိတက် ဖြစ်သနည်းဟူသော အကြံသည်၊ အဟု၊ ဖြစ်၏၊ တတော၊ ထိုအကြံဖြစ်သည်နောက်မှ၊ မမ၊ ငါ၏၊ သင်္ကပ္ပံ၊ အကြံကို၊ အညာယ၊ သိတော်မူ၍၊ ဣဒ္ဓိယာ၊ တန်ခိုးဖြင့်၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်တော်မူလာ၏၊ နိပ္ပပဉ္စရတော၊ သံသရာဝင်္ဂ်ကိုချွဲတတ်သော တဏှာမာနဒိဋ္ဌိမှ ကင်းသောလောကုတ္တရာတရား၌ မွေ့လျော်ခြင်းရှိတော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဥတ္တရိ၊ အလွန်၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ အဒေသယိ၊ ဟောတော်မူပြီး နိပ္ပပဉ္စံ၊ ရာဂအစရှိသော ကိလေသာတို့၏ ငြိမ်းခြင်းဖြင့်ထောကုတ္တရာ တရားဟုဆိုအပ်သော သံသရာဝင်္ဂ်ကိုချွဲတတ်သောတရားမှ ကင်းသောလောကုတ္တရာ တရားကို၊ အဒေသယိ၊ ကိုယ်တော်မှ အသီးထုတ်အပ်သော သစ္စာလေးပါးတရားကို ဟောတော်မူ၏။ အဟံ၊ ငါသည်၊ တဿ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏၊ ဓမ္မံ၊ ဟောတော်မူသော တရားတော်ကို၊ အညာယ၊ ဟောတော်မူသော တရားတော် အတိုင်းသိ၍၊ သာသနေ၊ သုံးပါးသော သိက္ခာဖြင့် ရေတွက်အပ်သော သာသနာတော်၌၊ ရတော၊ မွေ့လျော်သည် ဖြစ်၍၊ ဝိဟာသိ၊ နေပြီ၊ မယာ၊ ငါသည်၊ တိသောဝိဇ္ဇာ၊ သုံးပါးသောဝိဇ္ဇာတို့ကို၊ အနုပုတ္တာ၊ အစဉ်အတိုင်းရအပ်ကုန်ပြီ၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ဖြစ်သောမဂ်ဟူသောအကျင့်ကို၊ ကတံ၊ ပြုကျင့်အပ်ပြီ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ယတော၊ အကြင်အခါမှ၊ ပဉ္စပညာသဝဿာနိ၊ ဇာတိ၊ သွေး၊ နေသဇ္ဇိကော၊ အိပ်ခြင်းကိုပယ်၍ နိသီရတင်ဆောက်တည်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ယတော၊ အကြင်နိသီရတင်ဆောက်တည်သောအခါမှစ၍၊ ပဉ္စဝိသတိဝဿာနိ၊ နှစ်ဆဲ့ငါးနှစ်တို့ပတ်လုံး၊ ဝိဇ္ဇံ၊ အိပ်မွေ့ခြင်းကို၊ သမူဟတံ၊ အကြွင်းမဲ့ပယ်အပ်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ယတော၊ အကြင်အခါမှ၊ ဋ္ဌိတစ်တ္တဿ၊ အလုံးပုံ၏နောက်၌ဖြစ်သောစတုတ္ထ

ပျာန်စိတ်၌တည်ထင်သော၊ တာမိနော၊ ဣဋ္ဌာရုံစသည်တို့၌ သည်းခံခြင်းကျေး
 ဇူးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ အသံသံသ
 ပဿာဿ၊ ထွက်သက်ဝင်သက်တို့သည်၊ နာဟုနအဟောသုံ၊ မဖြစ်ကုန်ပြီ၊
 အနေဇော၊ ဇေဟုဆိုအပ်သော တဏှာမှကင်းတော်မူပြီးသော၊ စက္ခုမာ၊
 ငါးပါးသောစက္ခုနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ သန္တိ၊ ဝဋ်
 ဆင်းရဲတို့၏ကင်းငြိမ်းရာဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်ကို၊ အာရတ္တ၊ အာရုံပြု၍၊ ပရိနိဗ္ဗု
 တော၊ အနုပါဒိသေသနိဗ္ဗာနဝတ်ဖြင့်ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူ၏၊ အသလ္လိနေန၊
 မပျက်မစီးသော ပွင့်ထင်းသော၊ စိတ္တေန၊ စိတ်ဖြင့်၊ ဝေဒနံ၊ သတိပညာ အ
 ဆင်အခြင်နှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုခါနီးကာထ၌ဖြစ်သောဝေဒနာ
 ကို၊ အဇ္ဈာဝါသယံ၊ ထိုဝေဒနာသို့မလိုက်မူ၍ ထိုမှဤမှလှည့်တော်မူ၏၊
 ကိံဝိယ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ ပစ္ဆေတဿ၊ ဆီမီးစာကဲ့သို့ဖြစ်
 သောဆီမီး၏နိဗ္ဗာယတိဇ္ဈဝ၊ ထိုဆီမီးစာကုန်သဖြင့် ငြိမ်းသကဲ့သို့၊ ဝေဝတ
 ထာ၊ ထိုအတူ၊ စေတသော၊ စိတ်တော်၏၊ ဝိမောက္ခော၊ အလုံးစုံသောကိလေ
 သာတို့မှ လွတ်ပြီးသည်ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗာနံ၊ ကိလေသာ တိသင်္ခါရကိရိ၍ဖြစ်
 သောခန္ဓာသန္တာန်တော်၏ကုန်သဖြင့် ငြိမ်းခြင်းသည်၊ အာဟု၊ ဖြစ်ပြီ၊
 ဒါနိဇ္ဈဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ပတ္တိမကာ၊ ပတ္တိမစိတ်မှ နောက် ဖြစ်ကုန်သော၊
 ဇေတေဓမ္မာ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား သန္တာန်တော်၌ဖြစ်သော သဘော ရှိကုန်
 သော၊ ဖဿပဋ္ဌမာ၊ ဖဿလျှင်ငါးခုမြောက်ဖြစ်ကုန်သော တရားတို့သည်၊
 ဓုနိနော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ နဘာဝိသန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်လတ္တံ့၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပရိနိဗ္ဗုဟေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော် မူပြီးသည် ရှိသော်။
 အညေဓမ္မာ၊ တပါးကုန်သောစိတ်စေတသိက်တရားတို့သည်၊ နဘာဝိသန္တိ၊
 မဖြစ်ကုန်လတ္တံ့၊ ဇာတိနိ၊ ဇာတိနိအမည်ရှိသောနတ်သမီး၊ ဒေဝကာ
 ယထိ၊ နတ်အပေါင်း၌၊ ပုနဝါသော၊ ပမိုသန္ဓေနေသည်အစွမ်းဖြင့်တစားနတ်
 တို့နှင့်တကွနေရခြင်းသည်၊ ဒါနိဇ္ဈဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ မယံ၊ ငါအား၊ နုတ္တိ၊
 မရှိပြီ၊ ဇာတိသံသာဇော၊ ဇာတိအရင်းရှိသော သံသရာဝဋ်ဆင်းရဲသည်၊
 ဝိဘိဒတာ၊ ကုန်ပြီ၊ ဒါနိဇ္ဈဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ပုနုတ္တဝေါ၊ နောင်အခါဘဝသစ်၌
 ဖြစ်ခြင်းသည်၊ နုတ္တိ၊ မရှိပြီ၊ ယဿ၊ အကြင်ရဟန္တာဖြစ်သောရဟန်း
 အား၊ ဓမ္မာ၊ ဓမ္မာတရား၊ တဓကခြင်း ဖြင့်သာလျှင်၊ သဟဿဝေ၊ များသောအ
 ထောင်အပြားရှိသော၊ သဗြဟ္မကဗ္ဗေ၊ ဗြဟ္မာ့ပြည်နှင့်တကွသော၊ လော
 ကော၊ လောကကို၊ သံဝိဒိတော၊ မျက်မှောက်ပြုသောအားဖြင့် သိအပ်၏၊
 ဣဒ္ဓိဂူဏေ၊ တံနိဗ္ဗိ၊ ဤပြည့်စုံခြင်းဟုဆိုအပ်သော၊ ဓုတုပပါတေ၊ သတ္တဝါတို့

ဝီသတိနိပါတ်

၏ရတေပုဒ်သန္ဓေ အနီးကိုထိသော ဗိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ်၌၊ ဝထိ၊လေ့လာ
 ခြင်းသို့ရောက်သည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ သောဘိက္ခု၊ထိုရဟန်းသည်။ ကာ
 လေ၊ကပ်သောကာလ၌၊ ဒေဝတာ၊နတ်တို့ကို၊ ပဿတိ၊မြင်၏။ ။ပုရေ၊
 ရှေးဘဝ၌၊ ဒလိန္ဒေါ၊ဆင်းရဲသော၊ စာသဟာရကော၊ စားရုံရှုအကျိုးငှါ
 အာကိုယျ၍အသက်မွေးတတ်သော၊ အန္ဓဘာရော၊အန္ဓဘာရမည်သောသူ
 သည်၊ အာထိ၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏၊ ယသသိနံ၊ ပြန်နဲ့သောကျော်စောခြင်းရှိသော၊
 ဥပရိဋ္ဌံ၊ ဥပရိဋ္ဌမည်သော၊ သမတံ၊ ငြိမ်းစေအပ်ပြီးသောမကောင်းမှုရှိသော
 ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို၊ ပုဒိပါဒေထိ၊ ရှေးရှုဖြစ်၍ အဟာရဖြစ်သော အလှူကိုလှူ၏။
 သောအဟံ၊ ထိုငါသည်၊ သက္ကလုလေ၊ သာကီဝင်မင်း၊ ဖျိုး၌၊ ဇာတော၊ ဖြစ်
 ထာသည်၊ အမိ၊ ဖြစ်၏၊ နဂ္ဂဂိတေဟိ၊ ကခြင်းထိခြင်းတို့နှင့်၊ ဥပပေတော၊ ပြည့်
 စုံသော၊ သမ္ပတာဓဗ္ဗပေခနော၊ ကြေးမောင်းနှင့်၊ ခွက်ခွင်းသံဖြင့်နိုးစေအပ်
 သော၊ အနုရုဒ္ဓေါတိ၊ အနုရုဒ္ဓါဟူ၍၊ ဝံ၊ ငါ့ကို၊ ဝိဒု၊ ခင်သိမ်းသောသူတို့ထံကုန်
 ၍၊ အထတသ္မိံ၊ ကာလေ၊ ထိုအခါ၌၊ အကုတောဘယံ၊ တစုံတခုသောဘေးမှ
 ကင်းတော်မူပြီးသော၊ သတ္တဝာရံ၊ လူနတ်တို့၏ဆရာဖြစ်တော်မူသော၊ သမ္ပန္နိ၊
 မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဗ္ဗသထိ၊ မြင်ပြီ၊ တသ္မိံ၊ ထိုဘုရားရှင်၌၊ ဝိတ္ထံ၊ စိတ်ကို၊
 ပသာဒေတွာ၊ ကြည်ညိုစေ၍၊ အနုဂါရိယံ၊ အိပ်ရာမထောင်သောရဟန်းတို့
 ဘောင်၌၊ ပဗ္ဗဇိ၊ ရဟန်းပြုပြီ၊ ။ တတ္ထ၊ ထိုဘုရားသခင်အထံတော်၌၊ ပဗ္ဗဇိ
 တွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ ဝထိတံ၊ သုံးအပ်သောမဂ်ဟူသော သီတင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊
 ပုဗ္ဗေနိဝါထံ၊ ရှေး၌နေဘူးသောခန္ဓာအစဉ်ကို၊ ဇာနာမိ၊ ထိ၏၊ ပုရေ၊ ရှေးဘဝ
 ၌၊ တာဝတိံသေသု ဒေဝေသု၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌၊ သက္ကဗေတိယာ၊
 ထီးကြားမင်း၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ အဋ္ဌာထိံ၊ တည်ပြီ၊ ။ အဟံ၊ ငါသည်၊ စတု
 ရက္ခော၊ သရဒ္ဓရာလေးစင်းအဆုံးရှိသော မြေအပြင်ကို၊ ဝိဇိတာဝီ၊ အောင်
 စွမ်းနိုင်သော၊ မနုဿန္ဓော၊ လူတို့ကိုအစိုးရသောစကြာမင်းသည်၊ ဟုတွာ၊
 ဖြစ်၍၊ သက္ကက္ခတ္တံ၊ ခုနစ်ကြိမ်၊ ရန္တံ၊ စကြာမင်းအဖြစ်ကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊
 အကာရယံ၊ ပြုခဲ့ဘူးပြီ၊ ဓမ္မ၊ မဏ္ဍိသ၊ ဓမ္မ၊ ဒီပါကျွန်းကို၊ ဣဿရော၊ အစိုး
 ရသောမင်းသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အဒေဗ္ဗေနု၊ ဒုတ်ထုံကန်ဖြင့်မရိုက်မပုတ်ရ
 ဘဲ၊ အသတ္တေန၊ ထုံခားထက်နက်ဖြင့် မညှဉ်းဆဲ မနှိပ်စက်ရဘဲ၊ ဝဗ္ဗေန၊
 တရားသဖြင့်၊ အနုသာသယံ၊ တိုင်းနိုင်ငံ၌နေသော သူအပေါင်းကို ဆုံးမခဲ့
 ဘူးပြီ၊ ဣဒတာ၊ ဤလူ့ပြည်မှ၊ စပိတွာ၊ ရတေ၍၊ ဒေဝလောကေ၊ နတ်ပြည်၌၊
 သက္က၊ နတ်တို့ကိုအစိုးရသောထိကြားမင်းအဖြစ်ဖြင့်ခုနစ်ကြိမ်၊ တတော၊
 ထိုနတ်ပြည်မှ၊ စပိတွာ၊ ရတေ၍၊ မနုဿလောကေ၊ လူ့ပြည်၌၊ သက္က၊

စကြာမင်း အဖြစ်ဖြင့် ခုနစ်ကြိမ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုဒ္ဓဿ၊ တဆဲထေးကြိမ်တို့ ပတ်လုံး၊ သံသာရာနိ၊ ဘဝတပါး၌ ကျင်စည်ခြင်းတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ် ကုန်ပြီ၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဒေဝလောကေ၊ နတ်ပြည်၌၊ ဗြူတော၊ တည်ထွက်၊ နိဝါသံ၊ ရှေး၌နေတူးသောအမျိုးအမည်ကို၊ အဘိဇာနိသံ၊ သိဘူးပြီ၊ ၊ ပဉ္စဂီကေ၊ ဝီတိန္နံ၊ ခြင်းသုခန္တံ၊ ခြင်းစသောငါးပါးသောအင်္ဂါရှိသော၊ သမာဓိ မှ၊ အဘိညာဉ်၏ အခြေဖြစ်သော စယုတ္တဈာန် သမာဓိသည်၊ သန္တေ၊ ဆန် ကျင်ဘက်ဖြစ်သော နိဝရဏစသော တရားတို့၏ ပြင်းကြောင်းဖြစ်သော၊ ဧကောဒိဘာဝိတေ၊ မြတ်သည့်ဖြစ်၍ဖြစ်သောစတုတ္ထဈာန်သမာဓိ၏ပွားခြင်း သို့ရောက်ထက်သည်ရှိသော်၊ ပဋိပဿ၊ ခြံလေ့မှ၊ ကိလေသာတို့၏ပြင်းခြင်း ကိုရုအပ်သည်ရှိသော်၊ မေမယံ၊ ငါ၏၊ ဒိဗ္ဗစက္ခု၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ်သည်၊ ဝိသုဒ္ဓိ၊ တဆဲ၊ တပါးသော ညစ်ညူးခြင်းမှလွတ်သဖြင့် စင်ကြယ်၏၊ ၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊ အာဂတိစ၊ ဤသတ္တဝါတို့သည်ထိုလောကမှလာ၍ ဤဘဝ၌ဖြစ်ထိခံသည်ကိုလည်းကောင်း၊ ဂတိ စ၊ ဤလောကမှသွား၍ကို ဘဝ၌ဖြစ်ထိခံသည်ကို လည်းကောင်း၊ ဣတ္ထဘာဝဉ္စ၊ ဤလူ့ပြည်၌ဖြစ် သည်ကို လည်းကောင်း၊ အညဿဘာဝဉ္စ၊ ထိုလူ့ပြည်မှတပါးသောတိရ ဗျာန်အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ပဉ္စဂီကေ၊ ငါးပါးသောအင်္ဂါရှိသော၊ ဈာနေ၊ ဈာန်၌၊ ဗြူတော၊ တည်သည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝုတုပပိတံ၊ ပဋိသန္ဓေစုတိအနီး ကို၊ ဇာနာမိ၊ ရှေးဦးစွာသိနှင့်၏၊ မယာ၊ ငါသည်၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ ပရိ စိဏ္ဏော၊ မေတ္တာစသည်ကိုပွားစေသောအားဖြင့်အလေ့အလာပြုအပ်ပြီ၊ (ပ) ဝုဒ္ဓဿ၊ မြက်စွာတုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမဖြစ်သောမဂ်ဟူသောအကျင့် ကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ၊ ဂရုတာရော၊ ခန္ဓာဟူသော လေးစွာသောဝန်ကို၊ ဩဟိ တော၊ ချအပ်ပြီ၊ ဘဝနေတ္ထိ၊ ဘဝသုံးပါးသို့ငင်ဆောင်တတ်သောတဏှာဟူ သောကြီးကို၊ သမုဟတာ၊ အရဟတ္တမဂ်ညာဏ်ဖြင့် အကြွင်းမဲ့ဖြစ်အပ် ပြီ၊ ၊ ဝဇ္ဇိနံ၊ ဝဇ္ဇိတိုင်းသားတို့၏၊ ဝေဠုဝဂါမေ၊ ဝါးတောရွာ၌၊ အဟံ၊ ငါ သည်၊ ဇိဝိတသံ၊ သာ၊ အသက်၏လှန်ခြင်းကြောင့်၊ ဝေဠုဂုဗ္ဗသို့၊ ဝေဠုဂုဗ္ဗ သာ၊ ဝါးချို၏၊ ဟေဋ္ဌတော၊ အောက်မှ၊ အနာသဝေါ၊ အာသဝေါကင်းပြီး သည်ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗာဟိသံ၊ အနုပါဒိသေသနိဗ္ဗာနဓာတ်ဖြင့်ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုထက္ကံ။ ။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အနုရုဒ္ဓေါထေရော၊ အနုရုဒ္ဓါထေရ်သည်၊ ဣမာဂါထာယော၊ ဤသို့ဆိုသီကုံးအပ်သောနှစ်ဆဲ၊ ခြောက်ဂါထာတို့ကို၊ အဘာဘိတ္ထ၊ ရွတ် ဆိုပြီ၊ ၊ အနုရုဒ္ဓါထေရဂါထာအနက်ပြီး၏၊ ၊

ဝီသတိနိပါတ်၊

(၂၅၇) ဝုဋ္ဌိတဋ္ဌိ၊ ပွင့်သော၊ မဟာဝနေ၊ ကြီးစွာသောအင်ကြင်းတော၌၊
 နိသိန္နဿ၊ နေထသော၊ ပဝိပိတ္တဿ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်သို့ကပ်ထသော၊
 ကေဂ္ဂဿ၊ တည်ကြည်သောမိတ်ရှိထသော၊ ဈာယိနော၊ ဈာန်ဝင်စားလေ့ရှိ
 ထသော၊ သမတဿ၊ ငြိမ်းစေအပ်ပြီးသောမကောင်းမှုရှိသော ပါရိပရိယ
 ထေရ်အား၊ ဝိန္ဒာ၊ အားထုတ်မှုရှိ၍ဖြစ်သောကြံ့ခြင်းစုံစမ်းခြင်းသည်၊ အဟု၊
 ဖြစ်ပြီ၊ ဝုရိသုတ္တမေ၊ ယောကျ်ားတကာတို့ထက်မြတ်သော၊ လောကနာထမ္ဘိ
 လူလုံးပါးတို့၏ ကိုးကွယ်ရာဖြစ်တော်မူသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝိဇ္ဇန္တ
 ထင်ရှားရှိတော်မူစဉ်၊ အညထာ၊ တပါးသောအပြားဖြင့်၊ ဝိက္ခန္ဓံ၊ ရဟန်းတို့
 အား၊ ဣရိယံစရိတံ၊ ဆုံးမတော်မူတိုင်းကျင့်ခြင်းသည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ဣဒါနိ
 ယခုအခါ၌၊ အညထာ၊ ထိုဆိုခဲ့ပြီးသည်မှတပါးသောအခြင်းအရာဖြင့်၊ ဝိ
 က္ခန္ဓံ၊ ရဟန်းတို့အား၊ ဣရိယံစရိတံ၊ ရှေးမှမပေါက်မပြုန်ကျင့်ခြင်းသည်၊
 ဒိဿတိ၊ ထင်၏၊ မတ္တဋ္ဌိယံ၊ မှုခြင်းအကျိုးရှိသော၊ ဝိတဝါတပရိတ္တာနံ
 ချမ်းသောထေကိုတားမြစ်ထတ်သော၊ ဟိရိကောပီနုဆာဒံ၊ ရှက်ကြော့က်
 အစ်သောကျဉ်းမြောင်းရှိရှက်သောအရပ်ကိုဖုံးထွင်းခြင်းကိုပြု၍၊ ဣတဓိတ
 ခေန၊ ရရသမျှသောပစ္စည်းဖြင့်၊ သန္တုဋ္ဌာ၊ ရောင့်ရဲခြင်းသို့ရောက်ကုန်သည်
 ဖြစ်၍၊ စိဝရံ၊ သင်္ကန်းကို၊ အထုဋ္ဌိံသု၊ သုံးဆောင်ကုန်ပြီ၊ မဂ္ဂီတံဝါ၊
 မြတ်သော အရသာရှိသော ထောပတ်စသည်နှင့် ရောနှောသော အစာကို
 လည်းကောင်း၊ ယဒိ၊ ထိုမြို့၊ လူခံဝါ၊ ထိုထောပတ်အစရှိသည်တို့ဖြင့်မရော
 နှောအပ်သည်ဖြစ်၍ ကြမ်းသောအစာကိုလည်းကောင်း၊ အပ္ပံဝါ၊ ထေးလုပ်
 ငါးလုပ်မျှလောက်သောအနည်းငယ်သောအစာကိုလည်းကောင်း၊ ယဒိ၊ ထို
 မြို့၊ ဗဟုံဝါ၊ များသောအစာကိုလည်းကောင်း၊ လဘိတွာ၊ ရကုန်၍၊ အဂိဒ္ဓါ၊
 ထိုအစာ၌မမက်မောခြင်းသို့ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ နာမိမုတ္တိတာ၊ ထိုအခါ၌ထ
 ထွာဖြင့်တောင့်ထခြင်းကင်းကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အပ္ပဉ္စန္ဒံပိယ၊ မျက်စိကိုလိမ်း
 ကြိသောဆီစသည်ကဲ့သို့၊ ယာပနတ္ထံ၊ မှုခြင်းအကျိုးငှါ၊ အာဟာရံ၊ အာဟာရ
 ကို၊ အထုဋ္ဌိံသု၊ သုံးဆောင်ကုန်ပြီ၊ ဇိဝိတာနံ၊ အထက်တို့၏၊ ပရိက္ခာဓေ၊
 ဖြစ်ခြင်းငှါအစောင့်အရှောက်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ဘေသာဇ္ဇေ၊ ဆေး၌လည်း
 ကောင်း၊ အထ၊ ထိုမှတပါး၊ ပစ္စယေစ၊ ကြွင်းသောကျောင်းပစ္စည်း၌လည်း
 ကောင်း၊ ဗာဠံ၊ အလွန်၊ ဥဿကာ၊ လုံ့လပြုကုန်သည်၊ နအာသိ၊ မဖြစ်ကုန်၊
 တေ၊ ထိုရှေး၌ဖြစ်ကုန်သော ရဟန်းတို့သည်၊ အာသဝက္ခယေ၊ အာသဝေါ
 တရားတို့၏ကုန်ခြင်း၌၊ ဥဿကာ၊ လုံ့လပြုကုန်သည်၊ အာသိယထာ၊ ဖြစ်
 ကုန်သကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ တေ၊ ထိုအနာဖြင့်နှိပ်စက်ကုန်သောရဟန်း

တို့သည်၊ ဗာဠံ၊ သူနာပစ္စည်း၌ အလွန်အကျွံ ဥသုကာ၊ အားထုတ်ကုန်သည်၊
 နဟေသံ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ။ တေတိက္ခမ္၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ အရညော၊ တော်၌၊
 ဂုဏ္ဍမူထေသုစ၊ သစ်ပင်ရင်းတို့၌လည်းကောင်း၊ ကန္ဓရာသုစ၊ ချောက်တို့၌
 လည်းကောင်း၊ ဂုဟာသုစ၊ တောင်ခေါင်းလိုက်ခေါင်းတို့၌လည်းကောင်း၊
 ဝိဝေကံ၊ ဈာန်ကို၊ အနုဗြူ၊ ဟန္တာ၊ ပွားစေကုန်ထုတ်၊ တဗ္ဗရာယနာ၊ ထိုဝိဝေက
 ယျှင်လည်းထောင်းရာရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိတံသု၊ နေကုန်ပြီ၊ ။ နိစာ၊ မိမိ
 ကိုယ်ကိုမြီးမြှင့်ခြင်းသူတပါးကို ရှုတ်ချခြင်းကိုမပြုမူ၍ နှိပ်ချသောဖြစ်ခြင်း
 ရှိကုန်သော၊ နိဝိဋ္ဌာ၊ သာသနာ၌သက်ဝင်၍ တည်သော သဒ္ဓါတရားရှိကုန်
 သော၊ သုဘရာ၊ အလိုနည်းခြင်းစသောအဖြစ်ဖြင့် မွေမြူလွယ်ကုန်သော၊ မုဒု၊
 ဝတ်ကြီးဝတ်ယော်အကျင့်မြတ်သောအကျင့်၌ နူးညံ့ကုန်သော၊ အတ္တဒ္ဓမာန
 သာ၊ မကြမ်းတမ်းသောစိတ်ရှိကုန်ထသော၊ အဗျာသေကာ၊ သတိနှင့်မကင်း
 သောအားဖြင့် တဏှာမာနဒိဋ္ဌိအစရှိသော ကိလေသာတို့နှင့် ရောရှက်ခြင်း
 ကင်းကုန်ထသော၊ အမုခရာ၊ မကြမ်းသော နှုတ်ထည်းရှိကုန်ထသော၊ အတ္တ
 စိန္တာ၊ အကျိုးစီးပွားကိုကြိုတတ်ကုန်ထသော၊ ဝသာနုဂါ၊ မိမိအကျိုးသူတ
 ပါးအကျိုးကိုကြိုခြင်းကို အစဉ်လိုက်ကုန်ထသော၊ ယေထေရာ၊ အကြင်မ
 ထေရ်တို့သည်၊ ဝိဟရိံသု၊ နေကုန်ပြီ၊ ။ တထောကသ္မာကရဏာ၊ ထိုသို့
 နှိပ်ချသော ဖြစ်ခြင်းစသော အကြောင်းကြောင့်၊ ဂတံဂမနံ၊ ရှေ့သို့တက်
 ခြင်းနောက်သို့ ဆုတ်ခြင်းစသော သွားခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ တုတ္တံ၊
 ပစ္စည်းလေးပါးကိုသုံးဆောင်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ နိသေဝိတံ၊ ဆွမ်းခံ
 သောအားဖြင့် နှိပ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ပါသာဒိကံ၊ ကြည်ညိုဘွယ်ကို
 ဆောင်တတ်သည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်၏၊ ကိံဝိယ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊
 တေလခရာ၊ ဆီအရည်သည်၊ သိနိဒ္ဓါ၊ ပြေပြစ်ရှုဘွယ် ကြည်ညိုဘွယ်ကို
 ဆောင်တတ်သည်၊ ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊
 တေသံထေရာနံ၊ ထိုမထေရ်တို့၏ ဣရိယာပထော၊ သွားခြင်းရပ်ခြင်းတူရှု
 ကြည့်ခြင်းတစောင့်ကြည့်ခြင်းစသော ဣရိယာပုတ်သည်၊ ပါသာဒိကော၊
 ကြည်ညိုဘွယ်ကိုဆောင်တတ်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ။ သဗ္ဗာသဝ
 ပရိက္ခိတာ၊ အလုံးစုံ ကုန်ပြီးသောအာသဝေါတရား ရှိကုန်သော၊ မဟာ
 ဈာယိ၊ များစွာ ဈာန်ဝင်စားလေ့ မြတ်သော နိဗ္ဗာန်ကို ရှုထေ့ရှိကုန်သော၊
 မဟာဟိတာ၊ များမြတ်သော အကျိုးနှင့်ပြည့်စုံကုန်ထသော၊ တေထေရာ၊
 ထိုဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အကျင့်လျှင်လည်း ထောင်းရာ ရှိသောမထေရ်တို့
 သည်၊ ခါနိဗ္ဗာနိ၊ ယခုအခါ၌၊ နိဗ္ဗုတံ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူကုန်ပြီ၊ ခါနိဗ္ဗာနိ

ယခုနောင်ကာလ၌ကား။ တာဒိသာ။ ထိုရှေးမထေရ်တို့နှင့် တူသောသဘော
 ရှိကုန်သော။ ထေရာ၊ မထေရ်တို့သည်။ ပရိတ္တာ၊ အနည်းငယ်မျှ သာဖြစ်ကုန်
 ၏။ ၊ ကုသထာနံ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မာနံ၊ ဝန်တို့ထွက်မြောက်ခြင်း
 ၏အဆောက်အဦဖြစ်ကုန်သောအပြစ်မရှိသောတရားတို့၏လည်းကောင်း။
 ပညာယစ၊ ထိုသို့ဝန်တို့ ထွက်မြောက်ကြောင်း ဖြစ်သောပညာ၏ လည်း
 ကောင်း။ ပရိက္ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ သဗ္ဗာကာရဝဇ္ဇပေတံ၊ အလုံးစုံသော
 အခြင်းအရာအထူးတို့နှင့် မြည့်စုံသော။ ဇိနသာသနံ၊ မြတ်စွာထုရား၏သာ
 သနာတော်ကို၊ လူ့ဇွေထေ ဝိနာသတိ၊ ပျက်ဆီး၏။ ၊ ပါပကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ၊
 ကာယဒုရိုက် အစရှိကုန်သော ယုတ်မာသောတရားတို့၏ လည်းကောင်း။
 ကိလေသာနဉ္စ၊ လောဘ အစရှိသော ကိလေသာတို့နှင့် လည်းကောင်း။
 ယောဥတုယောကာယော၊ ဖြစ်သောကာလသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သောအသံကာ
 ယော၊ ထိုကာလသည်။ ဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ ယေစ၊ အကြင်သူတို့မူကား။ ဝေဇ္ဇပေ
 ကာယော၊ ဤသို့သဘောရှိသော ကာလ၌။ ဝိဝေကာယ၊ ဥပမိဝိဝေကာအကျိုး
 ဌ၊ ဥပမိတာ အာပေဋ္ဌာပီရိယာ၊ အားထုတ်အပ်သော ထုံ့လှကုန်၏။ တေထေ
 ရာ၊ ထိုမထေရ်တို့ကား။ သဗ္ဗဗ္ဗသေသကာ၊ ကြွင်းသော အကုန်ဟု ဆိုအပ်
 သောသူထော် ကောင်းတရားရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ၊ ယေ၊
 အကြင်ရဟန်းတို့သည်။ သဂဝတော၊ မြတ်စွာထုရား၏၊ ဩရသံပုတ္တေဟိ၊
 ရင်တော်နှစ်ဖြစ်သော သားတော်၏ အဖြစ်တို့မှ၊ ပရိက္ခယံ၊ ပျက်စီးခြင်းသို့၊
 ဂမိတာ၊ ရောက်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ ကိလေသာ၊ ယခုအခါ၌
 အခွင့်ရကုန်သည်ဖြစ်၍ ကိလေသာတို့သည်။ ပဝဇ္ဇန္တာ၊ ပွားခြင်း ပြန်ပြော
 ခြင်းသို့ရောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဗဟုဇနံဗဟုဇနာနံ၊ များစွာသော ဝုထုဇဉ်
 ရိုက်တို့၏။ အဝိသန္တိ၊ သန္တာန်သို့ ဝင်ကုန်၏။ ဝေံဘုတာစ၊ ဤသို့ဖြစ်ကုန်
 သည်ရှိသော်လည်း။ ဥဗ္ဗတ္တေဟိ၊ ခူးကုန်သော။ ဗာလေဟိ၊ သူရိုက်တို့နှင့်၊
 သန္တိ၊ တကွ၊ ရကွသာ၊ ရကွိုက်ဘီလူးတို့သည်။ ကိဇ္ဇန္တိ၊ အဝ ကစားမြူးတူး
 ကုန်သကဲ့သို့။ ဝေံတထာ၊ ထိုအတူ၊ တေကိလေသာ၊ ထိုကိလေသာတို့
 သည်။ ဘိက္ခု၊ ထုရားစသော ဆေးသမားမှကင်းသော ရဟန်းရိုက်တို့ကို၊
 အာဝိထိတွာ၊ အတွင်းသို့ဝင်၍။ ကိဇ္ဇန္တိ မညေ၊ ထိုကိလေသာတို့နှင့် တကွ
 မြူးတူးကုန်ယောင်တကား။ ၊ ယေနရာ၊ အကြင်သူတို့ကို၊ ကိလေသေဟိ၊
 ကိလေသာတို့သည်။ အဘိဘုတာ၊ နှိပ်စက်အပ်ကုန်၏။ တေနရာ၊ ထိုသူတို့
 သည်။ တေနတေန၊ ထိုထိုသို့သော အစုံတခုသောဘဝဟု ဆိုအပ်သောအ
 ရပ်မျှက်နှာ အတို့ဖြင့်၊ ဝိဝေကာ၊ ဘောက်ပြန်သောအားဖြင့် ပြေးသွားရကုန်

၏၊ ယေဒရာ၊ အကြင်သူတို့သည်၊ ကိလေသာဝတ္ထု၊ သု၊ ရှေးကိလေသာသည်
 နောက်ကိလေသာ၏အကြောင်းဖြစ်သောကြောင့်ကိလေသာ၏ အကြောင်း
 တို့သည်၊ သရဒိတေသျှ၊ ပေါင်းမိကုန် သည်ရှိသော်၊ သသင်္ဂါမေ၊ ရှေ့ငွေ
 ပတ္တမြားပုလဲစသောဥစ္စာကိုထိုထို သို့သောသူ၏ဥစ္စာဖြစ်စေသတည်းဟူ၍
 ထိုကာမဂုဏ်ဟု ဆိုအပ်သော စစ်ထိုးခြင်းကို၊ ဖောထိတေပိယ၊ ကြွေး
 ကြော်သကဲ့သို့၊ တေဟိတေဟိ၊ ထိုထိုကိလေသာတို့ဖြင့်၊ အဘိတုတာ၊
 နှိပ်စက်အပ်ကုန်သော၊ တေဗာလပုထုဇ္ဇနာ၊ ထိုရိုက်စွာသော ပုထုဇဉ်တို့
 သည်၊ တေနတေနအာရမ္မဏသာဂေန၊ ထိုထိုသို့သော အာရုံအတို့ဖြင့်၊ ပိဝေ
 ပိတာ၊ ပြေးရကုန်၏။ ၊ သဒ္ဓမ္မံ၊ ပရိပတ္တိဟုဆိုအပ်သော သူတော်ကောင်း
 တရားကို၊ ပရိဂ္ဂဇိတွာ၊ စွန့်၍၊ အညမညေဟိ၊ အာမိသဟူသော ကြောင့်ကြ
 ခြင်းရှိသောအချင်းချင်းတို့သည်၊ ဘဏ္ဍရေ၊ ငြင်းခုံခြင်းကိုပြုကုန်၏၊ ဒိဋ္ဌိဂတာ
 နိ၊ မိစ္ဆာအယူတို့သို့၊ အနုန္တာ၊ အနုဂစ္ဆန္တာ၊ အစဉ်လိုက်သော သူတို့သည်၊
 ဣဒံ၊ ဤသတ္တဇိဝစသောတရားသည်၊ သေယျော၊ ပရမတ္ထတရားပင်တည်း၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ မညရေမညန္တိ၊ အောက်မှေကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မညိတွာ၊
 အောက်မှေကုန်၍၊ ၊ ဝေနုဉ္စ၊ ဥစ္စာကိုလည်းကောင်း၊ ပုတ္တဉ္စ၊ သားကိုလည်း
 ကောင်း၊ ဘာဝိယဉ္စ၊ မယားကိုလည်းကောင်း၊ ဆန္ဒယိတွာန၊ စွန့်၍၊ နိဂ္ဂတာ၊
 အိမ်မှထွက်ကုန်၏၊ ကဋ္ဌတ္ထု၊ ထိက္ခဟေတုပိ၊ ထယောကံမမျှသော ဆွမ်း
 ဟူသောအကြောင်းကြောင့်လည်း၊ အင်္ဂါစွာနိ၊ ရဟန်းတို့ခံခြင်းကိုမပြုအပ်
 သောအမှုတို့ဟူ၍၊ နိသေဝရေ၊ မငြိပ်ခြင်းတို့ကို၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ ၊
 ဥဒရာဝဒေဟကံ၊ ဝမ်းပြည့်ရုံမျှ၊ ထုတွာ၊ စား၍၊ ဥတ္တာနသေယျကော၊ ပက်
 ထက်အိပ်ခြင်းတို့ကို၊ သယန္တိ၊ အိပ်ကုန်၏၊ ယာကထာ၊ အကြင် ရာဇက
 ထာအစရှိသောစကားကို၊ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂရဟိတာ၊ ကဲ့ရဲ့
 အပ်၏၊ ပရိဗုဒ္ဓါ၊ အိပ်၍နိုးကုန်သည်ရှိသော်၊ သာကထာ၊ ထိုဘုရားစက်ဆုပ်
 အပ်သော ရာဇကထာစသော စကားကို၊ ဝဒေန္တိ၊ ပွားစေကုန်၏။ ၊ သဗ္ဗ
 ကာဓူတာထိပ္ပါနိ၊ အထုံးရုံသောကုန်သည်တို့သည်ပြုအပ်ကုန်သော ထီးထန်း
 ရွက်အစရှိသောအတတ်ဆင်ဆေးအဖတ်မြင်းဆေးအတတ်အစရှိသည့်တို့
 ကို၊ ဝိတ္ထိံ ကတွာန၊ အရိုအသေပြုကုန်၍၊ သိက္ခရေ၊ သင်ကုန်၏၊ အဇ္ဈတ္တံ၊ အ
 ထွင်းသန္တာန်၌ဖြစ်သောပိတ်ကို၊ အဂူပသန္တာ၊ ကိလေသာမှ မငြိမ်းစေနိုင်
 သည်ဖြစ်၍၊ သာမညညာတိ၊ ရဟန်းတရားပင်တည်းဟူ၍၊ အတ္တတိ၊ နေ၏။ ၊
 မတ္တိကဉ္စ၊ ပကတိအဆင်း ငါးပါးသောအဆင်းရှိသောမြေသပိတ်ကိုလည်း
 ကောင်း၊ ဧတထံရက္ခဉ္စ၊ ပကတိသော ဆီနံသာမှုန့် စသည်ဖြင့် ပြုပြင်အပ်

သောသီကသယံပုဂ္ဂိုလ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဥဒကာသနုဘောဇနဉ္စ၊ ရေနေရာ
ဘောဇာကို လည်းကောင်း၊ ဗဟုတ္တရံ၊ များစွာ အလွန်အလွန်သော ဆွမ်း
စသည်ကို၊ အာကင်္ဂန္တံ၊ အလိုရှိကုန်သည်ရှိသော်၊ ဂိတိနံ၊ လူတို့သည်၊ ဥပနာ
မေန္တိ၊ ကပ်ပေကုန်၏။ ။ ဒန္တပေါဏဉ္စ၊ တံပူကိုလည်းကောင်း၊ ကပိဋ္ဌဉ္စ၊
သီးသီးကို လည်းကောင်း၊ ပုမ္မံ၊ မြတ်စေးပွင့် စကားပွင့်စသော ပန်းကို
လည်းကောင်း၊ ခါဒနိယာနိစ၊ တဆဲရှစ်ပါးအပြားရှိသော ခဲတွယ်အထူးတို့
ကိုလည်းကောင်း၊ ဝိဘူပါကေစသမ္ပန္နေ၊ အဆင်းစသည်၏ ပြည့်စုံခြင်းနှင့်
ယှဉ်သော ဆွမ်းအထူးတို့ကိုလည်းကောင်း၊ အဓမ္မေဓမ္မာနိစ၊ သရက်သီးတို့
ကို လည်းကောင်း၊ အာမထကာနိစ၊ ရှစ်ရှားသီးတို့ကို လည်းကောင်း၊
သဗ္ဗတ္ထ၊ အထုံးစုံ၌၊ ဗဟုတ္တရံ၊ များစွာသော ဆွမ်းစသော အလွန်အလွန်ကို၊
ဂိတိနံ၊ လူတို့သည်၊ ဥပနာမေန္တိ၊ ကပ်ပေကုန်၏။ ။ ဘောသဇ္ဇေသု၊ လူတို့
အားဆေးနှင့်ယှဉ်သည်တို့၌၊ ဝေဇ္ဇာ၊ ဆေးသမားတို့ သည်၊ ပရိပဇ္ဇန္တိ၊ ယထာ၊
ကျင့်ကုန်သကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ တိက္ခ၊ ရဟန်းတို့သည်၊ ပရိပဇ္ဇန္တိ၊
ကျင့်ကုန်၏။ ကိစ္စာကိစ္စေ၊ လူတို့အမှုထမ်း အမှုကြီးကို ပြောဆိုအပ်သည်
ရှိသော်၊ ဂိတိ၊ လုံတို့သည်၊ ပရိပဇ္ဇန္တိ၊ ယထာ၊ ကျင့်ကုန်သကဲ့သို့ လည်း
ကောင်း၊ ဂဏိကာ၊ ပြည့်တန်ဆာမတို့သည်၊ ဝိဘူသာယံပိယ၊ မိမိကိုယ်ကို
တန်ဆာဆင်ကုန်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဣဿရေ၊ အပိုးရခြင်း၌ဖြစ်သော၊
ခတ္တိ၊ သာဓတ္တိယော၊ မင်းသည်၊ ဝသံ၊ မိမိနိုင်ငံသို့၊ ဝတ္တေကိယထာ၊ လိုက်
စေသကဲ့သို့၊ ဝေတထာ၊ ထိုအတူ၊ ကုလဝတီ၊ ခါယကာရှိသည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်
၍၊ ဝတ္တန္တိ၊ လိုက်ကုန်၏။ ။ နေကတိကာ၊ စင်းလဲခြင်း၌ယှဉ်ကုန်သောရွှေ
မဟုတ်သည်ကို ရွှေကဲ့သို့ အတူပြု၍ ထုည့်စားတတ်ကုန်သော၊ ဝဠုနိကာ၊
ချိန်စဉ်းလဲတင်းစဉ်းလဲ စသည်တို့ဖြင့် သူတပါးတို့၏ ရောင်းဝယ်ခြင်းကို
ပြုတတ်ကုန်သော၊ ကုဗုသကန္တိ၊ မမှန်သော သက်သေရှိကုန်သော၊ အပါဇူ
ကာ၊ မစောင့်ရှာခြင်း အသက်မွေးခြင်းရှိကုန်သော သူတို့သည်၊ ဗဟုတိ
ပရိကပ္ပေဟိ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော မိစ္ဆာဇီဝအပြားတို့ဖြင့်၊ အာဓိသံ၊ ဆွမ်း
ပစ္စည်းစသော အာဓိသကို၊ ပရိထုဇ္ဇရေ၊ သုံးဆောင်ကုန်၏။ ။ သေသကပ္ပေ၊
အပ်၏ဟူသော အမြွက်ဖြင့်၊ ပရိယာယေ၊ ပစ္စည်းတို့၌ပရိယာယံစကားနှင့်
ယှဉ်သော၊ ပရိကပ္ပေ၊ ပွားစီးခြင်းစသော အကြံ၌၊ အနုဓာဝိတာ၊ အလိုကြီးခြင်း
စသောပါပဓမ္မတို့ဖြင့်ပြေးဝင်ရောနှောကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဇီဝိကတ္တာ၊ အသက်
မွေးခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ ဥပါယေန၊ ပရိယာယံစကားစသော
အကြောင်းရှိသောပစ္စည်းကိုဖြစ်သောနည်းဖြင့်၊ ဗဟုဝနံ၊ များစွာသောဥစ္စာ

ကို၊ သင်္ကန်း၊ ငင်ဆောင်ကုန်၏၊ ဝိသိသံပရိသာယ၊ ပရိသတ်၌၊ ကမ္မတော
ကမ္မဟေတု၊ မိမိသည်ပြုအပ်သော အမှုကြီးထပ်ဟူသော အကြောင်းကြောင့်
ဥပဋ္ဌပေန္တိ၊ မိမိကို လုပ်ကြွေးစေကုန်၏၊ ဓမ္မတော၊ ဓမ္မဟူသော အကြောင်း
ကြောင့်၊ နောစဥပဋ္ဌပေန္တိ၊ မလုပ်ကြွေးစေကုန်၊ ထာဘတော၊ ထာဘဟူသော
အကြောင်းကြောင့်၊ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့အား၊ ဓမ္မံ၊ ထရားကို၊ ဓေသေန္တိ၊
ဟောကုန်၏၊ အတ္ထတော၊ ပစ္စုပ္ပန်သံသရာအကျိုး အစရှိသည်အပြား ရှိသော
အစီးအပွားဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ နောစဓေသေန္တိ၊ မဟောကုန်။ ။
သံစာယာဘဿ၊ သံစာမှဖြစ်သော ထာဘဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊
ဘဏ္ဍန္တိ၊ ငါအားရောက်၏ သင့်အားမရောက်စသည်ဖြင့် ငြင်းခုံခြင်းကိုပြု
ကုန်၏၊ သံစာတော၊ အရိယာသံစာမှ၊ ပရိဗာဟိရာ၊ အပဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်
၏၊ ပရုဿာဘော၊ သီလစသောဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံသော သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို
ရည်၍ဖြစ်သော တပါးသော ထာဘကို၊ ဥပဇီဝန္တော၊ မှီ၍ အသက်မွေးကုန်၏။
အဟိရိကာစ၊ ငါတို့ကား တပါးသော သူတို့နှင့်စပ်၍ အသက်မွေးခြင်းရှိ
ကုန်၏ဟူ၍၊ နုထဇ္ဇရေ၊ မရှက်ကုန်၊ ဇကေ၊ အချို့ကုန်သော ငြင်းခုံခြင်းအစရှိ
သည်တို့ကိုပြုတတ်ကုန်သော သူတို့သည်၊ နာနုယုတ္တော၊ ငဟုန်းဖြစ်ခြင်းကို
ပြုတတ်ကုန်သော တရားတို့နှင့် မဟာဥကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဇီဝန္တိယထာ၊ အ
သက်မွေးကုန်သကဲ့သို့၊ ဇကေဇကေဂ္ဂေ၊ အချို့ကုန်သော၊ ရုတ္တော၊ ဦးပြီးကုန်
သော ငဟုန်းတို့သည်၊ သံစာပုရိယာ၊ သင်္ကန်းဖြင့်ရုံအပ်သော ကိုယ်ရှိ
ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ထာဘသက္ကာရရုတ္တိတာ၊ ထာဘပူဇော်သကားတောင့်တ
ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သမ္ဘာဝနံယေစ၊ မြီးမွမ်းမြောက်စားခြင်းကို သာလျှင်၊
အုန္တိန္တိ၊ အလိုရှိကုန်၏၊ နာနုပ္ပယာထမ္ဘိ၊ အထူးထူးအပြားပြားသော အခြင်း
အရာဖြင့် ကိလေသာတို့ကို ဖြစ်စိမ့်သော ဌာ၊ အားထုတ်သည်ရှိသော်၊ ဒါနိ
ဣဒါနိ၊ ယခုခုသော အစေ့ခင်ပွန်းကောင်းရခဲ့သော သပ္ပာယ်ထရားနာ
ခြင်းကာလ၌၊ နုသုကရိယထာ၊ စောင့်ခြင်းကို ကောင်းစွာမပြုသကဲ့သို့၊ ဇေ
ထထာ၊ ထိုအတူ၊ သမ္ဘာဒေဝံ၊ ပြည့်စုံစေခြင်းငှါ၊ နုသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း၊
အပုထိတံဝါ၊ မြတ်စွာထရားထင်ရှား ရှိသော ကာလ၌ မရအပ်သော ဈာန်
ဝိပဿနာတရားကို၊ ပုထိတံ အဓိဂန္တု၊ ရခြင်းငှါ၊ နုသုကရိ၊ မပြုလွယ်၊ ပုထိ
ထံဝါ၊ ရအပ်သော ဈာန်ဝိပဿနာတရားတို့ကိုလည်း၊ အနုရက္ခိတံ၊ ကောင်း
စွာစောင့်ရှောက်အံ့သော ဌာ၊ နုသုကရိ၊ မပြုလွယ်၊ ပုရိသော၊ ယောကျ်ား
သည်၊ ကေနုပိဒေဝပယောဇနေန၊ တရံတရသော ဆေးဝါးမန္တရားမန္တရန်
ဖြင့်၊ ကဏ္ဍကဏ္ဍာနုမ္ဘိ၊ သူးတို့ဖြင့်ပြည့်သော အရပ်၌၊ အနုပါဟာနော၊ ဘိနပ်မစီး

ဝိသတိနိပါတ်၊

ဘဲ၊စရေယျထထာ၊သွားနိုင်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ထိုအတူ၊ဂါမေ၊ကိလေ
 သစတည်းဟူသောဆူးတို့ဖြင့် ပြည့်သောဆွမ်းခံရွာ၌၊ ရနိ၊ရဟန်းသည်၊
 သတိံ၊သတိပညာအဆင်အခြင်ကို၊ ဥပဋ္ဌပေတွာန၊ဖြစ်စေ၍၊ စရေစရေ
 ယျ၊သွားရာ၏၊ပုဗ္ဗကေ၊ရှေး၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ယောဂီ၊ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းခြင်း
 နှင့်ယှဉ်ကုန်သောယောဂီပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ သရိတွာ၊ အားထုတ်အပ်သောဝိပ
 သနာရှိသည်တို့ကို အောက်မေ့၍၊ တေသံ၊ ထိုရှေး၌ ဖြစ်ကုန်သောကမ္မ
 ဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းခြင်းနှင့်ယှဉ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ ဝတ္တံ၊အကျင့်ဝတ်ကိုပွားစေ
 သောအစီအရင်ကို၊ အနုဿရံအနုဿရဇ္ဇော၊ အောက်မေ့ချက်၊ ပစ္ဆိမ
 ကောကာလော၊လွန်ပြီးသော ထုရားရှိသော အဆုံးကာလသည်။ ကိဉ္ဇာပိ
 ယောတိ၊အကယ်ကားဖြစ်၏ရှင်၊ တထာပိ၊ထိုသို့ဖြစ်သော်လည်း၊ယထာ
 ဓမ္မမေဝ၊ အကြင်ထုရားဟောတော်မူတိုင်းသော ထရားတော်အားကျော်
 စွာသာလျှင်၊ ပဋိပဇ္ဇဇ္ဇော၊ကျင့်ချက်၊ဝိပဿနံ၊ အနိစ္စအစရှိသောဝိပဿ
 နာကို၊ ဥထထကာပေဇ္ဇော၊ ထုံ့လပြုချက်၊ အမထံပဒီ၊ လေခြင်းကင်းရာ
 နိဗ္ဗာန်ကို၊ပုသေယျအဓိဂစ္ဆေယျ၊ရရာ၏၊ဣဒံဝစနံ၊ဤပြအပ်ခဲ၊တိုင်းသော
 ကိလေသာတို့၏ပြုစင်ခြင်းတို့၌အ ညှင့်အစီအရင်ကို၊ ဝတွာ၊ဆို၍၊သာလ
 ဝနေ၊အင်ကြင်းတော၌၊ဘာဝိတိ၊ဗြူယော၊ ပွားစေအပ်ပြီးသောသဒ္ဓါစသော
 ငါးပါးသောဣန္ဒြေရှိသော၊ဗြာဟ္မဏော၊မကောင်းမှုကိုအပပြုပြီးသော၊ဝီဏ
 ပုနုဗ္ဗော၊ကုန်ပြီးသောတတန်ဘဝသစ်၌ဖြစ်ခြင်းရှိသော၊ ဣသိ၊ဘိဏက္ခန္ဓ
 စသောတရားအပေါင်းကိုရှာဖွေပြီးသော၊ လမဏော၊ငြိမ်းစေအပ်ပြီးသော
 မကောင်းမှုရှိသောပါရိပရိယမည်သောရဟန္တာသည်၊ ပရိနိဗ္ဗာယိ၊အနုပါ
 ဒိသေသပရိနိဗ္ဗာနဓာတ်ဖြင့်ပရိနိဗ္ဗာန်ပြု၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ပါရိပရိယောထေ
 ရော၊ပါရိပရိယထေရ်သည်၊ဣမာဂါထာယော၊ဤဘွဲ့ဆိုဘိကူးအပ်သော
 နှစ်ဆဲ၊ခြောက်ဂါထာတို့ကို၊အဘာထိတ္ထ၊ရွတ်ဆိုပြီ၊ ။

ပါရိပရိယထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။ ။

ဝိသမ္ဘိဝိသတိနိပါတ်၌၊ဥဒါနံ၊ဥဒါနံသည်ကား။၊ဧဟေထေရာ၊ထိုမထေရ်
 တို့ကို၊အဓိရက္ခော၊အဓိပုတ္တထေရ်သည်လည်းကောင်း၊ ပါရပရိယော၊ပါ
 ရပရိယထေရ်သည်လည်းကောင်း၊မဟာရနိ၊မြတ်သောရနိဖြစ်သော၊တေ
 ထကာနိ၊တေထကာနိထေရ်လည်းကောင်း၊ ရဋ္ဌပါလော၊ ရဋ္ဌပါလထေရ်
 လည်းကောင်း၊ မာထုက္ခပုတ္တော၊ မာထုက္ခ ပုတ္တထေရ် လည်းကောင်း။
 သေဏောစ၊ သေလထေရ် လည်းကောင်း၊ ဘဒ္ဒိယော၊ ဘဒ္ဒိယထေရ်လည်း
 ကောင်း၊အဂိုထိ၊ အဂိုထိမာလထေရ် လည်းကောင်း။ ဒိဗ္ဗစက္ခုကော၊ ဒိဗ္ဗ

စက္ခုအဘိညာဉ်နှင့် ပြည့်စုံသော အနုရုဒ္ဓါထေရ်လည်းကောင်း၊ ပါရိပရိ
ယော၊ ပါရိ၊ပါရိပါရိယ ထေရ်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ဒေသ၊တကျိပ်
အရေအတွက်ရှိကုန်၏ဟူ၍၊ သုပရိကိတ္တိတာ၊ ကောင်းစွာဆိုအပ်ကုန်၏၊
ဂါထာယော၊ သွဲ့ဆိုသီကုံးအပ်သောဂါထာတို့သည်၊ ပဉ္စတာထီ၊ ပဉ္စတ္ထရ၊
လေးဆဲ၊ ငါးအလွန်နှင့်တကွ၊ နွေသတာစ၊ နှစ်ရာတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်
ကုန်၏၊ ဝိသတိနိပါတေတော၊ ဝိသတိနိပါတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့
ရောက်ပြီ၊ ဝိသတိနိပါတ်ပြီး၏။ ။

တိံသ-နိပါတ်။

(၂၅၇) ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော၊ ပါသာဒိကေ၊ အကျင့်အားဖြင့်ကြည်ညို
သွယ်ကိုဆောင်တတ်ကုန်သော၊ ဘာဝိတတ္ထေ၊ သမထဘာဝနာဖြင့်ပွားစေ
အပ်ကုန်သော စိတ်ရှိကုန်သော၊ သုသံဓတေ၊ ကောင်းစွာစောင့်အပ်သော
စက္ခုစသော အနုရုဒ္ဓါကုန်သော၊ တိက္ခမ္မ၊ ရဟန်းတို့ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ပဏ္ဍာရ
သဂေါတ္ထော၊ ပဏ္ဍာရသမည်သော ရသေ့၏ အနုယံဉ္စိဖြစ်သော၊ ဗုဿသဝ္ဗ
ယံ၊ ဗုဿသဒ္ဓါဖြင့် ခေါ်ဝေါ်အပ်သော ဗုဿအမည်ရှိသော၊ ဣထိ၊ ရသေ့
သည်၊ အပုစ္ဆိ၊ ကိံဆန္ဒာစသောဂါထာဖြင့် မေးလျှောက်၏၊ ဣမထိံသာသ
နေ၊ ဤသာသာနာတော်၌၊ တိက္ခမ္မ၊ ရဟန်းတို့သည်၊ အနာဂတမ္မိ၊ ယခေါင်အခါ
နောင်လာထတ္တံ သော၊ ကာလမ္မိ၊ အခါ၌၊ တိက္ခမ္မ၊ ရဟန်းတို့သည်၊ ကိံဆန္ဒာ၊
ဘယ်သို့အခြင်းနှလုံးသွင်းခြင်းရှိကုန်သည်၊ ကိံ အဓိပ္ပါယာ၊ အဘယ်သို့အ
လိုရှိကုန်သည်၊ ကိံ အာကပ္ပါ၊ အဘယ်သို့လျှင် အသွင်အကျင့်ရှိကုန်သည်၊
ဘဝိကရေ၊ ဖြစ်ကုန်ထတ္တံ နည်းတံ၊ ထိန္တလုံးသွင်းခြင်းအလိုအသွင်အကျင့်
အပြားကို၊ ပုစ္ဆိတော၊ မေးအပ်သော၊ တံ၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်
အား၊ အက္ခာယိ၊ ဟောကြားမြှောက်တော်မိန့်တော်မူပါလော့၊ ပဏ္ဍာရသဝ္ဗ
ယ၊ ပဏ္ဍာရအမည်ရှိသော၊ ဣထိ၊ ရသေ့၊ အနာဂတံ၊ ယခေါင်အခါနောင်လာ
ဖြစ်အံ့ဖြစ်ထတ္တံ သော၊ အကြောင်းကို၊ အာစိက္ခိဿာမိ၊ ဟောကြားပေးအံ့၊
မတ္တံ၊ ငါ၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ ထံ၊ သင်ရသေ့သည်၊ သုဗောဓိ၊ နာဘိလော၊
သက္ကဋ္ဌံ၊ ရှိသေ့စွာ၊ ဥပစာရေသံ၊ ဝင်းထဲပိုက်ရွှေမှတ်ဆောင်လေလော့၊ ။
အနာဂတေ၊ နောင်အခါ၌၊ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော ရဟန်းတို့သည်၊ ကောနော
စ၊ အမျက်ထွက်ထေ့ရှိကုန်သည်လည်းကောင်း၊ ဥပနာထီစ၊ ရန်ငြိုးဖွဲ့ထေ့
ရှိကုန်သည် လည်းကောင်း၊ မက္ခိစ၊ ကျေးဇူးချေခြင်း ရှိကုန်သည် လည်း
ကောင်း၊ ထန္တိစ၊ ခက်ထန်ခြင်းရှိကုန်သည် လည်းကောင်း၊ သဋ္ဌာစ၊ စဉ်းလဲ

ခြင်းရှိကုန်သည် လည်းကောင်း၊ ဣဝသုကိစပြုစုခြင်း ရှိကုန်သည်လည်း
 ကောင်း၊ နာနာဝါဒါစ၊ အချင်းချင်း ဆန့်ကျင်ဘက်သော အယူရှိကုန်သည်
 ၎င်း၊ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့၊ ၊ ဂန္တိရေ၊ ရိပ်ယောင်မထင်ထိမြင်နိုင်ခဲ့
 လွန်နက်ခဲ့သော၊ ဓမ္မေ၊ သူတော်ကောင်းတရား၌၊ အညာတမာနိနော၊ မထိဘဲ
 ယှဉ်ငါထိမြင် ဟုကယ်ပင်ဟုတ်ထိတတ်ထိယောင်ယောင် မာန်ထောင်၍
 ဟန်ဆောင်ပြုမှုတတ်ကုန်သည်၊ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့၊ ၊ တီရဂေါစရာ
 သူတော်ကောင်းတရား၏ ဤရှာဘက်ကင်းဖြစ်သော မသူတော်တရား၊ ယှဉ်
 အာရုံရှိကုန်သည်၊ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့၊ ၊ လဟုကာ၊ လတ်ကြော့လတ်
 ကြော့ဝှမ်းဝါဖေါ့သို့ပေါ့သွတ်လေလွင့်ပင့်သော သဘောရှိကုန်သည်၊ ဘဝိ
 သန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့၊ ၊ ဓမ္မေ၊ သူတော်ကောင်းတရား၌၊ အဂရူ၊ အယေးမပြုဂရု
 မထူကြည်ဖြူမဲ့သွင်းရှိသေကင်းကုန်သည်၊ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့၊ ၊ အည
 မညံ့၊ သံဃာချင်းချင်းသိတင်းသုံးဘော် မြတ်သူတော်တို့၌၊ အဂါရဝါ၊ မ
 ဟမ်းမပဉ်း၊ အလေးမဲ့၊ ယှဉ်းကင်းကုန်သည်၊ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့၊ ၊ ၊
 ထောကေသတ္တဝါအပေါင်း၌၊ အနာဂတေ၊ နောင်အခါ၌၊ ဗဟူ၊ များစွာကုန်
 သော၊ အာဒိနဝါ၊ ဆိုပြီးဆိုဆုံးဆိုလတ္တံ့၊ သောအပြစ်အန္တရာယ်တို့သည်၊ ဥပ္ပ
 ဇ္ဈိဿန္တိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပေါ်ကုန်လတ္တံ့၊ ဓမ္မတိ၊ ပညာမဲ့သောရဟန်း၊ ချိက်ရဟန်း
 ဆိုးတို့သည်၊ သုဒေသိတံ၊ ရှင်တော်ဘုရားသုံးပါးက ထျာထကောင်းခြင်း
 ပြု၍ မချကော်မဘော်ပြန်အောင် ဟုတ်မှန်စွာ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဣဝံ
 ဓမ္မံ၊ ဤပရိယတ်သုံးပုံပိဋကတ်တရားမြတ်ကိုးကီလေသိသန္တိ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိ
 နုဗ္ဗရိတသံကီလေသသုံးပါးတို့ဖြင့် ညစ်ညူးပျက်စီးအောင် ပျက်ဆီးပြုကြ
 ကုန်လတ္တံ့၊ ၊ သံဃမ္ပိ၊ သံဃာဘောင်၌၊ ဝေါဟရန္တော၊ တရံတရအမှုစကား
 တရားလဘောင် ရှေ့ဆောင် ပြောဆိုကြကုန်သည် ရှိသော်၊ ဝိသာရဒါ၊
 ကြောက်ခြင်းရှုံ့ခြင်း ထိတ်လန့်ကင်းသဖြင့် ရဲတင်းခက်ထန်မှုကပ်မာန်အ
 ဟန်ရုန်ရင်းကုန်သော၊ မုခရာ၊ နှုတ်ကြမ်းကုန်သော၊ အသုတဝိနော၊ ကျမ်း
 ဂန်မသင် ကြားမြင်မဟဲ့၊ သုတမဲ့ကုန်သော၊ ဂုဏဟိနာ၊ သိထသမာဓိအစရှိ
 ကုန်သော ကျေးဇူးအချင်းဂုဏ်ယုတ်ကင်းသော အပျင်းဒုသိစေ ဇွဲတို့
 သည်လည်း၊ ဗတဝန္တော၊ အထဇ္ဈိနှင့်ဒုသိအပျင်းသဘောတူချင်းဝတ်တူ
 ချင်းဖြင့် ပေါင်းသင်းအားကြီးကုန်သည်၊ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့၊ ၊ ၊
 ဂုဏဝန္တောပိ၊ သိထသမာဓိအစရှိသောပဋိပတ်ဂုဏ်၊ ပါဠိအဋ္ဌကထာဒိကာ
 စသောပရိယတ်ဂုဏ်တို့နှင့် ပြည့်စုံယိဇ္ဈာသောရဟန်းတတ် ရဟန်းမြတ်တို့
 သည်၊ သံဃမ္ပိ၊ သံဃာဘောင်၌၊ ယထာတ္ထတော၊ မဘေးကပ်မပြန်၊ ဟုတ်မှန်

ထေရဝါထာပါဠိတော်နိဿယ

ထျောက်ပတ်သော အားဖြင့်၊ ဝေါဟ်ရန္တာ၊ ပြောဆိုဆုံးဖြတ်ကုန်သည်ရှိ
သော၊ ဟိရိမနာ၊ မကောင်းမှုမှမပြုပုံ၊ ရက်ရှက်သောစိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊
အနတ္တိကာ၊ ကိစ္စနည်းပါး သဘောအားဖြင့် စကားကျယ်ဖွဲ့ အလိုမဲ့ ကုန်
သည်ဖြစ်၍၊ တေ၊ ထိုရဟန်းတတ်ရဟန်းမြတ်တို့သည်၊ ဒုဗ္ဗဿ၊ အထွေထွေများ
ထွေပါးသဖြင့်အားနည်းကြကုန်သည်၊ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့၊ ၊ ရဇ
တံ၊ ငွေကိုလည်းကောင်း၊ ဇာတိရူပံဝါ၊ ရွှေကိုလည်းကောင်း၊ ခေတ္တံဝါ၊
လယ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဝတ္ထုဝါ၊ ယာကိုလည်းကောင်း၊ အဇေဇ္ဇကံဝါ၊
ခြေလေးချင်းဆိတ်သိုးတိရစ္ဆာန်ကိုလည်းကောင်း၊ ဒါသိဒါသဉ္စ၊ ကျွန်မကျွန်
ထီးကိုလည်းကောင်း၊ အနာဂတေ၊ နောင်အခါ၌၊ ဒုဗ္ဗေဝေ၊ ထျောက်ပတ်မ
ထျောက်ပတ် အပ်မအပ်ကို ဟုတ်ဟတ်မထိ ပြုမိပြုရာ ပြုတတ်စွာသော
ပညာမဲ့ရဟန်းရိုက်တို့သည်၊ သာဒိယိဿန္တိ၊ မိမိထို့ငှါ သာယာခံယူကြ
ကုန်လတ္တံ့၊ ၊ ဗာဿ၊ ဒုစွန္တိ တစ်ကြွားစသားဗာထထက္ခတာပြည့်စုံစွာ
သောရဟန်းဝါ ရဟန်းရိုက်တို့သည်၊ ဥဇ္ဈာနသညိနော၊ သူတပါးတို့ကို၊
အောက်ထားသမှုအယုတ်ပြုထုက် ရှုတတ်သော စိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဘိ
လေသု၊ စတုပါရိသဒ္ဓိဘိစတို့၌၊ အသမာဟိတော၊ ထက်ဝန်းပြည့်စုံစေည့်
ကုန်ဘဲ၊ ဥဒ္ဓဇ္ဇာ၊ စိတ်နေရိုးထောက် ပြီးပြီးဆောက်ထုက် မောက်မောက်
မော်မော်၊ ပွဲတိုင်းကျော်အောင်၊ ထင်ပေါ်သော မာနရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ က
လဟာဘိရတာ၊ အဓိကရုဏ်း၊ ရောက်တိုင်းဆုံးရွက်ဟုန်းရုံးမာန်ဟုန်း၊ သူ
နှင့်ကြိုကငြင်းခုံရန်ထွေ ချွတ်ချယ်ထေ့၌ သာမ္မေထေရ်ပျော်ပါး ကုန်သည်
ဖြစ်၍၊ မဂါ၊ သားငှက်တိရစ္ဆာန်တို့နှင့်အတူ၊ ဝိစရိဿန္တိ၊ မာနလူလူအထံ
ကုန်ခိုလှအကြားရပ်ရှပ်ပါးသို့ သွားသာထည့်ပတ် ကုန်လတ္တံ့၊ ၊ ဥဒ္ဓ
တာစ၊ ပျာပုံခဲကျ ထောင်းထောင်းထသို့၊ ခဏမတည်၊ မခိုင်ကျည်သော
စိတ်ရှိကုန်သည်လည်း၊ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့၊ နိထစီဝရပါရုတာစ၊ မ
ထျော်မအပ် ဆိုးရည်တစ်ထုက် ဖပ်ဖပ်ပိုပို စိမ်းလဲ ညှိသော သင်္ကန်းကို
ဝတ်ရုံကြကုန်သည်လည်း၊ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့၊ ကုဟာ၊ ချာန်မင်အ
နီးရောရီး ပြောဆိုခြင်းစသော ကုဟာနဝတ္ထု ထည့်ပတ်မှုဖြင့် သူ့ကိုလိပ်
လည်၊ ကြည်ညိုစေမှုအံ့ထွတ်ပြုကြကုန်သည်ဖြစ်၍လည်း၊ အရိယာဝိယ
အရိယာသုတော်ကောင်းတို့ကဲ့သို့၊ စရိဿန္တိ၊ စားကြသွားကြကျင့်ကုန်ကြ
လတ္တံ့၊ ၊ ဝဒ္ဓါစ၊ ဒေါသမျက်မာန် ခက်ထန်ကြမ်းကြုတ်သော စိတ်နှုတ်ရှိ
ကုန်သည်ဖြစ်၍လည်း၊ စရိဿန္တိ၊ စားကြသွားကြကျင့်ကုန်ကြလတ္တံ့၊ ၊ လ
ပါစ၊ ပစ္စည်းထို့ငှါ ဒါယကာတို့အား ညာတာပြီးမြောက်၊ မြင်းချောက်

မောင်းမဲ ဆဲးရူးရှုတ်ချပြောဆိုခြင်းစသည်ဖြင့် ပြောဆိုကြကုန်သည်ဖြစ်၍
 လည်းစရိသန္တိ၊ စားကြသွားကြ၊ ကျင့်ကုန်ကြလတ္တံ့၊ ထိစိစ၊ သမင်သား
 ကောင် စိုင်းပြောင်သိုးဆိတ်၊ အဟိတ်မုန်ယို၊ ကျွဲနွားကိုယ်၌ ဦးချိုပမာ
 ထင်ရှားစွာသော ကီးထသာမူ ဟန်ယုပြုလုပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍လည်း၊ စရိ
 သန္တိ၊ စားကြသွားကြ ကျင့်ကုန်ကြ လတ္တံ့၊ ၊ ထေထ သဏ္ဍေဟိ၊ ဘ
 ယောင်းချက်ဆီ ရေချက်ဆီဖြင့်ဖြိုးကုန်သော၊ ကေသေဟိ၊ ဆံတို့ဖြင့်၊ စပ
 လာ၊ ကိုယ်ကိုတန်းဆာဆင်ခြင်း ပရိက္ခရာကို တန်းဆာဆင်ခြင်း စသော
 ဟျင်ပေါ်သော အကျင့်နှင့် ဟွင်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အဓိတက္ခိကော၊ နံသာ
 ကျောက်စက်လွင်မှန်ညက်တို့ဖြင့် စည်းကွက်သုတ်ချယ်သော မျက်မိရှိ
 ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဒန္တဝဏ္ဏိဘပါရတော၊ ကြော့ကြော့ ကြော့ကြော့ တမော့
 မော့နှင့်၊ ဖြော့ဖြော့ဝါအောင်၊ ဆင်စွယ်ရောင်ဆိုးသောသင်္ကန်းတို့ဖြင့်ရုံကုန်
 သည်ဖြစ်၍၊ ရထိယာယ၊ မြို့သတ်ခရီးပြထမ်းကြီး၌၊ ဂမိသန္တိ၊ တုညှိပတ်
 သွားလာကုန်လတ္တံ့၊ ၊ ဩဒါတေသု၊ ဝတ်ဖြူတို့၌၊ သန္တိတာ၊ နှစ်သက်
 မက်မောခြင်းသို့ရောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိမုက္ကေဟိ၊ အရိယာအရှင်မြတ်တို့
 သည်၊ အဒေဇဂုန္တံ၊ မစက်ဆုပ်အပ်သော၊ သုရတ္တံ၊ ကောင်းသော ဆိုးရည်
 ဖြင့်ကောင်းစွာဆိုးအပ်သော၊ အရဟန္တံ၊ သုရားရဟန္တာအရိယာသီလဝန်
 သူတော်မှန်တို့၏ တမ်းခွန်အလံဖြစ်သော၊ ကာသာဝံ၊ သင်္ကန်းကို၊ ဖိဂုန္တိ
 သန္တိ၊ စက်ဆုပ်ကြကုန်လတ္တံ့၊ ၊ ထာဘကောမာ၊ လေးပါးပစ္စယထာဘ
 ထာဘကို၊ တောင့်တခုံမက်၊ နှစ်သက်မက်မောကုန်သည်၊ ဘဝိသန္တိ၊ ဖြစ်
 ကုန်လတ္တံ့၊ ကုသိတာ၊ ဆွမ်းခံခြင်းတို့၌ ပျင်းသောသဘောရကုန်သည်ဖြစ်
 ၍၊ ဟိနုပိရိယာ၊ ရဟန်းတရား အားပါးမထုတ်ကြိုးမထုတ်ဘဲ ဆုတ်ယုတ်
 သောလုံ့လရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝနုပတ္တာနိ၊ တော့ဆုပ်ရိပ်ညောင်း၊ သင်္ခမ်း
 ကျောင်းတို့ကို၊ ကိစ္ဆန္တာ၊ မွေထျော်ခိုပုန်း၊ ထိထင်းသုံးခြင်းဌါနုလုံးပင်ပန်း
 ကြကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဂါမန္တေသု၊ ရှာနီးရှာပါးရှာတံခါးဝယ်ရှာသားဝယ်ပြွမ်း
 သောကျောင်းတို့၌ ဝယ်သယရေ၊ ဝမ်းဝကျောင်းကာနေကြရှာလတ္တံ့၊ ၊ သဒါ၊
 အခါခပ်သိမ်း၊ ဝိစ္ဆာဇီဝရတော၊ ရဟန်းတို့အား မတရားသဖြင့်မှားသောအ
 သက်မွေးခြင်း၌မွေထျော်ကုန်သော၊ ယေယေဘိက္ခု၊ အကြင်အကြင်ရဟန်း
 ဆိုးတို့သည်၊ လာဘံ၊ ဆွမ်းသင်္ကန်း ကျောင်းဆေးစသော၊ ပစ္စည်းထာဘ
 ထာဘကို၊ လာဘိသန္တိ၊ ရကုန်လတ္တံ့၊ တေတေဘိက္ခု၊ ထိုထိုအာဇီဝပျက်
 ကုန်သောရဟန်းဆိုးတို့သို့၊ အနုသိက္ခန္တာ၊ အတုလိုက်သဖြင့် အတုကျင့်
 ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အသံယတာ၊ သိလထိတင်း စောင့်စည်း ကင်းကုန်သော

အဖျင်းပေါဟယ်ရဟန်းငယ်တို့သည်၊ တမိဿန္တိ၊ မင်းအိမ်ပိုးအိမ်မူးမတ်
 အိမ်သို့မူးထိပ်ဖျဉ်တွဲခြံဝဲထွည့်သည်ကုန်လတ္တံ့၊ ၊ တဒါ၊ ထိုနောင်အခါ၌
 ယေယေဘိက္ခု။ အကြင်အကြိုင်ရဟန်းကောင်းရဟန်းမွန် ဘိဝေဝန်အရှင်
 မြတ်ရဟန်းတတ်ပညာရှိတို့သည်၊ ထာဘံ၊ ထေးပါးပစ္စယထာဘတ်ထာဘကို
 အထာဘိနော၊ မရကုန်၊ တေတေဘိက္ခု။ ထိုထိုသို့တည်း ပစ္စည်းထာဘံမဲ့၍
 တဲ့တံ့ရှောင်း ရဟန်းကောင်းရဟန်းမွန်ဘိဝေဝန်အရှင်မြတ် ရဟန်းတတ်ပ
 ညာရှိတို့သည်၊ ဗုဒ္ဓါ၊ မြတ်နိုးကော်ရော် ပူဇော်ပြီးပွမ်းအပ်ကုန်သည်၊ နဘ
 ဝိဿရေ၊ မဖြစ်ကုန်လတ္တံ့၊ ဇီရေ၊ တည့်ကြည်သော သမာဓိနှင့်ပြည့်စုံကုန်
 သော၊ သုပေသထေ၊ ဘိဝေဝန်အလွန်ချစ်ခင်ကုန်သော၊ တေဘိက္ခု။ ထိုရဟန်း
 တို့ကို၊ နသေဝိဿန္တိ။ မမြဲဝဲကုန်လတ္တံ့၊ ၊ ကေမိ၊ အချို့ကုန်သောရဟန်း
 တို့သည်၊ မိဝေက္ခ၊ ရစနံရတ္တံ၊ ညောင်ကြတ်ဆိုးရည်ဖြင့်ဆိုးအပ်သော၊ သကံ
 ဝေ၊ မိမိတန်းခွန်အောင်အထံဖြစ်သောသင်္ကန်းကို၊ ဂရဟန္တာ၊ ကဲ့ရဲ့ရှတ်ချ
 စက်ဆုတ်ကြကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဟိတ္ထိယာနံ၊ သာသနာပ၊ အညွှတ်မိမိတရား
 ကျင့်မှားစရိုက်ပရိမိတိတ္ထိတို့၏၊ ဝေ၊ အထံတံခွန် ဖြစ်သော၊ အဝါဒတကံ၊
 ဝတ်ဖြူကို၊ ဝာရေခံဿန္တိ။ ဝတ်ဆောင်ကြကုန်လတ္တံ့၊ ၊ တဒါ၊ ထိုနောက်
 သာသနာနောင်အခါ၌၊ တေသံဘိက္ခုနံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား၊ ဝါ၊ ထိုရဟန်းတို့
 ၏၊ ကာသာဝေ၊ အရိယာတံခွန် သင်္ကန်းမွန်၌၊ အဂါရဝေါ၊ ရိုသေမြတ်နိုး
 ခြင်းမရှိသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ကာသာဝေ၊ အရိယာတံခွန်သင်္ကန်း
 မွန်ကိုသုံးဆောင် ဝတ်ရုံခြင်း၌၊ ပဋိသင်္ခါ၊ ပစ္စဝေက္ခထာဆင်ခြင်ကာမျှ
 ထည်း၊ နဘဝိဿတိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့၊ ၊ သလ္လဝိဒ္ဓဿ၊ အလွန်ကြီးမားဆိပ်
 လူးမြားဖြင့် သနားမဲ့ထွေ သည်းအူကြွေအောင် အသေပြင်းစွာ ပစ်အပ်
 သော၊ ဒုက္ခေန၊ မူဆိုးထက်နက် မြားဒဏ်ချက်ဆင်းရဲဖြင့်၊ အဘိဘူတဿ၊
 အလွန်အကြူးအမူးအဝေရိုးမြေမမြင် အကျင်အနာ နှိပ်စက်စွာသော၊ ရပ္ပ
 တော၊ အားအန်မခိုင် ကိုယ်လုံး ယိုင်အောင် မြိုင်မြိုင် ယိုရွှန်း သွေးရည်
 ခန်း၍ ပင်ပန်းဘောက်ပြန်ခြင်းသို့ ရောက်သော၊ နာဂဿ၊ တုရားထောင်း
 ဆန္ဒနှင့်ဆင်မင်း၏၊ မဟာစောရာ၊ ကိုယ်နှင့်အသက် ဝဲကွက်ကင်းကင်း
 ကြိတတ်ခြင်းကြောင့် ကြောက်မင်းဘွယ်သာကြီးကျယ်စွာသော၊ အဝိန္တိ
 ယာ၊ ပြုနိုင်မည်ထားသူတပါးတို့သည်၊ ဖျားတုန်ကြွကြိရုံမျှထည်း ကြိကြ
 ခြင်း၍ မတတ်ရာသော၊ ပဋိသင်္ခါ၊ ပညာဆင်ခြင် သမ္ပစဉ်မကင်းကြိ
 တော်မူခြင်းသည်၊ အထိ၊ ဖြစ်ဘူးထေပြီ၊ ၊ ဟိ၊ မှန်၏၊ တဒါ၊ ထိုဆန္ဒ
 ဆင်မင်းဖြစ်သောအခါ၌၊ သဒ္ဓန္တော၊ ရောင်ခြည် ခြောက်သွယ် အစွယ်

ထီးသနီပါတ်၊

နှိဂြိယောကြောင့် ဆဗ္ဗဒ္ဓါအမည်ရှိသော၊ ဂဇော၊ ဆင်မင်းသည်၊ သုရတ္တံ၊
 ကောင်းစွာဆိုးအပ်သော၊ တံအရဟန္တံ၊ ထိုမူဆိုးသောဇာတိ ကျင့်ယုတ်
 မိစ္ဆာဝတ်ရုံပါသော အရိယာတို့ အလံအောင်တံခွန် ဖြစ်သော ဖန်ရည်ဆိုး
 စွန်းဝတ်သင်္ကန်းကို၊ ဒိသ္မာ၊ မျက်ဝါးထင်ထင်ရှေ့တွင်တူရှုမြင်ထော်မူ၍၊
 အတ္ထောပသံဟိတော၊ အကျိုးစီးပွားနှင့်စပ်ကုန်သော၊ ယာဝဒေဝ၊ အကြင်ရှေ့
 လောက်ကုန်သော၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့ကို၊ အဘဏီ၊ ဟောရွတ် မိန့်ဆိုတော်
 မူပြီ။ ။ ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်တရံတယောက်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အနိက္ကသာ
 ဝေါ၊ ရာဂဒေါသမောဟစသောဒသကီလေဖန်ရေကိုယ်တွင်းမကင်းမသန့်
 သည်ဖြစ်ထွက်။ ဒမသစ္စေ၊ စက္ခုမြွေစသည် ခြောက်ရပ် စောင့်ကြပ်ဆုံးမ
 ခြင်းပရမတ္ထသစ္စာ၏အဘို့ဖြစ်သော၊ ဝစီသမ္မာ၊ နှုတ်သစ္စာဖြင့်၊ အပေတော၊
 မဟဉ္စပစပ် မကပ်ဝေးစွာ ကင်းကွာပါဏှက်၊ ကာသာဝံ၊ ဖန်ရည်စွန်းသော၊
 ဝတ္ထံ၊ အဝတ်သင်္ကန်းကို၊ ပရိဒဟိဿတိ၊ ဝတ်ရုံခြင်းနှင့် အခင်းပြု၍ဆုံး
 ဆောင်လတ္တံ့၊ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုသို့သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကာသာဝံ၊ ဖန်ရည်
 ဆိုးစွန်းဝတ်သင်္ကန်းကို၊ နုအရဟတိ၊ မထိုက်၊ ။ ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်
 တယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်ကား၊ ဝန္တကာသာဝေါ၊ မင်္ဂလေးတန်တို့ဖြင့်
 တွေးအနိစ္စနိပလိဗြိသော ကိလေသာဖန်ရည်ရှိသည်၊ သီလေသု၊ စတုပါရိ
 သုဒ္ဓိသီလတို့၌၊ သုသမာဟိတော၊ ကောင်းစွာ စင်ကြည့် ဖြစ်ဆောက်တည်
 သည်၊ ဒမသစ္စေ၊ စက္ခုမြွေစသည်ခြောက်ရပ်စောင့်ကြပ် ဆုံးမခြင်းပရမတ္ထ
 သစ္စာ၏အဘို့ဖြစ်သော ဝစီသမ္မာ၊ နှုတ်သစ္စာနှင့်၊ ဥပေတော၊ ပြည့်စုံသည်၊
 အသာဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုသို့ဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံသော
 ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဝေ၊ စင်စစ်၊ ကာသာဝံ၊ ဖန်ရည်ဆိုးစွန်း ဝတ်သင်္ကန်းကို၊ အရ
 ဟတိ၊ ထိုက်၏၊ ။ ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်သို့တိ သဘောရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်
 သည်၊ ဝိပန္နသီလော၊ ပေါ့ပျက်သောစတုပါရိသုဒ္ဓိသီလရှိ၏၊ ဒုဗ္ဗေခေ၊ သီလ
 ထေးအင်သုတ်သင်နိုင်ကြောင်းကောင်းသောသီလဝိသောဓနပညာကင်း၏၊
 ပါကဇော၊ ပါပစာရီရှင်ဒုသဝိဟုထင်းရှား၏၊ ကာမကာရိယော၊ သီလထေး
 ချက်စောင့်စည်းပျက်သဖြင့်ရန်မကိလေသာဒေါသစသော ကိလေသာမာရ်
 တရံမဆိုင်း လိုတိုင်းနှိပ်စက်မိတ်ကိုပျက်၏၊ ဝိဗ္ဗန္တမိတ္တော၊ ငါးပါးကာမ
 ဂုဏ်အာရုံတို့၌ တွေ့ကြုံတိုင်းလိုက် ခွေးထောက်ကိုက်သို့ သိုက်မြိုက်နိုင်
 ကျည်ရပ်မတည်ဘဲတလည်လည်တွည့်ပတ် ပျံလွင့်တတ်သော မိတ်ရှိ၏၊
 နိဿုက္ကော၊ ဖြူစင်သန့်ရှင်းကင်းသောကျသိုလ်သဘောရှိ၏၊ သောပုဂ္ဂလော၊
 ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကာသာဝံ၊ ဖန်ရည်ဆိုးစွန်း ဝတ်သင်္ကန်းကို၊ နုအရဟတိ၊

ထေရဂါထာပါဠိတော်နိဿယ

မထိုက်၊ ယောစယုဂ္ဂလော၊ အကြင်သို့တိ သဘောရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်
 ကား၊ သီလေန၊ စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလ လေးပါးနှင့်၊ သမ္ပန္နော၊ ကျိုးပြတ်ပေါက်
 ပျက်သက်သက်မထင်ထက်ဝန်းကျင်မှပြည့်စုံ၏၊ ဝိတရာဂေါ၊ ကင်းသော
 ဆန္ဒရာဂရှိ၏၊ သမာဟိတော၊ တည်ကြည် ခိုင်ခံ့ သောစိတ်ရှိ၏၊ ဩဒါတမန
 သင်္ကံပွါ၊ အလွန်ဖြူလွင်သန့်ရှင်းစင်သောစိတ်အကြံအစည်ရှိ၏၊ သောပုဂ္ဂ
 လော၊ ထိုသို့သျှင်တိ သဘောရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဝေ၊ စင်စစ်၊ ကာသာဝံ၊
 ဖန်ရည်ဆိုးစွန်း၊ ဝတ်သင်္ကန်းကို၊ အရဟတိ၊ ထိုက်၏၊ ယဿပုဂ္ဂလဿ၊
 အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဥဗ္ဗတော၊ ပျာပုံခဲကျ ထောင်းထောင်းထသို ရွရွမတည်
 မခိုင်ကျည်သောစိတ်ရှိ၏၊ ဥန္တုဇ္ဇော၊ စိတ်နေမိုးထောက် ပြိုးပြိုးဆောက်ထုက်
 မောက်မောက် မော်မော် ပွဲတိုင်းကျော်အောင် ထင်ပေါ်သေး မာနရှိ၏၊
 သီလံ၊ စတုပါရိ သုဒ္ဓိသီလ လေးပါးမျှလည်း၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ တဿပုဂ္ဂလဿ၊
 ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဩဒါတကံ၊ အဝတ်ဖြူကို၊ အရဟတိ၊ ထိုက်၏၊ ကာသာဝံ၊
 အရိယာတံနှင့် ဖန်ရည်ဆိုးစွန်း ဝတ်သင်္ကန်းသည်၊ ကိံကရိသာတိ၊ အ
 ဘယ်မူပြုတိဘယ်ကျိုးရှိလိမ့်နည်း၊ အနာဂတော၊ နောင်အခါ၌၊ တိက္ခမ
 ရဟန်းယောကျ်ားတို့သည်လည်းကောင်း၊ တိက္ခမိယောစ၊ ရဟန်းမိန်းမတို့
 သည် လည်းကောင်း၊ နုဗ္ဗဝိတ္တာ၊ ရာဂစသည် ပျက်ဆီးသဖြင့် ပျက်စီးဆိုး
 ကောင်းမကောင်းသော စိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အနာဒရာ၊ ဘုရားတရားငါး
 ပါးသီတင်းသုံးဘော်ခြင်းတို့၌ကင်းသောဂါရဝရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ မေတ္တာ
 ဝိတ္တာနံ၊ မေတ္တာဘာဝနှင့်သွင်သောစိတ်ရှိကုန်သော၊ တာဒိနံ၊ ဆိုးကောင်း
 လုံးဝခြောက်အာရုံတို့၌ထုပ်ထုပ်မရှိ ဖက်တိဖြင့်သာ တာဒိကျေးဇူးဂုဏ်အ
 ထူးနှင့်ပြည့်စုံသော အရိယာသုတော်ကောင်းတို့ကို၊ ဂဏ္ဍိယန္တိ၊ အရပ်ဝေး
 သို့ပြေးစဉ်ထွက်အောင်နှိပ်စက်ညှဉ်းဆဲကုန်လိမ့်လတည်း၊ ထေရေဟိ
 မိမိဆရာဥပစ္စာဟံ ဖြစ်ကုန်သော၊ မထေရ်ကြီးတို့သည်၊ စိာရဓာရတံ၊
 သင်္ကန်းဝတ်ရုံခြင်းကို၊ သိက္ခာပေဇ္ဇောပိ၊ သို့ဝတ်သို့ရုံ သို့ခြုံသို့တင် သွန်
 သင်ပြသဆုံးမပညတ် ကျင့်စေအပ်ကုန်သော်လည်း၊ နုဗ္ဗေဝ၊ သီလသေး
 အင်သုတ်သင်နှိုင်းကြောင်း ကောင်းသော သီလပိသောနေပညာကင်းကုန်
 သော၊ ပါကဇာ၊ ပါပစာရီဒုသိဒုဗ္ဗင် ရှင်ဆိုးညစ်ဟုထင်ရှားကုန်သော၊ ကာ
 မကာရိယာ၊ သီလထေးချက် စောင့်စည်းပျက်သဖြင့် နှစ်သက်လိုတိုင်းမ
 ဆိုင်းမညာပြုတတ်စွာကုန်သော၊ ဗာယာ၊ အကျိုးအကြောင်း ဆိုးကောင်းမ
 သိပညာမျှက်စိ မရှိရံကန်း အန္တစင်စစ် ဆိုးညစ်ရိက်ခေါင် ရှင်မိုးမှောင်တို့
 သည်းနုသုဏ်ဿန္တိ၊ နားမထောင်ကုန်လတ္တံ့၊ မဇ္ဈဂေါ၊ မြင်းယုတ်မြင်းဆိုး

ထီးသနီပါတ်၊

သားရိုးဗွေပါမကောင်းစွာသော မြင်းသည်။ သာရထီ၊ ဆုံးမတတ်စွာမြင်း
ဆရာကိုနာဗိယတိဝိယ၊ မယုမခံပေါက်ကန်ချန်ကပ်ပြုသကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထို
မြင်းယုတ်မြင်းဆိုး သားရိုးဗွေပါ မကောင်းစွာသော မြင်းသဘွယ်၊ အည
မည၊ အချင်းချင်း၊ အဂါရဝါ၊ ရိုသေခြင်းကင်းကုန်သော၊ အထိက္ခိတာ၊ ဆရာ
ဥပဏ္ဍာယ်တို့နည်းနွယ်ပြုသဆုံးမပါလျက် ဆိုခက်မိက်ထိုင်းမြင်းနှုတ်ရိုင်း၍
သင်တိုင်းမကျင့် တတ်ကုန်သော၊ တေဗာလာ၊ ထိုအကျိုး အကြောင်းဆိုး
ကောင်းမထိပညာမျက်စိ မရှိစုံကန်း မြင်းနှုတ်သွမ်းသော၊ အန္တစင်စစ်ဆိုး
ညစ်မိက်ခေါင် ရှင်မိုးမှောင်တို့သည်၊ ဥပဏ္ဍာယေ၊ ဆရာဥပဏ္ဍာယ်တို့ကို၊
နာဗိယိဿန္တိ၊ ဆုံးမမခံနှုတ်ထုံထိုးလျက် ကျိုးနွံရိုသေခြင်း ကင်းကြကုန်
လတ္တံ့၊ ၊ ဧဝံအုမိနာဂုတ္တုပ္ပကာရေန၊ ဤသို့ကောနောဂါတာအစ၊ တေတထာ
ဂါတာအဆုံးအလုံးစုံပြဆိုအပ်ပြီးသောအပြားအားဖြင့်၊ အနာဂတံ၊ မထာမ
ရေခံသားရောက်လိမ့်ရောက်အံ့ရေခံလတ္တံ့သော၊ အခါနံ၊ နောင်အခါ၌၊ ပစ္ဆိ
မေ၊ နောက်ဖြစ်သော၊ ကာထမ္ဘိ၊ သီလထေးဆူမဖြူမစင်ပစ္စည်းခင်၍စာသင်
စာရှုလေ့လာပြုသော၊ သုတယုဂ်ကာလသည်၊ ပတ္တေ၊ ရောက်လတ်သည်ရှိ
သော်၊ ဘိက္ခုနုဗ္ဗ၊ ရဟန်းယောကျ်ားတို့၏ထည်းကောင်း၊ ဘိက္ခုနုနုဗ္ဗ၊ ရဟန်း
မိန်းမတို့၏ထည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗိပတ္တိ၊ ဘောက်ပြန်နည်းလွတ်၊ ယုဂ်၊ ချွတ်ပျက်
ပြားသောအကျင့်သည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ၊ အာဂုသော၊ ငါ့ရှင်တုရား
ရဟန်းများတို့၊ အနာဂတံ၊ ဖြစ်လိမ့်ဖြစ်အံ့ဖြစ်လတ္တံ့သော၊ ဧဝံမဟတ္တယံ၊
ထိုသင်တို့အား ငါဟောကြားအပ်သော၊ ပဗ္ဗိမတ်အန္တရုယံဘေးကြီးကျယ်
သည်၊ ပုရာ၊ ရှေးမှ၊ အာဂုတ္တေ၊ လာရောက်လတ္တံ့၊ တုမှေ၊ ငါ့ရှင်တုရား၊ ရ
ဟန်းများတို့သည်၊ သုဗ္ဗစာ၊ ခံ့သောစကားရှိကုန်သည်ဖြစ်၍စကားကောင်း
မြတ်ပြောဆိုတတ်သော ဆရာဥပဏ္ဍာယ်တို့၏ဆုံးမပဲ့ပြင်သွံသင်ရာရာ၊ လို
လိုက်နာထွက်၊ ရိုသေစွာခံယူတတ်ကုန်သည်၊ ဟောထ၊ ဖြစ်တော်မူကြပါ
ကုန်လော့၊ သဒိထာ၊ နှလုံးနုညံ့ကုန်သည်၊ ဟောထ၊ ဖြစ်တော်မူကြပါကုန်
လော့၊ အညမည၊ အချင်းချင်း၊ သဂါရဝါ၊ ယမ်းပည်းညွတ်စင်းရိုသေခြင်းရှိ
ကုန်သည်၊ ဟောထ၊ ဖြစ်တော်မူကြပါလော့၊ ၊ မေတ္တဝိတ္တာ၊ သတ္တဝါအ
များကိုယ်မခြားအောင်စီးပွားချမ်းသာ၊ ဆောင်တတ်စွာသော၊ မေတ္တာဝိတ်
ရှိကုန်သည်၊ ဟောထ၊ ဖြစ်တော်မူကြပါကုန်လော့၊ ကာရုဏိကာ၊ သူ၏ဆင်း
ရဲပယ်ရှလိုစွာ လက္ခဏာရှိသော သနားခြင်းကရုဏာနှင့် ပြည့်စုံကုန်သည်၊
ဟောထ၊ ဖြစ်တော်မူကြပါကုန်လော့၊ သီလေသု၊ စတုပါရိသုဒ္ဓိဝီလတို့၌၊
သံဂုတော၊ စောင့်ရှောက်ဥသုလုံခြုံကုန်သည်၊ ဟောထ၊ ဖြစ်တော်မူကြပါ

ထေရဂါထာပါဠိတော်နိဿယ

ကုန်းအာရဒ္ဓဗိရိယာ၊ အကုသိုလ်တရား၊ ပယ်စွန့်ရှား၍ကုသိုလ်တရား၊ ပွားများမယုတ်၊ တိုးမသုတ်အောင်အားထုတ်သော၊ လုံ့လရှိကုန်သည်၊ ဟောထုတ်ဖြစ်တော်မူကြပါကုန်၊ ပဟိတတ္ထာ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ညွတ်အောင်၊ စေတနာတော်သော စိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ နိစ္စံ၊ အခါမစဲ၊ အမြဲမပြတ်၊ ဒုပ္ပဝရက္ကမာ၊ မသွေမတွန် မြဲမြံကြံ့ကြံ့ခိုင်ခံ့သောလုံ့လရှိကုန်သည်၊ ဟောထုတ်ဖြစ်တော်မူကြပါကုန်၊ အာရသော၊ ငါ့ရှင်သူများကိုယ်တော်များတို့၊ ပမာဒံ၊ ဒုစွန့်ကုန်သုံးရုံ၊ ကာမဂုဏ်ငါးခုမကောင်းမှုတို့နှိုက် မပြုမကင်းမေ့လျော့ခြင်းကို၊ စာယတော၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာချမ်းသာခပင်း ပျက်စီးချင်း၏ ကြောင်းရင်းမူလ ဖြစ်သောကြောင့်၊ စင်စစ်သောဘေးဥပစ်အားဖြင့်၊ အပ္ပမာဒဓမ္မ၊ သုစန့်ကုန်သုံးဖြာ၊ တာဝနာဖြင့်၊ ဝိပဿနာကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းမပေါ့၊ မမေ့လျော့ခြင်းကိုလည်း၊ ဝေမတော၊ ဥပစ်ကင်းကွာချမ်းသာအတိ၊ ဘေးမရှိသောအားဖြင့်၊ ဒိသ္မာ၊ ပညာမျက်စိ၊ ဟုတ်တိုင်းသိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အမတံ၊ သေခြင်းကင်းသော၊ ပဒံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ ဖုဿန္တာ၊ မျက်မှောက်ပြုကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အဋ္ဌကံ၊ အပ္ပမာဒပဗ္ဗိပတ်၏အထွတ်အဖျားဖြစ်သော၊ သီလသမာပညာလုံးရစ်သဖြိုဟ်အပ်၍၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသော၊ မဂ္ဂံ၊ အရိယာမဂ်ကို၊ ဘာဝေထ၊ ပွားများကြပါစေကုန်လော့နုတိ၊ ဤသို့၊ ဖုဿထေရော၊ ဖုဿထေရ်သည်၊ ဣမာဂါထာယော၊ ဤဘွဲ့ဆိုသီကုံးအပ်သောဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ရွတ်ဆိုပြီး ။

ဖုဿထေရဂါထာအနက်ပြီး၏ ။

(၂၂၆) ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ ယထာစရိ၊ အကြင်အကြင်သို့သောအကျင့်ဝိစန့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ တထာစရတသီလေ၊ ထိုသို့သောအကျင့်ကို ကျင့်တတ်သောအထွေရှိ၏၊ ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ ယထာသတော၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်အဝိယာတို့သည်ရာဂစသော အဆိပ်ကင်းသောအားဖြင့်နေခြင်းကဲ့သို့နေခြင်းရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်၊ သတိမာ၊ မြတ်သောသတိနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ ယထာသံကပ္ပံ၊ အခြင်းခပ်ထိမ်းမိစ္ဆာသင်္ကပ္ပကိုပယ်၍နေကွမသင်္ကပ္ပသည်အစွမ်းဖြင့်စောင့်စည်းသော အကြံရှိသည်၊ ဟုတော၊ ဖြစ်၍၊ ဖျာယဒသီထော၊ နှစ်ပါးသောမျှန်ကိုဝင်စားလေ့ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တထာစရိယာယ၊ ထိုကြံသောအခြင်းအရာဖြင့်ကောင်းသောအကျင့်နှင့်ပြည့်စုံသဖြင့်၊ အပ္ပမတ္တော၊ အလုံးစုံသောအာရုံ၌ ကောင်းစွာတည်သော သတိပညာဖြင့် မမေ့မလျော့သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဇ္ဈတ္တရတော၊ ဂေါစရဇ္ဈတ္တဟုဆိုအပ်သောကမ္မ

ဌာနံကိုပွားစေခြင်း၌၊ ရတော၊ မြေလျော်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သမာဟိတ
 ဧက္ကာ၊ ထိုကမ္မဋ္ဌာနံကိုပွားစေခြင်း၌ တည်ကြည်သောပိတ်ရှိ၏။ ဧကော၊ တ
 ယောက်အထည်းထည်း၊ သန္တု၊ သိတော၊ ပစ္စည်း၌ ရောင့်ရဲခြင်းဘာဝနာ၌
 မြေလျော်ခြင်းဖြင့်ကောင်းစွာနှစ်သက်ရောင့်ရဲခြင်းရှိ၏။ တံတာဒိသံ၊ ထိုသို့
 သဘောရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဘိက္ခု၊ သိက္ခာသုံးပါးကိုဖြည့်သဖြင့် ပျက်ဆီး
 အပ်သောကိလေသာရှိသောရဟန်းဟူ၍၊ အာဟ၊ ပညာရှိတို့ဆိုကုန်၏။ ။
 ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ အလ္လံဝါ၊ ထောပတ်ဆီဥစ်သည်ဖြင့်သွန်း
 အပ်သောဆိပ်မြေသောအစာကိုထည်းကောင်း၊ သုက္ကံဝါ၊ ထောပတ်စသည်
 တို့ဖြင့်မသွန်းအပ်သော ခြောက်သောအစာကိုထည်းကောင်း၊ ဘုဇ္ဇန္တော၊
 စားသည်ရှိသော်၊ ဗာဠံ၊ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်၊ သုတိတော၊ ဝေဝေ၊ တဏှာ
 ဖြင့်တက်မက်မောခြင်းသည်၊ နုသိယာ၊ မဖြစ်ရာ။ ။ ယတောယသ္မာကာရ
 ထာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဗြိနုဒရော၊ မှုရုံသာစား၍ ပေါ့သောဝမ်းရှိသည်၊ မိတာ
 ဟာရော၊ နှိုင်းရှင်ဆင်ခြင်အပ်သော စားခြင်းရှိသည်။ သတော၊ သတိနှင့်
 ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တထာတေနပကာရေန၊ ထိုသို့သော အတိုင်း
 အရှည်ကိုဆင်ခြင်သောသတိရှိသဖြင့်၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ပရိဗ္ဗ
 ဇေဝိဟရေယျ၊ နေရာ၏၊ စက္ကာရောပဉ္စအာထောပေ၊ လေးလုပ်ငါးလုပ်တို့ကို
 အတုတွာ၊ စားမြဲတိုင်းမှယုတ်၍မစားဘဲ၊ ဥဒကံ၊ ရေကို၊ ဖိဝေဝိဝေယျ၊ သေခံ
 ရာ၏။ အယံ၊ ဤလေးလုပ် ငါးလုပ်ယုတ်၍ရေကို သောက်သဖြင့် ဆွမ်းစား
 သောရဟန်းသည်၊ သလ္လဟုကဝုတ္တိ၊ အာဟာရ၌ပေါ့သောဖြစ်ခြင်းရှိသော
 ရဟန်း မည်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့လေးလုပ်ငါးလုပ် ယုတ်၍ဆွမ်းကိုသုံးဆောင်းခြင်း
 သည်၊ ပဟိတက္ကဿ၊ ကိုယ်အသက်ကိုမခွဲမူ၍နိဗ္ဗာန်သို့စေလွှတ်အပ်သော
 ပိတ်ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ နော၊ ရဟန်းအား၊ ဖာသုဝိဟာရာယ၊ ချမ်းသာစွာနေခြင်း
 ဌာ၊ အလံပရိယတ္တိ၊ စွမ်းနိုင်၏။ ယံစိဝရံ၊ အကြင်ခေါမစသည်တို့တွင်တ
 ပါးပါးသော သင်္ကန်းကို၊ ကပ္ပိယံ၊ အင်၏ဟူ၍ထုရားခွင့်ပြုတော်မူအပ်၏။
 တံ၊ ထိုခေါမစသောသင်္ကန်းကို၊ စေသာ၊ ဧတိ၊ အကယ်၍ဝတ်ရုံဖုံးလွှမ်း
 သည်ဖြစ်အံ့၊ ဣဒမတ္တိကံ၊ ဤမြတ်စွာထုရားဟောတော်မူတိုင်း အကြင်မျှ
 ထောက်အချမ်းအပူစသည်ကိုတားမြစ်ခြင်းအကျိုးရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်
 ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့အချမ်းအပူစသည်ကို တားမြစ်ခြင်းစသော အကျိုးငှါသင်္ကန်း
 ကိုသုံးဆောင်ခြင်းသည်၊ ပဟိတက္ကဿ၊ ကိုယ်အသက်ကိုမခွဲမူ၍နိဗ္ဗာန်သို့
 စေလွှတ်အပ်သောပိတ်ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ နော၊ ရဟန်းအား၊ ဖာသုဝိဟာရာယ၊
 ချမ်းသာစွာနေခြင်းငှါ၊ အလံပရိယတ္တိ၊ စွမ်းနိုင်၏။ ပဉ္စကေနံ၊ ထက်ဝယ်

ဖြင့်၊ နိဗ္ဗိဒ္ဓဿ၊ ထိုင်သောရဟန်းအား၊ ဇတ္ထုကေ၊ ပဆစ်နှစ်တက်တို့ကို နာဘိဝဿတိ၊ မိလ်းရည်ဖြင့်မစွတ်၊ ဇေတ္တကံပိ၊ ဤမျှသည့်ထည်း၊ သဗ္ဗပရိယ န္တသေနာသနံ၊ အထုံရုံအောက်ယုတ်သော ကျောင်းမည်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သ ဘောရှိသောကျောင်းစသည်၌ နေသည်ရှိသော်၊ ပဟိတတ္ထဿ၊ ကိုယ်အ သက်ကိုမစွဲမူ၍နိဗ္ဗာန်သို့စေလွှတ်အပ်သောစိတ်ရှိသော၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်း အား၊ ဗာသုပိဟာရာယ၊ ချမ်းသာစွာနေခြင်းငှါ၊ အထံပရိယတ္တံ၊ စွမ်းနိုင်၏၊ ၊ ယော၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ သုခံ၊ သုခဝေဒနာကို၊ ဒုက္ခတော၊ ဖောက်ပြန် တတ်သည်ဖြစ်၍ဆင်းရဲ၏ဟူ၍၊ အဗ္ဗန္ဒဿ၊ ဝိပဿနာပညာနှင့်တကွသော မဂ်ပညာဖြင့်ဟုတ်မှန်စွာမြင်၏၊ ဒုက္ခံ၊ ဝိပရိတာမဒုက္ခကို၊ သဏ္ဍတော၊ ပြောင့် တံသင်းကဲ့သို့ဖြစ်၏ဟူ၍၊ အဗ္ဗန္တိ၊ ရှုနိုင်၏၊ ဥဘယန္တရေန၊ သုခဒုက္ခဝေဒနာ နှစ်ပါးတို့၏အလယ်၌ဖြစ်သောဥပေက္ခာဝေဒနာဖြင့်၊ နဟောထိ၊ အဟုတ်အ ဟတ်ထိုးထွင်း၍ ထိသဖြင့်ငါ၏ကိုယ်ဟူ၍လုံးသွင်းခြင်းသည်မဖြစ်၊ ဧဝံ၊ ဤဝေဒနာကိုအရင်းပြုသောအားဖြင့်ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ တရားငါးပါးတို့ကိုပိုင်း ခြား၍ထိုနှင့်စစ်သောကိလေသာကုန်ယက်ကိုဖြတ်၍ တည်သောသုသည်၊ ကေန၊ အဘယ်မည်သောကိလေသာဖြင့်၊ ထောကတ္ထိံ၊ ထောကန္တံ၊ ဗန္ဓော၊ မွဲ နိုင်တော့အံ့နည်း၊ ကိံ၊ ထိယာ၊ အဘယ်သို့နောင်အခါထိုကိလေသာတို့သည် ဖြစ်ရာပါတော့အံ့နည်း၊ အညဒတ္ထု၊ စင်စစ်သော်ကာ၊ ဆိန္ဒုဗန္ဓနောဝ၊ ကိလေ သာဟူသော ကုန်ယက်ဖြင့်မွဲခြင်း ကိုဖြတ်ပြီးသည်သာတည်း၊ ၊ ယော ပါပိစ္ဆော၊ အကြင်ထင်ရှားမရှိသောဂုဏ်ဖြင့် ငြီးပွမ်းခြင်းကိုအလိုရှိသဖြင့် ယုတ်မာသောအလိုရှိသော၊ ဂုဏ်တော၊ ရဟန်းတရား၌အားတုတ်ခြင်းမရှိ ပျင်းရိသော၊ ဟိနုပိရိယော၊ ယုတ်သောလုံ့ထရှိသော၊ အပ္ပသုတော၊ သစ္စာပမို့ စွသာရဗ္ဗစသည်နှင့်ဟူ၍သော သင်ကြားခြင်းမရှိသဖြင့်အကြားအမြင်နည်း သော၊ အနာဒရော၊ ဆုံးမကဖြစ်ခြင်းတို့၌ရှိသောခြင်းမရှိသော၊ တာဒိယော၊ ထို သို့အလွန်ယုတ်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ မေ၊ ငါ၏အနီး၌၊ ကဒါပိ၊ တရံတခါမျှ၊ မာ အဟု၊ မဖြစ်စေတည်း၊ ထောကတ္ထိံ၊ သတ္တဝါအပေါင်း၌၊ တာဒိသဿဂုဂ္ဂ လဿ၊ ထိုသို့ယုတ်မာသောသဘောရှိသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ကေန၊ အဘယ်အ ဆုံးအမဖြင့်၊ ကိံ၊ ထိယာ၊ အသို့ဖြစ်ရာပါအံ့နည်း၊ နရတ္ထကမေဝ၊ ကေျိုးမရှိ သည်သာမျှင်တည်း၊ ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဗဟုသုတောစ၊ သိလစသည်နှင့်စစ်သောသုက္ကဂေယျစသော အပြားဖြင့်များသောအကြား အမြင်ရှိ၏၊ မေဓာဝိစ၊ တာဏခြင်းမှတ်နိုင်ဆောင်နိုင်သော ပညာနှင့်ပြည့်စုံ ၍၊ သိလေသု၊ စတုပါရိသုဒ္ဓိသိလစသည်တို့၌၊ သုသမာဟိတော၊ ကောင်း

စွာတည်၏။ စေတောသမထံစေတောသမထေန၊ လောကီထောကုတ္တရာအ
 ပြားရှိသောစိတ်ကိုကောင်းစွာထားခြင်းနှင့်၊ အနုယုတ္တော၊ ယှဉ်၏။ တာဒိ
 သော၊ ထိုထို့သဘောရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ မုဒ္ဓနိအပိ၊ ငါ၏ထိပ်ထက်၌
 ထည်း၊ တိဋ္ဌတု၊ တည်စေသတည်း၊ ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်
 သည်၊ ပပဗ္ဗမနုယုတ္တော၊ အမှန်မြေ့ထောင်ခြင်းစသည်ရှုပါရုံစသည်၌ပြုတွယ်
 သဖြင့်တဏှာမာနဒိဋ္ဌိတည်း၊ ဟူသောသံသရာကို၍ တတ်သောပမာဒတရား
 နှင့်ထည်းယှဉ်၏။ ပပဗ္ဗာဘိရတော၊ ထိုပပဗ္ဗတရား၌အပြစ်ကိုမရှုသဖြင့်တ
 ဏှာမာနဒိဋ္ဌိဟု ဆိုအပ်သော တရား၌အလွန်မြေ့ထောင်၏။ မိဂေါမဂသဒိ
 သော၊ သမင်နှင့်တူသော၊ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အနုတ္တရံ၊ အတု
 မရှိသော၊ ယောဂက္ခေမံ၊ ယောဂထေးပါး၏ကုန်ရာဖြစ်သော၊ နိဗ္ဗာနာ၊ နိဗ္ဗာန်၌
 ဝိရာဇယိ၊ ချွတ်ယွင်းစေ၏။ ယောစပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပပဗ္ဗံ၊
 သံသရာကို၍ တတ်သောတဏှာမာနဒိဋ္ဌိကို၊ ဟိတွာန၊ မဂ်ဖြင့်စွန့်ပယ်၍၊ နိဗ္ဗ
 ပဗ္ဗပထေရတော၊ ပပဗ္ဗတရားငါးပါး၏ ကင်းရာနိဗ္ဗာန်သို့ သွားခြင်း၏ အ
 ကြောင်းဖြစ်သော အရိယာမဂ်၌ မြေ့ထောင်၏။ သောတာဒိသော၊ ထိုထို့သ
 ဘောရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိသော၊ ယောဂက္ခေမံ၊ ယောဂ
 ထေးပါး၏ကုန်ရာဖြစ်သော၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ အာရာဇယိ၊ ပြီးစေ၏။ ဂါမ
 ပါ၊ ရှုာ၌ထည်းကောင်း၊ ယဒိ၊ ထိုမြို့၊ အရညေဝါ၊ တော၌၎င်း၊ နိဇ္ဇေဝါ၊ ချိုင့်၎င်း
 ရာအရပ်၌ထည်းကောင်း၊ ယဒိ၊ ထိုမြို့၊ ထထေ၊ မြင့်မောက်ရာအရပ်၌ထည်း
 ကောင်း၊ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌၊ အရဟဇန္တာ၊ ရဟန္တာတို့သည်၊ ဝိဟရန္တိ၊
 နေကုန်၏။ တံဘူမိ၊ ထိုရှာတောစသော တပါးပါးသောအရပ်သည်၊ ရာမထေ
 ယုကံ၊ မြေ့ထောင် ဘွယ်ရှိသည် သာထျှင်တည်း၊ ရမဏိယာနိ၊ မြေ့ထောင်
 ဘွယ်ရှိကုန်သော၊ အရညာနိ၊ တောကျောင်းတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ယတ္ထ
 ယေသုအရညကေသု၊ အကြင်နှလုံးမြေ့ထောင်ဘွယ်ရှိသောတောကျောင်းတို့
 ၌၊ ဇနော၊ ကာမဂုဏ်ဖြင့် ထိမ်းကျသည်ဖြစ်၍ ကာမဂုဏ်ကို ရှာဖွ်းထွေ့
 သောသူသည်၊ နရမတိ၊ မမြေ့ထောင်၊ ဝိတရာဂါ၊ ရာဂကင်းကုန်သောရဟန္တာ
 ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ရမိသန္တိ၊ ထိုထို့သဘောရှိသော တောကျောင်းတို့၌မြေ့
 ထောင်ကုန်လတ္တံ့၊ တေဝိတရာဂါ၊ ထိုရာဂကင်းကုန်သောရဟန္တာတို့
 သည်၊ ကာမဂဝေသိနော၊ ကာဂိုဏ်ကို ရှာဖွ်းထွေ့ရှုကုန်၊ နယောန္တိ၊ မဖြစ်
 ကုန်၊ နိဗ္ဗိနံ၊ ထိုထို့ထို့သော အရပ်၌ဆောင်၍ ထားအပ်ကုန်သော ၎င်း
 စသည်တို့ဖြင့်ပြည့်ကုန်သောအိုးတို့၏၊ ပဝတ္ထာရံဣဝ၊ ထိုရွှေအိုးရှိရာ အရပ်
 ကိုပြု၍၎င်း၊ ရွှေအိုးကိုယူ၍ အသက်မွေးလော့ဟုဆိုသကဲ့သို့၊ ဇေတထာ၊ ထိုအ

တူ၊ ဝဇ္ဇဒဝဇ္ဇိနံ၊ နှစ်ပါးသောအပြစ်ကိုရှုထွေရှိကုန်သော၊ မေဓာဝီမေဓာဝီနော
 ခိဗ်း၊ ဩဗ္ဗိတံ၊ နှင့်တူသောပညာရှိကုန်သောယူဘိသည်။ ယံဝါဒံ၊ အကြင်မ
 ထေရ်တော်သောအယူချော်သောအယူရှိသောသူကို၊ နိဂ္ဂဟာ၊ နှိပ်၍၊ ပဿေ၊ မိ
 မိအပြစ်ကိုရှုစေရာ၏။ တာဒိသံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသောတရားသဖြင့်ဆုံးမထွေ
 ရှိသော၊ ပဏ္ဍိတံ၊ ပညာရှိကို၊ ဘဇေဘဇေယျ၊ ဆည်းကပ်ရာ၏။ တာဒိသံ၊ ထို
 သို့သဘောရှိသောပညာရှိကို၊ တဗမာနဿ၊ ဆည်းကပ်သောသူအား၊ သေ
 ယေျာ၊ ကောင်းမြတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပါဝိယော၊ အထူးသဖြင့် ယုတ်
 မာသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဩဝါဒေယျ၊ ဆုံးမပေရာ၏။ အနု
 သာသေယျ၊ နောင်အခါအပြစ်ရှိသော အမှုကိုလည်းမပြုစေနှင့်ဟု အတန်
 တလဲလဲဆုံးမရာ၏။ အသတ္တဝါ၊ အကုသိုလ်တရား၏ဖြစ်ကြောင်းမှလည်း၊
 နိဝါရယေ၊ မြစ်ရာ၏။ သတံဟိသတံဝေ၊ သူတော်ကောင်းတို့သည်သာ
 ယျှင်၊ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုဆိုခဲ့ပြီးသောဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဝိ
 ယော၊ ချစ်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အသတံ၊ သူတော်မဟုတ်သူယုတ်တို့
 သည်။ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုဆိုခဲ့ပြီးသောကျေးဇူးနှင့်ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်ကို၊
 အပ္ပိယော၊ မချစ်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ စက္ခုမာ၊ စက္ခု၊ ငါးပါးနှင့်ပြည့်
 စုံတော်မူသော၊ ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော်ခြေခံပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓေါ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်။ အညဿ၊ တပါးသော ဒိဗ္ဗနာစလောသူအား၊ ဝေမ္မံ၊ တ
 ရားကို၊ ဒေသေထိ၊ ဟောတော်မူ၏။ တဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝေမ္မ
 တရားကို၊ ဒေသိယာမာနုဒိ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်ရှိသော်၊ သော၊ ထိုဒိဗ္ဗ
 နာသည်။ တံဝေမ္မံ၊ ထိုတရားကို၊ အတ္ထိကော၊ အလိုရှိသည်။ ဟုထွာ၊ ဖြစ်၍၊ သော
 တံဩဒေထိ၊ ထိုတရားကိုရိုသေစွာနာ၏။ မေမမ၊ ငါ၏။ တံဝေမ္မသဝနံ၊ ထိုတရား
 တော်ကိုနာခြင်းသည်။ အပ္ပိ၊ ဖြစ်၏။ အမောစံ၊ အချည်းနှီးမရှိ။ တဿဝေမ္မသ
 ထိုတရားကို၊ သဝနကော၊ နာသောကြောင့်၊ ဝိရက္ခော၊ ကိလေသာရှုလွတ်
 သည်။ အနာသဝေ၊ လေးပါးသောအာသဝေမှကင်းသည်။ အပ္ပိ၊ ဖြစ်၏။ မေ
 မယာ၊ ငါသည်။ ပုဗ္ဗေနိဝါသာယ၊ မိမိချုတ်ပါးတို့၏ ရှေး၌နေဘူးသောခန္ဓာ
 အစဉ်ကိုထိသောပုဗ္ဗေနိဝါသာနုဿတိအဘိညာဉ်အကျိုးငှါ၊ နေဝိဇ္ဇတိ၊
 စိတ်၏တောင့်တခြင်းမရှိ၊ ဗိဗ္ဗဿစက္ခုနော၊ ဗိဗ္ဗစက္ခု အဘိညာဉ် အကျိုးငှါ၊
 နုပိနုပိဇ္ဇတိ၊ တောင့်တခြင်းမရှိ၊ ဂုတိယာဥပပတ္တိယာ၊ ဂုတိပဗ္ဗိသန္ဓေ၏။ သမိ
 ပံ၊ အနီးကို၊ ပဿန္တာယ၊ မြင်တတ်သော၊ စေတောပရိယာယ ဣဒ္ဓိယာ၊ စေ
 တောပရိယာအဘိညာဉ်အကျိုးငှါ၊ ပဏိမိ၊ တောင့်တခြင်းသည်။ နုပိဇ္ဇတိ၊ မရှိ
 သောတဓာတု ဝိသုဒ္ဓိယာ၊ ဗိဗ္ဗသောတ အဘိညာဉ်အကျိုးငှါ၊ မေ၊ ငါ့အား၊

ပဏိဓိ၊ တောင့်တခြင်းသည်၊ နုပိဇ္ဇတိ၊ မရှိ၊ ရုက္ခမူလံ ဝရုက္ခမူလံ ဝေ၊ သစ်ပင်
ရင်းကိုသာ သွင်း၊ နိဿာယ၊ မှီ၍၊ ရုက္ခော၊ ဦးပြည်သော၊ သံဃာ့ဓမ္မိပါရုတော
န ကုတ်ကိုရုံသော၊ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်၊ ဥက္ကမော၊ မြတ်သော၊ ဥပတိသော၊
ဥပတိဿအမည်ရှိသော၊ ထေရော၊ မထေရ်သည်၊ ဈာယတိ၊ ဖလသမာပတ်
ကိုဝင်စား၏။ အဝိတက္ကံ၊ ဝိတက်ကင်းသော စတုတ္ထဈာန်သမာပတ်ကို၊
သမာပန္နော၊ ဝင်းစာသော၊ သမ္ဗာသမ္ဗုဒ္ဓသာဝကော၊ တုရားတပည့်သားဖြစ်
သော ဥပတိဿထေရ်သည်။ တာဝဒေ၊ ထိုဘီထူးသည် ဥက္ကောင်းကိုရိုက်
သောခဏန္ဒ၊ အရိယေန၊ ဝိတက်ကင်းသော စတုတ္ထဈာန်ဖလ သမာပတ်ကို
ဝင်းစားသောအားဖြင့်မြတ်သော၊ တုဏှိဘာနေဝ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေသောအဖြစ်
ဖြင့်၊ ဥပပေတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယထာ၊ ဥပမာအတယ်ကဲ့သို့
နည်းဟူမူကား၊ သေလော၊ ကျောက်အတိပြီးသော၊ ပဗ္ဗတော၊ တောင်သည်၊
ထုသဝါတေဟိ၊ ပြင်းစွာသောလေတို့ဖြင့်၊ အစထော၊ မတုန်ထွပ်သည်ဖြစ်၍၊
သုပတိဗ္ဗိတော၊ ယထာ၊ ကောင်းစွာတည်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ မော
ဟက္ခယော၊ မောဟုကုန်ပြီးသော၊ သောဘိက္ခ၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ပဗ္ဗတော၊
ကျောက်အတိပြီးသော တောင်သည်၊ နဝေဓတိ၊ နဝ၊ ပြင်းစွာသောလေတို့
ဖြင့်မတုန်ထွပ်သကဲ့သို့၊ နဝေဓတိ၊ မတုန်ထွပ်၊ အနင်္ဂီနုဿ၊ အပါယ်သို့လား
ကြောင်းဖြစ်သောရာဂစသောကိလေသာမှကင်းပြီးထသော၊ နိဂ္ဂံ၊ အမြဲ၊ သုပိ
ကိုယ်နှုတ်ဖြင့်စင်ကြယ်သန့်ရှင်းသောတရားကို၊ ဂဝေထိနော၊ ရှာဖွေလေ့ရှိ
သေး၊ ပေါသဿ၊ သူတော်ကောင်း ဖြစ်သော ယောကျ်ားအား၊ ပါပဿ၊
မကောင်းမှုမှ၊ ဝါဇ္ဇမက္ကန္တိ၊ သားမြီးပျားမျှသည်လည်း၊ လင်္ဂံ၊ ငြိတွယ်ခြင်
သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ အတ္တမက္ကံ၊ အထုံးစုံသောလောကဓာတ်ကိုနှံ့၍တည်သော
တိမ်တိုက်မျှသည်သာသွင်း၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ ခါယတိ၊ ထင်၏။ ယထာ၊ အ
တယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ သန္တရဗဟိရံ၊ အတွင်းအပနှစ်ပါး၌ဖြစ်သော၊
ဂုတ္တံ၊ လူတို့ဖြင့် စောင့်ရှောက် ထုံစေအပ်သော၊ ပစ္စန္တံ၊ အခြား မရှိနိုင်ခန့်စွာ
သောပြုအိုးကျုံးစသည်တို့ဖြင့် မြဲမြံစွာပြုအပ်သော၊ နဂရံ၊ မြို့ကို၊ ပစ္စန္တိကေ
ဟိ၊ ရန်သူတို့သည်၊ အပပိဋ္ဌိပိယ၊ မဝင်နိုင်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊
အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ဂေါပေထ၊ လုံခြုံစွာစောင့်ရှောက်ကုန်ရာ၏၊ ခဏော၊
ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒနဝမဓဏသည်၊ မာဥပဗ္ဗမာအတိက္ကမိ၊ မလွန်စေတည်း၊ ဟိသစ္စံ၊
မှန်၏။ ခဏာတိကာ၊ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒနဝမ ခဏစတုစက္ကသမ္ပတ္တိခဏကိုလွန်ကုန်
သောသူတို့သည်၊ နိရယမိ၊ ခရဲ၌၊ သမပ္ပိတာ၊ ဆင်းရဲကိုခံရကုန်သည်ဖြစ်၍၊
သောစန္ဒိ၊ စိုးရိမ်ရကုန်၏။ ဥပသန္တော၊ ငြိမ်သက်သော ဣန္ဒြေရှိထသော

ဥပရတော၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်သို့ကပ်သဖြင့် မွေ့လျော်ခြင်းရှိထသော၊ မန္တ
 ဘာဏီ၊ သာယာသော စကားကိုဆိုတတ်ထသော၊ အနန္ဒတော၊ ဖျံလွင့်
 ခြင်းမရှိထသော၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ဒုမပတ္တံ၊ သစ်ရွက်ကို၊ မာ
 ထုတော၊ ထေသည်၊ ရနာတိဇ္ဇဝ၊ ဖျက်ဆီးသကဲ့သို့၊ ပါပကော၊ ယုတ်မာကုန်
 သော၊ ဓမ္မေ၊ အကုသိုလ်တရားတို့ကို၊ ရနာတိ၊ ဖျက်ဆီး၏၊ ဥပသန္တော၊
 ငြိမ်သက်သော၊ ဣန္ဒြေရှိထသော၊ ဥပရတော၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာ အရပ်သို့ ကပ်
 သဖြင့်မွေ့လျော်ခြင်း ရှိထသော၊ မန္တဘာဏီ၊ သာယာသော စကားကို
 ဆိုတတ်ထသော၊ အနန္ဒတော၊ ဖျံလွင့်ခြင်း မရှိထသော၊ သောဘိက္ခု၊ ထို
 ရဟန်းသည်၊ ဒုမပတ္တံ၊ သစ်ရွက်ကို၊ မာထုတော၊ ထေသည်၊ ရနာတိဇ္ဇဝ၊
 ဖျက်ဆီးသကဲ့သို့၊ ပါပကော၊ ယုတ်မာကုန်သော၊ ဓမ္မေ၊ အကုသိုလ်တရားတို့
 ကို၊ အပ္ပါထိပါယာထိ၊ ပယ်ပြီ၊ ဥပသန္တော၊ ငြိမ်သက်သော၊ ဣန္ဒြေရှိထ
 သော၊ အနာယာသော၊ ကိလေသာဟူသော ဆင်းရဲငှကင်းထသော၊ ဝိပ္ပသန္တ
 မနာဝိဇ္ဇော၊ ကောင်းစွာကြည်သောစိတ်မနောက်ကျသောစိတ်လည်းရှိထ
 သော၊ ကဏ္ဍာဏာထိဏော၊ ကောင်းသောအကျင့်သီလလည်းရှိထသော၊ မေ
 ဓာဝိ၊ ပညာရှိသည်၊ ဒုက္ခဿ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏၊ အန္တကဗျော၊ အဆုံးကိုပြုသည်
 ဘိယာ၊ ဖြစ်၏၊ ကေတိယေသု၊ အချို့ကုန်သော မတည်တံ့သောသ
 ဘောရှိကုန်သောပုထုဇဉ်တို့၌၊ နဝိသာသေ၊ မယုံကြည်ရာ၊ ထုဌေ၊ သင်တို့
 သည်၊ ဧဝဒေက္ကော၊ ဧဝဒေတံသည်၊ သမ္ဘာပဋိပန္နော၊ ကောင်းသောအကျင့်
 ရှိ၏ဟု၊ ဝိသာသံ၊ အကြွင်းဝင်ခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇိတ္တယထော၊ ရောက်ကုန်သကဲ့
 သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ အဂါရိသု၊ အိမ်ရာထောင်သော လူတို့၌လည်း
 ကောင်း၊ ပဗ္ဗဇိတေသုစာဝိ၊ ရဟန်းတို့၌လည်းကောင်း၊ သာဓုသုတော်ကောင်း
 သည်၊ ဟုတွာနု၊ ဖြစ်ပြီး၍၊ အသာဓု၊ သုတော်မဟုတ်သူယုတ်တို့သည်၊ ဟော
 ဣ၊ ဖြစ်ကုန်သေး၏၊ အသာဓု၊ သုတော်မဟုတ်သူယုတ်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ပြီး
 ၍၊ ပုနု၊ တာဝန်၊ သာဓု၊ သုတော်ကောင်းတို့သည်၊ ဟောဣ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊
 ယေသံ၊ အကြင်သူတို့အား၊ ကာမန္တန္ဓောစ၊ ကာမဂုဏ်ငါးပါး၌ပျင်းစွာထပ်
 သောရာဂသည်လည်းကောင်း၊ ဗျာပါဒေါစ၊ စီးပွားချမ်းသာကိုဖျက်ဆီးခြင်း
 ဟူသောဒေါသသည်လည်းကောင်း၊ ထိနမိဒ္ဓဉ္စ၊ နာမက္ခန္ဓာထေးပါး၏မခန့်ခြင်း
 လက္ခဏာရှိသောထိနမိဒ္ဓသည်လည်းကောင်း၊ ဥဒ္ဓစ္စဉ္စ၊ စိတ်၏မငြိမ်သက်ခြင်း
 လက္ခဏာရှိသောဥဒ္ဓစ္စသည်လည်းကောင်း၊ ဝိစိကိစ္ဆာစ၊ အာရုံကိုမဆုံးဖြတ်
 နိုင်ခြင်းလက္ခဏာရှိသော ဝိစိကိစ္ဆာသည်လည်းကောင်း။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊
 ပဉ္စ၊ ငါးပါးလှန်သော၊ ဧတေဓမ္မာ၊ ထိုတရားတို့သည်၊ တိက္ခု၊ နှော၊ ရဟန်း၏၊

စိတ္တကေသိသာ၊ စိတ်ကိုညစ်ညူး စေတတ်ကုန်၏။ ။ဝတ္ထုရိယမာနဿ၊ အရိုအသေအလေး အမြတ်ပြုခြင်းဖြင့်ထည်းကောင်း၊ အသက္ကာဓေန၊ အရိုအသေမပြုခြင်းဖြင့် ထည်းကောင်း၊ ဇေတိဥဘယံ ဇေတတိဥဘယေဟိ၊ ဤပူဇော်ခြင်းမပူဇော်ခြင်း နှစ်ပါးတို့ကြောင့်၊ အပ္ပမာဒဝိဟာရိနေ၊ သတိပညာ အဆင်အခြင်ဖြင့်မမေ့မလျော့နေလေ့ရှိသော၊ ယဿဘိက္ခုနေ၊ အကြင်ရဟန်းအား၊ သမာဓိ၊ သမာဓိသည်၊ နဝိကမ္ပတိနုပိနာသေတိ၊ မပျက်စီး၊ ။ သောသမာဓိ၊ ထိုသမာဓိသည်၊ သာထတိကံ၊ အမြဲဈာယိန်၊ ဈာန်ဝင်စားထေ့ရှိကုန်သောသူတို့အား၊ သုဗမဒိဋ္ဌိ၊ ထိမ်မွေ့သောဈာန်၌ဖြစ်သောသိက္ခာအယူသည်၊ ဝိပဿကံဝိပဿကဿ၊ အနိစ္စအစရှိသောအပြားဖြင့်ရှုသောသူအား ဝိဂတော၊ ကင်း၏။ သော၊ ထိုသိက္ခာအယူမှကင်းသောသူသည်၊ ဥပါဒါနက္ခယေ၊ ဥပါဒါန်တရားတို့၏ကုန်ရာဖြစ်သောအရဟတ္တဖိုလ်နိဗ္ဗာန်၌၊ အာရာမံ၊ အာရုံပြုသောအားဖြင့်မွေ့ထေ့ခြင်းရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝေရုပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိသောပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ သံပျုရိသောတိ၊ သူတော်ကောင်းဟူ၍၊ အာဟု၊ ထုနားအစရှိသောပညာရှိတို့သည်ဆိုကုန်၏။ မဟာသရဒ္ဓေါ၊ မဟာသရဒ္ဓရာသည်၊ အနိလောအစလော၊ မထုန်ထုပ်သည်၊ ဟောတိယထာစ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့ ထည်းကောင်း၊ ပထဝိ၊ မြေကြီးသည်၊ အနိလောအစလော၊ မထုန်ထုပ်သည်၊ ဟောတိ ယထာစ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့ ထည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗတော၊ ကျောက်အတိပြီးသောတောင်သည်၊ အနိလောအစလော၊ မထုန်ထုပ်သည်၊ ဟောတိယထာစ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့ထည်းကောင်း၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝရဝိရက္ခိယာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ဟူသောဝိရက္ခိ၏၊ တေမဟာသရဒ္ဓါဒယော၊ ထိုမဟာသရဒ္ဓရာအစရှိသည်တို့သည်၊ ဥပမာယ၊ ဥပမာအဖြစ်ဖြင့်၊ နယုဇ္ဇန္တိ၊ တဆဲ့ခြောက်စိတ်တို့၏ တစိတ်ကိုမျှမမြီကုန်၊ ။ ဝတ္ထုနုဝတ္ထုကော၊ မြတ်စွာဘုရားသည် ဖြစ်စေသည်စေ အပ်သော တရားတည်းဟူသော စက်ရတနာသို့ အစဉ်လိုက်၍ဖြစ်သော၊ မဟာဥာဏိ၊ ကြီးမြတ်သောပညာရှိသော၊ သမာဟိတော၊ ဥပစာရသမာဓိအပ္ပနာသမာဓိအနုတ္တရသမာဓိဖြင့်ထည်ကြည်ထသော၊ ပတဝါပဂ္ဂိသမာနေ၊ ဣဋ္ဌာရုံအနိဋ္ဌာရုံတို့၏ပေါင်းမိရဝေးသော်လည်း ရုံရှားခြင်းကင်းသဖြင့် မြေရေမီးနှင့်တူသောဖြစ်ခြင်းရှိသော၊ ထေရော၊ မထေရ်သည်၊ နရဇ္ဇတိ၊ တစ်ခြင်းလည်းမရှိနုဒုဿတိ၊ ဖြစ်မှားခြင်း ထည်းမရှိ၊ ။ ပညာပါရမိတံ၊ သာဝက ပါရမိဥာဏ်၏အထွတ် အထိပ်သို့၊ ပက္ခော၊ ရောက်ပြီးထသော၊ မဟာဗုဒ္ဓိ၊ မြတ်သောကြီးသော ထုထဲသောရှင်သောလျှင်သော ထက်သောထိုးထွင်း၍ထိ

နှိုင်းသောသာဝက ဥပဇာတ်အဖြစ်သို့ ရောက်သဖြင့် ကြီးမြတ်သော ပညာနှင့် ပြည့်စုံထသော၊ မဟာဗျဒါ၊ နည်းကိုယူစွမ်းနိုင်သော ကြီးသောပညာနှင့် ပြည့်စုံထသော၊ အဇ္ဈန္ဒော၊ သာဝကတို့ထက် ပညာအား ဖြင့်လွန်သော ကြောင့်ပညာမနည်းသည်ဖြစ်ထွက်၊ ဇဠသမာနော၊ မထိသကဲ့သို့ပြု၏ပြသ ဖြင့်ပညာနည်းသော သူနှင့်တူသော၊ ထေရော၊ ဥပတိဿထေရ်သည်၊ နိဗ္ဗု တော၊ ကိလေသာတို့၏ငြိမ်းခြင်းသို့ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ စရတိဝိဟရတိ၊ နေ ၏၊ မဟာ၊ ငါသည်၊ သတ္တာ၊ သတ္တေသု၊ သတ္တဝါတို့၌၊ ပရိဝိဇ္ဇော၊ မေတ္တာ ကိုပွားစေသောအားဖြင့် အထေ့အထာပြုအပ်ပြီ၊ (ပ)၊ အာဂုဿော၊ ငါရှင်တို့၊ ဟန္တုဇ္ဇဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ သဗ္ဗမိ၊ ခပ်သိမ်းသောဥပမိတို့မှာ၊ ဝိပ္ပရက္ခော၊ လွတ် သည်၊ အမ္ဘိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ အတံ၊ ငါသည်၊ ပရိနိဗ္ဗိဿံ၊ အနုပါဒိသေသနိဗ္ဗာနဓာတ် ဖြင့်ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုအံ့၊ ထုမှေ၊ သင်တို့သည်၊ အပ္ပမာနေန၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှု၌ မမေ့မလျော့ခြင်းနှင့်၊ သမ္ဘာဓေထ၊ ပြည့်စုံစေကုန်သော၊ သော၊ ဤသည်လျှင် မေ၊ ငါ၏၊ အနု၊ သာသနိ၊ အတန်ထလဲလဲဆုံးမသောစကားတည်း၊ ။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သာရိပုတ္တောထေရော၊ သာရိပုတ္တရာမထေရ်သည်၊ ဣမာဂါထာယော ဤသို့ဆိုသိဇနိုးအပ်သောသုံးဆဲ့ထေးဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ရှုတ်ဆိုပြီ၊ သာရိပုတ္တထေရသုံးဆဲ့ထေးဂါထာအနက်ပြီး၏ ။

(၂၆၀) ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသောသူသည်၊ ဝိသုဏေနစ၊ နှစ်ယောက် သောသူတို့၏အချစ်ကို မှန်မှန်ညက်ညက်ပြုတတ်သော ဂုံးတိုက်ချောပစ် သောစကားကိုဆိုထတ်သော သူနှင့်ထည်းကောင်း၊ ကောဓနေနစ၊ အမျက် ထွက်ထေ့ရှိသောသူနှင့်ထည်းကောင်း၊ မစ္ဆရိနာစ၊ ဝန်တိုသောသူနှင့်ထည်း ကောင်း၊ ဝိဘုတိနန္ဒိနာ၊ သတ္တဝါတို့၏အစီးအပွားကိုပျက်ဆီးခြင်း၌နှစ်သက် သောသူနှင့် ထည်းကောင်း၊ ဣဟိဇ္ဇမေတိ၊ ဤသို့သဘော ရှိကုန်သော၊ သမိ တံသင်္ခဟိ၊ အဆွေခင်ပွန်းအပေါင်းအဘော်တို့နှင့်၊ နကရေယျ၊ ပေါင်းဘော် ခြင်းကိုမပြုရာ၊ ကသ္မာ၊ အထယ်ကြောင့် နည်းဟူမူကား၊ ကာဂုရိသေန၊ ယုတ်မာသော ယောက်ျားနှင့်၊ သံဂမော၊ ပေါင်းဘော်ခြင်းသည်၊ ပါပေါ၊ ထိုသူယုတ်တို့ကဲ့သို့ ယုတ်မာသော အဖြစ်ကိုဆောင် တတ်သည်၊ ဟော တိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်သည်၊ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသည်၊ သဇ္ဇေ နစ၊ ကံကံ၏အကျိုးကို ယုံကြည်ခြင်းရတနာသုံးပါး၌ သဒ္ဓါခြင်းနှင့်ပြည့်စုံ သောသူနှင့်ထည်း၊ ပေသထေနစ၊ ချစ်အပ်သော သိထနှင့်ပြည့် စုံသောသူ နှင့်ထည်းကောင်း၊ ပညာဝတာစ၊ ပရိမ္မထွက်မြောက် ကြောင်း၊ ဝင်္ဂီဆင်း ရဲမှပြီးငွေကြောင်း ပညာနှင့် ပြည့်စုံသောသူနှင့် ထည်းကောင်း၊ ဗဟုထာ

တေနစ၊ ပရိယတ္တိပဋိဝေဒနိပါး၌ အကြားအမြင်များသောသူနှင့်လည်း
 ကောင်း၊ ဣတိဣမေကိသနိတိ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ ပြီးသော သဒ္ဓါတရားစသည်
 ပြည့်စုံသောအဆွေခင်ပွန်းကောင်းတို့နှင့်၊ ကရေယျ၊ ပေါင်းဘော်ခြင်းကိုပြု
 ရာ၏။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့် နည်းဟုမူကား၊ သပ္ပုရိသေန၊ ပညာရှိသူ
 တော်ကောင်းနှင့်၊ သင်္ဂမော၊ အတူတကွပေါင်းဖော်ခြင်းသည်၊ ဘဒ္ဒေါ၊
 ကောင်းသော ပစ္စုပ္ပန်အစီးအပွား၊ သံသရာအစီးအပွားစသောအပြားရှိသော
 အကျိုးကို ဆောင် တတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်
 တည်း။ အာဂုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ဗိတ္တကတံ၊ အဝတ်တန်ဆာပန်းအင်းစ
 သည်တို့ဖြင့်ဆန့်ကြယ်စွာပြုပြင်အပ်သော၊ အရူရကာယံ၊ ကိုးပါးသောအဝ
 တို့မှယိုစီးသော မစင်အလုံးစုံသော အနာဂဖြစ်၍ ပြန်နဲ့သော ကိုယ်ဟုဆို
 အပ်သော၊ သရသိတံ၊ အရိုးအပေါင်းတို့၏ စုဝေးရာဖြစ်သော၊ အာတုရံ၊
 အမြဲနာကျင်ခြင်းရှိသော၊ ဗဟုသင်္ဂဟံ၊ လူရိုက်တို့သည်မဟုတ်သည်ဆိုထင်
 ၍များစွာကြံဆအပ်သော အရှည်အတို အစရှိသော အင်္ဂါကြီးငယ်တို့ဖြင့်
 တန်ဆာဆင်အပ်သောအတ္တဘောကို၊ ပဿ၊ အသင့်အားဖြင့်ရှုပါလော့၊ ယ
 သ၊ အကြင်အတ္တဘောအား၊ ခုဝံ၊ မြဲသောသဘော သည်လည်းကောင်း၊
 မြှုတိ၊ မြဲမြံစွာတည်ခြင်းသဘောသည်လည်းကောင်း၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဗိတ္တက
 တံ၊ အဝတ်တန်ဆာပန်းအင်းစသည်တို့ဖြင့်ဆန့်ကြယ်စွာပြုပြင်အပ်သော
 မင်္ဂလာကုဏ္ဍထေနစ၊ ပတ္တမြားနားရောင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ အပ္ပိတစေနစ
 အရိုးစုသောအရေဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဩနန္ဒ၊ မြေဖွဲ့အပ်သော၊ ဣဝံ၊ ဤမ
 ဟာဘုတ်ထေးပါဟုဆိုအပ်သောရှင်တို့ဖြင့်ပြီးသောကိုယ်ကို၊ ပဿ၊ အသင့်
 အားဖြင့်ရှုပါလော့၊ အယံကာယော၊ ဤမဟာဘုတ်ထေးပါးဖြင့်ပြီးသောကိုယ်
 သည်၊ ဝတ္ထေဟိ၊ ပုဆိုးအဝတ်တို့နှင့်၊ သဟပဋိစ္စန္ဒံ၊ တကွဖုံးထွမ်းမှ၊ သော
 ဘတိ၊ တင့်တယ်၏။ အထတ္တကကထာ၊ ချစ်ရေဖြင့်ကောင်းစွာဆိုးအပ်မှသာ
 ယျင်၊ ပါခါ၊ ရေတို့သည်၊ သောတန္တိ၊ တင့်တယ်ကုန်၏။ ဝုဏ္ဏကမက္ခိတံ၊
 မျက်နှာချေနဲ့ သာမှန်တို့ဖြင့်လိမ်းကျွံအပ်သော်သာယျင်၊ ရခံ၊ မျက်နှာသည်
 သောဘတိ၊ ရှုကြည့်သွယ်တင့်တယ်၏။ အယံကာယော၊ ဤကိုယ်သည်၊ ဗာ
 ထဿ၊ မိုက်စွာသောပုထုဇဉ်အား၊ မောဟာယ၊ စိတ်ကိုတွေဝေစေခြင်း
 မိုက်စေခြင်း၌၊ အလံ၊ စွမ်းနိုင်၏။ ပါရဂဝေထိနေ၊ နိဗ္ဗာန်ကိုရှာတွေ့ရှိသော
 သူတော်ကောင်းအား၊ နောအလံ၊ စိတ်ကိုတွေဝေစေခြင်းမိုက်စေခြင်း၌၊ မစွမ်း
 နိုင်၊ အဗ္ဗပဓကတာ၊ ရှစ်ခုသော အခြင်းအရာရှိသောပြီးဖြင့်ပြီးအပ်စီရင်အပ်
 သောအတ္တိကိုကုန်သော်သာယျင်၊ ကေသာ၊ ဆံတို့သည်၊ သောဘန္တိ၊ တင့်

တယ်ကုန်၏။ အဗ္ဗဒမက္ခိတာ၊ မျက်ရေကွင်းခြင်းစသည်ဖြင့် တန်ဆာဆင်
 ဆင်သော်သာလျှင်၊ နေတ္တာ၊ မျက်စိတို့သည်၊ သောဘန္တိ၊ တင့်တယ်ကုန်၏။
 အယံကာယော၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အခြင်းအရာနှင့် ပြည့်စုံသောကိုယ်
 သည်၊ ဗာလဿ၊ ခိုက်စွာသောပုထုဇဉ်အား၊ မောဟာယ၊ စိတ်ကိုတွေဝေ
 စေခြင်း၊ ခိုက်စေခြင်း၌၊ အထံ၊ စွမ်းနိုင်၏။ အယံကာယော၊ ဤကိုယ်သည်။
 ပါရဂဝေသိနော၊ ဝင်္ဂိမှထွက်မြောက်ခြင်းကို ရှာဖွေလေ့ရှိသော သူအား၊
 နောအထံ၊ စိတ်ကိုတွေဝေစေခြင်း၊ ခိုက်စေခြင်း၌၊ ဓမ္မစွမ်းနိုင်။ (၁၀)၊ အ
 ယံ၊ ငါကား၊ ဗဟုသုတော၊ ပရိယတ္တိပဋိဝေဓအားဖြင့်များသောအကြားအ
 မြင်ရှိသည်၊ စိတ္တကထိ၊ ဆန်းကြယ်သောတရားစကားကို ဟောတတ်သော၊
 ဗုဒ္ဓဿ၊ သဗ္ဗညုတရားရှင်၏။ ပရိစာရိကော၊ အလုပ်အကျွေးရဟန်းသည်။
 အမ္ဘိဖြစ်ပြီး၊ ပန္နတာဓော၊ ချအပ်သောခန္ဓာဟူသောဝန်ရှိ၏။ ဝိသညုက္ကော၊
 လေးပါးသောဩဇာတို့၌ မယှဉ်သည်ဖြစ်၍၊ ဂေါတမော၊ ဂေါတမအနွယ်
 တော်ဖြစ်သော၊ ငါအာနန္ဒာသည်။ သေယျံ၊ အိပ်ခြင်းကို၊ ကပ္ပေတိ၊ ပြု၏။
 အယံ၊ ငါသည်၊ ဝီတာသဝေါ၊ ကုန်ပြီးသောအာသဝေါရှိသည်၊ ဝိသံယုက္ကော
 ထေးပါးသော ဩဇာမှ ကင်းပြီးသည်။ သင်္ဂါတိတော၊ ရာဂအစရှိသော
 ငြိတွယ်တတ်သောတရားကိုလွန်ပြီးသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သုနိဗ္ဗတော၊ အ
 ချင်းခပ်ထိမ်း ကိလေသာတည်းဟူသော ပူလောင်ခြင်းမှငြိမ်းပြီး၊ ဇာတိမဇ
 တပါရဂု၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းသေခြင်းတို့၏ အဆုံးဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်တည်းဟူ
 သောကမ်းတဖက်သို့ရောက်ပြီးသည်ဖြစ်၍၊ အန္တိမံဓေတံ၊ အဆုံးဖြစ်သော
 ကိုယ်ကို၊ ဓာရေတိဓာရေမိ၊ ဆောင်ပြီး၊ ယထိံ၊ ပုဂံသ ဝိဝေသေ၊ အကြင်
 ယောဂျားအထူးဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်၌၊ ဓမ္မာ၊ ပရိယတ္တိဓမ္မ ပဋိဝေဓ ဓမ္မတို့
 သည်၊ ပတိဗ္ဗိတာ၊ တည်ကုန်၏။ အာနိစ္စဗန္ဓုနော၊ နေမင်း၏အဆွေဖြစ်တော်
 မူသော၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာတရား၏။ နိဗ္ဗာနဂမနေ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်စေတတ်
 သော၊ မဂ္ဂေ၊ အကြောင်း၌၊ ဂေါတမော၊ ဂေါတမအနွယ်ဖြစ်သော၊ သောယံ
 သောအယံအာနန္ဒော၊ ထိုအရှင်အာနန္ဒာသည်၊ တိဗ္ဗတိ၊ တည်၏။ ဗြာဟ္မဏ၊
 ဂေါပကမောဂ္ဂဏာန အနွယ်ဖြစ်သော သေထပုဏ္ဏား၊ အယံ၊ ငါသည်၊ ဗုဒ္ဓ
 တော၊ တရားသခင် အထံတော်မှ၊ ဣသိတိ သဟဿာနိ၊ ရှစ်သောင်းနှစ်
 ထောင်သော ဓမ္မခန္ဓာတို့ကို၊ ဂဏ္ဍိဥဂ္ဂဏ္ဍိ၊ ငါသင်ပြီး၊ ဘိက္ခုတော၊ ရှင်သာဓိ
 ပုတ္တရာ အစရှိသော ရဟန်းထံမှ၊ ဧဒေသဟဿာနိ၊ နှစ်ထောင်သော ဓမ္မခန္ဓာ
 တို့ကို၊ ဂဏ္ဍိဥဂ္ဂဏ္ဍိ၊ ငါသင်ပြီး၊ ယေဓမ္မာယေဇ္ဇုမေဓမ္မာ၊ အကြင် ဆိုအပ်
 ပြီးသော တရားကိုကို၊ ဇိဝ္ဇေ၊ ထွာပျား၌၊ ပဝတ္တိနော၊ အထွေအလာပြုသ

ဖြင့် ဖြစ်စေအပ်ကုန်ပြီ၊ တေဓမ္မာ၊ ထိုငါအလေ့ အထာပြု၍ ဆောင်အပ်
သောတရားတို့သည်၊ စတုရာသီတိသဟဿာနိ၊ ရှစ်သောင်းလေးထောင်
အတိုင်း အရှည်ရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အပ္ပထာပုတော၊ အယုတ်
သဖြင့်တရသော သုတ္တန်ကို မျှမသင်ဘူးသော ကြောင့် နည်းသောအကြား
အမြင်ရှိသော၊ အယံပုဂ္ဂိုလော၊ ဤယောကျ်ားသည်၊ ဗထီဗန္ဓေါဝဗထီဗန္ဓေါ
ဣဝ၊ နွားထားကဲ့သို့၊ ဇီရတိ၊ မိဘဆွေမျိုး ဥာတကာတို့၏ အကျိုးစီးပွားကို
ဆွေးမြေ့စေ၏။ တဿ၊ ထိုအကြားအမြင်နည်းသောသူအား၊ မံသာနိ၊ အ
သားတို့သည်။ ဝဇန္တိ၊ ပွားများကုန်၏၊ တဿ၊ ထိုစားကာအိပ်ကာသာနေ၍
ပညာကို မရှာမဆီးဘူးသည် ဖြစ်၍ နည်းသော အကြားအမြင် ရှိသော
ယောကျ်ားအား၊ ပညာ၊ ပညာသည်။ နဝဇ္ဇကိ၊ မပွား၊ ဗဟုထာပုတော၊ များ
သောအကြား အမြင်ရှိသော၊ ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အပ္ပ
သုတံ၊ နည်းသော အကြားအမြင် ရှိသောသူကို၊ သုတေန၊ မိမိ၏ များသော
အကြားအမြင် ဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ အတိမညတိ၊ မိမိကိုယ်ကို
ခြီးမြှောက်လျက် သူတပါးကို ရှုတ်ချ၍ မထည်မဲ့ မြင်ပြု၏။ ကိံဝိယ၊ အ
တယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ ဗဒိပဝေရော၊ အရိုက်တိုက်၌ ဆီမီးကို ထွန်းသော
အန္ဓေ၊ သူကန်းသည်။ ပရေထံ၊ မျက်စိနှင့်ပြည့်စုံသော သူတပါးတို့၏ သာ
လျှင်၊ အတ္ထာဝဟောယထာ၊ မြင်စေခြင်းအကျိုးကို ဆောင်သကဲ့သို့လည်း
ကောင်း၊ အတ္တနော၊ မိမိဟု ဆိုအပ်သော ဆီမီးထွန်းသော သူကန်း၏၊ အ
တ္ထာဝဟော၊ မြင်ရခြင်းဟူသော အကျိုးဆောင်သည်၊ နုဟောတိဣဝ၊ မဖြစ်
သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ တထေဝ၊ ထိုအတူသာလျှင်၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ ပဋိတာတိ၊
သူကန်းကဲ့သို့ ထင်မှတ်၏။ ဗဟုထာပုတံ၊ များသောအကြား အမြင်ရှိသော
သူသို့၊ ဥပါသေယျ၊ မှီဝဲဆည်းကပ်၍ အကြားအမြင်ကို သင်ရာ၏။ သုတဉ္စ၊
သင်ကြားအပ်ပြီးသောတရားကျမ်းဂန်ကိုလည်း၊ နုမိနာသေယျ၊ မပျောက်
မပျက်ရအောင်ဆောင်ခြင်းစုံစမ်းခြင်းမေးမြန်းခြင်းနှလုံးသွင်းခြင်းတို့ဖြင့်
ပွားစေရာ၏။ တံ၊ ထိုအကြားအမြင်များသောသူသို့ ဆည်းကပ်၍ သင်သဖြင့်
ရအပ်သော ပရိယတ္တိန္တိ အကြားအမြင် များသော အဖြစ်သည်။ ဗြဟ္မစရိ
ယဿ၊ မြတ်သောမဂ်ဟူသော အကျင့်၏။ ဓူယံ၊ ပြဋ္ဌာန်းသော အကြောင်း
သည်။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုသို့ကြားအပ်သင်
အပ်တိုင်းသော ပရိယတ္တိဓမ္မကို ဆောင်ခြင်းကြောင့်၊ ဓမ္မဓရော၊ ရှေးဦးစွာ
ပရိယတ္တိဓမ္မကို ဆောင်ခြင်းသည်။ ထိယာ၊ ဝိမုတ္တာယတနန္တိ၊ တည်သဖြင့်ဖြစ်
ရာ၏။ ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ပုဗ္ဗာပရညူစ၊ ဂါထာစသည့်၌

ရှေ့အဖို့နောက်အဖို့ကို သိသည်လည်းကောင်း၊ အတ္တညူစ၊ မိမိအကျိုး သူတပါးအကျိုး စသည်အပြားရှိသောဟောတော်မူအပ်သော ပါဠိအနက် ကိုသိသည် လည်းကောင်း၊ နိရုတ္တိပဒကောဝိဒေါ၊ မချွတ်မယွင်းသော နိရုတ္တိသဒ္ဓါ ကြွင်းသောပုန်ဟုဆိုအပ်သော ထေးပါးသော ပဋိသန္ဓိဒါတို့၌ လိမ္မာသည်လည်းကောင်း၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သုဂတိတစ္ဆ၊ ထိုဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အခြင်းအရာ၌ လိမ္မာသဖြင့်အနက်သဒ္ဓါအားဖြင့် ကောင်းစွာသင်ခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဂဏ္ဍာတိ၊ သင်၏၊ အတ္တဉ္စ၊ သင်အပ်တိုင်းသော ပရိယတ္တိဓမ္မ၏ အနက်ကိုလည်း၊ ဥပပရိက္ခတိ၊ ဤကား၊ သိထဤကား၊ သမာဓိဤကား၊ ပညာ စသည်ဖြင့်အဘန်တလဲလဲရှု၏၊ ခန္ဓာ၊ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ တရားငါးပါးလို့သည်၊ ဆန္ဒကတော၊ ရုပ်နံကိုသိမ်းဆည်းခြင်းစသည်ကိုအရင်းပြုသဖြင့်အနိစ္စအ စရှိသော ဝိပဿနာကို နှလုံးသွင်းသဖြင့်ဖြတ်၍ အလိုဆန္ဒကို ဖြစ်စေအပ် သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တံ၊ ထိုသင်ခြင်းလျှင်အကြောင်းရှိသောနံရုပ်၌အနိစ္စ အစရှိသည်ဖြင့်ရှုခြင်းကို၊ ဥဿာဟိ တွာ၊ အဆင့်ဆင့်ပွားစေသည်၏အစွမ်း အားဖြင့်အားထုတ်၍၊ တုလေတိတိရေတိ၊ အနိစ္စနက္ခန္ဓာအနတ္တဟုအတန်တလဲ လဲနှိုင်းရှဉ်ရှု၏၊ သော၊ ထိုဤလို့ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အခြင်းအရာဖြင့်ရှုသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သမယေ၊ စိတ်ကိုခြီးမြှောက်သင့်သည်နှိပ်သင့်သည်စသော အခါ၌၊ ပဒဟတိ၊ စိတ်ကိုခြီးမြှောက်ခြင်းနှိပ်ခြင်းစသည်ဖြင့် အားထုတ်၏၊ အတ္တတ္ထံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းဟုဆိုအပ်သောအာရုံ၌၊ သုဿမာဟိတော၊ ဝိပဿနာသ မာဓိမင်္ဂသမာဓိဖြင့်ကောင်းစွာတည်ကြည်သည်၊ ဘဝေယျ၊ မတည်ကြည် ခြင်းအကြောင်းဖြစ်သောကိလေသာတို့ကိုစွန့်ပယ်သည်ဖြစ်ရာ၏၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဗဟုဓာထုတံ၊ များသောအကြားအမြင်ရှိသော၊ ဓမ္မဓရံ၊ တ ရားကိုဆောင်သော၊ သပ္ပညံ၊ မဂ်ဖိုလ်ပညာနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဗုဒ္ဓသာဝကံ၊ ထုရားတပည့်သားကို၊ ပယိရူပါသန္တဿ၊ ဆည်းကပ်သောသူအား၊ သောဂု ဇော၊ ထိုဆိုခဲ့ပြီးသောကျေးဇူးအပေါင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဓမ္မဝိညာဏံ၊ နိဗ္ဗာန်ကိုအကြောင်းပြု၍ နက္ခသစ္စာစသည်တို့၌ ပိုင်းခြား၍သိခြင်းစသောထူးသောကိစ္စရှိသောမဂ်တရား၌ဖြစ်သောဉာဏ် ကို၊ အာကင်္ခိ အာကင်္ခိန္ဒော၊ အလိုရှိသောသူသည်၊ တံထာဝရံ၊ ထိုဆိုအပ်ပြီး သောအပြားရှိသောထိုကဿာဏမိတ္တပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဘဇေထ၊ ငြိမ်ဆည်းကပ် ရာ၏၊ ဗဟုဓာထုတော၊ များသောအကြားအမြင်ရှိထသော၊ ဓမ္မဓရာ၊ ထိုသင် ကြားအပ်သောကျမ်းဂန်တရားကိုရွှေ့ရွက်၌တည်သောခြင်္သေ့ဆီကဲ့သို့ပုန် အက္ခရာအားဖြင့်မပျောက်မပျက်ဆောင်ယူနိုင်ထသော၊ မဟေသိနော၊ မြတ်

တိ'သနိပါတ်၊

စွာထုရား၏၊ ကောသာရက္ခော၊ တရားတည်းဟူသော ဘဏ္ဍာတိုက်ကို
 စောင့်ရှင်သော၊ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သဗ္ဗဿထောကဿ၊
 နတ်နှင့်တကွသော အလုံးစုံသောလူ၏၊ စက္ခုစက္ခုဘူတော၊ ပညာမျက်စိ
 သဘွယ်ဖြစ်၍ဖြစ်သည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊
 ထိုသို့အလုံးစုံသော လူတို့၏မျက်စိသဘွယ် ဖြစ်သောကြောင့်၊ ဗဟုဿု
 တော၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောတရားကျမ်းဂန်၌များသော အကြားအမြင်ရှိသော
 သူကို၊ ပုဇ္ဇေယျော၊ အလုံးစုံသောလူတို့သည်ပူဇော်ထိုက်သည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ ဓမ္မရာမော၊ ဝိပဿနာဓမ္မလျှင်မွေ့လျော်ရာရှိထသော၊ ဓမ္မရတော၊
 ထိုဝိပဿနာဓမ္မ၌မွေ့လျော်ထသော၊ ဓမ္မံဝိပဿနာဓမ္မကို၊ အနုဝိစိန္တယံ၊
 အဘန်တလဲလဲကြံခြင်းရှိထသော၊ ဓမ္မံဝိပဿနာဓမ္မကို၊ အနုဿရံအနုဿ
 ရန္တော၊ အဘန်တလဲလဲ အောက်မေ့သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ သဗ္ဗဿ၊
 သုံးဆဲ့ချစ်ပါးသောဗေဒိပက္ခိယတရားကိုးပါးအပြားရှိသော လောကုတ္တ
 ရာဟုဆိုအပ်သောသူတော်ကောင်းတို့၏တရားမှ၊ နပရိဟာယတိ၊ မယုတ်၊
 ကာယမစ္ဆေ ရဂရူးနာ၊ ကိုယ်၏ခိုင်ခန့်စေခြင်းများသည်ဖြစ်၍ မိမိကိုယ်၌
 မမက်မောသော ဆရာဥပဇ္ဈာယ်တို့အားကိုယ်ဖြင့် ပြုအပ်သည်ကိုမပြုမူ၍
 သွားထသော၊ ဟိယျာမာနော၊ မိမိကိုယ်အသက်၌ ခဏခဏတိုင်းယုတ်
 သောစိတ်ရှိထသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အနုဗ္ဗဟော၊ ဝီထစသည်ကို
 ဖြည့်သည်အစွမ်းအားဖြင့်အားထုတ်ခြင်းကိုမပြုရာ၊ သရိရသုခဝိဒ္ဓဿ၊ မိမိ
 ကိုယ်ကိုချမ်းသာစေထဖြင့်မက်မောခြင်းသို့ရောက်သောရဟန်းအား၊ သမ
 တဖာသုတာ၊ ရဟန်းအဖြစ်၌ချမ်းသာစွာနေခြင်းသည်၊ ကုတောဘဝိဿ
 တိ၊ အဘယ်မှာဖြစ်ပါအံ့နည်း၊ သဗ္ဗာဒိဿ၊ အရှေ့မျက်နှာစသောအားဖြင့်
 ပြားသောအလုံးစုံသောအရပ်မျက်နှာတို့သည်၊ နပက္ခန္တိ၊ မထင်ကုန်၊ ဓမ္မာ၊
 ရှေး၌အလေ့အလာပြုအပ်သောပရိယတ္တိဓမ္မတို့သည်၊ ဝါ၊ ငါ့အား၊ နပဋိဘန္တိ၊
 ယခုအခါအရိုအသေ့လုံးသွင်းကုန်သော်လည်းမထင်ကုန်၊ ကဏျာဏမိတ္တ
 မှိ၊ နတ်နှင့်တကွသောလူ၌ အဆွေခင်ပွန်းကောင်းဖြစ်သောအရှင်သာရိပုတ္တ
 ရာသည်၊ ဂတေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုခြင်းသို့ရောက်သည်ရှိသော်၊ အနုကာရံ၊
 ဤအလုံးစုံသောလောကသည် အရိုက်တိုက်ကဲ့သို့၊ ခါဃတိ၊ ထင်၏ ။
 အတ္တတိဘသဟာယဿ၊ မကင်းသောအဆွေခင်ပွန်းကောင်း ဖြစ်ထသော
 အတိတဂတသတ္တုနော၊ လွန်ပြီးသည်ဖြစ်၍ ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုခြင်းသို့ ရောက်
 သောမြတ်စွာထုရားအား၊ ကာယဂတာသတိ၊ ဆံအစရှိသောသုံးဆဲ့နှစ်ပါး
 သောအရ၌ ဖြစ်သောသတိရှိသည်၊ ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဧတေ

ဒီတံ၊ ထိုထုရားစသည်နှင့် တူသောသဘောရှိသော၊ မိတ္တံ၊ အဆွေခင်ပွန်း
 ကောင်းသည်၊ နန္ဒိ၊ မရှိပြီ၊ ပုရာဏာ၊ ရှေး၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ယေမိတ္တံ၊ အ
 ကြင်အဆွေခင်ပွန်းကောင်းတို့သည်၊ အတိတာ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသောအားဖြင့်
 လွန်ကုန်ပြီ၊ ဒါနိဇ္ဈဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ တေး၊ ထိုမြတ်စွာထုရားအရှင်သာရိပုတ္တ
 ရာစသောအဆွေခင်ပွန်းကောင်းတို့သည်၊ နန္ဒိနုသန္တိ၊ မရှိကုန်ပြီ၊ အဇ္ဈ၊ ယခု
 အခါ၌မေ၊ ငါ၏၊ ဝိတ္တံ၊ ဝိတ်သည်၊ နဝေဟိ၊ ဘိတ်တင်းငယ်ဖြစ်သောသူတို့နှင့်၊
 နုသမေတိ၊ ညီညွတ်ခြင်းသို့မရောက်၊ သွာဟံသောအဟံ၊ ထိုငါသည်၊
 ဗက္ခိမာဇ္ဈ၊ ခါးစားကားထွန်အသိုက်သို့ကပ်ဝင်၍နေသောဥက္ကံကဲ့သို့၊ ဝဿု
 ပေတော၊ ဝါသိုက်ကပ်လျက်၊ ဧကောဝ၊ တယောက်အထည်းတည်းသာလျှင်၊
 ဈာယာမိ၊ ဈာန်ထွေသာသည် ဖြစ်ပါတော့အံ့၊ ဒဿနာယ၊ ငါ၏မျက်စိဖြင့်
 ကောင်းသောအရာကို၊ အတိတ္တန္တေ၊ လွန်သည်ရှိသော်၊ ဗဟု၊ များစွာကုန်
 သော၊ နာနာဝေရဇ္ဈကော၊ အထူးထူးသောအာရုံ၌ နေကုန်သောသူတို့ကို၊ မာ
 ဝါရယိတ္ထ၊ အာနန္ဒာငါ့သို့ ကပ်ခြင်းကိုမဖြစ်သင့်လော၊ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့
 သည်၊ သောတာပေ၊ ငါတရားကိုနာလိုကုန်၏၊ ပဿန္တု၊ ငါ့အားဖူးမြင်စေ
 ကုန်လော၊ အယမေ၊ ဤအခါသည်သာလျှင်၊ မမ၊ ငါ့အား၊ သမယော၊ ဖူးမြင်
 အံ့သောအခါတည်း၊ ဒဿနာယ၊ ငါ၏ မျက်စိဖြင့်ကောင်းသော အရပ်
 ကို၊ အတိတ္တန္တေ၊ လွန်သည်ရှိသော်၊ ပုထု၊ များစွာကုန်သော၊ နာနာဝေရဇ္ဈ
 ကော၊ အထူးထူးသောတိုင်းသားရဟန်းတို့ကို၊ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊
 ဩကာသံ၊ အခွင့်ကို၊ ကရောတိ၊ ပြုတော်မူ၏၊ စက္ခု၊ မာ၊ စက္ခု၊ ငါးပါးနှင့်ပြည့်
 စုံတော်မူသောမြတ်စွာထုရားသည်၊ နနိဝါရေတိ၊ မြစ်တော်မမူ၊ ပဏ္ဍဝီသ
 တိဝဿာနိ၊ နှစ်ဆဲ့ငါးနှစ်တို့ပတ်လုံး၊ သေခဘူတဿ၊ သေခတရား၌ တည်
 သည်၊ သယော၊ ဖြစ်သော၊ မေ၊ ငါ့အား၊ ကာမသညာ၊ ကာမဂုဏ်နှင့်တကွ
 ဖြစ်သောသညာသည်၊ နဥပ္ပဇ္ဇိ၊ မဖြစ်စဘူး၊ ဓမ္မသုဓမ္မတံ၊ တရားတော်၏
 ကောင်းသောတရား၏အဖြစ်ကို၊ ပဿ၊ ရှုလော၊ ပဏ္ဍဝီသတိဝဿာနိ၊ နှစ်
 ဆဲ့ငါးနှစ်တို့ကာလပတ်လုံး၊ သေခဘူတဿ၊ သေခအဖြစ်တည်းဟူသော
 သောတာပတ္တိဒိဋ်၌တည်သည်၊ သတော၊ ဖြစ်သော၊ မေ၊ ငါ့အား၊ ဒေါသသ
 ညာ၊ ဒေါသနှင့်တကွဖြစ်သောသညာသည်၊ နဥပ္ပဇ္ဇိ၊ မဖြစ်စဘူး၊ ဓမ္မသုဓမ္မတံ
 တရားတော်၏ကောင်းသောတရား၏အဖြစ်ကို၊ ပဿ၊ ရှုလော၊ ပဏ္ဍဝီသတိ
 ဝဿာနိ၊ နှစ်ဆဲ့ငါးနှစ်တို့ပတ်လုံး၊ မေတ္တေနကာယကုဋေန၊ မေတ္တာစိတ်နှင့်
 ယှဉ်သောကာယကံဖြင့်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာထုရားကို၊ ဥပဋ္ဌဟိ၊ အရိုအသေ
 လုပ်ကျွေး၏တံ၊ ထိုထုရားအားလုပ်ကျွေးသောကောင်းမှုကံသည်၊ ဇောယာ

တိသနိပါတ်

ဝသာယာဣဝ၊ အရိပ်ကဲ့သို့၊ အနုပါယိနိ၊ ငါသို့အစဉ်လိုက်၏။ ပဏ္ဍဝီ
သံတိဝဿာနိ၊ နှစ်ဆဲ့ငါးနှစ်တို့ပတ်လုံး၊ မေတ္တေနဝစိကမ္မေန၊ မေတ္တာစိတ်
နှင့်ယှဉ်သောဝစိကံဖြင့်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဥပဋ္ဌဟိ၊ အရိုအသေ
လုပ်ကျွေး၏၊ ကိံဝိယ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ ဝသာယာ၊ အရိပ်သည်၊
အနုပါယိနိဣဝ၊ အစဉ်လိုက်သကဲ့သို့တည်း၊ ပဏ္ဍဝီသံတိဝဿာနိ၊ နှစ်
ဆဲ့ငါးနှစ်တို့ကာလပတ်လုံး၊ မေတ္တေနမနောကမ္မေန၊ မေတ္တာနှင့်ယှဉ်သော
မနောကံဖြင့်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဥပဋ္ဌဟိ၊ အရိုအသေလုပ်ကျွေး
၏၊ ကိံဝိယ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ ဝသာယာ၊ အရိပ်သည်၊ အနုပါယိ
နိဣဝ၊ အစဉ်လိုက်သကဲ့သို့တည်း၊ ဝဏ်မန္တဿ၊ စင်္ကြံကြွတော်မူ
သော၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝိဗ္ဗိတော၊ နောက်ကော်က၊ အနုဝင်္ကံမိံ၊
လိုက်၍စင်္ကြံသွား၏၊ ခမ္မေတရားကို၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒေ
ယိယမာနဋ္ဌိ၊ ဟောထော်မူအပ်သည်ရှိသော်၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဥာတံ၊ တရားကိုထိ
သောဥာဏ်သည်၊ ဥဒပဇ္ဇထ၊ ဖြစ်ထတ်၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သကရဏိယော၊
အထက်မင်သုံးခုအပျိုငှါပြုတွယ်ကိစ္စရှိသေးသော၊ အပ္ပတ္တမာနသော၊ အရ
ဟတ္တဗိုလ်သို့မရောက်သေးသော၊ သေခေါ၊ သောတာပတ္တိဗိုလ်၌ တည်သော
သေက္ခယသည်၊ အမှီဖြစ်၏၊ မယံ၊ ငါ၏၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ပရိနိဗ္ဗာ
နဉ္စ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုခြင်းသည်လည်း၊ ဥပဋ္ဌိတံ၊ ထင်၏၊ ယောသတ္ထော၊ အကြင်
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အမှံမယံ၊ ငါ့အား၊ အနုကမ္မကော၊ ခြီးမြှောက်ထောက်
ပံ့တော်မူ၏၊ တဒါ၊ ထိုဘုရားပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူသောအခါ၌၊ ယံဘိံသနကံ၊
အကြင်မြေတုန်ထွင်ခြင်းတော်လည်းခြင်းအစရှိသောကြောက်မက်ဘွယ်
သည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ သဗ္ဗာကာရဝဇ္ဇပေတေ၊ ခပ်ထိမ်းသော အခြင်းအရာ
ဖြင့်မြတ်သောဂေဇူးဝူးနှင့်ပြည့်စုံသော၊ သမ္မုဇ္ဈေ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပရိ
နိဗ္ဗုတေ၊ အနုပါဒိသေသနိဗ္ဗာနဝတ်ဖြင့် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူသည်ရှိသော်၊
တဒါ၊ ထိုပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသောအခါ၌၊ ယောမဟံသနံ၊ ကြက်သီးမွှေးညှင်းထ
ခြင်းသည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ မဟေသိနော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာဝကော၊ တ
ပည့်ဖြစ်သောငါသည်၊ ဗဟု သုတော၊ များသောအကြီးအမြင်ရှိသည်၊ ဓမ္မ
ဓရော၊ ပရိယတ္တိဓမ္မအလုံးစုံကိုဆောင်သည်၊ ကောသာရက္ခော၊ တရားရတ
နာဟူသောကျိကြကိုစောင့်သည်၊ အသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ သဗ္ဗဿ၊ အလုံးစုံသော၊
ယောကဿ၊ ထောက၏၊ စက္ခု၊ စက္ခုဘူတော၊ မျက်စိသဘွယ်ဖြစ်၍ဖြစ်သော
အာနန္ဒော၊ အာနန္ဓာသည်၊ ပရိနိဗ္ဗုတော၊ ကိလေသာတို့မှငြိမ်းသောရဟန္တာ
သည်၊ အမှီဖြစ်၏၊ မဟေသိနော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာဝကော၊ တပည့်သား

ဖြစ်သောရှင်နန္ဒာသည်၊ ဗဟုထုတော၊ များသောအကြားအမြင်ရှိသည်၊ ဓမ္မ
 ဝေရာ၊ အလုံးစုံသောပရိယတ္တိဓမ္မကိုဆောင်သည်၊ ကောသာရက္ခော၊ တရား
 ရတနာတည်းဟူသောကျိကြကိုစောင့်သည်၊ အဓိ၊ ဖြစ်၏၊ သဗ္ဗဿ၊ အလုံးစုံ
 သော၊ ယောကဿ၊ ယောက၏၊ စက္ခုစက္ခုဘူတော၊ မျက်စိသဘွယ်ဖြစ်၍
 ဖြစ်သောအရှင်အာနန္ဒာသည်၊ အန္ဓကောရတမောနုဒ္ဓေါ၊ ခပ်ထိမ်းသောအ
 ခိုက်တိုက်ထက်လွန်ကဲသော အဓိဇ္ဇာတည်းဟူသော အခိုက်ကိုပျောက်
 တတ်သည်၊ အဓိ၊ ဖြစ်၏။ သောဣတိ၊ ထိုအရှင်အာနန္ဒာသည်၊ ဂတိမန္တော၊
 အတုမရှိသောဥာဏ်အလားနှင့်ပြည့်စုံသည်၊ သတိမန္တော၊ မြတ်သောသတိ
 ၏ရင့်ခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသည်၊ ဝိတိမန္တော၊ သူတပါးနှင့်မဆက်ဆံသော သဒ္ဓါ
 အနက်ကိုဆောင်စွမ်းနိုင်သောစုံ့လနှင့်ပြည့်စုံသည်၊ အထိ၊ ဖြစ်၏၊ အနန္ဒော
 အာနန္ဒာအမည်ရှိသော၊ ထေရော၊ မထေရ်သည်၊ သန္ဓဗ္ဗဓာရကော၊ ပရိယတ္တိ
 ပဋိပတ္တိပဋိဝေပဟုဆိုအပ်သောသူတော်ကောင်း၏တရားကိုဆောင်သည်၊
 ရတနာကရော၊ သူတော်ကောင်းတို့၏ တရားရတနာတို့၏ တည်ရာသည်၊
 အထိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ မယာ၊ ငါသည်၊ သတ္တာ၊ ခပ်ထိမ်းသော သတ္တဝါတို့ကို၊ ပရိစိ
 ဣတ္တာ၊ မေတ္တာကိုပွားစေသောအားဖြင့်အထွေအထားပြုအပ်ပြီ၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်
 စွာထုရား၏။ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ဖြစ်သောမဂ်ဟူသောအကျင့်ကို၊ က
 တံ၊ ပြုကျင့်အပ်ပြီ၊ ဂရုကောဘာရော၊ ခန္ဓာတည်းဟူသော လေးစွာသော
 ဝန်ကို၊ ဩဟိတော၊ ချအပ်ပြီ၊ ဒါနိဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ပုနုဗ္ဗဂေါ၊ နောင်အခါ
 တာဝံဖြစ်ရခြင်းသည်၊ နုတ္တိ၊ မရှိပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာနန္ဒော၊ အာနန္ဒာအမည်ရှိ
 သော၊ ထေရော၊ မထေရ်သည်၊ ဣမာဂါထာယော၊ ဤသို့ဆိုထိကုံးအပ်
 သောဂါထာတို့ကို၊ အဘာယိတ္ထ၊ ရွတ်ဆိုပြီ။ ။

အာနန္ဒထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။ ●

တတ္ထ၊ ထိုထို၊ သနိပါတ်၌၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါနံသည်ကား၊ ။ ထေရော၊ မထေရ်တို့
 ကို၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ ဗုဒ္ဓဿမထေရ်ထည်းကောင်း၊ ဥပတိသော၊ ဥပတိသမထေရ်
 ထည်းကောင်း၊ အာနန္ဒော၊ အာနန္ဒာမထေရ် ထည်းကောင်း၊ ဣမေတယော
 တိ၊ ဤသုံးပါးသော မထေရ်တို့ဟူ၍၊ ပကိတ္တိတာ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ သင်္ခါ
 တာသင်္ခါ၊ တာယ၊ အရေအတွက်အားဖြင့်၊ ဂါထာယော၊ ဂါထာတို့ကို၊ ပဉ္စ
 ဥတ္တရိ၊ ငါးဂါထာအလွန်ရှိကုန်သော၊ သတံ၊ တရာတို့ဟူ၍၊ ပကိတ္တိတာ၊ ဆို
 အပ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်တည်း၊ ။ တိသနိပါတော၊ တိသနိပါတ်
 သည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းတို့ရောက်ပြီ၊ ။ တိသနိပါတ်ပြီး၏။ ။

စက္ကလီသနိပါတ်၊

စက္ကလီသနိပါတ်၊

(၂၆၀) ဂဏေနှု၊ရဟန်းအပေါင်းဖြင့်၊ပုဂ္ဂလိကတော၊ ခြံနံအပ်သည်ဖြစ်၍၊ နုစရေန ဝိဟာရေယျ၊ မနေရာ၊ ကသ္မာ၊ အတယ်ကြောင့် နည်းဟူ မူကား၊ ဝိမနော၊ အပေါင်း အဘော်ကြောင့် နှောင့်ရှက်သော စိတ်ရှိသောသူသည်၊ သမာဓိ၊ တည်ကြည်ခြင်းကို၊ ဒုလ္လဘော၊ ရခဲသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်တည်း၊ နာနာဇန သင်္ဂဟော၊ အထူးထူးသော အဇ္ဈာ သယဏံ အထူးထူးသော နှစ်သက်ခြင်းရှိသော လူအပေါင်းကို သပြိုဟ် ထောက်ပံ့ခြင်းသည်၊ ဒုက္ခော၊ ဆင်းရဲငြိုငြင်ပင်ပန်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိဇေဝဏ သင်္ဂဟော၊ ဤသို့လူအပေါင်းကို သပြိုဟ် ထောက်ပံ့ရာ၌၊ အာဒိနဝံ၊ များစွာသောအဖြစ်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ ဥာဏ်မျက်စိဖြင့်ကြည့်၍၊ ဂဏံဂဏ သံဝါသံ၊ အပေါင်အဘော်နှင့်တကွနေခြင်းကို၊ နုရောစယေ၊ အလိုမရှိရာ၊ ။ မုနိ၊ ဤသာသနာတော်၌ ရဟန်းဖြစ်သောသူသည်၊ ကုဏာနိ၊ မင်းစသော အမျိုးတို့သို့၊ နုဥပဗ္ဗဇေ၊ ဆရာပြု၍မသည်းကပ်ရာ၊ ကိံကာရဏာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ သော၊ ထိုမင်းမျိုးစသည်သို့ကပ်ခြင်း အားထုတ်ခြင်းသို့ရောက်သောသူသည်၊ ဝိမနော၊ ထိုမင်းမျိုးတို့၌နှောင့်ရှက်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သမာဓိ၊ သမထဝိပဿနာသမာဓိကို၊ ဒုလ္လဘော၊ ရခဲသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်တည်း၊ ရသာနုဂိဒ္ဓေါ၊ ကောင်းမြတ်သောအရသာ၌တပ်မက်မောသည်ဖြစ်၍၊ ဥဿုက္ကော၊ ထုံ့လပြုသော၊ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သမာဓိ၊ သမာဓိကို၊ ဒုလ္လဘော၊ ရခဲသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သုခါဝဟော၊ မိမိ၏မင်္ဂလိယိလ်နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကိုဆောင်တတ်၏။ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုမိမိ၏မင်္ဂလိယိလ်နိဗ္ဗာန်ကိုဆောင်တတ်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ရသာဂိဒ္ဓတာ၊ အရသာ၌ တပ်မက်မောသောကြောင့်၊ တံအတ္ထံ၊ ထိုထိလစင်ကြယ်ခြင်း မင်္ဂလိယိလ်နိဗ္ဗာန်ဟူသောအကျိုးကို၊ ဂိဂ္ဂတိ၊ အားမထုတ်ဘဲစွန့်တတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်တည်း၊ ယာယံဝန္နပုဇနာ၊ အကြင်ရှိခိုးခြင်းပစ္စည်းဖြင့်ပူဇော်ခြင်းကို၊ ပဏေတိတိ၊ ညွှန်နှင့်တူ၏ဟူ၍၊ ဟိနံ၊ ယုတ်၏ဟူ၍၊ အဝေဒယံ၊ ပညာရှိတို့ဆိုကုန်၏၊ ကုလေသု၊ ဒါယကာတို့မှ၊ သုရဝံ၊ ထိပ်မွေ့သော၊ သလ္လံ၊ ပူဇော်ခြင်းပြီးမြောက်ခြင်း၌တပ်သောတဏှာတည်းဟူသောပြောင့်ကို၊ ဒုဇ္ဇဟံ၊ နှုတ်နိုင်ခဲ၏ဟူ၍၊ အဝေဒယံ၊ ကြားကုန်၏၊ သက္ကာရော၊ ဒါယကာတို့သည်အရိုအသေပြုခြင်း၌ တပ်သောတဏှာကို၊ ကာပုရိသေန၊ ယုတ်မာသော ယောက္ခိားသည်၊ ဒုဇ္ဇဟောတိ၊ စွမ်းနိုင်ခဲ၏ဟူ၍၊ အဝေဒယံ၊ ကြားကုန်၏၊ သေနာသနုဂ္ဂာ၊

ထေရဂါထာပါဠိတော်နိဿယ

တောင်၌ဖြစ်သောကျောင်းမှာ၊ ဩရှုယံ၊ သက်၍၊ နဂရံ၊ မြို့သို့၊ ဝိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်း
 အလို့ငှါ၊ ပါဝိသိံ၊ ဝင်၏၊ ပဝိသိံတွာ၊ ဝင်၍၊ ဘုဉ္ဇန္တံ၊ ဆွမ်းစားသောငါ့ကို၊ တံ
 သောပုရိသကုဋ္ဌိ၊ ထိုနဂါးစွဲသောယောကျ်ားသည်၊ သက္ကန္တံ၊ အရိအသေ၊ ဥပ
 ဋ္ဌဟိံ၊ ကပ်၍ရပ်၏၊ သော၊ ထိုနေ့သည်၊ ပဒက္ကန၊ အရိုး၌တည်သောနဂါးရှိ
 သော၊ ဟတ္ထေန၊ ထက်ဖြင့်၊ တံအာထောပံ၊ ထိုဆွမ်းလုပ်ကို၊ ဥပနာမယိ၊ ငါ
 သို့ကပ်၏၊ အာထောပံ၊ ဆွမ်းလုပ်ကို၊ ပက္ခိပန္တဿ၊ ထည့်သောလူနူ၏၊ ဧတ္ထ
 ပတ္ထေ၊ ဤသပိတ်၌၊ အင်္ဂုလိပိ၊ လက်ချောင်းသည်လည်း၊ ဆိစ္စထ၊ အာဟာရ
 နှင့်တကွပြတ်၍ကျ၏၊ ကုဋမူလံ၊ တိုက်နံရံရင်းကို၊ နိဿာယ၊ မြို့၍၊ တံအာ
 ထောပံ၊ ထိုဆွမ်းလုပ်ကို၊ အဘုဋ္ဌိသံ၊ စားပြီး၊ ဘုဉ္ဇမာနေဝါ၊ ဆွမ်းစားဆဲ၌
 လည်းကောင်း၊ ဘုဉ္ဇေဝါ၊ စားပြီး၌လည်းကောင်း၊ မေ၊ ငါ့အား၊ ဧဝေန္တံ၊ ထို
 လူနူထက်သပိတ်ထည်းသို့ ပြတ်၍ကျသော အကြောင်းကြောင့် စက်ဆုပ်
 ခြင်းသည်၊ နဝိစ္စတိ၊ မရှိ၊ ဥတ္တိဋ္ဌပိဏ္ဏော၊ တပါးသော သူတို့၏အိမ်တံခါး
 ၌ရပ်၍ခံအပ်သောဆွမ်းသည်ပင်လျှင်၊ အာဟာရော၊ ငါ၏သုံးဆောင်သော
 အာဟာရသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ပုတိရတ္တံ၊ နွားကျင်ပုပ်ဖြင့်မိန့်အပ်သော
 ရှစ်ရှားသဖန်းခါးသည်၊ ဩသင်္ဂံ၊ ငါသုံးဆောင်သော ဆေးသည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ ရုက္ခမူလံ၊ သစ်ပင်ရင်းသည်၊ သေနာသနံ၊ ငါနေသောကျောင်းသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပံသုကူလံ၊ တမြက်ချေးရစသည်၌တည်သောမြေနှုန့်အ
 လိမ်းလိမ်းကပ်သောပုဆိုးသည်၊ တိစိဝရံ၊ ငါသုံးဆောင်သောသင်္ကန်းသုံး
 ထည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယဿယေနဘိက္ခုနာ၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊
 ဧတေ၊ ထိုသူတပါးအိမ်တံခါး၌ခံအပ်သောဆွမ်းအစရှိသောပစ္စည်းထေးပါး
 တို့ကို၊ အဘိသမ္ဘုတွာ၊ အယုတ်အားဖြင့် မွေ့ထေ့၍၊ ပရိဘုဉ္ဇတိ၊ သုံး
 ဆောင်၏၊ သောနုရော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဝေ၊ စင်စစ်၊ ဓမ္မတုဋ္ဌိသော၊ အရှေ့
 မျက်နှာစသည်တို့ တွင်တပါးပါးသော အရပ်မျက်နှာ၌ အပိတ်အပင်မရှိ
 သောအားဖြင့်နေခြင်းငှါတတ်နိုင်သောသူမည်၏၊ ယတ္ထ၊ အကြင်ပစ္ဆိမ
 အရွယ်၌မြီတာ၊ တည်ကုန်သော၊ ဧကေ၊ အရှိုကုန်သောသူတို့သည်၊ ထိလုဗ္ဗ
 ယံ၊ တောင်ကို၊ အာရုဟန္တော၊ တက်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဝိဟညန္တိ၊ ကိုယ်၏ပင်
 ဖန်းခြင်းစိတ်၏နှောင့်ရှက်ခြင်းဖြင့်ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်ကုန်၏၊ တတ္ထ၊ ထို
 အိုခြင်းသို့ရောက်သောကာလ၌၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ဒါယာဒေါ၊ အမွေ
 ခံဖြစ်သော၊ သမ္ပဇေနော၊ ပညာအဆင်အခြင်နှင့်ပြည့်စုံသော၊ ပဋိဿ၊ တော၊
 ထင်သောသက်ရှိသော၊ ကဿပေါ၊ ငါကဿပမူကား၊ ဣဒ္ဓိဗထေန၊ တန်ခိုး
 အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပတ္ထရွေ၊ ထောက်ပံ့ပိုင်စေအပ်သည်ဖြစ်၍၊ အဘိရဟတိ၊

စက္ကာထီသနိပါတ်၊

ကျောက်တောင်သို့ ထွက်၏။ ဒိဗ္ဗာပါတပရိက္ခန္ဓော၊ ဆွမ်းခံရွာမှဖဲခဲ
သော၊ကဿပေါ၊ကဿပသည်၊သေလံ၊တောင်ထက်သို့၊ အာရုပ္ပာ၊တက်
၍၊အနုပါဒါနော၊ လေးပါးသောဥပါဒါနိမှကင်းပြီးသည်ဖြစ်၍၊ ပတိနာယ
ဘောရဝေါ၊ဘေးကြောင့်ဖြစ်ကုန်သောကိလေသာတို့ကိုဖြတ်ပြီးသောကြောင့်
ပယ်အပ်သောဘေး ကြောက်မက်ဖွယ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဈာယတိ၊အရဟတ္တ
ဖိုလ်များကိုဝင်စားထုတ်နေ၏။ ဒိဗ္ဗာပါတပရိက္ခန္ဓော၊ ဆွမ်းခံရွာမှဖဲ
ပြီးသော၊အနုပါဒါနော၊လေးပါးသောဥပါဒါနိမှကင်းပြီးသော၊ ဗုဒ္ဓမာနေသု
သတ္တပါတို့ကိုထောင်တတ်ကုန်သောထဆဲတပါးသောမီးတို့မှ၊နိဗ္ဗုတော၊
ကိလေသာတည်းဟူသော မူလထောင်ခြင်းမရှိသော အားဖြင့် ငြိမ်းပြီးသော၊
ကဿပေါ၊ကဿပသည်၊ဈာယတိ၊အရဟတ္တဖိုလ်များကိုဝင်စား၏။
ဒိဗ္ဗာပါတပရိက္ခန္ဓော၊ ဆွမ်းခံရာမှဖဲပြီးသော၊ အနုပါဒါနော၊လေးပါးသော
ဥပါဒါနိမှ ကင်းပြီးသော၊ ကတကိစ္စော၊ပြုအပ်ပြီးသော တဆဲ၊ခြောက်ပါး
သောမင်္ဂလိရှိသော၊အနာသဝေါ၊ကင်းပြီးသောအာသဝေါရှိသော၊ကဿ
ပေါ၊ကဿပသည်၊သေလံ၊ထောင်ထက်သို့၊အရုပ္ပာ၊တက်၍၊ ဈာယတိ၊အရ
ဟတ္တဖိုလ် များကိုဝင်စား၏။ ကရေရိမာလာပိတတာ၊ ရေခတ်ပင်
အစဉ်တို့ဖြင့်ကောင်းစွာရောက်ကုန်သော၊မနောရမာ၊နှလုံးမွေ့လျော်ဘွယ်
ရှိကုန်သော၊ ဘူမိဘာဂါ၊ မြေအဖို့ရှိကုန်သော၊ ကုပ္ပရာဘိရုဒါရမ္မာ၊သွား
ထာကုန်သောဆင်တို့၏ ဟည်းသံအော်သံတို့ဖြင့်မွေ့လျော်ဘွယ်ရှိကုန်ထ
သော၊တေသေလော၊ ထိုတောင်ရုံတို့သည်၊မံ၊ငါ့ကို၊ရမယန္တိ၊မွေ့လျော်စေ
ကုန်၏။ နိလတ္တဝဏ္ဏော၊တိမ်ညိုအဆင်းနှင့်တူကုန်ထသော၊ရုဗိရာ၊နှစ်လို
ဘွယ်လည်းရှိကုန်ထသော၊ဝါရိဘိတာ၊ ချမ်းမြေ့သောရေလည်းရှိကုန်ထ
သော၊သုဗိန္ဒုရာ၊စင်ကြယ်သော မြေအဖို့လည်းရှိကုန်ထသော၊ ဣန္ဒြေဂေါပ
ကာသုဗ္ဗန္တော၊ပိုးဖန်အဆင်းနှင့်တူသော နိသောအညွန့်အပွင့်ရှိသောသစ်ပင်
တို့ဖြင့်ဖိုးလွှမ်းကုန်ထသော၊ တေသေလော၊ ထိုတောင်တို့သည်၊ မံ၊ငါ့ကို၊
ရမယန္တိ၊မွေ့လျော်စေကုန်၏။ နိလတ္တကုဋသဒိသာ၊တိမ်ညို၏အထွတ်
နှင့်တူသောအထွတ်လည်းရှိကုန်ထသော၊ ကုဋာဝါရဝဂ္ဂပမာ၊ မြတ်သော
တိမ်အထွတ်နှင့်တူကုန်ထသော၊ ဝါရဏာဘိရုဒါရမ္မာ၊ ဆင်တို့၏အော်သံ
ဟည်းသံတို့ဖြင့်မွေ့လျော်ဘွယ်ရှိကုန်ထသော၊တေသေလော၊ထိုတောင်တို့
သည်၊မံ၊ငါ့ကို၊ရမယန္တိ၊မွေ့လျော်စေကုန်၏။ အဘိဂုဠာ၊ရိပ်ရှာသော
အခါတက်သောတိမ်ထွတ်နှင့်လည်းတူကုန်ထသော၊ရမ္မတလော၊မြူကြမ်းမြူ
သေးစသည်တို့၏ ကင်းသဖြင့်မွေ့လျော်ဘွယ်သော အမြင်လည်းရှိကုန်ထ

သော၊ ဣတိဘိ၊ ရသေဝေရဟံနိတိ၊ သည်၊ ဝေသပိတာ၊ မြိဝ်အပ်ကုန်ထသော၊ သိဒ္ဓိ
 ဟိ၊ တောင်ထွတ်ဘို့ဖြင့်၊ အတ္တန္တုဒ္ဓိသော၊ သာယာသော အသံဖြင့်ပဲထင်ထပ်
 ခြင်းရှိကုန်ထသော၊ နဂါ၊ တပါးသော အရပ်ဘို့မရွေ့ကုန်သောကြောင့်နဂဟု
 ရအပ်သော အမည်ရှိကုန်ထသော၊ တေသေထာ၊ ထိုတောင်တို့သည်၊ ဖံ၊ ငါ့
 ကို၊ ရမယန္တိ၊ မွေ့လျော်စေကုန်၏။ ။ ဈာယိတုကာမဿ၊ အရဟတ္တဓိလ်
 ဈာန်ကိုဝင်စားခြင်း၌ အလိုရှိထသော၊ ပဟိတတ္တဿ၊ နိဗ္ဗာန်သို့စေတုတ်အပ်
 သောပိတ်ရှိသည်၊ သတောသန္တယ၊ ဖြစ်သော၊ မေ၊ ငါ့အား၊ တေသေထာ၊
 ထိုတောင်တို့သည်၊ အထံ၊ ချမ်းသာစွာနေခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်၏။ ။ အတ္တကာ
 မဿ၊ ကိုပစ်၏အကျိုးကို အလိုရှိထသော၊ ပဟိတတ္တဿ၊ နိဗ္ဗာန်သို့စေတုတ်
 အပ်သောပိတ်ရှိထသော၊ ဘိက္ခုနော၊ ပျက်ဆီးအပ်သော ကိလေသာရှိ
 သော၊ မေ၊ ငါ့အား၊ တေသေထာ၊ ထိုတောင်တို့သည်၊ အထံ၊ ချမ်းသာစွာနေ
 ခြင်းငှါ သင့်တင့် လျောက်ပတ်၏။ ။ ဗာသုကာမဿ၊ ချမ်းသာခြင်းကို
 အလိုရှိထသော၊ ပဟိတတ္တဿ၊ နိဗ္ဗာန်သို့စေတုတ်အပ်သောပိတ်ရှိထသော၊
 ဘိက္ခုနော၊ ပျက်ဆီးအပ်သော ကိလေသာရှိသော၊ မေ၊ ငါ့အား၊ တေသေထာ
 ထိုတောင်တို့သည်၊ အထံ၊ ချမ်းသာစွာနေခြင်းငှါ သင့်တင့်လျောက်ပတ်
 ၏။ ။ ယောဂကာမဿ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုပွားစေခြင်း၌ အားထုတ်ခြင်းကို အလို
 ရှိထသော၊ ပဟိတတ္တဿ၊ နိဗ္ဗာန်သို့စေတုတ်အပ်သောပိတ်ရှိထသော၊ တာဒိ
 နော၊ ဣဋ္ဌာရုံ အနိဋ္ဌာရုံစသည်တို့၌ တုန်ထွပ်ခြင်းမရှိသော ကျေးဇူးနှင့်ပြည့်စုံ
 ထသော၊ မေမေ၊ ငါ့အား၊ တေသေထာ၊ ထိုတောင်တို့သည်၊ အထံ၊ နေခြင်းငှါ
 သင့်တင့်လျောက်ပတ်၏။ ။ ဥဋ္ဌာဝုဗ္ဗေန၊ ညှိသော အရောင်ရှိသော အောင်းမဲ
 ညှိပွင့်နှင့်၊ သမာနာ၊ တူကုန်ထသော၊ ဂဂနာဝဗ္ဗဆာဒိတာ၊ တန်ဆောင်ရုံး
 လအခါ၌ ကောင်းကင်သို့တက်သော တိမ်ညှိအဆင်းနှင့်တူသော ရိပ်းတိမ်
 တို့ဖြင့်ကောင်းစွာဖုံးထွမ်းအပ်သော ညှိသော အဆင်းရှိကုန်ထသော၊ နာနာ
 ဒိဇဂဏာကိဏ္ဍာ၊ အထူးထူးအပြားပြားသော ငှက်မျိုးတို့ဖြင့်ဖြှမ်းကုန်ထ
 သော၊ တေသေထာ၊ ထိုတောင်တို့သည်၊ ဖံ၊ ငါ့ကို၊ ရမယန္တိ၊ မွေ့လျော်စေ
 ကုန်၏။ ။ ဂဟဋ္ဌဟိ၊ လူတို့နှင့်၊ အနာကိဏ္ဍာ၊ မဖြှမ်းကုန်မကျဉ်းမြောင်းကုန်
 ထသော၊ ဝိဂဝံစာနိသေပိတာ၊ သမင်ပိုင်ဆတ်စသော သားအပေါင်းတို့၏
 မြိဝ်ရာလည်းဖြစ်ကုန်ထသော၊ နာနာဒိဇဂဏာကိဏ္ဍာ၊ အထူးထူးသော ငှက်
 အပေါင်းဖြင့်ဖြှမ်းကုန်ထသော၊ တေသေထာ၊ ထိုတောင်တို့သည်၊ ဖံ၊ ငါ့ကို၊ ရ
 မယန္တိ၊ မွေ့လျော်စေကုန်၏။ ။ အတ္ထေဒကော၊ ကြဉ်သော ရေလည်းရှိကုန်ထ
 သော၊ ဝုဇ္ဇသိယာ၊ ကြီးသော ကျော်ဖြာလည်းရှိကုန်ထသော၊ ဂေါနုဂံထပိဂါ

ဝတ္ထုလီသနိပါတ်။

ယခုကားဘောနွားပိုင်အစရှိသောသားတို့ဖြင့်ပြည့်ကုန်ထသော၊ အမွှေထေဝါ
ထံသို့ပစ္စုန္နာ၊ မှော်တို့ဖြင့်ဖုံးထွင်းအပ်သော ရေအိုင်ထည်း၊ ရှိကုန်ထသော၊
တေသေဏာ၊ ထိုထောင်တို့သည်၊ ခံ၊ ငါ့ကို၊ ရမယန္တိ၊ မွေ့ထောင်စေကုန်၏။ ၊
ပဉ္စဂီကေန၊ တဘက်ပိတ်စည်စသောငါးပါးသောအင်္ဂါ၊ နှင့်ရှင်ကုန်ထသော
တူရိယေန၊ တူရိယာမျိုးနှင့်၊ ပရိဝါရိယမာနဿ၊ ခြံအပ်သည်ဖြစ်၍၊ တာဒိ
သံ၊ ထိုသို့မွေ့ထောင်တွယ် ရှိသည်ထည်း၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ကေဂ္ဂပိတ္တဿ၊
တည်ကြည်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သမ္ပာ၊ ကောင်းစွာ၊ ဓမ္မံ၊ ရုပ်နံတရားကို၊
ဝိပဿတော၊ အနိစ္စအစရှိသော အားဖြင့်ရှုသော၊ မေမမ၊ ငါ့အား၊ ယာဒိသိ၊
အကြင်သို့သောသဘောရှိသော၊ ရတိ၊ ဈာန်ဖြင့်မွေ့ထောင်ခြင်းသည်၊ ယထာ
အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တာဒိသိပိ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော
မွေ့ထောင်ခြင်းသည်ထည်း၊ ပဉ္စဂီကေနတူရိယေန၊ ငါးပါးသောအင်္ဂါ၊ နှင့်ပြည့်
သောတူရိယာမျိုးဖြင့်၊ ပရိဝါရိယမာနဿ၊ ခြံအပ်သောသူကဲ့သို့၊ နဟော
တိ၊ မဖြစ်၊ ဗဟုကမ္ပံ၊ များစွာအမှုကြီးငယ်ကို၊ နကာရယေ၊ အမှု၌မွေ့ထောင်
သည်ဖြစ်၍မပြုရာ၊ ဇနံ၊ မကောင်းသောအဆွေခင်ပွန်းဖြစ်၍ဖြစ်သောသူကို၊
ပရိဝဇ္ဇယေ၊ ဝေးစွာကြည့်ရာ၏။ နဥယျမေ၊ ပစ္စည်းကိုဖြစ်ခြင်းငှါအပေါင်း
အတော်အဆွေခင်ပွန်း၊ ဖွဲ့သည်အစွမ်းအားဖြင့်လုံ့လကိုမပြုရာ၊ ယောတိက္ခ၊
အကြင်ရဟန်းသည်၊ သုခါဝါဟော၊ ချမ်းသာရခြင်းကို ဆောင်တတ်၏။
ရဿနွဂိန္ဒေါ၊ ကောင်းသောအရသာ၌မက်မောခြင်းရှိသော၊ ဥထာပတ္တော၊
ကောင်းသော အရသာကိုရစေခြင်းငှါ လုံ့လပြုသော၊ သောတိက္ခ၊ ထိုရ
ဟန်းသည်၊ အတ္ထံ၊ မဂ်ဖိုတ်ဟူသောအကျိုးကို၊ ရိဗ္ဗတိ၊ ကုန်ခြင်းသို့ရောက်
စေ၏။ ဗဟုကံကမ္ပံ၊ များစွာသော အမှုကြီးငယ်ကို၊ နကာရယေ၊ အမှု၌မွေ့
ထောင်သည်ဖြစ်၍မပြုရာ၊ ဇေံ၊ ဤအမှုသစ်ကို ဆောက်တည်ခြင်းစသည်
သည်၊ အနတ္တနေယျံ၊ မိမိအကျိုးကိုဆောင်တတ်သည်မဟုတ်၊ ဣတိကတွာ၊
ဤသို့နှလုံးသွင်း၍၊ ပရိဝဇ္ဇယျ၊ ထိုအမှုသစ်ကိုများစွာဆောင်ရွက်ခြင်းမှ
ကြည့်ရာ၏။ တဟံတဟံ၊ ထိုထိုသို့သောအရပ်သို့၊ ဝိစရဏတော၊ သွားသော၊
တဿပုဂ္ဂလဿ၊ ထိုအမှုသစ်ကိုများစွာ ထေ့ကျက်သောပုဂ္ဂိုလ်၏။ ကာ
ယော၊ ကိုယ်သည်၊ ကာယာဒိအလာဘေန၊ ကိုယ်ပိတ်စသည်၏ ချမ်းသာ
ခြင်းကိုမရသောကြောင့်၊ ကိစ္ဆတိ၊ ဗြူပြင်ဆင်းရဲခြင်းသို့ရောက်တတ်၏။
ကိလမတိ၊ ပင်ပန်းခြင်းသို့ရောက်တတ်၏။ နက္ခိတော၊ ကိုယ်ပိတ်၏ဗြူပြင်
ပင်ပန်းခြင်းသို့ရောက်သဖြင့်ဆင်းရဲခြင်းရှိသော၊ သောပုဂ္ဂလေ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်
သည်၊ သမတံ၊ စိတ်၏တည်ကြည်ခြင်းကို၊ နဝိန္ဒတိ၊ မရ၊ ၊ ဩဋ္ဌပဟာတ

မတ္တောန၊ နှုတ်ခမ်းကိုထုပ်ခြင်းမျှဖြင့်လည်း။ အတ္တာနန္တိ၊ မိမိကိုယ်ကိုလည်း။
 နပဿတိ၊ အကျိုးကိုမရှိသည်၏အဖြစ်ကိုမသိ၊ ပတ္တန္တိဘာဂီဝေါ၊ ငါ့ထက်
 အကြားအမြင် သတ်ပညာရှိသော ငါနှင့်တူသော တပါးသောသူမရှိဟူ၍
 ခက်ထန်သောမာန်ရှိသဖြင့်သံချောင်းကိုမျို၍တည်သကဲ့သို့ခိုင်သောထည်
 ရှိသည်ဖြစ်၍၊ စရတိ၊ ထိုမှဤမှသွားလာ၏။ အဟံသေပေျာတိ၊ ငါသာထွင်
 မြတ်၏ဟု၊ မညတိ၊ အောက်မှေ့၏။ ဗာလော၊ သူရိုက်သည်။ အဟံ၊ ငါကား၊
 အသေပေျာ၊ မမြတ်။ ဟိနောသမာနော၊ ယုတ်သည်ဖြစ်၏ဟု၊ ဇာနန္တော၊
 သိထွက်၊ သေပေျာသမာနံ၊ မိမိထက်မြတ်သောသူနှင့်တူသည်ကိုပြု၍၊ အတ္တော
 နံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ မညတိ၊ အောက်မှေ့တတ်၏။ ပတ္တန္တိမာနသံ၊ ခက်ထန်သော
 မာန်ရှိထသော၊ တံနရံ၊ ထိုလူရိုက်ကို၊ ဝိညူ၊ ပညာရှိတို့သည်၊ နပသံသန္တိ၊ မ
 မြီးပွမ်းကုန်၊ ယော၊ အကြင်ပညာရှိသောသူသည်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သေပေျာ
 မြတ်သည်။ အတ္ထိ၊ မြစ်၏။ ဝေံ၊ ဤသို့။ ဟိနသဒိသမာနဝသေန၊ ယုတ်သော
 မာန်ဟူသော အစွမ်းအားဖြင့်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ နသေပေျာ၊ မမြတ်။ ဣတိ
 ဝါ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ အဟံ၊ ငါသည်။ ဟိနော၊ ယုတ်၏။ အဟံ၊ ငါသည်၊
 သဒိသော၊ မြတ်သောသူနှင့်တူ၏။ ဣတိ ဝါ၊ ဤသို့၎င်း၊ မာနံ၊ မာန်ကို၊ အဇ
 ပေဋ္ဌော၊ မဖြစ်စေမူ၍၊ ဝိခာထု၊ မာန်မူခြင်းကိုးပါးအစုတို့တွင်၊ ယဿကဿ
 စိဝိဝသေန၊ တစ်တစ်ခုသောမာန်မူခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်လည်း၊ နဝိကမ္ပတိ၊ မတုန်
 ထုပ်။ ၊ တထာ၊ ထိုမှတပါး၊ ပညဝန္တိ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ပညာဖြင့်ပညာရှိထ
 သော၊ တာမိံ၊ ဣဋ္ဌာရုံစသည်တို့၌လည်းခံခြင်းစသောအဖြစ်သို့ရောက်သော
 သိလေသု၊ အသေကွပ်ထတ်ထတို့၌၊ သုသမာဟိတံ၊ ကောင်းစွာတည်ကြည်
 ထသော၊ စေတောသမထသံယတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သမာပတ်ကိုဝင်စားခြင်း
 စသောသမထနှင့်ယှဉ်ထသော၊ တံဂုဂ္ဂလံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသောအလုံးစုံ
 ပယ်အပ်ပြီးသောမာန်ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဝိညူ၊ ထုရားအစရှိသောပညာရှိတို့
 သည်၊ ပသံသရေ၊ မြီးပွမ်းကုန်၏။ ၊ ဗဿ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ သဗြဟ္မစာ
 ခိသု၊ သိတင်းသုံးဘော်တို့၌၊ ဂါရဝေါ၊ ရိုသေခြင်းကို၊ နူပလတ္တတိ၊ မရအပ်၊
 သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ မထဝိ၊ မြေမြှာနဘာ၊ ကောင်းကင်သည်၊
 အာရကာယထာ၊ ဝေးသကဲ့သို့၊ သဒ္ဓမ္မာ၊ သူတော်ကောင်းတရားမှ၊ အာရ
 ကာ၊ ဝေး၏။ ၊ ယေသဉ္စ၊ အကြင်ပညာရှိသောသူတို့အားလည်း၊ သဒါ၊ အ
 ခါခပ်သိမ်း၊ ဟိရိဩတ္တပ္ပံ၊ မကောင်းမှု၌အရှက်အကြောက်သည်၊ သဒ္ဓာ၊
 ကောင်းစွာ၊ ဥပဋ္ဌိတံ၊ တည်၏၊ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား၊ ဗြဟ္မစရိယာ၊ မဂ်
 ဟူသောမြတ်သောသိတင်းသုံးခြင်းသည်၊ ဝိရုဇာ၊ စည်ပင်ပြန့်ပွားခြင်းသို့

ဝတ္ထာထီသနိပါတ်၊

နောက်၏၊ ပုနုတ္တဝါ၊ နောင်အခါတဖန်ဖြစ်ခြင်းသည်၊ ဝီတာ၊ ကုန်ပြီ၊ ယော
 သိက္ခ၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ ဥဒ္ဓတော၊ ပျံလွင့်သောစိတ်သည်၊ ရှိ၏၊ စပလော
 ယျှပ်ပေါ်ခြင်းသည်၊ ရှိ၏၊ ပံသကူလေန၊ ပံသကူသင်္ကန်းဖြင့်၊ ပါရုတော၊ ဝတ်
 ရုံ၏၊ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သိဟစပွေန၊ ခြင်္သေ့ရေဖြင့်၊ ပါရုတော
 ရုံသော၊ ကပ်စို၊ မျှော်ကဲ့သို့၊ တေန၊ ထိုပံသကူသင်္ကန်းကို ဝတ်ရုံခြင်းဖြင့်
 နဥပသောဘတိ၊ မတင့်တယ်၊ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အနုဒ္ဓ
 တော၊ ပျံလွင့်ခြင်းကင်းသော စိတ်သည်၊ ရှိ၏၊ အစပလော၊ ယျှပ်ပေါ်ခြင်း
 ထည်း၊ မဂ္ဂ၊ နှစ်ကော၊ ပါဠိဟာရိယပညာဖြင့်ပညာသည်၊ ရှိ၏၊ သံဝတိ၊ နိဗ္ဗယော
 ကောင်းစွာစောင့်ရှောက်အပ်သော ဣန္ဒြေသည်၊ ရှိ၏၊ သောပုဂ္ဂလော၊ ထို
 ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သိဟော၊ ကေသရာဇာခြင်္သေ့မင်းသည်၊ ဝိရိဂတ္တ၊ ရေ၊ တောင်
 ခွံဖြစ်သော အက္ခရာပတ္တမြား၊ ဂျာသညံ၊ ဝသန္တော၊ နေသည်ရှိသော်၊ သောဘ
 တိ၊ တင့်တယ်သကဲ့သို့၊ ပံသကူလေန၊ ပံသကူသင်္ကန်းဖြင့်၊ သောဘတိ၊
 တင့်တယ်၏၊ အဗ္ဗိမန္တော၊ တန်ခိုးသည်၊ ရှိကုန်သော၊ ယ သသဝိနော၊
 အမြဲအရံထည်းများကုန်သော၊ ဒသဒေဝသဟသသနိ၊ ဟသောင်းသော
 နတ်အရေ အတွက်ရှိကုန်သော၊ သမ္ပဟုဿ၊ များစွာကုန်သော၊ ဧတေဒေဝါ၊
 ထိုနတ်တို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ တေဒေဝါ၊ ထို
 နတ်တို့သည်၊ ဗြဟ္မကာယိကာ၊ ဗြဟ္မာအပေါင်းတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်
 ၏၊ တေဒေဝါ၊ ထိုဗြဟ္မာအပေါင်းတို့သည်၊ ဝိရိ၊ ကိလေသာမာန်စသည်တို့
 ကိုနှိပ်နင်းနိုင်သောထုံ၊ လှိုလှိုထသော၊ မဟာဈာယိ၊ ဒိဗ္ဗဝိဟာရအစရှိသည်
 တို့၏ထွန်မြတ်သော အဖြစ်သို့ရောက်သဖြင့်မြတ်သောဈာန်ဝင်စားခြင်းရှိထ
 စသော၊ သမာဟိတံ၊ ပျံလွင့်ခြင်းကို ပျက်ဆီးသည် အစွမ်းဖြင့် ကောင်းစွာ
 တည်ကြည်ထသော၊ ဓမ္မသေနာပတိ၊ တရားစစ်သူကြီးသဖွယ်ဖြစ်သော၊
 သာရိပုတ္တံ၊ သာရိပုတ္တရာမထေရ်ကို၊ အဇ္ဈတိကတာ၊ ထက်အရပ်ချိုခြင်းကိုပြု
 ၍၊ နမသန္တာ၊ ရှိခိုးကုန်ထုတ်၊ တိဋ္ဌန္တိ၊ ရပ်ကုန်၏၊ ပုရိသာဇည၊
 ယောကျ်ား အာဇာနည်ဖြစ်တော်မူသော အရှင်ထုရား၊ တေ၊ အရှင်ထုရား
 အား၊ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်၊ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း၊ ပုရိသုတ္တမ၊ ယောကျ်ား
 မြတ်ဖြစ်တော် မူသော အရှင်ထုရား၊ တေ၊ အရှင်ထုရားအား၊ နမော၊ ရှိခိုး
 ခြင်းသည်၊ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း၊ သံ၊ အကြင်အာရုံကို၊ နိဿာယ၊ အာ
 ရုံပြု၍၊ ယသထေ၊ အကြင်အရှင်ထုရားအား၊ ဈာယတိ၊ ဈာန်ဝင်စား၏၊ တံ၊
 ထိုအာရုံပြု၍ဝင်စားသောဈာန်ကို၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်ဗြဟ္မာနတ်တို့သည်၊ နာဘိ
 ဇာနာမ၊ မထိကုန်၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ သစ္စာလေးပါးတရားကိုထိကုန်သောထုရားရှင်တို့

၏။ ဂေါစရော၊ အာရုံပြုရာဖြစ်သော၊ သကော၊ ပုထုဇဉ်တို့နှင့်မဆက်ဆံ
သောမိမိ၏ဥစ္စာဖြစ်သော၊ ဂန္တိရော၊ နက်နဲသော၊ ဝေဠော၊ တရားတော်သည်။
အန္တေရံဝတ၊ အံ့ဘွယ်ရှိစွာကား၊ ယေမယံ၊ အကြင်ငါတို့သည်၊ ဝါလဝေမိ
သမာ၊ သားမြီးပျားကိုမှန်အောင်ပစ်သောထေးသမားနှင့်တူကုန်သော၊ အတိ
သုရဝံပိ၊ အလွန်သိမ်မွေ့သည်လည်းဖြစ်သော၊ ဝိသယံ၊ အာရုံကို၊ ပုဂ္ဂိုဠိတို့၊
ထိုးတွင်း၍ထိခြင်းငှါ၊ သမတ္ထာ၊ စွမ်းနိုင်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အာဂထာ၊ ဖြစ်ကုန်
သောအရှင်တို့ကို၊ ဥပပရိက္ခန္ဓာ၊ ဆင်ခြင်ကုန်သည်ရှိသော်၊ နာဘိဇာနာမ၊
မသိနိုင်ကုန်၊ သဒေဝကောယေဟိ၊ နတ်နှင့်တကွသောလူအပေါင်းသည်၊
ပူဇိတံ၊ ပူဇော်အပ်ထသော၊ ပူဇနာရဟံ၊ ပူဇော်ခြင်းကို ခံတော်မူတိုက်ထ
သော၊ တံတထာရူပံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ သာရိပုတ္တံ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ
ကို၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ တထာ၊ ထိုသို့သောသဘောရှိသော အခြင်းအရာဖြင့်
ပူဇော်သည်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ မဟာကပ္ပိနဿ၊ အသက်တော်ရှည်သော
မဟာကပ္ပိနအား။ ထိတံ၊ ငြီးခြင်းသည်၊ အဟု၊ ဖြစ်ပြီ၊ ယာဝတာယတ္တကာ၊
အကြင်မျှလောက်သော၊ ဗုဒ္ဓဓေတ္တမ္ပိ၊ ထုရားအရာ၌၊ မဟာရနံ၊ သဗ္ဗညု
ထုရားကို၊ ဝုပယိတွာ၊ ထား၍၊ ရတေဂုဏေ၊ ရတင်ကျေးဇူး၌၊ ဝိသိဋ္ဌော၊ ထူး
မြတ်သော၊ အဟံသဒိသော၊ ငါနှင့်တူသောရတင်ကိုဆောင်သောသူသည်၊
နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဝိန္ဒန္တ၊ ကြိုခြင်းသည်၊ ဥပ္ပုဇ္ဈိ၊ ဖြစ်၏၊ မယာ၊
ငါသည်၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ မေတ္တာဒိသာဝနာ ဝသေန၊ မေတ္တာစ
သည်ကိုပွားစေသည်အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပရိဝိဇ္ဈော၊ အထွေအလာပြုအပ်ပြီ၊
ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာထုရား၏၊ သာသနံကတံ၊ အဆုံးအမဖြစ်သောမဂ်ဟူသော
အကျင့်ကိုပြုကျင့်အပ်ပြီ၊ ဂရုကောဘာရော၊ ခန္ဓာဟူသော ထေးစွာသောဇန်
ကို၊ ဩဟိတော၊ ချအပ်ပြီ၊ ဒါနိဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ပုနတ္ထဝေ၊ တဖန်ဘဝသစ်
၌ဖြစ်ခြင်းသည်၊ အာယတိံ၊ နောင်အခါ၌၊ နတ္ထိ၊ မရှိပြီ၊ စိဝရေနစ၊ သင်္ကန်းဖြင့်
လည်းကောင်း၊ သယနေနစ၊ အိပ်ရာဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဘာဇနေနစ၊ သပိတ်
ဖြင့်လည်းကောင်း၊ အနုပလိဏ္ဍေ၊ တဏှာဟူသောလိမ်းကျခြင်းမရှိသည်၌၊
အနုပ္ပမေယျော၊ မနှိုင်းယှဉ်အပ်သော၊ ဂေါတမော၊ ဂေါတမထုရားရှင်
သည်၊ ဝိမထံ၊ အညစ်အကြေးကင်းသော၊ ရုဇ္ဇာလိပုမ္မံ၊ ကြာပွင့်သည်၊ အမ္ပ၊
နာ၊ ရေနှင့်အလိမ္မန္တော၊ မလိမ်းကျဘဲ၊ နိက္ခနိန္ဒောဝေ၊ ထွက်ခြင်းသို့ဥစ္စာ
သကဲ့သို့၊ တိဘဝါဘိနိဿစေတော၊ ဘဝသုံးပါးမှ တဏှာဟူသော လိမ်းကျ
ခြင်းကင်းသဖြင့်ထွက်တော်မူ၏၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ ထောဘာဒိနာ၊ ထော
ဘအစရှိသည်နှင့်၊ နုလိမ္မတိ၊ လိမ်းကျတော်မူ၊ သော၊ ထိုဂေါတမထုရား

ရှင်သည်၊ နိက္ခမနိဇ္ဇော၊ မြတ်သော ဝေသာထွက်ခြင်းသို့ ညွတ်တော်မူသည် ဖြစ်၍၊ တိဘဝါတိနိဿဇေ၊ တဏှာဟူသော လိမ်းကျခြင်းကင်းသွက်ဘဝ သုံးပါးမှ ထွက်မြောက်တော်မူ၏။ သောမဟာမုနိ၊ ထိုမုနိငါးပါးတို့ထက် မြတ်တော်မူသောထူးသည်၊ သတိပဋ္ဌာနဂီဝေါ၊ သန့်အပေါင်းတို့၏စုရာ ဖြစ်သောမြတ်သောအင်္ဂါအဖြစ်ဖြင့် သတိပဋ္ဌာနဟူသော လည်ရှိတော်မူ ၏။ သဒ္ဓါဟတ္ထော၊ အပြစ်မရှိသောတရားတို့ကိုပေးခြင်း၌ သဒ္ဓါတည်းဟူသော ထက်ရှိတော်မူ၏။ ပညာသိသော၊ ဂုဏ်ဖြစ်သောကိုယ်တော်၏ မြတ်သော အင်္ဂါဖြစ်သောကြောင့် ပညာဟူသော ဥက္ခေဋ္ဌာင်းထည်းရှိတော်မူ၏။ မဟာဥာ ဏီ၊ မြတ်သော သဗ္ဗညုတညာဏ်ထည်းရှိတော်မူ၏။ သဒ္ဓါ၊ ခပ်သိမ်းသော ကာယ၌၊ နိဗ္ဗတော၊ ငြိမ်းခြင်းသို့ ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ စရတိဝိဟရတိ၊ နေ တော်မူ၏။ ။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမာဂါထာယော၊ ဤသို့ဆိုသီကုံးအပ်သော ထေးဆွဲနှစ်ဂါထာတို့ကို၊ မဟာကဿပေါထေရော၊ မဟာကဿပထေရ် သည်၊ အဘာထိတ္ထ၊ ခွတ်ဆိုပြီး၊ မဟာကဿပထေရ်ဂါထာအနက်ပြီး၏။ ။

စက္ကာထီသနိပါတ်၊ စက္ကာထီသနိပါတ်၌၊ မဟာကဿပဗ္ဗယော၊ မဟာ ကဿပအမည်ရှိသော၊ ဧကောဝထေရော၊ မထေရ်တပါးသာတည်း၊ ဂါထာ ယော၊ ဂါထာတို့ကား၊ စက္ကာထီသဗ္ဗ၊ ထေးဆွဲတို့ထည်းကောင်း၊ ဒုဝေစ၊ နှစ်ဂါထာတို့သည်ထည်းကောင်းဟော၌၊ ဖြစ်လှန်၏။ ဣတိ၊ ဤသည် ကား၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါနံတည်း၊ စက္ကာထီသနိပါတော၊ စက္ကာထီသနိပါတ် သည်၊ သမတ္ထော၊ ပြီးပြီ၊ စက္ကာထီသနိပါတ်ပြီး၏။ ။

ပညာသကနိပါတ်၊

(၂၆၂) နု၊ ငါကြံအောက်မှေ့သည်ကား၊ ကဒါ၊ အဘယ်အခါ၌၊ အတံ၊ ငါသည်၊ ပဗ္ဗတကန္ဓု၊ ချာသုတောင်ချောက်တို့၌၊ ဧကောကိယော၊ တယောကိ အထည်းထည်း၊ အရတိယော၊ တဏှာဟူသော နှစ်ယောက်မြောက်သော အဘော်မရှိသည်ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗဘဝံ၊ ခပ်သိမ်းသောဘဝကို၊ အနိစ္စတော၊ အနိစ္စ ဣတိ၊ အမြဲမရှိဟူ၍၊ ဝိပဿံဝိပဿန္တော၊ ရှုထုတ်၊ ဝိဟဿံ၊ နေရပါအံ့နည်း၊ မေ၊ ငါ၏၊ တံ၊ အနိစ္စတံ၊ ထိုသို့သော စိတ်အကြံသည်၊ ကဒါ၊ အဘယ်အခါ၌၊ ဘဝိဿတံ၊ ဖြစ်ထွက်နည်း။ ။ အတံ၊ ငါသည်၊ တိန္ဒူပရဓရော၊ ဆိုးရည်ဖြင့် ပျက်အပ်သော ထားငယ်ဖြင့် အပိုင်းအပိုင်း ဖြတ်အပ်သော သင်္ကန်းကို ဆောင်သော၊ ကာသာဝဝတ္ထော၊ ဖန်ရည်စွန်းသော သင်္ကန်းကို ဝတ်သော၊ အမမော၊ ဒါယကာဂိုဏ်း၌ မြတ်နိုးခြင်းကင်းကော၊ နိရာသော၊ တရံထရ သောအာရုံ၌တောင့်တခြင်းမရှိသော၊ ဓုနု၊ ရဟန်းသည်၊ ဟုတွံ၊ ဖြစ်၍၊ ရ-

ဂဗ္ဗ၊ရာဂကို၎င်း၊ဒေါသဗ္ဗ၊ဒေါသကို၎င်း၊ တထေဝ၊ထိုအတူသာလျှင်၊မော
ဟဗ္ဗ၊မောဟကို၎င်း၊ဟန္တာ၊ရာဂစသောကိထေသာတို့ကိုအရိယာမဂ်ဖြင့်
ဖြတ်၍၊သဒ္ဓါ၊မဂ်ဖိုလ်ချင်းသာဖြင့်ချင်းသာခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ပဝနဂတော၊
တောကြီးသို့ကပ်ထွက်၊ ကဒါနု၊အဘယ်အခါ၌သာလျှင်၊ ဝိဟသသံ၊နေရပါ
အံ့နည်း၊ဝေရောဂနိဗ္ဗံ၊သေခြင်းနားခြင်း၏အသက်သဖွယ်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊
မဂ္ဂ၊ဇရာယုပဗ္ဗုတိ၊သေခြင်းအိုခြင်းတို့ဖြင့်နှိပ်စက်အပ်သော၊ဣဇံကာယံ၊
ဤကိုယ်ကို၊အနိစ္စံအနိစ္စံဣတိ၊အနိစ္စဟူ၍၊ ဝိပဿမာနော၊အဘယံတလဲလဲရှု
ထွက်၊ဝိတဘယော၊အကြောင်းကိုပယ်သဖြင့် ကင်းသော ကြောက်ခြင်းရှိ
သည်ဖြစ်၍၊ကဒါနု၊အဘယ်အခါ၌သာလျှင်၊ဝိဟသသံ၊နေရပါအံ့နည်း၊ဝနေ
တောကြီး၌၊တန္နု၊တံပရိဝိတက္ကံ၊ထိုအကြံသည်၊ကဒါ၊အဘယ်အခါ၌၊ ဘဝိ
ဿတိ၊ဖြစ်ပါလတ္တံ့နည်း၊ ဘယဇနနိ၊နှစ်ဆယ်ငါးပါးသောတေးကြီး
တို့၏ဖြစ်ကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ဒုက္ခာဝတံ၊ကိုယ်မိတ်၌ဖြစ်သောအလုံးစုံ
သောဝန်ဆင်းရဲကိုဆောင်တတ်ထသော၊ တဏှာလတံ၊တဏှာတည်းဟူ
သောနှုတ်ရှိသော၊ ဗဟုဝိဝေဝတ္တနိ၊ များသောအပြားရှိသောအာရုံဘဝသို့
အစဉ်လိုက်တတ် စီးယိုတတ်ထသော၊ တဏှာထတံ၊ တဏှာတည်းဟူ
သော နှုတ်ကြိုးကို၊တိမိတံ၊ ထက်ထွစွာသော၊ ပညာမယံ၊မဂ်ပညာဖြင့်ပြီး
သော၊အထိ၊ကောင်းစွာသွေးအပ်သော သန်ထွက်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ဝိရိယ
အတောက်အပ် ရှိသော၊သဒ္ဓါဟူသောထက်ဖြင့်ကိုင်၍၊ ဆေတွာ၊ဖြတ်၍၊
ကဒါနု၊အဘယ်အခါ၌၊ တန္တိပရိဝိတက္ကံ၊ထိုအကြံသည်လည်း၊ဘဝိဿတိ၊
ဖြစ်ပါလတ္တံ့နည်း၊ ဥက္ခတေဇံ၊ သမထဝိပဿနာအစွမ်းအားဖြင့် သွေးအပ်
သည်ဖြစ်၍ ထက်သောတန်ခိုးရှိသော၊ ပညာမယံ၊မဂ်ပညာဖြင့်ပြီးသော၊
ဣတိနံ၊ထုရားပစ္စေက ဗုဒ္ဓါထုရားတပည့်သားတို့၏၊ သတ္တံ၊ဓားထက်နက်
ကို၊သဟဿ၊အဆောတလျှင်၊ အာဒိယိတွာ၊ဆွဲယူကိုင်၍၊ သသေနံ၊စစ်
သည့်နှင့်တကွသော၊မာရံ၊ကိထေသအဘိသင်္ခါရစသောမာန်ကို၊သဟဿ
အဆောတလျှင်၊ဘဗ္ဗိထံ၊ဗျက်ဆီးရပါအံ့နည်း၊ထိဟာသေန၊မြဲမြံသောနေ
ရာဟုဆိုအပ်သော ပရာဇိတပညောင်၌၊ တံနုတံပရိဝိတက္ကံ၊ ထိုအကြံသည်၊
ကဒါ၊အဘယ်အခါ၌၊ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်ပါလတ္တံ့နည်း၊ ဓမ္မဂရဟိ၊ တရား၌ရှိ
သေခြင်းနှင့်ဟဗ္ဗသောအားဖြင့်တရားကိုအထွေပြုကုန်သော၊တာဒိတိ၊ဣဋ္ဌာ
ရုံစသည်တို့၌သည်းခံခြင်းစသောတာဒိထက္ခ ဘာသို့ရောက်ကုန်သော၊ဟာ
ထာဝဒသိဟိ၊မတောက်မပြန်မြင်သောပညာနှင့်မြည့်စုံကုန်သော၊ ဇိတိန္ဒြ
ယေဟိ၊အရိယာမဂ်ဖြင့် မကောင်းမှုကို အောင်ပြီးသော ဣန္ဒြေရှိကုန်သော၊

သန္တိတိ၊ ဘုရားအစရှိသော သူတော်ကောင်းတို့နှင့်၊ သမာဂမေသုသမာပ
မော၊ ပေါင်းဘော်ခြင်းသည်၊ ဘဝေ၊ ဖြစ်ပါအံ့နည်း၊ ကဒါနု၊ အဘယ်အခါ
၌၊ ပဓာနိယော၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း၌ ထေ့သောသူကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဒိဋ္ဌော၊ မြင်
အပ်သည်၊ ဘဝေ၊ ဖြစ်ရပါအံ့နည်း၊ တန္နု၊ တံပရိဝိတက္ကံ၊ ထိုအကြံသည်
သာယျင်၊ ကဒါ၊ အဘယ်အခါ၌၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့နည်း၊ ခုဒ္ဒါ၊ ဖွတ်ခြင်း
သည်ထည်းကောင်း၊ ဝိပါသာ၊ ရေထိပ်ခြင်းသည်ထည်းကောင်း၊ ဝါတာတ
ပါ၊ လေနေပူတံသျှပ်တို့သည်ထည်းကောင်း၊ ဟိဇုသရီသပါ၊ ပေါက်ဖက်ပိုး
ကင်းသန်းတို့သည် ထည်းကောင်း၊ ဝံ၊ ငါ့ကို၊ ကဒါနု၊ အဘယ်အခါ၌လျှင်၊
နဗျာဓေယိ သန္တိ၊ မညှဉ်းဆဲ မနှိပ်စက်ပါကုန်လတ္တံ့နည်း၊ တံ၊ ထိုသို့ဆိုခဲ့ပြီး
သောထေးရန်တို့ဖြင့် နှိပ်စက်ခြင်းသည်၊ ဝိရိဗ္ဗဇေ၊ တောင်ချောက်ဝှံ၌၊ နဘ
ဝိဿတိ၊ မဖြစ်ပါလတ္တံ့နည်း၊ အတ္တတ္ထိယံ၊ အကျိုးဖြင့် အလိုရှိအပ်သော၊
တန္နု၊ တံပရိဝိတက္ကံ၊ ထိုအကြံသည်၊ ကဒါ၊ အဘယ်အခါ၌၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်
ပါလတ္တံ့နည်း၊ မဟေသိနာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝိဒိတံ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်
တော်ဖြင့်ထိုးထွင်း၍ သိအပ်သော၊ ယံစတုသဂ္ဂာဒိဓမ္မံ၊ အကြင်သဂ္ဂာထေးပါး
စသောဘုရားသည်၊ အတ္ထိဂါဏိ၊ ခုဒ္ဒသာနိ၊ မထည်းတူးအပ်သောကုသိုလ်
အဆောက်အဦ ရှိကုန်သော သူတို့သည် မြင်နိုင်ခဲကုန် ထသော၊ တာနိ
စက္ကာရိ သဂ္ဂာနိ၊ ထိုအရိယသဂ္ဂာထေးပါးတို့ကို၊ သမာဟိတက္ကော၊ မဂ်သမာ
ဓိဖြင့်ကောင်းစွာ တည်ကြည်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သတိမာ၊ ကောင်း
သောသတိနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ ပညာယ၊ အရိယမဂ်ပညာဖြင့်၊ အဟံ၊
ငါသည်၊ ကဒါနု၊ ပေါ၊ အဘယ်အခါ၌သာလျှင်၊ အာဂန္တံ ပရိဝိန္နိသံ၊ ထိုးထွင်း
၍ သိပါလတ္တံ့နည်း၊ တန္နု၊ တံပရိဝိတက္ကံ၊ ထိုသဂ္ဂာထေးပါးတရားတို့ကိုထိုး
ထွင်း၍ သိခြင်းစသောအကြံသည်၊ ကဒါ၊ အဘယ်အခါ၌၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်
လတ္တံ့နည်း၊ ခုဒ္ဒပ၊ စက္ခုဝိညာဉ်ဖြင့် သိအပ်သော ရူပါရုံ၌လည်းကောင်း၊ အဓိ
တေ၊ ဉာဏ်ဖြင့်ဝိုင်းခြား၍ သိအပ်သော၊ သဗ္ဗေစ၊ သောတဝိညာဉ်ဖြင့် သိ
အပ်သော သဒ္ဓါရုံ၌လည်းကောင်း၊ ဂဇ္ဇေစ၊ စာနဝိညာဉ်ဖြင့် သိအပ်သော ဂန္ဓာ
ရုံ၌လည်းကောင်း၊ ရသေစ၊ ဇိဝှာဝိညာဉ်ဖြင့် သိအပ်သော ရသာရုံ၌လည်း
ကောင်း၊ ဖုထိကဗ္ဗေစ၊ ကာယဝိညာဉ်ဖြင့် သိအပ်သော ဗောဓုဗ္ဗာရုံ၌လည်း
ကောင်း၊ အာဒိတ္တတော၊ တဆဲ တပါးသောမီးတို့ဖြင့် ရဲရဲတောက်သော အား
ဖြင့်၊ ဓမ္မေစ၊ ဓမ္မာရုံ၌လည်းကောင်း၊ သမထေတိ၊ ဝိပဿနာမဂ်သမာဓိတို့
နှင့်၊ ယုက္ကော၊ ပြည့်စုံလျက်၊ ပညာယ၊ ဝိပဿနာပညာနှင့် တကွသော မဂ်
ပညာဖြင့်၊ အန္တံဒက္ခိသံ၊ မြင်ရပါအံ့နည်း၊ တဒိဒံ တံ နုဒံ ပရိဝိတက္ကံ၊ ထိုအကြံ

ထေရဂါထာပါဠိတော်နိဿယ

သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်ပါလတ္တံ့နည်း။ ၊ ဒုဗ္ဗစနေ၊ မကောင်းသောကြမ်း
 ကြုတ်စွာသောစကားဖြင့်၊ ဝုတ္တော၊ ထိခိုက်ချွတ်ချယ်၍ဆိုအပ်၏။ တတော
 နိမိတ္တံ၊ ထိုကြမ်းကြုတ်သော ဖရူသဝါစာဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ ဝိမ
 နော၊ နှလုံးမကောင်းသောစိတ်ရှိသည်။ ကဒါနူ၊ အဘယ်အခါ၌သာလျှင်၊ န
 ဟေသံ၊ မဖြစ်ဘဲရှိပါအံ့နည်း။ အဟိ၊ ငါ့ကို၊ ပသတ္တော၊ တစ်စုံတယောက်
 သောသူသည်ဦးပွန်းအပ်၏။ တတောနိမိတ္တံ၊ ထိုသူတပါးတို့ဦးပွန်းခြင်းဟု
 သောအကြောင်းကြောင့်၊ တုဋ္ဌော၊ နှစ်လိုဝမ်းမြောက်ခြင်းသည်။ နဟေသံ၊
 မဖြစ်ရလျှင်၊ တဒိဒ္ဓပရိတက္ကံ၊ ထိုအကြံသည်။ ကဒါ၊ အဘယ်အခါ၌၊ ဘဝိဿ
 တိ၊ ဖြစ်ပါလတ္တံ့နည်း။ ၊ ကဋ္ဌစ၊ သစ်တို့ကို ထည်းကောင်း၊ တိထေစ၊
 မြက်တို့၏အရတို့ကို ထည်းကောင်း၊ လတာစ၊ နွယ်တို့ကိုထည်းကောင်း၊
 ဣမေခန္ဓေ၊ ဤငါ၏သန္တာန်အကျုံးဝင်ကုန်သောခန္ဓာတို့ကိုထည်းကောင်း၊
 အဓိတေ၊ ဣန္ဒြိယခန္ဓာဖြင့် မရေတွက်နိုင်ကုန်သော၊ ဓမ္မေစ၊ ရုပ်တို့ကို
 ထည်းကောင်း၊ အဏ္ဏတ္တံကာနေ၊ အဏ္ဏတ္တတရားတို့ကိုထည်းကောင်း၊ ဗာ
 ဟိရာနိစ၊ ဗာဟိရတရားတို့ကို ထည်းကောင်း၊ သမံ၊ အနိစ္စအစရှိသောအား
 ဖြင့်အညီအမျှကိုကတွာ၊ ပြု၍၊ တုထေယျံ၊ နှိုင်းယှဉ်ဆင်ခြင်ရလို၏။ တဒိဒ္ဓ
 တံအုဒ္ဓံပရိတက္ကံ၊ ထိုသို့သောအကြံသည်။ ကဒါ၊ အဘယ်အခါ၌၊ မေ၊ ငါ့အား
 ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်ပါလတ္တံ့နည်း။ ၊ ဣဝီဘိ၊ ထုရားအစရှိကုန်သောသူတော်
 ကောင်းတို့သည်။ ပယာတမ္ဘိ၊ သွားရာဖြစ်သော၊ ပထေ၊ သမထဝိပဿနာဟူ
 သောခရီး၌၊ ဇေန္တံ၊ သွားသောအားဖြင့်ကျဉ်ထည်သော၊ ဝံ၊ ငါ့ကို၊ ပါဝုသကာ
 လမေစော၊ မိလားလအခါ၌ရှာသောမိလားကြီးသည်။ နဝေန၊ အသစ်သော၊
 တောယေန၊ မိလားရည်ဖြင့်၊ ဝနေ၊ တော၌၊ သစိဝရံ၊ သင်္ကန်းနှင့်တကွ၊ ကဒါ
 နူ၊ အဘယ်အခါ၌သာလျှင်၊ ဩဝဿတေ၊ မိလားစွတ်ပါလတ္တံ့နည်း၊ တန္နု၊ တံ
 ပရိတက္ကံ၊ ထိုအကြံသည်။ ကဒါ၊ အဘယ်အခါ၌၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်ပါလတ္တံ့
 နည်း။ ၊ ထိခလ္လိနေ၊ ငှက်၏သုင်သွေးကြောင့်ဖြစ်သော၊ ဒိဇေယ၊ အဓိ
 ဝမ်းမှတကြိမ်ဥတွင်းမှတကြိမ်၍သို့နှစ်ကြိမ်ပွားပေါက်သော၊ မယူရဿ၊
 ဥဒေါင်းငှက်၏၊ ပနေ၊ နေရာတော၌၊ ဝိရိဂန္ထ၊ ရေ၊ တောင်ခေါင်း၌၊ ရုတံ၊
 ဥဒေါင်းတို့၏တွန်သံကို၊ သုတွာ၊ နားထောင်၍၊ ပဗ္ဗုဋ္ဌဟိတွာ၊ အိပ်ရာမှထ
 ၍၊ အမထဿ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ ပတ္တိယာ၊ ရခြင်းငှါ၊ ဝံ၊ ငါ့အား၊ သံဝိန္နု၊ ယေ၊ သုံးပါးအ
 ပြားရှိသောဘဝကိုအနိစ္စဟုကောင်းစွာကြံရပါအံ့နည်း။ တံနူ၊ ထိုအကြံသည်
 သာလျှင်၊ ကဒါ၊ အဘယ်အခါ၌၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်ပါလတ္တံ့နည်း။ ၊ ကဒါနူ၊
 အဘယ်အခါ၌သာလျှင်၊ ဝဂံ၊ ဝဂီ၊ မြစ်သို့ထည်းကောင်း၊ ယရုနံ၊ ယရနာ

ဟညာသနိပါတ်၊

မြစ်သို့လည်းကောင်း၊ သံရဿတီ၊ သရဿတီမြစ်သို့လည်းကောင်း၊ ပါ
 တာထိက္ကံ၊ သရဗ္ဗရာဇာဏိအတွင်း၌မြို့မြို့စွာတည်ခြင်းငှါစွမ်းနိုင်သောအရပ်
 သို့လည်းကောင်း၊ ဗထဝါရဝဂ္ဂ၊ မဟာသန္ဓရာ၌ကြီးစွာလည်သောဝဲအဝ
 သို့လည်းကောင်း၊ ဝိထိံသနံ၊ ကြောက်ခြင်းမရှိသည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ ဣဒ္ဓိယာ
 တန်ခိုးဖြင့်၊ အသဇ္ဇမာနော၊ မပြေမတွယ်သည်ဖြစ်၍၊ ကဒါနု၊ အဘယ်အခါ၌
 သာသျှင်၊ ပတေရေယျံ၊ ဆင်းရဲပါအံ့နည်း၊ တန္နု၊ တံပရိပိတက္ကံ၊ ထိုအကြံသည်၊
 ကဒါ၊ အဘယ်အခါ၌၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့နည်း၊ ၊ သံဂါမစာဓိ၊ စစ်မြေအ
 ရပ်၌ကျင်သည်သော၊ နာဂေါ၊ ဆင်ပြောင်သည်၊ နံ၊ ထိုစစ်မြေအရပ်သို့၊ ပဝိ
 သေတွာ၊ ဝင်၍၊ ဇကော၊ နှစ်ယောက်မြောက်သော သူမရှိတယောက်အ
 ထည်းတည်း၊ စေတိဣ၊ မိမိအလိုအားဖြင့်သွားသကဲ့သို့၊ ဇေတထာ၊ ထိုအ
 တူ၊ ကာမဂုဏေသု၊ ကာမဂုဏ်ငါးပါးတို့၌၊ ပဝတ္တံ၊ ဖြစ်သော၊ သဗ္ဗံသုတံ
 နိမိတ္တံ၊ အလုံးစုံသောတင့်တယ်သောအာရုံရှိသော၊ ဆန္ဒံ၊ ပြင်းစွာတပ်သော
 ဆန္ဒရာဂကို၊ ဗျာနေယုတော၊ ဗျာန်နှင့်ယှဉ်လျက်၊ နိဗ္ဗဇ္ဇယံနိဗ္ဗဇ္ဇယန္တော၊
 အကြွင်းမဲ့ပတ်သည်ဖြစ်၍၊ ကဒါ၊ အဘယ်အခါ၌၊ ပဒေါသယေ၊ အရဟတ္တ
 မဂ်ဖြင့်ပျက်ဆီးပောက်ခွဲအံ့နည်း၊ တံ၊ ထိုအကြံသည်၊ ကဒါ၊ အဘယ်အခါ
 ၌၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်ပါရလတ္တံ့နည်း၊ ၊ ဒလိဒ္ဓကော၊ အမှတ်မရှိထရံတ
 ယောက်သောအသက်မွေးရာမှကင်းသောသူဆင်းရဲသည်၊ ဣဏန္ဓေ၊ မြို့ကို
 ယူ၍ထိုမြို့ကိုဆပ်ခြင်းငှါမစွမ်းနိုင်သောကြောင့် မြို့ရှင်တို့သည်ငင်ဆွဲအပ်
 သော၊ ခနိကေတိ၊ မြို့ရှင်တို့သည်၊ ဝိဒ္ဓိတော၊ နှိပ်စက်အပ်သောသူသည်၊ နိဝိံ၊
 ရွှေအိုးကို၊ အာရာဇေပိတွာ၊ အဓိဂတိံ၊ ရ၍၊ ဣဏဂ္ဂ၊ တင်သောမြို့ကိုလည်း၊
 သောဇေတွာ၊ ပေးဆပ်သော အားဖြင့်စင်စေ၍၊ သုခေန၊ ချမ်းသာသဖြင့်၊
 ဇီဝန္တော၊ အသက်မွေးရသည်ဖြစ်၍၊ တုဋ္ဌော၊ နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်သည်၊
 ဘဝေယျယထာ၊ ဖြစ်ရာသကဲ့သို့၊ ဇေတထာ၊ ထိုအတူ၊ အဟံပိ၊ ငါသည်
 ထည်း၊ ကဒါ၊ အဘယ်အခါ၌သာသျှင်၊ ကာမ ဣန္ဒြိယံ၊ မြို့နှင့်တူသောကာမ ဣန္ဒ
 ကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍၊ မဟေသိနော၊ မြတ်စွာထုရား၏၊ သာသနံ၊ အရိယာ
 တို့၏ဥစ္စာဖြင့်ပြည့်သောမြတ်စွာထုရား၏ သာသနာတော်ကို၊ အဓိဂမ္မ၊ ရ၍၊
 တုဋ္ဌော၊ နှစ်သက်သည်၊ ဘဝိဿံ၊ ဖြစ်ရပါအံ့နည်း၊ တံပရိပိတက္ကံ၊ ထိုအကြံ
 သည်၊ ကဒါ၊ အဘယ်အခါ၌၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့နည်း၊ ၊ တယာ၊
 သင်သည်၊ ဗဟုနိဝဿာနိ၊ များစွာသောနှစ်တို့ပတ်လုံး၊ အဂါရဝသေန၊
 အထူးထူးသော ဆင်းရဲအပေါင်းသို့ အစင်လိုက်သော လူ၏အထတ်၌နေ
 သဖြင့်၊ ယာစိတော၊ တောင်းပန် အပ်သည်၊ အဋ္ဌိနု၊ ဖြစ်သည် မဟုတ်တုံ

ထေရဂါထာပါဠိတော်နိဿယ

ထေရ၊ တေ၊ သင့်အား၊ ဣဒံ၊ ဤသင် သည်များစွာသောနှစ်တို့ပတ်လုံးတောင်း
 ပန်ခြင်းသည်၊ အလံနု၊ သင်အားစွမ်းနိုင်သည်သာလျှင်တည်း။ ခါနီဣဒါနိ၊ ယ
 ခုအခါ၌၊ တံ၊ ထိုထိုတောင်းပန် ခြင်းသည်၊ ပဗ္ဗဇိတံ၊ ရဟန်းပြုသည်၊ သမာနံ၊
 ဖြစ်သော၊ ဝံ၊ ငါ့ကို၊ ကီ၊ ကာရထံ ကေနကာရထေန၊ အဘယ်သို့သောအ
 ကြောင်းကြောင့်၊ ဝိတ္တ၊ အိုစိတ်၊ တုဝံ၊ သင်သည်၊ နိယုဉ္ဇထိ၊ သမထဝိပဿနာ
 ကိုစွန့်၍ယုတ်သောမြင်ခြင်း၌ဗျဉ်စေဘိသနည်း။ ဝိတ္တ၊ အိုစိတ်၊ တယာ၊
 သင်သည်၊ အဟံ၊ ငါ့ကို၊ ယာပိတောနနု၊ အကယ်၍တောင်းပန်သကဲ့သို့၊ အဋ္ဌ၊
 ဖြစ်စွတကား၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ တဒနုရုပံ၊ ထို
 တောင်းပန်သည်နှင့်ထျှင်စွာ၊ နပဗ္ဗိပဇ္ဇတိ၊ မကျင့်ဘိသနည်း။ ဝိတြိဆဒါ၊
 ဆန်းကြယ်သောအကာဟုဆိုအပ်သော အတောင်ရှိကုန်ထသော၊ ဝိဟင်္ဂီ
 မာ၊ ဥဒေါင်းဌက် အပေါင်းတို့သည်၊ မဟိန္ဒဗောသတ္တ နိတာဘိဂဗ္ဗိနော၊
 မြေ၌ ကြွေးကြော်သော အသံဖြင့် ဆောင်အပ်သော အကြောင်းကြောင့်
 ကောင်းစွာကြွေးကျော်လေ့ရှိကုန်သော၊ တေ၊ ထိုဥဒေါင်းဌက်အပေါင်းတို့
 သည်၊ ဝိရိဗ္ဗဒေ၊ တောင်တို့ဖြင့်ခြံရံအပ်သော၊ ဝနမ္ဘိ၊ တော၌၊ ဈာယိနံ၊ ဈာန်
 ဝင်စားသော၊ တံ၊ သင့်ကို၊ ခမိဿန္တိ၊ သင်တောင်းပန်သည် အတိုင်းမွေ့
 ထျှင်စေကုန်လတ္တံ့။ ကုထေစ၊ အမျိုးအစင် အဆက်တို့ကို လည်း
 ကောင်း၊ ဝိက္ကေစ၊ ချစ်ကျွမ်းဝင်သော အဆွေခင်ပွန်းတို့ကိုလည်းကောင်း၊
 ဝိယေ၊ ချစ်မြတ်နိုး အပ်ကုန်သော၊ ဥာတကေစ၊ ဆွေမျိုးသားခြင်း တို့ကို
 ထည်းကောင်း၊ ထေကေ၊ ထေကန္တိ၊ ခိန္နာရတိကာမဂုဏဉ္ဇ၊ ရှင်မြူးမွေ့ထျှင်
 ခံစားအပ်သောကာမဂုဏ်ကိုလည်းကောင်း၊ သဗ္ဗံ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောအလုံး
 စုံကို၊ ဗဟာယ၊ စွန့်၍၊ ဣဓ၊ ဤတော အရပ်သို့၊ အဇ္ဈုပဂတော၊ ကပ်၏။
 ဝိတ္တ၊ အိုစိတ်၊ အထောဝိ၊ ထိုမှတပါးလည်း၊ တံ၊ သင်သည်၊ မယံ၊ ငါ့အား၊
 နတုဿထိ၊ မနှစ်သက်စေ လတ္တံ့နည်း။ ဝိတ္တ၊ အိုစိတ်၊ တေ၊ ဤသို့ကာမသို့
 လိုက်၍ မဖြစ်ခြင်းသည်၊ မမမေဝ၊ ငါ့အားသာလျှင်၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်
 ကြောင့်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဗရေသံ၊ သူတပါး တို့အား။
 တံ၊ ထိုကာမသို့ လိုက်၍ ဖြစ်ခြင်းသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ သန္နာဟာကာ
 လေ၊ ကိလေသာ ဟူသော မာန်ကိုစစ်ထိုးခြင်းငှါ ဘာဝနာဖြင့် ဖွဲ့သောကာ
 ထ၌၊ နံတိဝတွာ၊ ထိုသူပင်တည်းဟုဆို၍၊ ပရိဒေဝိတေန၊ ဝိုကြွေးသဖြင့်၊
 ကိံပယောဇနံ၊ အဘယ်အကျိုး ရှိအံ့နည်း။ ယသ္မာ၊ အကြင် ကြောင့်၊
 ဣဒံဝိတ္တဉ္ဇ၊ ဤစိတ်သည်လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗံ၊ ထိုမှတပါးအလုံးသောတေ
 ထုဋ္ဌကသင်္ဂီ၊ ရတရား သည်လည်းကောင်း၊ စလံ၊ တုန်ထွပ်သော တရား

မည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပေက္ခမာနေ၍၊ ပညာစက္ခုဖြင့်ရှုထုတ်၊ အဘိနိက္ခမိ၊ အိမ်သဖွယ်ဖြစ်သောကာမဂုဏ်တို့မှထွက်မြောက်ပြီး၊ အမတ်ပဒံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို ဖြစ်သံပရိယေသန္တော၊ ရှာသည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝိတ္ထ၊ အိုစိတ်၊ အနုဝတ္ထေန္တော၊ သင်အလိုရှိတိုင်းသော အရပ်သို့မလိုက်မူ၍၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ ပရိယေသနမေဝ၊ ရှာခြင်းကိုသာ ဟျင်၊ ကရေမိ၊ ငါပြုလေအံ့၊ ဝသံယုတ္တဝါဒါရာဂမကင်းသဖြင့်ဖြစ်နိုင်ခဲ့ သောအကျင့်တုန်ထုပ်သောစိတ်ကို တော့မျောနှင့်တူ၏ဟူ၍၊ အသင့်ဟော တော်မူထေ့ရှိသော၊ မဟာဘိသက္ကော၊ မြတ်သောဆေးသမားနှင့်တူသော၊ နရဒမ္မသာရထိ၊ လူနတ်တို့အားဆုံးမခြင်း၌မြတ်သော ရထားထိန်းသဖွယ် ဖြစ်သော၊ ဗွိပဒါနံ၊ အခြေနှစ်ချောင်းရှိကုန်သောသတ္တဝါတို့ထက်၊ ဥတ္တမော၊ မြတ်တော်မူသောဘုရားလည်း၊ အဝိတရာဂေန၊ ရာဂမကင်းသေးသောသူ သည်၊ ဝိတ္တစထံ၊ စိတ်၏တုန်ထုပ်ခြင်းသည်၊ မက္ကဋ္ဌံသန္နိဘံ၊ တော့မျောက်နှင့် တူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ အဝိတရာဂေန၊ ကာ မရာဂမကင်းသောသူသည်၊ သုဒန္နိဝါရယံ၊ အလွန်မြင်နိုင်ခဲ့သော၊ ဝိတ္တစထံ စိတ်၏တုန်ထုပ်ခြင်းသည်၊ မက္ကဋ္ဌံသန္နိဘံ၊ တော့မျောက်နှင့်တူ၏။ ဣတိ၊ ဤ သို့၊ ယုတ္တဝါဒါ၊ ကောင်းစွာအသင့်ဟောထေ့ရှိသော၊ မဟာဘိသက္ကော၊ မြတ် သောဆေးသမားသဖွယ်ဖြစ်တော်မူသော၊ နရဒမ္မသာရထိ၊ လူနတ်တို့အား ဆုံးမခြင်း၌ကောင်း သောရထားထိန်း သဖွယ်ဖြစ်တော် မူသော၊ ဗွိပဒါနံ၊ အခြေနှစ်ချောင်းရှိသော သူတို့ထက်၊ ဥတ္တမော၊ မြတ်တော်မူသောဘုရား သည်၊ ယက္ကယေသု၊ အကြင်ဝတ္ထုကာမဂုဏ်ကိလေသာကာမဂုဏ်တို့၌၊ သိတာ၊ ဖွဲ့ကုန်သော၊ တေပုထုဇ္ဇနာ၊ ထိုပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ပုနတ္တဝေ၊ တဖန်ဘဝသစ်၌ဖြစ်ခြင်းတို့ကို၊ ငွေိနော၊ ရှာဖွ်းကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဧကန္တေန စင်စစ်သဖြင့်၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို၊ ဣန္ဒြိယန္တိ၊ အလိုရှိကုန်၏။ ဣန္ဒြိယန္တော၊ အလိုရှိ ကုန်သော်လည်း၊ ဝိတ္တေန၊ စိတ်သည်၊ နိတာ၊ ဆောင်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ နိရာဂတာ၊ ငရဲ၌ဖြစ်စေတတ်သော ကံကိုပြုကုန်သော ကြောင့်စီးပွားချင်း သာဗျကင်းကုန်သည်ဖြစ်၍၊ နိရယေ၊ ငရဲ၌ပဝတ္တံ၊ ဖြစ်သော၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ ကို၊ နဝိန္ဒိံ သု၊ မရကုန်ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ကာမာ၊ ကာမတရားတို့ ကို၊ ဝိတြာ၊ ဆန်းကြယ်ကုန်၏ဟူ၍၊ မရရာ၊ ကောင်းမြတ်ကုန်၏ဟူ၍၊ မနော၊ ရမာ၊ နှလုံးမွေ့ထေ့ကုန်၏ဟူ၍၊ တေပုထုဇ္ဇနာ၊ ထိုပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ အဝန္တိံ သု၊ ခံစားကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ နိရယေ၊ ငရဲ၌၊ နိရာဂတာ၊ စီး ပွားချင်းသာဗျကင်းကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အဝိန္ဒိံ သု၊ ခံရကုန်၏။ မယုရကောဉ္စာ

ဘိရုဒဓိ၊ ဥဒေါင်းကြီးကြာတို့၏ တွန်သံတို့ဖြင့်ဖြှမ်းသော၊ ကာနုနော၊ တောကြီး၌၊ ဖိပိဟိ၊ သစ်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဗျုဒ္ဓေယျဟိ၊ ကျားတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပုရက္ခတော၊ ခြံရံအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဝသံဝသန္တော၊ မေတ္တာကိုပွားစေသဖြင့်နေထွက်၊ ကာယေ၊ ကိုယ်၌၊ အပေက္ခံ၊ ဝဲကွက်ခြင်းကင်းသည်ဖြစ်၍၊ ဇဟိ၊ ကိုယ်အသက်ကိုမငဲ့မှု၍၊ နိဗ္ဗာန်သို့စေထွတ်သော အေးဖြင့်စွန့်ထေအံ့၊ ဝံ၊ ငါ့ကို၊ မာပိရောဓေ၊ ဤရဲခဲစွာသောဗုဒ္ဓုပ္ပာဒနဝမေဏာကိုမချွတ်ယွင်းစေထင့်၊ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့၊ ဝိတ္တ၊ အိုပိတ်၊ ဝံ၊ ငါ့ကို၊ ပုရေ၊ ရဟန်းပြုသည်မှရှေး၌၊ နိယုဇ္ဇထိ၊ ကောင်းသော အကျင့်၌အားထုတ်စေလော့၊ ဝျာနာနိ၊ ပဌမဈာန်စသောလေးပါးသော ဈာန်တို့ကို လည်းကောင်း၊ ဣန္ဒြိယာနိ၊ သဒ္ဓါစသော ငါးပါးသော ဣန္ဒြေတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဗာဇာနိ၊ သဒ္ဓါစသော ငါးပါးသော ဗိုလ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂိသမာဓိ ဘာဝနာစ၊ ခုနစ်ပါးသော ဗောဇ္ဈင်္ဂိလေးပါးသော သမာဓိတို့ကိုပွားစေခြင်းတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဟိသောဝိဇ္ဇာ၊ သုံးပါးသော ဝိဇ္ဇာတို့ကို လည်းကောင်း၊ ဘာဝေဟိ၊ ပွားစေလော့၊ ဗုဒ္ဓသာသနော၊ မြတ်စွာထူးရာ အဆုံးအမထေဝီ၌၊ မြို့တော၊ တည်ထုက်၊ ဗုသပ၊ ပုဏာဟိ၊ ရောက်လေလော့၊ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့၊ ဝိတ္တ၊ ပိတ်၊ တွံ၊ သင်သည်၊ ဝံ၊ ငါ့ကို၊ ပုရေ၊ ရဟန်းပြုသည်မှရှေး၌၊ နိယုဇ္ဇထိ၊ ကောင်းသော အကျင့်၌အားထုတ်စေလော့၊ အမဘဿ၊ သေခြင်းကင်းသော နိဗ္ဗာန်သို့၊ ပတ္တိယာ၊ ရောက်ခြင်း၌၊ နိယုာနိကံ၊ ဝင်္ဂီမှထွက်မြောက်စေတတ်သော၊ သဗ္ဗဒုက္ခက္ခယောဂဝံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော ဝင်္ဂီဆင်းရဲတို့၏ ကုန်ရာ နိဗ္ဗာန်၏ အမြိုက်ဆေးသဖွယ်ဖြစ်၍ဖြစ်ထသော၊ သဗ္ဗကိလေသသောဝနံ၊ အကြွင်းမရှိသော ကိလေသာဟူသော အညစ်အကြေး၏ စင်ကြယ်ကြောင်းလည်း ဖြစ်ထသော၊ အဋ္ဌဝိကံအင်္ဂါ၊ ရှစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံထသော၊ မဂ္ဂံ၊ မဂ်ကို၊ ဘာဝေဟိ၊ ပွားစေလော့၊ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့၊ ဝိတ္တ၊ ပိတ်၊ တွံ၊ သင်သည်၊ ဝံ၊ ငါ့ကို၊ ပုရေ၊ ရဟန်းပြုသည်မှရှေး၌၊ နိယုဇ္ဇထိ၊ ကောင်းသော အကျင့်၌အားထုတ်စေလော့၊ ယောနိသော၊ သင့်သော နှလုံးသွင်းခြင်းဖြင့်၊ ခန္ဓေ၊ တေသုဋ္ဌကဥပါဒါနုက္ခန္ဓာတရားတို့ကို၊ အနိဂ္ဂံ၊ အနိဂ္ဂဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ဒုက္ခန္တိ၊ ဒုက္ခဟူ၍လည်းကောင်း၊ ပရိပဿ၊ အဖန်တလဲလဲပိပဿနာ ဥာဏိဖြင့်ရှုလော့၊ ယတောယသ္မာကာရဏာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ တဏှာ၊ ထဏှာသည်၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို၊ သရဒေတိ၊ ဖြစ်စေတတ်၏၊ တံ၊ ထိုဒုက္ခသစ္စာကိုဖြစ်စေတတ်သော တဏှာကို၊ ဗော၊ စွန့်ထော့၊ ဣဝေဝံ၊ ဤအတ္တဘော၌သာလျှင်၊ ဒုက္ခဿ၊ နှလုံးဆင်းရဲ၏၊ အန္တအန္တဝတော၊ အနိဂ္ဂစသည်သာလျှင် အဆုံးရှိသောကြောင့် အနိဂ္ဂဟူ၍ ပိပဿ

နံ၊ ရှုခြင်းကို၊ ကရောဟိ၊ ပြုလေထော၊ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့၊ ဗိတ္တ၊ ဗိတ်၊ ထွံ၊ သင်
 သည်၊ ဝံ၊ ငါ့ကို၊ ပုရေ၊ ရဟန်းပြုသည်မှရှေး၌၊ နိယုဇ္ဇထိ၊ ကောင်းသောအကျင့်
 ၌အားထုတ်စေလော၊ ။ ယောနိသော၊ အသင့်အားဖြင့်၊ ခန္ဓေ၊ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ
 တရားငါးပါးတို့ကို၊ အနိစ္စံ၊ အနိစ္စဟူ၍၎င်း၊ ဒုက္ခန္တိ၊ ဒုက္ခဟူ၍လည်း
 ကောင်း၊ သညံ၊ မိမိအလိုသို့မလိုက်ခြင်းအပိုမရခြင်းအနှစ်မရှိခြင်းအတ္တမှ
 ဆိတ်သောကြောင့်၊ အနတ္တဟိ၊ အနတ္တဟူ၍လည်းကောင်း၊ အစံတိ၊ အစီး
 အပွါးမဲ့ကိုဘောင်တတ်၏ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဝဂေန္တိ၊ သူ့သတ်နှင့်တူ၏
 ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဝိပဿ၊ အတန်တလဲလဲရှုလေထော၊ မနောဝိစာရေ၊
 မနောဝိစာရဟုမှတ်ဆင်သောကာမဂုဏ်၌ရှိသောဝမ်းမြောက်ခြင်း၏အနီး
 ၌၊ စေကသော၊ တဆဲရှစ်ပါးအပြားရှိသောဗိတ်ကို၊ ဥပရုန္တ၊ မြစ်လေထော၊
 ဣတိဝေံ၊ ဤသို့၊ ဗိတ္တ၊ ဗိတ်၊ ထွံ၊ သင်သည်၊ ဝံ၊ ငါ့ကို၊ ပုရေ၊ ရဟန်းပြုသည်မှရှေး
 ၌၊ နိယုဇ္ဇထိ၊ ကောင်းသောအကျင့်၌ အားထုတ်စေလော၊ ။ ခုဏ္ဍော၊ ဦး
 ပြည်းသောအဖြစ်သို့ရောက်သော၊ ဝိရူပေါ၊ ဝေးလယ်ဖြင့် အပိုင်းပိုင်းဖြတ်
 သောဆိုးရည်ဖြင့်အဆင်းကိုဖျက်သော ဖန်းရည်စွန်းသောအဝတ်ကိုဝတ်
 သောကြောင့်ဘောက်ပြန်သော အဆင်းရှိသောအဖြစ်သို့ ရောက်သော၊ အ
 ဘိဿပမာဂတော၊ သမိတ်ထက်စွဲထွက် အရိယာတို့သည် ပြုအပ်သော
 ဆွမ်းခံသွားခြင်းသို့ ကပ်သော၊ ကပါလဟတ္ထော၊ ဆွမ်းခံခွက်ကိုလက်စွဲ
 သော၊ ဘိက္ခော၊ ဆွမ်းကိုရှာမှီးသော ရဟန်းသည်၊ အထုဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ
 ၏၊ မဟေသိနော၊ မြတ်သောထိလကျေးဇူးစသည်ကိုရှာထော် မူပြီးသော၊
 သတ္ထု၊ မြတ်စွာထုရား၏၊ ဝစနေ၊ အဆုံးအမတော်ဖြစ်သောစကားတော်၌၊
 အနုယုဇ္ဇထာ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို အားထုတ်ပွါးစေထော၊ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့၊ ဗိတ္တ၊
 အိုဗိတ်၊ ထွံ၊ သင်သည်၊ ဝံ၊ ငါ့ကို၊ ပုရေ၊ ရဟန်းပြုသည်မှရှေး၌၊ နိယုဇ္ဇထိ၊
 ကောင်းသောအကျင့်၌ ဟူ၍ စေလော၊ သုသံဝတတ္ထော၊ ကောင်းစွာကိုယ်
 နှုတ်တို့ကိုစောင့်ရှောက်သောဗိတ်ရှိထူး၊ ဝိထိခန္ဓေ၊ ဆွမ်းခံသွားခြင်းဖြင့်
 ခရီးဆုံ၏အကြား၌၊ စရိစရန္တော၊ သွားသောရဟန်းသည်၊ ဣလေသုစ၊ ဒါဟ
 ကာတို့၌လည်းကောင်း၊ ကာမေသုစ၊ ကာမဂုဏ်တို့၌လည်းကောင်း၊ ဒေါထိ
 နော၊ ရာဟုမြူစသောငါးပါးသောအဖြစ်မှကင်းသော၊ ဝုဏ္ဏမာထိယာ၊ ထပြည့်
 နေ၌၊ စန္ဒောယထာ၊ ထကဲ့သို့၊ အသင်္ဂမာနသော၊ တဏှာဖြင့် မပြီမတွယ်
 မကပ်စိမ်းသည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ စရ၊ ကျင့်လေထော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗိတ္တ၊ အို
 ဗိတ်၊ ထွံ၊ သင်သည်၊ ဝံ၊ ငါ့ကို၊ ပုရေ၊ ရဟန်းဖြစ်သည်မှရှေး၌၊ နိယုဇ္ဇထိ၊
 ကောင်းသောအကျင့်၌ဟူ၍ စေလော၊ ထွံ၊ သင်သည်၊ အရည်ကော၊ အရည်

ကင်ရောင်ဆောက်တည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်ဇော၊ ပိဏ္ဍပါတိကော၊ ပိဏ္ဍ
ပါတ်ရောင်ဆောက်တည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်ဇော၊ သောသာနိကော၊ ဝံသု
သာန်ရောင်ဆောက်တည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်ဇော၊ ဝံသုကူလိကော၊ ဝံသု
ကူရောင်ဆောက်တည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်ဇော၊ နေသန္တိကော၊ နိသဇရ
တင်ဆောက်တည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်ဇော၊ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ရတေ၊
ရတင်ကျေးဇူး၌၊ ရတေ၊ မွေ့ထျော်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်ဇော၊ ဣတံ၊ ဤသို့၊
ဗိက္က၊ အိုစိတ်၊ တွံ၊ သင်သည်၊ ဝံ၊ ငါ့ကို၊ ပုဇေ၊ ရဟန်း၊ ဖြစ်သည့်ရှေ့၌၊ နိယုဇ္ဇထိ
ရတင် ၊ ကျေးဇူး၌ ယှဉ်စေသော၊ ပထာနိ၊ အထီးကို၊ ဣစ္ဆန္တေ၊ အလိုရှိသော
ပုရိသော၊ လိမ္မာသောထောက်ျားသည်။ ရုက္ခာနံ၊ သစ်ပင်ကို၊ နေပေတွာ၊
စိုက်ပျိုး၍၊ ဖလေသိယထာ၊ အထီးကိုသာအလိုရှိသကဲ့သို့၊ အပထော၊ အထီး
မရှိသည်ရှိသော်၊ မူလေ၊ အဖြစ်၌၊ တရုံ၊ သစ်ပင်ကို၊ ဆေတ္တံ၊ ဖြတ်ခြင်း၌၊
ဣစ္ဆတိယထာ၊ အလိုရှိသကဲ့သို့၊ တမေဝ၊ ထိုသစ်ထီးကိုသာလျှင်၊ ဣစ္ဆတိ
ယထာ၊ အလိုရှိသကဲ့သို့၊ ဗိက္က၊ စိတ်၊ တွံ၊ သင်သည်၊ တထူပဝံ၊ ထိုသစ်ပင်
စိုက်သောထောက်ျားနှင့်တူသော၊ ဣဒံဗိက္ကံ၊ ဤစိတ်ကို၊ ကရောသိ၊ ပြုလေ၊
ယံဝံ၊ အကြင်ငါ့ကို၊ ပဗ္ဗန္ဓယ၊ ရဟန်းအဖြစ်၌၊ အပ္ပမဇ္ဈိတံ၊ မမေ့မထော့စေ
ခြင်း၌၊ ပဗ္ဗန္ဓပထံ၊ ရှည်စွာသောအခွန်သို့ရောက်သောရဟန်းအကျိုးကို၊ အ
နိစ္စမှိဝေ၊ အမြဲမရှိသည်ဖြစ်၍ဖြစ်သော အလွန်တန်ဖျပ်ခြင်းရှိသောဝံသ
ရာအစ၌၊ နိယုဇ္ဇထိ၊ ယှဉ်စေသည်၏ အစွမ်းဖြင့် မတိုက်တွန်းလင့်လော၊
အရူပံ၊ အညှီအရွှေစသောအဆင်းရှုပ်၏ မရှိသောအားဖြင့်အရူပမည်သော
ဒုရင်္ဂံ၊ ဝေးသောအရပ်၌ဖြစ်သော ဝေးသောအရပ်၌တည်သော အာရုံကိုမ
တပ်သော၊ ဧကစာရီ၊ တစ်တည်းသာဖြစ်လေ့ရှိသော၊ ဗိက္ကံ၊ စိတ်သည်။ ဟော
တိ၊ ဖြစ်၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ တဝဝသေန၊ သင်၏အလိုဖြင့်၊ ယဒိမိ
အနုဝတ္တတိ၊ အကယ်၍အစဉ်လိုက်၍ဖြစ်အံ့လည်း၊ ဣဒါနိ၊ ယခုထုရားအဆုံး
အမကိုရသောအခါ၌၊ တေ၊ သင်၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ နကရိဿာမိ၊ ငါလိုက်
နာ၍မပြုအံ့၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ကာမာ၊ ကာမတရားတို့သည်၊ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲ
သောသဘောရှိကုန်၏၊ ကဗျုကာ၊ စပ်ခါးသောအကျိုးရှိကုန်၏၊ မဟတ္တယာ
မိမိကိုစွပ်စွဲခြင်းအစရှိသော အပြားဖြင့်များသောဘေးရှိကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထို
ကြောင့်၊ နိဗ္ဗာနမေဝ၊ နိဗ္ဗာန်ကိုသာလျှင်၊ အဘိမနော၊ ရှေးရှုသောစိတ်ရှိသည်
ဖြစ်၍၊ စရိသံပိဟာရိသံ၊ နေအံ့၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အလက္ခာ၊ တင့်တယ်ခြင်း
ကြက်သရေမှကင်းသဖြင့်လည်းကောင်း၊ အဟိရိက္ကတာယ၊ ဟုတ်မှန်တိုင်း
သောအဖြစ်၌ ပြက်ရယ်မှု ပြုသကဲ့သို့ အရှက်မရှိသည် အဖြစ်ဖြင့်လည်း

ကောင်း၊ နနိက္ခမိံ၊ ကျောင်းမှ မထွက်ပြီ၊ စိတ္တဟောတု၊ စိတ်ဟူသောအ
 ကြောင်းကြောင့်၊ စိတ္တဝထိကော၊ ရံခါဒိဂဏ္ဍရံခါပရိဗိုဇ်ဖြစ်၍မတည်တန့်
 သောစိတ်ရှိသော ယောကျ်ားကဲ့သို့ အလိုရှိတိုင်းသို့လိုက်သည်။ ဟုတွေး၊
 ဖြစ်၍၊ နနိက္ခမိံ၊ ကျောင်းမှ မထွက်အံ့၊ ခုရကန္တနာယ၊ မင်းအစရှိသည်ကိုပြစ်
 ဖွား၍ကြောက်လန့် ထုန်ထွပ်သဖြင့်၊ နနိက္ခမိံ၊ ကျောင်းမှ မထွက်အံ့၊ အာ
 ဇီဝဟောတု၊ အသက်မွေးခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊
 နနိက္ခမိံနပဗ္ဗဇိံ၊ ဂဟန်းပြုသည်မဟုတ်၊ စိတ္တ၊ အိုစိတ်၊ တေ၊ သင်၏၊ ပရိဿ
 ဝေါ၊ သင့်အလိုသို့လိုက်အံ့ ဟု ဝန်ခံခြင်းကို၊ မယော၊ ငါသည်၊ နကတော၊ မပြု
 အပ်ပြီ၊ သပ္ပုရိသေတိ၊ ထုရားအစရှိသောသူတော်ကောင်းတို့သည်၊ အပ္ပိစ္ဆ
 တာ၊ အလိုနည်းခြင်းမည်သည်ကို၊ ဝဏ္ဏိတာ၊ မြီးမွမ်းအပ်၏၊ မက္ခပ္ပဟာနံ၊
 သူတပါးတို့၏ကျေးဇူးချေခြင်းကို၊ ပဿတ္ထံ၊ မြီးမွမ်း၏၊ ဒုက္ခဿ၊ ဝင်္ဂီဆင်းရဲ
 ၏၊ ဝုပသမော၊ ငြိမ်းရာဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်သို့ချောက်စေခြင်းကို၊ သပ္ပုရိသေတိ၊
 ထုရားအစရှိသောသူတော်ကောင်းတို့သည်၊ ဝဏ္ဏိတာ၊ မြီးမွမ်းအပ်၏၊ သမ္မ
 အချင်းစိတ်၊ ကယော၊ သင်သည်၊ တေသုဂုဏေသု၊ ထိုဂုဏ်တို့၌၊ ပတိဋ္ဌိတဗ္ဗံ၊
 တည်အပ်၏၊ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ စိတ္တ၊ စိတ်၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ နိယုဗ္ဗထိ၊
 တိုက်တွန်းနှိုးဆော်လော၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ထံ၊ သင်စိတ်သည်၊ ဝုဗ္ဗိဏ္ဏံ၊
 ရှေး၌ဖြစ်သောမိမိ၏ အလိုကြီးခြင်းစသောအကျင့်ကို၊ ကိံနာမဂစ္ဆထိ၊ အ
 ဘယ်သို့ကျင့်လတ္တံ့နည်း၊ ပဂ္ဂယေသု၊ ပဂ္ဂည်းတို့၌၊ တဗျာ၊ တပ်သောတဏှာ
 သည်၎င်း၊ အဝိဇ္ဇာစ၊ ထိုပဂ္ဂည်းတပ်ခြင်း အဖြစ်ကို ဖုံးလွှမ်းတတ်သော
 အဝိဇ္ဇာသည်လည်းကောင်း၊ ဝိယာ၊ သားမယားစသည်တို့၌ချစ်သောအဖြစ်
 သည်လည်းကောင်း၊ အမယဉ္စ၊ ကုသိုလ်ဓမ္မတို့၌မမွေ့ချော်ခြင်းဟုဆိုအပ်
 သောမချစ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ သုဘာနိဇ္ဈပါနိစ၊ အတွင်းသန္တာန်အပ
 သန္တာန်တို့၌ဖြစ်ကုန်သော တင့်တယ်သောရူပါရုံတို့သည်လည်းကောင်း၊
 သုဝေဒနာစ၊ ဣဋ္ဌာရုံကိုစွဲ၍ဖြစ်သောသုဝေဒနာသည်လည်းကောင်း၊ မနာ
 ဝိယာ၊ နှစ်လိုအပ်ချစ်အပ်သောသဘောရှိကုန်သော၊ ကာမဂုဏာစ၊ ကြွင်း
 သောကားမဂုဏ်အရတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဝန္တာ၊ ထိုကာမဂုဏ်ကိုမှီ၍
 ဖြစ်သောဆန္ဒရာဂကိုစွန့်အန်ခြင်းတို့သည်၊ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊
 ဝန္တေ၊ ဆန္ဒိတေ၊ စွန့်အပ်ကုန်သော၊ တေ၊ ထိုဆန္ဒရာဂတို့ကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊
 အာဝမိတုံ၊ နောက်၌အန်ခြင်းငှါ၊ နဉ္စဿာပဟေ၊ စွန့်အပ်ကုန်သောကြောင့်၊
 မတတ်နိုင်ကုန်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသော ဘဝယောနိဂတိဗိညာဏဋ္ဌတိ
 တို့၌၊ စိတ္တ၊ စိတ်၊ တေကဝ၊ သင်၏၊ ဝစော၊ စကားကို၊ မယော၊ ငါသည်၊ ကတံ၊

ပြုအပ်၏။ ကရောဇန္တာဝ၊ ပြုသော်လည်း၊ ဗဟုသုတော်သု၊ များစွာသောဇာ
 တိတို့ရှိ၊ မေမယာ၊ ငါသည်၊ နုကောပိတော၊ အမျက်မထွက်အပ်သည်။ အံထိ၊
 ဖြစ်၏။ တေတဝ၊ သင်၏။ အဇ္ဈတ္တသမ္ဘဝေါ၊ မိမိကောင်းစွာဖြစ်သည်ဖြစ်၍၊
 အကတညတယ၊ သုကျေးဇူးအထူးကို မသိတတ်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ တ
 ယာ၊ သင်သည်၊ ကတေနိဗ္ဗတ္တိတေ၊ ဖြစ်စေအပ်သော၊ ဒုက္ခေ၊ မသိနိုင်သော
 အစမထင်သောသံသရာဝင်ဆင်းရဲ၌၊ ဗိရိ၊ ကြာမြင့်စွာသောကာလပတ်ထုံး
 သံသရိတံ၊ ငါကျင်လည်ရူးထပြီ၊ ဝိတ္တ၊ အိုစိတ်၊ တွညေဝ၊ သင်သည်သာ
 သျှင်၊ ပြာဟူတော၊ ပုပ္ဖွားအဖြစ်ကို၊ နောအဗ္ဗာကံ၊ ငါတို့အား၊ ကရောထိ၊ ပြု
 သိ၏။ တံ၊ သင်သည်၊ ခတ္တိယာ၊ မင်းယောကျ်ားအဖြစ်ကို ထည်းကောင်း၊
 ရာဇဒိဝိဝိတိဝေသော၊ မင်းမိန်းမအဖြစ်ကို ထည်းကောင်းကုန်သည်အ
 ဖြစ်ကိုထည်းကောင်း၊ သုဒ္ဓေါ၊ သူဆင်းရဲအဖြစ်ကိုထည်းကောင်း၊ ကရော
 ထိ၊ ပြုသိ၏။ ဧကဒါ၊ ထရံတခါ၌၊ ဒေဝတ္တနံဝါဝိ၊ နတ်အဖြစ်သည်ထည်း
 ကောင်း၊ ဝါဟသာ၊ ပြုတတ်သောအဖြစ်ဖြင့်၊ တွေဝတွံဝေဟေတုဘာဝေန၊
 သင်ဟူသောအကြောင်းကြောင့်သာလျှင်၊ ဘဝါမ၊ ငါတို့ဖြစ်ရကုန်၏။ တွေ
 ဝဟေတု၊ သင်စိတ်ဟူသောအကြောင်းကြောင့်သာလျှင်၊ အသုရာ၊ အသုရာ
 တို့သည်၊ ဘဝါမသေ၊ ငါတို့ဖြစ်ရကုန်ပြီ၊ တံမူလကံ၊ သင်စိတ်ဟူသောအ
 ကြောင်းကြောင့်၊ နေရယိကာ၊ ငရဲသူတို့သည်၊ ဘဝါမသေ၊ ဖြစ်ရကုန်ပြီ၊
 အထောပိ၊ ထိုမှတပါးထည်း၊ ဧကဒါ၊ ထရံတခါ၌၊ တိရစ္ဆာနုဒတောပိ၊ တိရ
 ခ္ဆာန်တို့သည်ထည်းကောင်း၊ ပေတတ္တနံဝါဝိ၊ ပြိတ္တာ၏အဖြစ်သည်ထည်း
 ကောင်း၊ ဝါဟသာ၊ ပြုတတ်သောအဖြစ်ဖြင့်၊ တွေဝတွံဝေဟေတု၊ သင်
 စိတ်ဟူသောအကြောင်းကြောင့်သာလျှင်၊ ထဝါမသေ၊ ငါတို့ဖြစ်ရကုန်ပြီ၊
 ပုနုပ္ပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ၊ မံ၊ ငါကို၊ ဒုန္တိ၊ သာသိနု၊ ကောင်းသောစိတ်ရှိသောခင်
 ပွန်းတုယောင်ဆောင်သောရန်သူဖြစ်၍ ငါ့အားဖျက်ဆီးထွက်၊ ။ ဣဒါနိ၊ ယ
 ခုအခါ၌၊ ပုဗ္ဗေပိယ၊ ရှေး၌ကဲ့သို့၊ ဝတ္တေတု၊ ငါ့အားထွည့်ပတ်ခြင်း၌၊ နဒသော
 မိ၊ ငါမပေးအံ့၊ ရဟု၊ ရဟု၊ မြှန်မြှန်၊ စာရဏိကံ၊ မပြတ်ခြင်း၌ ထိုကံသ
 ကဲ့သို့၊ ဒသေယျံ၊ ပြပေအံ့၊ ဥပ္ပတ္တကောနေဝ၊ သူ့ကဲ့သို့ဖြစ်စေသဖြင့်ထည်း၊
 မယာ၊ ငါနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ ထထွာတု၊ သင်တထွာနှင့် ယှဉ်သော စိတ်ရှိသည်၊
 ပထောဘထိ၊ ငါ့အား ပြားယောင်းထွည့်စားသိ၏၊ ဝိတ္တ၊ အိုစိတ်၊ မယာ၊ ငါ
 ကို၊ တေတယာ၊ သင်စိတ်သည်၊ ဝိရာမိတံ၊ ငါ့အားချွတ်ယွင်းသည်၏ အဖြစ်
 ကို၊ ကိဉ္ဇာပိကထေထိ၊ အကယ်၍ကားဆို၏နှင့်၊ ပန၊ ထိုသို့ဆိုသော်လည်း၊
 ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဝိရာမိကံ၊ ချွတ်ယွင်းခြင်းကို၊ ကိဉ္ဇာပိ ကထေထိ၊

အကယ်၍ကားဆို၏ရှင်၊ ပန၊ ထိုသို့ဆိုသော်လည်း၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဝိရာ
မိကံ၊ ချွတ်ယွင်းခြင်းကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ နကတံ၊ မပြုအပ်ပြီ၊ တေ၊ သင်၏၊
ဣဒံပိတ္တံ၊ ဤပိတ်သည်ကား၊ ပုရေ၊ ဤအခါမှရှေး၌၊ ယေနအာကာရေန၊ ရူပါရုံ
ဝသောအာရုံဘိက္ခုကပ်ခြင်းဝသောအခြင်းအရာဖြင့်၊ ဣန္ဒြိယန္တိ၊ အလိုရှိ
၏၊ ယတ္တကံ၊ အကြင်မျှထောက် အလိုရှိတိုင်းသော အာရုံသို့သွယ်၊ စာရိ
ကံ၊ အာရုံပြုသဖြင့်ကျက်စားသည်ဖြစ်၍၊ စရတိပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ တဿ၊ ထို
စိတ်၏၊ ဝသေ၊ အလို၌၊ ယတ္တကံ၊ အကြင်မျှထောက်၊ ဝံ၊ ငါကို၊ ယထာ၊ အကြင်
အခြင်း အရာဖြင့်၊ ဝိစရန္တဿ၊ သွားသောငါ့အား၊ သုခံ၊ ချမ်းသာသည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ စရဏကော၊ ဖြစ်သော၊ တေဿဝ၊ ထိုငါအားသာလျှင်၊ ယ
ထာသုခံ၊ ချမ်းသာစွာ၊ စာရိကံ၊ အလိုရှိတိုင်းသောအာရုံ၌ကျက်စားသော
အားဖြင့်သွားခြင်းသည်၊ စရတိပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဇ္ဇ၊ ယခုမူကား၊ ပတိန္ဒု၊
အပြားအားဖြင့်သစ်သောမုန်ရှိသော၊ ဟတ္ထိံ၊ ဆင်ကို၊ အင်္ကျီသဂ္ဂဟောပိယ၊
ထိမ္မာစွာသောဆင်ဆရာသည်ချွန်းဖြင့်နှိပ်ခွဲသကဲ့သို့၊ ယောနိသော၊ အဆင့်
အားဖြင့်လုံးသွင်း၍၊ တံ၊ ထိုအမုန်ယစ်သောဆင်နှင့်တူသောစိတ်ကို၊ နိဂ္ဂဟိ
ဿာမိ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းမှတ်ပွန်း၍ပြေးဆံ့သောငှါမမေ့အံ့၊ ဝံမမ၊ ငါ၏၊ သတ္တဝ၊ ဆရာ
ဖြစ်သောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣဝံထေရကံ၊ ဤအကြွင်းမရှိသောခန္ဓာဟုဆို
အပ်သောထေရကကို၊ အဓိဋ္ဌဟိ၊ ဥာဏ်တော်ဖြင့်တည်စေ၏၊ ကိံဝန္တိ၊ အ
ဘယ်သို့တည်စေသနည်း၊ အနိစ္စဟော၊ အပြီမရှိသောအားဖြင့်လည်းကောင်း၊
အဇ္ဈဝတော၊ တရံဘုရားမြဲခြင်းမရှိသော သဘောအားဖြင့်လည်းကောင်း၊
အသာရတော၊ ချမ်းသာခြင်းအနှစ်သာရစသည်တို့၏ မရှိသော အားဖြင့်
လည်းကောင်း၊ အဓိဋ္ဌဟိ၊ ဆောက်တည်တော်မူ၏၊ ဇိနဿ၊ မြတ်စွာဘုရား
၏၊ သာသနော၊ အဆုံးမတော်၌၊ ပဗ္ဗိပဇ္ဇိတံ၊ အဟုတ်အဟတ်ထိုးထွင်း၍ထိ
ခြင်းငှါပိတ္တ၊ အိုစိတ်၊ ဝံ၊ ငါကို၊ ပက္ခန္ဓာ၊ ပြေးဝင်စေလော့၊ သုနုတ္တရာ၊ အလွန်
ကူးခြင်းငှါပြုနိုင်ခဲ့သော၊ စာတော၊ ဩစာ၊ ထိုကာမောစာဝသော ဩစာ
ထေးပါးမှ၊ ဝံ၊ ငါကို၊ တာရေဟိ၊ ကူးမြောက်စေလော့၊ ပိတ္တ၊ အိုစိတ်၊ ဣဝံအ
တ္တဘာဝကေတံ၊ ဤအတ္တဘောဟု ဆိုအပ်သော အိမ်သည်၊ ပေါရာဏကံပိ
ယ၊ ရှေး၌ကဲ့သို့၊ တေတဝံ၊ သင်အား၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တုယံ
သင်၏၊ ဝသေ၊ အလို၌၊ အနုဝတ္တိတံ၊ အစဉ်လိုက်စေခြင်းငှါ၊ နဟိနယုတ္တံ၊
မသင့်၊ မဟေထိနော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနော၊ သာသနာကော်၌၊ ပဗ္ဗဇိ
တော၊ ရဟန်းပြုသည်၊ အဂ္ဂိ၊ ဖြစ်၏၊ ပဗ္ဗဇိတကာလတော၊ ရဟန်းပြုသောအခါ
ငှါပဋ္ဌာသ၊ စ၏၊ မာဒိဿ၊ ရဟန်းဟူသည်ငါ့ကဲ့သို့သဘောရှိလျှန်သည်၊ ဝိနာ

သခေရိနေဒါ၊ ကိလေသာကို ပျက်ဆီးခြင်းငှါ မဂ်ဖိုလ်ဟူသော ကျေးဇူးကို ဆောင်တတ်ကုန်သောရဟန်းတို့သည်သာလျှင်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ နဂါ စ၊ မြင့်မြင့်ဟိမဝန္တာအစရှိကုန်သောအထုံးစုံသော တောင်တို့သည်လည်း ကောင်း၊ သမုဒ္ဒါစ၊ အရှေ့မျက်နှာ၌ဖြစ်သောသရဗ္ဗရာအစရှိကုန်သောအထုံးစုံသောသရဗ္ဗရာတို့သည် လည်းကောင်း၊ ဝိဒိသာစ၊ အရှေ့တောင်ထောင့်အစရှိသော ထေးပါးကုန်သော အထောင့်အရပ်တို့သည် လည်းကောင်း၊ အဝေစ၊ အောက်အရပ်သည်လည်းကောင်း၊ ဒိသာစ၊ အထက်နတ်ပြည်နှင့် တကွသောအထုံးစုံသောသတ္တဝါသင်္ခါရတို့သည်လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်ထိမ်းကုန်သော၊ တိတဝါစ၊ ကာမဘဝစသော သုံးပါးသော ဘဝတို့သည်လည်းကောင်း၊ အနိစ္စာ၊ အမြဲမရှိကုန်၊ ဥပဗ္ဗုတာ၊ ဇာတိအစရှိသောရာဂအစရှိသောကိလေသာတို့သည် နှိပ်အပ်ကုန်၏၊ ဝိတ္ထု၊ အိုစိတ်၊ ထုံ၊ သင်သည်၊ ကုဟိံ၊ အဘယ်အရပ်၌၊ ဂတော၊ သွားသည်ဖြစ်၍၊ တေ၊ သင်အား၊ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ၊ ရမိဿတိ၊ မွေ့ထောင်လတ္တံ့နည်း၊ ပရံ၊ လွန်စွာ၊ မိတိံ၊ မြဲမြံသော အဖြစ်၌တည်သော၊ ဝံမမ၊ ငါ့ကို၊ ဝိတ္ထု၊ အိုစိတ်၊ ထုံ၊ သင်သည်၊ ကိံ၊ ကာဟိထိ အသိုပြုလတ္တံ့နည်း၊ ဝိတ္ထု၊ အိုစိတ်၊ တေ၊ သင်၏၊ ဝဿ၊ နှုတ်ကော၊ အလိုယူ အစဉ်လိုက်ခြင်းသည်၊ နအထံ၊ နယုတ္တံ၊ မသင့်၊ ဥဘတော၊ ရခံ၊ နှစ်ဘက်သော အဝှမ်းသော၊ ဘတ္တံ၊ ပုဇွေထိ၊ ထမင်းထုပ်ကို၊ ဇာတု၊ ဧကန္တေန၊ စင်စစ်သဖြင့်၊ နုဆုပေ၊ နုဆုပေယျ၊ ခြေဖြင့် မထိစေရာသကဲ့သို့၊ ထထာ၊ ထိုအတူ၊ ပူရံ၊ အထူးထူးအပြားအပြားသောမစင်၏ပြည့်ရာဖြစ်သော၊ နုဝသော၊ တသန္ဓနံ၊ ကိုးပါးသောအမာဝတို့မှပိုစီးသောမစင်ရှိသော၊ ဣဝံ၊ ကာယံ၊ ဣမဿ၊ ကာယဿ၊ ဤကိုယ်၏၊ မိ၊ စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်သည်၊ အတ္ထု၊ ဖြစ်စွတကား၊ ဝရဟဏေ၊ ယုဗ္ဗိဂါဠသေဝိတေ၊ ဝက်ထီးဇေဏီမည်သောသားတို့သည်သက်ဝင်၍မြှုပ်ရာလည်း ဖြစ်ထသော၊ ပကထေ၊ ဝသုန္ဓရေ၊ ကြပထေ့အားဖြင့်သာလျှင်ကောင်းထသော၊ ပဗ္ဗာ၊ ရကုဋေ၊ တောင်ရှိုင်းသောတောင်တွတ်၌၊ နဝမ္ပု၊ နာ၊ အသစ်အသစ်သော ခိုလှုံစေခြင်း၊ ဗါဂုဿ၊ ထိတ္တကာ၊ နနေ၊ ရွာသော ခိုလှုံစေခြင်းသွန်းအပ်သော တောကြီး၌၊ တဟိံ၊ ထိုတောနှင့် တကွသော တောင်၌၊ ဂုဟာ၊ ဂေဟဂတော၊ လိုလ်ဟုဆိုအပ်သောကျောင်းသို့ကပ်ထုတ်ရမိဿထိ၊ ဘာဝနာဖြင့် မွေ့ထောင်ထိမ့်သတည်း၊ သုနိလင်္ဂါ၊ ကောင်းစွာစိမ်းညိုသောလည် ရှိကုန်ထသော၊ သုထိခါ၊ ကောင်းသော ဥစ္စန်းလည်းရှိကုန်ထသော၊ သုပက္ခကာ၊ ကောင်းသော အတောင်လည်းရှိကုန်ထသော၊ သုဝိတ္ထုပက္ခန္ဓနာ၊ ကောင်းစွာဆန်းကြယ်သော အတောင်တည်းဟူသော

အရိုးလည်းရှိကုန်ထသော၊ သုမဂ္ဂ၊ စောသတ္တနိတာ၊ ကောင်းသောသာယာ
သော အသံအပေါင်းဖြင့်ကြွေးကြော်ခြင်းရှိကုန်ထသော၊ အဘိဂဇ္ဇိနော၊ ရှေး
ရှုရှေးရှုတွန်သာကုန်ထသော၊ ယေဝိဟင်္ဂမာ၊ အကြင်ဥဒေါင်း အစရှိကုန်
သောဌာန်အပေါင်းတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ထေမယုရာဒယော၊ ထိုဥ
ဒေါင်းအစရှိကုန်သောဌာန်အပေါင်းတို့သည်၊ ဝနမ္ဘိ၊ တော၌၊ ဈာယိနံ၊ ဈာန်
ဝင်စားထွေရှိသော၊ တံ၊ သင့်ကို၊ ရမိသန္တိ၊ တောအမှတ်ကိုဖြစ်စေထွက်မွေ
ထွေရောက်စေကုန်ထကွယ်၊ ဒေဝေ၊ မိလားသည်၊ ဝုဋ္ဌမ္ဘိ၊ စွတ်သည်ရှိသော်၊ စတုရင်္ဂီ
ထေ၊ လက်လေးသစ်အတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ တိထေ၊ နိသောအဆင်းရှိသော
မြက်သည်၊ ဇာတေ၊ ရောက်သည်ရှိသော်၊ မေဗန္ဓိတမ္ဘိ၊ မိလားတိမ်ရောင်
သည်၊ သံပုပ္ဖိတေ၊ ကောင်းစွာပွင့်သော၊ ကာနုနော၊ တောကြီး၌၊ နဂန္တရေ၊
တောင်ကြား၌၊ ဝိဇုပိသမော၊ သစ်ပင်နှင့်အတူ၊ သယိသံ၊ ကျိန်းဝင်ခြင်းကို
ပြုအံ့သတည်း၊ တုလသန္တိ၊ လဲဝါအဆင်းနှင့်တူသောအရောင်ရှိထသော၊
ရုဗုန္ဒသော၊ အထွေရှိထသော၊ တံ၊ ထိုမြက်အဆင်းအပေါ်ထွမ်းအင်းသည်
မေ၊ ဝါအား၊ ဟေဟိတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ တထာ၊ ထိုမှတပါး၊ ဣဿရော၊ တရံတ
ယောက်အစိုးရသောယောကျ်ားသည်၊ ဝစနကရဒါသာဒိ၊ စကားကိုလိုက်
နာကုန်သောကျွန်စသောသူကို၊ ဝသေ၊ မိမိအလို၌၊ ဝတ္ထေထိယထာ၊ ဖြစ်စေ
သကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ဖိတ္တ၊ အိုစိတ်၊ မယံ၊ ဝါ၏၊ ဝသေ၊ အလို၌၊ တု၊ စင်
စစ်၊ ကဿာမိဝတ္ထေမိ၊ ဖြစ်စေ၏၊ စတုသုပစ္စယေသု၊ ထေးပါးသော မစ္စည်း
တို့တွင်း၊ သံ၊ အကြင်အမှတ်မရှိသောတရုရသောပစ္စည်းကို၊ ထမ္ဘတိ၊ ရအင်၏
တေန၊ ထိုရုရသမျှသောပစ္စည်းဖြင့်လည်း၊ မေ၊ ဝါအား၊ အလံ၊ စွမ်းနိုင်သည်။
ဟောတု၊ ဖြစ်စေသော၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဣ၊ ဤထောက၌၊ ဧကစ္စေ၊
အရှိုကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ တဗျုပ္ပါဒဟေတု၊ တဗျာဟူ
သောအကြောင်းကြောင့်၊ ဖိတ္တဿ၊ စိတ်၏၊ ဝသေ၊ အလိုသို့၊ အနုဝတ္တန္တိ၊ ယ
ထာ၊ လိုက်ကုန်သကဲ့သို့၊ အဟံပန၊ ဝါမူကား၊ တံ၊ သင်စိတ်အလိုသို့၊ တဗျု
ပ္ပါဒံ၊ တဗျာ၏ဖြစ်ခြင်းကို၊ ဗုရတော၊ ဝေးစွာ၊ ဝဇ္ဇန္တော၊ ကြည့်ထွက်၊ ဒါသံ
ဝိယ၊ စိတ်ကိုကျွန်ကဲ့သို့၊ ကရောန္တော၊ ပြုထွက်၊ ဝသေ၊ ဝါအလို၌၊ ဝသေမိ၊
လိုက်စေအံ့၊ အဟံ၊ ဝါမူကား၊ တံ၊ သင်စိတ်အလိုသို့၊ နကဿာမိနဝတ္ထေမိ၊
မလိုက်အံ့၊ အတန္တိ၊ တော၊ သမ္မပ္ပဓာန်လုံ့လနှင့်ဗျာဉ်ထွက်သာဝနာ၌မမုန်း
မရိသောသူသည်၊ ဖိတ္တံ၊ မိမိစိတ်ကို၊ ကမ္မယောဂံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းခြင်းအမှု
၌နဲ့သည်ကို၊ ကရောတိယထာ၊ ပြုသကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ အောတ္ထိ၊ ဝါ
သည်လည်း၊ တံ၊ သင်စိတ်ကို၊ ကမ္မယောဂံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းခြင်း အမှု၌ခံ့

သော၊မဟံ၊ငါ၏၊ဝသပတ္တိ၊အလိုသို့လိုက်ခြင်းကို၊ ကရိသာမိ၊ငါပြုအံ့၊
 ယထာ၊အဘယ်ကဲ့သို့နည်း၊ သုမန္ဒိတံ၊ကောင်းစွာနယ်အပ်သော၊ ဝိလေရ
 ဘတ္တံ၊ကြောင်စာသည်ကြောင်ထည့်သောအိမ်သည်လည်း၊ သုခေန၊ချမ်း
 သာစွာ၊ပဋိဟဒနိယဉ္ဇ၊သွားလေရာရာဆောင်ခြင်းငှါနဲ့သည်လည်း၊ ဟော
 တိယထာ၊ဖြစ်သကဲ့သို့၊တထာ၊ထိုအတူ၊တံ၊သင်ပိတ်တို့ကို၊ ကရိသာမိ၊
 ပြုအံ့၊တထာတု၊ထိုမှတပါးလည်း၊ ဣဿရော၊တရံတယောက်သောအပိုး
 ရသောယောက်ျားသည်၊ ဝစနကရဒါသာဒိ၊ စကားကိုလိုက်နာသောကျွန်
 စသည်ကို၊ ဝသေ၊မိမိအလို၌၊ ဝတ္ထေတိယထာ၊လိုက်စေသကဲ့သို့၊ တထာ၊
 ထိုအတူ၊ ဝိတ္ထ၊အိုပိတ်၊တံ၊သင်ကို၊ ဝသေ၊ငါ၏အလို၌၊ ကသာမိပတ္ထေမိ၊
 လိုက်စေအံ့၊ စတုသုပစ္စယေသု၊ပစ္စည်းလေးပါးတို့တွင်၊ ယံ၊အကြင့်အမှတ်
 မရှိဘဲရသောပစ္စည်းကို၊ လတ္တတိ၊ရအပ်၏၊ တေနပိ၊ ထိုသို့ရသမျှသော
 ပစ္စည်းဖြင့်လည်း၊ မဟံ၊ငါ့အား၊ အထံ၊စွမ်းနိုင်သည်၊ ဟောတု၊ဖြစ်စေ
 ထော၊မဟံ၊ငါ၏၊ ဝိရိယေန၊ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းခြင်း ဟူသောလုံ့လဖြင့်၊ တံ၊
 သင်ပိတ်ကို၊ မဟံ၊ငါ၏၊ ဝသံ၊အလိုသို့၊ အာနယိဿံ၊ ဆောင်လေအံ့၊ ကိ
 ဝိယ၊အဘယ်ကဲ့သို့နည်း၊ ကုသလော၊လိမ္မာသော၊ အင်္ကျီသဂ္ဂဟော၊ချွန်းစွ
 သောဆင် ဆရာသည်၊ မတ္တံ၊အရန်ယစ်သော၊ ဝဇံ၊ဆင်ကို၊ ဝသံ၊မိမိ၏
 အတတ်လုံ့လဖြင့် မိမိအလိုသို့၊ အာနေတိယထာ၊ ဆောင်သကဲ့သို့တည်း၊
 ဝိတ္ထ၊အိုပိတ်၊ သုဒန္တေန၊ သမထပိပဿနာ ဘာဝနာဟူသော ကောင်းစွာ
 ဆုံးမခြင်းဖြင့်၊ အဝတ္တိတေန၊ငါ၏အလိုသို့ မလိုက်သော၊တယာ၊သင်ပိတ်
 သည်၊ ဒုဗ္ဗေန၊ဆုံးမသဖြင့်၊ ဝသံ၊ငါ၏အလိုသို့၊ အာနယိဿံ၊ ဆောင်အံ့၊
 ကိဝိဝ၊အဘယ်ကဲ့သို့နည်း၊ ဟယေန၊ကောင်းစွာ ဆုံးမသောမြင်းကို၊ ယော
 ဂ္ဂါစရိယော၊မြင်းကို ဆုံးမတတ်သောရထား၊ တိန်းသည်၊ မဂ္ဂံ၊ဘေးမရှိရာ
 ခရီးမှ၊ ဥဇုနာ၊ဖြောင့်စွာ၊ ခေမမဂ္ဂံ၊ဘေးမရှိသော ခရီးသို့၊ ဗုဒ္ဓိပဇ္ဇိတံ၊သွား
 စေခြင်းငှါ၊ ပဟောတိဣဝ၊ စွမ်းနိုင်သကဲ့သို့၊ သိဝံမဂ္ဂံ၊နိဗ္ဗာန်ခရီးသို့၊ ပဋိ
 ဗဇ္ဇိတံ၊သွားအံ့သောငှါ၊ ဝိတ္ထာနုရက္ခိယံ၊မိမိ၏ပိတ်ကိုအာနိတလဲလဲစောင့်
 သောသီလတို့ဖြင့်၊ သဒါ၊အခါခပ်ထိမ်း၊ နိဿေပိတံ၊ထုရားအစ ရှိသောသူ
 တော်ကောင်းတို့သည် မှီဝဲအပ်သောအရိယာမဂ် ဟူသောခရီးသို့၊ ပဋိပဇ္ဇိ
 တံ၊သွားခြင်းငှါ၊ ပဟောမိ၊စွမ်းနိုင်၏၊ ဝိတ္ထ၊အိုပိတ်၊ တံ၊သင်ကို၊ အာရမ္မ
 ထော၊ကမ္မဋ္ဌာန်းဟူသောအာရုံ၌၊ ဗထသ၊ဘာဝနာဟူသောအားဖြင့်၊ နိဗ္ဗန္ဓိ
 သံ၊ငါ့ဖွဲ့လေအံ့၊ယထာ၊ကိ၊အဘယ်ကဲ့သို့နည်း၊ ဟတ္ထာစရိယော၊ဆင်ဆ
 ရာသည်၊နာဂံ၊ကြီးစွာသောဆင်ကို၊ ထမ္မမ္ဘိ၊ဆင်ချည်သောတိုင်၌၊ နဗ္ဗာယ၊

မြဲမြိုင်ခံ၊ စွာသော၊ ရန္တုယော၊ ကြီးဖြင့်၊ ပွဲတိဇ္ဇာ၊ ဖွဲ့ချည်သကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ကံ၊ ထိုအရန်၊ ယစ်သောဆင်နှင့်တူသောသင်စိတ်ပိုင်းကို၊ သတိယာ သတိဖြင့်၊ သုဂုတ္တံ၊ ကောင်းစွာလုံခြုံစေစေနှင့်ရှောက်အပ်သည်။ သုဘာဝိတဉ္စ၊ ကောင်းစွာပွားစေအပ်သည်လည်း။ ဟုတော၊ ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗဘဝေသု၊ ကာမဘဝ စသော အလုံးစုံသောဘဝတို့၌၊ အနိဝိတံ၊ တဏှာဟူသော မှီခြင်းတို့ဖြင့် မရှိအပ်သည်။ ဟေဟိထိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဝိပဏာနုသာဂိနံ၊ ခရီးမမဟုတ် သည်သို့သွားသောခန္ဓာအာဟာရတို့ဖြင့် ဖြစ်ကြောင်းရှိသော စိတ်ကို၊ ပညာ ယ၊ အရိယာမဂ်ပညာဖြင့်၊ ဒိသ္မာ၊ မတောက်မပြန်မြင်၍၊ ကိလေသဝိပနိတံ၊ ကိလေသာသည်တုန့်ထုပ်စေအပ်သော စိတ်ကို၊ ဆေတွာ၊ ဣန္ဒြိယသံဝရထိ လက်မှီသောဆင်ခြင်သောပညာဖြင့်ဖြစ်၍၊ ယောဂေန၊ ဝိပဿနာတာဝနာ ကိုအားထုတ်သောဆုံထုဖြင့်၊ နိဂ္ဂဟာ၊ နှိပ်၍၊ ပထေ၊ ဝိပဿနာရိုး၌၊ နိဝေထိ ယပတိဋ္ဌာပေတွာ၊ တည်စေ၍၊ သရဒယံ ဝိထဝဉ္စသန္တံ၊ အာဟာရတို့ဖြင့် ကြောင်းသရဒယသဗ္ဗဘဝဇ္ဇိ ကင်းရာနိရောဓသဗ္ဗာ သဘောကို၊ ဒိသ္မာ၊ တွေဝေခြင်းကင်းသောအားဖြင့်မြင်၍၊ အပ္ပဝါဒိနော၊ နတ်နှင့်ထက္ကသောလှူ၍ မြတ်သောနိဗ္ဗာန်ကိုဟောတော်မူတတ်သောမြတ်စွာထုရား၏၊ ဒါယာဒေါ၊ အ ပွေခံရင်နှစ်သားတော်စစ်သည်၊ ဟေဟိထိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ စတုဗ္ဗိပလ္လာသဝသံ အနိဗ္ဗေနိစ္စစသောလေးပါးသောအလိုသို့လိုက်ထုက်၊ အဓိဗ္ဗိတံ၊ တည်သော ငါ့ကို၊ ဝိတ္တ၊ အိုစိတ်၊ တုံ၊ သင်သည်။ ဂါမဉ္စူလံ၊ ရွာသူသားလတ်ကဲ့သို့၊ ပရိ နေထိ၊ ထိုမှ၍မှောင်ခွဲတိဇ္ဇိတကား၊ သံယောဇနဗန္ဓနန္တိဒံ၊ သံယောဇဉ်ဟု ဆိုအပ်သောဆယ်ပါးအပြားရှိသောနှောင်ဖွဲ့ခြင်းကိုဖြစ်တတ်သော၊ ကာရု ဏိကံ၊ မြတ်သောကာရုဏာရှိတော်မူသော၊ မဟာရနီ၊ ရနိငါးပါးတို့ထက် မြတ်သောထုရားရှင်ကို၊ သံသေဝသေနု၊ မြစ်သင့်သည်သာမဟုတ်တုံထေဝ၊ မိဂေါ၊ သမင်စသောသားသည်၊ သုစိတ္တကာနနေ၊ သစ်ပင်ချွန်ဖွယ် စသည်တို့ ဖြင့်ကောင်းစွာဆန်းကြယ်သောတော၌၊ သေရိ၊ မိမိအလိုရှိတိုင်း မွေ့ထောင် သည်၊ ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ ပါရသအတ္တမာစိ နိ၊ မိလ်းရွာသော အခါထက်ဝန်းကျင်မှ ကောင်းစွာပွင့်သောတိပ်ပန်းထွပ် ပန်းရေပန်းနှင့်လည်းပြည့်စုံထသော၊ ရမ္မံ၊ နှလုံးမွေ့ထောင်ဘွယ်ရှိသော၊ ဂိရိ၊ ထောင်ကို၊ ထဘိတွာ၊ အမှီသဟဲရ၍၊ အနာကုဏေ၊ ထုသံစသည် တို့ဖြင့် မပြွမ်းထသော၊ တတ္ထနဂေ၊ ထိုတော၌၊ ရမိသထိ၊ မွေ့ထောင်လတ္တံ့၊ အသံသ ယံ၊ ယုံမှားကင်းသဖြင့်၊ တုံ၊ သင်သည်။ ဝိတ္တပရာ၊ စိတ်အလိုသို့ လိုက်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်ဘိသနည်း၊ အပ္ပေဝိတ္တ၊ အိုစိတ်၊ ယေနာစ၊ အကြင်

ယောကျ်ားတို့သည်၎င်း၊ ယာနာရိယောစ၊ အကြင်မိန်းမတို့သည်၎င်း၊ တု
 ဟံ၊ သင်၏၊ ဆန္ဒနု၊ အလိုဖြင့်၊ ဝသေနု၊ နှစ်သက်ခြင်းဖြင့်၊ ဝတ္တိနော၊ ဖြစ်ကုန်
 ထွက်၊ ယံသုခံ၊ အကြင်ကာမဂုဏ်နှင့်စပ်သောချမ်းသာကို၊ အနုဘောန္တိ၊
 ခံစားကုန်၏၊ မာရဝသာနုဝတ္တိနော၊ ကိလေသာကမမစသောမာန်တို့၏အလို
 သို့အစဉ်လိုက်ထွေရှိကုန်ထသော၊ ဘဝါတိနန္တိ၊ ကာမဘဝစသည်ကိုနှစ်
 သက်ကုန်ထသော၊ တဝ၊ သင်၏၊ ဝိတ္တဝသံ၊ ဝိတ်၏အလိုသို့၊ ဂတော၊ လိုက်
 ကုန်ထသော၊ တေ၊ ထိုပုထုဇဉ်ရိုက်တို့သည်၊ တဝ၊ သင်မိတ်၏၊ အနုထိဗ္ဗိက
 ရာ၊ အဆုံးအမအတိုင်းပြုကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ မယံပန၊ ငါတို့မူကား
 သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာထုရား၏၊ သာဝကာ၊ တပည့်သားတို့သည်၊ တဝ၊
 သင်မိတ်၏၊ ဝသေ၊ အလို၌၊ နဝတ္တာမ၊ မလိုက်ကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တာထ
 ပုရွောထေရော၊ တာထပုဂ္ဂိုလ်ထေရ်သည်၊ ဣမာဂါထာယော၊ ဤဘွဲ့ဆိုသီစာ
 အပ်သောငါးဆဲ့ငါးဂါထာတို့ကို၊ အဘာထိတ္ထ၊ ရွတ်ဆိုပြီး၊ ပညာသနိပါတမိ
 ပညာသနိပါတံ၌၊ သုစိ၊ စင်ကြယ်သော အကျင့်ရှိသော၊ တာထပုဂ္ဂိုလ်၊ တာ
 ထပုဂ္ဂိုလ်အမည်ရှိသော၊ ဧကောဝ၊ မတေ၊ တယောကံသာသျှင်တည်း၊ တတ္ထ၊
 ထိုပညာသနိပါတံ၌၊ ဂါထာယော၊ ဂါထာတို့ကား၊ ပုန၊ တဘန်၊ ပဉ္စပဉ္စတ္တရိ၊
 ငါးဂါထာအလွန်ရှိသော၊ ပညာသ၊ ငါးဆယ်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊
 ဣတိဣဒံ၊ ဤသည်ကား၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါန်းတည်း၊ ပညာသနိပါတော၊ ပညာ
 သနိပါတ်သည်၊ သမက္ခော၊ ပြီးပြီ၊ ပညာသနိပါတ်ပြီး၏ ။

သမ္ဗိနိပါတ်။

(၂၆၃) အာရညကာ၊ ရွာနီးကျောင်းကိုပယ်၍ အာရညကင်ရတင်
 ဆောက်တည်သောအားဖြင့်တောကျောင်း၌နေကုန်သည်၊ ဝိဇ္ဇာပါတိကာ၊
 သံဃဘတ်ကိုပယ်၍ဝိဇ္ဇာပတ်ရတင်ကို ဆောက်တည်ကုန်သည်၊ ဥဗ္ဗော
 ပတ္တာဂတေ၊ ဆွမ်းခံသောသပိတ်၌ အကျုံးဝင်သောဆွမ်းခံခြင်းရှိသည်၏
 အဖြစ်၌၊ ရတာ၊ မွေ့ထောင်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ မဂ္ဂုနာ၊ သေမင်း
 ၏၊ သေနံ၊ ကိလေသာသို့လိုက်ခြင်းရှိသောစပ်သည်ကို၊ ဒါထေရ၊ ဖြတ်ကုန်
 အံ့၊ အဇ္ဈတ္တံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းအာရုံဟုဆိုအပ်သောဂေါရမအဇ္ဈတ္တံ၌၊ သုသမာဟိ
 တာ၊ ကောင်းစွာ တည်ကြည်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏ ။ အရည
 ကာ၊ ရွာနီးကျောင်းကိုပယ်၍ အရညကင်ရတင် ဆောက်တည်သောအား
 ဖြင့်တောကျောင်း၌ နေကုန်သည်၊ ဝိဇ္ဇာပါတိကာ၊ သံဃဘတ်ကိုပယ်၍
 ဝိဇ္ဇာပတ်ရတင်ဆောက်တည်ကုန်သည်၊ ဥဗ္ဗောပတ္တာဂတေ၊ ဆွမ်းခံသော

သပိတ်၌အကျုံးဝင်သော ဆွမ်းရှိသည်၏အဖြစ်၌၊ ရတနာ၊ မြွေထွေကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ မဂ္ဂုနာ၊ သေမင်း၏၊ သေခံ၊ ကိလေသာသို့လိုက်ခြင်းရှိသော စစ်သည်ကို၊ ရနာမ၊ ပျက်ဆီးကုန်အံ့၊ ကိ'ဝိယ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်း၊ ကုဋ္ဌဇော၊ ဆင်ပြောင်သည်၊ နန္ဒာဂါရုံ၊ ကျူးဖြင့်ပြီးသော အိမ်ကို၊ ရနာတိဇ္ဇဝ၊ ပျက်ဆီး သကဲ့သို့၊ ရနာမ၊ ပျက်ဆီးကုန်အံ့၊ သာတတိကာ၊ မညွတ်မလွင်းဘာဝနာဖြင့် အမြဲဖြစ်သော လုံ့ထရှိကုန် သည်ဖြစ်၍၊ ရုက္ခမူလိကာ၊ ကျောင်းကိုပယ်၍ ရုက္ခမူရတင် ဆောက်တည် ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဥဗ္ဗောပတ္တာဂတော၊ ဆွမ်းခံသောသပိတ်၌ အကျုံးဝင်သော ဆွမ်းရှိသည်၏အဖြစ်၍၊ ရတနာ၊ မြွေထွေကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ မဂ္ဂုနာ၊ သေမင်း၏၊ သေခံ၊ ကိလေသာသို့ လိုက်ခြင်းရှိသော စစ်သည်ကို၊ ဒါဏေရ၊ ဖြတ်ကုန်အံ့၊ အဇ္ဈတ္တိ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းအာရုံတည်းဟူသောဂေါစရအဇ္ဈတ္တ၌၊ သုသမာဟိတာ၊ ကောင်းစွာတည်ကြည်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ သာတတိကာ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို ပွားစေခြင်း၌ အမြဲဖြစ်သော လုံ့ထရှိကုန်သည်ဖြစ်၍ ရုက္ခမူလိကာ၊ ကျောင်းကိုစွန့်၍ ရုက္ခမူရတင်ဆောက်တည်ကုန်သည်၊ ဥဗ္ဗောပတ္တာဂတော၊ ဆွမ်းခံသောသပိတ်၌ အကျုံးဝင်သော ဆွမ်း၍၊ ရတနာ၊ မြွေထွေကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ မဂ္ဂုနာ၊ သေမင်း၏၊ သေခံ၊ ကိလေသာသို့ အစဉ်လိုက် တတ်သော စစ်သည်ကို၊ ရနာမ၊ ပျက်ဆီးကုန်အံ့၊ ကိ'ဝိယ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်း၊ ကုဋ္ဌဇော၊ ဆင်ပြောင်သည်၊ နန္ဒာဂါရုံ၊ ကျူးတော့ကို၊ ဝိဒ္ဓိသေတိဇ္ဇဝ၊ ပျက်ဆီးသကဲ့သို့၊ ဝိဒ္ဓိသေမ၊ ပျက်ဆီးကုန်အံ့၊ အဋ္ဌိကကံ၊ လကုမိုကော၊ အရိုးဟုဆိုအပ်သော အဆက်ဖြင့်ပြီးသော ကုဋ်၌၊ ဝံသနာရုပထိဗ္ဗိတေ၊ အသားအကြောကိုး ဘာတို့ဖြင့်ထက်ဝန်းကျင်၌ ချုပ်အပ်ဖွဲ့အပ်သော၊ ဗုဂ္ဂန္ဓေ၊ မကောင်းသော အနံ့ရှိသော၊ မမာယသေ၊ ပုထုဇဉ်မိုက်တို့သည် မြတ်နိုးအပ်သော၊ ပရဂုဏ္ဏေ၊ သူတပါးကိုယ်၌လည်းကောင်း၊ ပူရေ၊ အထူးသူးအပြားပြားသော မစင်၏ပြည့်ရာဖြစ်သော ဤငါ၏ကိုယ်၌ ထည်းကောင်း၊ ဝိ၊ မကောင်းသော အနံ့စသည်ဖြင့် စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ် သည်၊ အတ္ထု၊ သင်အားဘောက်ဖြင့်ခြင်း ရှိလေစွတကား၊ ဂုထဘာဏ္ဏေ၊ မစင်ဖြင့်ပြည့်သောသား ရေအိပ်နှင့်တူသော၊ တစောနန္ဓေ၊ အရေဖြင့်ဖွဲ့အပ်သော၊ ဥဇေ၊ ခင်၌၊ ဂဏ္ဍိ၊ တည်သော အိုင်းအမာနှင့် တူသော လမြတ်နှစ်ခုသည်၊ ဝိသာစိနိ၊ ကြောက်မက်ဘွယ်ရှိသော အကျိုးမဲ့ကို ထောင်တတ်သောလူသားစားကြူးတိထူးနှင့်တူကုန်ထသော၊ ယာနိသောတာနံ၊ အကြင်ကိုးပါးသော အမာဝတို့သည်၊ တေ၊ သင်၏၊ ကာယေ၊ ကိုယ်၌၊ သဗ္ဗဒါ၊ အခါခပ်ဆိပ်

သန္ဓေ၊ စီးယိုထွက်ကုန်၏။ တဝ၊ သင်၏။ သရိရုံ၊ ကိုယ်သည်ကား။ နဝသော
 တံ၊ ကိုးပါးသောအမာဝတည်းဟူသော စီးယိုရာလည်းရှိ၏။ ဒုဂ္ဂန္ဓံ၊ မစင်စ
 သည်ဘို့ဖြင့်မကောင်းသော အနံ့လည်းရှိ၏။ ကရိပရိဗန္ဓံ၊ ကျင်ကြီးနှင့်စင်၏
 ဘိက္ခု၊ ရဟန်းထုံး၊ သင်သည်။ သုဗိကာမော၊ စင်ကြယ်ခြင်းကိုအလိုရှိသော
 သူသည်။ သုဗိမေဝ၊ စင်ကြယ်ရာကိုသာလျှင်၊ ဣစ္ဆန္တော၊ အလိုရှိသည်ဖြစ်၍
 သဘိသန္တာတော၊ ဥက္ကောင်းနှင့်တကွ ရေချိုးပြီးသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဇ္ဇံ၊ မစင်ကို၊
 ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ပရိဝဇ္ဇေထိဣဝ၊ အဝေးမှကြည့်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊
 တေ၊ သင်၏။ တံကာယံ၊ ထိုဆိုကဲ့ပြီးသောကိုးပါးသောအမာဝမှပြတ်ယိုစီး
 ခြင်းရှိသောကိုယ်ကို၊ ပရိဝဇ္ဇယ၊ ဝေးစွာကြည့်ထေထော၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့
 ပြီးသောကိုယ်ဟူ၍ မှတ်အပ်သော၊ ဧဝံ၊ ဤမစင်အရကို၊ အထံ၊ ငါသည်။
 မနောဇညာယ၊ မိတ်ဖြင့်ထိ၍၊ တံ၊ ထိုဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောကိုယ်ကို၊ အထံ၊ ငါ
 သည်၊ ဇာနာဓိယထာ၊ သိသကဲ့သို့၊ မဟာဇနော၊ လူများအပေါင်းသည်၊ ဇာ
 နေယျ၊ ထိရာ၏။ ပါဝသော၊ ခိုလှမ်းရွာသောကာလ၌၊ ဂုထဋ္ဌာနံ၊ မစင်ရှိရာအရပ်
 ကို၊ သုဗိဇာတိကော၊ စင်ကြယ်သောသဘောရှိသောသူသည်။ ပရိဝဇ္ဇေတိ
 ဣဝ၊ ဝေးသောအရပ်မှကြည့်သကဲ့သို့၊ တံကာယံ၊ ထိုဆိုကဲ့ပြီးသောကိုယ်ကို၊
 အာရကာ၊ ဝေးစွာ၊ ပရိဝဇ္ဇေယျ၊ ကြည့်ရာ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့ထင်ရှားသောစက်
 ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်သဘောရှိသော ကိုယ်၌၊ မဟာဝီရ၊ ကြီးစွာသော ထုံ့လှရှိ
 သော၊ သမထ၊ ရှင်ရဟန်း၊ ထုံ့၊ ရှင်ရဟန်းသည်။ ယံဝစနံ၊ အကြင်စကား
 ကို၊ အဘာသတိ၊ ဆို၏။ ဧဝံဝစနံ၊ ဤအရှင်သုရားဆိုတိုင်းစကားသည်၊ ဧဝံ
 ဤဆိုတိုင်းပင်ဟုတ်ပေ၏။ ဧတ္ထ၊ ဤစက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်ရှိသော ကိုယ်၌၊
 ဧကေ၊ အချို့ကုန်သော သတ္တဝါတို့သည်။ ပဏီဒိ၊ ညွှန်၌၊ ဇေဂ္ဂဝေါ၊ နွားအို
 သည်၊ ဗျသနံ၊ ဗျက်စီးခြင်းသို့၊ ပါပုဏာတိယံထာ၊ ရောက်သကဲ့သို့၊ အာသ
 ဟ္တိထဝတာယ၊ တဏှာတည်းဟူသော စီးယိုခြင်းအားကြီးသည်၏ အဖြစ်
 ကြောင့်၊ ဝိသိဒန္တိ၊ ကျင်နာခြင်းသို့ရောက်ကုန်၏။ ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်
 ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဟထိန္ဒိယာ၊ နန္ဒင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ အညောနဝါပိယင်္ဂေနေ၊
 တပါးသောဆိုးရေဖြင့်လည်းကောင်း။ အာကာသမ္ဘိ၊ ကောင်းကင်ကို၊ ရဇေ
 တဝေ၊ ဆိုးခြင်းဌာ၊ မညောထဣဝ၊ အောက်မှေကုန်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထို
 အတူ၊ ဝာဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏။ တံ၊ ထိုကံသည်။ ဝိဇာတုဒ္ဒယမေဝ၊ မိတ်၏
 ပင်ပန်းခြင်းသည်သာလျှင်၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ တံဣဒံမမိတ္တံ၊ ထိုငါ၏မိတ်
 သည်၊ အာကာသသမံ၊ ကောင်းကင်နှင့်တူ၏။ အဇ္ဈတ္တံ၊ တစ်တစ်အာရုံ၌ငြိ
 တွယ်ခြင်းမရှိသောအားဖြင့်ကမ္မဋ္ဌာန်းဟူသောအာရုံ၌ ငြိတွယ်သည်ဖြစ်၍။

သုဿမာဟိတံ၊ ကောင်းစွာတည်ကြည်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အဂ္ဂိခန္ဓံ၊ မီးပုံကို၊ ပက္ခိမာ၊ မီးဖတ်သည်၊ အသာဒေန္တော၊ သာယာသည်ရှိသော်၊ အနတ္တမေဝ အကျိုးမဲ့သာလျှင်၊ ပါပုဏာတိ ဣဝံ၊ ရောက်သကဲ့သို့၊ ပါပမိတ္တေ၊ မကောင်းစွာသောကာမဂုဏ်တို့နှင့်သောအားဖြင့်ယုတ်သောစိတ်၌၊ မာဒိသေ၊ ငါကဲ့သို့သဘောရှိသောသူသည်၊ မာအာဟရိ၊ မဆောင်နံ၊ ဝိတ္တကတံ၊ အဝတ်တန်သာစသည်ဖြင့်ဆန်းကြယ်စွာ ပြုအပ်သော၊ ဣဝံဗိမ္ဗံ၊ ဤသိန်းမရှင်ကို၊ ပဿ၊ အနိစ္စသောအခြင်းအရာဖြင့်ရှုထော(ဝ)၊ ယဒါ၊ အကြင်ရှင်သာရိပုတ္တရာပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသောအခါ၌၊ ယံဘိံသနကံ၊ အကြင်ကြော့မက်ဘွယ်သည်၊ အာထိ၊ ဖြစ်၏၊ အနေကာ ကာရသမ္ပန္နော၊ များစွာသော သိထသံဝရစသောအပြားတို့ဖြင့်ပြည့်စုံသော၊ သာရိပုတ္တမ္ဘိ၊ သာရိပုတ္တရာသည်၊ နိဗ္ဗုတေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသည်ရှိသော်၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ယံဘိံသနကံ၊ အကြင်ကြော့မက်မက်ဘွယ်သည်၊ အာထိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရ တရားတို့သည်၊ အနိစ္စာဝတ၊ အမြဲမရှိကုန်စွ တကား၊ (ဝ)၊ တေယောဂိနော၊ ထိုယောဂီပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ သုရဝံ၊ အလွန်ထိပ်မွေ့သော အနက် အဓိပ္ပါယ်ကို၊ ပဗ္ဗိဝိဇ္ဈန္တိ၊ ထိုးထွင်း၍သိသည်မည်ကုန်၏၊ ယထာ၊ ကိံ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်း၊ ဝါလဂ္ဂံ၊ အစိတ်တရာရှိသော သားမြီး၏တစ်ခုသောအမွှေးဖျားကို၊ ဥသုနာ၊ တတ်ထုစွာသော ထေးသမားသည်၊ ဝိဇ္ဈန္တိယထာ၊ အရိုက်တိုက်ဖြစ်သော အခါလျှပ်စစ်ရောင်မှုဖြင့် မှန်အောင်ပစ်နိုင်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ ယေပဉ္စက္ခန္ဓော၊ အကြင်ငါးပါးသောခန္ဓာတို့ကို၊ ပရတော၊ အနတ္တသဘောဖြင့်၊ ပဿန္တိ၊ ဟုတ်မှန်စွာမြင်ကုန်၏၊ အတ္တတော၊ ငါ၏ကိုယ်ဟူသောစွဲထမ်း၍ယူခြင်းဖြင့်၊ နောပဿန္တိ၊ မမြင်ကုန်၊ ယေစသင်္ခါရေ၊ အကြင်သင်္ခါရတရားတို့ကိုလည်း၊ ပရတော၊ အနတ္တသဘောဖြင့်၊ ပဿန္တိ၊ ဟုတ်မှန်စွာမြင်ကုန်၏၊ အတ္တတော၊ အတ္တသဘောဖြင့်၊ နောပဿန္တိ၊ မရှုကုန်၊ နိပုဏံ၊ ထိပ်မွေ့သောခန္ဓာငါးပါးစသောသဘောတရားကို၊ ပစ္စဗျာမိံသု၊ ထိုးထွင်း၍သိကုန်၏၊ ကိံဝိယ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်း၊ ဝါလဂ္ဂံ၊ အစိတ်တရာ ရှိသောသားမြီး၏တစ်ခုသော အမွှေးဖျားကို၊ ဥသုနာ၊ တတ်ထုစွာသော ထေးသမားသည်၊ ဝိဇ္ဈန္တိယထာ၊ အရိုက်တိုက်ဖြစ်သော အခါလျှပ်စစ် ရောင်မှုဖြင့် ပစ်နိုင်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ ပစ္စဗျာမိံသု၊ ထိုးထွင်း၍သိကုန်၏၊ သတ္တိယာ၊ တုံဖြင့်၊ ဩမဋ္ဌောဝိယ၊ နှိပ်၍ထိုးဘိသကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ မတ္တကေ၊ ဥက္ခောင်းထက်၌၊ ဝုပ္ပာမာနောဝိယ၊ မီးလောင်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ကာမရာဂပဟာနာပယ၊ ကာမဂုဏ်ငါးပါး၌ တပ်သောရာဂကို ပယ်ခြင်းငှါ၊ သ

တော၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ပရိဗ္ဗဇေပရိဗ္ဗဇေယျ၊ ကျင့်ရာ၏။ ဘဝရာဂပဟာနာယ၊ ဘဝရာဂကိုပယ်ခြင်းငှါ၊ (လ)၊ ဘာဝိတက္ကေန၊ ပွားစေအပ်ပြီးသောမဂ်ရှိသော၊ သပရိရန္တိမဝာရိနာ၊ အဆုံးဖြစ်သောကိုယ်တော်ကိုဆောင်သောသူများမြတ်စွာသည်။ စောဒိတော၊ တိုက်တွန်းအပ်သောအရှင်မောဂ္ဂဏာန်သည်။ မိဂါရမာတုပါသာဒံ၊ မိဂါရသူဌေးသည်အမိအရာ၌ထားအပ်သော ဝိသာခါဒါယိကာမဏိပြာသာဒ်ကို၊ ပါဒဂီဌေန၊ ခြေမဖြင့်၊ ကမ္ပယိံ၊ တုန်ထုပ်ဝေ၏။ ဣဒံနိဗ္ဗာနံ၊ ဤနိဗ္ဗာန်ကို၊ သိထိလံ၊ ထေ့စုထေ့စု၊ နအာရန္တ၊ အားမထုတ်မူ၍၊ ဣဒံနိဗ္ဗာနံ၊ ဤနိဗ္ဗာန်ကို၊ အပ္ပေန၊ အနည်းငယ်သော၊ ထာမသာ၊ အစွမ်းဖြင့်၊ ဂန္ဓဗ္ဗံ၊ မရအပ်၊ သဗ္ဗဂန္ထဝဟနံ၊ အလုံးစုံသောကျွမ်းကို ဆောင်ရွက်အားထုတ်သည် အတုသာလျှင်၊ နံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ကိုမဟန္တေန၊ ကြီးစွာသော၊ စတုဗြိသမပ္ပဓာနဝိရိယေန၊ လေးပါးအပြားရှိသောသဗ္ဗပ္ပဓာန်ထုံထဖြင့်၊ ပတ္တဗ္ဗံ၊ ရောက်အပ်၏။ အယဉ္ဇဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းသည်ကား။ ဒဟဇော၊ ငယ်စွာသေး၏။ အယံဥက္ကမပေါရိသော၊ ထိုမြတ်သော ယောကျ်ားသည်၊ သဝါဟနံ၊ စစ်သည်ဗိုလ်ပါနှင့်တကွသော၊ မာရံ၊ ဒေဝပုတ္တစသောမာရ်ကို၊ ဇေတွာ၊ အောင်ပြီး၍။ အန္တိမံဒေတိ၊ အဆုံးစွန်သောကိုယ်ကို၊ ဝေရေတိ၊ ဆောင်၏။ ဝေဘာရဿ၊ ဝေဘာရတောင်၏။ ဝလည်းကောင်း၊ ပဏ္ဍဝဿ၊ ပဏ္ဍဝတောင်၏။ ဝလည်းကောင်း၊ ဝိဝရံ၊ အကြား၌၊ ဝိဇ္ဇုတာ၊ ထွက်စစ်တို့သည်။ အနုပတန္တိ၊ ပျက်သဖြင့်ကျကျန်၏။ အပ္ပဗိမဿ၊ အတုမရှိသော၊ တာဒိနော၊ ဣဋ္ဌာရုံ၊ အနိဋ္ဌာရုံစသည်၌သည်းခံခြင်းနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာထူး၏။ ပုတ္တော၊ သားတော်ရှင်မောဂ္ဂဏာန်ရဟန်းသည်၊ နဂဝိဝရဂတော၊ ဝေဘာရတောင်ပဏ္ဍဝတောင်တို့၏အကြား သို့ကပ်ထွက်၊ ဗျာယဟိ၊ အရဟတ္တဖိုလ်များကိုဝင်စား၏။ ဥပသန္တော၊ ငြိမ်သက်တည်ကြည်သော ဣန္ဒြေရှိထသော၊ ဥပရတော၊ အရဟတ္တဖိုလ်များဖြင့်မြေ့ထောင်ထသော၊ ပန္တသေနာသနော၊ လူတို့၏ဆိတ်ငြိမ်ရာတောကေျောင်း၌နေထေ့ရှိသော၊ ရနိ၊ အရှင်မောဂ္ဂဏာန်ရဟန်းသည်၊ ဗြဟ္မာနာ၊ မဟာဗြဟ္မာမင်းသည် ဝလည်းကောင်း၊ သဒေဝကေန၊ နတ်နှင့်တကွသော လူသည်လည်းကောင်း၊ အဘိဝန္တိတော၊ ရိုသေစွာရှိခိုးအပ်သော၊ ဗုဒ္ဓသေဋ္ဌဿ၊ သူများမြတ်၏။ ဒါယာဒေါ၊ တရားအမွေခံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဥပသန္တံ၊ စက္ခုမြေ့စသည်စောင့်ရှောက်ခြင်းဖြင့်အထွန်ငြိမ်သက်စွာထသော၊ ဥပရတံ၊ တောအရပ်သို့ကပ်သဖြင့်တော၌မြေ့ထောင်ထသော၊ ပန္တသေနာသနံ၊ လူတို့၏ ဆိတ်ငြိမ်ရာကေျောင်း၌ နေထေ့ရှိထသော၊ မုနိံ၊ ရဟန္တာဖြစ်

သော၊ ဗုဒ္ဓသေဋ္ဌဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဒါယာဇံ၊ တရားအမွေခံဖြစ်သော၊
 ကာသာပံ၊ ကဿပထေရ်မြတ်ကို၊ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဂ္ဂိုလ်၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဝဇ္ဇ၊ ရှိခိုး
 သော၊ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဂ္ဂိုလ်၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ ဇာတိသတံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်၊ ဇာတိ
 သို့အစဉ်အတိုင်းဖြစ်သော အရာသောအမျိုးသို့၊ ဂစ္ဆေ၊ ဥပဂစ္ဆေ၊ ရောက်
 ရာ၏၊ သဗ္ဗဇာတိယောစ၊ အလုံးစုံသော အမျိုးတို့သည် လည်းကောင်း၊
 သောတ္ထိယောစ၊ မင်းဇာတိရှိသောသူတို့သည်လည်းကောင်း၊ မနုဿေသု၊
 လူတို့တွင်၊ ပုနုပ္ပုနံ၊ အဘန်တလဲလဲ၊ အဇ္ဈာယကော၊ ဗေဒင်ကိုသရဇ္ဈာယ်
 သော၊ ဝေဒသမ္ပန္နော၊ ဗေဒင်သုံးပုံတို့၏ အဆုံးတိုင်အောင်တတ်သောဉာဏ်
 ရှိသောသူသည်လည်းကောင်း၊ တိတ္ထံဝေဒါနံ၊ ဗေဒင်သုံးပုံတို့၏၊ ပါရဂူ၊
 အဆုံးအပြီး တိုင်အောင် တတ်သောသူသည် လည်းကောင်း၊ စေအဿ၊
 အကယ်၍ဖြစ်ငြားအံ့၊ တဿ၊ ထိုဘိဝံသားတိုးချနစ်ဆက်မှ ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သ
 သူသို့ကပ်ခြင်းဗေဒင်သုံးပုံကိုထုတ်ခြင်း ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ အကျင့်ဝတ်ကိုပြည့်
 ခြင်းသုံးပါး၏၊ တံပလံ၊ ထိုအကျိုးသည်၊ ဧတဿ၊ ထိုမဟာကဿပထေရ်
 အား၊ ဝဇ္ဇနာယ၊ ရှိခိုးခြင်းကောင်းမှု၏၊ သောဇ္ဇထိံ၊ တဆဲ့ခြောက်စိတ်စိတ်၍၊
 ဧကံကလံ၊ တစိတ်မျှကိုလည်း၊ နုတ္တတိ၊ မထိုက်၊ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဂ္ဂိုလ်၊ ယော
 သော၊ အကြင်သူသည်၊ အဋ္ဌဝိမောက္ခာနိ၊ ရူပဈာန်စသောဝိမောက္ခတို့ကို၊
 အနုထောမံပဋိလောမံ၊ ပဋ္ဌမဈာန်မှစ၍နေဝသညာနာသညာယတနဈာန်တိုင်
 အောင်အစဉ်အတိုင်း နေဝသညာ နာသညာယတနဈာန်မှ ပဋ္ဌမဈာန်တိုင်
 အောင်အနုထံပဋိထံ၊ ပုရေဘတ္တံ၊ ဆွမ်းမစားခြံရှေးအဖို့၌၊ အပဿယိ၊ အ
 ကြိမ်များစွာဝင်စား၏၊ တတော၊ ထိုသမာပတ်မှ၊ ဝုဠာယ၊ ထ၍၊ ပိဏ္ဍာယ၊
 ဆွမ်းအထို့ငှါ၊ ဂစ္ဆေတိ၊ သွား၏၊ တာဒိသံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ သိက္ခ၊
 ဘုရားအလိုတော်သို့အစဉ်လိုက်သောမြတ်သောရဟန္တာကို၊ မာအပဿ
 ဒေဟိ၊ မမောင်းခဲလင့်လော့၊ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဂ္ဂိုလ်၊ တံ၊ သင်သည်၊ အတ္တာနံ၊ မိမိ
 ကိုက်ကို၊ မာခဏိ၊ မတူးမမြို့လင့်လော့၊ တာဒိနေ၊ သည်းခံခြင်းကျေးဇူးနှင့်
 ပြည့်စုံသော၊ အရဟန္တာမိ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၌၊ မနံ၊ သင်၏စိတ်ကို၊ အဘိပ္ပဿ
 ဒေဟိ၊ အလွန်ကြည်စေသော၊ နိပ္ပံ၊ လျှင်စွာ၊ အဓ္မထိကော၊ ထက်အုတ်ချီထုတ်၊
 ဝဇ္ဇ၊ ရှိခိုးထေလော့၊ တေတဝ၊ သင်၏၊ မတ္တကံ၊ ဥက္ခေဒ်ကို၊ မာပိဇာတိမိ၊
 ထိုအရှင်မဟာကဿပဋ္ဌ ဖြစ်မှားသော မကောင်းမှုကံဖြင့်ချနစ်စိတ်မခွဲစေ
 လင့်၊ ဧသောပေါဋ္ဌိလောဘိက္ခ၊ ဤပေါဋ္ဌိလမည်သောရဟန်းသည်၊ သဒ္ဓန္ဓံ၊
 သူတော်ကောင်းဖြစ်ကုန်သောဘုရားစသည်တို့၏နိဗ္ဗာန်တရားကို၊ နပဿ
 တိ၊ မရှုမမြင်၊ သံသာရေ၊ သံသရာ၌၊ ပုရက္ခတော၊ ဖွဲ့တတ်သောဝိဇ္ဇာစသည်

ကိုရှေးရှုလျက်၊ အဏ္ဏဂဓံ၊ အပါယ်စသည်၌ဖြစ်စေဟတ်သောပြစ်မှားသော
မကောင်းမှုဖြစ်သော၊ ဖိဗ္ဗပထံ၊ တုညပတ်စည်းဝေးခြင်း စသည်သို့အစဉ်
လိုက်သောမှားသောခရီးသို့၊ ကုမဂ္ဂံ၊ မကောင်းစွာသောခရီးဖြစ်၍ဖြစ်သော
မိစ္ဆာဇီဝသို့၊ အနုဓာဝတိ၊ လည်ဘိဏ္ဍါ၊ ကိမိဝ၊ အတယ်ကဲ့သို့နည်း၊ မိဋ္ဌသလ္လိ
က္ကော၊ မစင်ဖြင့်ထက်ဝန်းကျင်မှထိမ်းကျသောပိုးလောက်ကဲ့သို့၊ သင်္ခါရေ၊
ကိလေသာဖြင့်ရောသော သင်္ခါရတရား၌၊ အဓိရန္တိတော၊ နှစ်လျက်၊ ပဂါ
ဠောလားဘသက္ကာရေ၊ လားဘပူဇော်သကာ၌တပ်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်
နှစ်လျက်၊ တုဇ္ဈော၊ မဂ်ဖိုလ်မှအချည်းစည်း၊ ပေါဋ္ဌိလော၊ ပေါဋ္ဌိလမည်သော
ရဟန်းသည်၊ ဂစ္ဆတိ၊ သွားရလိမ့်သတည်း၊ သုဒဿနံ၊ အသေကွဲသီစစ
သည်တို့၏ ပြည့်ခြင်းသာ ဝကပါရမီ ဥာဏ်ပြည့်ခြင်းဖြင့် ကောင်းသော
အမြင်ရှိထသော၊ ဥဘတောဘာဂေ ဥဘတောဘာဂေဟိ၊ ဝိက္ခမ္ဘနုပဟာနံ
သရဇ္ဈေဒပဟာနံဟုဆိုအပ်သော နှစ်ပါးသောအယုတို့ဖြင့်၊ ဝိရတ္တံ၊ ကိလေ
သာတို့မှ လွတ်ပြီးထသော၊ အဏ္ဏတ္တံ၊ ဂေါစရဏ္ဏတ္တဟု ဆိုအပ်သော ကမ္မ
ဋ္ဌာန်းအာရုံ၌၊ သုဿမာဟိတံ၊ ကောင်းစွာတည် ကြည်သောစိတ်ရှိထသော၊
ဝိသလ္လံ၊ ရာဂငြောင့် စသည်တို့မှ ကင်းပြီးထသော၊ ဝီဏသံယောဂံ၊ ကုန်
ပြီးသော ကာမယောဂစသော လေးပါးသော ယောဂရှိသော၊ တေဝဇ္ဇံ၊
ပုဗ္ဗေဒါဝါသနုဿတိ စသောဆုံးပါးသော ဝိဇ္ဇာရှိထသော၊ မဂ္ဂဟာယိနံ၊
သေးမင်း ပျက်ဆီး တတ်သောကြောင့် သေခြင်းကို စွန့်လွှဲရှိထသော၊
ဒက္ခိဏေယျံ၊ မြတ်သောအလှူကိုလည်းခံတော်မူတိုက်ထသော၊ မနုဿာနံ၊
လူတို့၏၊ အနုတ္တရံ၊ အထူးမရှိထသော၊ ပုညဓေတ္တံ၊ ကောင်းမှုတည်းပူသော
မျိုးစေတီ၏ပိုက်မျိုးပွားရာလယ်မြေ ကောင်းသဖွယ်လည်းဖြစ်တော်မူထ
သော၊ အာယသ္မန္တံ၊ ရှည်သောသက်တော်ရှိထသော၊ ဣမဉ္ဇသာရိပုတ္တံ၊ ဤ
ရှင်သာရိပုတ္တရာကိုလည်း၊ ပဿ၊ ရှုလော၊ ဣဒ္ဓိမန္တော၊ ကြီးသောတန်ခိုးရှိ
ကုန်ထသော၊ ဟသသိနေ၊ များသောအခြံအရံရှိကုန်ထသော၊ ဒသဒေဝသ
ဟဿာနိ၊ တသောင်းသောနတ်အပေါင်းတို့ သည်လည်းကောင်း၊ ထဗ္ဗေ၊
ခပ်ထိမ်းကုန်သော၊ ဗြဟ္မပုရောဟိတာစ၊ ဗြဟ္မပုရောဟိတ်တို့သည်လည်း
ကောင်း၊ သမ္ပဟုလား၊ များစွာကုန်သော၊ ဒေတေဒေဝါ၊ ထိုနတ်တို့သည်၊ မဟာ
မောဂ္ဂဏာနံ၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂဏာန်ကို၊ နမဿန္တော၊ ရှိခိုးကုန်လျက်၊ ပဇ္ဇထိ
ကတော၊ ချီသောထက်ဆုတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ တိဋ္ဌန္တိ၊ ရပ်ကုန်၏၊ ပုရိသာဇေည
ပုရိသအာဇာနည် ဖြစ်တော်မူသော အရှင်ဘုရား၊ တေ၊ အရှင်ဘုရားအား၊
နမောရှိခိုးပါ၏၊ ပုရိသတ္ထမ၊ ယောကျ်ားကကောတို့ထက် မြင့်မြတ်တော်မူ

သဒ္ဓိနိပါတ်၊

သောအရှင်တရား၊ တောအရှင်တရားအား၊ နမော၊ ရှိသိုးဝါ၏၊ ယဿတော၊ အရှင်တရားအား၊ အာသဝါ၊ အာသဝေါတရားတို့သည်၊ ဝိတာ၊ ကုန်ပြီ၊ မာရိသဆင်းခဲ့ကင်းသောအရှင်တရား၊ တွံ၊ အရှင်တရားသည်၊ ဒက္ခိဏေယျော၊ မြတ်သောအလှူကိုခံထိုက်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အထိ၊ ဖြစ်ပေ၏၊ နရဒေဝေန၊ ထူးနတ်အပေါင်းသည်၊ ပုဇိတော၊ မြတ်သောပူဇော်ခြင်းဖြင့်ပူဇော်အပ်၏။ ဥပ္ပန္နော၊ သောက၌ဖြစ်ခြင်းသည်းကောင်း၊ မရတာဘိဘျာသေခြင်းကိုနှိပ်စက်၍တည်သည်၊ အထိ၊ ဖြစ်ပေ၏၊ ကံဝိယ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်း၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကိုကြာပုဏ္ဏရိက်သည်၊ တောယေန၊ ရေနှင့်၊ နုလိမ္မတိဝိယ၊ မလိပ်းကျံသကဲ့သို့၊ သင်္ခါရေန၊ သင်္ခါရတရား၌တည်သော တဏှာဒိဋ္ဌိတည်းဟူသော လိပ်းကျံခြင်းဖြင့်၊ နုဥပလိမ္မတိ၊ လိပ်းကျံတော်မမူ၊ ယဿယေနပုဂ္ဂလေန၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ရဟုတ္တေ၊ တစ်ထုသောကောလိန္ဒ၊ သဟဿဓာဏေ၊ ကော၊ တသောင်းအပြားရှိသောလောကဓာတ်ကို၊ သံဝိဒိတော၊ ကောင်းစွာမျက်မှောက်ပြုသဖြင့်အပ်၏၊ သဗြဟ္မကပ္ပေါ၊ မဟာဗြဟ္မာနှင့်အတူ၊ ဝထိ၊ အာဝဇ္ဇနစသော ဝဿိတော်သို့ရောက်၏၊ ဣဒ္ဓိဂုဏ၊ တန်ခိုးဘန်ဆင်းခြင်းကျေးဇူး၌သည်းကောင်း၊ ရတုပပါတေစ၊ ရတိပဋိသန္ဓေအနီးကိုမြင်သော ဗိဗ္ဗစက္ခုဥာဏ်ကို၊ ကာယေနစ၊ ဘိယ၏ပြည့်စုံခြင်းဖြင့်သည်းကောင်း၊ ဥပသမေနစ၊ ကိလေသာငြိမ်းစေသဖြင့်သည်းကောင်း၊ ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ ပါရဂူတော၊ ကမ်းအဆုံးသို့အလွန်အားဖြင့်ရောက်၏၊ သောသောရိပုတ္တော၊ ထိုသာရိပုတ္တရာသည်သာလျှင်၊ သာဝကေဟိ၊ သာဝကတို့ထက်ပညာဒီဟိဂုဏဟိ၊ ပညာအစရှိသောဂုဏ်တို့ဖြင့်၊ ပရရက္ကံသဂတော၊ လွန်မြတ်သောအဖြစ်သို့ရောက်၏၊ ဧတောပရမော၊ ဤသို့ရမြဲတိုင်းသောအပိုင်းအခြားသည်သာလျှင်၊ ဘိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ကောဋီသတသဟဿဿ၊ ကုဇေတသိန်းအရေအတွက်ရှိသော၊ အတ္တဘာဝံအတ္တဘာဝဿ၊ အတ္တဘောကို၊ ခဏေန၊ ခဏခြင်းဖြင့်၊ နိစ္ဆိနေ၊ ဘန်ဆင်းခြင်းတတ်နိုင်၏၊ အဟိ၊ ဝါသည်၊ ဝိကုဗ္ဗနာသု၊ တန်ခိုးအထူးဘန်ဆင်းခြင်းတို့၌၊ ကုသယော၊ လိမ္မာ၏၊ ဣဒ္ဓိယာ၊ တန်ခိုးဘန်ဆင်းခြင်း၌၊ ဝဘိဘူတော၊ ထေ့လာအပ်သော အဖြစ်သို့ရောက်သည်အခါဖြစ်၏၊ သမ္မာဓိဝိဇ္ဇာဝထိ၊ သဝိတက္ကသဝိစာရစသောဈာနသမာဓိသုပုဗ္ဗေဒါသဥာဏ်စသောဝိဇ္ဇာတို့၌ထေ့လာသောအဖြစ်ဖြင့်၊ ပါရမိံဂတော၊ အဆုံးအပြီးသို့ရောက်သည်၊ အထိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ မောဂ္ဂလာနဂေါက္ကော၊ မောဂ္ဂလာနုပုဏ္ဏား၏အနွယ်ဖြစ်သောအရှင်မောဂ္ဂလာနုသည်၊ အထိတဿ၊ တဏှာဟူသောဘိရာကင်းတော်မူသော မြတ်စွာတရား၏၊ သာသနေ၊ သာသနာ၌၊

ယထာဝရတ္ထေဟိဂုဏေဟိ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောကျေးဇူးတို့ဖြင့်၊ ဥက္ကံသဂတော၊ လွန်သောအဖြစ်သို့ရောက်၏။ စိရော၊ မြို့တည်ကြည်သောသမာဓိရှိ၏။ သမာဟိတိန္ဒြိယော၊ ကောင်းစွာထားအပ်သောထည်ကြည်သောအခြေလည်းရှိ၏။ သော၊ ထိုအရှင်မောဂ္ဂထာန်သည်၊ နာဂေါ၊ ဆင်ပြောင်သည်၊ ပူတိလတံပူတိလတဗန္ဓနံ၊ ပုပ်သောဆွေးမြေ့သောနှုတ်ဖြင့်ဖွဲ့အပ်သောအနှောင်အဖွဲ့ကို၊ သရုန္တိန္ဒြိယ၊ မြတ်သကဲ့သို့၊ ဝေတထာ၊ ထိုအတူ၊ သကလံကိလေသဗန္ဓနံ၊ အလုံးစုံသောကိလေသာဟူသောအနှောင်အဖွဲ့ကို၊ သရုန္တိန္ဒြိယ၊ ကောင်းစွာမဂ်ဖြင့် မြတ်အပ်ပြီ၊ မယာ၊ ငါသည်၊ သတ္တဝ၊ ခပ်သိမ်း ကုန်သောသတ္တဝါတို့ကို၊ မေတ္တာဒိ ဘာဝနာ ဝသေန၊ မေတ္တာစသည်ကို ပွားစေသည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ပရိစ္ဆိတ္တော၊ အထွေအလာ ပြုအပ်ပြီ၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမဖြစ်သော မဂ်ဟူသော အကျင့်ကို၊ ကတံ၊ ကျင့်အပ်ပြီ၊ ဂရုကောဘာရော၊ ခန္ဓာတည်းဟူသော လေးစွာသောဝန်ကို၊ ဩတိတော၊ ချအပ်ပြီ၊ ထဝနေတ္ထိ၊ ဘဝသုံးပါးသို့ ဆောင်တတ်သော တဏှာတည်းဟူသောကြိုးကို၊ သမုဟတာ၊ ကောင်းစွာအရဟတ္တမဂ်ဖြင့် မြတ်အပ်ပြီ၊ ယဿ၊ အကြင်နိဗ္ဗာန်၏၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါလည်း၊ အဂါရသ္မာ၊ အိမ်ရာထောင်သော လူတို့ဘောင်မှ၊ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍၊ အနာဂါရိယံ၊ အိမ်ရာမထောင်သော ရဟန်းဘောင်၌၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြု၏၊ သောအတ္ထေ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ဟူသောအကျိုးကို၊ မေမယာ၊ ငါသည်၊ အနုပ္ပတ္တော၊ အာရုံပြုသောအားဖြင့်ရအပ်ပြီ၊ သဗ္ဗဝံယောဇနက္ခယော၊ အလုံးစုံသောသံယောဇဉ်တို့၏ကုန်ခြင်းသို့လည်းရောက်ပြီ၊ ယတ္ထယတ္ထိ နိရယေ၊ အကြင်ငရဲ၌၊ ကိဒိသော၊ အဘယ်သို့ သဘောရှိသော၊ နရယောနာမ၊ ငရဲမည်သည်၊ အာထိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒုထိ၊ ဒုထိအမည်ရှိသောမာရ်နတ်သည်၊ ဝုန္တိတေ၊ မေးအပ်သည်ရှိသော်၊ အပစ္စထ၊ ငရဲဒီးဖြင့်ကျက်၏၊ ဝိရုရံ၊ ဝိရုရအမည်ရှိသော၊ သာဝကံ၊ ကတ္တု သန်ထုရားရှင်၏ အဂ္ဂသာဝကကို၊ အာသန္ဓ၊ ပုတ်ခတ်၍၊ ကတ္တု သန္ဓုဗြဟ္မဏံ၊ ကတ္တု သန်ထုရားရှင်ကိုလည်း၊ အာသန္ဓ၊ ပုတ်ခတ်၍၊ ထတ္ထိ နိရယေ၊ ထိုငရဲ၌၊ ဥပ္ပန္နာနံ၊ ဖြစ်ကုန်သောသတ္တဝါတို့၏၊ တိဂါရတော အတ္တဘာဝေါ၊ သုံးဂါရတ်အတိုင်းအရှည်ရှိသောအတ္တဘောသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒုထိ မာရဿာပိ၊ ဒုထိမည်သောမာရ်မင်း၏လည်း၊ ကာဒိသောဝ၊ ထိုသို့သဘောရှိသောကိုယ်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ နိရယပါသာ၊ ငရဲထိန်းတို့သည်၊ အယောသက္ခိယတံ၊ တရာသော သံချောင်းကို၊ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်ကုန်၍၊ ဟဒယမန္တု၊ ရင်လယ်ကို၊ ကောဇ္ဇောန္တာ၊ ထိုးကုန်ထုက်၊

ပဉ္စဟိဝဿသတေဟိ၊ အနှစ်ငါးရာတို့ဖြင့်၊ ဥဘောအတ္ထေ၊ နှစ်ပါးသောအဆုံးတို့သို့၊ ပက္ခာ၊ ရောက်၍၊ ပုန၊ တစ်ဖန်၊ နိဝတ္တမာနာ၊ နှစ်ပြန်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ပဉ္စဟိဝဿသတေဟိ၊ အနှစ်ငါးရာတို့ဖြင့်၊ ဟဒယမဇ္ဈံ၊ နှလုံး၏အထယ်သို့၊ ဥပဂစ္ဆန္တိ၊ စူးဝင်ကုန်၏၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်ထိမ်းကုန်သော၊ ငရဲသုသတ္တဝါတို့သည်၊ ဝေဒနာ၊ အလွန်ဆင်းရဲသောဝေဒနာရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပစ္စတ္ထံ၊ ငရဲမီးဖြင့်ကျက်ကုန်၏၊ ဧဒိဒေဝေ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ဆင်းရဲသဘောရှိသော၊ နိဂယော၊ ငရဲသည်၊ အာထိ၊ သင်အားဖြစ်ပြီ၊ ဝိရရံ၊ ဝိရရအမည့်ရှိသော၊ သာဝကံ၊ ကတ္တု၊ သန်သုရားရှင်၏ အဂ္ဂသာဝကကို ထည်းကောင်း၊ ကတ္တု၊ သန္တုဗြဟ္မဏံ၊ ကတ္တု၊ သန်သုရားရှင်ကိုထည်းကောင်း၊ အာသန္ဓေ၊ ပြစ်မှားပုတ်ခတ်၍၊ ယတ္ထနိဂယေ၊ အကြင်ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောငရဲ၌၊ ရှုပ်၊ ဘောက်ပြန်သောကိုယ်ရှိလျက်၊ အပစ္စထေ၊ ငရဲမီးဖြင့်ကျက်ရာ၏၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ ထုရားရှင်၏၊ သာဝကော၊ တပည့်သားဖြစ်သော၊ ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ကြီးသောပညာရှိသောရဟန်းသည်၊ ဧတံ၊ ဤကံကံ၏အကျိုးကို၊ အဘိဇာနာတိ၊ ထက်ဝါးပြင်၌တင်ထားအပ်သော အညစ်အကြေးကင်းသောပစ္စုပ္ပန်ကဲ့သို့ရှေးရှုပြု၍ထိ၏၊ ကတ္တု၊ စင်စစ်မည်းသောမကောင်းမှုနှင့်ပြည့်စုံသောမာရ်နတ်၊ တံ၊ သင်သည်၊ တာဒိသံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော ကျေးဇူးနှင့် ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ အဂ္ဂသာဝကဖြစ်သောထုရားတပည့်သားကို၊ အာသန္ဓေ၊ ပုတ်ခတ်ထိခိုက်သောကြောင့်၊ ဒုက္ခံ၊ ဆိုခဲ့ပြီးသောငရဲ၌ ဖြစ်သောဆင်းရဲကို၊ နိဂစ္ဆတိ၊ ဝိနိဗ္ဗာတိ၊ ခံစားရထွက်သတည်း၊ သာဂရထိံ၊ သာဂရဿ၊ သရဗ္ဗရာ၏၊ မဇ္ဈေ၊ အထယ်၌၊ ဝိမာနာ၊ ရေကိုအကြောင်းပြု၍ ဖြစ်သောဗိမာန်တို့သည်၊ ကပ္ပဌာယိနော၊ တကမ္ဘာပတ်လုံးတည်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်ကုန်၍၊ တိဋ္ဌန္တိ၊ အမြဲတည်သည်ဖြစ်ကုန်၏၊ တေသံဝိမာနာနံ၊ ထိုဗိမာန်တို့၏၊ ရူပိရာ၊ အရောင်တို့သည်၊ ဝေဠုရိယဝဏ္ဏော၊ ကျောက်မျက်ရွဲအဆင်းရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အန္တိ၊ မန္တော၊ တောင်ထက်၌တောက်သောကျွန်းမီးပုံကဲ့သို့တောက်ပသောအလျှင်ရှိကုန်သည်၊ ဗာသာရာ၊ ပြီးပြီးပြန်သော အရောင်နှင့်ပြည့်စုံကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ နာနုတ္တဝဏ္ဏိယော၊ အညှီအရွှေစသည်အစွမ်းဖြင့်အထူးထူး အပြားအပြားသော အဆင်းရှိကုန်သော၊ ပုထု၊ များစွာကုန်သော၊ အစ္စနာ၊ နတ်သိုးတို့သည်၊ တတ္ထတေသုဝိမာနေသု၊ ထိုဗိမာန်တို့၌၊ နုစ္ဆန္တိ၊ ကကုန်၏၊ ယော၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ ဧတံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောဗိမာန်၏အကြောင်းကို၊ အဘိဇာနာတိ၊ မျက်မှောက်ပြုသောအားဖြင့် ထိ၏၊ (ထ) ကတ္တု၊ မာရ်နတ်၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဒုက္ခံ၊ ငရဲ၌ဖြစ်သောဆင်းရဲကို၊ နိဂစ္ဆထိဝိ

ဒွိဿာထိ၊ ခံစားရထတ္တံ၊ သကည်း၊ ဝေ၊ စင်စစ်၊ ဗုဒ္ဓေန၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊
 စောဒိတော၊ တိုက်တွန်းအပ်သော၊ ယောအယံ၊ အကြင်မောဂ္ဂ်လာန်သည်။
 ဘိက္ခုသံဃာဿ၊ ရဟန်းသံဃာ၏၊ ပေက္ခတော၊ ရှုစဉ်၊ ဝိဂါရမာတုပါသာဒံ၊
 ဝိသာခါဒါယိကာမဏိပြာသာဒ်ကျောင်းကို၊ ပါဒဂုံဋ္ဌေန၊ ခြေမပျားဖြင့်၊ ကမ္မ
 ယိ၊ တုန်ထုပ်စေနိုင်၏၊ ယောပုဂ္ဂဏော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဧတံ၊ ဤသို့
 တန်ခိုးတန်ဆင်းခြင်းအကြောင်းကို၊ အဘိဇာနာတိ၊ ရှေးရှုမျက်မှောက်အား
 ဖြင့်သိ၏၊ (ပ)၊ ကဏ္ဍ၊ မာရ်နတ်၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဒုက္ခံ၊ ငရဲ၌ ဖြစ်သောဆင်းရဲ
 ကို၊ နိဂစ္ဆသိဝိဒ္ဓိဿာထိ၊ ခံရထတ္တံ၊ ယော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဣဒ္ဓိဗ
 လေန၊ တန်ခိုးအာနုဘော်ဖြင့်၊ ဝေဇယန္တပါသာဒံ၊ သိကြားမင်း၏ဝေဇယန္တ
 ပြာသာဒ်ကို၊ ပါဒဂုံဋ္ဌေန၊ ခြေမဖြင့်၊ ကမ္မယိ၊ တုန်ထုပ်စေနိုင်၏၊ ဣဒ္ဓိဗလေန၊
 တန်ခိုးအာနုဘော်သည်၊ ဥပတ္တဋ္ဌေ၊ ထောက်ပံ့နိုင်စေအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဒေဝ
 တာစ၊ သိကြားစသောနတ်အပေါင်းတို့ကိုလည်း၊ သံဝေဇေထိ၊ သိတ်လန်
 စေ၏၊ ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ ဧတံ၊ ဤသို့တန်ခိုး တန်ဆင်းခြင်း
 အကြောင်းကို၊ အဘိဇာနာတိ၊ ရှေးရှုမြက်မှောက် အားဖြင့် သိ၏၊ (ပ)၊
 ကဏ္ဍ၊ မာရ်နတ်၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဒုက္ခံ၊ ငရဲ၌ဖြစ်သောဆင်းရဲကို၊ နိဂစ္ဆသိ
 ဝိဒ္ဓိဿာထိ၊ ခံရထတ္တံ၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ အာဂုသော၊ သိကြားမင်း၊
 တံ၊ သင်သည်၊ တဏှက္ခယ ဝိရတ္တိယော၊ တဏှာ၏တုန်ခြင်း ဝိရတ္တိတို့
 ကို၊ ဇာနာသိအဝီ၊ သိပါ၏လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဇယန္တ ပါသာဒေ၊ ဝေဇ
 ယန္တပြာသာဒ်၌၊ ဋ္ဌိတံ၊ တည်သော၊ သက္ကံ၊ သိကြားမင်းကို၊ ပရိပုစ္ဆထိ၊
 မေး၏၊ သောသက္ကော၊ ထိုသိကြားမင်းသည်၊ တဿ၊ ထိုမေးသော ရဟန်း
 အား၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်း အရာဖြင့်၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊
 ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ တထာ၊ ထိုထုရားဟော တော်မူတိုင်းသော
 နည်းဖြင့်၊ ပဉ္စံ၊ ပြဿနာကို၊ ပုဋ္ဌော၊ မေးအပ် သည်ရှိသော်၊ ဝိယာကာထိ၊
 ဖြေကြား၏၊ ယော၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ ဧတံ၊ ဤမေးအပ်သောအနက်အ
 ဓိပ္ပါယ်ကို၊ အဘိဇာနာတိ၊ ရှေးရှုမျက်မှောက်အားဖြင့်သိ၏၊ (ထ)၊ ကဏ္ဍ၊ မာရ်
 နတ်၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဒုက္ခံ၊ ငရဲ၌ဖြစ်သော ဆင်းရဲကို၊ နိဂစ္ဆသိဝိဒ္ဓိဿာထိ၊
 ခံစားရထတ္တံ၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ ဗြဟ္မာနံ၊ မဟာဗြဟ္မာတို့၏၊ သုဓမ္မာ
 ယံ၊ သုဓမ္မာအမည်ရှိသော၊ သထံသဘာယံ၊ သတင်၌၊ ဋ္ဌိတော၊ တည်ထွက်၊
 ပဉ္စံ၊ ပြဿနာကို၊ ပရိပုစ္ဆတိ၊ မေး၏၊ အာဂုသော၊ ဗြဟ္မာတို့၊ ပုရေ၊ ရှေးဗြဟ္မာ
 ပြည်သို့ထုရား ကပ်ကော်မူထားသည်မှရှေး၌၊ တေတုယံ၊ သင်၏၊ ယာဒိဋ္ဌိ၊
 အကြင် ဗြဟ္မာပြည်သို့ ကပ်စွမ်းနိုင်သော တရံတယောကံသော ရဟန်း

ပုဏ္ဏားမရှိဟူသောအယူသည်၊ အဟု၊ ဖြစ်ပြီ၊ အဇ္ဈ၊ ယခုအခါ၌လည်း၊ သာဒိဋ္ဌိ၊ ထိုအယူသည်၊ နုဝိဂတာ၊ မကင်းသေး၊ ဗြဟ္မဏောကော၊ ဗြဟ္မာ့ပြည်၌၊ ဝိတိဝတ္တန္တံ၊ ထိုမှဤမှပြေး၏၊ ပတာဿရုံ၊ မဟာကပ်နွမဟာကဿပ စသော တပည့်သားအပေါင်းဖြင့်ခြံရံအပ်သောတေဇောဓာတ်ကိုဝင်စား၍နေတော်မူသော တပည့်သားတော်နှင့်ထက္ကသောမြတ်စွာဘုရား၏ပြီးပြီးပြက်သော အရောင်ကို၊ ပဿာသိ၊ ရှုထော၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ ဧဒေသထိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တထာ၊ ထိုဘုရားဟောတော် မူတိုင်းသောနည်းဖြင့်၊ ပဉ္စံ၊ ပြဿနာကို၊ ပုဋ္ဌော၊ မေးအပ်သည်ရှိသော်၊ တဿ၊ ထိုအရှင်မောဂ္ဂထာန်အား၊ ဗြဟ္မာ၊ ဗြဟ္မာမင်းသည်၊ ဝိယာကာသိ၊ ဖြေကြား၏၊ မာရိသ၊ ဆင်းရဲကင်းသောအရှင်ဘုရား၊ ပုရေ၊ ဤဗြဟ္မာပြည်သို့ဘုရားကြွလာသည်မှရှေးအတို၌၊ ယာဒိဋ္ဌိ၊ အကြင်ဗြဟ္မာပြည်သို့လာခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သော တရံတယောက်သော ရဟန်းပုဏ္ဏား မရှိဟူသောအယူသည်၊ မေမယံ၊ ငါ့အား၊ အဟု၊ ဖြစ်ပြီ၊ အဇ္ဈ၊ ယခုဘုရားနှင့်ထက္ကသောမဟာကပ်နွမဟာကဿပစသောတပည့်သားတို့ကြွလာသောအခါ၌ သာဒိဋ္ဌိ၊ ထိုငါတို့ဗြဟ္မာပြည်သို့ လာခြင်းငှါစွမ်းနိုင်သော တရံတယောက်သောရဟန်းပုဏ္ဏားမရှိဟူသော အယူသည်၊ မေ၊ ငါ့အား၊ နအဟု၊ မဖြစ်ပြီ၊ ဗြဟ္မဏောကော၊ ဗြဟ္မာ့ပြည်၌၊ ဝိတိဝတ္တန္တံ၊ ထိုမှဤမှပြေးထွက်သော၊ ပတာဿရုံ၊ ပြီးပြီးပြက်ထွက်သောအရောင်ရှိသော ဘုရားရှင်တပည့်တော်ကို၊ ပဿာသိ၊ မြင်ရ၏၊ သောအဟံ၊ ထိုငါသည်၊ အဇ္ဈ၊ ယခုအခါ၌၊ ကထံ၊ အထိုသောအကြောင်းဖြင့်၊ ဝဇ္ဇံ၊ ဝေယျံ၊ ဆိုရဆံ့နည်း၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ နိစ္စော၊ သေခြင်းမရှိသောအားဖြင့်မြဲ၏၊ သဿထော၊ ထနေမြင့်ရိပ်သရဒ္ဓရာစသည်ကဲ့သို့အမြဲတည်သည်၊ အဓိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ မေ၊ ငါ၏၊ တံပိတက္ကံ၊ ထိုအကြံကို၊ သမ္ပန္နိ၊ မှန်၏ဟူ၍၊ ကထံ၊ အထို၊ ဝဇ္ဇံ၊ ဝေယျံ၊ ဆိုသင့်ပါတော့အံ့နည်း၊ နံ၊ ဝေယျံ၊ မဆိုချားလော၊ အကြင်သူသည်။ တေ၊ ဤသို့သောဗြဟ္မာတို့၏အကြံကို၊ အတိ၊ ဇာနာတိ၊ ရှေးရှုမျက်မှောက်ပြုသောအားဖြင့်ထိ၏၊ (လ)၊ ကဏ္ဍ၊ မာရ်နတ်တံ၊ သင်သည်၊ နက္ခံ၊ ဘုရားဘုရား၏ အဂ္ဂသာဝကတို့အား ပြစ်မှားသောမကောင်းမှူးကြောင့်ဖြစ်သော ဝေဒန္တဖြစ်သောဆင်းရဲကို၊ နိဂစ္ဆထိဝိန္ဒိ၊ သထိ၊ ခံရလတ္တံ့၊ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ မဟာနေရုနော၊ မြင့်ရိပ်တောင်မင်း၏ ကူခုံ၊ အထွဋ်ကို၊ ဧဝါ၊ နတ်တို့သည်၊ နိဿယန္တိ၊ ဣဝ၊ မှီကုန်သကဲ့သို့၊ ဝိမောက္ခေန၊ ဈာနဝိမောက္ခဟူသော မှီရာရှိသောအဘိညာဉ်ဖြင့်၊ အံ၊ ပဿယိ၊ မြင်၏၊ ဝံ၊ ဇမ္ဗုဒိပါကျွန်းသည်၊ ပုဗ္ဗဝိဒေဟဋ္ဌာန်ဣဝ၊ ပုဗ္ဗဝိဒေဟကျွန်းသားတို့

ဇာတိရာဇာဓိရာဇာ၊ ဘုမ္မိသယာ၊ မြေ၌အိပ်ကုန်သော၊ ယေနရားအကြင်အပ
 ရဂေါယာကျွန်း ဥတ္တရကုရုကျွန်းသားဖြစ်ကုန်သော လူတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိ
 ကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်ထိမ်းကုန်သော၊ တေမိ၊ ထိုအပရဂေါယာကျွန်း၌နေသော
 သူပုဗ္ဗိဗိဒေဟာကျွန်း၌နေသောသူတို့ကို၊ အပသယံ၊ မြင်၏။ တာဒိသံ၊ ထိုသို့
 သဘောရှိသောကျေးဇူးနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ထိကျွံ၊ ရဟန်းကို၊ ကဏ္ဍ၊ မာနတ်၊
 တံ၊ သင်သည်၊ အာသန္ဓ၊ ပြစ်မှားထိ ခိုက်သောကြောင့်၊ ဒုက္ခံ၊ ငရဲ၌ဖြစ်သော
 ဆင်းရဲကို၊ နိဂစ္ဆာသိဝိန္ဒိဿတိ၊ ခံရသတ္တံ၊ ၊ ဘောနာဂ၊ အိုနန္ဓောပနန္ဒနဂါး
 မင်း၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဗာထံ၊ ခိုက်သောသူကို၊ ဒဟာမိ၊ ထောင်စေအံ့၊ ဣတိ
 ဝေံ၊ ဤသို့၊ အဂ္ဂိ၊ မီးကို၊ နစေတယတိ၊ ထောင်စိမ့်သောဌာလုံ၊ ထမပြု၊ ဗာထော
 ဝဗာထောဝေ၊ သူခိုက်သည်သာလျှင်၊ ဇလိတံ၊ အလျှံ၊ ပြောင်ပြောင်တောက်
 သော၊ အဂ္ဂိံ၊ မီးကို၊ အာသန္ဓ၊ ထိခိုက်၍၊ ပဗုဗ္ဗတိ၊ အပြားအားဖြင့်ထောင်စေ
 ၏။ ဝေမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ မာရ၊ မာရ်နတ်၊ တုဝံ၊ သင်သည်၊ မယံ၊
 ငါတို့ကို၊ ဗာဇေတုကာမာ၊ နှိပ်စက်လိုကုန်သည်ရှိသော်၊ တုညေဝ၊ သင်
 သည်ပင်လျှင်၊ တထာ၊ အာဂမနာဒိအတ္ထေန၊ ထိုသို့ကောင်းသောတင့်တယ်
 သောလှာခြင်းစသော အကြောင်းဖြင့်၊ တထာဂတံ၊ မီးပုံကြီးနှင့်တူသော
 ထုရားတပည့်သား အရိယာကို၊ အာသန္ဓ၊ ထိခိုက်သည်ရှိသော်၊ သယံ
 အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကိုသာလျှင်၊ ဒဟိဿ၊ ထိုမီးဖြင့်ထောင်စေအံ့၊ တွံ၊ သင်
 သည်၊ ဒဟာနုက္ခတော၊ ငရဲမီးထောင်ခြင်းဆင်းရဲမှ၊ နမုဗ္ဗိဿထိ၊ မလွတ်
 သတ္တံ၊ ကိံဝိယ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်း၊ ဗာလော၊ သူခိုက်သည်သာလျှင်၊ အ
 ယံ၊ ဤမီးသည်ကား၊ မန္ဒာပတိ၊ နည်းစွာသောဖြစ်ခြင်းရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အနိ
 ဇေန္တောပိယ၊ မထောင်သကဲ့သို့ထင်၍၊ အဂ္ဂိံ၊ အလျှံ၊ ပြောင်ပြောင်တောက်
 သောမီးကို၊ သဗုသံ၊ သဗုသန္တော၊ ခြေထက်စသည်ဖြင့် နင်းနယ်ထိခိုက်
 သည်ရှိသော်၊ တံ၊ ထိုထိခိုက် သောသူကို၊ ဗုဗ္ဗတိ၊ ထောင်သကဲ့သို့
 တည်း၊ မာရော၊ သင်မာရ်မင်းသည်၊ တံတထာဂတံ၊ ထိုထုရားထုရားတ
 ပည့်သားကို၊ အာသန္ဓ၊ ထိခိုက်ပြစ်မှား၍၊ အပုညံ၊ မကောင်းမှုကို၊ ပသတိ၊
 ဝှားစေ၏၊ မမ၊ ငါ့အား၊ ပါပံ၊ မကောင်းမှုသည်၊ နပိပစ္စတိ၊ အကျိုးမပေး၊ ဝေံ
 ဤသို့၊ ပါပိမ၊ မာရ်မင်း၊ တွံ၊ သင်သည်၊ ကိံ၊ နမညထိ၊ အဘယ်သို့အောက်မှ
 ရာအံ့၊ နည်း၊ ကေဝသနေ၊ ပင်စင်သဖြင့်၊ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို၊ ကရောန္တဿ၊
 ပြုသောသူအား၊ အနတ္တဿ၊ အကျိုးမဲ့ခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်း
 ရဲခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ အန္တက၊ ယုတ်မာစွာသော၊ မာ
 ရ၊ မာရ်နတ်၊ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို၊ ကရောတောကရောန္တဿ၊ ပြုသော၊ တေ၊

သင်အား၊ ဝိရရတ္တယ၊ ကြာမြင့်စွာသောညဉ့်ပတ်ထုံး အကျိုးမဲ့ဖြစ်ခြင်း
ဆင်းရဲဖြစ်ခြင်းကို၊ ဝိယျတေဥပမိယတိ၊ ဆောင်ထိင့်သတည်း၊ မာရ၊ မာရ်
နတ်၊ ဗုဒ္ဓမှ၊ ဘုရားထုရားထပည့် သားမှ၊ နိဗ္ဗိန္ဒနိဗ္ဗန္တ၊ ညီးငွေလော၊ ဘိက္ခု၊ ဘု
ရားနား၊ ဘိက္ခု၊ အာသံ၊ ချုတ်ချယ်အံ့ညဉ့်၊ ဆဲအံ့ဟူသော အလိုကို၊ မာအကာထိ
မပြုထင်လော၊ ဣတိဇံ၊ ဤသို့၊ မာရ်၊ မာရ်နတ်ကို၊ အတဇ္ဇေထိ၊ မြိမ်းချောက်
၏၊ ဘေသကဇ္ဇာဝနေ၊ ဘေသကဇ္ဇာအမည်ရှိသောတော၌၊ တတော၊ ထိုမြိမ်း
ချောက်ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ သောယက္ခော၊ ထိုမာရ်နတ်မင်း
သည်၊ ဗုဒ္ဓနေ၊ နှလုံးမသာယာခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ တက္ခေဝ၊ ထိုအရပ်၌ပင်
လျှင်၊ အန္တရုဓာယတိ၊ ကွယ်လေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣတ္ထံဣမာပကာရာ၊ ဤသို့
အပြားရှိ ကုန်သော၊ ဣမံဣမာဂါထာယော၊ ဤခွဲဆိုထိကုံး အပ်သော
ခြေခံဆဲရှစ်ဂါထာတို့ကို၊ အာယသ္မာ၊ ရှည်သော သက်တော်ရှိသော၊ မဟာ
မောဂ္ဂဇာနေ၊ ထေရော၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂဇာန်ထေရ်သည်၊ အဘာသိတ္ထ၊
ရွတ်ဆိုပြီး၊ သဒ္ဓိကနိပါတ်၊ သဒ္ဓိကနိပါတ်၌၊ မဟိန္ဒိကော၊ ကြီးသော
ထန်ခိုးရှိသော၊ မောဂ္ဂဇာနေ၊ မောဂ္ဂဇာန် အမည်ရှိသော၊ ဧကောဝထေ
ရော၊ မထေရ်ထယောက်သာတည်း၊ ဟာဂါထာယော၊ ထိုသဒ္ဓိကနိပါတ်၌
ထာသောဂါထာတို့သည်၊ အဓိသဗ္ဗိ၊ ခြောက်ဆဲရှစ်ဂါထာတို့သည်၊ ဘဝန္တိ၊
ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိဣဒ္ဓါဒါ၊ ဤသို့အစွဲအစပ် သိဇုးအပ်သောဥဒါန်းဂါထာသည်၊
ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်၏၊ သဒ္ဓိကောနိပါတော၊ သဒ္ဓိကနိပါတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီး
ခြင်းသို့ချောက်ပြီး၊ သဒ္ဓိကနိပါတ်ပြီး၏။ ။

သတ္တတိနိပါတ်၊

(၂၆၄) အဂါရသ္မာ၊ အိပ်ရာထောင်သော လူ၏ဘောင်မှ၊ နိက္ခန္တံ၊
ထွက်သော၊ အနဂါရိယံ၊ အိပ်ရာမထောင်သောရဟန်းဘောင်၌၊ ပဗ္ဗဇိတံ၊
ရဟန်းပြုသည်၊ သန္တံ၊ ဖြစ်သော၊ ဝံ၊ ငါ့ကို၊ ဝိတက္ကာ၊ ကာမဝိတက် အစရှိကုန်
သောမကောင်းသောအကြံတို့သည်၊ ဥပဓာဝန္တိ၊ ငါ့၏စိတ်သို့ကပ်ကုန်၏၊
ကဏ္ဍတော၊ မည်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပဝတ္တံ၊ ကြမ်းတမ်းပျက်ချော်ခြင်း
နှင့်ယှဉ်သောနေခြင်းရှိကုန်သော၊ ဣမေ၊ ဤလူတို့သည်၊ ဥပဓာဝန္တိ၊ ထိုမှဤ
မှပြေးရကုန်၏၊ ဥဂ္ဂဝုတ္တာ၊ ကိစ္စဖြင့်ထင်ရှားသောသူတို့၏ သားလည်းဖြစ်
ကုန်ထသော၊ မဟိဿာသာ၊ မြတ်သောလေးသမားလည်းဖြစ်ကုန်ထသော
သိက္ခိတာ၊ ဆရာထံ၌တဆဲနှစ်နှစ်ပတ်ထုံး သင်အပ်ပြီးသောလေးအတတ်
လည်းရှိကုန် ထသော၊ ဒဠေခန္ဓိနေ၊ ထင်ခက်သော ပိုနှစ်ထောင် အချိန်ရှိ

သောထေးကို တင်နိုင်ကုန်သော ထေးသမားတို့သည်။ အမန္တောထက်ဝန်း ကျင်မှ၊ အပဇာယိနံ၊ ပြေးကုန်သောသူတို့၏၊ သဟဿံ၊ တထောင်အတိုင်း အရှည်ရှိသောထူကို၊ ပရိကိရေယျံ၊ ပစ်ကုန်ရာ၏၊ ဧတ္ထကာဝိ၊ ဤမျှအတိုင်း အရှည်ရှိသော ထေးသမားတို့သည် လည်းကောင်း၊ ဘိယျောဝ၊ ထိုထက် လွန်သော ထေးသမားတို့သည် လည်းကောင်း၊ ဧကသရောဝ၊ တချောင်း သော မြားကိုသာလျှင်၊ ဝိပေယျ၊ ပစ်ရာ၏၊ ဧဒ္ဓသရေ၊ နှစ်ချောင်းသောမြား တို့ကို၊ နိပေယျ၊ မပစ်နိုင်ကုန်ရာ၊ ဣတ္ထိယော၊ မိန်းမတို့သည်ကား၊ ပဉ္စ ပဉ္စသရေ၊ ရှုပါရုံသဒ္ဓါရုံစသော ငါးပါးသော ကာရဂုဏ်ဟု ဆိုအပ်သော ငါးစင်းငါးစင်းသော မြားတို့ကို၊ ဧကတော၊ တကွနက်၊ ဝိပန္နိ၊ ပစ်နိုင်ကုန် ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝိပေန္တိယော၊ ပစ်တတ်ကုန်သော မိန်းမတို့သည်၊ ဧတ္ထကာ ဣမာဟိဣတ္ထိဟိ၊ ဤမိန်းမတို့တက်၊ ဘိယျော၊ များစွာသော မိန်းမတို့သည်၊ သစေအာဂမိဿန္တိ၊ မိန်းမတို့၏အရပ်အသွင် ဆံကိုမြီးခြင်း သဖြတ်ကိုပြ ခြင်းဖြိုးရယ်ခြင်းအစရှိသော အားဖြင့်ပျက်ဆီးထားကုန်ငြားအံ့၊ ဧဝိန္ဒြိ၊ ဤသို့ ငါ့ကိုပျက်ဆီးဖျားယောင်းထားသော်လည်း၊ ဝံ၊ ငါ့ကို၊ နေဝဗျာဝေဟိဿန္တိ၊ မိန်းမတို့၏ မာယာဖြင့် ပျက်ဆီးခြင်းငှါ မတတ်နိုင်ကုန်လတ္တံ့၊ အဟံ၊ ငါ သည်၊ ဓမ္မေသု၊ ဝိပဿနာမဂ်ဖိုလ်တရားတို့၌၊ ပတိဗ္ဗိတော၊ တည်ပြီးသည်၊ အဂ္ဂိ၊ ဖြစ်၏၊ မေမယာ၊ ငါသည်၊ အာဒိစ္စပန္နု၊ နေ့၊ နေမင်း၏အဆွေဖြစ် တော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ နိဗ္ဗာနဂမနံမဂ္ဂံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက် ကြောင်းဖြစ်သော ဝိပဿနာဟူသောခရီးကို၊ သကိံ၊ ဟိသကိံ၊ ဧဝံ၊ တကြိမ် သာလျှင်၊ သုတံ၊ ကြားရ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ဟူသော နိဗ္ဗာန်ခရီး၌၊ မေမမ၊ ငါ ၏၊ မနေ့၊ ဝိတ်သည်၊ နိရတော၊ မွေ့ထောင်၏၊ ပါပိမ၊ ယုတ်မာစွာသောမာရ် နတ်၊ ဧဝမေဝ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အနိစ္စအသုဘဈာန်ကို တောင့်တခြင်း ဝိပဿနာဖြင့်သာလျှင်၊ ဝိဟရန္တိ၊ နေသော၊ ဝံ၊ ငါ့ကို၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်း အရာဖြင့်၊ မဂ္ဂန္တိ၊ ကိလေသာ ဟူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ နဉ္စဒိက္ခထိ၊ မမြင်၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊ မဂ္ဂ၊ သေမင်း၏အနီးကို၊ ကရိဿာမိ၊ ပြု အံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သော အခြင်းအရာဖြင့်၊ ဉ္စပဂစ္ဆထိ၊ ငါ့သို့ကပ်ထား၏၊ တံ၊ ထိုသို့သေ ခြင်းအနီး၌ပြုအံ့ဟု၍ ငါ့သို့ကပ်ထားခြင်းသည်၊ နယုတ္တိ၊ မသင့်၊ အရတိံ၊ လွန် စွာသောကုသိုလ်တရား ဆိတ်ငြိမ်ရာကျောင်း၌ မမွေ့ထောင်ခြင်းကိုလည်း ကောင်း၊ ရတိံ၊ ဝံ၊ ငါးပါးသောကာမဂုဏ်၌ မွေ့ထောင်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ပဟာယ၊ စွန့်၍၊ သဗ္ဗသော၊ ခပ်ထိမ်းသော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဂေဟသိ တံ၊ သားမယားစသည်နှင့်ယှဉ်သော၊ ဝိတက္ကံ၊ ဆွေမျိုးသားချင်း၌တပ်မဂ်

မောခြင်းစသောမိစ္ဆာဝိတက်ကိုလည်း၊ ပဟာယ၊ စွန့်၍၊ ဝနတံ၊ အဇ္ဈတ္တိက
ဗဟိရအပြားဖြင့်ပြားသော၊ ကုဟိဋ္ဌိ၊ အလုံးစုံသောကာမဂုဏ်ဝတ္ထု၌၊ တဏှံ
တစ်ခြင်းကို၊ နကဓေယျံ၊ ငါမပြုအံ့၊ နိဗ္ဗာနကော၊ နိဗ္ဗာန်ကိုအလိုရှိသော၊ သ
ဘိက္ခုသောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ အဝနတော၊ တစ်စုံတစ်ခုသောအာရုံ၌နှစ်
သက်ခြင်းမရှိသော အားဖြင့်ကိုလေသာဟူသော တောဌကင်းပြီးသည်ဖြစ်
၍၊ ဂမိသံ၊ သွားထော့အံ့၊ ကိဋ္ဌိ၊ အလုံးစုံသော၊ ဣမ၊ ဤထောက၌၊ ဗထဝိဉ္ဇူ၊
မြေကိုမြှီသောလှစသော သတ္တဝါသည်လည်းကောင်း၊ ဝေဟာသံ၊ ကောင်း
ကင်၌တည်သော နတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ရူပကတံ၊ တောက်ပြန်ခြင်း
သဘောရှိတော့၊ ဇဂတောဂဏံ၊ လောကနှင့်ယှဉ်သောဘဝသုံးပါး၌အကျုံး
ဝင်သော၊ ကိဋ္ဌိ၊ အလုံးစုံသော သင်္ခတတရားသည်၊ ဗရိဇိယုဟိ၊ ဆွေးမြေ့
ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်၏၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော တေတုဗ္ဗကတရားအပေါင်း
သည်၊ အနိစ္စံ၊ အိုခြင်းစသည်တို့ဖြင့်နှိပ်စက်သောကြောင့်မမြဲသောသဘော
ရှိ၏၊ ဝေဏ္ဍိနာအနိစ္စာဒိယက္ခယာရောပနေန၊ ဤသို့အနိစ္စအစရှိသောထက္ခ
ယာရေးသို့တင်သဖြင့်၊ သမေတ္တ၊ ဝိပဿနာပညာနှင့်တကွသောမဂ်ဥာဏ်
ဖြင့်ထိုးထွင်း၍ထိ၍၊ ဓုတန္တံ၊ ယိုင်းခြား၍ သိတတ်သော သဘောရှိသော
ပညာရှိတို့သည်၊ စရန္တိ၊ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏၊ ဇနာ၊ ပုထုဇဉ်မိုက်တို့သည်၊
ဥပဓိသု၊ ခန္ဓာဥပဓိစသည်တို့၌၊ ဂမိတာသေ၊ တစ်မက်မောသောပိတ်ရှိကုန်
၏၊ ဒိဋ္ဌေ၊ မြင်အပ်သောရူပါရုံ၌လည်းကောင်း၊ သုတေ၊ ကြားအပ်သောသဒ္ဓါ
ရုံ၌လည်းကောင်း၊ ဗရိဇစာစ၊ တွေ့အပ်သောပေါဋ္ဌဗ္ဗာရုံ၌ လည်းကောင်း၊
မုတေ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောဒိဋ္ဌသုတပေါဋ္ဌဗ္ဗကြွင်းသော နှမ်းအပ်လျက်အပ်
သောဂန္ဓာရုံသောရုံ၌လည်းကောင်း၊ ဇနာ၊ ပုထုဇဉ်မိုက်တို့သည်၊ ဂမိတာ
သေ၊ တစ်မက်မောသောပိတ်ရှိကုန်၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤဒိဋ္ဌစသောကာမဂုဏ်ငါးပါး
၌၊ ဆန္တံ၊ ကာမတ္ထုန္တကို၊ ဝိနောဒယဝိနောဒေဟိ၊ ပျောက်စေ၊ တထာသတိ၊
ထိုသို့ပျော်သည်ရှိသော်၊ အနေဇေ၊ တဏှာတည်းဟူသော မြဲကင်းသည်
ဘဝသိ၊ ဖြစ်လော့၊ ဟိသန္တံ၊ မှန်၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤကာမဂုဏ်ငါးပါး၌၊ ယောဂုဂ္ဂထေ၊
အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ နထိဗ္ဗတိ၊ တဏှာဟူသော ထိမ်းကျခြင်းမရှိ၊ တံပုဂ္ဂ
လံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ရနံ၊ မောနဟုဆိုအပ်သောတရား၌ တည်သောကြောင့်
ရနံဟူ၍၊ အာဟု၊ ပညာရှိတို့ဆိုကုန်၏၊ အဋ္ဌသမ္ဗိသိတာ၊ အယုတ်အလွန်ကို
မယူမှန်ခြောက်ဆဲရှစ်ပါးသောမိစ္ဆာအယုတ်မြီကုန်သော၊ သဝိတက္ကံ၊ မိစ္ဆာ
အယုတ်တကွသော မှားသောအကြံရှိကုန်သော၊ ပုထုဇ္ဇနတာယ၊ များစွာ
သောကိလေသာကို ဖြစ်စေတတ်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ပုထုဇဉ်၌အကျုံးဝင်

ကုန်သောသူတို့သည်။ အဓမ္မနိဝိဋ္ဌာ၊ သိန္နာပိတက်တည်းဟူသော အနိစ္စဝ
 သည်ကိုယူသည်၏ အစွမ်းဖြင့်အဓမ္မဟုဆိုအပ်သော သိန္နာအယူ၌သက်
 ဝင်ကုန်သောသူတို့သည်။ ကုဟိဗ္ဗိ၊ တရံတယောကံသောအကြောင်း၌၊ ဝဂ္ဂ
 ဝတာ၊ သဿတဝါဒစသောသိန္နာအယူရှိသည်။ နဝအဿဘဝေယျ၊ မဖြစ်
 ရာသည်ကား၊ န၊ မဟုတ်၊ ယောထိက္ခ၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ ခုဠု၊ ခုဠုဂါဟိ
 ကိလေသာတို့သည် ဖျက်ဆီးအပ်သည်ဖြစ်၍ကောင်းသောသိန္နာဝါဒတို့ကို
 ယူလေ့ရှိသည်။ နောအဿနောဘဝေယျ၊ မဖြစ်ရာသောထိုသူသည်။ ဘိက္ခု
 နာမ၊ ရဟန်းမည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဒဗ္ဗော၊ ပညာရှိသည်။ စိရရတ္တံ၊ ကြာ
 မြင့်စွာသောကာထပတ်လုံး၊ သမာဟိတော၊ တည်ကြည်၏။ အက္ခဟကော၊
 စဉ်းထည်းထည့်ပတ်ခြင်းမှ ထည်းကင်း၏။ နိပကော၊ ထိမ်မြောက်ထိမ်မြောက်
 အပိဟာလု၊ တစ်ခြင်းတဏှာမှလည်းကင်း၏။ သန္တိပဒံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ အဇ္ဈဂမာ
 အပိဂတော၊ ရ၏။ ပဋိစ္စ၊ အာရုံပြုသည်၏ အစွမ်းဖြင့်နိဗ္ဗာန်ကိုစွဲ၍၊ ပဋိနိဗ္ဗု
 တော၊ ဝဥပါဒိသေသနိဗ္ဗာနခတ်ဖြင့်ကိလေသာတို့မှငြိမ်း၏။ ဣဒါနိ၊ အခု
 အခါ၌။ ကာလံ၊ အနုပါဒိသေသနိဗ္ဗာနခတ်အထို့ငှါ အခါကိုထင်ထင်ခြင်းကို၊
 ကင်္ခိတိ၊ အလိုရှိ၏။ တံပုဂ္ဂလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ရနိ၊ မောနေယျဓမ္မနှင့်ပြည့်စုံ
 သောကြောင့်ရန်ဟူ၍၊ အာဟု၊ ပညာရှိတို့ဆိုကုန်၏။ ဂေါတမံ၊ ဂေါတမအ
 နွယ်ဖြစ်သောသူ၊ မာနံ၊ သေယျမာနံစသော ကိုးပါးသောမာန်ကို၊ ပဇဟထု၊
 ပယ်စွန့်စေော၊ မာနပထမ္မ၊ မာန်ဖြစ်ရာဖြစ်၍ဖြစ်သောမသင့်သောနှလုံးသွင်း
 ခြင်းဖြင့်ခြံရံအပ်သောဇာတိအစရှိသော တရားနှင့်စပ်သော ကိလေသာဟူ
 သောမာန်၏အကြောင်းကို၊ ဇဟထု၊ ပယ်စွန့်လော့၊ အသေသံ၊ အကြွင်းမဲ့၊
 မာနပထမိ၊ မာန်၏အကြောင်းဖြစ်သောကိလေသာကိုလည်း၊ ပရိဗ္ဗိတော၊
 မာန်၏ဝတ္ထုလျှင်အကြောင်းရှိသော တွေဝေခြင်းသို့ရောက်သည်၊ ဝိပ္ပဒိသာ
 ဝိ၊ နှလုံးမသာယာသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ စိရရတ္တံ၊ ဤကမ္မဋ္ဌာန်း၌လုံ့ ထပြုသော
 ခဏကိုလွန်သောရှေးအတို့၌သာလျှင်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ နပါပု
 ဝါ၊ မရောက်နိုင်။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ မက္ခေန၊ သူတပါးကျေးဇူးကိုချေခြင်းဖြင့်
 မက္ခိတာ၊ သူတပါးတို့၏ကျေးဇူးကိုချေတတ်ကုန်သော၊ ပဇာ၊ သတ္တဝါတို့
 သည်၊ မာနဟထော၊ မာန်ဖြင့်ဖျက်အပ်သော ဂုဏ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ နိရယံ၊
 ငဲ့သို့၊ ပဏန္တိ၊ ကျရောက်ကုန်၏။ မာနဟထော၊ မာန်ဖြင့်ဖျက်ဆီးအပ်ကုန်
 သည် ဖြစ်၍၊ နိရယံ၊ ငဲ့သို့၊ ဥပဂတာ၊ ကပ်ရကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဇနာ၊ လူတို့
 သည်၊ စိရရတ္တံ၊ ရှည်မြင့်စွာသောကာထပတ်လုံး၊ သောဝန္တိ၊ ဖိုးရိပ်ရကုန်၏။
 မဂ္ဂဖိတော၊ မဂ်ဖြင့်အောင်အပ်သော ကိလေသာရှိသော၊ သမာပဋိပန္နော၊

သတ္တတိနိပါတ်၊

ကောင်းသော အကျင့်ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ကဒါမိ၊ တရံတခါမျှ၊
 နသောစတိ၊ မပိုးရိပ်၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ကိတ္တဉ္စ၊ ပညာရှိတို့၏
 မြီးပွင်းခြင်းကို ထည်းကောင်း၊ သုခဉ္စ၊ ကိုယ်စိတ် ချမ်းသာခြင်းကိုလည်း
 ကောင်း၊ အနန္တဘောတိ၊ ခံစား၏၊ တံ၊ ထိုသို့ကောင်းသော အကျင့်သတော့ရှိ
 သောသူကို၊ တထံ၊ မဘောက်မပြန်၊ ဓမ္မဒသောတိ၊ တရားကိုမြင်သောသူ
 ဟူ၍၊ ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာရှိတို့သည်၊ အာဟု၊ ဆိုကုန်၏။ ။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်အ
 ဓ၊ ဤထေဝကဋ္ဌ၊ အသိထော၊ စေတောခိထစသောငါးပါးသော တံသင်းပြောင့်
 ငှက်ကင်းပြီးသော၊ ပဝေနဝါ၊ သမ္ပပဝေနံ လုံ့လနှင့် ပြည့်စုံထသော၊ ဝိသုဒ္ဓေါ၊
 နိဝရဏဟု ဆိုအပ်သော တိမ်တိုက်မှကင်းသဖြင့် အထူးထူး အပြားပြား
 စင်ကြယ်စွာ ထသော၊ ဘိက္ခု၊ သံသရာ ဘေးကို ရှုထွေရှိသော ရဟန်း
 သည်၊ နိဝရဏာနိ၊ ကာမ ဣန္ဒြိယနိဝရဏ စသည်တို့ကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍၊
 မာနဉ္စ၊ ကိုးပါး အပြားရှိသောမာန်ကိုလည်း၊ အသေသံ၊ အကြွင်းမရှိ၊ ပဟာ
 ယ၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်စွန့်၍၊ သမိတာပီ၊ ခပ်ထိမ်းသောကိလေသာတို့မှငြိမ်း
 ပြီးသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဇ္ဇာယ၊ သုံးပါးအပြားရှိသောဝိဇ္ဇာဖြင့်၊ အန္တကရော၊ အဆုံး
 ကိုပြု၏၊ အုတိ၊ ဤသို့၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ဩဝါဒတိ၊ ဆုံးမ၏၊ အဟံ၊
 ငါ့ဝင်္ကီသသည်၊ ကာမရာဂေန၊ ကာမရာဂဖြင့်၊ ဥပ္ပာမိ၊ ထောင်၏၊ မေ၊ ငါ၏၊
 စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ပရိယုတိ၊ ကာမရာဂဖြင့်အတန်တလဲလဲထောင်၏၊ ဂေါတမ၊
 ဂေါတမတပည့်သားဖြစ်သောငါ့ရှင်၊ သာဓုအာယာစာမိ၊ တောင်းပန်ပါ၏၊
 မေ၊ ငါ့အား၊ အနုကမ္မာယ၊ အစဉ် သနားသဖြင့်၊ နိဗ္ဗာပနံ၊ ရဟင်္ဂါငြိမ်း
 ကြောင်းရာဂ၏ငြိမ်းစေခြင်းငှါစွမ်းနိုင်သောအယူကို၊ ဗြူဟိ၊ ဟောပါထော
 အုတိ၊ ဤသို့၊ ယာစိတော၊ ဝင်္ကီသထေရ်သည်တောင်းပန်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ အာ
 ယသ္မာအာနန္ဒော၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်။ ဝိပရိယေသာ၊ အသုဘကိုသုတဟု
 ဘော်ပြန်သောအယူရှိသော၊ သညာယ၊ အမှတ်ဖြင့်၊ တေ၊ သင်၏၊ စိတ္တံ၊ စိတ်
 ကို၊ ကာမရာဂေန၊ ကာမရာမသည်၊ ပရိယုတိ၊ အတန်တလဲလဲထောင်၏၊ ရာ
 ဂုသံဟိတံ၊ မိမိတို့၏လက် ခြေနှားနှာခေါင်းစသော အလုံးစုံသောကိုယ်၌
 တပ်သောရာဂနှင့်ယှဉ်သော၊ သုဘံ၊ ဤကိုယ်တင့်တယ်၏လက်ခြေမျက်နှာ
 တင့်တယ်၏ဤသို့စသော၊ နိမိတ္တံ၊ ကိလေသာဖြင့်မျှက်ဆီးကြောင်းကို၊ ပရိ
 ဝဇ္ဇေဟိ၊ ထိုသုဘသညာကိုပယ်၍ အသုဘသညာဖြင့်ကြည့်ဘိလော၊ အသု
 ဘာယ၊ ဤမိန်းမတို့ကားကိုး ပါးသောစွါရတို့မှမပြတ်ယိုစီးသောကျင်ကြီး
 ကျင်ငယ်နှစ်တံတွေးစသော အပုပ်ဖြင့်ပြည့်သောကြောင့် မကင့်တယ်ဟူ
 သောအသုဘ၌ဖြစ်သော၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ဘာဝေဟိ၊ ပွားစေလော။ ကေဂ္ဂံ၊

တည်ကြည်စွာ တရတည်းသောအာရုံ၌၊ သုသမာဟိတံ၊ ကောင်းစွာထားသည့်ကိုကတွာ၊ ပြု၍၊ ဘာဝေဟိ၊ ပွားစေထေး၊ တဝ၊ သင်၏၊ အသုဘာနူပဿနံ၊ မတင့်ထယ်ဟု အဘန်တလဲလဲရှုခြင်းကို၊ သုကရံ၊ ကောင်းစွာပြုခြင်းဟူ၍၊ အက္ခာမိ၊ ငါဆို၏၊ ကာယဂတာသတိ၊ ခပ်အမွှေးခြေသည့်ထက်သည့်သွားအရေစသော သုံးဆွဲနှစ်ပါးသော အရရှိဖြစ်သော၊ သတိ၊ အကြိမ်များစွာပွားစေခြင်းနှင့်ယှဉ်သောသတိကို၊ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေထေး၊ နိဗ္ဗိဒါဗဟုဏော၊ အတ္တဘော၌ပြီးငွေခြင်းများသည်လည်း၊ ဗာဝ၊ ဖြစ်စေထေး၊ ၊ အနိဝိတ္တဉ္စ၊ နိစ္စသုခနိဝိတံစသည်တို့ကို ခွဲသဖြင့် အနိစ္စအနုပဿနာ အထူးဟု ဆိုအပ်သောနိဝိတံကင်းခြင်းမည်သည်ကိုလည်း၊ ဘာဝေဟိ၊ ပွားစေထေး၊ မာနာနူသယဉ္စ၊ မာနာနူသယကိုလည်း၊ ဥဇ္ဇဟ၊ ထိုအနိစ္စအနုပဿနာကိုပွားစေသည့်ရှိသော်အရဟတ္တမဂ်ကိုရသဖြင့်စွန့်ဘိထေး၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ မာနာဘိသမယာ၊ မာနကိုဒဿနာဘိသမယပဟာနာဘိသမယဖြင့်ကောင်းစွာပယ်ခြင်းကြောင့်၊ ဥပသန္တော၊ ရာဂအစရှိသည်တို့မှငြိမ်းသည်ဖြစ်၍၊ စရိသထိဝိဟရိသထိ၊ နေ့ရထတ္တံ၊ ယာယဝါစာယ၊ အကြင်စကားယူသောအကြောင်းကြောင့်၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ နုတာရယေ၊ နှလုံးမသာယာခြင်းဖြင့်မူပန်မနှိပ်စက်ရာ၊ ပရေစ၊ စာပါးသောသူတို့ကိုလည်း၊ နုပိဟိ၊ သေယျ၊ မပျက်ဆီးမနှိပ်စက်ရာ၊ သာဝါစာ၊ ထိုစကားသည်၊ ဝေ၊ စင်စစ်၊ သုဘာသိတာသုဘာသိတာနာမ၊ ကောင်းစွာဆိုအပ်သော စကားမည်သည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တမေဝဝါစံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသောစကားကိုသာလျှင်၊ ဘာဝေယျ၊ ဆိုရာ၏၊ ၊ ယာဝါစာ၊ အကြင်စကားသည်၊ ပရိနန္ဒိတာ၊ မျက်မှောက်အဖြစ်ဖြင့်နှစ်သက်အပ်ချစ်မြတ်နိုးအပ်၏နောင်အချိန်ကုန်သော သူတို့သည် ကောင်းစွာခံထင့်အပ်၏၊ ဝေဂ္ဂပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဝိယဝါစမေဝ၊ ချစ်ဘွယ်သောစကားကိုသာလျှင်၊ ဘာဝေယျ၊ ဆိုရာ၏၊ ယံဝါစံ၊ အကြင်စကားကို၊ ဘာသန္တော၊ ဆိုသည်ရှိသော်၊ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့သည်၊ ပါပါနိအပိယာနိ၊ မချစ်အပ်ကုန်သော၊ အနိဋ္ဌာနိ၊ အလိုမရှိကုန်သော၊ ပရုသဝါစာနိ၊ ကြမ်းတန်းသောစကားတို့ကို၊ အနာဒါယအဂဟေတွာ၊ မယူမူ၍၊ ဝိယံပိယဝါစံ၊ ချစ်ဘွယ်သောစကားကို၊ ဘာသထေ၊ ဆိုရာ၏၊ ဝေ၊ စင်စစ်၊ သစ္စံ၊ မချွတ်မယွင်းမှန်သော၊ အမတဝါစာ၊ သေခြင်းကင်းသောနိဗ္ဗာန်ကိုပြတ်တတ်သောစကားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ယာအယံဝါစာနာမ၊ အကြင်စကားမည်သည်ကား၊ ဇေသဇေသောဓမ္မော၊ ဤသဘော တရားသည်၊ သနန္တနော၊ ရှေး၌ဖြစ်သော၊ စရိယာပဝေဏိ၊

သတ္တတိနိပါတ်၊

အကျင့်အစဉ်တည်း၊ သစ္စေစ၊ မှန်သည်၌ထည်းကောင်း၊ အတ္ထေစ၊ မိမိအကျိုးစီးပွားသူတပါးအကျိုးစီးပွား၌ထည်းကောင်း၊ ဓမ္မေစ၊ ထိုအကျိုးစီးပွား၏အကြောင်းဖြစ်သော အကျင့်တရား၌ ထည်းကောင်း၊ ဗတိဗ္ဗိတာ၊ တည်ကုန်သောသူတို့ကို၊ သန္တောသန္တောဇ္ဇတိ၊ သူတော်ကောင်းမည်ကုန်၏ဟူ၍၊ အာဟု၊ ပညာရှိတို့ဆိုကုန်၏၊ ခေမံ၊ ဘေးမရှိသော၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့၊ ပတ္တိယာ၊ ရောက်စေခြင်းငှါ၊ ဒုက္ခဿ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏၊ အန္တကရိယာယ၊ အဆုံးကိုပြုခြင်းငှါ၊ ယံဝါစံ၊ အကြင်စကားကို၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဘာသတိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဝေ၊ စင်စစ်၊ သာ၊ ထိုစကားသည်၊ ဝါစာနံ၊ စကားတို့ထက်၊ ဥတ္တမံ၊ မြတ်သောစကားမည်၏၊ ဂန္တိရပညော၊ နက်နဲသောခန္ဓာအာယုဗယနစသည်တို့၌ဖြစ်သောသိမ်မွေ့သောပညာနှင့်ပြည့်စုံသောကြောင့် နက်နဲသောပညာထည်းရှိထံသော၊ မေခေဝီ၊ မေဓဟုဆိုအပ်သောဓမ္မဩဝေပညာနှင့် ပြည့်စုံထသော၊ မဂ္ဂေါမဂ္ဂဿ ကောဝိဒေါ၊ ဤကားဒုက္ခတိ၏အကြောင်း၊ ဤကားသုဂတိ၏အကြောင်း၊ ဤကားနိဗ္ဗာန်၏အကြောင်းတည်းဟူ၍ ဤသို့အကြောင်းဟုတ်သည်မဟုတ်သည်၌လိမ္မာသောပညာရှိဟော်မူထသော၊ မဟာပညော၊ သာဝကပါရမီဥာဏ်၏ အထွတ်အထိပ်သို့ရောက်သောအထူးသဖြင့်ကြီးသောပညာရှိထသော၊ သာရိပုတ္တော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်၊ ဘိက္ခုနံ၊ ဂဟန်းတို့အား၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေသေတိ၊ ဟောပေ၏၊ သော၊ ထိုအရှင်သာရိပုတ္တရာသည်၊ ဘိက္ခေနိ၊ အကျဉ်းအားဖြင့်ထည်း၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဝိတ္ထာနေပိ၊ အကျယ်အားဖြင့်ထည်း၊ ဘာသတိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ သာဗ္ဗိကာယ၊ သာဗ္ဗိကာသည်၊ နိဗ္ဗာသောပိယ၊ သာယာစွာအသံကိုတွန်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ ပဋိဘာနံ၊ သရဒ္ဓရာလျှင်းတံပိုးကဲ့သို့ အဆင့်ဆင့်အဆုံးမရှိသတ္တဝါတို့ဥာဏ်၌ထင်သောတရားကို၊ ဥဒိယုတိနိစ္ဆရတိ၊ မြွက်တော်မူ၏၊ တံဓမ္မံ၊ ထိုတရားကို၊ ဒေသေန္တဿ၊ ဟောသော၊ တဿ၊ တရားစစ်ချကြီးသဘွယ်ဖြစ်သော အရှင်သာရိပုတ္တရာ၏၊ မရံ၊ သာယာစွာသော၊ ဂိရံ၊ အသံကို၊ သုထန္တိ၊ ရိုသေစွာနာကုန်၏၊ ရဇ္ဇနိယေန၊ တစ်ဘွယ်သော၊ သနေန၊ အသံဖြင့်ထည်းကောင်းသဝနိယေန၊ နာဘွယ်သော၊ ဝဂ္ဂုနာ၊ ဖြေပြစ်စွာနှုတ်ကိုဆောင်သောအသံဖြင့်ထည်းကောင်း၊ ဘိက္ခဝေါ၊ ဂဟန်းတို့သည်၊ ဥဒ္ဓုပ္ပိတ္တာ၊ တက်ကြွသောပီတိအစွမ်းဖြင့်မတွန့်တိုးသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ခေဒိတာ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းနှင့်ပြည့်စုံကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သောတံတြေခန္တိ၊ နားထောင်ကုန်၏၊ အဇ္ဇပနုရသေ၊ တဆဲ့ငါးရက်မြောက်သောယခုနေ့၌၊ ဝိသုဒ္ဓိယာ၊ စင်ကြယ်ခြင်းအကျိုး

ဌာပိသဒ္ဓိပဝါရထာဖြင့်၊ ပဉ္စသတာ၊ ငါးရာအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊
ရဟန်းတို့သည်၊ သမဂတာ၊ ထုရားမြတ်စွာကို ခြံရံ၍နေခြင်း သင်အံသရ
ရွာဟ်ခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်စည်းဝေး၍နေကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေ
စ၊ ထိုငါးရာသောရဟန်းတို့သည်ကား၊ သံယောဇနပန္နနန္တိဒါ၊ သံယောဇဉ်
ဟုဆိုအပ်သောအစဉ်၌ တတ်သော ကိလေသာတို့ကို ဖြတ်၍တည်ကုန်ပြီ၊
အနိစာ၊ ကိလေသာဟူသောဆင်းရဲခြင်းမှကင်းကုန်ပြီ၊ ဝိတာပုနန္တိ၊ ကုန်
ပြီးသောတာဝန်ဘဝသစ်၌ဖြစ်ခြင်းရှိကုန်ပြီ၊ ဣသိ၊ ခဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏သိ
ထက္ခန္ဓသောတရားကိုရှာဖွေကုန်ပြီ၊ အမစ္စပရိဝါရိတော၊ အမတ်အပေါင်း
ခြံရံအပ်သော၊ စက္ကဝတ္တိရာဇာ၊ စကြာမင်းသည်၊ သမန္တာ၊ လေးကျွန်းလေး
မျက်နှာဟုဆိုအပ်သောထက်ဝန်းကျင်သောအရပ်မှ၊ သာဂရန္တံ၊ သရဒ္ဓရာအ
ဆုံးရှိသော၊ ဣမံမဟိ၊ ဤကျွန်းကြီးထေးကျွန်းကျွန်းငယ်နှစ်ထောင်မြေအပြင်
၌ရှိသောလူအပေါင်းကို၊ အနုပရိယေတိ၊ အနုပရိဝတ္တတိယထာ၊ အစိုးရသည်
အဖြစ်ဖြင့်မိမိအလိုသို့ချည်းလိုက်စေနိုင်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအထူးဝိဒိ
တသင်္ဂါမံ၊ ကိလေသာဟုဆိုအပ်သောအောင်ပြီးသောစစ်မြေအရပ်ရှိတော်မူ
ထသော၊ သတ္တဝါဟံ၊ အရိယမဂ္ဂင်ရှစ်ပါးဟူသောရထားထက်တင်၍ဝေနေ
ယူသတ္တဝါတို့ကိုသံသရာဟူသောခရီးခဲမှထုတ်ဆောင်ကယ်တင်တော်မူ
တတ်ထသော၊ အနုတ္တရံ၊ သီလသမာဓိစသောဂုဏ်ဖြင့်တူသောသူရှိတော်
မမူထသော၊ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာထုရားကို၊ မဂ္ဂ၊ ဟာယိနော၊ ဒေဝပုတ္တမာရ်
ကိလေသမာရ်စသောမာရ်တို့၏သဟဲဖြစ်သောသေခြင်းကိုပယ်ကုန်ပြီးထ
သော၊ တေပိန္နော၊ ပိန္နောသုံးပါးနှင့် ပြည့်စုံကုန်ထသော၊ သာဝကော၊ တပည့်
သားတော်တို့သည်၊ ပယိဂ္ဂပါသန္တိ၊ ဆည်းကပ် စားကုန်၏၊ ။ တဂဝ
တော၊ မြတ်စွာထုရား၏၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်ထိမ်းကုန်သော၊ ပုတ္တော၊ သားတော်ဖြစ်ကုန်
သောရဟန္တာငါးရာတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤငါးရာသောထုရား
တပည့်သားတော်အပေါင်း၌၊ ပထာသော၊ ကိုယ်တွင်း၌သီလသမာဓိစသော
ဂုဏ်အနှစ်မှကင်းသောသူသည်၊ နပိန္နတိ၊ မရှိ၊ တဗျာသလ္လဿ၊ တဗျာ
တည်းဟူသော ပြောင့်ကို၊ ဟန္တာရံ၊ နှုတ်ပယ်တော်မူတတ်သော၊ အာဒိစ္စ
ပန္နုနံ၊ နေမင်း၏ အဆွေဖြစ်တော်မူသော ထုရားသခင်ကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊
ဝဇ္ဇေဝုဗ္ဗာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏၊ ။ ပိရဇံ၊ ကင်းပြီးသော ကိလေသာ ဟူသောမြို့ရှိ
ထသော၊ ဓမ္မံ၊ နိဗ္ဗာန်နှင့်စပ်သော တရားကို၊ ဒေသေန္တံ၊ ဟောတော်မူတတ်
သော၊ သုကတံ၊ မြတ်စွာထုရားကို၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့၏၊ ပရောသဟဿံ၊
တထောင်သုံးရာငါးဆယ်သော ရဟန်းသည်၊ ပယိဂ္ဂပါသတိ၊ အရိအသေ

သတ္တတိနိပါတ်၊

ဆည်းကပ်၏။ နိဗ္ဗာန်နိဗ္ဗာန်နေ၊ နိဗ္ဗာန်၌ အကုထောတယံ၊ တရံတခုသောစေား
သည်၊ နုတ္တိ၊ မရှိ၊ ဝိပုလံ၊ ပြန်ပြောစွာထသော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓံ ဒေသိတံ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ သုဟန္တိ၊
အရိအသေသာအပ်၏။ သမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘိက္ခုသံစာပုရက္ခ
တော၊ ရဟန်းအပေါင်း ခြံအပ်သည်ဖြစ်၍၊ သောဘာတိဝတ၊ ကြွယ်များ
ဘောင်ဝယ်လကဲ့သို့ တင်တယ်စွတကား၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ နာ
ဂေါနာမ၊ မကောင်းမှုကိုပြုတော်မမူတတ်သောကြောင့်၊ နာဂအမည်ရှိသည်
အထိ၊ ဖြစ်တော်မူ၏။ ဣထိနံ၊ ဝိပဿိအစရှိသောဘုရားရှင်ဟု ဆိုအပ်သော
ဣထိတို့၏၊ သတ္တမော၊ ခုနစ်ဆူမြောက်သော၊ ဣထိ၊ ဘုရားရှင်သည်၊ အထိ၊
ဖြစ်တော်မူ၏။ မဟာမေဏောမဟာမေဏောဣဝ၊ စတုဒ္ဓသိနေ၌ ရွာသော
ရိပ်းကြီးကဲ့သို့၊ ဟုတွာန၊ ဖြစ်၍၊ သာဝကော၊ တပည့်သားတော်တို့ကို၊ အထိ
ဝဿတံ၊ တရားတည်းဟူသောရိပ်းဖြင့် ရွာစေတော်မူ၏။ ဒိဝါ၊ နေအ
ခါ၌၊ ဝိဟာရာ၊ ကိုယ်တော်တည်း ကိန်းတော်မူရာအရပ်မှ၊ နိက္ခမ၊ ထွက်
တော်မူ၍၊ သတ္တုဒဿနကမ္ပတာယ၊ ဘုရားမြတ်စွာကိုမှူးမြင်ခြင်းငှါ အလိုရှိ
သဖြင့်၊ သာဝကော၊ တပည့်သားဖြစ်သော၊ ဝဂီသော၊ ဝဂီသအမည်ရှိသော
အက္ခန္တိပံသည်၊ မဟာဝီရ၊ ကြီးစွာသောလုံ့လရှိတော်မူသော အရှင်ဘုရား၊
တော၊ အရှင်ဘုရား၏၊ ပါဒေါ၊ ခြေတော်တို့ကို၊ ဝန္ဓတိ၊ ရှိခိုးပါ၏။ မာရဿ၊ မာရ်
မင်း၏၊ ဥဗ္ဗဂ္ဂပထံ၊ ထက်မျက်စွာသော ကိလေသာကို ဖြစ်စေတတ်သောအ
ကြောင်းကို၊ အဘိဘုယျသိန္ဒိတွာ၊ ဖြတ်တော်မူ၍၊ ဝိဿာနိ၊ ရာဂအစရှိသော
တံသင်းတို့ကို၊ ပဘိဇ္ဇာဘိန္ဒိတွာ၊ ပျက်ဆီး၍၊ စရသိ၊ ကြွတော်မူ၏။ ဗန္ဓနံပရဗု
ကရံ၊ ကိလေသာ တည်းဟူသော အနှောင်အဖွဲ့ကို ဖြေခြင်းကို ပြုတော်မူ
တတ်သော၊ အသိတံအနိသိတံ၊ ရာဂစသည်ကို မှီးခြင်းမရှိသော၊ ဘာဂ
သော၊ သတိပဋ္ဌာနစသောအဘို့အားဖြင့်၊ ပဗ္ဗိသန္ဓာ၊ ခွဲခြမ်းဝေဖန်ခြင်းကိုပြု
၍၊ ဒေသေန္တံ၊ ဟောတော်မူတတ်သော၊ တံတထာဂတံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား
ကို၊ ပဿထ၊ ရှုကုန်လော့၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ဩစာဿ၊ ကာမောစာစသော
ဩစာလေးပါးမှ၊ နိတ္ထရထဏ္ဍံ၊ ထွက်မြောက်စေခြင်းအကျိုးငှါ၊ အနေက
ဝိဟိတံ၊ သတိပဋ္ဌာနစသည် အစွမ်းဖြင့်များသော အပြားရှိသော၊ မဂ္ဂံ၊ နိဗ္ဗာန်
သို့ဆောင်တတ်သောတရားကို၊ အက္ခာသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ တေန၊ ထိုမြတ်
စွာဘုရားသည်၊ တတ္ထိံ၊ အမတော၊ ထိုသေခြင်းကင်းသော နိဗ္ဗာန်သို့ဆောင်
တတ်သောတရားကို၊ အက္ခာတော၊ ဟောတော်မူသည်ရှိသော်၊ ဓမ္မဒဿာ၊
တရားကိုရှုလေ့ရှိကုန်သောသူတို့သည်၊ အသံဟိရာ၊ တရံတခုသောတွန့်တို့

ထေရဂါထာပါဠိတော်နိဿယ။

ချင်းမရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ မြို့တာဝါတည်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ပဇ္ဇော
 တကရော၊ ဝိဇ္ဇာဟူသော မှောင်ကို ပယ်ပျောက်သဖြင့် အလင်းကိုပြုတတ်
 သော အရဟတ္တမဂ်ဥာဏ်ကို၊ အဘိဝိဇ္ဇာအဘိဝိဇ္ဇိတွာ၊ ထိုးထွင်း၍ထိတော်
 မူပြီး၍၊ သဗ္ဗိဋ္ဌိတီနံ၊ အလုံးစုံသော နိဗ္ဗိတီ၏ အကြောင်း၊ ဝိညာဏ ဝိတိတို့ကို၊
 အတိက္ကမ၊ လွန်တော်မူ၍၊ အတိက္ကမဘုတ်နိဗ္ဗာနံ၊ လွန်ရာဖြစ်၍ ဖြစ်သော
 နိဗ္ဗာန်ကို၊ အဒ္ဓါအဒ္ဓသ၊ မြင်တော်မူ၏။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်တရားကို၊ ဥတောစ၊ သဗ္ဗ
 ညာဘညာဏ်ဖြင့်ထိပြီး၍ ထည်းကောင်း၊ သန္တိကတွာစ၊ မဂ်ဥာဏ်ဖြင့် နိဗ္ဗာန်
 ကိုမျက်မှော်ပြုပြီး၍ ၎င်း၊ ဒသဋ္ဌာနံ၊ ဘယ်ပါးသော အကြောင်းရှိသော၊ အဂ္ဂံ
 မြတ်သော တရားတော်ကို၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဒေသ
 ယိ၊ ပဉ္စဝင်္ဂီရဟန်းတို့အား ဟောတော်မူပြီး၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်း
 ဖြင့်၊ ဓမ္မေ၊ နိဗ္ဗာန်ရခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သော တရားကို၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်
 စွာဘုရားသည်၊ သုဒေသိတေ၊ ကောင်းစွာ ဟောအပ် သည်ရှိသော်၊ ဓမ္မံ၊
 တရားကို၊ ဝိဇာနတံ၊ ဝိဇာနန္တေဟိ၊ သိသောသူတို့သည်၊ ပမာဒေါ၊ မေ့လျော့
 ခြင်းကို၊ ကောကာတဗ္ဗော၊ အဘယ်သို့ပြုပါအံ့နည်း၊ နကတဗ္ဗောဝေ၊ မပြု
 အပ်သလျှင်ကတည်း၊ တသ္မာ၊ ထိုသို့တရားကိုကောင်းစွာဟောတော်မူအပ်
 ၏ဟုသိသောသူသည် မေ့မလျော့ပြုအပ်သောကြောင့်၊ တဿဘဂဝတော
 ထိုမြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌၊ တထာဂတံ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားကို၊ နမဿနမဿန္တော၊ ရှိခိုးလျက်၊ အပ္ပမက္ခော၊ မမေ့မလျော့၊ သဒါ၊
 အခါခပ်ထိမ်း၊ အနုသိက္ခေ၊ သုံးပါးသော သိက္ခာဝိပဿနာအစဉ်မဂ်အစဉ်ဖြင့်
 အဘန်တလဲလဲ သင်ရာ၏၊ တိဗ္ဗနိက္ကမော၊ မြဲမြံသောလုံ့ ထရှိသော၊ သုခဝိဟာ
 ရာနံ၊ မျက်မှော်၌ချမ်းသာစွာ နေကြောင်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဝိဝေကာနံ၊ သုံးပါး
 သောဝိဝေကတို့ကို၊ အဘိဗ္ဗသော၊ မပြတ်၊ ထာဘီ၊ ရသော၊ ကောဇ္ဈညော
 ကောဇ္ဈညအမည်ရှိသော၊ ဟောထေရော၊ အကြင်မထေရ်သည်၊ ဗုဒ္ဓါနုဗု
 ဒ္ဓေါ၊ ဘုရားသခင်သည် ရှေးဦးစွာ သစ္စာလေးပါး တရားကို ထိပြီးသည်မှ
 နောက်၌ အလုံးစုံသော တပည့်တို့၏ ရှေးဦးစွာဘုရားအတူသစ္စာလေးပါး
 တရားကိုထိ၏၊ သတ္တုဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနကာရိနာ၊ ဆုံးမ
 တော်မူတိုင်းပြုလေ့ရှိသော ကောဇ္ဈညထေရ်မြတ်သည်၊ သာဝကေန၊ သာ
 ဝက အပေါင်းသည်၊ ဟံဓမ္မံ၊ အကြင်သစ္စာ လေးပါး ပဋိသန္တိဒါ ဇေးပါး
 စသော တရားသို့၊ ပတ္တဗ္ဗံ၊ ရောက်အပ်၏၊ တံသဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံသော သာဝ
 ကတို့သည် ခိုအပ်သော တရားအပေါင်းသို့၊ အပ္ပမက္ကဿ၊ မမေ့မလျော့
 သည်ဖြစ်၍၊ သိက္ခတောသိက္ခန္တေန၊ ကျင့်သော၊ အဿအနေန၊ ဤကောဇ္ဈည

သတ္တတိနိပါတ်၊

မထေရ်သည်။ အနုပတ္တိံ၊ အစဉ်အတိုင်း ရောက်အပ်ပြီ၊ သောကောဏှ
 ညော၊ ထိုသောဏှညမထေရ်သည်။ မဟာနူဘာဝေါ၊ ကြီးသောတန်ခိုးအာနု
 တော်လည်းရှိ၏၊ တေဝိဇ္ဇော၊ ပုဗ္ဗေနိဝါသစသောဝိဇ္ဇာသုံးပါးနှင့်လည်းပြည့်
 စုံ၏၊ စေတော ပရိယကောရိဒေါ၊ စေတောပရိယ အဘိညာဉ်၌လည်းလိမ္မာ
 ၏၊ ပုဗ္ဗဒါယာဒေါ၊ ထုရားသခင်၏ အမွေခံဖြစ်သော၊ သောကောဏှညော
 ထိုကောဏှညမထေရ်သည်။ သတ္တုနော၊ မြတ်စွာထုရား၏၊ ပါဒေါ၊ ခြေတော်
 တို့ကို၊ ဝန္တတိ၊ ရှိခိုး၏၊ ။ ။ နဂဿ၊ ဣသိဂိထိတောင်၏၊ ပဿော၊ နံပါးဖြစ်
 သောကျောက်ညိုအပြင်၌၊ အာသိနံ၊ နေသော၊ ခုက္ခဿ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲအပေါင်း
 ၏၊ ပါရဂုံ၊ အဆုံးဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်သို့ရောက်သော။ မုနိံ၊ သံသရာပစ္စုပ္ပန်အ
 ကျိုးနှစ်ပါးကိုမြင်တတ်သော ကြောင့်မုနိအမည်ရှိသောမြတ်စွာထုရားကို၊
 မဂ္ဂဟာယိနော၊ သေခြင်း ၏အကြောင်းဖြစ်သောကိလေသမာရ်စသည်ကို
 ဗျာဏ်ဆီးပြီးထသော၊ တေဝိဇ္ဇော၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးနှင့်ပြည့်စုံကုန်သော၊ သာဝကာ၊
 တပည့်သားတော်တို့သည်။ ပယိရူပါသန္တိ၊ ဆည်းကပ်စားကုန်၏၊ ။
 မဟိဒ္ဓိကော၊ ကြီးသောတန်ခိုးရှိသော၊ မောဂ္ဂဏာနော၊ အရှင်မောဂ္ဂဏာန်သည်
 နေဝံဘိက္ခုနံ၊ ထိုရဟန္တာဖြစ်သော ရဟန်းတို့၏၊ ဝိတ္တံ၊ ဝိတ်ကို၊ သမန္ဓေသံ
 သမန္ဓေသန္တော၊ စုံစမ်းဆင်ခြင်သည်ရှိသော်၊ စေတသာ၊ မိမိ၏စေတောပရိ
 ယအဘိညာဉ်ဖြင့်၊ နိရူပမိံ၊ အလုံးစုံသောဥပမိတို့၏ကင်းရာဖြစ်သော၊ ဝိရ
 ဟိ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ အနုပရိယေတိ၊ အစဉ်အတိုင်းပိုင်းခြား၍သိ၏၊ ဧဝံ၊
 ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်၊ သဗ္ဗင်္ဂသမ္ပန္နံ၊ အလုံးစုံသောသာဝကတို့၏
 ပြည့်စုံခြင်းတို့ဖြင့်အလုံးစုံသောအင်္ဂါနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ခုက္ခဿ၊ ဝဋ်ဆင်း
 ရဲအပေါင်း၏၊ ပါရဂုံ၊ အဆုံးဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်သို့ရောက်တော်မူပြီးသော၊ အ
 နေကာကာရသမ္ပန္နံ၊ အနာဝရဏဒသဗထစသောများသောကျေးဇူးအပေါင်း
 နှင့်ပြည့်စုံထော်မူသော၊ မုနိံ၊ မောနဟုဆိုအပ်သော သဗ္ဗညုတညာဏ်နှင့်
 ပြည့်စုံထော်မူသော၊ ဂေါတမံ၊ ဂေါမတ ထုရားရှင်ကို၊ သာဝကာ၊ တပည့်
 သားတော်တို့သည်။ ပယိရူပါသန္တိ၊ ဆည်းကပ်စားကုန်၏၊ ကိမိဝ၊ အ
 ဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ ဝိဂတဝဏာဟကော၊ ကင်းသောတိမ်တိုက်ရှိ
 သော၊ နဘော၊ ကောင်းကင်၌၊ စန္ဒော၊ လသည်။ ဝိရောစတိယထာစ၊ တင့်
 တယ်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဝိတမလော၊ တိမ်တိုက်ဆီးနှင်းစသောငါးပါး
 သောအညစ်အကြေးကင်းသော၊ ဘာဏုမာ၊ နေမင်းသည်၊ ဝိရောစတိယထာ
 စ၊ တင့်တယ်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ အင်္ဂီရသ၊ ကိုယ်
 တော်မှပြီးပြီးပြန်ထွက်သော အရောင်ရှိတော်မူသော၊ မဟာမုနိ၊ ထုရား

မြတ်၊ တုံ၊ အရှင်တရားသည်၊ သဗ္ဗာလောကံ သဗ္ဗလောကော၊ အလုံးစုံသောလူ
 နှီး၊ ယသသာတပည့်သားအခြံအရံဖြင့်၊ အတိရောစထိ၊ လွန်ကဲစွာတင့်တယ်
 ထော်မူ၏။ ပုဗ္ဗေ၊ ဂြေးအခါ၌၊ ကာဝေယျမတ္တာ၊ ပြုအပ်သောအမှုဖြင့်ထောင်
 ထွားသောမာန်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဂါမာဂါမံ၊ တရွာမှတရွာသို့၊ ပုရာပုရံ၊ တမြို့မှ
 တမြို့သို့၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ဝိစရိမှ၊ သွားလာကြကုန်၏။ အထ၊ ထိုသို့
 သွားလာသောအခါ၌၊ သဗ္ဗဗ္ဗောနံ၊ ခပ်သိမ်းသော ဧည့်ယူခံတရားငါးပါးတို့
 ၏၊ ပါရဂုံ၊ အဆုံးတိုင်အောင်ထိထော်မူသော၊ သဗ္ဗန္တံ၊ မြတ်စွာတရားကို၊
 အဒ္ဓဿာမ၊ မူးမြင်ရကုန်ပြီ၊ ဒုက္ခဿ၊ ဝနိုဆင်းရဲအပေါင်း၏။ ပါရဂူ၊ အဆုံး
 သို့ရောက်တော်မူပြီးသော၊ သောရနိ၊ ထိုမြတ်စွာတရားသည်၊ မေ၊ ငါအား၊
 ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဓမ္မံ၊ ဟောတော်မူသောတရား
 တော်ကို၊ သုတွာ၊ ကြားနာရသောကြောင့်၊ နောအမှာကံ၊ ငါတို့အား၊ အဒ္ဓါ၊
 စင်စစ်၊ ရတနတ္ထယံ၊ ရတနာသုံးပါးအပေါင်းသည်၊ ဥပကာရတယ၊ ကျေး
 ဖူးပြုခြင်းငှါ၊ ဥပပဇ္ဇထ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိမနုသိကတွာ၊ ဤသို့အဆုံးသွင်း၍၊ ရနိဓိ၊
 တရားသခင်၌၊ ပထိဒိမှ၊ ငါတို့ကြည်ညိုကုန်ပြီ၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ တ
 သာ၊ ထိုမြတ်စွာတရား၏။ ဝစနံ၊ သစ္စာ ထေးပါးတရားနှင့် စပ်သောတရား
 စကားကို၊ သုတွာ၊ ကြားနာရ၍၊ ဓန္ဓေ၊ ငါးပါးသောခန္ဓာတို့ကိုထည်းကောင်း၊
 အာယတနာနိစ၊ တဆဲ့နှစ်ပါးသောအာယတနတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဓေတု
 ယောစ၊ တဆဲ့ရှစ်ပါးသောဓာတ်တို့ကိုထည်းကောင်း၊ ဝိဒိတွာနု၊ ရုပ်စသည်
 ဖြင့်ခွဲဝေသော အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ အနိစ္စအစရှိသော အားဖြင့်လည်း
 ကောင်းမင်၏။ ရှေ့အတို့၌ဖြစ်သော ဥာဏ်ဖြင့်ထိ၍၊ အနဂါရိယံ၊ ရဟန်းတို့
 ဘောင်၌၊ ပဗ္ဗဇိ၊ ရဟန်းပြု၏။ တထာဂတာ၊ မြတ်စွာတရားတို့သည်၊ ဣတ္ထိနဉ္စ
 မိန်းမတို့၏လည်းကောင်း၊ ပုရိသာနဉ္စ၊ ယောကျ်ားတို့၏လည်းကောင်း၊ သာ
 သနကာရကာ၊ တရားရှင်တို့၏ဆုံးမထော်မူတိုင်းပြုတတ်ကုန်သော၊ ယေ
 တေသတ္တာ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ဗဟူနံ၊ များစွာကုန်
 သော၊ တေသံ၊ ထိုတရားဆုံးမတိုင်းကျင့်ကုန်သောသတ္တဝါတို့၏။ အတ္ထာယ
 အကျိုးငှါ၊ ဥပုဇ္ဇန္တိ ဝတ၊ ဖြစ်ကုန်စွတကား။ ဝတဧကန္တေန၊ စင်စစ်သဖြင့်၊
 ဗောဓိံ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်သို့၊ အဇ္ဈာဂမာအဓိဂမတ္တာ၊ ရောက်ကုန်သော်၊ ရ
 နိ၊ တရားရှင်တို့သည်၊ ယေ၊ အကြင်ရဟန်းယောကျ်ားရဟန်းမိန်းမတို့သည်
 နိယာမဂတဒ္ဓဿ၊ အထက်မင်အထက် မိလိဟုဆိုအပ်သောသဗ္ဗတ္တနိယာ
 မသို့ရောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍ အလုံးစုံကို မြင်နိုင်ကုန်၏။ ဗဟူနံ၊ များစွာကုန်
 သော၊ ဧတေသံဘိက္ခုနဉ္စ၊ ထိုရဟန်းယောကျ်ားတို့၏ လည်းကောင်း။

ဧတေသံဘိက္ခုနီနဉ္စ၊ ထိုရဟန်းမိန်းမတို့၏လည်းကောင်း၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုး
 ဌ၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ ဝတ၊ ဖြစ်ကုန်စွတကား၊ စက္ခုမတာစက္ခုမန္တေန၊ စက္ခုငါးပါး
 နှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော၊ အာဒိစ္စဗန္ဓုနာ၊ နေမင်း၏အဆွေဖြစ်တော်မူသော၊
 ဗုဒ္ဓေန၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ ပါဏိနံ၊ သတ္တဝါတို့အား၊ အနုကမ္မာယ၊ သနား
 တော်မူသဖြင့်၊ စက္ကာရိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ အရိယသစ္စာနံ၊ အရိယသစ္စာတို့
 ကို၊ သုဒ္ဓေထိတာသုဒ္ဓေထိတာနိ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏၊ ဧတေဒိသစ္စာနိ၊
 ထိုသစ္စာလေးပါးတရားတို့သည်၊ ဒေဝယုထာကတမာနိ၊ အတယ်သည်တို့
 နည်းဟူမူကား၊ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခသစ္စာလည်းကောင်း၊ ဒုက္ခသမုပ္ပါဒံ၊ ဒုက္ခဖြစ်
 ကြောင်းဖြစ်သောသရဒယသစ္စာလည်းကောင်း၊ ဒုက္ခသမ္ဘာ၊ ဒုက္ခသစ္စာကို၊ အ
 တိတ္ထံ၊ လွန်ကြောင်းဖြစ်သော၊ အရိယံ၊ မြတ်သော၊ အဋ္ဌိဝိကံ၊ အင်္ဂါရှစ်ပါး
 နှင့်ပြည့်စုံသော၊ မဂ္ဂံ၊ မဂ္ဂသစ္စာလည်းကောင်း၊ ဒုက္ခူပာမဂါမိနံ၊ ဒုက္ခသစ္စာ
 ၏ချုပ်ငြိမ်းရာမဂ္ဂသစ္စာသည်အာရုံပြုသောအားဖြင့်ဖြစ်သောနိရောဓသစ္စာ
 လည်းကောင်း၊ ဣမာနိစက္ကာရိ၊ ဤထေးပါးတို့တည်း။ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီး
 သောဒုက္ခသစ္စာစသော၊ အပြားဖြင့်၊ တထာအဝိတထာ၊ မပေါက်မပြန်ကုန်
 သော၊ ဧတေ၊ ထိုဒုက္ခသစ္စာစသော သစ္စာလေးပါးတရားတို့ကို၊ ယထာ၊
 အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ ဝတ္ထာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏၊ တထာ၊ ထိုသို့
 ဟောတော်မူတိုင်းသော အခြင်းအရာဖြင့်၊ ဧတေ၊ ထိုသစ္စာလေးပါး တရား
 တို့ကို၊ မေမယာ၊ ငါသည်၊ ဒိဋ္ဌာ၊ အရိယမဂ္ဂဉာဏ်ဖြင့်ထိုးထွင်း၍ ထိအပ်
 ကုန်ပြီ၊ မေမယာ၊ ငါသည်၊ သဒ္ဓက္ခော၊ အရဟတ္တမဂ္ဂဉာဏ်ဟုဆိုအပ်သော၊
 မိမိအကျိုးကို၊ အနုပက္ခော၊ မဂ္ဂအစဉ်အတိုင်းရအပ်ပြီ၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာထု
 ရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ဖြစ်သော မဂ္ဂဟူသောအကျင့်ကို၊ ကတံ၊
 ဆုံးမတော်မူတိုင်းကျင့်အပ်ပြီ၊ မေမမ၊ ငါ၏၊ အာဂတံ၊ ထာခြင်းသည်၊ သွာ
 ဂတံသုအာဂတံ၊ ကောင်းသောလာခြင်းသည်၊ အာထိဝတ၊ ဖြစ်လေစွတ
 ကား၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာထုရား၏၊ သန္တိ၊ ကေ၊ အနီးနီး၊ မမ၊ ငါအား၊ သဝိတက္ခေ
 သု၊ အဘိုးအဘိုးခွဲခြမ်းပိတ်ဖြာ၍ ဟောတော်မူအပ်ကုန်သော၊ ဓန္ဒေသု၊ ကု
 သိတ်အကုသိတ်အဗျာကတတရားတို့တွင်၊ ယံဓမ္မံ၊ အကြင်မဂ်ဖိုလ်တရား
 သည်၊ သေဋ္ဌံ၊ အထူးအဖြင့်မြီးပွမ်းအပ်မြတ်စွာ၏၊ တံဓမ္မံ၊ ထိုမဂ်ဖိုလ်တရား
 သို့၊ ဥပါဂမိ၊ ကပ်၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အဘိညာပါရမိပုက္ခော၊ အဘိ
 ညာဉ်တို့၏အဆုံးသို့ရောက်၏၊ သောတဓာတု၊ ဒိဗ္ဗသောတ အဘိညာဉ်ကို၊
 ဝိသောမိတော၊ သုတ်သင်အပ်ပြီ၊ ဧတဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးနှင့်၊ ပြည့်စုံသည်၊
 ဣဒ္ဓိပက္ခော၊ ဣဒ္ဓိဝိဇ္ဇာအဘိညာဉ်သို့ရောက်သည်၊ အမ္ဘိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ စေတောမရိ

ယကောဝိဒေါ၊ စေတောပရိယ အတိညာဉ်၌ ထိမ္မာသညံ၊ အမ္ဘိဖြစ်ပြီ၊ အ
 နောမပညံ၊ မယုတ်သော မြတ်သောပညာရှိထသော၊ သတ္တာရံ၊ ပစ္စုပ္ပန်သံ
 သရာအကျိုးစသည်တို့ဖြင့် ဝေနေယျသတ္တဝါတို့အား ဆုံးမတော်မူတတ်
 သော မြတ်စွာ ဆုရားကို၊ ပုစ္ဆာမိ၊ အကျွန်ုပ် မေးလျှောက်ပါ၏၊ ယော၊
 အကြင်ရဟန်းသည်၊ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏ အဖြစ်၌
 သာလျှင်၊ ဝိစိကိစ္ဆာနံ၊ ယုံမှားခြင်းတို့ကို၊ ဆေတွာ၊ ဖြတ်၍၊ အဂ္ဂါဇ္ဇဝေ၊
 အဂ္ဂါဇ္ဇဝ ဘီလူးသည်ထိမ်းဆည်းအပ်သော စေတီဟုဆိုအပ်သောကျောင်း
 ၌၊ ဥာတော၊ ထင်ရှားသော၊ ယသသမိ၊ သာသနာပုဇော်သကားနှင့် ပြည့်စုံ
 သော၊ အတိနိဗ္ဗုတက္ကော၊ ငြိမ်းပြီးသော သဘောရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း
 သည်၊ ကာထမကာထိ၊ သေခြင်းကိုပြု၏၊ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏၊ နာဝံ၊ အ
 မည်ကား၊ နိဂြောဓကပေါ့အုတ်၊ ထိုပညောင်ပင် အရင်း၌ နေသောကြောင့်
 နိဂြောဓကပ္ပဟူ၍၊ ဗြာဟ္မဏဿ၊ ဇာတ်အားဖြင့်ပုစ္ဆာစစ်ဖြစ်သောသူအား
 ဘဂဝါ၊ ဆုန်းတော်ကြီးသောဆုရားမြတ်၊ တယာ၊ အရှင်ဆုရားသည်၊ နာဝံ၊
 အမည်ကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်၏၊ သောအဟံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်သည်၊ ရတ္တိပေခေါ၊
 နိဗ္ဗာန်၌ရှုထွက်တည်သော၊ အာရဒ္ဓဝိရိယော၊ သမထဝိပဿနာ ဘာဝနာ၌
 အားထုတ်ခြင်းယုံ့လနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဒဠေဓမ္မသမိ၊ ပျက်စီးခြင်းမရှိ မြဲမြံစွာ
 တည်သောနိဗ္ဗာန်ကိုမြင်ထော်မူတတ်သော၊ ယောဘဂဝါ၊ အကြင်မြတ်စွာ
 ဆုရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏၊ တံတထာဂတီ၊ ထိုမြတ်စွာဆုရားကို၊ နမ
 သနမဿန္တော၊ ရှိခိုးလျက်၊ အစရိဝိဟာရိ၊ နေပြီ၊ သက္က၊ သာဏီဝင်မင်းမျိုး
 ဖြစ်တော်မူသောဆုရားမြတ်၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်ထိမ်းကုန်သော၊ မယန္တိ၊ အကျွန်ုပ်တို့
 သည်လည်း၊ တံသာဂတံ၊ ထိုနိဂြောဓကပ္ပအမည်ရှိသောတပည့်သားတော်
 ကို၊ အညာထုံ၊ ထိခြင်းငှါ၊ ဣန္ဒြာမ၊ အလိုရှိကုန်၏၊ သမန္တစက္ခု၊ ထက်ဝန်း
 ကျင်မြင်နိုင်သောသဗ္ဗညုတညာဏ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော ဆုရားမြတ်၊
 နောအမှာကံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ သဝနာယ၊ ဤပြဿနာ၏အဖြေကိုနာခြင်း
 အကျိုးငှါ၊ ဟောတု၊ အကြောင်းဖြစ်သောသောတဓာတ်ဖြင့်၊ သမဝတ္ထိတာ၊
 ကောင်းစွာနှုတ်ဆွဲခြင်းကိုပြု၍တည်ကုန်ပြီ၊ တုဝံ၊ အရှင်ဆုရားသည်၊ နော
 အမှာကံ၊ အကျွန်ုပ်တို့၏၊ သတ္တာ၊ ဆရာပေတည်း၊ တွံ၊ အရှင်ဆုရားသည်၊
 နော၊ အကျွန်ုပ်တို့ထက်၊ အနုတ္တရော၊ အတုမရှိမြတ်တော်မူသည်၊ အထိ၊ ဖြစ်
 ပေ၏၊ နော၊ အကျွန်ုပ်တို့၏၊ ဝိစိကိစ္ဆံ၊ ဝိစိကိစ္ဆာနှင့်တူသော သဘောရှိသော
 အကြံကို၊ ဆိန္ဓေဆိန္ဓာဟိ၊ မြတ်တော်မူဘိသော၊ တေံ၊ ဤယုံမှားခြင်းမှကင်း
 ခြင်း၏အကြောင်းကို၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ ဗြူဟိ၊ ဟောတော်မူပါထော၊ ဘူရိ

မည၊ မြေကြီးအထူးနှင့် တူသောပညာရှိတော်မူသောထူးများဖြစ်၊ တံသာဝ
ကံ၊ ထိုတပည့် သားတော်ဖြစ်သော နိဂြောဏေပွကို ပရိနိဗ္ဗုတံ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြု
လတ်သည်ကို၊ ဝေဒယ၊ သိစေတော်မူဘိလော၊ သမန္တစက္ခု၊ ထက်ဝန်း
ကျင်ကိုမြင်နိုင်သော သဗ္ဗညုတညာဏ်နှင့်ပြည့်စုံတော်မူသောထူးများဖြစ်၊
ဘဂဝါ၊ ထူးတော်ကြီးသော ထူးများသည်၊ နော၊ အကျွန်ုပ်တို့၏၊ မဇ္ဈေဝ၊
အလယ်၌သာလျှင်၊ နိသီဒိတွာ၊ ထိုင်နေတော်မူ၍၊ အဘာသထ၊ ဟောတော်
မူပါသော၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ဇာနေယျာမ၊ သိပါကုန်အံ့၊ သဟဿနေ
က္ကော၊ တထောင်သောမျက်စိရှိသော၊ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်၊ ဒေဝါနံ၊
နတ်တို့၏၊ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌၊ သမ္ပုဋိန္ဒြိတဝစနံ၊ စကားကိုကောင်းစွာနာခံသော
သူကို၊ ဘာသတိယထာ၊ မိန့်ဆိုသကဲ့သို့၊ ဝေတထာ၊ ထိုအတူ၊ အဗ္ဗေဟိ၊
အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ သမ္ပုဋိန္ဒြိတဝစနံ၊ ကောင်းစွာနာခံအပ်သော စကားကို၊
နော၊ အကျွန်ုပ်တို့အား၊ ဘာသထ၊ ဟောတော်မူပါကုန်ထော၊ ယေကေစိ
ဂန္တော၊ အထူးစုံကုန်သော အဘိဇ္ဈာကာယဂန္ထဝသည်တို့ကို၊ ဣဓ၊ ဤသော
ကဋ္ဌ၊ မောဟမဂ္ဂါတိစ၊ တွေဝေခြင်းဟူသော အကြောင်းရှိကုန်၏ဟူ၍လည်း
ကောင်း၊ အညာဏပက္ခာတိစ၊ မထိခြင်းအထို့ရှိကုန်၏ဟူ၍လည်းကောင်း၊
ဝိစိကိန္ဒ္လာဋ္ဌာနာတိစ၊ ယုံရှားခြင်း၏လည်ရာဖြစ်ကုန်၏ဟူ၍လည်းကောင်း၊
ဝုပ္ပန္နိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ တေသဗ္ဗေ၊ ထိုအထူးစုံတို့သည်၊ တထာဂတံ၊ မြတ်စွာ
ထူးများသို့၊ ပတွာန၊ ရောက်ကုန်၍၊ ဒေသနာဗလေန၊ ထူးများရှင်၏ ဒေသနာအ
စွမ်းဖြင့်၊ ဝိနံသိတာ၊ ပျက်စီးကုန်သည်၊ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ကိကာရထံ၊
အဘယ်သို့သော အကြောင်းကြောင့်ပျက်စီးကုန်သနည်းဟုမူကား၊ ဧဝံပ
ရမံ၊ ဤအတိုင်းအရှည်ကို၊ စက္ခုယိ၊ ငါးပါးသောစက္ခုတို့ဖြင့်၊ နရားနံ၊ သတ္တဝါ
တို့၏၊ ပရမံစက္ခုန္တိ၊ လွန်စွာသောမျက်စိဟူ၍၊ ဝုပ္ပန္နိ၊ ဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏၊ ဟိသဗ္ဗံ၊ မှန်၏၊ ပုရိသော၊ ယောက်ျားမြတ်ဖြစ်သော ထူးများသည်၊ ကိ
လေသေ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ဇာတုဇေကန္တန၊ စင်စစ်သဖြင့်၊ နော၊ အကျွန်ုပ်
တို့အား၊ ဝေဝိဟနေ၊ အကယ်၍ဒေသနာဋ္ဌာဏ်တော်ဖြင့် အဓိကံတိုက်ကိုပယ်
တော်မူသည်ဖြစ်အံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ဝါတော၊ အရှေ့မျက်နှာစ
သည်မှ လာသော ပြင်းစွာသောထေသည်၊ အပ္ပစာနံ၊ တခဲနက်သောတိမ်
တိုက်ကို၊ ဝိဟနေတိဣဝ၊ ပျက်ဆီးသကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ သဗ္ဗေ
လောကော၊ အထူးစုံသောလူသည်၊ တမောဝဿနိဝတော၊ မောဟတည်း
ဟူသော အဓိကံတိုက်ဖြင့်ပိတ်ပင်ဆီးတားအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဇံဇာတိမန္တော
ပိ၊ တရားတည်းဟူသော ဆီစီးရောင်ကိုလည်း၊ နပဘာသေယျ၊ နိဗ္ဗေယျ၊

မထွန်းဆင်းစေနိုင်ကုန်ရာ၊ ။မိရာ၊မြို့တည် ကြည်သော ပညာရှိသော
ယောကျ်ားတို့သည်၊ပစ္စေတကရာ၊ပညာဟူသောအဆင်းကိုပြုတတ်ကုန်
သည်။ဘဝန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ဝိရ၊ကြီးသောလုံ့ထရှိတော်မူသောရှင်ပင်ဘုရား
တံ၊အရှင်ဘုရားကို၊တံတထေဝ၊ ထိုပညာတည်းဟူသော ဆီးမီးရောင်ကို
ပြုတတ်၏ဟူ၍သာလျှင်၊အဟံ၊အကျွန်ုပ်သည်၊ မညောမညာမိ၊အောက်စေ
ပါ၏၊ဝိပဿနိံ၊အလုံးစုံသော ဘုရားတို့ကိုဟုတ်မှန်စွာ၊မြင်လေ့ရှိကုန်သော
သူတို့ကို၊ဇာနိဇာနန္တော၊ထိကုန်၍သာလျှင်၊ဥပါဂမိဗ္ဗ၊ဆည်းကပ်ပါကုန်
၏၊ပရိသာသု၊ပရိသတ်တို့၌၊နော၊ငါတို့အား၊ကပ္ပံ၊ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသောနိဂြောဓ
ကပ္ပကို၊အာဝိကဇောဟံ၊ ထင်စွာပြုဘိလော၊ ဘဂဝါ ဘုန်းတော်ကြီးသော
ဘုရား၊မိပ္ပံ၊လျှင်စွာ၊ဂိရံ၊စကားတော်ကို၊ဇေယ၊ဟောတော်မူဘိလော၊ကိံ
ဝိယ၊အဘယ်ကဲ့သို့ နည်းဟူမူကား၊ ဝဂ္ဂုဟံသော၊နှလုံးကို ဆောင်တတ်
သောအသံရှိသောဟင်းသာမင်းသည်၊ဂေါစရပဋိက္ကန္တော၊ ကျွက်စားရာမှ
ပြန်ခဲ့သည်ရှိသော်၊ ဇာတသာဓဝနသဗ္ဗော၊ ဇာတဿရ ဇေအိုင်ရှိရာတော
ဆုပ်၌၊ဥဒကံ၊ဇေကို၊ဒိသ္ဗာ၊မြင်၍၊ ဝိဝံ၊သည်ကို၊ ပဂ္ဂဟ္မ၊ဆန်ချို၍၊ ပက္ခေ၊
အတောင်တို့ကို၊ဥဗ္ဗရိတွာ၊မြန်ထုတ်၍၊ရတ္တတုဗ္ဗောန၊ နိသောနှုတ်သီးဖြင့်၊
သနိကံအတရမာနော၊ မနှေးမလျှင်၊ ဝဂ္ဂု၊နှလုံးကို ဆောင်တတ်သောသာ
ယာစွာသောအသံကို၊နိက္ခုဇတိဇ္ဇ၊တွန်သကဲ့တို့၊ ဝေမေ၊ဤအတူသာ
လျှင်၊တံပိ၊အရှင်ဘုရားသည်လည်း၊ ဝိကပ္ပိတေန၊အထူးသဖြင့်ပြုပြင်အပ်
သော၊ဗိန္ဒု၊သရေန၊ ထုံးသောအသံတော်ဖြင့်၊ ဒေသိတံ၊နိဂြောဓ ကပ္ပ၏အ
ကြောင်းကို ဟောတော်မူသည်ရှိသော်၊ သဗ္ဗေဝ၊အလုံးစုံသာလျှင်ဖြစ်ကုန်
သော၊တေမယံ၊ထိုအကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ဥဂ္ဂု၊ပဂတာအဝိက္ခိတ္တမာနသာ၊ မမျှ
လွင့်သော စိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊သုဏောမ၊အရှင်ဘုရား၏ ဟောတော်မူ
သောတရားထော်ကိုနာအံ့၊ အသေသံ၊အကြွင်းမရှိ၊ပဟိနဇာနာတိမရတံ၊
ပယ်အပ်ပြီးသောပမိုသန္ဓေ ခနခြင်းသေခြင်းရှိသော၊ ရနံ၊ခါတွက်အပ်သော
အထုံးစုံသောမကောင်းမှုကို၊နိဂ္ဂဟ္မ၊ပယ်ဖျောက်၍၊ဝဗ္ဗံ၊တရားထော်ကို၊ဝေ
ဒိဿာမိ၊အကျွန်ုပ်တို့ထိရပါအံ့၊ပုထုဇ္ဇနာနံ၊ပုထုဇဉ်တို့အား၊ကာမကာရော
အလိုအတိုင်း ပြုခြင်းသည်၊ နဟောတိ၊မဖြစ်စေထင့်၊ တေ၊ထိုပုထုဇဉ်တို့
သည်၊ဥာထံဝါ၊ထိခြင်း၌၊လည်းကောင်း၊ ဝတ္ထုဝါ၊ဆိုခြင်း၌၊ရင်း၊ယံ၊အ
ကြင်ဝတ္ထုကို၊ဇ္ဇန္တိ၊အလိုရှိကုန်၏၊တံ၊ထိုအလိုရှိတိုင်းသော အမှုကိုပြု
ခြင်း၌၊နသဇ္ဇောန္တိ၊မထတ်နိုင်ကုန်၊ တထာဂတာနံပန၊မြတ်စွာဘုရားတို့
၏ကား၊သင်္ခေယုကာရော၊ရံစမ်းသဖြင့်ပြုသော ပညာပြဋ္ဌာန်းခြင်းရှိသော

သတ္တဝါဒိပါတ်၊

ကိရိယာသည်သာလျှင်၊ သက္ကာယိ၊ အလိုရှိတိုင်း ထိုသူတို့အား သိခြင်းဆို
 ခြင်း၊ ဌါတတ်နိုင်ကုန်၏။ ဘဝဝါ၊ သန်းတော်ကြီးသော သုရား၊ တဝ၊ အရှင်
 သုရား၏။ သမုဇ္ဈ၊ ပညာသာ၊ ဖြောင့်မတ်စွာဖြစ်သောပညာ၏။ ဣဒံသမ္ပန္နဇေ
 ယျာကရဏံ၊ ဤပြည့်စုံသောဝေယျာကရဏ်းကို၊ သရဂ္ဂဟိတံ၊ မဘောဓ်မပြန်
 သင်အပ်မြင်အပ်၏။ အယမဂ္ဂထိ၊ ဤမျိုးအပ်သော လက်အုပ်သည်၊ ပစ္ဆိမော၊
 အဆုံးဖြစ်သော၊ သုပ္ပဏာမိတော၊ အလွန်ကောင်းစွာ ရှိခိုးခြင်းတည်း။ မေ၊
 အကျွန်ုပ်အား၊ ဇာနိဇာနမာနော၊ ထိလျက်၊ မာမောဟထိ၊ မဆိုသဖြင့်မစေ
 မထော့စေသင့်၊ အနောမပည၊ မယုတ်သော ပညာရှိထော်မူသောသုရား
 မြတ်၊ ပရောပရံ၊ ထောက်အစွမ်းအားဖြင့် ကောင်းသောအဝေးအနီး၌ဖြစ်
 ခြင်းရှိသော၊ အရိယဓမ္မံ၊ မြတ်သောသစ္စာထေးပါးတရားကို၊ ဝိဒိတွာ၊ ထိုး
 ထွင်းသောအားဖြင့်ထိ၍၊ ဇာနိဇာနမာနော၊ ထိလျက်၊ မာမောဟထိ၊ မဆို
 ခြင်းဖြင့်မစေမထော့စေသင့်၊ အနောမပိရ၊ မယုတ်သောလုံ့ထရှိသောသုရား
 မြတ်၊ ဝိဗ္ဗုဒ္ဓိဗ္ဗတက္ကော၊ နွေကာထန်အမှုဖြင့်နှိပ်စက်အပ်သောယောကျ်ား
 သည်၊ ကိလဇ္ဇော၊ ပင်ပန်းသည်ဖြစ်၍၊ တထိတော၊ ရေထိပ်သည်ဖြစ်၍၊
 ဝါရိ၊ ရေကိုအထိကပ်တိဣ၊ အလိုရှိသကဲ့သို့၊ ဝေတထာ၊ ထိုအတူတေ၊
 အရှင်သုရား၏။ သုတံ၊ ကြားထိအပ်သည်ဟုဆိုအပ်သော၊ ဝါဝံ၊ စကားကို၊
 အဘိကင်္ခါမိ၊ တောင့်တ၏။ သုတံ၊ ကြားထိအပ်သော တရားစကားကို၊
 ပဝဿ၊ ဟိုထွတ်တော်မူလော့၊ ကပ္ပိယနော၊ မူဇော်သည်၏အစွမ်းဖြင့်
 ပြုအပ်သော၊ ကုစ္ဆိယတံ၊ ဝမ်းမျှထောက်ရုံသောအစာရှိသော၊ အမောဏံ
 သပထံ၊ အကျိုးရှိသော၊ အတ္ထိကံ၊ ဝမ်းမျှထောက်သောအကျိုးရှိသော၊ ယံ
 ဗြဟ္မဝရိယံ၊ အကြင်မဂ်ဟူသောမြတ်သောအကျင့်ကို၊ အဝရိ၊ ကျင့်ပြီ၊ ကိံ၊
 အဆိုနည်း၊ သေ၊ ထိုမြတ်သောမဂ်ဟူသော အကျင့်သည်၊ အနုပါဒိသေ
 သော၊ ဝိပါက်ကမ္မဇေယျအကြွင်းမရှိသောနိဗ္ဗာနဓာတ်သည်၊ အဟုကိံ၊ ဖြစ်
 သလော့၊ ဝိရက္ကော၊ အသေကွပ်မောက္ခဖြစ်သော ဝိရက္ကိဟုဆိုအပ်သော၊
 နိဗ္ဗာယိ၊ ကိလေသနိဗ္ဗာနဓာတ်သည်၊ အဟုကိံ၊ ဖြစ်သလော့၊ ထံ၊ ထိုနှစ်ပါး
 သောအမေး၏အဖြေကို၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ သုထောမ၊ နာပါကုန်အံ့၊
 ဣတိဝေ၊ ဤတို့၊ ခွါဒသဟိဂါယာဟိ၊ တဆဲ့နှစ်ဂါယာတို့ဖြင့်၊ ယာစိတော၊
 အရှင်ဝင်္ဂီသထေရ်ကကောင်းပန်အင်သည်ဖြစ်၍၊ ဘဝဝါ၊ မြတ်စွာသုရား
 သည့်၊ ဝင်္ဂီသ၊ ဝင်္ဂီသ၊ ဣဓမ္မာယိန္တိနာမရူပေ၊ ဤနာဓ်ရုပ်အပေါင်း၌၊ တထံ၊
 ကာမတဏှာစသောအပြားရှိသောတရားရှစ်ဖြာသော တဏှာသည်၊ အဘိဇ္ဇိ
 အရဟတ္တမဂ်ဥာဏ်၏အစွမ်းဖြင့်ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဝဝါ၊ မြတ်စွာသုရား

သည်။ တဏှာယ၊ ကာမတဏှာစသော်တရားရှစ်ပါးသောတဏှာ၏။ သော
 တံ၊ အယဉ်သည်၊ ဒီစာရတ္တံ၊ ရှည်မြင့်စွာသောကာလပတ်လုံး၊ အနုယယိတံ၊
 မပယ်ရသေးသည်၏အစွမ်းဖြင့် သန္တာန်နှစ်နား၏။ သော၊ ထိုနိဂြောဏေပွ
 သည်၊ တံတဏှံ၊ ထိုဆီခဲပြီးသောတဏှာကို၊ ခေတုဘ၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်
 ဖြတ်၍၊ အသေထံ၊ အကြွင်းမဲ့၊ ဇာတိမရကံ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းသေခြင်းတရား
 ကို၊ အတာရိံ၊ အနုပါဒိသေသနိဗ္ဗာနခေတ်ဖြင့်ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသောကြောင့်လွန်
 ထေပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာယသ္မတာဝဂီဝေန၊ အရှင်ဝဂီဝထေရ်သည်၊
 ပုဋ္ဌော၊ မေးအပ်သည်ရှိသော်၊ ပဉ္စသေဋ္ဌော၊ သဒ္ဓါအစရှိသောငါးပါးသော
 ဣန္ဒြေတို့ဖြင့်ဖြတ်သော၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဗြိဝိ၊ ထိုမေးသော
 ပြဿနာကိုဖြေတော်မူ၏။ ဣထိသတ္တမ၊ ဝိပဿီအစရှိသောခြောက်ဆူသော
 ဘုရားရှင်တို့၏ ခုနစ်ဆူမြောက် ဣထိဖြစ်တော်မူသော ဘုရားမြတ်၊ တေ၊
 အရှင်ဘုရား၏။ ဝစော၊ စကားထော်ကို၊ သုတွာ၊ ကြားနာရသောကြောင့်၊
 သေသောအတံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်သည်၊ ပထိဒါမိ၊ ကြည်ညိုပါ၏။ မေမမ၊ ငါ၏။
 ပျဉ်၊ မေးအပ်သောစကားသည်၊ ကိရကေန္တေန၊ စင်စစ်သဖြင့်၊ အမောစံ
 သပထံ၊ အကျိုးရှိ၏။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ သော၊ ထိုနိဂြောဏေပွထေရ်
 သည်၊ ပရိနိဗ္ဗုတော၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြု၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဗြာဟ္မဏော၊ မ
 ကောင်းမှုကိုအပပြုပြီးသောဘုရားမြတ်စွာသည်၊ ဝံ၊ နိဂြောဏေပွမထေရ်၏
 ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသောအဖြစ်ကိုအလိုရှိ၍မေးသောအကျွန်ုပ်ကို၊ နဝဇ္ဇေထိ၊ မညွတ်
 မယွင်းဖြေတော်မူ၏။ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သာဝကော၊ တပည့်
 သားထော်သည်၊ ယထာဝါဒိ၊ ဟုတ်မှန်တိုင်း ဆိုထေရ်၏။ တတာကာရိ၊ ထို
 ဆိုတိုင်းပြုထေရ်သည်၊ အဟု၊ ဖြစ်၏။ တံထံမာယာဝိနော၊ ထိုထိုသို့များစွာ
 ထုည့်ပတ်တတ်သော၊ မဂ္ဂု၊ နော၊ သေမင်း၏။ ဒဉ္ဇံ၊ အလွန်ခိုင်ခံ့ သော၊ ဇာထံ၊
 တေဘုမ္မကဝင်္ဂီခွဲဖြစ်ထွက်၊ ခွဲတတ်သောတဏှာကွန်ယက်ကို၊ အန္တိန္ဒြိ၊ ဖြတ်
 ရပြီ၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဥပါဒါနဿ၊ မြဲမြံစွာသောကံကံလေသာ
 တို့သည်ဖြစ်စေအပ်သောဝင်္ဂီတရား၏။ အာဒိံ၊ အဝိဇ္ဇာတဏှာစသောအပြား
 ရှိသောအကြောင်းကို၊ အဒ္ဓဿ၊ မြင်တော်မူပြီ၊ ကပ္ပါယနော၊ ကပ္ပမည်သော
 သူ၏အနွယ်ဖြစ်သော၊ ကပ္ပိယော၊ နိဂြောဏေပွသည်၊ မဂ္ဂု၊ ဝေယျံ၊ သေခြင်း
 နှင့်စပ်သောတေဘုမ္မကတရားကို၊ သုဒုတ္တရံ၊ သုဥတ္တရေန၊ ကောင်းစွာလွန်
 ခြင်းဖြင့်၊ အဇ္ဈဂါဝတ၊ လွန်နိုင်လေစွတကား၊ ဒေဝဇေဝံ၊ နတ်တကာတို့
 ထက်လွန်သော၊ နတ်ဖြစ်တော်မူသော၊ တံ၊ အရှင်ဘုရားကို၊ ဝန္ဒာမိ၊ အ
 ကျွန်ုပ်ရှိခိုး၏။ ဗွိပဒုတ္တမ၊ အခြေနှစ်ချောင်း ရှိသောသတ္တဝါတို့ ထက်မြတ်

တော်မူသော အရှင်ထုရား၊ တေ၊ အရှင်ထုရား၏၊ အနုဇာတံ၊ အတုလိုက်
 ၍ အရွာထေးပါး တရားကိုထိသော အားဖြင့် အရိယဇာတ်ဖြင့် ဖြစ်သော၊
 မဟာဝီရိ၊ မာရ်ကို အောင်ခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သော ကြီးသော လုံ့လရှိသော၊
 နာဂဿ၊ မကောင်းမှုကိုပြုခြင်းမရှိသော အနက်ဖြင့် နာဂမည်တော်မူသော
 ထုရားရှင်၏၊ ဩရသံ၊ ရင်တော်မှ ဖြစ်သော၊ နာဂံ၊ ရဟန္တာဟု ဆိုအပ်
 သော၊ ပုတ္တံ၊ နိဗ္ဗောဓကေဗ္ဗ အမည်ရှိသော သားတော်ကို၊ ဝဗ္ဗာဓိ၊ အကျွန်ုပ်
 ရှိခိုးပါ၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အပြီးတည်း၊ ၊ ဣတ္ထံဣဝံပကာရာ၊ ဤသို့အ
 ပြားရှိကုန်သော၊ ဣမာဂါထာယော၊ ဤသို့ဆိုထိကုံးအပ်သော ခုနစ်ဆဲ့တဂါ
 ထာတို့ကို၊ အာယသ္မာဝဂီသထေရော၊ အရှင်ဝဂီသထေရ်သည်၊ အဘာ
 သိတ္ထ၊ ရွတ်ဆိုပြီး၊ ၊ မဟာနိပါတော၊ မဟာနိပါတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်း
 သို့ရောက်ပြီး၊ သတ္တတိနိပါတမ္ဘိ၊ သတ္တနိပါတ်၌၊ ပဓိဘာဝနာ၊ အသင့်လွတ်
 လွတ်သာယာ နာဘွယ်သော စကားကို ဆိုတတ်သော၊ ဝဂီသော၊ ဝဂီသ
 အမည်ရှိယော၊ ဧကောထေရောဝ၊ မထေရ်တယောက်သာတည်း၊ အညော
 ထိုဝဂီသထေရ်မှ တပါးသော ထေရ်သည်၊ နုတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဂါထာယော၊ သို့ဆို
 ထိကုံးအပ်သော ဂါထာတို့ကား၊ ကောသတ္တတိ၊ ခုနစ်ဆဲ့ တဂါထာတို့
 တည်း၊ ဣ၊ ဤထေရ်ပါဠိတော်၌၊ အာဂတာ၊ ပေတက်၌ တင်သည်၏အ
 စွမ်းဖြင့်ထာကုန်သော၊ တာဂါထာ၊ ထိုသို့ဆို ထိကုံးအပ်သော ဂါထာတို့
 သည်၊ ဂါထာဂဏဝသေန၊ ဂါထာအရေ အတွက် သင်္ချာ၏ အစွမ်းဖြင့်၊
 သဟဿံ၊ တထောင်သည် ထည်းကောင်း၊ တိဏိသမ္ဘိသတာနိစ၊ တရာ
 ခြောက်ဆယ်သုံးဂါထာတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ထေ
 ရာစ၊ မထေရ်တို့သည်ကား၊ ပုဂ္ဂထဂဏဝသေန၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကိုရေတွက်သည်
 ၍အစွမ်းဖြင့်၊ ဧဒသတာစ၊ နှစ်ရာတို့ဟူ၍ ထည်းကောင်း၊ သမ္ဘိစ၊ ခြောက်
 ကျိပ်တို့ဟူ၍ ထည်းကောင်း၊ အညေ၊ ထိုမှတပါးကုန်သော၊ ပဉ္စစ၊ ငါးပါး
 သောမထေရ်တို့ဟူ၍ ထည်းကောင်း၊ ဗကာသိတာ၊ ပြုအပ်ကုန်၏၊ ၊ ဗုဒ္ဓ
 ပုတ္တံ၊ ထုရားသားတော်ထည်းဖြစ်ကုန်ထသော၊ အနာသဝါ၊ ကင်းပြီးသော
 အာသဝေါထည်းရှိကုန်ထသော၊ တေထေရော၊ ထိုမထေရ်တို့သည်၊ သိဟနာ
 ဒံ၊ ခြင်္သေ့မင်းကဲ့သို့ရဲရင့်သောအသံကို၊ နဒိတွာန၊ အသီးအသီးဂါထာဖြင့်
 ဟောက်ကုန်ပြီး၍၊ ခေမန္တံ၊ ဘေးအပေါင်းတို့၏ ကုန်ရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်ဟူ
 သောအဆုံးသို့၊ ပါပုဏိတွာန၊ အာရုံပြုသောအားဖြင့်ရောက်တော်မူကုန်ပြီး၍
 ထောကမ္ဘိ၊ ထောက၌၊ အဂ္ဂိက္ခန္ဓာဝ၊ မီးပုံကြီးကဲ့သို့၊ ဇထိတွာ၊ ထိထသမာဓိ
 စသောဂုဏ်ဖြင့် ထွန်းတောက်မကုန်၍၊ နိဗ္ဗုတာ၊ အနုပါဒိသောသနနိဗ္ဗာန

၃၅၂

ထေရဂါထာပါဠိတော်နိဿယ

ခေတ်ဖြင့် ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုတော်မူကုန်ပြီ။ ။ ထေရဂါထာယော၊ မထေရ
တို့သည် ဗုဒ္ဓ၏ ဝိနည်းအရ ဂါထာတို့သည် နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ ရောက်
ကုန်ပြီ။ ။

ထေရဂါထာပါဠိတော်နိဿယပြီး၏။ ။

မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားတော်မူအပ်သော။ ပိဋကတ်သုံးပုံပါဠိတော်
ကျမ်းပေါင်း-၅၇-ကျမ်း၊ ဗြဟ္မာဘာသာအနက်နိဿယဂရိတ်၊

သံသရာဝဋ်ဆင်းရဲ၌၊ ကျင်ထည်ကြကုန်သော အကျွန်ုပ်တို့သည်၊
၁၂၈၀-ခုနှစ်ကစ၍၊ မန္တလေးမြို့၊ မန္တလေးတောင် ရသေ့ကြီး- ဦးခန္တိ၊
မန္တလေးတောင်ခြေတွင်း၊ မန္တလေးတောင်-ပိဋကတ်တော်စာပုံနှိပ်
တိုက်ဟုသော အမည်ဖြင့်၊ စာပုံနှိပ်တိုက်တည်ပြီးလျှင်၊ စဉာ
ပါရမီတော်ကြီးကို၊ ဆည်းဘူးဖြည့်စွမ်း အားထုတ်
ကြကုန်သော၊ ဝဂ္ဂိုလ်မြတ်အပေါင်း၊ သူတော်
ကောင်းတို့၊ စာပို့၊ စာချ၊ စာတက်၊ စာသင်၊ စာကြည့်၊
မပင်မစား၊ ချမ်းချမ်းသာသာ၊ အရေးလွယ်ကူစွာ ဂှိအောင်၊
ပါဠိတချက်၊ အနက်တချက်၊ ပါဠိတပုဒ်၊ အနက်တပုဒ်အပြည့်အစုံပေ
ထုတ်၍၊ အမြင်မပါမရှိသော၊ နိကာယ်-၅၊ ရပ်၊ ပိဋကတ်သုံးပုံ ပါဠိတော်
ဗြဟ္မာဘာသာအနက်နိဿယကျမ်းစာများကို အစဉ်အတိုင်း ပုံနှိပ်ရန်၊ အသင့်
စီစဉ်ထားရှိပြီးလျှင် ပုံနှိပ်၍ ပြီးစီးစေတော်မူချင်တော်မူသည်ကား၊

၁	သုတ်-ထိလင်္ဂနှင့်ပါဠိတော်နိဿယ-စာအုပ်	၁
၂	သုတ်-မဟာဝါပါဠိတော်နိဿယ-စာအုပ်	၁
၃	သုတ်-ပါထေယျပါဠိတော်နိဿယ-စာအုပ်	၁
၄	သုတ်-မူလပဏ္ဍိတသပါဠိတော်နိဿယ-စာအုပ်	၂
၅	သုတ်-မဇ္ဈိမပဏ္ဍိတသပါဠိတော်နိဿယ-စာအုပ်	၂
၆	သုတ်-ဥပရိပဏ္ဍိတသပါဠိတော်နိဿယ-စာအုပ်	၂
၇	သုတ်-သတ္တဝါဝဂ္ဂသံယုတ်ပါဠိတော်နိဿယ-စာအုပ်	၁
၈	သုတ်-နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်ပါဠိတော်နိဿယ-စာအုပ်	၁
၉	သုတ်-ခန္ဓဝဂ္ဂသံယုတ်ပါဠိတော်နိဿယ-စာအုပ်	၁
၁၀	သုတ်-သဗ္ဗာဃထနဝဂ္ဂသံယုတ်ပါဠိတော်နိဿယ-စာအုပ်	၂
၁၁	သုတ်-မဟာဝဂ္ဂသံယုတ်ပါဠိတော်နိဿယ-စာအုပ်	၂
၁၂	သုတ်-ကေရုတ္တရပါဠိတော်နိဿယ-စာအုပ်....	၁
၁၃	သုတ်-ဒုကရုတ္တရပါဠိတော်နိဿယ-စာအုပ်	၁
၁၄	သုတ်-တိကရုတ္တရပါဠိတော်နိဿယ-စာအုပ်	၁
၁၅	သုတ်-စတုကရုတ္တရပါဠိတော်နိဿယ-စာအုပ်	၁
၁၆	သုတ်-ပဉ္စကရုတ္တရပါဠိတော်နိဿယ-စာအုပ်	၁
၁၇	သုတ်-ဆဏ္ဍကရုတ္တရပါဠိတော်နိဿယ-စာအုပ်	၁

၁၈	သုတ်-သတ္တဂိုတ္တရပါဠိတော်နိဿယ-စာအုပ်	၀
၁၉	သုတ်-အဋ္ဌဂိုတ္တရပါဠိတော်နိဿယ-စာအုပ်....	၀
၂၀	သုတ်-နဝဂိုတ္တရပါဠိတော်နိဿယ-စာအုပ်	၀
၂၁	သုတ်-ဒသဂိုတ္တရပါဠိတော်နိဿယ-စာအုပ်	၀
၂၂	သုတ်-ဧကောဒသဂိုတ္တရပါဠိတော်နိဿယ-စာအုပ်	၀
၂၃	သုတ်-ခုဒ္ဒကပါဠိတော်နိဿယ-စာအုပ်	၀
၂၄	သုတ်-ဝေဠပဒပါဠိတော်နိဿယ-စာအုပ်	၀
၂၅	သုတ်-ဥဒါနိပါဠိတော်နိဿယ-စာအုပ်	၀
၂၆	သုတ်-ဣတိဂုတိပါဠိတော်နိဿယ-စာအုပ်	၀
၂၇	သုတ်-သုတ္တနိပါတ်ပါဠိတော်နိဿယ-စာအုပ်	၀
၂၈	သုတ်-ဝိမာနဝတ္ထုပါဠိတော်နိဿယ-စာအုပ်	၀
၂၉	သုတ်-ပေတဝတ္ထုပါဠိတော်နိဿယ-စာအုပ်	၀
၃၀	သုတ်-ထေရဂါထာပါဠိတော်နိဿယ-စာအုပ်	၀
၃၁	သုတ်-ထေရီဂါထာပါဠိတော်နိဿယ-စာအုပ်	၀
၃၂	သုတ်-ပါဠိဇာတ်ပါဠိတော်နိဿယ-စာအုပ်	၃၀
၃၃	သုတ်-မဟာနိဗ္ဗေသပါဠိတော်နိဿယ-စာအုပ်	၂
၃၄	သုတ်-ဂူဇ္ဇနိဗ္ဗေသပါဠိတော်နိဿယ-စာအုပ်	၀
၃၅	သုတ်-စဒ္ဓိသန္တိဒါမဂ်ပါဠိတော်နိဿယ-စာအုပ်	၃
၃၆	သုတ်-ထေရအပဒါနိပါဠိတော်နိဿယ-စာအုပ်	၂
၃၇	သုတ်-ထေရီအပဒါနိပါဠိတော်နိဿယ-စာအုပ်	၀
၃၈	သုတ်-ဗုဒ္ဓဝင်ပါဠိတော်နိဿယ-စာအုပ်	၀
၃၉	သုတ်-စရိယဝိဇ္ဇကတ်ပါဠိတော်နိဿယ-စာအုပ်	၀
၄၀	သုတ်-သုတ္တသင်္ဂဟပါဠိတော်နိဿယ-စာအုပ်	၀
၄၁	သုတ်-နေက္ကိပါဠိတော်နိဿယ-စာအုပ်	၀
၄၂	သုတ်-ပေဇကောပဒေသပါဠိတော်နိဿယ-စာအုပ်	၀
၄၃	သုတ်-သိတိန္ဒယပါဠိတော်နိဿယ-စာအုပ်	၂
၄၄	ဝိနည်း-ပါရာဇကတ်ပါဠိတော်နိဿယ-စာအုပ်	၂
၄၅	ဝိနည်း-ပါမိတ်ပါဠိတော်နိဿယ-စာအုပ်	၀
၄၆	ဝိနည်း-မဟာဝါပါဠိတော်နိဿယ-စာအုပ်	၂
၄၇	ဝိနည်း-ဂူဇ္ဇဝါပါဠိတော်နိဿယ-စာအုပ်	၂
၄၈	ဝိနည်း-ပဒါဝါပါဠိတော်နိဿယ-စာအုပ်	၂
၄၉	ဝိနည်း-ဘိက္ခုပါတိမောက်ပါဠိတော်နိဿယ-စာအုပ်	၀
၅၀	ဝိနည်း-ဘိက္ခုနီပါတိမောက်ပါဠိတော်နိဿယ-စာအုပ်	၀

၅၀ အဘိဓမ္မာ-ဓမ္မသင်္ဂဟိပါဠိတော်နိဿယ-စာအုပ်	၂
၅၂ အဘိဓမ္မာ-ဝိဘင်းပါဠိတော်နိဿယ-စာအုပ်	...	၂
၅၃ အဘိဓမ္မာ-ဓာထုကထာပါဠိတော်နိဿယ-စာအုပ်	၁
၅၄ အဘိဓမ္မာ-ပုဂ္ဂလပညာပါဠိတော်နိဿယ-စာအုပ်	၁
၅၅ အဘိဓမ္မာ-ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်နိဿယ-စာအုပ်	၂
၅၆ အဘိဓမ္မာ-ယဇ်ကံပါဠိတော်နိဿယ-စာအုပ်	၅
၅၇ အဘိဓမ္မာ-ပဋ္ဌာန်းပါဠိတော်နိဿယ-စာအုပ်	၁၀

ဤဘုရားဟောပါဠိတော်ကျမ်းပေါင်း-၅၇-ကျမ်း၊ စာအုပ်ပေါင်း-၁၁၇ တို့ကို အရိုအသေ၊ အလေးအမြတ်လက်အုပ်ရမ်း၍၊ ရှိခိုးပူဇော်၊ ဖူးမျှော်မာန် ထေ့စွာ၊ ကန်ထေ့စွာပါဏ်တုရား၊ ဤသို့၊ အရိုအသေ၊ အလေးအမြတ်လက်အုပ်ရမ်း၍ ရှိခိုးပူဇော်၊ ဖူးမျှော်မာန်ထေ့စွာ၊ ကန်ထေ့စွာသော အကျိုးအားကြောင့်၊ မဂ်တရား၊ ဖိုလ်တရား၊ နိဗ္ဗာန်တရားတော်မြတ်ကို၊ ရပါလို၏ဘုရား၊ မဂ်တရား၊ ဖိုလ်တရား၊ နိဗ္ဗာန်တရားတော်မြတ်ကို မရမီအကြားထဝများ၌၊ အပါယ်လေးပါး၊ ကပ်သုံးပါး၊ ရပ်ပြစ်ရှစ်ပါး၊ ရန်သူမျိုးငါးပါး၊ ဝိပဏ္ဍိတရားလေးပါး၊ ဗျာသနတရားငါးပါး၊ အနာအမျိုး- ၉၆-ပါးတို့မှ၊ ဘဝဆက်တိုင်း ဆက်တိုင်း၊ အခါခပ်ထိမ်း၊ ကင်းလွတ်ငြိမ်းသည်သာဖြစ်၍၊ ဤဝိဇ္ဇာကတ်သုံးပုံပါဠိတော်ကျမ်းပေါင်း-၅၇-ကျမ်း၊ ပါဠိပါဠိပါဠိဗြဟ္မာဘာသာအနက်နိဿယ တို့ကို၊ ကြားခါ-မြင်ခါ၊ မကြာခဏ၊ အနက်အဓိပ္ပာယ်နှင့်တကွတတ်မြောက်၍၊ နှုတ်တက်အာရုံရှုတ်ဘတ်သရဏ္ဍာယ်၊ ဆောင်နိုင်၊ သင်ကြားပြသ၊ ဟောပြောဆုံးမ ကျင့်သုံးနိုင်ကြရ သည်ဖြစ်ကြပါလို၏ဘုရား၊ ဤကောင်းမှုကုသိုလ်၏အတို့ကို၊ သတ္တဝါအပေါင်းတို့အား၊ အမျှပေးဝေပါ၏၊ အမျှရကြ၍ ချမ်းသာသည်ဖြစ်ပါစေသောင့်။ ။

ဓမ္မပဋိပက္ခ ဟောပါဠိတော်ကျမ်းပေါင်း-၅၇-ကျမ်းရ၊ ဘုရားဟောပါဠိတော်-၅၇-ကျမ်းကို၊ အကျဉ်းအားဖြင့်မှတ်သားလွယ်ရန် ဝ-အက္ခရာကို-၇-ခုရေးပါ၊ ဝ-အက္ခရာကို-၅-ခုရေးပါ။ ။

ဤဘုရားဟော ဝိဇ္ဇာကတ်သုံးပုံပါဠိတော် ဗြဟ္မာဘာသာ အနက်နိဿယ ကျမ်းစာအုပ်တို့ကို၊ အရင်းကစ၍၊ အဆုံးတိုင်အောင်စည်းဝေး၍၊ တနေ့ထနေ့လျှင်၊ အနည်းဆုံး၊ ၁၀-နံပါတ်ထောက်၊ တယောက်က ဘတ်ရွတ်၍၊ အများက၊ ကြားနာကြပါလျှင်၊ ဝိဇ္ဇာကတ်သုံးပုံကို၊ အကျန်အစပ်၊ ဘတ်ဘူး၊ နာဘူး၊ ရှိကြရသဖြင့်၊ အတိရလ္လတ၊ ဓမ္မသဝန၊ ဓမ္မဒေသနာ ကုသိုလ်ကြီး၊ အစစ် ဖြစ်သောကြောင့်၊ မရေမတွက်နိုင်သော၊ လောကီ လောကုတ္တရာ။

ကောင်းကျိုးချမ်းသာများကို၊ ကော်ရံရချ၊ ခံစား-ခံစားကြရမည်ဖြစ်ကြောင်း
များကိုသိသောထား၍၊ ကြီးစားအားထုတ်နိုင်ကြသည် ဖြစ်ကြပေလိမ့်။
ကြီးစားအားထုတ်နိုင် ကြသည်ဖြစ်ကြ ပါစေကုန်သတည်း။ ။ ဤထူး
ဟောဝိဒူကတ်သုံးပုံပါဠိဘော်ဖြဟ္တာဘာသာအနက်နိဿယကျမ်းစာအုပ်များ
ကိုအလိုရှိသူ၊ ဓမ္မဒါန၊ ပြုလိုသူတို့ ဖွာထားပါလျှင်၊ နှုန်းကျ သည့်အတိုင်း၊
ဗိ-ဗိ-ဝိ ပြုလုပ်၍၊ ပြုပါစေမည်။ မန္တလေး၊ မန္တလေး၊ ထောင်၊ ရေသေ့ကြီးဦးခန္တိ
ထံသို့-ပို့ရန်စာဟု၊ စာထည့်၍-ရောက်ပါသည်။ ။

- သဒ္ဓါကြီး-သဒ္ဓါနိဿယစာအုပ်-၁။ ။ သဒ္ဓါကြီးနာမ်နိဿယစာအုပ်-၁။
- သဒ္ဓါကြီး-ကာရကနိဿယစာအုပ်-၁။ ။ သဒ္ဓါကြီး-သမာဓိနိဿယစာအုပ်-၁။
- သဒ္ဓါကြီး-တဒ္ဓိတ်နိဿယစာအုပ်-၁။ ။ သဒ္ဓါကြီး-အာချာတ်နိဿယစာအုပ်-၁။
- သဒ္ဓါကြီး-ကိတ်နိဿယစာအုပ်-၁။ ။ သဒ္ဓါကြီး-ဥပသာန်နိဿယစာအုပ်-၁။
- သဒ္ဓါကြီး-သုတ်နက်နိဿယစာအုပ်-၁။ ။ ပိနည်းငယ်၎င်းနိဿယစာအုပ်-၁။
- ကင်္ခါနိဿယ စာအုပ်-၂။ ။ အဘိဓမ္မတ္ထ သင်္ဂြိုဟ်နိဿယ စာအုပ်-၁။
- ဗိုကာကျော်နိဿယစာအုပ်-၁။ ။ ဓာတုဩသရောဘိကုထုံးကျမ်းစာအုပ်-၁
- ငါးစောင်တွဲနိဿယစာအုပ်-၁။ ။ ပရိတ်ကြီးနိဿယစာအုပ်-၁။ ။ ယောက
- နိဗ္ဗိနိဿယစာအုပ်-၁။ ။ အေးနိဗ္ဗာန်ကဋ္ဌဌာန်းတရားစာအုပ်-၁။ ။ မန္တလေး
- ထောင်ထူးရှိခိုး စာအုပ်-၁။ ။ ရှမ်းဘိက္ခုပါတိမေခံနိဿယ စာအုပ်-၁။
- ရှမ်းပရိတ်ကြီးနိဿယ စာအုပ်-၁။ ။ ရှမ်းငါးစောင်တွဲ စာအုပ်-၁။
- ရှမ်းသင်ပုံးကြီးစာအုပ်-၁။ ။ ရှမ်းထောကနိဗ္ဗိစာအုပ်-၁။ ။

စာအုပ်များကို၊ ဝယ်ယူရသည်ဟု၊ သဘောမထားပါနှင့်။ ။
စာအုပ်များကို၊ ရောင်းသည်ဟု၊ သဘောမထားပါနှင့်။ ။
နောင်စာအုပ်အစားထုတ်ရန်၊ ထည့်ဝင်၍၊ စာအုပ်ကို၊ ယူသည်ဟု၊
သဘောထားပါ။ ။
နောင်စာအုပ်အစားထုတ်ရန်၊ ထည့်ဝင်သည်ကို၊ ဝမ်းမြောက်စွာ၊
သာဓုအခူမောဒနာခေါ်၍-စာအုပ်ကို အပ်လိုက်သည်ဟု၊ သဘော
ထားပါ။ ။

စာရင်းပါ ကျမ်းစာအုပ်များကို၊ နှုန်းထားသည်မှာ၊ တအုပ်လျှင်-ဂို-မျှ
မှန်းခြေ ထားပါသည်။ အမှန်ကိုအလိုရှိပါက၊ ကောက်တယောက် စာအုပ်ကို
ဖွာထားပါ၊ ပေးပို့ပါစေမည်။ ။

နိဂုံး

- (၁) ဗဟူသုပုဂ္ဂါမေသု၊ ခန္တိနာမောမဟာဇ္ဇုထိ၊
မန္တလေရတနာပုဏ္ဏံ၊ ပုရေမန္တလပဗ္ဗထေ၊ ။
- (၂) မန္တလေပုရသကာသန္ဓေ၊ ဝသံဗုဒ္ဓသာသာသန္ဓေ၊
ပတ္တေစရမိဝေပုဏ္ဏံ၊ တုဗ္ဗိဿန္တိမဟာဇနာ၊ ။
- (၃) မနုဗ္ဗိဇ္ဇုတိကတွာန၊ လဘိတွာတိဝိဝံသုနံ၊
သာသနဿဟိတေကန္တေ၊ သောပါနေဂုဟအဂ္ဂသေ၊ ။
- (၄) ထုပေဓိဓ္မေစသာဏယော၊ ဆန္ဓေနသဟအတ္ထထေ၊
ပါသာဒေဥဒပါနေစ၊ ကရေတိသုန္ဓရေသုဘေ၊
ဘိဟဂ္ဂုပေဓိဟာရေစ၊ ပါကာရေစသုကာရိတေ၊ ။
- (၅) ဝိဇုကတ္တယပါဠဉ္စ၊ သဟဒိကာယဋ္ဌက္ကထံ၊
မာဂန္တေနဿနက္ကာယ၊ အာရေပေတိစပေါတ္တကံ၊ ။
- (၆) ရန္ဓစက္ကဉ္စသေလဉ္စ၊ မူလဋ္ဌိသာသနဿစ၊
ဓမ္မက္ခရသမူဟေန၊ ဋ္ဌပိတာယစပါဠိယာ၊ ။
- (၇) ဧကေကပဒမေကတ္တံ၊ ရစနက္ကာယနိဿယံ၊
မန္တလာစလအာသန္ဓေ၊ ဝသံအာဟာနာမကေ၊ ။
- (၈) မေဗာသုထိတိအာရာမေ၊ ထေရိယာစတိဇာဂရံ၊
ထေရေနသုဋ္ဌိက္ကေန၊ ဝေပုဏ္ဏတ္တာယသာသနံ၊ ။
- (၉) ရပိတေပုဗ္ဗစေရေဟိ၊ ပသယိတွာနိဿယေ၊
သုခန္တိဋ္ဌပိတာယတ္ထံ၊ ပဝေသေတွာနပါဠိယာ၊ ။
- (၁၀) သေသေတွာပုဗ္ဗစေရေဟိ၊ ရပိတဿတုနပျုနံ၊
တတ္ထဂုဋ်ထေရဂါတာ၊ ပါဠိယာစေဝနိဿယော၊ ။
- (၁၁) သက္ကရာဇေသဟဿမ္ဘိ၊ ခြိသတေအဋ္ဌဘိတိယံ၊
ဇုဏ္ဍောဗုဒ္ဓရမာသဿ၊ စတုတ္ထေဝသုနိဋ္ဌိတော၊ ။
- (၁၂) သမ္ဗာဆန္ဓေနိဝိဂန္တံ၊ ဝါစေန္ဒာပရိယာသုတာ၊
ပသန္ဓေနာနာယာသေန၊ ပတွာသုနေကောဝိဒံ၊ ။
- (၁၃) စန္ဒာဒိဋ္ဌာဝအာကာသေ၊ ဝိဇုကတ္တယပါရဂူ၊
ဝိသေသပုဂ္ဂလာဟုတွာ၊ ပပေါန္တုအမစံပဒံ၊ ။

မန္တလေးရတနာပုဏ္ဏပုရေ။ မန္တလေးရတနာပုထ်ပြည်၌။ မန္တလေး
ပုရသား။ မန္တလေးမြို့၏။ အာသန္ဓေ။ အနီးဖြစ်သော။ မန္တလပဗ္ဗတေ။ မန္တလေး
ထောင်၌။ ဝသံဝသန္တော။ နေသော။ ခန္တိနာမော။ ခန္တိမည်သော။ မဟာ
ဣဒိ။ ရှင်ရသေ့ကြီးသည်။ ဗုဒ္ဓသာသနော။ မြတ်စွာဘုရား သာသနာတော်
သည်။ ဝနိဝေပုလ္လံ။ ကြီးပွားစည်ပင်ခြင်းသို့။ ပတ္တော။ ရောက်သည်ရှိသော်။
မဟာဇနာ။ ထူးများအပေါင်းတို့သည်။ တိဝိဓံသုခံ။ ထူးဆန်းနိဗ္ဗာန်သုံးတန်သော
ချမ်းသာကို။ ထာဝိတွာ။ ကြကုန်၍။ ဘုဒ္ဓိဿန္တိ။ သုံးဆောင်ခံစားကြကုန်
ထက္ကံ။ ဣတိ။ ဤသို့။ မနတ္ထိ။ မိတ်၌။ ကတွာ။ ထားသည်ကိုပြု၍။ ဗဟူသု။ များစွာ
ကုန်သော။ ပုရဂါမေသု။ မြို့ရွာတို့၌။ သာသနဿ။ သာသနာတော်၏။ ပဝိတေ။
အစိုးအပွားဖြစ်ကုန်သော။ ကန္တော။ နှစ်သက်အပ်ကုန်သော။ ထုပေစ။ စေတီ
တော်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဝိဗ္ဗေစ။ ရုပ်ပွားဆင်းထု တော်တို့ကိုလည်း
ကောင်း။ သာယာယောစ။ စရပ်တန်ဆောင်းတို့ကိုလည်းကောင်း။ သောပါ
နေစ။ စောင်းတန်းတို့ကိုလည်းကောင်း။ ဂုဟအဗ္ဗသေစ။ ဂုလိုဏ်လမ်းတို့
ကိုလည်းကောင်း။ ဆန္ဒေန။ အမိုးနှင့်။ သဟ။ တကွ။ အတ္ထတေစ။ အခင်းတို့
ကိုလည်းကောင်း။ ပါသာဒေစ။ ပြာသာဒ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဥဒပါနေစ။
ရေတွင်းရေကန်တို့ကိုလည်းကောင်း။ သုန္ဒရေ။ ကောင်းကုန်သော။ သုဘော။
တင့်တယ်ကုန်သော။ ထိဟရူပေစ။ ခြင်္သေ့ရုပ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဝိဟာ
ရေစ။ ကျောင်းကြီးကျောင်းငယ် တို့ကိုလည်းကောင်း။ သုကာရိတေ။
ကောင်းစွာပြုအပ်ကုန်သော။ ပါကာရေစ။ တံတိုင်းတို့ကိုလည်းကောင်း။
ကရောတိ။ ပြုရ၏။ သာသနဿ။ သာသနာတော်၏။ မူလဋ္ဌံ။ အရင်းမူလဘူထ
အဖြစ်၌တည်သော။ ဝိဇုကတ္တယပါဠေ။ ဝိဇုကတ်သုံးပုံ ပါဠိတော်ကိုလည်း
ကောင်း။ ဝိကာယ။ ဝိကာနှင့်။ သဟ။ တကွ။ အဋ္ဌက္ကထံစ။ အဋ္ဌကထာကိုလည်း
ကောင်း။ ဝဇန္တေ။ ကျမ်းတို့ကို။ မာနဿနတ္ထယ။ မကွယ်မပျောက်စေခြင်း
အကျိုးငှါ။ ပေါက္ကကဗ္ဗ။ ပေသို့လည်းကောင်း။ ရန္ဒရက္ကဗ္ဗ။ ပုံနှိပ်စက်သို့လည်း
ကောင်း။ သေလဗ္ဗ။ ကျောက်သို့လည်းကောင်း။ အာရောပေတိ။ တင်၏။ စ။
ထိုမှတပါး။ ဓမ္မက္ခရသမူဟေန။ တရားဒေသနာအက္ခရာသမူဟဖြင့်။ ဌဝိတာ
ယ။ ထားအပ်သော။ ပါဠိယာ။ မာဂဘောသာပါဠိပါဠိတော်၏။ ဧကေကပဒ
မေကတ္တံ။ တပုဒ်တပုဒ်တွင်တနက်တနက်စဉ်သော။ နိဿယံ။ ဗြဟ္မာဘာသာ
အနက်နိဿယကို။ ဝေဒနိတ္ထာယံ။ ဝေဒနာပြုပြင်စဉ်ခြင်းငှါ။ မန္တလေးစလ
အာသန္ဓေ။ မန္တလေးထောင်၏ အနီး၌။ အာယနာမကေ။ အာယာရာမ
အမည်ရှိသော။ မေစာဗာထီတိအာရာမေ။ မိုးဝဏ်ဟူသောကျောင်းတိုက်၌။

(နိဂုံး)

ဝသံ။ သီတင်းသုံးထော်မှုသော။ ဇာဂီရိ။ ဇာဂရမည်သော။ ထေရံ။ မထေရ်
 ကို။ ယာစတိ။ တောင်းပန်၏။ ထေရေန။ မထေရ်သည်။ သုဒ္ဓမိတ္တေန။ စင်ကြယ်
 ကောင်းမြတ်သောစိတ်ဖြင့်။ သာသနံ။ သာသနာထော်ကို။ ဝေပုလ္လတ္တယ။
 စည်ပင်ပြန့်ပွား ထွန်းကား စေခြင်းငှါ။ ပုဗ္ဗာစေရေဟိ။ ရှေးဆရာ မြတ်တို့
 သည်။ ရစိတေ။ စိရင်အပ်ကုန်သော။ နိဿယေ။ အနက်ဖြဟွာဘာသာရှိရာ
 နိဿယတို့ကို။ ပုနပျုနံ။ အထပ်ထပ်။ ပဿိတွာန။ ကြည့်ရှု၍။ တတ္ထ။ ထိုနိဿ
 ယတို့၌။ ပုဗ္ဗာစေရေဟိ။ ရှေးဆရာထော်ကြီးတို့သည်။ သုခန္တိ။ လွယ်ပြီဟူ၍။
 သေသေတွာ။ ချွင်းချန်၍။ ဋ္ဌပိတာယ။ ထားအပ်သော။ ပါဠိယာ။ ပါဠိ၏။ ဂုဠံ။
 ဣဉ္ဇဂ်အပ်သော။ အထွံ။ အနက်ကို။ ပဝေသေတွာန။ သွင်း၍။ ရစိတသ။
 ရေးသားပြုပြင် စီစဉ်အပ်သော။ ထေရဂါတာပါဠိယာစေဝ။ ထေရဂါတာ
 ပါဠိထော်၏။ နိဿယော။ နိဿယော။ အနက်ဖြဟွာဘာသာ ရှိရာနိဿယသည်။
 သက္ကရာဇေ။ ထူတို့ဝေါဟာ။ ကောဇာ သက္ကရာဇ်သည်။ သဟဿမိန္ဒိသတေ
 အဋ္ဌသီတိယံ။ တထောင့်နှစ်ရာ ရှစ်ဆဲ့ရှစ်ချက်၌။ ဘဒ္ဒိရမာသဿ။ သက္က
 ဘိသုနက္ခတ်နှင့်ဟူ၍သောတော်သလင်းထ၏။ ဇုဏေျာ။ ထွန်းပကွဖြစ်သော။
 စတုက္ကေဝ။ လေးရက် မြောက်သော သောက်ကြာနေ့၌ သာလျှင်။ သုနိဋ္ဌိ
 ထော။ ကောင်းစွာပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ဣဝံဂန္တံ။ ဤကျမ်းကို။ သမ္မာဆန္ဒေန။
 ကောင်းမြတ်သောဆန္ဒဖြင့်။ ဝါစေန္ဒာ။ မြို့ချကြကုန်သော။ ပရိယာပုဏာ။
 သင်ကြားကြ ကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ပဿန္နေန။ ကြည်ထင်ရှင်ထန်း
 သဖြင့်။ အနာယာသေန။ မပင်ပန်းသဖြင့်။ သုခေန။ ချမ်းချမ်းသာသာလွယ်ကူ
 စွာဖြင့်။ ကောဝိဒံ။ ထိမ်မာ ထတ်မြောက်ခြင်းသို့။ ပတွာ။ ရောက်ကြကုန်
 ၍။ အာကာသေ။ ကောင်းကင်၌။ စန္ဒာဒိစ္စာဝ။ ထနေတို့ကဲ့သို့။ ပိဋကတ္တယပါရ
 ဂူ။ ပိဋကတ်၌ကမ်းတဘက်သို့ရောက်ကုန်သော။ ဝိသေသပုဂ္ဂလာ။ ထူးမြတ်
 ထင်ရှားသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဟုတွာ။ ဖြစ်ကြကုန်၍။ အမတံ။ သေခြင်း
 ကင်းသော။ ပဒံ။ ထုရားပစ္စေကဗုဒ္ဓါရဟန္တာတို့ ကိန်းအောင်းမြေထျော်စံ
 ပျော်ရာဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်သို့။ ပပေါက္ခ။ ရောက်ကြပါစေကုန်သတည်း။ ။

ထေရဂါတာပါဠိထော်နိဿယနိဂုံးပြီး၏။